

**REFERAT FRA
REGULERINGSMØTET**

3. OG 4. NOVEMBER 2011

Fiskeridirektoratet

REGULERINGSMØTET 3. OG 4. NOVEMBER 2011

SAKSLISTE

Sak 10/2011

Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

Sak 11/2011

Forvaltningsprinsippet - orientering om videre prosess

Sak 12/2011

Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 2012

Sak 13/2011

Regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2012

Sak 14/2011

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2012

Sak 15/2011

Regulering av fisket etter uer i 2012

- a) nasjonalt
- b) internasjonalt
- c) Irmingerhavet

Sak 16/2011

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2012

Sak 17/2011

Regulering av fisket etter breiflabb og kveite i 2012

Sak 18/2011

Regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2012

Sak 19/2011

Regulering av fisket etter torsk sør for 62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2012

Sak 20/2011

Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2012

Sak 21/2011

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2012

Sak 22/2011

Regulering av fisket etter

a) bunnfisk ved Grønland i 2012

b) torsk i NAFO-området i 2012

Sak 23/2011

Regulering av dyphavsarter i internasjonale farvann i 2012

Sak 24/2011

Regulering av fisket etter reker i 2012

a) Ved Grønland

b) I Nordsjøen og Skagerrak

c) I NAFO-området

Sak 25/2011

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012

Sak 26/2011

Regulering av fisket etter makrell i 2012

Sak 27/2011

Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2012

Sak 28/2011

Regulering av fisket etter brisling i 2012

Sak 29/2011

Regulering av fisket etter kolmule i 2012

Sak 30/2011

Regulering av fisket etter hestmakrell i 2012

Sak 31/2011

Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Sak 32/2011

Orientering om fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2011/2012

Sak 33/2011

Regulering av fisket etter vassild i 2012

Sak 34/2011

Regulering av fisket etter tobis i 2012

Sak 35/2011

Regulering av fisket etter øyepål i 2012

Sak 36/2011

Regulering av fisket etter

a) blålange i 2012

b) pigghå, brugde og håbrann i 2012

Sak 37/2011

Regulering av europeisk flatøsters

Sak 38/2011

Eventuelt

Sak 10/2011

Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Min čuj./Vár ref: 11/34 - 25

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 10/2011 - Sametingets innspill til kvotefordeling med ander land

Sametinget er orientert om Norges kvotebytte med tredjeland. Når det gjelder slike kvotebytter er Sametinget opptatt av at bytteforholdene mellom nasjonene er gjensidige. De flåtegruppene som ikke kan eller vil delta i fiske på tilbytta kvoteandeler ikke må bli skadelidende eller får nedsatt sine tildelte kvoter som følge av kvotebytte med 3. land. Dette må gjelde f.o.m. 2012.

Sametinget er videre opptatt av å ha en ressursfordeling som både gjenspeiler nasjonale, regionale og lokale behov. Sametinget legger derfor vekt på at også lokalbefolkningen får tilgang til å fiske på lokale fiskeriresurser som er i området og at fisket blir drevet på en bærekraftig måte.

Forslag:

- *Fartøyer som ikke ønsker eller har mulighet til å fiske på kvoter som byttes med 3. land må ikke få redusert sine norske kvoter som følge av kvotebytte.*
- *De fartøyer som fisker Norges andel av kvotebyttet med 3. land, må helt eller delvis få dette kvantumet i fradrag ved tildeling av fiskekvote i Norge.*

Sametinget forslag i denne sak rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorråddeaddi/seniorrådgiver

Sak 11/2011

Forvaltningsprinsippet - orientering om videre prosess

SAK 11/2011

FORVALTNINGSPRINSIPPET – ORIENTERING OM VIDERE PROSESS

Bakgrunn

Det vises til sak 4/2011, Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2012, som ble behandlet i Reguleringsmøtet 7. juni 2011. Reguleringsmøtet ble bedt om å komme med innspill på om det var bestander som burde vært inkludert i prioriteringslisten, men som var utelatt, samt synspunkter på hvilke bestander som burde prioriteres først med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

Fiskeritabellen ble presentert for første gang i Reguleringsmøtet våren 2011. Tabellen har ikke funnet sin endelige form og verdisetningen er høyst foreløpig. Fiskeridirektøren ba om innspill på om det var problemstillinger knyttet til fiskeritabellen som var utelatt og synspunkter på hvilke av problemstillingene i oversikten som burde ha høyest prioritet med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

Fiskeridirektøren har oppsummert arbeidet med bestands- og fiskeritabellen i vedlagte dokument som er oversendt til Fiskeri- og kystdepartementet. Dokumentet oppsummerer oppgaver som Fiskeridirektoratet vil prioritere i 2012.

Prioriteringshjulet illustrerer den årlige prosessen for fastsetting av prioriteringer. Det har vært en kommunikasjon mellom Fiskeri- og kystdepartementet og Fiskeridirektoratet om prioriteringer for 2012 i forkant av statsbudsjettet, slik som skissert i prioriteringshjulet.

Fiskeri- og kystdepartementets prioriteringer

Fra og med 2010 har Fiskeri- og kystdepartementet fastsatt hvilke bestander det skal rettes særlig forvaltningsmessig oppmerksomhet mot. Disse bestandene er vurdert til å ha et stort behov for overvåkning og eventuelt nye tiltak for å fylle kravene som følger av forvaltningsprinsippet i havressursloven. Oversikten oppdateres årlig, i forbindelse med fremlegging av statsbudsjettet. Tabell 1 viser prioriterte bestander i 2012 (ref. tabell 6.12 i Prop. 1 S (2011-2012)).

Tabell 1. Oversikt over bestander som er vurdert å ha behov for forvaltningsmessig prioritering i 2012.

Art/bestand	Merknad
Østersarter	Vurdere situasjonen og eventuelt gjennomføre tiltak. Europeisk flatøsters er under press. Stillehavsøsters, som er en introdusert art, er mer robust.
Haiarter, havmusarter og skatearter	Implementere og om nødvendig justere utarbeidet nasjonal handlingsplan.
Kveite sør	Overvåke utviklingen av fisket og vurdere behov for nye tiltak basert på kunnskap om bestanden og føre-var-prinsippet.
Kysttorsk	Vurdere og gjennomføre tiltak, blant annet med hensyn til fjordlinjer og mulige verneområder.
Lange og brosme	Følge opp beslutningen om deltakerregulering, for å sikre at den samlede høstinga holdes på et nivå som vurderes som forsvarlig.
Leppefisker	Vurdere årets regulering med tanke på justering og ytterligere tiltak for å sikre bærekraftig forvaltning.
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan.
Uer (Sebastes marinus)	Vurdere ytterligere tiltak for å verne om gytebestanden og legge til rette for reproduksjon.

Sammenlignet med Fiskeridirektørens prioriteringer, er uer inkludert som høyt prioritert med hensyn til forvaltningstiltak.

Fiskeritabellen er ny av 2011, og det vil her være behov for å arbeide videre med fremstilling av prioriterte oppgaver utledet fra fiskeritabellen.

Arbeidet videre

Fiskeridirektoratet vil fortsette arbeidet med oppgaver som er høyt prioritert i henhold til ovennevnte dokumenter. En vil også fortsette å utvikle tabellene. Særlig gjelder dette fiskeritabellen som ennå ikke har funnet sin endelige form.

Oversikten over prioriterte oppgaver gir uttrykk for hvordan Fiskeridirektoratet vil prioritere i 2012. Fordi det er åpenbare sammenhenger mellom Havforskningsinstituttets og Fiskeridirektoratets oppgaver og prioriteringer, vil Fiskeridirektoratet i løpet av våren 2012 ta initiativ til et samarbeid for i større grad kunne avklare og utdype disse sammenhengene.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 11/7796
Deres referanse:
Vår dato: 24.06.2011
Deres dato:

Att:

Strategi for videre utvikling av norsk fiskeriforvaltning – en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning

1. Innledning

Det vises til sak 4/2011 ”Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2012” som ble behandlet i reguleringsmøtet 7. juni 2011.

2. Bakgrunn

I de siste 20-30 årene har hovedfokus vært å gjenoppbygge og bevare de økonomisk viktigste fiskeressursene. I tiden framover vil en som et ledd i utviklingen av økosystembasert forvaltning se økt fokus og en styrket innsats også i forvaltningen av ressurser med mer begrenset økonomisk betydning. Dette er en utvikling vi for så vidt allerede har erfart de senere årene. Fremdeles vil en ha hovedfokus på de økonomisk viktigste fiskeriene, men en er i havressursloven også pålagt å ha en innsats på de øvrige fiskerier.

En generell og ufravikelig minimumsmålsetning for økosystembasert forvaltning er å sikre biologisk mangfold og å opprettholde økosystemets funksjonsmåte. Fremover vil en således ha særlig oppmerksomhet knyttet til arter det er grunn til å anta at det står dårlig til med. Førvar-prinsippet tilsier at en i situasjoner med mangel på sikker kunnskap skal være ekstra varsom. Forvaltningsprinsippet i havressursloven innebærer at myndighetene har en plikt til å vurdere om beskatningen er bærekraftig eller om tiltak må iverksettes. Dette gjelder også for hittil uregulerte bestander og i forhold til bifangst av ikke-kommersielle bestander.

Et økende antall problemstillinger, arter og sammenhenger det er relevant å ta hensyn til, genererer et behov for å skaffe seg en enkel, men samtidig systematisk og løpende oversikt over relevante problemstillinger. Med knappe ressurser vil det dessuten være et sterkt behov for et verktøy som kan være til hjelp når en skal prioritere med hensyn til utvikling av nye forvaltningstiltak. Bestands- og fiskeritabellen er utviklet som et verktøy for å skaffe slik oversikt og for å kunne prioritere.

Bruken av tabellene som prioriteringsverktøy vil kunne lede til at det blir fastsatt forskrifter eller fattet enkeltvedtak, det vil si utøvelse av offentlig myndighet. I medhold av naturmangfoldloven § 7 skal et forvaltningsorgan legge til grunn prinsippene i §§ 8 – 12 ved utøvelse av offentlig myndighet. Vurderingene av dem skal fremgå av beslutningen. For beslutninger truffet med utgangspunkt i de prioriteringene bestands- og fiskeritabellen gir grunnlag for, vil tabellen også være et verktøy som vil sikre dokumentasjon på at disse vurderingene er foretatt. De årlige prosessene med oppdatering av tabellen og utarbeidelse av neste års prioriteringer vil også sikre at prinsippene blir vurdert på en systematisk måte med jevne mellomrom.

Tabellene skal oppdateres årlig, og vil bli hørt i det årlige reguleringsmøtet om våren. I møtet blir det gitt anledning til å komme med innspill til tabellenes oppbygning, klassifisering og verdisetting, samt eventuelle andre kommentarer. Skriftlige innspill kan sendes til Fiskeridirektoratet hele året.

3. Forvaltningsmål

Det kom ikke innspill i reguleringsmøtet knyttet til å endre de fastsatte forvaltningsmålene for arter og bestander.

4. Forslag til prioriteringer for 2012

4.1 Bestandstabellen

Følgende bestander ble i reguleringsmøtet foreslått oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak for 2012;

Bestander foreslått prioritert i 2012	
Blåkveite	Raudåte
Europeisk flatøsters	Stillehavsosters
Haiarter, havmusarter og skatearter	Torsk Kyst Nord
Kveite Sør	Torsk Kyst Sør
Leppefisker	

Det ble i reguleringsmøtet vist til torsk i Nordsjøen som er tatt ut fra listen over bestander med høyt behov for nye eller reviderte tiltak. For nordsjøtorsk har en iverksatt flere tiltak for norske fiskere. Til tross for innførte tiltak, har bestanden fremdeles høy fiskedødlighet. Etablering og oppfølging av et forbedret opplegg for stenging av felt med for stor innblanding av småfisk (RTC) foreslås prioritert under fiskeritabellen.

Lange og brosme var ved en inkurie tatt ut fra listen. Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet å adgangsbegrense dette fiskeriet, og Fiskeridirektoratet vil følge opp dette vedtaket.

I reguleringsmøtet ble det vist til den begrensede forskningen på vassild og rognkjeks, og stilt spørsmål ved om disse bestandene burde prioriteres høyere slik at en kunne få anledning til å innhente mer kunnskap knyttet til bestandene. Da prioriteringene i kolonnen ”nye tiltak” ikke gir uttrykk for Havforskningsinstituttets totale oversikt over prioriteringer, har en besluttet å ikke endre prioriteten til disse bestandene med hensyn til nye forvaltningstiltak.

For brisling er norsk forvaltningsmål å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. Det ble i reguleringsmøtet vist til kystbrislingens funksjon som før for andre kystnære bestander. Fiskeridirektøren vil vurdere å ta inn brisling på prioriteringslisten etter hvert. Arten er imidlertid ikke rødlistet, men kan ha en såpass viktig funksjon i økosystemet at det berettiger et særskilt fokus.

Fiskeridirektøren har valgt å ta vekk blåkkeveite fra listen over prioriterte bestander siden problemstillingene som spesielt er rettet mot denne arten er knyttet opp mot fremmedstoffer, og dette behandles under fiskeritabellen.

4.2 Fiskeritabellen

Første versjon av fiskeritabellen ble presentert på vårens reguleringsmøte. Tabellen har ikke funnet sin endelige form og verdisetningen er i høyeste grad foreløpig. Dette gjelder også vedlegg 5, som en vil kunne omarbeide i en senere versjon. Formålet med forslagene til prioriteringer var å få en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke tiltak en ønsker å prioritere i 2012.

Flere av møtedeltakerne viste til at det var behov for mer tid til å studere fiskeritabellen. Denne måten å tilnærme seg prioriteringsspørsmål er relativt nytt i forvaltningssammenheng, og det er derfor naturlig at en bruker tid på denne prosessen. Fiskeridirektøren åpnet for skriftlige innspill.

Det er en tilbakevendende diskusjon om hvor stort utkastet i norske fiskerier er, og det er behov for å skaffe slik informasjon. Hvilken form et slikt prosjekt skal ha må en komme tilbake til. Fiskeridirektøren ser for seg et langsiktig program innenfor dette feltet, men at en begynner med torsk og hyse som har stor økonomisk betydning.

For friere redskapsvalg ble det på reguleringsmøtet vist til et pågående FHF-prosjekt og et ønske om å avvente hva som kommer ut av dette før en setter i gang et større arbeid.

Med hensyn til redusert belastning på bunnhabitat er Mareano høyt prioritert. Der er også redskapsprosjekt på gang, men det foreslås ikke oppfølging utover det.

4.3 Problemstillinger som ikke passer inn i tabellene

Enkelte problemstillinger er vanskelig å legge inn i bestandstabellen fordi de ikke angår en enkelte bestand, men passer heller ikke inn i fiskeritabellen da utfordringen ikke kan knyttes til ett bestemt fiskeri.

I tillegg til det som ble lagt fram på reguleringsmøtet vil Fiskeridirektøren ta initiativ til å få undersøkt hvilke effekt lakselusmidler kan ha på mengden og mangfoldet av krepsdyr i sjøen. Det vises i denne sammenheng til Klima- og forurensningsdirektoratets artikkel om lakselusmidlers påvirkning på krepsdyr av 24.3.2011.

4. Oppsummering

Basert på diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet tilgjengelig utredningskapasitet i 2012, gir tabellene nedenfor en oversikt over hvilke utviklingstiltak fiskeridirektøren ønsker å gi henholdsvis prioritet 1a og 1 b i 2012.

Tabell 4.1 Prioriterte bestander i 2012

Bestand	Merknad	Prioritet
Europeisk flatøsters	Vurdere og gjennomføre tiltak	1a
Haiarter, havmusarter og skatearter	Utvikle og implementere forvaltningsplan	1a
Kveite sør	Informasjonsinnhenting for å vurdere og gjennomføre tiltak	1a
Kysttorsk nord	Gjenoppbygningsplan og evt. tiltak	1a
Kysttorsk sør	Vurdere og gjennomføre tiltak	1a
Lange og brosme	Følge opp beslutningen om deltakerregulering	1a
Leppefisker	Arbeidsgruppe som vurderer bærekraftig uttak og bruk av leppefisker	1a
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan	1a
Stillehavsøsters	Fremmed art som bør desimeres, utforming av en informasjonskampanje vurderes	1b

På bakgrunn av forpliktelsene i havressursloven om forvaltningsprinsippet, føre-var-prinsippet og biodiversitet, finner fiskeridirektøren å gi de fleste bestander høyeste prioritet.

Tabell 4.2 Prioriterte utviklingstiltak i 2012, knyttet til fiskeritabellen

Fiskeri		Prioritet
4.2.1	Utvikling av program for å undersøke og beregne fangstsammensetning og utkast, herunder bifangst av sjøfugl og sjøpattedyr i utvalgte fiskeri:	-
	Kartlegge fangstsammensetning i fiske med reke- og krepsetrål i Skagerrak	1a
	Vurdere og beregne omfanget av utkast i torske- og hysefisket	1b
	Vurdere bifangst i fisket med lys, basert på gjennomførte undersøkelser	1a
	Videreutvikle prøvetrekker til å fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket	1a
	Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri	1a
4.2.2	Bidødelighet:	
	Oppfølging av "kvitblåse" i makrellfisket	1a
	Kartlegge og vurdere maskeseleksjon i havoverflaten i fisket med snurrevad	1b
	Vurdere problemstillinger knyttet til fangstregulerende tiltak i pelagisk trål	1a
	Reduksjon i tap av fangst og halingsdødelighet i banklinefisket	1b
4.2.3	Konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn	1b
4.2.4	Harmonisering av teknisk regelverk i Skagerrak og Nordsjøen	1a
4.2.5	Etablering og oppfølging av RTC i Skagerrak og Nordsjøen	1a
4.2.6	Oppfølging av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål	1a
4.2.7	Vurdere bruk av selektive innretninger i blandingsfisket med trål i Skagerrak	1a
4.2.8	Følge opp utviklings- og regelverksarbeidet med friere redskapsvalg	1b
4.2.9	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat	1b
4.2.10	Redskapsopprensning	1a
4.2.11	Vurdere kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket	1b
4.2.12	Vurdering av notfisket i kystnære områder	1a

Den første kolonnen refererer til avsnittene i kapittel 4.2 i sakspapirene til reguleringsmøtet.

Tabell 4.3 Prioriterte utviklingstiltak i 2012 for problemstillinger som ikke omfattes av tabellene

	Merknad	Prioritet
Fritids- og turistfiske	Oppfølging og evt. nye tiltak	1a
Fremmedstoffer i fisk og skalldyr	Pågående arbeidsgruppe samt arbeid i forbindelse med lakselusmidler	1a

Flere av tiltakene med prioritet 1a i de to tabellene vil det kunne arbeides med parallelt, avhengig av tilgjengelig kapasitet og faglig kompetanse. Det vil av den grunn ikke være hensiktsmessig med en strammere prioritering mellom tiltakene. Prioriteringslisten er søkt avpasset til forventet tilgjengelig kapasitet. Dersom det i løpet av året skulle oppstå behov for omgående tiltak på nye felt vil denne måten å prioritere på også gjøre en eventuell omprioritering av ressurser enklere.

Det ble i reguleringsmøtet påpekt at dette arbeidet ikke er kommunisert til Forskningsrådet, noe som kan være hensiktsmessig i forhold til prioritering av Forskningsrådets midler.

Prioriteringslisten gir uttrykk for oppgaver som Fiskeridirektoratet vil prioritere i 2012. Det vil imidlertid være åpenbare sammenhenger mellom Havforskningsinstituttets og Fiskeridirektoratets oppgaver og prioriteringer. I mange tilfeller skal det forskes før det eventuelt utvikles nye forvaltningstiltak, jf. diskusjonen i reguleringsmøtet om vassild, rognkjeks og kystbrisling. I andre tilfeller må Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet utvikle forvaltningstiltak i fellesskap, og i atter andre vil iverksatte forvaltningstiltak utløse behov for oppfølging med forskning eller overvåking. Disse sammenhengene knyttet til bestands- og fiskeritabellen som grunnlag for prioriteringer ved Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet vil måtte avklares, utdypes og utvikles i årene som kommer.

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Anne Kjos Veim
seksjonssjef

27. 5. 2011

Fiskeridirektoratet

Strategi for videre utvikling av norsk fiskeriforvaltning – en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning

INNHOLD:

1. INNLEDING	3
1.1. Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser	3
1.2. Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene.....	3
1.3. Ulike forvaltningsmål.....	4
1.4. Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus	4
1.5. Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere	5
2. PRIORITERINGSHJULET	5
3. OVERSIKTSTABELLENE.....	7
3.1. Bestandstabellen.....	7
3.2. Fiskeritabellen	7
4. FORSLAG TIL PRIORITERINGER FOR 2012	8
4.1. Bestandstabellen.....	8
4.2. Fiskeritabellen	10
4.3. Problemstillinger som ikke passer inn i tabellene	12
4.4. Oppsummering	13
VEDLEGG 1: BESTANDSTABELLEN.....	14
VEDLEGG 2: FISKERITABELLEN	15
VEDLEGG 3: FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN.....	16
VEDLEGG 4: FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN	24
VEDLEGG 5: FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN ...	31

1. INNLEDNING

1.1. Forvaltningen av våre økonomisk viktigste ressurser

I løpet av de siste 20–30 årene har det skjedd en dramatisk endring i forvaltningen av våre økonomisk viktigste fiskeressurser. Fisket har gått fra å være praktisk talt fritt til å være gjennomregulert. De åtte viktigste artene står for rundt 87 % av førstehåndsverdien av norsk fiske.

Forvaltningen av de fleste bestandene av disse 8 artene kjennetegnes ved stor innsats i bestandsovervåkingen, analytiske bestandsvurderinger og internasjonal rådgivning, i tillegg til omfattende forvaltnings- og kontrollinnsats. Gjennom stenging av allmenningen og gjennomgripende strukturtiltak har det lyktes å bremse veksten i fangstkapasitet. Forvaltningsstrategier og høstingsregler tuftet på føre-var-prinsippet, sammen med strenge regulerings- og kontrolltiltak har bidratt til oppbygging av nedfiskede bestander. Forvaltningsstrategiene er så langt hovedsaklig basert på énbestandsanalyser.

Den videre utvikling for å optimalisere forvaltningen av de økonomisk viktigste bestandene vil gå langs tre spor som må ses i sammenheng:

- Økt verdiskaping gjennom forbedringer i beskatningsmønster og reduksjon i alle former for uønsket dødelighet fra fiske
- Eventuell ytterlige optimalisering av det langsiktige økonomiske utbyttet gjennom revisjoner av forvaltningsstrategier og høstingsregler
- Med ny kunnskap vil økosystembetragtninger gradvis bli inkorporert i forvaltningen, herunder flerbestandsinteraksjoner, effekter av fiske på bunnhabitat, effekter på bifangst av fisk, sjøfugl og sjøpattedyr, osv.

I sum ville disse tre kulepunktene kunne representere en praktisk tilnærming til en økosystembasert fiskeriforvaltning for våre økonomisk viktigste ressurser.

1.2. Hva med de økonomisk mindre viktige ressursene?

I epoken vi har bak oss har målsettingen vært å sikre gjenoppbygging og bevaring av de økonomisk viktigste fiskeressursene. Ressurser av mindre økonomisk betydning har ikke vært gjenstand for den samme forsknings- og forvaltningsinnsatsen. Som et ledd i utviklingen av en økosystembasert forvaltning vil vi imidlertid fremover se et økt fokus og en styrket innsats i forvaltningen også av ressurser med mer begrenset økonomisk betydning. Dette er en utvikling vi allerede har erfart de senere årene, jf. forvaltningstiltakene for kysttorsk, uer, breiflabb, vassild, hummer og ål. Men vi vil ikke få et forvaltningsregime for disse artene tilsvarende det vi har på de store bestandene.

Det er flere årsaker til det. Den viktigste er at det ikke vil lønne seg. Forsknings-, overvåkings-, forvaltnings- og kontrollkostnadene ved å optimalisere fangstuttaket vil langt overstige den merverdien som eventuelt kan oppnås fra en optimalt forvaltet bestand. Tildels er det snakk om arter med et begrenset økonomisk potensial, tildels bestandskompleks, jf. kysttorsk, der tradisjonell forvaltning ville måtte splittes opp på en lang rekke subpopulasjoner.

En annen viktig årsak er at i motsetning til de store oseaniske bestandene, som i det alt vesentlige beskattes av et avgrenset antall profesjonelle yrkesfiskere som drifter med registrerte fiskefartøy, dreier det seg her gjerne om ressurser som beskattes kystnært. Et stort og ukjent antall fritids- og turistfiskere kan stå for en betydelig del av den samlede beskatning, jf. kysttorsk, hummer og ål. Forvaltnings- og kontrolloppgavene blir altså vesentlig mer utfordrende og kostbare.

1.3. Ulike forvaltningsmål

Selvsagt vil det være arter, for eksempel blåkveite, uer eller tobis, hovedsaklig beskattet av yrkesfiskere, som vil kunne bli overvåket og forvaltet mer eller mindre på linje med de store bestandene med det som mål å optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet. I sum burde arter og bestander som står for rundt 95 % av førstehåndsverdien kunne forvaltes med en slik maksimumsmålsetting for øye. Vassild, breiflabb og rognkjeks er eksempler på arter der en med begrenset forsknings- og forvaltningsinnsats har som mål å holde bestandene på et nivå som kan gi mulighet for en høy og mest mulig stabil avkastning over tid. Vi vil imidlertid måtte akseptere at uttaket i perioder vil kunne ligge både høyere og lavere enn det som en med mer kunnskap hadde ansett som det optimale.

For de mange arter og bestander som står for de siste 5 % av førstehåndsverdien vil vi imidlertid måtte regne med ikke å make så ambisiøse mål. Det samme gjelder for ikke-kommersielle arter, inklusive sjøfugl og sjøpattedyr. En generell og ufravikelig minimumsmålsetting for en økosystembasert fiskeriforvaltning må likevel være å sikre biologisk mangfold – konkret å sikre at utøvelsen av fiske verken skal true vedkommende art eller økosystemets funksjonsmåte. Enkelte arter, som for eksempel tobis og raudåte, kan i denne sammenheng ha en større økologisk betydning enn andre. Ut over dette miljøbetingede minimumsmål vil det være en politisk, økonomisk og praktisk forvaltningsmessig avveining i det enkelte tilfelle hvor langt en finner å ville strekke seg i retning av å optimalisere det langsiktige fangstutbyttet. Jo lenger en ønsker å gå her, jo mer vil det kunne koste, både i form av forsknings- og forvaltningsinnsats, men også i form av krevende reguleringsinngrep for næringsaktører og rekreasjonsfiske.

Fastsettelse av forvaltningsmål for de ulike arter og bestander vil dermed være en viktig del av utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning.

1.4. Forvaltningsprinsippet – sårbare arter i fokus

Fremover vil det være grunn til å ha en særlig oppmerksomhet på arter og bestander som det ut fra tilgjengelig kunnskap er grunn til å anta er i en så dårlig forfatning at beskatning på dagens nivå kan medføre fare for tap av biologisk mangfold.

Det vil helt sikkert kunne herske legitim uenighet om hvorvidt en konkret art hører hjemme i denne kategorien. Et særlig kjennetegn ved slike arter er jo nettopp at vi ikke har så mye kunnskap. Samtidig tilsier føre-var-prinsippet at i mangel på sikker kunnskap er det grunn til å utvise ekstra varsomhet.

I samme retning trekker forvaltningsprinsippet i den nye havressursloven. Dette prinsippet innebærer at myndighetene har en plikt til å foreta en vurdering, ut fra tilgjengelig kunnskap, om hvorvidt beskatning er tilrådelig, eller om tiltak må iverksettes, også for hittil uregulerte arter og bestander.

1.5. Behov for å skaffe seg oversikt – og for å prioritere

I den videre praktiske utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning må vi altså legge til grunn at et økende antall problemstillinger, arter og sammenhenger vil være relevante å ta hensyn til. Dette genererer et behov for å skaffe seg en forholdsvis enkel, men samtidig systematisk og løpende oversikt over hva som måtte være av relevante problemstillinger. Med knappe ressurser til forskning og forvaltning vil det dessuten være et sterkt behov for et verktøy som kan være til hjelp for å prioritere mellom ulike problemstillinger hva angår behovet for utvikling av nye forvaltningstiltak.

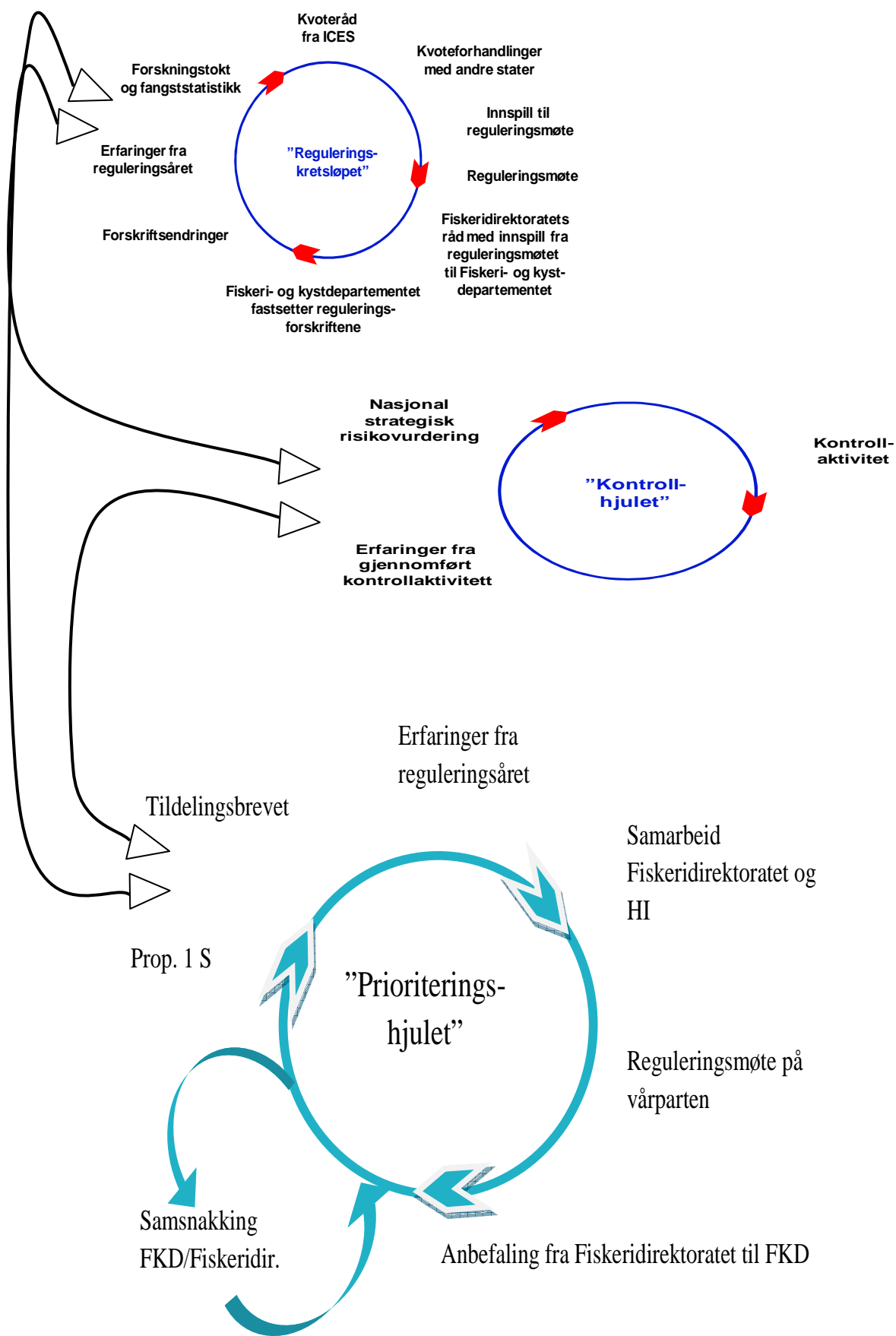
Som et verktøy for å skaffe en slik oversikt og kunne prioritere har Fiskeridirektoratet utviklet to tabeller – Bestandstabellen og Fiskeritabellen – som samlet skal gi en oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri aktuelle for norsk forvaltning. Tabellene er bygget opp slik at de ved behov kan utvides med nye bestander eller fiskeri ved å øke antall linjer i tabellene, og med nye problemstillinger ved å føye til nye kolonner.

Tabellene tar ikke sikte på å dekke utviklingsbehov og problemstillinger knyttet til flåtekapasitet og flåtestruktur, ressursfordeling eller ressurskontroll. De tar heller ikke sikte på å dekke de løpende eller årlige justeringer i driften av allerede etablerte reguleringsordninger. I praksis vil det utvilsomt kunne dukke opp grensetilfeller der det må avklares internt i Fiskeridirektoratet hvorvidt en problemstilling ”kvalifiserer” til en plass i en av tabellene eller om den skal håndteres på annen måte. Likeledes når et utviklingsarbeid skal sies å være avsluttet for å gå over i ordinær drift. Vi regner med at dette vil gå seg til etter hvert.

2. PRIORITERINGSHJULET

De to tabellene vil bli oppdatert hver vår og gi grunnlag for en diskusjon med næringen i reguleringsmøtet i juni om hvilke utviklingstiltak som bør prioriteres kommende kalenderår. Vi ser for oss en prosess der de endelige prioriteringer vil bli nedfelt i Fiskeri- og kystdepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og/eller til Havforskningsinstituttet. Tildelingsbrevet utarbeides på høsten med utgangspunkt i det Statsbudsjettet som nettopp er vedtatt av Stortinget. I tillegg er prioriteringene av utviklingstiltak gjensidig påvirket av de årlige reguleringene og de årlige prioriteringene med hensyn til kontrollaktivitet.

Den årlige prosessen kan illustreres på denne måten:

3. OVERSIKTSTABELLENE

3.1. Bestandstabellen

Oversiktstabellen over arter/bestander som ble utviklet i 2009 gir grunnlag for Fiskeridirektoratets forslag til prioritering av tiltak knyttet opp mot en forbedret forvaltning av den enkelte bestand.

Tabellen inneholder alle arter som er registrert med fiskekode i Fiskeridirektoratets sluttseddelregister og gir en oversikt over hver arts tilstand, beskatning, forvaltningsmål og prioritering av tiltak. Tabellen inneholder også bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO. Prioritering av utviklingstiltak knyttet opp mot forvaltning av de enkelte bestander er sentralt i bestandstabellen. Selv om tabellen er bygget opp rundt den enkelte bestand vil kunnskap om flerbestandsinteraksjoner kunne inkluderes ved revisjon av forvaltningsstrategier og høstingsregler.

3.2. Fiskeritabellen

Oversiktstabellen over fiskeri fokuserer på prioriteringer av tiltak overfor det enkelte fiskeri med sikte på eventuelle forbedringer av arts- eller størrelsesselektivitet, reduksjon av eventuelle problemer med bidødelighet (uregistrert dødelighet som følge av kontakt med fiskeredskap), reduksjon av utkast eller reduksjon av eventuelle uheldige påvirkninger av bunnhabitat.

Mens bestandstabellen tar mål av seg å gi oversikt over alt fiske på alle arter/artsgrupper er fiskeritabellen i utgangspunktet ikke heldekkende, men inkluderer de fiskeri som har et visst omfang og som en mener bør få oppmerksomhet med hensyn til eventuelle økologiske konsekvenser av selve utøvelsen av fisket. Slik den fremstår nå dekker den de fleste fiskeri, men der kan være fiskeri av liten økonomisk eller økologisk betydning som er utelatt. Ved behov vil nye fiskeri kunne defineres og inkluderes i tabellen.

Fiskeritabellen konsentrerer seg om kommersielle fiskeri som drives av norske og utenlandske fartøy i norske fiskerijurisdiksjonsområder, samt norske fartøys fiske i andre lands soner og på det åpne hav. Det kan argumenteres for at norsk fiske i andre lands økonomiske soner ikke skal ha en plass i tabellen. Det er imidlertid viktig å ha oversikt over fiskeriene norske fartøy driver, ikke minst med hensyn til det biologiske mangfoldet. Å inkludere informasjon om disse fiskeriene, åpner for muligheten til å komme med eventuelle innspill til mandat i forhandlinger med andre land eller i regionale fiskeriorganisasjoner. For totalitetens skyld tas disse fiskeriene med.

For fiskeritabellens vedkommende er dette en første versjon som ikke har funnet sin endelige form og hvor verdisetningen i høyeste grad er foreløpig. Dette gjelder også hvordan vedlegg 5 er utformet, og vi vil kunne omarbeide dette i en senere versjon.

Fiskeridirektøren ber om innspill med hensyn til begge tabellenes oppbygging, og med hensyn til den klassifisering og verdisetning som er gjort for de ulike bestander og fiskeri. I tillegg til innspill i reguleringsmøtet vil skriftlige innspill i etterkant bli verdsatt.

4. FORSLAG TIL PRIORITERINGER FOR 2012

Formålet med forslagene til prioriteringer er å ha et utgangspunkt for en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke utviklingstiltak vi ønsker å prioritere for 2012. Som beskrevet i prioriteringshjulet, vil Fiskeridirektoratet gi sine anbefalinger til Fiskeri- og kystdepartementet. Med utgangspunkt i blant annet diskusjonen i reguleringsmøtet, sammenholdt med tilgjengelig utredningskapasitet vil en i oversendelsen utarbeide et endelig forslag til prioriteringsliste for 2012 fra Fiskeridirektoratet.

4.1. Bestandstabellen

4.1.1. Oppfølging av prioriterte bestander

Ved gjennomgang våren 2010 var 10 bestander oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak, og tabellen nedenfor viser hvordan fiskeridirektøren ønsket å prioritere for 2011.

Bestand	Forvaltningsmål i 2010	Prioritet
Kveite Sør	Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon	1a
Tobis Sør	Høyt (stabilt) langtidsutbytte	1a
Torsk Kyst Nord	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1a
Torsk Kyst Sør	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1a
Torsk Nordsjøen	Optimalt økonomisk langtidsutbytte	1a
Blåkveite	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Brosme	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Lange	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Leppefisker	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå	1b
Stillehavsøsters	Desimere bestanden	1b

Fiskeri- og kystdepartementets oversikt over hvilke bestander det skal rettes særlig forvaltningsmessig oppmerksomhet mot (tabell 6.14 i Prop. 1 S) samt tildelingsbrevet til Fiskeridirektoratet prioriterer i hovedsak de samme bestandene.

For flere av artene er det allerede igangsatt ett arbeid med å utrede og foreslå aktuelle forvaltningstiltak. For kysttorsk nord er gjenoppbygningsplanen godkjent, noe som innebærer at en kan få miljømerket torsk innenfor 12 nm. For kysttorsk nord og sør har Fiskeridirektoratet oversendt forslag til tiltak som ligger til vurdering i Fiskeri- og kystdepartementet. Flere av forslagene er iverksatt. Fiskeridirektøren foreslo høsten 2010 at det ble innført forbud mot direktefiske etter kveite sør for 62 °N. Kveitebestanden i sør anses fremdeles å ligge på et svært lavt nivå. For tobis er det innført områdebasert forvaltning i norsk del av Nordsjøen fra 2011 for å sikre en bærekraftig forvaltning av bestanden. Forvaltningstiltak for tobis er utformet og innført, og inngår nå sammen med den øvrige driften av reguleringene. For stillehavsøsters vurderes en informasjonskampanje. For torsk i Nordsjøen foreslås det innført et forbedret opplegg for stenging av felt (RTC) med for stor innblanding av småfisk. Oppfølging av RTC foreslås som prioritert under fiskeritabellen.

Blåkveite var oppført med høyt behov for nye eller reviderte tiltak på bakgrunn av resultatene fra basisundersøkelsene av fremmedstoffer i blåkveite, samt nedsatt arbeidsgruppe som generelt skal se på hvordan denne type miljøutfordringer skal håndteres i fremtiden. 20. mai ble det innført reguleringstiltak i fisket etter blåkveite i 2011, med formål å redusere gjennomsnittlig nivå av dioksiner og dioksinlignende PCB i fangsten av blåkveite. Arbeidsgruppen skal frem til våren 2012 arbeide videre med mer generelle problemstillinger knyttet til håndtering av fremmedstoffer.

For lange og brosme har Fiskeri- og kystdepartementet gjennomført en høring av deltakerregulering. Fiskeridirektøren nedsatte vinteren 2010 en arbeidsgruppe om bærekraftig uttak og bruk av leppefisk, som i februar 2011 utarbeidet et forslag til reguleringstiltak for 2011. Fiskeridirektoratet gjennomførte en høring av arbeidsgruppens forslag i februar/mars, og fastsatte på denne bakgrunn nye reguleringer 1. april 2011. Arbeidsgruppen skal frem til sommeren 2012 jobbe videre for å sikre bærekraftig uttak og bruk av leppefisk.

4.1.2. Eventuelle nye bestandsprioriteringer

Raudåte

I mars 2006 ble det innført et generelt forbud mot at norske fartøy kan fiske raudåte, krill og dyreplankton i Det nordøstlige Atlanterhav av føre-var-hensyn. Det er gitt tillatelse til forskningsfangst av 1.000 tonn raudåte per år i perioden 2008 – 2012. Fiskeridirektoratet skal i henholdt til tildelingsbrevet utrede en mulig forvaltningsmodell for raudåte.

Østers

Europeisk flatøsters er oppført på norsk Rødliste for arter i 2010 i kategorien sterkt truet (EN). Det bør vurderes å legge restriksjoner på uttaket av flatøsters.

Sukkertare

I henhold til tildelingsbrevet er Fiskeridirektoratet bedt om å vurdere kunnskapsstatus og kunnskapsbehov for sukkertare. Sukkertare er ikke gjenstand for høsting. En har heller ikke kunnskap om fiskerier som påvirker sukkertaren negativt. Det foreslås derfor at sukkertare ikke prioriteres med høyt behov for nye eller reviderte utviklingstiltak. Hvorvidt utslipp fra akvakultur påvirker sukkertaren negativt på deler av kysten er gjenstand for forskning og diskusjon i fagmiljøene. En avklaring av denne problemstillingen vil kunne ha betydning for akvakulturforvaltningen.

Haiarter, havmusarter og skatearter

Det er høyt internasjonalt fokus på hai (samlebetegnelse på haiarter, havmusarter og skatearter). Fiskeridirektoratet skal bidra til utvikling og implementering av forvaltningsplan for hai.

4.1.3. Oppsummering

På bakgrunn av diskusjonen over fremkommer følgende oversikt over bestander som foreslås prioritert i 2012:

Bestander foreslått prioritert i 2012	
Blåkveite	Raudåte
Europeisk flatøsters	Stillehavsosters
Haiarter, havmusarter og skatearter	Torsk Kyst Nord
Kveite Sør	Torsk Kyst Sør
Leppefisker	

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det eventuelt er bestander som burde ha vært med på listen, men som er utelatt, samt synspunkter på hvilke bestander som bør prioriteres først med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

4.2. Fiskeritabellen

Ut i fra en samlet vurdering av det som fremkommer i fiskeritabellen, listes her de områder som vi har vurdert til å ha høy prioritet med hensyn til kunnskapsinnhenting og vurdering av, og om mulig iverksetting av tiltak.

4.2.1. **Utvikling av program for å undersøke og beregne fangstsammensetning og utkast, herunder bifangst av sjøfugl og sjøpattedyr i utvalgte fiskeri**

Kartlegge fangstsammensetning i fiske med reke- og krepsetrål i Skagerrak

I reke- og krepsetrålfisket fanges det mye småfisk/ynge. Vi har imidlertid begrenset kunnskap om sammensetningen i fangstene og det bør derfor foretas en kartlegging av innholdet.

Utkast i torske- og hysefisket

Det er en tilbakevendende diskusjon om hvor stort utkastet er i norske fiskerier. For å skaffe slik kunnskap, foreslås det å etablere et prosjekt for å gjennomføre beregninger og vurderinger av omfanget av utkast. Det foreslås å begynne med torske- og hysefisket, men etter hvert kan man tenke seg å undersøke dette også for andre aktuelle fiskeri.

Bifangst i fiske med lys etter sild og brisling i Oslofjorden

I forbindelse med endrede vernetiltak for kysttorsk i 2010, ble det innført forbud mot lysfiske etter brisling og sild. Dersom fartøyene har observatør om bord, kan de få unntak fra forbudet som et ledd i kunnskapsinnhenting. Det må trekkes konklusjoner fra undersøkelsene som gjennomføres i 2011.

Prøvetrekker til bruk ved leveranser av fangster til mel/ oljeproduksjon

Metodeutvikling for å kunne fastslå med større presisjon fangstsammensetning i blant annet industritrålfangstene.

Sjøfugl

Bistå med kartlegging av omfanget av bifangst av sjøfugl i samarbeid med miljømyndighetene.

4.2.2. Bidødelighet

Bidødelighet i forbindelse med det utøvende fisket:

Oppfølging og implementering av regelverket for når man ikke lengre kan slippe makrellfangst i notfisket. For øvrig er Fiskeridirektoratet og næringen enig om å samarbeide om kartleggingen av omfanget av slipping (ref. møte 5. april 2011)

Kartlegge og vurdere eventuelle problemstillinger til utsortering av småfisk (maskeseleksjon i havoverflaten) i fiske med snurrevad.

Vurdere problemstillingen knyttet til fangstregulerende tiltak (bruk av "glidelås") i fiske med pelagisk trål. Dette gjelder både i fisket etter pelagiske arter, som for fisket med pelagisk trål etter torsk, hyse og sei.

Reduksjon i tap av fangst og halingsdødelighet i banklinefisket

Aktivitet opp mot næringen for ved nybygging å stimulere til ta i bruk allerede eksisterende teknologi som kan redusere slik dødelighet.

4.2.3. Konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn

Møreforskning har på oppdrag fra Fiskeridirektoratet gjennomført et prosjekt knyttet til blåkveitefiske med garn, for å fremskaffe dokumentasjon angående hvilken effekt garns ståtid har på kvaliteten av fangstene og mengden av utkast. Det vil bli vurdert å gjøre tilsvarende for garnfiske etter breiflabb.

4.2.4. Harmonisering av teknisk regelverk i Skagerrak med regelverket i Nordsjøen

Notat om harmonisering er sendt på høring. Beslutning og implementering gjenstår.

4.2.5. Etablering og oppfølging av RTC i Skagerrak og Nordsjøen

Høringsnotat er utarbeidet, hvor forslag til etablering inngår.

4.2.6. Oppfølging om bruk av sorteringsrist i fiske etter kolmule og øyepål

Det ble innført påbud om bruk av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål med virkning fra 1. mai 2010. Det vil i løpet av 2011 bli gjennomført avsluttende forsøk med tanke på å finne frem til en best mulig brukervennlig og håndterbar ristvariant.

4.2.7. Bruk av selektive innretninger i blandingsfiske med trål i Skagerrak

Vurdere påbud om bruk av seleksjonsinnretninger, som sorteringsrist eller kvadratmaskepanel.

4.2.8. Friere redskapsvalg

Følge opp utviklings- og regelverksarbeidet, blant annet i forhold til bruk av flytetral i fisket etter torsk, hyse og sei.

4.2.9. Redusert belastning på bunnhabitat

Kartlegging av sårbare bunnhabitat

Beskytte sårbare bunnhabitat

Redskapsutvikling

4.2.10. Redskapsopprensning

Opprensning av tapte fiskeredskap, samt trålwire.

4.2.11. Vurdering av innblandingskriteriene for bifangst av yngel i rekefisket nord for 62 °N

Kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket er fastsatt med utgangspunkt i bioøkonomisk modellering. Fiskebåtredernes Forbund har bedt om at kriteriene som nå har ligget fast de siste 10 år blir evaluert og eventuelt oppdatert.

4.2.12. Vurdering av notfiske i kystnære områder

Det vises til bestilling datert 23. mai 2011 fra Fiskeri- og kystdepartementet angående en vurdering av om dagens regelverk er godt nok tilpasset dagens utfordringer på bakgrunn av målsettingen om mer økosystembasert forvaltning. Av konkrete problemstillinger bes det om en vurdering av hvilke eventuelt nye eller justerte områdebegrensninger som vil være hensiktsmessig i fisket med not etter sei og sild.

4.3. Problemstillinger som ikke passer inn i tabellene

Enkelte problemstillinger er vanskelig å legge inn i bestandstabellen fordi de ikke angår en enkelt bestand, men passer heller ikke inn i fiskeritabellen da utfordringen ikke kan knyttes til ett bestemt fiskeri. Diskusjon omkring utviklingstiltak for disse problemstillingene drøftes her.

4.3.1. Fritids- og turistfiske

De siste årene har reguleringene innen fritidsfiske og turistfiske blitt flere og mer omfattende. Utvidet lovregulering på dette feltet vil gi fiskeriforvaltningen nye utfordringer, ikke minst informasjonsfaglige overfor nye brukergrupper.

4.3.2. Fremmedstoffer i fisk og skalldyr

På bakgrunn av funn i basisundersøkelser for blåkveite nedsatte fiskeridirektøren en arbeidsgruppe med deltakere fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet, Mattilsynet og NIFES som skulle se på hvordan denne type miljøutfordringer forvaltningsmessig bør håndteres. Basert på arbeidsgruppens forslag til tiltak for årets blåkveitefiske, har Fiskeri- og kystdepartementet fastsatt regulering for 2011. Fremmedstoffer i fisk og skalldyr er problemstillinger knyttet til en kolonne i bestandstabellen (forurensning). Reguleringen av blåkveite har funnet en foreløpig form, men må følges opp og videreutvikles.

Arbeidsgruppen om fremmedstoffer i fisk og skalldyr skal fremlegge en rapport innen 20. april 2012.

4.4. Oppsummering

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det er problemstillinger knyttet til fiskeritabellen som burde ha vært inkludert i opplistingen, men som er utelatt. Videre ønsker fiskeridirektøren Reguleringsmøtets synspunkter på hvilke av problemstillingene i denne oversikten som bør ha høyest prioritet med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak.

VEDLEGG 1: BESTANDSTABELLEN

VEDLEGG 2: FISKERITABELLEN

VEDLEGG 3: FORKLARINGER TIL BESTANDSTABELLEN

Bestandstabellen er inndelt i grupper på følgende måte:

Kolonnennummer	Innhold
1:	Art/bestand
2 – 4:	Tilstandsvariabler
5 – 10:	Beskatningsvariabler
11:	Delt bestand?
12:	Forvaltningsmål
13 - 14:	Tiltaksvariabler
15:	Merknader

Graderingen er vist i farger i de tilfellene det er relevant.

Kolonne 1: IDENTIFIKASJON AV ART/BESTAND

Her føres alle arter/bestander som utnyttes kommersielt, pluss andre arter (for eksempel raudåte), som det måtte synes viktig å ha med. Listen vil kunne forlenges etter hvert ved behov. Oppsplitting på arter og bestander foretas så langt dette er praktisk hensiktsmessig. Tabellen kan også omfatte bestander som i sin helhet er utenfor norske farvann, men der Norge har kvoter/fiskeadgang, for eksempel bestander regulert av NEAFC og NAFO.

Kolonne 2: HVILKET KUNNSKAPSGRUNNLAG HAR VI OM BESTANDEN?

Kunnskapsgrunnlag	
1	Godt
2	Middels
3	Svakt

Her har HI bidratt til klassifiseringen. Distinksjonen mellom **middels** og **svakt vil i praksis måtte inneholde elementer av skjønn**, mens **godt** bør være enklere å definere, for eksempel godt nok til å foreta en analytisk bestandsvurdering.

Kolonne 3: HAR BESTANDEN EN VIKTIG ØKOLOGISK NØKKELROLLE?

Vi er her ute etter å identifisere de bestandene som må gis særskilt oppmerksomhet ut over ivaretagelse av biodiversitet, på grunn av deres rolle for økosystemets funksjonsmåte. Det tas ikke sikte på å identifisere alle tenkelige sammenhenger og interaksjoner mellom bestander, men de sammenhengene vi i forvaltningsarbeidet må ta spesifikt hensyn til av økologiske årsaker. Typiske arter her vil være arter på lavere trofisk nivå som raudåte, lodde, tobis, sild.

Nøkkelrolle	
1	Meget viktig
2	Viktig

Kolonne 4: HVA ER TILSTANDEN I BESTANDEN?

Tilstand	
1	God
2	Middels god
3	Antatt ok
4	Dårlig, positiv trend
5	Dårlig, stabil / uviss trend
6	Dårlig, negativ trend
0	Usikker

Merk 1 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand over Bpa

Merk 2 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand mellom Blim og Bpa

Merk 3 Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i god eller middels god forfatning tilsvarende kriteriene for inndelingen under 1 og 2

Merk 4–6 Bestander som vi har god kunnskap om og som har en gytebestand under Blim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å være i tilsvarende dårlig forfatning

Merk 0 Bestander man er usikker på om hører hjemme enten i 3 eller i 4-6

Kolonne 5: HVILKEN FISKEDØDELIGHET ER BESTANDEN UTSATT FOR?

Fiskedødelighet	
1	Ingen / ubetydelig
2	Lav
3	Antatt ok
4	Middels
5	Høy
0	Usikker

- Merk 2** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet under Fpa
- Merk 3** Bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha ingen, lav eller middels fiskedødelighet tilsvarende kriteriene for inndelingen under **1** og **2**
- Merk 4** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet mellom Flim og Fpa
- Merk 5** Bestander som vi har god kunnskap om og som har en fiskedødelighet over Flim, eller bestander som vi har begrenset kunnskap om, men som antas å ha en tilsvarende (for) høy fiskedødelighet
- Merk 0** Bestander vi er usikre på om hører hjemme enten i **3** eller **5**

Kolonne 6: ER ARTEN OPPFØRT PÅ OFFISIELL NORSK RØDLISTE?

Den offisielle norske Rødlisten er utarbeidet etter Den internasjonale naturvernorganisasjonen (IUCN) sine retningslinjer for rødlisting av arter. Rødlisten klassifiserer arter til kategorier avhengig av risiko for utdøing. Begrepet truede arter er av IUCN definert som et samlebegrep for kategoriene CR, EN og VU. Arter som ikke står på Rødlisten er i tabellen markert med grønn farge.

Norsk Rødliste for arter 2010		
1	NT	Nær truet
2	VU	Sårbar
3	EN	Sterkt truet
4	CR	Kritisk truet
5	RE	Regionalt utdødd

Kolonne 7: ER DET PÅVIST FORURENSNING SOM KAN HA KONSEKVENSER FOR FORVALTNINGEN AV BESTANDEN?

Er det på bestands-/artsnivå påvist nivåer av fremmedstoffer som kan være høyere enn Mattilsynets grenseverdier? Spørsmålet omfatter ikke målinger relatert til lokale punktutslipp. Hensikten med denne kolonnen er å identifisere bestander der forurensingssituasjonen kan medføre behov for særlige grep i bestandsforvaltningen.

Forurensning	
1	Nei
2	Ja
0	Foreligger ikke tilstrekkelig med målinger

Ulike kilder til forurensning;

Tungmetaller:

Kritiske arter for **kvikksølv** med hensyn til øvre grenseverdiene for kvikksølv i fisk (0,5 mg/kg for de fleste arter, 1 mg/kg for noen arter) er relatert til alder, vekt, diett og trofisk nivå: Disse inkluderer blåkveite, Atlantisk kveite, men også andre dypvannsarter som haifisker (inkl. størje). I tillegg er brosme og lange over en viss alder kritiske, samt andre sentvoksende arter.

Kadmium: Skjell og snegler som østers og kongesnegl overstiger hyppig EUs øvre grenseverdi på 1,0 mg kadmium /kg våtvekt for skjell.

Organiske miljøgifter:

De mest kritiske artene som man vet idag er: blåkveite, Atlantisk kveite og torskelever. Av 100 analyser av blåkveite har ca. 20 % av prøvene verdier over EUs øvre grenseverdi på 8 ng TE/kg våt vekt for dioksiner og dioksinlignende PCB (nivået har noe med alder/vekt og trofisk nivå å gjøre, men det er fortsatt for få data). For Atlantisk kveite er høye verdier funnet i buken hos fisk med vekt over 60 kg.

Torskelever: Innholdet av dioksiner varierer med størrelse og posisjon av fisk fanget i Barentshavet. Datagrunnlaget er for dårlig, men i 2007 viste ca 20 av i alt 100 fiskelever verdier over 25 ng TE/kg som er EUs og Norges nylig foreslåtte øvre grenseverdi for dioksiner og dioksinlignende PCB i torskelever. I 2008 var andelen overskridelser betydelig mindre. Basisundersøkelse på torsk fanget i Barentshavet er nødvendig for å kunne avgjøre om torskelever er trygg mat.

Kolonne 8: HVILKEN KOMMERSIELL BETYDNING HAR BESTANDEN NASJONALT?

Dette er en rangering etter registrert førstehåndsverdi, den høyeste av enten siste år eller eventuelt gjennomsnittet av fem siste år. Enkelte arter, som lodde i Barentshavet, kan tenkes behandlet særskilt pga. sin særegne sykliske variasjon. I første omgang prøver vi med følgende inndeling:

Fangstverdi		
1	Førstehåndsverdi: over 600 mill. kr.	Meget stor
2	Førstehåndsverdi: 120 - 600 mill. kr.	Stor
3	Førstehåndsverdi: 12 - 120 mill. kr.	Middels
4	Førstehåndsverdi: under 12 mill. kr.	Liten
5	Ingen førstehåndsverdi	Ingen

Grensene er satt med referanse til en samlet førstehåndsverdi på ca. 12 milliarder kr. Da tilsvarer kr 600 mill. 5 %, kr 120 mill. én % og kr 12 mill. 0,1 % av total norsk førstehåndsverdi.

Kolonne 9: HVILKEN BETYDNING HAR BESTANDEN FOR REKREASJON I NASJONAL MÅLESTOKK?

Med rekreasjon tenker vi i denne sammenheng både på turistfiske, det rene fritidsfiske, og ikke-mantallsførte fiskeres fangst for omsetning. Her må det foretas en skjønnsmessig vurdering basert på de opplysninger som foreligger om fritidsfiske. Inndelingen kan testes ut på fritidsfiskernes organisasjoner. Hensikten med kolonnen er å identifisere hvilken relativ betydning bestandene har for fritidsutfoldelse og rekreasjon. Merk at en bestand godt kan ha stor betydning lokalt uten å være viktig i nasjonal sammenheng.

Rekreasjon	
1	Stor
2	Middels
3	Liten eller ingen

Eksempelvis kan en tenke seg at bestander som kysttorsk, sei, lyr, makrell og krabbe merkes **1**, mens uer og hyse merkes **2** og lodde, kolmule og reke merkes **3**.

Kolonne 10: HVILKEN ANDEL UTGJØR FRITIDSFISKE AV DEN SAMLEDE BESKATNING AV BESTANDEN?

Ved innføring av eventuelle reguleringstiltak for en bestand vil det kunne ha en meget stor innflytelse på selve utformingen av tiltakene dersom fritidsfiske antas å utgjøre en viktig del av den totale beskatning. På grunn av manglende data vil dette måtte bli en skjønnsmessig vurdering. Følgende inndeling foreslås:

Fritidsandel		
1	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mer enn 25 % av samlet beskatning	Meget stor
2	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 10 og 25 % av samlet beskatning	Stor
3	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mellom 1 og 10 % av samlet beskatning	Middels
4	Fritidsfiskets andel antas å utgjøre mindre enn 1 % av samlet beskatning	Liten / ingen

Kolonne 11: ER BESTANDEN DELT MED ANDRE LAND?

Prosessene og utfordringene knyttet til innføring og revisjon av forvaltningstiltak vil være vesensforskjellige for bestander Norge kan forvalte fullt ut på egen hånd, sammenlignet med bestander som må/bør forvaltes ut fra bilateralt eller multilateralt omforente tiltak. Kolonnen skal kartlegge status for de ulike bestandene.

Delt bestand?	
1	Ja, med fellesforvaltning
2	Ja, uten fellesforvaltning
3	Nei, kan i praksis forvaltes som en norsk bestand
4	Ikke en norsk bestand

- Merk 1** Bestander der det er en etablert fellesforvaltning.
- Merk 2** Der vi har kunnskap nok til å si at samme bestand har en utbredelse og/eller blir beskattet i et omfang utenfor norske farvann som tilsier at bestanden, ideelt sett, burde være forvaltet i felleskap med andre.
- Merk 3** Bestander som i sin helhet, eller for praktiske forvaltningsmessige formål, kan anses som norske bestander.
- Merk 4** Bestander som ikke skal forvaltes av Norge som kyststat.

Kolonne 12: HVILKET FORVALTNINGSMÅL ER FASTSATT FOR BESTANDEN?

Forvaltningsmål	
1	Optimalt økonomisk langtidsutbytte
2	Høyt, og om mulig stabilt langtidsutbytte
3	Øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå
4	Sikre biodiversitet og økosystemets funksjon
5	Desimere bestanden
0	Uavklart

Her skal det angis hvilket forvaltningsmål vi de facto har for vedkommende bestand. Det må altså være samsvar mellom det vi faktisk har gjort, og eventuelt ønsker å gjøre, og den målsettingen vi angir for bestanden. **1** er det mest ambisiøse og **4** det minst ambisiøse målet. Forvaltningsmål **4** vil være oppfylt under forvaltningsmål **1–3**.

- Merk 1** Bestander med analytisk bestandsvurdering og en vedtatt forvaltningsstrategi/HCR som direkte eller implisitt har optimalt økonomisk langtidsutbytte som mål. Eksempel nordøst-arktisk torsk, NVG sild osv.
- Merk 2** Bestander uten kunnskapsgrunnlag til å foreta en analytisk bestandsvurdering, men der en har samme mål som **1** om å kunne opprettholde en høy avkastning over tid. Eksempel vassild, rognkjeks og stortare.

- Merk 3** Bestander som er/har vært overbeskattet og der en har et mål (ofte upresist med hensyn til tidshorison) om gradvis bestandsoppbygging for å kunne øke avkastningen. Eksempler her er kysttorsk, uerartene, blåkveite og hummer.
- Merk 4** Bestander der en ikke har et eksplisitt mål mht. økonomisk avkastning. Disse vil omfatte flere kategorier. Ål, brugde og håbrann er i dårlig forfatning, og reguleringsinngrep er begrunnet ut fra biodiversitetsbetraktninger. Raudåte reguleres strengt på grunn av sin økologiske nøkkelrolle.
- Merk 5** Fremmede arter som ønskes begrenset/reduert/utryddet.
- Merk 0** Bestander der vi i øyeblikket ikke har et avklart eller entydig forvaltningsmål. Prosessen rundt denne tabellen vil bidra til å avklare og fastsette forvaltningsmål for slike bestander.

Kolonne 13: ER SÆRLIGE REGULERINGSTILTAK IVERKSATT FOR Å NÅ FORVALTNINGSMÅLET?

Tiltak iverksatt	
1	Ja
2	Nei
3	Ikke påkrevet

Det tenkes her på tiltak utover generelle bestemmelser vedrørende redskap osv.

Kolonne 14: HVOR AKTUELT ER DET MED NYE ELLER REVIDERTE REGULERINGSTILTAK?

Nye tiltak		
1	Ingen registrert bekymring / behov	Lav
2	Bestanden er til "observasjon"	Middels
3	Det er konstatert behov for nye eller reviderte tiltak	Høy

Det tenkes her på tiltak utover ordinære årlige kvoteendringer. Foruten konkrete regulerings tiltak omfattes for eksempel behov for etablering/revisjon av forvaltningsstrategi eller beslutningsregel/HCR. Merk at reviderte tiltak i prinsippet kan bety behov for så vel tilstramming som liberalisering av eksisterende tiltak.

Det må antas at antall bestander som merkes med 3 **høy** vil være større enn det forvaltningen vil ha kapasitet til å få gjort noe med kommende år. Det vil derfor være nødvendig å foreta en streng og realistisk prioritering. Denne prioriteringen vil måtte skje i en dialog mellom HI, FDIR og FKD.

Kolonne 15: MERKNADER

Her kan det gis en stikkordsmessig beskrivelse av problem, type tiltak eller lignende.

VEDLEGG 4: FORKLARINGER TIL FISKERITABELLEN

Fiskeritabellen er inndelt i følgende kolonner:

Kolonnennummer	Innhold
1 – 4:	FISKERI
1:	Redskap
2:	Målarart(er)
3:	Fangstområde
4:	Nasjonalitet
5:	REDSKAPSSPESIFIKASJONER
6 – 9:	ARTSSELEKTIVITET
6:	Truede arter av fisk og skalldyr
7:	Ikke truede arter av fisk og skalldyr
8:	Sjøpattedyr
9:	Sjøfugl
10:	STØRRELSESSELEKTIVITET
11:	UTKASTPROBLEM
12:	BIDØDELIGHET
13:	BUNNPÅVIRKNING
14:	PRIORITERING
15:	MERKNADER/UTFORDRINGER

De fire første kolonnene utgjør til sammen det som vi i denne sammenheng har definert som et fiskeri. Hvert fiskeri vil utgjøre én linje i tabellen. Hvor langt en vil gå i opplisting/oppsplitting på fiskeri vil være et spørsmål om hva som er operasjonelt hensiktsmessig. I utgangspunktet vil alle viktige fiskeri være inkludert. Med viktig tenkes her i første rekke på omfanget av innsatsen i fisket i tråltimer, fiskedøgn etc. Mindre viktige fiskeri vil kunne inkluderes dersom det er grunn til å tro at utøvelsen av vedkommende fiskeri kan ha særlige økologiske konsekvenser.

Kolonne 5 er ment å gi noen sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften om redskapet som anvendes i vedkommende fiskeri; maskevidde, spilavstand, størrelse på fluktåpning etc.

I kolonne 6 – 13 skal en kunne gradere egenskaper og eventuelle effekter av fisket med hensyn til arts- og størrelsesselektivitet, utkastproblem, bidødelighet og påvirkning av bunnhabitat.

I kolonne 14 foretas det en grovsortering av fiskeriene med hensyn til behov for utviklingstiltak. I kolonne 15 vil det være mulig å utdype nærmere problemstillinger som er relevante for det enkelte fiskeri, eventuelt gi referanser til problemstillinger som måtte være relevante for flere fiskeri i et geografisk område (jf. revisjon/harmonisering av teknisk regelverk mellom Skagerrak og Nordsjøen). Når vi skal registrere en tallverdi for de enkelte fiskeri, kan det på objektivt grunnlag være vanskelig å henføre de enkelte fiskeri til riktig kategori. Med utgangspunkt i formålet om å prioritere mellom utviklingstiltak er det viktig at fiskeriene er korrekt rangert innbyrdes. Ved utfylling av tabellen har vi derfor valgt å vurdere de enkelte fiskeri kolonnevis, og lagt særlig vekt på den interne rangeringen. I forbindelse med den årlige oppdateringen av tabellene vil vi basert på ny

kunnskap, og på erfaring gjennom bruk, kunne foreta eventuelle justeringer av graderingen av elementene i tabellen. I den elektroniske versjonen vil en se at enkelte elementer i matrisen har en liten rød trekant oppi i det høyre hjørne. Ved å holde musepekeren over denne trekanten vil en få se stikkord som belyser graderingen av elementet.

Kolonne 1: REDSKAP

I praksis er det egenskaper ved fiskeredskapet som har størst betydning for selektivitet, omfang av bidødelighet, problem med utkast og mulig påvirkning på bunnhabitat. Følgende inndeling er valgt:

Kolonne 1: Inndeling i redskapsgrupper	
Bunntrål	Fløytline
Flytetrål	Line
Not	Annen krokredskap
Notfiske med lys	Ruser
Snurrevad	Teiner
Garn	Annet

Kolonne 2: MÅLART(ER)

Her står en fritt til å beskrive og definere fiskeriet på best mulig og gjenkjennelig måte, enten ved å oppgi en spesifikk målart som for eksempel sild, eller en opplisting av flere arter som for eksempel torsk og hyse, eller en gruppe fiskeslag som for eksempel torskefisk, eventuelt bunnfisk, eller på annen hensiktsmessig måte. Blandingsfiske med bunntrål i fangstområdene IIIa og IV, sør for 64°N er krepsetrål fisket, hvor en får kreps, torsk, hyse, sei mv. i fangstene.

Kolonne 3: FANGSTOMRÅDE

Samme redskap anvendt på samme målart kan ha ulik maskevidde etc. i ulike områder. Fangstområde er således med å definere fiskeri. I denne kolonnen oppgis områdene fiskeriene foregår i, og vi har benyttet fangstområdene fra reguleringene. For å ha både tilstrekkelig fleksibilitet og presisjon oppgis relevante ICES-områder, for eksempel I og II, eller IIIa, eller IV, eller IIIa og IV osv. For noen fiskeri har vi benyttet innenfor/utenfor 12 nautiske mil og innenfor grunnlinjen.

Kolonne 4: NASJONALITET

Det kan ha relevans for organiseringen av utviklingsarbeidet om eventuelle tiltak vil måtte angå utelukkende norske, utenlandske eller begge kategorier fartøy. Her angis koden N, U eller B avhengig av hvem som driver vedkommende fiskeri. Noen fiskeri, spesielt i Nordsjøen, kan utøves under så forskjellige rammebetingelser (kvoter, utkastregime) at det er hensiktsmessig å splitte dem i to fiskeri etter nasjonalitet.

Kolonne 5: REDSKAPSSPESIFIKASJONER

I denne kolonnen kan en angi viktige parametre ved redskapen, og sentrale opplysninger fra utøvelsesforskriften er tatt inn som ren saksopplysning.

Opplysninger om maskevidde er relevant for fisket med trål, snurrevad og garn, og i denne kolonnen angis minste tillatte maskevidde i vedkommende fiskeri. I trålfiske der sorteringsrist er påbudt er minste spilavstand angitt, i teinefiske størrelsen på fluktåpninger osv.

Kolonne 6 - 9: ARTSSELEKTIVITET

De færreste redskap er i utgangspunktet spesielt artsselektive. Hvorvidt dette er å anse som et problem kan imidlertid avhenge av flere forhold, blant annet av hvordan redskapet anvendes i det praktiske fisket og hvorvidt eventuelle bifangster er å anse som bærekraftig beskattet. I noen fiskeri kan artssammensetningen være relativt stabil i tid og rom, mens det i andre fiskeri kan være meget store variasjoner.

I mange tilfeller vil en inndeling mellom målarter og bifangstarter være vanskelig og lite hensiktsmessig. Et operativt mer relevant skille kan være mellom uønsket bifangst og resten av fangsten. Uønsket bifangst kan da for eksempel defineres som "for stor" innblanding av fisk, skall- og bløtdyr eller "for stor" innblanding av sjøpattedyr eller sjøfugl. Det kan være ulik oppfatning av hvilke arter som er uønsket bifangst. Dette kan ha sin bakgrunn i gjeldende regelverk, hensynet til bærekraftig beskatning, fordelingsmessige hensyn samt praktiske og økonomiske hensyn.

For uønsket bifangst av fisk, skall- og bløtdyr skiller en mellom truede og ikke truede arter i to kolonner. En kan ha "for stor" innblanding av truede arter eller "for stor" innblanding av ikke truede arter. I kolonnene for uønsket bifangst av sjøpattedyr og sjøfugl, skiller vi foreløpig ikke mellom truede og ikke truede arter. Graderingen vil kunne ta hensyn til i hvilken grad sjøpattedyrene eller sjøfuglene er truet.

Hva som blir å anse som "for stor" bifangst i kolonne 6 – 9 vil måtte være gjenstand for (en løpende) vurdering i det enkelte fiskeri og reflekteres gjerne i størrelsen på tillatt bifangstandel osv. For denne tabellens formål bør det imidlertid være tilstrekkelig å foreta en inndeling etter i hvilken grad en etter en samlet, kvalitativ vurdering ser innblanding av uønsket bifangst som problematisk i vedkommende fiskeri. For truede arter vil grad av "truethet" også spille inn. Selv om det på objektive grunnlag kan være vanskelig å henføre et enkelt fiskeri til riktig kategori vil vi anta at det er noe enklere å rangere fiskeriene innbyrdes. I prioritering av utviklingstiltak vil det være dette siste som er viktig.

Følgende gradering foreslås for kolonne 6 – 9. Graderingen er også vist med farger i tabellen:

Kolonne 6 – 9: Gradering	
1	Ingen eller helt ubetydelig innblanding av uønsket bifangst
2	Liten innblanding av uønsket bifangst
3	Middels innblanding av uønsket bifangst
4	Stor innblanding av uønsket bifangst
5	Meget stor innblanding av uønsket bifangst
0	Innblanding av uønsket bifangst usikker eller ikke vurdert

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Her graderes eventuell innblanding av truede arter av fisk, skall- og bløtdyr. Hva som er å anse som truede arter vil være gjenstand for løpende vurdering basert på rådgivning fra ICES, Havforskningsinstituttet, Artsdatabankens Rødliste osv. Tilsvarende gjelder også for sjøpattedyr og sjøfugl.

I kolonne 6 fokuseres det på artsselektivitet og innblanding av uønsket bifangst av truede fisk og skalldyr. Da det kan være vanskelig å gi fiskeriene korrekt gradering, rangeres fiskeriene innbyrdes etter i hvor stor grad det forekommer uønsket bifangst av truede fisk, skall- og bløtdyr. I de fiskeriene hvor målarten(e) er en truet art, fokuserer en kun på om det er uønsket bifangst av andre truede fisk og skalldyr. Dersom et fiskeri gjennomføres uten uønsket bifangst av andre truede marine arter enn målarten(e), anses innblandingen av truede arter som ingen eller helt ubetydelig (gradering 1). At målarten(e) eventuelt er en truet art, synliggjøres i bestandstabellen. Kolonne 6 fokuserer på artsseleksjon, og en vurderer uønsket bifangst uavhengig av størrelsen på fisken.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

I mange fiskeri vil konsesjoner og tillatelser begrense hvilke rettigheter den enkelte har til å beskatte ulike arter. For eksempel er det ikke tillatt å fiske torsk med not, eller det er begrensninger på innblandingen av konsumfisk i fisket med småmasket trål. Foruten rent fangsttekniske og miljømessige begrunnelser for slike begrensninger vil det også være klare fordelingsmessige årsaker til hvorfor en søker å begrense (uønsket) bifangst av kommersielle arter i enkelte fiskeri.

Det kan også være aktuelt å vurdere tiltak mot bifangst av ikke-kommersielle marine arter. Kolonne 7 vil kunne fange opp begge disse problemstillingene.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Her graderes eventuell bifangst av sjøpattedyr. Det er begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøpattedyr er. I tabellen er det foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøpattedyr i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøpattedyr er her nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses alle redskaper i tabellen, bortsett fra fiske med garn, å ha ingen eller helt ubetydelig innblanding av sjøpattedyr. Garn antas å ha noe høyere andel tilfeldig bifangst av sjøpattedyr, og får verdien 2 i cellene.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøpattedyret er truet, kan gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøpattedyr, vil bli prioritert fremfor de tilfellene hvor sjøpattedyret som er fanget ikke er en truet art.

Kolonne 9: SJØFUGL

Her graderes eventuell bifangst av sjøfugl. En har begrenset kunnskap om hvor stort omfang bifangst av sjøfugl er. Det har vært gjennomført undersøkelser hvor en har forsøkt å estimere i hvilken grad sjøfugl fanges i fiskeredskaper. I tabellen har vi foretatt en fiskerifaglig vurdering av i hvilken grad det forekommer innblanding av sjøfugl i de enkelte fiskeri. Grad av uønsket bifangst av sjøfugl er nært knyttet til redskapet som benyttes i vedkommende fiskeri. Generelt anses bifangst av sjøfugl i redskapene bunntål, flytetål, not, snurrevad, ruser og teiner som ingen eller helt ubetydelig (verdi 1). I garnfisket kan det i et begrenset omfang forekomme bifangst av sjøfugl, mens en i linefisket anser uønsket bifangst som å kunne utgjøre et større problem. Enkelte tilfeller vil avvike fra denne generelle innplasseringen, og cellen vil graderes opp eller ned avhengig av tilgjengelig informasjon.

Kolonnen inkluderer uønsket bifangst av både truede og ikke truede arter. I hvilken grad sjøfuglen er truet, vil kunne gjenspeiles i graderingen i kolonnen. Direktoratet for naturforvaltning har kompetanse på sjøfugler og må vurdere hvilke sjøfugler som er i områdene fiskeriene foregår i, samt i hvilken grad disse sjøfuglen er truet. Tiltak i fiskeri hvor en får bifangst av truede sjøfugl, vil bli prioritert fremfor bifangst av ikke truet sjøfugl.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET

I denne kolonnen søkes det å få frem effekter av fiskeriet med hensyn til størrelsesselektivitet og potensial for forbedret beskatningsmønster. Vi vil beskrive i hvilken grad de ulike fiskeri i praksis kan ha problemer med innblanding av fisk og skaldyr under minstemål gitt gjeldende redskaps- og minstemålsbestemmelser. Dette kan gjelde for målarten så vel som for uønsket bifangst. Tiltak her vil kunne være enten å liberalisere bestemmelsene for å bringe dem i overensstemmelse med slik fisket faktisk utøves, eller å endre regelverk/skjerpe kontrollen slik at intensjonen bak gjeldende minstemålsbestemmelse kan bli nådd.

Vi ønsker også å kartlegge fiskeri som i og for seg ikke har problemer med regelverket slik det er, men som antas å kunne ha et potensial for økt fangstutbytte dersom beskatningsmønsteret endres/forbedres. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 10: Gradering av størrelsesselektivitet	
1	Ingen eller ubetydelig potensial for forbedret beskatningsmønster
2	Lite potensial for forbedret beskatningsmønster
3	Middels potensial for forbedret beskatningsmønster
4	Stort potensial for forbedret beskatningsmønster
5	Meget stort potensial for forbedret beskatningsmønster
0	Potensial for forbedret beskatningsmønster usikkert eller ikke vurdert

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM

I denne kolonnen søker en å belyse eventuelle problemer knyttet til utkast (ilandføringsplikten). Med utkast menes her fisk som kastes ut etter at fangsten er tatt om bord i fartøyet (fangst tatt ombord som sorteres ut før en kommer til mottaket). Denne definisjonen stemmer overens med begrepsbruken i nasjonal strategisk risikovurdering. Problemstillingen slipping/sprenging i notfisket vil bli behandlet i sin helhet under kolonne 12 "Bidødelighet".

Gjennom utkastforbud, stenging av felt osv. er problemer knyttet til utkast vesentlig redusert i norsk fiskeri de siste 20 år. Dette betyr imidlertid ikke at det ikke fortsatt forekommer utkast i norske farvann knyttet til high-grading, undermålsfisk, kvalitetsforringet fisk osv. Dessuten er utkastforbudet fra 1.1.2009 utvidet til vesentlig flere arter enn før. I Nordsjøen og Skagerrak må vi på litt sikt ha lov til å forvente endringer i EUs utkastregime. Det vil derfor fortsatt være nødvendig å kunne vurdere nye eller reviderte tiltak knyttet til utkast i årene fremover. Vi er ute etter å kartlegge problemstillinger av vedvarende eller tilbakevendende karakter, ikke knyttet til enkeltstående hendelser. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 11: Gradering av utkastproblem	
1	Ingen eller helt ubetydelige problemer med utkast
2	Lite problemer med utkast
3	Middels problemer med utkast
4	Store problemer med utkast
5	Meget store problemer med utkast
0	Usikker

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I de fleste fiskeri vil det kunne forekomme at fisk og andre arter dør som følge av kontakt med fiskeredskap. I tabellen avgrenses bidødelighet til fisk som ikke har vært ombord i fiskefartøyet. Seleksjonsdødelighet i trålfiske, spøkelsesfiske med garn, halingsdødelighet i linefiske, dødelighet ved slipping og ved sprenging i notfiske er eksempler på dette. Ytterligere tiltak ut over dagens for å redusere omfanget av denne type dødelighet kan være aktuelt i enkelte fiskeri. Vi er i denne kolonnen ute etter å kartlegge problemer av vedvarende eller tilbakevendende karakter. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 12: Gradering av bidødelighet	
1	Ingen eller helt ubetydelig bidødelighet
2	Lite problemer med bidødelighet
3	Middels problemer med bidødelighet
4	Store problemer med bidødelighet
5	Meget store problemer med bidødelighet
0	Usikker

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

Ulike bunnhabitat spiller viktige roller for økosystemet funksjon. Å begrense eventuelle skadevirkninger fra fisket på økologisk viktige bunnhabitat blir således et viktig mål for utviklingen av en økosystembasert fiskeriforvaltning. Kolonne 13 skal kartlegge hvilke potensiell påvirkning ulike fiskeri kan ha på sårbare bunnhabitat. Følgende gradering foreslås:

Kolonne 13: Gradering av bunnpåvirkning	
1	Ingen eller helt ubetydelig potensiell bunnpåvirkning
2	Lite problemer med potensiell bunnpåvirkning
3	Middels problemer med potensiell bunnpåvirkning
4	Store problemer med potensiell bunnpåvirkning
5	Meget store problemer med potensiell bunnpåvirkning
0	Usikker

Kolonne 14: MERKNADER/UTFORDRINGER

Her kan en i fritekst utdype nærmere hva som er utfordringene som det bør gripes fatt i innenfor de enkelte fiskeri. En slik utdyping er spesielt aktuelt for fiskeri som gis en høy prioritering i kolonne 14. Det kan også refereres til "vertikale" problemstillinger som er aktuelle for flere fiskeri, jf revisjon/harmonisering av teknisk regelverk for Skagerrak og Nordsjøen.

VEDLEGG 5: FORKLARINGER TIL VERDISETTINGEN I FISKERITABELLEN

I dette vedlegget oppsummeres vurderingene som er gjort i forbindelse med fastsetting av tallverdi i den enkelte kolonnen. Det gis en oversikt over hvilke hensyn som er tatt ved gradering av det enkelte fiskeri gruppert etter redskap.

Kolonne 6: TRUEDE FISK OG SKALLDYR

Noen fiskeri er definert som blandingsfiske. For disse fiskeriene er det mer utfordrende å skille mellom uønsket bifangst og resten av fangsten og å definere fangst av truede arter som uønsket bifangst. En har i tabellen tilnærmet seg problemstillingen ved i utgangspunktet å gi verdien 3 i disse fiskeriene.

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er det et lite problem med uønsket bifangst av truede arter i fiske med stormasket trål. Unntaket kan være mindre bifangst av arter som uer, kveite og pigghå i trålfiske i enkelte områder.

Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår med trål i Nordsjøen og Skagerrak består fangstene av en rekke arter, som blant annet sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing og flatfisk arter. Ved fiske i Skagerrak med krepsetrål kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 4 for norske fartøy og verdien 4 for utenlandske fartøy.

For fiske med småasket trål er følgende vurderinger gjort;

Tobis: Fisket etter tobis er i stor utstrekning et rent fiskeri. Cellen får verdien 2.

Reker, I og II: I dette fiskeriet er det ristpåbud for å sortere ut stor fisk. En har imidlertid innblanding av snabeluer (mentella) yngel. For å bøte på problemet med yngelinnblanding, regulerer en i dag med åpne/stengte områder. Cellen får verdien 3.

Reker, IIIa og IV: I rekefisket sør for 62°N er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist og en kan få uønsket bifangst av nordsjøtorsk og kysttorsk, og denne cellen får derfor verdien 3.

Reker NAFO og Grønland: Samme vurdering som for reker i Barentshavet og cellen får verdien 3. Det kan imidlertid argumenteres for at der er flere truede arter i NAFO og ved Grønland enn i Barentshavet og at spilavstanden i risten på 22 mm sorterer dårligere enn 19 mm spilavstand.

Nvg-sild: Når fisket med bruk av pelagisk trål pågikk inne i Vestfjorden hadde en problemer med innblanding av sei og kysttorsk. De siste årene har imidlertid fisket foregått lengre ute til havs, hvor innblandingen av andre arter synes å være mindre. Spesielt gjelder dette faren for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 2.

Lodde, Barentshavet: I dette fiskeriet kan det være innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært. Denne cellen får verdien 2.

Kolmule, øyepål: I Norskehavet (internasjonalt farvann) kan en ha problemer med innblanding av uer i fangstene. I Færøysonen har det siden juni 2006 vært innført påbud om bruk av sorteringsrist i dette fisket grunnet relativ stor innblanding av uer og sei i fangstene. I Norges økonomiske sone (NØS) ble lignende påbud innført i mai 2010. I den nordlige delen av EU-sonen kan problemstillingen være den samme, men der er det ikke gitt lignende ristpåbud. I NØS kan det være innblanding av nordsjøtorsk i fangstene, spesielt i øyepålfisket. Disse cellene får verdien 2.

Vassild: I dette fiskeriet kan en ha innblanding av uer, og cellen får verdien 3.

I flytetral kan en få innblanding av yngel som går høyt i vannet. Lakseyngel er eksempel på dette.

For fiske med not er følgende vurderinger gjort;

Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: I disse fiskeriene får en ikke uønsket bifangst av truede fiskearter, og cellene får verdien 1.

Nvg-sild: I fisket etter nvg-sild kan en ha innblanding av kysttorsk, og cellen får verdien 2.

Lodde i Barentshavet: I loddefisket i Barentshavet kan en ha innblanding av kysttorsk når fisket foregår kystnært, og cellen får verdien 2.

Sei, IIIa og IV: Det er lite notfiske igjen i sør (IIIa og IV). Dette er et relativt reint fiskeri, men en kan få innblanding av kysttorsk. Cellen får derfor verdien 3.

Sei, I og IIa: I dette fiskeriet vil det kunne være fare for innblanding av kysttorsk. Denne cellen får verdien 3.

Notfiske med bruk av lys: Flere undersøkelser som er foretatt så langt, herunder også undersøkelser som er foretatt vinteren 2011 viser at det er ingen eller svært liten bifangst av andre arter i notfisket med lys etter sild og brisling i Skagerrak. Eventuell innblanding av andre arter i dette fisket i andre områder har en ikke tilstrekkelig kunnskap om. På grunn av liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i disse fiskeriene i øvrige områder, er cellen foreløpig gitt verdien 0.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Torsk, sei, hyse, I og IIa: Her kan problemet være innblanding av kysttorsk i fangstene. Problemet med innblanding av kysttorsk er større for snurrevad enn for trål, da snurrevadfiske foregår mer kystnært. Cellen får verdien 3.

Blandingsfiske, IIIa og IVa: Snurrevadfisket i Nordsjøen og Skagerrak foregår både til havs og svært kystnært. Dette fisket kan benevnes som et blandingsfiskeri, da fangstene består av flere arter blant annet torsk og pigghå. Cellene får verdien 4.

For fiske med garn er følgende vurderinger gjort;

Torsk, hyse, sei, I og II: Denne cellen får verdien 3 på grunn av faren for innblanding av kysttorsk.

Blåkveite: I dette fiskeriet får en lite innblanding av andre arter, og cellen får verdien 1.

Uer:	I dette fiskeriet får en ikke uønsket bifangst av truede arter. Dette er et begrenset lite fiskeri som foregår på kanten og i dypet og som gir liten bifangst. Cellen får verdien 1.
Breiflabb:	I garnfisket etter breiflabb kan en få kveite som uønsket bifangst. I de nordlige områdene ser en økning i fangstene av kveite, mens det har vært en nedgang i fangstene i sør. Pga. bestandssituasjonen for kveite i sør, får cellen verdien 3 både for norske og utenlandske.
Kveite:	I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en ikke får bifangst av fisk. Cellen får verdien 1.
Rognkjeks:	I dette fiskeriet har garnene en så stor maskevidde at en får begrenset med bifangst. Cellen får verdien 1.
Blandingsfiske, IIIa og IVa:	I blandingsfisket med garn i Nordsjøen og Skagerrak får en bla. sei, torsk, diverse flatfisk arter, breiflabb og lysing. I fangstene kan en få innblanding av nordsjøtorsk og kysttorsk. I Skagerrak (IIIa) og i enkelte kystnære områder utenfor Rogaland og Vest Agder kan en også periodevis få en del pigghå i fangstene. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og utenlandske fartøy.

For fisket med line- og andre krokredskaper er følgende vurderinger gjort;

I linefisket og fisket med andre krokredskap kan en ikke selektere på bakgrunn av maskevidde og lignende redskapsspesifikasjoner, og en har derfor mindre mulighet til å unngå tilfeldig bifangst. Line- og krokfisket har derfor i utgangspunktet en høyere gradering.

Hyse:	I fløylinefisket etter hyse kan en få bifangst av kysttorsk. Cellen får verdien 2.
Torsk, hyse:	Når en ser på artssammensetningen i fangstene i dette fiskeriet, må en skille mellom fisket utenfor og innenfor 12 nautiske mil (kyst/hav). I havfisket etter torsk og hyse kan en ha innblanding av skater. Denne får verdien 3. I kystfisket får en uer, blålange og kysttorsk i fangstene, og alle disse er fiskeslag som det står dårlig til med. Cellen får verdien 3.
Lange, brosme:	I linefisket etter lange og brosme kan en få innblanding av blålange og skater. Cellen får verdien 3.
Blåkveite:	I dette fiskeriet kan en få uer i fangstene. Cellen får verdien 2.
Kveite:	På grunn av de store krokene, har en ikke problemer med uønsket bifangst i dette fiskeriet. Cellen får verdien 1.
Torsk, hyse m.m:	I fisket etter nordøstarktisk torsk og hyse m.v. nord for 62°N med annen krokredskap kan en få innblanding av kysttorsk. Cellen får verdien 3.
Makrell:	I dette fiskeriet har en ikke registrert uønsket bifangst, og cellen får verdien 1.

For fiske med ruser og teiner er følgende vurderinger gjort;

I ruse- og teinefisket etter torsk, leppefisk og taskekrabbe kan det være problem med innblanding av fisk og skalldyr som kysttorsk, ål og hummer. Teiner og ruser regnes imidlertid som skånsomme redskaper, og truede arter fanget i ruser kan enkelt gjenutsettes i levende tilstand. På dette området er det derfor ikke nødvendigvis tekniske tiltak eller regelverksutforming som er aktuelle tiltak, men kontroll av fiskeriet for å sikre at fangsten faktisk settes ut igjen. Kontrollutfordringene blir vurdert i forbindelse med den årlige

rulleringen av nasjonal strategisk risikovurdering. Cellen får verdien 1 i alle disse fiskeriene.

Kolonne 7: IKKE TRUEDE FISK OG SKALLDYR

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, uer (som bifangst): Cellen får verdien 1. Fartøyene får ikke uønsket bifangst. Merk likevel at fartøy med seitrålkonsesjon har begrensede kvoter av torsk og hyse. Disse fartøyene var tidligere områdebegrenset og kunne ikke fiske nord for 67°N i NØS. Denne begrensingen er fjernet. Innblanding av torsk og hyse i fangstene kan derfor utgjøre et problem for disse fartøyene.
- Sei, IIIa og IV: I et direkte trålfiske etter sei i område IV er det liten innblanding av andre arter i fangstene. Imidlertid kan innblanding av makrell om høsten i perioder være et problem. Denne bifangsten blir mest sannsynlig kastet ut igjen da fartøyene ikke har kvote på makrell. Fiskebåtrederens Forbund har bedt om en avsetning til bifangst av makrell for denne fartøygruppen. Trålfisket etter sei i område IIIa kan være noe oppblandet med flere arter i fangstene. Cellen får verdien 2.
- Blandingsfiske: I blandingsfisket som foregår i Nordsjøen og Skagerrak tas en rekke arter, som bla. sjøkreps, torsk, hyse, sei, breiflabb, hvitting, lysing, lyr og diverse flatfisk arter. Norske og utenlandske fartøy har ulike rammebetingelser i fiskeriet, og blandingsfisket i Nordsjøen får derfor to linjer, en for norske fartøy og en for utenlandske fartøy. Cellen får verdien 3 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.
- Flatfisk: Dette fiskeriet drives av utenlandske fartøy, og vi har i dette fiskeriet samme problemstilling som i blandingsfisket. Hva er utenlandske fartøy som fisker flatfisk sitt kvotegrunnlag, har de anledning til å levere alle artene de får som bifangst? Cellen får verdien 0.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål: Fisket etter øyepål foregår med småmasket trål på områder grunnere enn 200 meter. Historisk sett har det vært relativt stor innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av andre arter i dette fiskeriet. Videre kan det i høst- og vintermånedene være økt risiko for å få innslag av arter som sild, makrell og hestmakrell i fangstene. Sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter øyepål ble innført fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sorteringsristen fjerner derimot ikke risikoen for uønsket innblanding av småfisk og yngel, samt pelagiske arter som sild, makrell og hestmakrell. For å få til et bedre beskatningsmønster i fisket etter øyepål må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn selve målarten. Dagens prøvetakingssystem for kontroll av landinger av industriråstoff er ikke tilstrekkelig i forhold til å kontrollere den totale og faktiske fangstsammensetningen i landingene. Fiskeridirektoratet foretar prøvetaking av industritrålfangstene ved landing og forsøk har tidligere vist at det kan være betydelig innblanding av andre arter enn målarten. Cellen får verdien 3.

Kolmule:	Det er påbudt med sorteringsrist i fisket med småmasket trål etter kolmule, fra 1. mai 2010. Bakgrunnen for innføring av rist er at forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut uønsket bifangst av stor fisk, spesielt sei og lysing. Sei og lysing kan være bifangst i kolmulefisket, men det synes ikke å være problemer med uønsket bifangst av yngel. Dette på grunn av at kolmulefisket pågår i områder dypere enn 200 meter. For å få til et bedre beskatningsmønster for fiske med småmasket trål etter kolmule må bruk av sorteringsrist ses i en kombinasjon med stenging av felt hvor det er for høy innblanding av andre arter enn målarten. Kystvakten har observert en økning i bifangst av vassild og strømsild i fangstene. Det er tillatt med inntil 10 % bifangst av vassild i fisket, og av denne grunn blir det ført bifangst av strømsild, selv om undersøkelser viser at det i all hovedsak er vassild. Det er oppmalingsforbud mot vassild, dette er også en grunn til å kalle bifangsten strømsild. Cellen får verdien 2.
Tobis:	I tobisfisket kan en få innblanding av småmakrell i fangstene. Cellen får verdien 2.
Vassild, IIa:	I trålfisket etter vassild med bunntål kan en få bifangst av breiflabb og andre konsumarter (hvitfisk). Disse fartøyene har ikke konsesjon til å fiske hvitfisk. Omfanget er usikkert. Cellen får verdien 0. I fiske med flytetral kan innblandingen bestå av arter som sei, hyse og uer. Hvor mye innblanding som tas av disse artene foreligger det ingen kunnskap om. Cellen får verdien 0.
Reker, I og II:	Her kan en få innblanding av yngel av torsk, hyse og blåkveite i fangstene. Det er et problem at en ikke har teknologi til å sortere bort yngel. Stenging av felt er reguleringsverktøyet som benyttes for å redusere uønsket uttak av yngel. Denne cellen får verdien 3.
Reker, IIIa og IV:	Innblandingsproblemet er større i Nordsjøen og Skagerrak enn i områdene nord for 62°N, fordi det ikke er påbudt med sorteringsrist i fiskeriet sør for 62° N. Denne cellen får verdien 5.
Makrell, hestmakrell og nordsjøsild:	I fiske med pelagisk trål etter artene makrell, hestmakrell og nordsjøsild kan det ofte forekomme større innslag av andre arter i fangstene enn selve målarten det fiskes etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene ofte kan opptre samlet i et og samme område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeletingsutstyr å skille på art før trålen settes ut for å fiske på en gitt registrering. For å hindre eller redusere faren for utkast av andre arter enn den arten som det fiskes etter er det i Utøvelsesforskriften gitt begrensninger i dette fisket i perioden 1. september – 31. desember. Cellene får verdien 3 pga. faren for innslag av andre pelagiske arter enn målarten.
NVG sild:	I fisket med pelagisk trål etter NVG sild kan det i områder og perioder være fare for relativ stor innblanding av andre arter som sei, torsk og hyse i fangstene. Cellen får verdien 3.
Lodde Barentshavet:	I fisket etter lodde med pelagisk trål er det stor fare for innblanding av arter som torsk og sild (både små og stor sild). Cellen får verdien 3.

For fisket med not er følgende vurderinger gjort;

Makrell, nordsjøsild, hestmakrell:	I fiske med not i Nordsjøen (IVa) etter makrell, hestmakrell og sild kan det forekomme at det kastes på andre arter en selve målarten en er ute etter. Dette har sammenheng med at alle disse artene kan opptre samlet i et og samme
------------------------------------	--

område. Videre er det ikke like lett med dagens fiskeleitingsutstyr å skille på art før notkast foretas på en gitt registrering. Imidlertid overlever all fangst som i slike tilfeller slippes ut av noten forutsatt at dette gjøres i henhold til forsvarlige fangstoperasjoner. Cellene får verdien 2, da en er usikker på om all fangst slippes innenfor sikre rammer.

- Havbrisling: I dette fiskeriet kan en få innblanding av sild. Dersom slipping foregår forsvarlig overlever silden. Imidlertid har det historisk sett foregått en del leveranser av sild som senere er bokført som havbrisling. Cellen får verdien 2, da en er usikker på om det som landes til en hver tid gjenspeiler den reelle målarten (brisling).
- NVG sild: I fisket med not etter NVG sild er det i områder og perioder fare for innblanding av torsk, hyse og sei. Denne fartøygruppen er heller ikke utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter. Cellen får verdien 2.
- Seinot, I og IIa: I notfiske etter sei i områdene I og IIa kan det verre fare for innblanding av undermåls sei, innblanding av andre arter som hyse og torsk. Cellen får verdien 3.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse En har ikke registrert et bifangstproblem i dette fiskeriet, fordi flåten har anledning til å lande alt de får i fangstene. Cellen får verdien 1.
- Blandingsfiske For den norske flåten har en generelt ikke et bifangstproblem i dette fiskeriet fordi den kan levere mesteparten fangstene. Cellen får verdien 1. EU-flåten har ikke kvote på alle bifangststartene (og kan ikke levere) og cellen får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

- Torsk, sei, hyse I dette fiskeriet tas lange og brosme som bifangst, men dette er bifangst som er uproblematisk i reguleringssammenheng. Cellen får verdien 1.
- Rognkjeks Geografisk avgrenset til Finnmark, kan fiskeren få betydelige mengder av kongekrabbe som uønsket bifangst i garnene. Cellen får verdien 3.
- Blandingsfiske, IIIa og IVa: I dette fiskeriet får en fangst av torsk, hyse, sei, enkelte flatfiskarter, breiflabb og lysing. Cellen får verdien 1 for norske fartøy og 3 for utenlandske fartøy.

Kolonne 8: SJØPATTEDYR

Kystvakten ser ytterst sjelden bifangst av sjøpattedyr i de forskjellige fiskeriene. Havforskningsinstituttet har informasjon om at bifangst av nise i IIIa og IVa til tider kan forekomme.

Kolonne 9: SJØFUGL

I fiskeri med redskapene bunntrål, flytetral og not har en ingen eller helt ubetydelige problemer med bifangst av sjøfugl.

For garn og line er følgende vurderinger gjort;

Garnfisket foregår med ulike maskevidder og på ulike dybder, noe som har betydning for innblanding av sjøfugl i fangstene. Størst mengde av garn er brukt på dyp hvor en ikke er kjent med bifangst av sjøfugl, da sjøfuglene ikke dykker i garna på disse dybdene. En er heller ikke kjent med at det er problemer med bifangst i sette- og innhalingsfasen.

I linefisket er utfordringen å unngå at fuglen forsøker å ta agnet når linen settes. Fuglen prøver i mindre grad å ta fisken som er på vei opp. Omfanget av bifangst av sjøfugl på line avhenger av årstid. Erfaringsmessig er måkeartene mer aktiv i settefasen med linen når det er lyst (vår/sommer). I enkelte fiskeri på enkelte områder, på denne årstiden kan bifangst av sjøfugl vil være et problem i linefisket.

Torsk, sei, hyse nord 62°N:	Garnfisket etter torsk, sei og hyse får verdien 2 i cellen pga. innblanding av sjøfugl jfr. undersøkelse gjennomført av DN.
Rognkjeks:	Rognkjeksgarn settes i grunne farvann, slik at der er mulig å få tilfeldig bifangst av sjøfugl i garnet. Denne cellen får derfor verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IVa:	Dette garnfisket får verdien 2, jfr. garnfisket etter torsk, sei, hyse nord for 62°N.
Hyse:	Fiske etter hyse med fløyline. Cellen får verdien 4.
Torsk, hyse:	Dette linefisket pågår på vinteren, slik at der er relativt lite tilfeldig bifangst av sjøfugl i linefisket. Denne cellen får verdien 3.
Lange, brosme:	Cellen får verdien 4.
Kveite:	Krokene som benyttes i fisket etter kveite er store, slik at sjøfuglen er for liten til å bite på denne. Denne cellen får verdien 1.
Torsk, hyse m.m.:	I fisket med annen krokredskap benyttes ikke agn, og får dermed ikke problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.
Makrell:	I dorgefisket etter makrell benyttes ikke agn, slik at en ikke vil få et problem med bifangst av sjøfugl. Denne cellen får verdien 1.

Kolonne 10: STØRRELSESSELEKTIVITET

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Torsk, hyse, sei, I og II:	I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 2. Ved bruk av pelagisk trål/ eller semipelagisk trål øker faren for innblanding av småfisk i fangstene.
Flatfisk, IIIa og IV:	Det foreligger liten kunnskap om den totale fangstsammensetningen i trålfiske etter flatfisk i Skagerrak (IIIa). Dette fisket utøves i hovedsak av svenske fartøyer i dette området. Når det gjelder fiske etter flatfisk i område IVa er aktiviteten av bomtrålere redusert de siste årene, men samtidig har aktiviteten av fisket med ordinær stormasket trål økt noe. Dette skyldes nok at det er forbundet med høye kostnader å drive bomtrålfiske. Fangstene består i all hovedsak av flatfisk regulerte/ikke regulerte, men der er også bifangst av torsk, samt områder med innblanding av flatfisk under gjeldene minstemål. Cellen får verdien 0.
Blandingsfiske, IVa og IIIa:	I blandingsfiske med bruk av stormasket trål i Nordsjøen og Skagerrak (NØS) inngår en rekke arter i den totale fangstsammensetningen. Gjeldene regler om minste tillatte maskevidde er 120 mm. Foruten om gitte krav til minste tillatte

maskevidde er det også gitt en egen seleksjonsparagraf i Utøvelsesforskriften (§11) som beskriver tillatt oppbygging og konstruksjon av selve fiskeposen og forlengelsen foran denne. Det er ikke stilt krav om bruk av seleksjonsinnretninger i fiske med stormasket trål i disse områdene. I hovedsak er det fartøyer fra EU land som bedriver dette fisket. I henhold til EU's eget teknisk regelverk er det gitt en rekke unntak fra hovedregelen om bruk av minste tillatte maskevidde på 120 mm. Det kan periodevis fremstå en noe høy prosentandel undermåls fisk i fangstene fra disse områdene. I henhold til gjeldende tekniske reguleringer kan det ved fiske etter sjøkreps i Skagerrak, område IIIa, benyttes maskevidde helt ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. Dette vil ikke gi en god nok seleksjonseffekt (utsortering) i henhold til gjeldende minstemål for torsk, hyse, sei og hvitting. Kystvaktens observasjoner har vist at det periodevis fremstår en relativ høy prosentandel undermåls fisk i dette blandingsfisket ved bruk av maskevidder lavere enn 120 mm. Sluttseddeldata for landet fangst fra Skagerrak viser at andelen sjøkreps i fangstene utgjør bare 20- 30 % i vekt av landinger hvor det er enn 100 kilo sjøkreps i fangstene. I forbindelse med arbeidet med harmonisering av teknisk regelverk i Nordsjøen og Skagerrak er det foreslått at det ikke lengre skal være tillatt å benytte så lave maskevidder som 70 mm. i dette fisket. Samlet sett får cellen får verdien 4.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

- Øyepål og Kolmule, IIa, IV: Fisket etter øyepål og kolmule i NØS foregår i hovedsak i område IVa. Fisket etter øyepål foregår på grunnere dybder enn 200 meter, mens fisket etter kolmule foregår i hovedsak på dybder over 200 meter. Fisket foregår med småmasket trål som i utgangspunktet er et ikke selektivt redskap. I dette fisket er det relativ stor fare for innblanding av så vel gytemoden fisk som yngel og småfisk av blant annet torsk, hyse, sei, hvitting, lysing etc. Problemene med innblanding av yngel og småfisk har historisk sett vært størst i fisket etter øyepål da dette foregår på grunnere vann der oppsamlingen av yngel og småfisk har vært størst. Videre kan det i perioden september- desember være fare for innblanding av sild og makrell i disse fangstene. Påbud om bruk av sorteringsrist i NØS innført i 2010. Ved bruk av sorteringsrist sorteres ut tilnærmet all gytemoden fisk (over 40 cm lengde). Utsortering av yngel og småfisk fra fangstene vurderes som lite mulig ved hjelp av sorteringsinnretninger, da disse har samme størrelseslengde som målarten. Beskyttelse av yngel og småfisk må gjøres ved hjelp av et RTC regime. Fangstsammensetningen vil være noe ulik i NØS og i EU farvann (Fladen). I NØS vil innblandingen kvantumsmessig sett i hovedsak være sei med noe mindre innblanding av torsk, hyse, hvitting, lysing etc. I EU sonen vil innblandingen i stor grad være sild, og småfisk av hyse og hvitting. Cellen får verdien 4.
- Tobis IVa,b: Det er ikke gitt minstemål på tobis (målarten). Cellen får verdien 3.
- Vassild, IIa: Fisket etter vassild foregår med bruk av småmasket trål (minste tillatte maskevidde er 16 mm) og må regnes som et ikke selektivt redskap. Det er heller ikke gitt minstemål på vassild. Generelt sett er det lite innblanding av små vassild i fangstene. Imidlertid kan det periodevis være en del innblanding av strømsild som er noe mindre av størrelse enn vassild. Problemstillingen i

- dette fisket er i tillegg innblanding av andre arter som breiflabb, uer og hyse. Cellen får verdien 0.
- Reker, I og II: I perioder og områder kan det være fare for innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av sorteringsrist, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt. Cellen får verdien 3.
- Reker, IIIa og IV: Ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er heller ikke etablert et regime med RTC i disse områdene. Cellen får verdien 5.

For not¹ er følgende vurderinger gjort;

I utgangspunktet er not ikke et størrelsesselektivt redskap, men i praktiske fiskeri er det ikke et gjennomgående problem med innblanding av undermålsfisk, med unntak av i seinotfisket. I seinotfisket gis cellen verdien 3, i øvrige notfiskeri gis cellene verdien 2.

For fiske med snurrevad er følgende vurderinger gjort;

I perioder og områder kan det være fare for å ha innblanding av yngel og småfisk. Påbud om bruk av fiskepose med kvadratmasker i de nordlige områdene, samt regime med stenging og åpning av fiskefelt er etablert. Cellene får verdien 3.

For garn er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er størrelsesselektivitet i fiske med garn knyttet til maskestørrelse og innfellingsgraden av garnene. Garnfisket etter rognkjeks, blåkveite og kveite gis celleverdien 1. De øvrige garnfiskeriene gis verdien 2.

For fløytline/line er følgende vurderinger gjort;

Generelt sett er liner og annen krokredskap å regne som ikke selektive redskaper. Imidlertid kan det påreges en viss selektivitet knyttet til bruk av agn og krokstørrelser. Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse.

- Hyse, I og IIa: Fløytlinefisket har utfordringer knyttet til innblandinger av småfallen hyse. Cellen får verdien 4.
- Torsk, hyse: Her er innblandingen av småfallen hyse større kystnært. Cellen får verdien 2 utenfor 12 og innenfor 12 mil 3.
- Kveite, IIa: I dette fiskeriet kan en ha små kveite i fangstene. Minstemålet på kveite ble økt fra 60 cm til 80 cm fra 1. januar 2010. Cellen får verdien 0.

For annen krokredskap er følgende vurderinger gjort;

Fiske med redskapet **juksa** får verdien 2, og en tar på denne måten høyde for noe tilfeldig innblanding av småfisk i fangstene. I **dorge**fisket etter makrell kan en ha innblanding av pir. Dette er problematisk i forhold til forvaltningsmålet en har for makrell om maksimalt langtidsutbytte.

¹ Direktefangst

For ruse og teinefisket er følgende vurderinger gjort;

I teinefisket etter hummer og taskekrabbe er det påbudt med fluktåpning, og cellene får verdien 2. I fisket etter torsk, leppefisk og ål med **ruser** kan en få innblanding av småfisk. Denne kan imidlertid i stor grad settes ut igjen, og cellen får verdien 2.

Kolonne 11: UTKASTPROBLEM

For fiske med stormasket trål er følgende vurderinger gjort;

Torsk, sei, hyse, blåkveite, annen flatfisk, I og II	Det er i hovedsak to faktorer som kan påvirke faren for dumping av fisk. For stor innblanding av fisk under det kommersielle minstemålet (salgbar fisk med best mulig pris), og store fangster hvor en ikke har produksjonskapasitet som samsvarer med fangstnivået. En retning i mer bruk pelagisk trål/ eller semipelagisk trål (spesielt i fiske etter torsk og hyse) stiller forvaltningen overfor større utfordringer i henhold til kontroll med at fisket utøves på en bærekraftig måte. Pelagisk trål/semipelagisk trål er å regne som et mye mer fangsteffektivt redskap enn ordinær bunntrawl i gitte situasjoner. Det foregår per dato flere forskningsbaserte forsøk med å finne frem til selektive løsninger og fangstreduserende tiltak ved bruk av disse redskapene. Hvor stort problemet med utkast er i fiskeriet med bunntrawl er omstridt. Cellen gis verdien 3.
Blandingsfiske, IIIa, IV	Trålfisket etter hvitfisk og skalldyr i Nordsjøen og Skagerrak (unntatt er direktefiske etter sei og flatfisk) fremstår som et blandingsfiske hvor det tas en rekke arter. Dette fiskeriet er per dato ulikt regulert i Nordsjøen og Skagerrak. Det er også store ulikheter i de tekniske reguleringene mellom Norge og EU. Blant annet er det gitt regler med forbud mot utkast av navngitte arter ved fiske i NØS, mens EU's regelverk tilsier at det ikke er lov å lande fisk under en gitt landingsstørrelse. Fisket utøves i hovedsak av EU fartøyer, hvor britiske og danske trålere er i flertall. Det er bare et mindre antall norske trålere som driver dette blandingsfisket. Problemstillingen knyttet til utkast av fisk og skalldyr kan ha flere elementer i seg. Utkast av yngel og småfisk, utkast av fisk under kommersiell størrelse, utkast av fisk hvor fartøyene ikke har tilgjengelig kvotegrunnlag for de arter som tas, eller eventuelt på grunn av ulike reguleringsbestemmelser. Cellen gis verdien 3 for norske fiskefartøyer og verdien 5 for utenlandske fiskefartøyer.
Flatfisk, IIIa og IV:	Direktefiske etter flatfisk med trål foregår i hovedsak i område IV etter rødspette og sjøtunge. Fisket utøves i all hovedsak av EU fartøyer. I område IIIa tas rødspette og andre flatfisk arter som smørfllyndre i et blandingsfiskeri med stormasket trål. Problemstillingen knyttet til utkast har lignende elementer i seg som for blandingsfisk nevnt ovenfor. Cellen får verdien 5.

For fiske med småmasket trål er følgende vurderinger gjort;

Øyepål, IIa, IV:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Tobis, IVa,b:	All fangst leveres til mel og olje. Cellen får verdien 1.
Reker, I og II:	I dette fiskeriet kan det periodevis og i områder være fare for innblanding av yngel torsk, hyse, uer og blåkveite. Denne yngelen antas og bli dumpet. Cellen får verdien 3.

Reker, III og IV: I fisket med reketrål i disse områdene er det ikke påbud om bruk av sorteringsrist. Det er således fare for innblanding og utkast av yngel, fisk under kommersiell størrelse og ikke kommersielle arter. Cellen får verdien 4.

For flytetrål er følgende vurderinger gjort;

Nvg-sild: I dette fiskeriet kan det være fare for utkast av andre arter som torsk, hyse og sei. Fartøyene kan enten ikke være utstyrt og egnet til å ta vare på eventuell bifangst av hvitfisk arter, eller mangler kvotegrunnlag for disse artene. Cellen får verdien 2.

Makrell, hestmakrell og nordsjøsild: Ved fiske etter disse artene kan det forekomme større innslag av andre arter enn målarten i fangstene. Fangstene kan leveres både til konsumleveranser som til mel/ oljeproduksjon. Utkast vurderes som lavt da en antar at tilnærmet all fangst blir tatt på land. Cellen gis verdien 1.

For not er følgende vurderinger gjort;

Sei, I og IIa: I seinotfisket kan en få torsk og hyse som bifangst. Cellen får verdien 2.

For snurrevad er følgende vurderinger gjort;

Blandingsfiske, IVa og IIIa Utenlandske fartøy som får fangst de ikke har kvote på og dermed ikke kan levere, kan løse problemet ved å kaste fangsten ut igjen. Cellen får verdien 2 for norske fartøy og verdien 5 for utenlandske fartøy.

I garnfisket **kan en ha** problemer med utkast på grunn av dårlig kvalitet på **fangsten**. Generelt graderes disse cellene med verdien 2. I garnfisket etter rognkjeks settes garna grunt (4-15 meter) og **fangsten er stort sett** levende. Denne cellen får derfor verdien 1. Utlandske fartøy sitt blandingsfiske får verdien 5.

For fløytline og line er følgende vurderinger gjort;

Hyse, I og IIa: Høy andel av småhyse i fisket etter hyse med fløytline. Cellen får verdien 4.

Torsk, hyse, I, IIa: I linefisket etter torsk og hyse kan en få småhyse som bifangst. Cellen får verdien 3.

Kveite: Kveite fanget på line er i hovedsak levende. Kveiteline på kysten, som drar annenhver dag. Cellen får verdien 2.

Torsk, hyse m.m. I fisket med annen krokredskap, kan det forekomme utkast av små fisk. Cellen får verdien 2.

I fisket med **ruser** og **teiner** representerer ikke utkast et problem fordi fangsten er levende og kan settes ut igjen.

Kolonne 12: BIDØDELIGHET

I fiskeri med redskapene **bunnetrål** og **flytetrål** gis cellene verdien 2. Bidødelighet som følge av tråling er større enn null, men generelt sett liten. Noe fisk går gjennom seleksjonsinnretningene og dør. Tilsvarende vurdering er gjort for **snurrevad**. **Notfiskeriene**

gis i utgangspunkt verdien 3. Dette på bakgrunn av problemstillinger knyttet til sprenging og slipping av fangst. Enkelte fiskerier hvor dette problemet er mindre er gradert ned.

I tilknytning til **garn**fisket er spøkelsesfiske et problem. Cellene har i utgangspunktet fått verdien 2. Garna på grunt vann fisker kortere tid enn garna som er satt på dypt vann. En har erfart at problemet kan være større med blåkveitegarn enn torskegarn, og blåkveitefisket er derfor gradert opp til verdien 4. Uer- og langegarn står også dypt, og bidødelighet i dette fiskeriet er gradert opp til verdien 3. På garnoppyrddingstokt finner en mest fisk i blåkveitegarna. Men en må her ta hensyn til tidsrommet garnoppyrddingen foregår på. Kveitegarn står også dypt, men disse garna er stormasket.

I **line**fisket viser undersøkelse at bidødeligheten er mellom 5 % og 10 % (en antar at trålfisket kan ligge på samme nivå). Cellene får verdien 2.

Kolonne 13: BUNNPÅVIRKNING

I denne kolonnen har en ut i fra kunnskap om fiskeriene vurdert redskapenes bunnpåvirkning. Generelt har en gradert redskapens bunnpåvirkning i den rekkefølgen som er gjengitt i tabellen nedenfor, hvor en i fiskeri med bunnetrål har størst problemer med potensiell bunnpåvirkning. For fiskeri hvor en har mer spesifikk og inngående kunnskap om bunnpåvirkning, justeres den generelle innplasseringen på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Generell gradering av bunnpåvirkning	
1	Flytetrål, partrål, not og annen krokredskap
2	Garn, line, ruser og teiner
3	Snurrevad
4	Bunnetrål

Partrål har liten eller helt ubetydelig påvirkning på bunnen fordi trålen holdes åpen av de to fartøyene, slik at det ikke er behov for å benytte tråldører.

Sak 12/2011

Regulering av fisket etter torsk og hyse
nord for 62° N i 2012

SAK 12/2011

**A) REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG
HYSE NORD FOR 62°N I 2012**

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62°N og kysttorsk i 2012 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Bestandene av torsk og hyse er svært sterke og totalkvotene øker med henholdsvis 7 % og 5 % i 2012 sammenlignet med 2011.

Fiskeridirektøren ønsker med neste år regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62°N å legge til rette for et jevnere fiske gjennom hele året, samt å stimulere til en bedre utnyttelse av hyse- og seikvotene. En videreføring av årets bifangstordning er egnet til å gi økte leveringer av torsk, hyse og sei om høsten. Fiskeridirektøren foreslår derfor å videreføre årets avsetning på 6 500 tonn torsk til en bifangstordning for kystfartøy under 21 meter hjemmelslengde i reguleringsforslaget for 2012. I tillegg anbefales det å fremskynde oppstarten av bifangstfiske.

Fiskeridirektøren legger opp til en videreføring av avsetningen på 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen skal dekke både registrert og uregistrert fangst i fritids- og turistfiske. Fiskeridirektøren legger også til grunn at ordningen med kvotebonus for levende lagring av torsk skal videreføres og foreslår å avsette 300 tonn til kvotebonus for levende lagring også i 2012.

Fiskeridirektøren har laget et forslag med overregulerte fartøykvoter i kystgruppen for 2012 med hensyn til torskekvote, mens det i kystgruppen foreslås fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten. Det vektlegges forutsigbarhet for næringen i forslaget til neste års regulering for å motvirke kappfisket etter torsk i kystflåten i mars/april.

Havfiskeflåten foreslås gitt fartøykvoter uten overregulering når det gjelder torsk, mens en legger opp til en overregulering av hysekvotene.

For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

Fiskeridirektøren ønsker at Reguleringsmøtet blant annet skal diskutere:

- Størrelse på avsetninger
- Størrelse på overregulering i kystgruppens fiske etter torsk
- Størrelse på overregulering i havfiskeflåtens fiske etter hyse
- Bifangstordningen i kystgruppens fiske etter torsk

2 GENERELT OM TORSK

2.1 FISKET I 2010

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehåndsverdi av torsk nord for 62°N i 2010. Totalt ble det landet vel 283 000 tonn torsk i 2010, noe som innebærer en kvoteutnyttelse på vel 100 %. Det vil si at totalkvoten ble overfisket med nesten 700 tonn.

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av torsk nord for 62°N i årene 2000 til 2010.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi år 2010

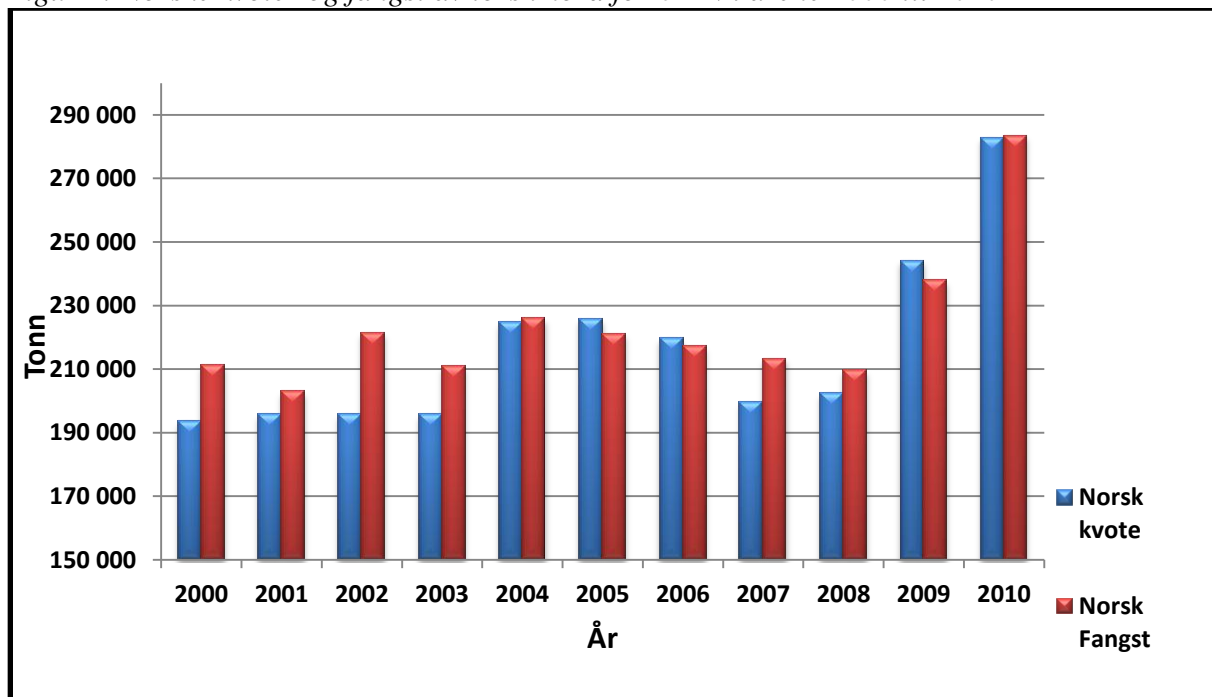
Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	80 785	81 443	-658	100,8 %	937 118
Seitrål	750	166	584	22,1 %	1 751
Konvensjonelle	182 210	187 064	-4 854	102,7 %	1 838 455
Avsetning bifangst	9 500				
Lukket gruppe:	133 430	146 412	-12 982	109,7 %	1 357 940
<i>U 11 m hj.l</i>	36 893	40 210	-3 317	109,0 %	365 115
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>	35 439	39 678	-4 239	112,0 %	369 048
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>	36 613	39 106	-2 493	106,8 %	364 707
<i>21 m og over</i>	24 484	27 418	-2 934	112,0 %	259 070
Konvensjonelle havfiskefartøy	22 957	23 081	-124	100,5 %	323 121
Åpen gruppe	16 323	17 571	-1 248	107,6 %	157 394
Levende fangst	300	299	1	99,7 %	
Forskning og forvaltning	7 000	6 522	478	93,2 %	74 619
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000	0	100,0 %	11 438
Annet		918	-918		9 104
Tilbakeført tredjelandskvote	4 684		4 684		
Totalt	282 729	283 412	-683	100,2 %	2 872 485

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17. oktober 2011

¹ Fangst innenfor bifangstavsetningen er inkludert i fangsttallene, men på kvotenivå bare for gruppen konvensjonelle fartøy samlet

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 241 tonn, men man antar at hele avsetningen er tatt

Figur 1: Norske kvoter og fangst av torsk nord for 62°N i årene 2000 til 2010

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr.17. oktober 2011

Bifangstordningen ble i august 2010 styrket med 3 000 tonn som ble refordelt fra den opprinnelige avsetningen til rekreasjons- og ungdomsfisket på 10 000 tonn. I løpet av året ble 4 684 tonn overført fra avsetningen til tredjeland til nasjonal kvote, og kvantumet ble lagt til totalkvoten for å redusere overfisket. Det er estimert i underkant av 8 600 tonn torsk landet innenfor bifangstordningen i åpen og lukket gruppe kyst i 2010, hvorav bifangst i åpen gruppe er estimert til å utgjøre nesten 400 tonn.

Det ble avsatt 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2010, og levende lagret fangst avregnes med 80 % av kvantumet på sluttseddelen. I henhold til Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister er totalt 1 533 tonn registrert som levende lagret fangst med konvensjonelle redskap. Av dette er 37 tonn registrert som forskningsfangst og 8 tonn som fangst fra fritidsfiske. De resterende 1 488 tonn er fisket av konvensjonelle kystfiskefartøy (lukket og åpen gruppe), og kvotebonusen utgjør 299 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende lagret fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

Torsketrålerne ble fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter uten overregulering, men fikk en kvoteøkning i november da seitrålerne ikke klarte å fiske hele avsetningen på 750 tonn. Kvoteutnyttelsen hos trålerne samlet lå på om lag 100 % i 2010.

Konvensjonelle havfiskefartøy ble regulert med fartøykvoter uten overregulering gjennom hele året, og gruppekvoten ble overfisket med vel 100 tonn.

Fartøy som fisket med konvensjonell redskaper i kystgruppen overfisket kvoten med nesten 5 000 tonn i 2010. Overfisket i åpen og lukket gruppe kyst skyldes for høy overregulering kombinert med god tilgjengelighet og uvanlig høy fisketakt i mars og april 2010.

2.2 KVOTER OG FANGST I 2011

2.2.1 Kvoter i 2011

Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 724 000 tonn, inkludert 21 000 tonn ”murmanskorsk” og 21 000 tonn kysttorsk. Av totalkvoten er 97 494 avsatt til tredjeland, og det resterende er delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge er fordelingen som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2011

Land	Kvote (tonn)
Norge	319 253
Russland	307 253
Tredjeland	97 494
Sum	724 000

Det ble ved årsskiftet tilbakeført 8 000 tonn torsk fra kvote avsatt til tredjeland til nasjonal kvote, og dette gav en kvote på 327 253 tonn torsk.

Den 19. mai refordelte Fiskeri- og kystdepartementet ytterligere 10 160 tonn torsk fra avsatt tredjelandskvantum som følge av at det ikke er inngått en avtale med Færøyene for 2011 og at EU ikke er i stand til å tilby Norge aktuelle kvotebytter. Norsk totalkvote er nå på 337 269 tonn torsk.

Av den norske kvoten er 7 000 tonn disponert til forsknings- og forvaltningsformål. Det er dessuten avsatt 7 000 tonn til ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget. Det er videre avsatt 300 tonn til kvotebonus for levende lagring av torsk. Kvoten er fordelt etter den vedtatte ”trålstigen” med 104 790 tonn (32,75 %) til trålere og 215 179 tonn (67,25 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Tabell 3 viser kvotefordeling på de ulike gruppene i 2011:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2011

Fartøygrupper	Kvoter i tonn
Torsketrål	104 040
Seitrål	750
Sum trål	104 790
Konvensjonelle havfiskefartøy	27 564
Lukket gruppe	161 165
Åpen gruppe	19 950
Avsetning til bifangst	6 500
Sum konvensjonelle redskaper	215 179

2.2.2 Status i fisket i 2011

Tabell 4 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehåndsverdi av torsk nord for 62°N i 2011. Vel 83 % av kvoten er oppfisket pr. 18. oktober, og det betyr at det gjenstår nesten 57 000 tonn. For havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle havfiskefartøy) gjenstår ca. 40 000 tonn, mens det i åpen og lukket gruppe kyst gjenstår om lag 11 000 tonn.

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi år 2011

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	104 040	73 578	30 462	70,7 %	357 261
Seitrål	750	392	358	52,3 %	4 169
Konvensjonelle	215 179	194 505	20 674	90,4 %	1 895 627
Avsetning bifangst	6 500				
Lukket gruppe:	161 164	154 543	6 621	95,9 %	1 514 213
<i>U 11 m hj.l</i>	44 255	41 627	2 628	94,1 %	396 921
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>	42 640	43 419	-779	101,8 %	443 751
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>	43 695	40 300	3 395	92,2 %	400 058
<i>21 m og over</i>	30 574	29 197	1 377	95,5 %	273 483
Konvensjonelle havfiskefartøy	27 564	18 185	9 379	66,0 %	181 056
Åpen gruppe	19 950	21 777	-1 827	109,2 %	200 358
Levende fangst	300	174	126	58,0 %	
Forskning og forvaltning	7 000	4 182	2 818	59,7 %	11 833
Rekreasjons- og ungdomsfiske	7 000	7 000	0	100,0 %	10 462
Kystfiskeutvalget for Finnmark	3 000	250	2 750	8,3 %	2 300
Annet		550	-550		4 274
Totalt	337 269	280 631	56 638	83,2 %	2 285 926

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. oktober 2011

¹ Fangst innenfor bifangstavsetningen er inkludert i fangsttallene, men på kvotenivå bare for gruppen konvensjonelle fartøy samlet

² Det er omsatt 1 358 tonn torsk i rekreasjons- og ungdomsfiskeordningen hittil i år. I tillegg kommer uregistrerte fangster fra turist- og fritidsfiske. Det legges til grunn at hele avsetningen vil bli utnyttet. Førstehåndsverdien i tilknytning til rekreasjons- og ungdomsfisket gjelder bare den omsatte delen av fangsten.

Det er også i år avsatt 300 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levende lagret torsk, og levende lagret torsk kvoteavskrives med 80 % på fartøyet. Hittil er det levert 1 108 tonn torsk gjennom denne ordningen, hvorav 872 tonn kommer fra kommersielt fiske (kystfiskefartøy i lukket og åpen gruppe). Dette gir en kvotebonus på 174 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende lagret fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

Landet kvantum innenfor forsknings- og forvaltningskvoten utgjør 1 465 tonn på konvensjonell gruppe og 2 717 tonn på trål.

En nærmere redegjørelse av utviklingen i fisket i de ulike fartøygruppene blir gjort i kapittel 3.

2.3 BESTANDSSITUASJONEN

ICES (*The International Council for the Exploration of the Sea*) vurderer bestanden av nordøstarktisk torsk til å ha god reproduksjonsevne, og beskatningen er bærekraftig. Gytebestandens størrelse er godt over føre-var-grensen (B_{pa}), noe den også har vært siden 2002. Fiskedødeligheten har blitt redusert betydelig fra godt over kritisk nivå (F_{lim}) i 1999 til under føre-var-nivået F_{pa} i 2007, og er nå nær den laveste verdien som er observert i etterkrigstiden. Toktene indikerer at 2007- og 2008-årsklassene er under gjennomsnittet, mens 2009- og 2010-årsklassene er rundt gjennomsnittet.

Basert på rapport fra den felles norsk-russiske arbeidsgruppen som beregner totalfangsten av torsk i Barentshavet og Norskehavet, ble IUU-fangstene (Illegal, Urapportert og Uregulert) satt til null for 2010.

Sammenliknet med bestandsvurderingen forrige år er bestanden i 2010 så godt som uendret; endringene er under 5 % både for totalbestand og gytebestand. Fiskedødeligheten for 2010 er satt til 0,29, og forventet fiskedødelighet i 2011 er 0,29.

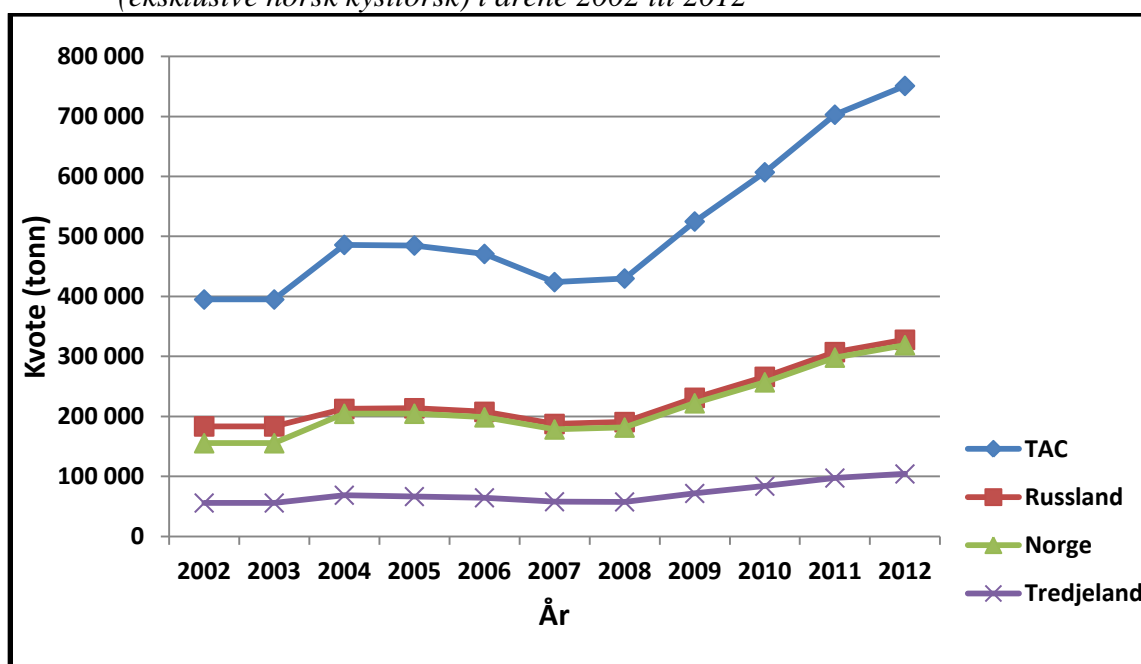
Forventet gytebestand i 2012 er 1 551 000 tonn. ICES anbefaler å følge høstingsregelen som innebærer en TAC (*Total Allowable Catch*) neste år på 751 000 tonn.

2.4 KVOTESITUASJONEN I 2012 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

Basert på forvaltningsregelen ble partene enige om en totalkvote på 772 000 tonn, inkludert 21 000 tonn ”murmanskorsk” og 21 000 tonn norsk kysttorsk. Det avsettes 104 286 tonn torsk til tredjeland. De resterende 667 714 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter av torsk nord for 62°N i årene 2002 til 2012. Kvotene har økt med om lag 90 % i perioden, og TAC var på 395 000 tonn i 2002.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland av torsk nord for 62°N (eksklusive norsk kysttorsk) i årene 2002 til 2012

Etter en overføring på 6 000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten i 2012 som følger:

Tabell 5: Kvotesituasjonen for 2012

Land	Kvote i tonn
Norge	339 857
Russland	327 857
Tredjeland	104 286
Sum	772 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av norsk kvote legges det til grunn at 7 000 tonn blir disponert til forsknings- og forvaltningsformål i 2012. Disponibel kvote for norske fiskere blir dermed 332 857 tonn.

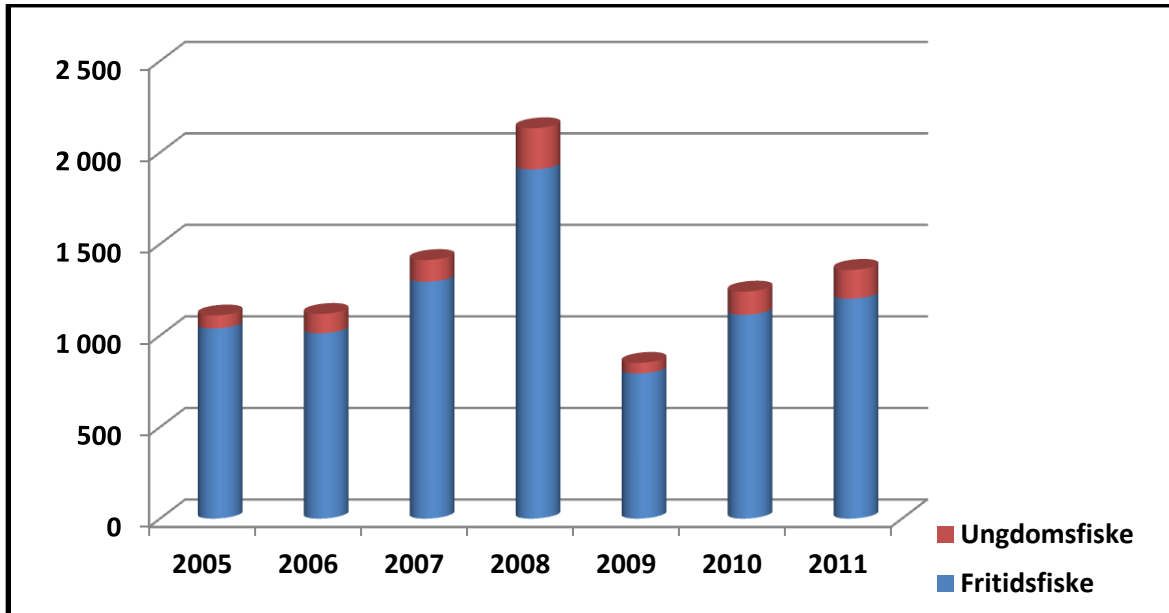
TAC nordøstarktisk torsk øker med 6,8 % fra 2011 til 2012, mens norsk kvote bare øker fra 337 269 tonn til 339 857, og det vil si 2 588 tonn (0,8 %). Dette skyldes tilbakeføringen av ubenyttet tredjelandskvote til nasjonal kvote på 18 016 tonn i inneværende år.

2.4.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist- og fritidsfiske)

I 2010 og 2011 ble det avsatt 7 000 tonn til dekning av både registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningene ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Figur 3 viser omsatt fritidsfangst og fangst fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. Samlet omsatt fangst fra fritids- og ungdomsfiske var vesentlig lavere i 2009 sammenlignet med de andre årene som følge av den vanskelige markedssituasjonen dette året. I gjennomsnitt har det blitt omsatt om lag 1 300 tonn gjennom disse ordningene de siste syv årene.

Figur 3: Omsatt fangst (tonn) av torsk i fritids- og ungdomsfisket i perioden 2005 til 2011

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 20. oktober 2011

Havforskningsinstituttet har kartlagt den kommersielle delen av turistfisket og har estimert at uttaket av torsk nord for 62°N utgjør om lag 1 500 tonn årlig. I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke går gjennom kommersielle turistfiskeanlegg, og her har vi foreløpig ingen gode estimat på ressursuttak.

Vi forventer at torsken blir like tilgjengelig for fangst i kystnære strøk i 2012 som inneværende år, og Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det også i 2012 avsettes 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

2.4.2 Avsetning til kvotebonus levende lagring av torsk

I år ble det avsatt 300 tonn til kvotemessig dekning av kvotebonus ved levende lagring. Kvotebonusen utløses ved at endelig kvotebelastning ved levende lagret torsk blir beregnet til 80 % av kvantumet på sluttseddelen.

Levendefanget torsk utgjør pr. 18. oktober 872 tonn, noe som utløser en kvotebonus tilsvarende 174 tonn. Dette kvantumet er fisket av den konvensjonelle kystfiskeflåten.

Fiskeridirektøren legger til grunn at ordningen med kvotebonus for levende lagring skal videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring i 2012, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap. Levendefanget torsk avregnes med 80 % av kvantumet på slutteddelen.

2.4.3 Oppfølging av Kystfiskeutvalget

I 2011 er det avsatt 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget for Finnmark. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet å åpne opp for fiske på denne ordningen 23. mai i år, og kvantumet ble tildelt fartøy som fisker i åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms, samt øvrige kommuner i Troms og Nordland som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning.

Tilleggskvoten innebærer at maksimalkvoten til fartøy i åpen gruppe som omfattes av ordningen får et tillegg på seks tonn. Pr. 20. oktober viser beregninger at ca. 250 tonn er oppfisket av avsetningen på 3 000 tonn hittil i år. Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket innenfor denne ordningen skal videreføres til neste år, og det er rimelig å anta en noe bedre kvoteutnyttelse i 2012 da det for neste år åpnes for fiske innenfor ordningen fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget i 2012, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap.

2.4.4 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk, ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001 og anbefalt videreført på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2007:

- ved en norsk totalkvote på mindre enn 130 000 tonn får konvensjonelle redskaper 72 % av totalkvoten, mens trålerne får 28 %
- ved en norsk totalkvote på 130 000 tonn og høyere utvikles gruppens prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330 000 tonn, og fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trål
- ved en norsk kvote på 330 000 tonn og høyere fordeles gruppens andeler tilsvarende som ved 330 000 tonn, med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne

I vedtaket er det lagt til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøy og trål. Siden den norske kvoten etter avsetning til forskning og forvaltning, rekreasjons- og ungdomsfiske, kvotebonus ved levende lagring og oppfølging av Kystfiskeutvalget er 322 557 tonn betyr dette at gruppens prosentandeler skal utvikles lineært.

Fiskeridirektøren foreslår at man for 2012 følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 67,19 % og trål 32,81 %. Dette betyr 216 726 tonn til konvensjonelle redskaper og 105 831 tonn til trål.

3 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

3.1 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2011

Reguleringsopplegget i 2011 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket gruppe og åpen gruppe. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

3.1.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Det er avsatt 27 564 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Kvoteenheten er satt til 296 tonn, det vil si at et fartøy med kvotefaktor 1,0 har fartøykvote på 296 tonn. Kvotene for denne fartøygruppen er satt uten overregulering.

Pr. 18. oktober er det landet vel 18 000 tonn, og det gjenstår dermed ca. 9 300 tonn av gruppekvoten. Det forventes at gruppekvoten blir oppfisket. Denne gruppen består av 35 fartøy med totalt 92,8972 kvotefaktorer pr. 21. oktober 2011.

3.1.2 Lukket gruppe

3.1.2.1 Kvoter og overregulering

For fartøy i lukket gruppe med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum er det i 2011 avsatt 161 164 tonn (bifangstavsetning ikke inkludert). Kystfartøy i lukket gruppe er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde. Det er dessuten avsatt 6 500 tonn for fartøy i lukket gruppe under 21 meter hjemmelslengde og åpen gruppe til dekning av bifangst av torsk i fisket etter andre arter. Avsetningen er forbeholdt fartøy som leverer all fangst fersk. Dette betyr at fartøy på eller over 21 meter hjemmelslengde og under 500m³ ikke deltar i årets bifangstordning, men gruppen er kompensert kvantumsmessig for dette og kvantum er gitt som fartøykvoter.

Tabellen nedenfor viser overreguleringen og kvoteenhetene for fartøy i lukket gruppe med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum etter refordeling av tredjelandskvoten 19. mai i år.

Tabell 6: Overregulering og kvoteenheter for kystfiskefartøy i lukket gruppe pr. 19. mai 2011

Hj.lengde	Fa.lengde	Faktorer	%-andel	Gruppekvote	Overregulering	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	2 493,87	27,69 %	44 255	26,0 %	22,4006
	Over 11 m				13,0 %	19,8159
11 - 14,9 m	Under 11 m	2 402,59	26,68 %	42 640	6,0 %	18,9568
	Over 11 m				3,0 %	18,0951
15 - 20,9	Under 11 m	2 462,61	27,34 %	43 695	2,0 %	18,0908
	Over 11 m				1,0 %	17,6601
21 – 500m ³	Under 11 m	1 647,52	18,29 %	30 574	1,0 %	18,7434
	Over 11 m				0,5 %	18,6506
Totalt		9 006,59		161 164		

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2011

Gruppekvotene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvotene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

3.1.2.2 Samfiske

Med virkning fra 22. februar 2010 besluttet Fiskeri- og kystdepartementet å innføre en midlertidig ordning med samfiske for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter. Samfiske innebærer at et fartøy kan fiske hele eller deler av kvoten av torsk, hyse og sei som er tildelt et annet fartøy. Det andre fartøyet har ikke adgang til å drive fiske så lenge samfisket pågår.

Fiskeri- og kystdepartementet videreførte samfiskeordningen i 2011. I februar ble ordningen besluttet utvidet ved å tillate samfiske mellom fartøy med samme eier. Totalt er 139 samfiskelag påmeldt 24. pr. oktober 2011 (278 fartøy). Til sammenligning var 52 samfiskelag påmeldt pr. 24. oktober 2010 (104 fartøy).

3.1.2.3 Utviklingen i fisket

Pr. 18. oktober har lukket gruppe kyst landet nesten 155 000 tonn torsk og av dette utgjør bifangst ca. 1 900 tonn. Det vil si at det gjenstår om lag 8 500 tonn av gruppekvotene. Til sammenligning var det landet henholdsvis 112 000 tonn og 140 000 tonn på tilsvarende tidspunkt i 2009 og 2010. Tabell 7 viser hvor mye bifangst som er landet i de ulike lengdegruppene.

Tabell 7: Estimert bifangst av torsk fordelt på hjemmelslengdegruppe
pr. 20. oktober 2011

Fartøygrupper	Estimert bifangst (tonn)
Under 11 m hjemmelslengde	580
11 - 14,99 m hjemmelslengde	570
15 - 20,99 m hjemmelslengde	730
Totalt	1 880

Kilde: Norges Råfisklag

I gruppen under 11 meter hjemmelslengde gjenstår vel 3 000 tonn av gruppeknoten dersom vi justerer for estimert bifangst. Det er refordelt flere ganger i denne gruppen for å legge til rette for at gruppeknoten skal tas uten at dette har hatt særlig effekt, og overreguleringen ligger nå på 90 % for fartøy med faktisk lengde under 11 meter.

Fartøy på og over 11 og under 15 meter hjemmelslengde har i følge oversikten i tabell 3 overfisket kvoten med nesten 200 tonn justert for bifangst. I realiteten står det igjen ca. 600 tonn justert for feilføring av fangst som følge av at fartøy mellom 11- 14,9 meter hjemmelslengde har vært brukt som leiefartøy for fartøy i gruppen 15- 20,9 meter hjemmelslengde.

For fartøy på og over 15 og under 21 meter hjemmelslengde gjenstår i følge oversikten i tabell 3 vel 4 100 tonn justert for bifangst. I realiteten står det igjen ca. 3 300 tonn justert for feilføring av fangst som følge av at fartøy mellom 11- 14,9 meter hjemmelslengde har vært brukt som leiefartøy for fartøy i gruppen 15- 20,9 meter hjemmelslengde. Overreguleringen ble økt fra 1 % til 2 % for fartøy med faktisk lengde over 11 meter for å stimulere til økt fisketakt i gruppen i juli i år, men refordelingen har ikke gitt store utslag.

I fartøygruppen på og over 21 meter hjemmelslengde og under 500m³ gjenstår nesten 1 400 tonn. Fiskeridirektoratet har fått tilbakemelding fra næringen om at det er fartøy i gruppen som ikke kommer til å delta i fisket i år som følge av verkstedsopphold.

Fiskeridirektøren vurderer ytterligere refordelinger i lukket gruppe for å legge til rette for at gruppeknotene tas.

3.1.2.4 Antall deltakeradganger

Tabell 8 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket gruppe med lasteromsvolum under 500 m³ ved årets begynnelse og pr. 28. oktober 2010, fordelt etter hjemmelslengde og største lengde. Det ble tildelt 10 deltakeradganger gjennom rekrutteringsordningen i 2011.

Tabell 8: Antall deltakeradganger i lukket gruppe (kyst) fordelt på reguleringsgruppene pr. 1. januar og pr.23. oktober 2011

Hjemmelslengde	Faktisk lengde	Antall deltakeradganger pr. 01.01.11	Antall deltakeradganger pr. 23.11.11
Under 11 m	Under 11 m	1 061	1 042
	Over 11 m	98	121
Totalt		1 159	1 163
11 – 14,9 m	Under 11 m	32	32
	Over 11 m	473	451
Totalt		505	483
15 – 20,9 m	Under 11 m	3	2
	Over 11 m	202	193
Totalt		205	195
> 21 m	Under 11 m		
	Over 11 m	95	92
Totalt		95	92
Totalt		1 964	1 933

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 23. oktober 2011

3.1.3 Åpen gruppe

Gruppekvoten for åpen gruppe er på 19 950 tonn torsk, og i tillegg er det avsatt 500 tonn til et bifangstfiske som åpnet 29. august i år. Tabell 9 viser kvotetildelingen ved årets start.

Tabell 9: Kvoter i åpen gruppe (kyst) pr. 1. januar 2011

Fartøylengde	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	20	14
8 – 9,99 m	28	20
Over 10 m	32	22

Fartøy i åpen gruppe har pr. 18. oktober landet nesten 22 000 tonn totalt, og estimert bifangst utgjør ca. 190 tonn. Gruppekvoten er overfisket med over 1 600 tonn. Fisket på maksimalkvotene ble stoppet 5. mai i år, men fisket fortsetter ut året innenfor garanterte kvoter.

3.1.4 Bifangstordning for konvensjonelle kystfartøy

Fiskeri- og kystdepartementet avsatte 6 500 tonn til bifangst av torsk nord for 62°N fra og med 29. august 2011. Herav er 6 000 tonn fordelt til lukket gruppe for fartøy med hjemmelslengde under 21 meter, og 500 tonn til fartøy i åpen gruppe. Avsetningen er forbeholdt fartøy som leverer all fangst fersk.

Årets bifangstregulering skiller seg fra tidligere års reguleringer blant annet ved at fartøy som har torskekvote igjen kan delta i bifangstfisket uten nødvendigvis å bli kvotebelastet.

Utgangspunktet er at fangst av fersk torsk avregnes mot bifangstavsetningen. Dersom innblandingen av torsk er større enn tillatt bifangsprosent og fartøyet har torskevotegjen, skal overskytende fangst belastes fartøyet kvote. Fartøy som har torskevotegjen, skal kun kvotebelastes for den delen av torskefangsten som overstiger 30 % på ukebasis.

Bifangsprosenten ble økt til 50 % 24. oktober i år.

Det er pr. 24. oktober estimert landet vel 2 000 tonn torsk som bifangst.

3.2 REGULERINGSFORSLAG FOR 2012

Etter forslaget i punkt 2.4. er fremstillingen nedenfor basert på en gruppekvote til konvensjonelle fartøy på 216 726 tonn.

3.2.1 Generelle deltakerkriterier

For deltakelse i kystgruppen er det foreslått en endring i eierbegrepet i deltakerforskriften for 2012, for øvrig legges det til grunn at deltakervilkår i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i all hovedsak videreføres i 2012.

3.2.2 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy

Det legges til grunn at reguleringsopplegget for denne fartøygruppen i all hovedsak videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at en følger Norges Fiskerilags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppekvoten for konvensjonelle havfiskefartøy settes til 12,81 %, det vil si 27 763 tonn.

Erfaring tilsier at alle fartøy utnytter sine fartøykvoter, og det er således ikke behov for å legge inn overregulering av betydning. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskeordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Dersom kvoteenheten settes til 299 tonn pr. kvotefaktor, innebærer dette ingen overregulering. Pr. 21. oktober 2011 er det til sammen 92,8972 kvotefaktorer fordelt på 35 fartøy i denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteenheten for konvensjonelle havfiskefartøy settes til 299 tonn. Dette innebærer at et fartøy med kvotefaktor lik 1,0 vil ha en kvote på 299 tonn i 2012.

3.2.3 Bifangstordning for konvensjonelle kystfartøy

Gruppeknoten for konvensjonelle kystfartøy blir på 188 963 tonn. Opplegget med en bifangstavsetning av torsk har som formål både å muliggjøre og stimulere til fiske etter hyse, sei og andre arter. Det er en uttrykt målsetting å legge til rette for aktivitet i ellers roligere perioder, særlig om høsten. Disponible sei- og hysekvoter reduseres til neste år og dette taler ikke for en økt bifangstavsetning.

Vi legger til grunn at årets bifangstordning skal videreføres ved at den skal omfatte fartøy i åpen og lukket gruppe under 21 meter hjemmelslengde og forbeholdes ferskleveranser av torsk. Fartøy over 21 meter hjemmelslengde og under 500³ skal kompenseres ved at deres andel av bifangst i 2010 gis som fartøykvoter. Tabell 10 viser estimert bifangst i 2010 fordelt på fartøy over og under 21 meter hjemmelslengde.

Tabell 10: Estimert bifangst i 2010 fordelt på lengdegrupper og forslag til fordeling av bifangst i 2012

Lengdegrupper	Estimert bifangst 2010	Andel av estimert bifangst	Avsetning bifangst 2012
Under 21 meter hjemmelslengde + åpen gruppe	7 500	87,21 %	6 500
Over 21 meter hjemmelslengde	1 100	12,79 %	953
Totalt	8 600	100,00 %	7 453

Kilde: Norges Råfisklag

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 500 tonn til dekning av bifangst av torsk i åpen gruppe og at denne forbeholdes ferskleveranser av torsk.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 6 000 tonn til dekning av bifangst av torsk i lukket gruppe under 21 meter hjemmelslengde og at denne forbeholdes ferskleveranser av torsk.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy over 21 meter hjemmelslengde og under 500m³ kompenseres ved at 953 tonn legges til gruppeknoten og gis som fartøykvoter fra årets start.

Fiskeridirektøren har fått tilbakemeldinger om at det er ønskelig med en tidligere oppstart av neste års bifangstfiske, men med en lav bifangstprosent slik at fiske etter andre arter kan pågå i sommermånedene. Vi foreslår derfor å starte fisket på bifangstavsetningen allerede i begynnelsen av juli innenfor 10 %, mens det åpnes opp for høyere bifangstprosent først på samme tidspunkt som i år.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstprosenten settes til 10 % på ukesbasis fra og med 2. juli 2012.

Fiskeridirektøren foreslår videre at bifangstprosenten settes til 30 % på ukesbasis fra og med 27. august 2012 med adgang til å justere den etter behov utover høsten.

Etter avsetning til bifangst og kompensasjon til fartøy over 21 meter hjemmelslengde utgjør kvoten til kystflåten 181 510 tonn.

3.2.4 Lukket gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at lukket gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 161 725 tonn, det vil si 89,1 %.

Det enkelte fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyets hjemmelslengde.

Forutsetningen for kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og strukturkvoteordningen, var at strukturgevinster skulle komme de øvrige fartøyene i vedkommende hjemmelslengdegruppe til gode. Strukturgevinster frem til 1. november 2010 er fordelt tidligere, og strukturgevinster etter den tid vil bli fordelt i nær framtid.

Fiskeridirektøren foreslår videre at en benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 11 under. Gruppekvotene fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene pr. 1. november 2010.

Tabell 11: Kvotefaktorer og gruppekvoter 2012

Lengdegrupper	Antall kvotefaktorer 01.11.2010	Andel av kvotefaktorene	Fordeling av gruppekvoter	Gruppekvoter justert for bifangst-kompensasjon
Under 11 meter hj.lengde	2 493,8700	27,69 %	44 781	44 781
11 - 14,9 meter hj.lengde	2 402,5900	26,68 %	43 142	43 141
15 - 20,9 meter hj.lengde	2 462,6120	27,34 %	44 219	44 219
21 meter hj.lengde – 500m ³	1 647,5240	18,29 %	29 583	30 537
Totalt	9 006,5960	100,00 %	161 725	162 678

Deltakelse og utnytting av kvotene i kystflåten er avhengig av hvor god tilgjengeligheten av torsk er i fjorder og kystnære strøk. Det forventes like god tilgjengelighet i 2012 som de siste årene. Værforholdene i hovedsesongen har også vesentlig betydning for kvoteutnyttelsen, særlig for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren ønsker å benytte fartøykvoter med noe overregulering fremfor maksimalkvoter i 2012 for å skape ro og forutsigbarhet for næringen. Hvis tilgjengelighet og vær spiller på lag, vil fisketakten kunne bli så stor at en maksimalkvote med betydelig

overregulering ikke vil være hensiktsmessig i forhold til målsettingen om i noen grad å fordele fisket over året. Maksimalkvoteregulerte fiskerier preges ofte av kappfiske i en kortere periode, mens fartøykvoter gir mer ro og forutsigbarhet og kan stimulere til et jevnere fiske gjennom hele året.

Fiskeridirektøren mener de forskjellige lengdegruppene må underlegges variabel overregulering fra årets begynnelse. Det er grunnlag for en overregulering for fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde under 11 meter på 30 %, 15 % for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og faktisk lengde over 11 meter. For øvrig foreslås 5 % for gruppene 11 – 14,9 meter og 15 – 20,9 meter, samt 1 % for gruppen på eller over 21 meter. I tråd med reguleringsopplegget for 2011, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med faktisk lengde over 11 meter. For fartøy med faktisk lengde under 11 meter, vil overreguleringen være dobbelt så stor som for fartøy med faktisk lengde over 11 meter. Det foreslås å dele ut kvotene som fartøykvoter (garanterte kvoter).

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket gruppe kyst reguleres med fartøykvoter, slik som det fremgår av i tabell 12.

Tabell 12: Forslag til fartøykvoter lukket gruppe i 2012

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor 2012	Fartøykvote faktisk lengde under 11 m	Fartøykvote faktisk lengde over 11 m
under 7 meter	1,21	28,2	25,0
7 - 7,9	1,43	33,4	29,5
8 - 8,9	1,70	39,7	35,1
9 - 9,9	2,08	48,6	43,0
10 - 10,9	2,25	52,5	46,5
11 - 11,9	3,02	59,6	56,9
12 - 12,9	3,59	70,9	67,7
13 -13,9	4,34	85,7	81,8
14 -14,9	4,95	97,8	93,3
15 - 15,9	5,85	115,6	110,4
16 - 16,9	6,51	128,6	122,8
17 -17,9	7,19	142,0	135,6
18 - 18,9	7,94	156,8	149,7
19 - 19,9	8,61	170,0	162,3
20 - 20,9	9,21	181,8	173,6
21 - 21,9	8,85	165,7	164,8
22 - 22,9	9,23	172,9	172,0
23 - 23,9	9,60	179,7	178,8
24 - 24,9	9,97	186,7	185,8
25 - 25,9	10,27	192,2	191,2
26 - 26,9	10,65	199,4	198,4
27 – 500m ³	10,94	204,9	203,8

Markert område i tabellen over viser kvotene til fartøy som har hjemmelslengde og faktisk lengde under 11 meter eller som har hjemmelslengde og faktisk lengde over 11 meter. Fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og en faktisk lengde over 11 meter, har halvparten så stor overregulering som fartøy som har både en faktisk lengde og hjemmelslengde under 11 meter. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter og faktisk lengde under 11 meter, har dobbelt så stor overregulering som fartøy som både har hjemmelslengde og faktisk lengde over 11 meter.

3.2.4.1 Samfiske

Da samfiskeordningen ble innført i 2010 var meningen at den skulle legge til rette for å sikre avvikling av fisket og bedre lønnsomhet for de minste fartøyene gjennom økt kvotegrnlag og bemanning på det enkelte fartøy. Fra 2010 til 2011 økte antall samfiskelag fra 52 (102

deltagende fartøy) til 139 (278 deltagende fartøy). En del av denne økningen skyldes nok at det fra februar 2011 ble gitt anledning til, på visse vilkår, å samfiske med seg selv.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2012 viderefører samfiskeordningen i henhold til reguleringen for 2011.

3.2.5 Regulering av fisket i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 19 785 tonn torsk, det vil si 10,9 %.

Fiskeridirektøren foreslår å redusere maksimalkvotene i åpen gruppe som følge av årets overfiske av gruppekvoten, men å beholde nivået på de garanterte kvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2012 regulerer fisket etter torsk for fartøy i åpen gruppe med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn fra årets begynnelse. Kvotene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 13: Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe 2012

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	18	14
8 – 9,99 m	1,4	26	20
Over 10 m	1,6	28	22

3.2.6 Regulering av kystfiskeutvalgskvote

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre årets ordning med tilleggskvoter for eiere av merkeregistrerte fartøy i åpen gruppe i Finnmark, Nord-Troms og øvrige kommuner i Troms og Nordland som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning. Tilleggskvoten på seks tonn kommer i tillegg til garanterte kvoter og maksimalkvoter i åpen gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2012 regulerer fisket på kystfiskeutvalgskvoten med tilleggskvoter på seks tonn til alle fartøy i åpen gruppe i virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning. Kvotene fremgår av tabell 14.

Tabell 14: Forslag til kystfiskeutvalgskvoter 2012

Fartøylengde	Maksimalkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 m	24	20
8 – 9,99 m	32	26
Over 10 m	34	28

4 GENERELT OM HYSE

4.1 FISKET I 2010

Tabellen nedenfor gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehåndsverdi av hyse i 2010.

Tabell 15: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi år 2010

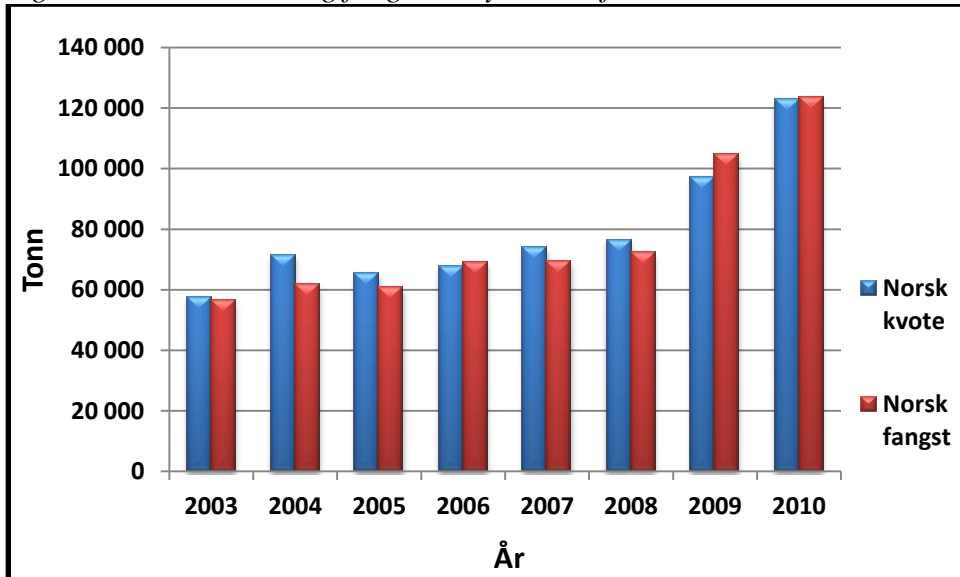
Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	44 242	60 083	-15 841	135,8 %	522 228
Seitrål	750	211	539	28,1 %	1 810
Konvensjonelle	73 408	61 271	12 137	83,5 %	500 860
Lukket gruppe:	54 322	34 966	19 356	64,4 %	228 233
<i>U 11 m hj.l</i>		6 591			46 593
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>		7 898			53 795
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>		12 636			80 101
<i>21 m og over</i>		7 841			47 744
Konvensjonelle havfiskefartøy	13 213	24 225	-11 012	183,3 %	258 832
Åpen gruppe	5 873	2 080	3 793	35,4 %	13 795
Forskning og forvaltning	2 000	1 522	478	76,1 %	12 445
Ungdoms- og fritidsfiske		65	-65		407
Annet		225	-225		1 128
Tilbakeført tredjelandskvote	2 459		2 459		
Totalt	122 859	123 377	-518	100,4 %	1 038 878

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. oktober 2011

Den norske hysekvoten ble overfisket med vel 500 tonn i 2010 og dette utgjør 0,4 %. I løpet av året ble 2 459 tonn overført fra avsetningen til tredjeland til nasjonal kvote, og kvantumet ble lagt til totalkvoten for å redusere overfisket. Landet kvantum innenfor forsknings- og forvaltningskvoten utgjør 274 tonn på konvensjonell gruppe og 1 248 tonn på trål.

Figur 4 viser norsk totalkvote og fangst av hyse i årene 2003 til 2010.

Figur 4: Norske kvoter og fangst av hyse nord for 62°N i årene 2003 til 2010

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. oktober 2011

4.2 FISKET I 2011

4.2.1 Kvotesituasjonen i 2011

På 39. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det enighet om en totalkvote for 2011 på 303 000 tonn hyse. 14 500 tonn ble avsatt til tredjeland, og de resterende 288 500 tonn ble fordelt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 16: Kvotesituasjonen for 2011

Land	Kvote (tonn)
Norge	148 750
Russland	139 750
Tredjeland	14 500
Totalt	303 000

Av dette kunne inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten ble det besluttet å disponere 2 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål.

Det ble juni overført 6 720 tonn hyse fra kvote avsatt til tredjeland til nasjonal kvote, og dette gav en kvote på 155 470 tonn hyse.

Trål har en gruppekvote på 58 319 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy har en gruppekvote på 95 151 tonn (62 %).

4.2.2 Utviklingen i fisket i 2011

Tabell 17 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av hyse nord for 62°N hittil i 2011, fordelt på de ulike reguleringsgruppene.

Tabell 17: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2011

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1.000 kr)
Torsketrål	57 569	64 610	-7 041	112,2 %	456 266
Seitrål	750	215	535	28,7 %	1 942
Konvensjonelle	95 151	60 150	35 001	63,2 %	443 188
Lukket gruppe:	70 412	43 661	26 751	62,0 %	282 724
<i>U 11 m hj.l</i>		5 632			40 907
<i>11 - 14,99 m hj.l</i>		8 397			56 717
<i>15 - 20,99 m hj.l</i>		14 680			92 191
<i>21 m og over</i>		14 952			92 909
Konvensjonelle havfiskefartøy	17 127	14 998	2 129	87,6 %	150 473
Åpen gruppe	7 612	1 491	6 121	19,6 %	9 991
Forskning og forvaltning	2 000	1 046	954	52,3 %	6 795
Ungdoms- og fritidsfiske		81	-81		564
Annet		37	-37		253
Totalt	155 470	126 139	29 331	81,1 %	909 008

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. oktober 2011

4.3 BESTANDSSITUASJONEN

ICES klassifiserer hysebestanden til å ha god reproduksjonsevne og beskatningen er bærekraftig. Gytebestandens størrelse har vært over føre-var-grensen (B_{pa}) siden 1990. Fiskedødeligheten ble redusert fra et nivå over det kritiske (F_{lim}) i 1988 til under føre-var-nivået i 1989 og har siden ligget i underkant av føre-var-nivået. Årsklassene i årene 2004 til 2006 er vurdert som meget sterke. Toktene viser at årsklassene i 2007, 2008 og 2010 er under langtidsgjennomsnittet, mens 2009 er litt over gjennomsnittet.

Kritisk verdi for gytebestanden (B_{lim}) er 50 000 tonn, og kritisk verdi for fiskedødeligheten (F_{lim}) er 0,77. Føre-var-grensen for gytebestanden (B_{pa}) er 80 000 tonn og føre-var-grensen for fiskedødelighet (F_{pa}) er 0,47. På bakgrunn av en antatt fiskedødelighet på 0,25 i 2011, har ICES beregnet at gytebestanden i 2012 vil være på 461 000 tonn.

Forvaltningsregelen vedtatt av Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2007 er av ICES vurdert til å være i samsvar med før-var-tilnærmingen.

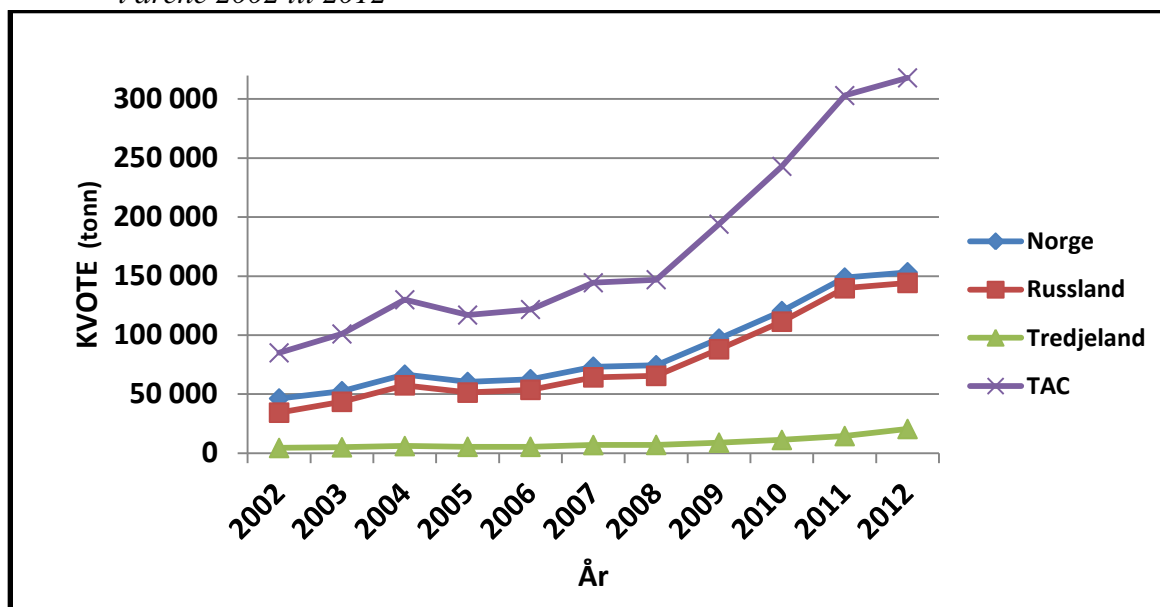
Forvaltningsregelen tilsier en totalfangst (TAC - *Total Allowable Catch*) i 2012 på 318 000 tonn. Dette forutsetter at all fangst, inkludert urapportert fiske, avregnes mot totalkvoten. ICES påpeker at urapporterte landinger reduserer effekten av forvaltningstiltak og undergraver målsettingen i den vedtatte forvaltningsregelen.

4.4 KVOTESITUASJONEN I 2012 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

På 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å fastsette en totalkvote for 2012 på 318 000 tonn, og det ble avsatt 20 494 tonn til tredjeland. Det er i år også avsatt et kvantum som skal dekke tredjelands bifangst av hyse i fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard. De resterende 297 506 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Figur 5 viser utviklingen i TAC og kvoter av hyse nord for 62°N i årene 2002 til 2012. Kvotene har økt med over 270 % i perioden, og TAC var på 85 000 tonn i 2002.

Figur 5: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland av hyse nord for 62°N i årene 2002 til 2012

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten i 2012 som følger:

Tabell 18: Kvotesituasjonen for 2012

Land	Kvote (tonn)
Norge	153 253
Russland	144 253
Tredjeland	20 494
Totalt	318 000

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål.

Det er i inneværende år avsatt 2 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, og det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2012 på samme nivå som for 2011.

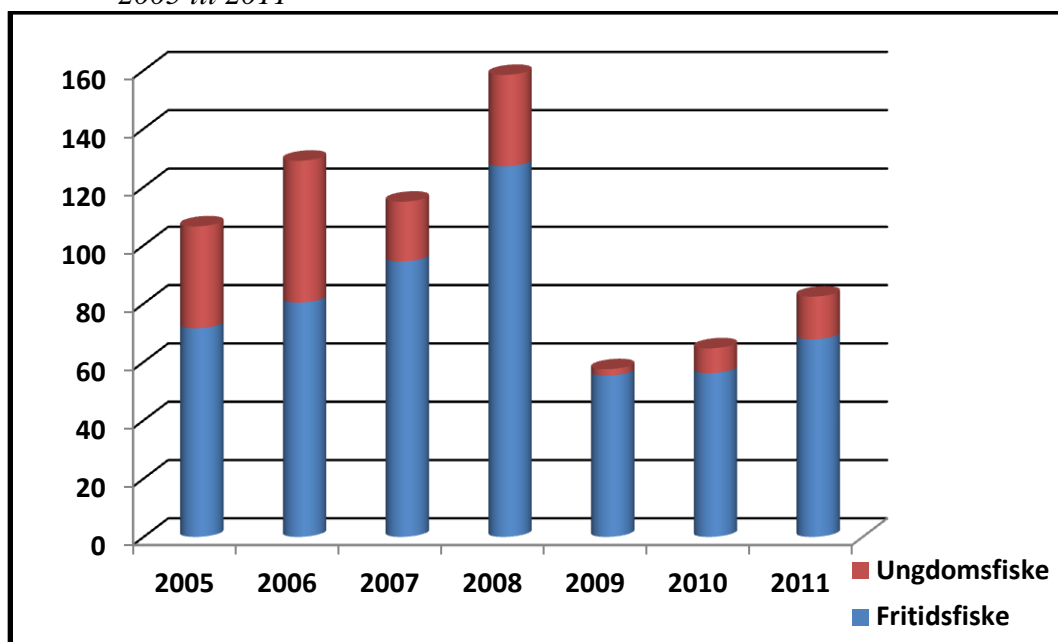
4.4.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist og fritidsfisket)

De siste årene er det avsatt torsk til registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote og at det derfor bør avsette hyse til dette formålet.

Figur 6 viser omsatt fritidsfangst og fangst av hyse fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. I gjennomsnitt har det blitt omsatt om lag 100 tonn gjennom disse ordningene de siste syv årene. I tillegg kommer det uregistrerte uttaket av hyse fra turist og fritidsfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2012 avsettes 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Figur 6: Omsatt fangst (tonn) av hyse i fritids- og ungdomsfisket i perioden 2005 til 2011

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 27. oktober 2011

Dette innebærer en disponibel kvote av hyse nord for 62°N for norske fiskere på 150 953 tonn.

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår en ressursfordeling som gir en trålandel på 38 %. Forslaget vil gi en gruppekvote til trålerne på 57 362 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 93 591 tonn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at trål får en gruppekvote på 57 362 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 93 591 tonn (62 %).

TAC for nordøstarktisk hyse øker med 5 % fra 2011 til 2012, mens norsk kvote reduseres fra 155 470 tonn til 153 253, og det vil si en reduksjon på 2 217 tonn (1,4 %). Dette skyldes tilbakeføringen av ubenyttet tredjelandskvote til nasjonal kvote på 6 720 tonn i inneværende år, samt økt avsetning til tredjeland i 2012.

5 REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

5.1 ERFARINGENE FRA REGULERINGENE I 2011

5.1.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Gruppekvoten for konvensjonelle havfiskefartøy er på 17 127 tonn. Gruppen var regulert slik at fartøy med en kvotefaktor på 1,0 kunne fiske 269 tonn, hvorav 192 tonn var garanterte. Dette innebar en overregulering på 40 %.

Det har vært gjennomført en refordeling i løpet av året i samråd med næringen, for å legge til rette for at totalkvoten skal tas. Konvensjonelle havfiskefartøy har nå en maksimalkvote på 326 tonn pr. kvotefaktor, og overreguleringen ligger på om lag 70 %. Pr. 18. oktober er det landet nesten 15 000 tonn, og det gjenstår således vel 2 000 tonn av gruppekvoten.

5.1.2 Lukket gruppe

Gruppekvoten for lukket gruppe er på 70 412 tonn. For fartøy som har mindre enn 500m³ lasteromsvolum har det, på samme måte som i de siste årene, vært fritt fiske fra årets start med garanterte kvoter i bunn. Dersom det mot formodning skulle bli nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

Pr. 18. oktober er det registrert landet nesten 44 000 tonn av denne fartøygruppen, og det gjenstår således nesten 27 000 tonn av gruppekvoten.

5.1.3 Åpen gruppe

Gruppekvoten for åpen gruppe er på 7 612 tonn, og fartøy i åpen gruppe har også kunnet fiske etter hyse uten kvotebegrensning fra årets start. Pr. 18.oktober er det registrert landet nesten 1 500 tonn, og det gjenstår således over 6 000 tonn av gruppekvoten. I tillegg er det registeret 15 tonn hyse i ungdomsfiskeordningen og 66 tonn i fritidsfisket.

5.2 REGULERINGSFORSLAG FOR 2012

5.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår at 18 % av den konvensjonelle kvoten tildeles konvensjonelle havfiskefartøy. Dette er den samme kvoteandelen som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 16 847 tonn (18 %).

Fiskeridirektøren ønsker å videreføre ordningen med at man regulerer denne gruppen med maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn. Dette legger til rette for en smidig justering av kvotene i løpet av året.

Fra årets start var dette fiskeriet overregulert med 40 %, og det er i følge Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister 89,2492 faktorer pr. 21. oktober i denne fartøygruppen fordelt på 35 fartøy.

Fiskeridirektøren vil antyde 40 % overregulering på maksimalkvoten fra årets begynnelse også i 2012. En maksimalkvote på 264 tonn innebærer en overregulering på 40 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med maksimalkvoter, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en maksimalkvote på 264 tonn, hvorav 189 tonn er garantert kvantum.

5.2.2 Fartøy i lukket gruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, det vil si 74 %, noe som gir en gruppekvote på 69 257 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at lukket gruppe får en gruppekvote på 69 257 tonn.

På bakgrunn av erfaringene fra foregående år og tatt i betraktning størrelsen på hysekvoten, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy i lukket gruppe gis et fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår videre å fastsette garanterte kvoter uten overregulering slik at dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

5.2.3 Regulering av fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 %. Dette utgjør 7 487 tonn.

I år har fartøy i åpen gruppe hatt et fritt fiske etter hyse med et garantert kvantum på 6 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår videre å fastsette garanterte kvoter på 6 tonn pr. fartøy slik at dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

6 REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

6.1 OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 2011

6.1.1 Torsk og hyse

Etter avsetning til seitrålerne tilsvarende 750 tonn torsk og 750 tonn hyse, ble torsketrålernes gruppekvote på 104 040 tonn torsk og 57 569 tonn hyse.

Torskerålernes gruppekvote av torsk er fordelt som fartøykvoter uten overregulering. Fartøy med kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande innenfor en fartøykvote på inntil 1 183 tonn torsk. Det er ikke foretatt kvoteøkninger i løpet av året.

Torsketrålerne var i utgangspunktet regulert med maksimalkvote på inntil 851 tonn hyse pr. kvotefaktor, hvorav 655 tonn var garantert, og dette tilsvarte en overregulering på 30 %. Maksimalkvoten ble økt til 877 tonn hyse pr. kvotefaktor i juni i år, og overreguleringen lå da på ca. 43 %.

Med virkning fra 15. september ble direktefiske etter hyse med trål stoppet. Uavhengig av stoppen kan det enkelte fartøy fremdeles fiske innenfor garantert kvantum. Fartøy som ikke har fisket maksimalkvoten kan ha inntil 30 % bifangst av hyse om bord ved landing i fisket etter andre arter opp til maksimalkvoten som var gjeldende på tidspunktet for stoppen. Pr. 18. oktober er det i følge Landings- og sluttседdelregisteret landet nesten om lag 73 600 tonn torsk og 64 600 tonn hyse av trålere med torsketrålkonsesjon. Gruppekvoten av hyse er dermed overfisket med ca. 7 000 tonn.

6.1.2 Regulering av seitrålerne

Seitrålerne har i år som tidligere, avsetninger på 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til dekning av bifangst.

Fartøy med seitråltillatelse kan ved hver enkelt landing til sammen ha en innblanding av inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

Pr. 18. oktober er det i følge Landings- og sluttседdelregisteret landet ca. 390 tonn torsk og 215 tonn hyse av fartøy med seitrålkonsesjon.

6.2 REGULERINGEN I 2012

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 2012 for torsk vil utgjøre 32,81 % og for hyse 38 %.

Trålernes gruppekvote av torsk vil utgjøre 105 831 tonn. Gruppekvoten av hyse vil ut fra en andel på 38 % utgjøre 57 362 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk og 750 tonn hyse til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstregelen for seitrålerne i 2011 videreføres i 2012, det vil si at det ved hver enkelt landing er tillatt med inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rundvekt av landet fangst.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torskeetrålernes andel av gruppekvoteene i 2012 blir henholdsvis 105 081 tonn torsk og 56 612 tonn hyse.

Torskeetrålerne har tradisjonelt ikke hatt problemer med å ta gruppekvoteene av torsk og hyse, men hysekvoteene har de siste årene vært overregulerte fra årets start for å sikre at totalkvoteene tas.

Fartøykvoteene på torsk foreslås fordelt uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at man også i 2012 regulerer torskeetrålernes fiske etter hyse med maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn.

Ved årets start var overreguleringen satt til 30 %, mens den ble økt ytterligere til 34 % i sommer. På bakgrunn av stoppen i direktefisket tidligere i år, foreslår Fiskeridirektøren en overregulering på 20 % på maksimalkvoten og at det garanterte kvantumet fastsettes uten overregulering. Pr. 21. oktober 2010 er det 87,9266 kvotefaktorer i gruppen fordelt på 41 fartøy. En maksimalkvote på 773 tonn innebærer en overregulering på 20 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for torskeetrålerne reguleres med maksimalkvoter, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en maksimalkvote på 773 tonn hyse, hvorav 644 tonn hyse er garantert kvantum.

7 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen gir ungdom mellom 12 og 25 år adgang til å drive fiske i sommerferien. For 2010 ble ordningen utvidet fra å omfatte fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N til å omfatte hele landet og de fiskerier som omfattes av forskrift av 27. november 2009 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010. Ordningen ble videreført i 2011.

Omsatt torskefangst fra fritidsfisket og fra ungdomsfiskeordningen har tradisjonelt blitt avregnet gruppekvoteen til åpen gruppe. For 2011 er det avsatt 7 000 tonn torsk til dekning av ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap. Tabell 19 viser antall fiskere som har deltatt i ungdomsfiskeordningen og levert fangst til Norges Råfisklag de siste årene.

Tabell 19: Antall deltakere og fangst (tonn) i ungdomsfiskeordningen i årene 2007 - 2011

År	Antall fiskere	Torsk	Hyse	Sei	Annet	Total fangst
2007	221	120	21	57	21	219
2008	292	223	31	50	33	337
2009	80	57	2	24	6	89
2010	144	127	8	54	26	215
2011	169	157	15	36	16	393

Kilde: Norges Råfisklag

Fiskeridirektøren legger til grunn at ungdomsfiskeordningen videreføres i 2012.

8 BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN GRUPPE

I utgangspunktet er det et vilkår for å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N at fartøyet har en faktisk lengde under 11 meter. Fartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i åpen gruppe, og som heller ikke kan delta i lukket gruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet torskefangst må i løpet av året ikke overstige 2 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppe.

9 KVOTEUTNYTTELSE

I utgangspunktet kan hvert fartøy bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor det enkelte reguleringsår. Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse.

B) KYSTTORSK I 2012

Det er utarbeidet en gjenoppbyggingsplan for kysttorsk nord for 62°N. Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har vurdert gjenoppbyggingsplanen til å være i tråd med en føre-var tilnærming, forutsatt at den følges opp med nødvendige tiltak.

Gjenoppbyggingsplanen fastsetter et mål om å gjenoppbygge kysttorskbestandene nord for 62°N til fullt reproduksjonspotensiale, og samtidig oppnå tilfredsstillende vern av lokale bestandskomponenter. Inntil det foreligger en bestandsberegning som aksepteres av ICES og et vitenskapelig råd for hvor stor gytebestand som gir fullt reproduksjonspotensiale, skal bestanden betraktes som gjenoppbygget når toktindeksen for gytebestand i to etterfølgende år ligger over 60 000 tonn. Så lenge toktindeksen for gytebestand ikke øker, skal reguleringene sikte mot å redusere fiskedødeligheten med minst 15 % per år relativt til 2009-verdien.

Fiskeri- og kystdepartementet har signalisert at ytterligere tiltak vil bli vurdert i lys av bestandssituasjon og oppdaterte råd fra ICES. Inntil videre finner Fiskeridirektøren det ikke hensiktsmessig å foreslå flere vernetiltak enn de som allerede har vært på høring. Fiskeridirektøren vil gjennomføre en alminnelig høring om forslag til justering av reguleringen av fisket i Borgundfjorden i Møre og Romsdal før neste sesong tar til.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende kysttorskregulering.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Mín čuj./Vår ref: 11/34 - 24

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak. 12/2011 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62 gr. N. i 2012

Sametinget ønsker å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2012, slik at man ikke påfører fiskere i samiske områder ytterligere forverrede forhold for bevaring og utvikling av språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget innspill i denne sak røkker forøvrig ikke på de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Sametinget fremmer følgende forslag til regulering av torsk i 2012:

Forslag:

- *Revisjon av fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som nyttes i forvaltning av torsk, hyse, sei og lignende, slik at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfisket*
- *Skjerpe kontrollen med utkastforbudet i fiskeriene*
- *Fiskerettighetene til trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser overflyttes til kystflåten*
- *Kvotene og overregulering må baseres på fartoyets faktiske lengde*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overreguleringsprosent*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Kysttorsk:

- *Kysttorsk kvoten skal i sin helhet tildeles og fiskes av den konvensjonelle flåten*
- *Forbud mot fiske med trål innenfor 12. n.mil*
- *Forbud mot fiske innenfor 12. n.mil med fartoy som driver med innfrysning av fangst*
- *Forbud mot fiske med fartoy over 21 fisker innenfor 4 n. mil*
- *Forbud mot å fiske etter torsk innenfor gjeldende fjordlinjene med fartoy over 15 meter*
- *Sametinget går mot innføring av økt maskevidde i garn i fiske etter torsk innenfor fjordlinjene fra dagens 156 millimeter (8 omfar) til 168 millimeter (7,5 omfar)*

Begrunnelse:

Sametinget har merket seg at fordeling av de marine ressursene (torsk, hyse, sei, sild, etc.) skjer etter fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som ikke har vært reviderte siden 1990. Vi vet at forholdene som omhandler bestandssituasjon, flåte, industri, miljøhensyn og samfunnet generelt er totalt annerledes en hva som var gjeldende i 1990. Sametingets er orientert om at det siden 1990 har skjedd en positiv utvikling på mange av de nevnte områdene mens andre har hatt en svært negativ utvikling. Etter som mye av utviklingen innen fiskeriene (ressursgrunnlaget, flåte, landindustri og demografisk utvikling) henger nøye sammen er vi avhengig av at dagens fordeling av fiskeressurser også står i forhold til hvordan dagens samfunn fungerer g ikke hva som var tilfelle i 1990.

Når det gjelder fordelinga av norsk arktisk torsk har Norges Kystfiskarlag i 2009 foreslått følgende fordeling; 30% til trål og 70 % til kystflåten. Det foreslås også at kvoten av Norsk kysttorsk i sin helhet blir tildelt kystflåten under 28 meter. Bivdi har tidligere tatt opp forslaget om å revider trålstigen, slik at ressursene i større grad tilfeller kystflåten. Sametinget støtter disse forslagene.

Sametinget går inn for trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser skal fratras sine fiskerettigheter (kvoter). Inndratte trålkvoter skal i sin helhet overføres til kystfiskere som må lever fangst slik de er pålagt i sine leveringsforpliktelser som ennå står ved lag.

Tildeling av kvoter og overreguleringer må baseres på fartøyets faktisk lengde og ikke på hjemmelslengde. Sametinget ønsker heller ikke at store fartøy kjøper fiskekvoter fra andre grupper enn den som fartøyet tilhører etter lengste lengde.

Norsk kysttorsk

Sametinget går inn for at kvoten av kysttorsk i sin helhet skal tildes og fiskes av den konvensjonelle flåten. Sametinget går videre inn for at det blir forbud mot fiske etter torsk innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter.

Kysttorskgruppen har fremmet en rekke tiltak for å gjenoppbygge bestanden av norsk kysttorsk. Et av forslagene er *å øke maskevidden i fiske etter torsk innenfor fjordlinjene fra dagens 156 med mer (8 omfar) til 168 med mer (7,5 omfar)*. Kysttorskgruppen var ikke enstemmig i dette forslaget.

Høringsinstansene Bivdi (Sjosamisk Fangst- og fiskeriorganisasjon), Storekorsnes Fiskarlag, Langfjord Fiskarlag og Fjordfiskernes forening, har alle uttalt seg negativt til utvidelse til en å øke maskevidden i fiske etter torsk innenfor fjordlinjene fra dagens 156 millimeter (8 omfar) til 168 millimeter (7,5 3 omfar), i 2008. De hevder at kysttorskens i mange fjordområder er mindre (biologisk; mindre maks lengde) enn den som fanges utenfor fjordlinjene som i hovedsk er norsk arktisk torsk på beitevandring. En økning av maskevidden vil derfor påføre fiskere som fisker på lokale bestander innenfor fjordlinjene en betydelig nedgang i fangstene og dermed gi en redusert inntekt.

Ungdomsfiske

Sametinget anser rekruttering av ungdom og andre som viktig for å videreføre samisk språk, kultur, næring og levestet. Sametinget støtte derfor de innkomne forslagen om avsetning av egn kvoter til ungdomsfiskeordning.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorráddeaddi/seniorrådgiver

Sak 13/2011

Regulering av fisket etter sei nord for 62°
N i 2012

SAK 13/2011

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2012

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter sei nord for 62°N i 2012 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget fra 2011 foreslås i hovedsak videreført i 2012.

2 FISKET I 2010

Totalkvoten for sei nord for 62°N ble fastsatt til 204 000 tonn, hvorav 21 050 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 800 tonn ble avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 800 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, og 350 tonn til agn. Tabell 1 gir en oversikt over kvoter og fangst fordelt på de ulike redskapsgruppene i 2010.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2010

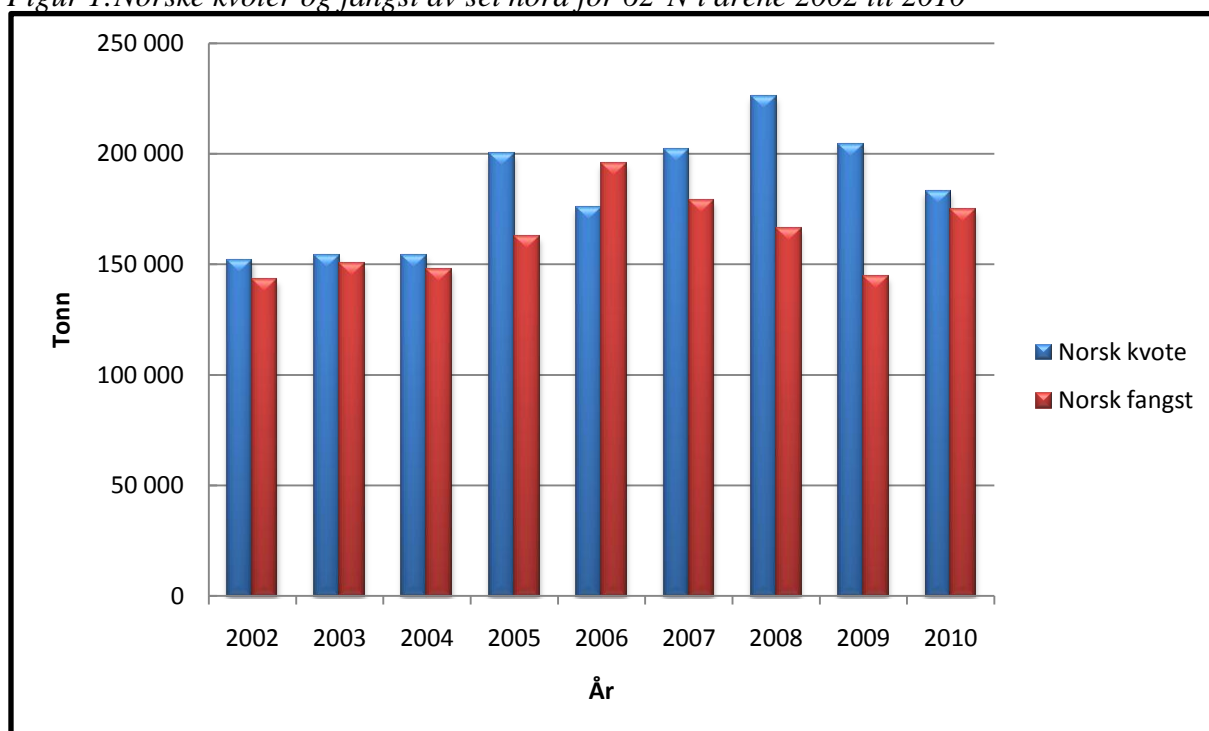
Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	66 970	65 225	1 745	97,4 %	568 574
Torsketrålere	53 576	49 285	4 291	92,0 %	437 909
Seitrålere	12 394	15 834	-3 440	127,8 %	130 382
Andre trålere	1 000	106	894	10,6 %	283
Not	45 250	54 399	-9 149	120,2 %	204 242
Konvensjonelle	68 780	53 782	14 998	78,2 %	357 769
Lukket gruppe:	51 585	36 171	15 414	70,1 %	226 709
U 11 m s.l.		6 514			39 399
11 - 14,99 m st.l.		13 262			80 337
15 - 20,99 m st.l.		8 612			53 998
21 m og over		7 783			52 975
Åpen gruppe	9 629	9 947	-318	103,3 %	54 831
Konvensjonelle havfiskefartøy	7 566	7 664	-98	101,3 %	76 229
Forskning - og undervisning	800	365	435	45,6 %	2 380
Agn	350	386	-36	110,3 %	829
Ungdom/Fritid- og turist	800	451	349	56,4 %	2 682
Totalt	182 950	174 608	8 342	95,4 %	1 136 476

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 22. august 2011

I 2010 ble det i alt fisket vel 174 600 tonn sei nord for 62 °N til en førstehåndsverdi av 1 136 millioner kroner.

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av sei i årene 2002 til 2010. Kvotene ble overfisket i 2006, mens det i de andre årene har stått igjen mellom 3 000 og 60 000 tonn ved årets slutt.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av sei nord for 62°N i årene 2002 til 2010

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 22. august 2011

3 GENERELT OM FISKET I 2011

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 173 000 tonn hvorav 21 050 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 800 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 800 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 350 tonn til agnformål. Dette ga en kvote på 150 000 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene.

Tabell 2: Gruppekvoter i 2011

Fartøygrupper	Gruppekvoter (tonn)
Not	37 500
Konvensjonelle	57 000
Lukket gruppe	42 750
Åpen gruppe	7 980
Havfiskefartøy	6 270
Trål	55 500
Torsketråltillatelse	44 400
Seitråltillatelse	10 100
Andre trålere	1 000
Totalt	150 000

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2011

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	55 500	41 156	14 344	74,2 %	375 450
Torsketrålere	44 400	33 277	11 123	74,9 %	306 962
Seitrålere	10 100	7 798	2 302	77,2 %	68 473
Andre trålere	1 000	81	919	8,1 %	15
Not	37 500	42 876	-5 376	114,3 %	208 847
Konvensjonelle	57 000	37 640	19 360	66,0 %	290 910
Lukket gruppe:	42 750	26 057	16 693	60,9 %	191 281
U 11 m s.l.		4 465			31 402
11 - 14,99 m st.l.		9 021			64 136
15 - 20,99 m st.l.		6 209			45 328
21 m og over		6 362			50 415
Åpen gruppe	7 980	4 363	3 617	54,7 %	34 033
Konvensjonelle havfiskefartøy	6 270	7 220	-950	115,2 %	65 596
Forskning - og undervisning	800	731	69	91,4 %	3 277
Agn	350	264	86	75,4 %	750
Ungdom/Fritid- og turist	800	361	439	45,1 %	2 533
Totalt	151 950	123 028	28 922	81,0 %	881 767

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. oktober 2011

I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og konsesjons- og deltakerregister er det per 9. oktober fisket totalt vel 123 000 tonn, det vil si 81 % av totalkvoten.

3.1 NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for kystfartøy med største lengde på 13 meter og over har vært adgangsregulert siden 1999. Fartøy med største lengde under 13 meter kan delta uten deltakeradgang. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 500 m³ krever spesiell tillatelse (tidligere seinotkonsesjon). Det er i øyeblikket 4 fartøy som har slik tillatelse. I tillegg er det 149 fartøy med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som medio oktober 2011 har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Tabell 4: Maksimalkvoter 2011

Hjemmelslengde	Kvote faktor	Makskvoter 01.01.11	Garanterte kvoter
Under 15m	1,00	295	88
15 – 20,9	1,50	443	132
21 – 22,9	2,03	599	179
23 – 25,9	2,43	717	214
26 meter og over	2,82	832	248
Seinotkonsesjon	5,64	1 664	496

Notfisket var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 4.

Da Reguleringsmøtet ble avholdt 7. juni hadde notfisket så vidt kommet i gang, og det var enighet om at det var for tidlig å øke maksimalkvotene. Fiskeridirektoratet mottok den 18. mai en anmodning fra Havforskningsinstituttet om å ikke la not få fiske over sin gruppekvote. Dette ble framlagt på reguleringsmøtet 7. juni. Havforskningsinstituttet viste til at notfisket i 2010 førte til en endring i beskatningsmønsteret ettersom not fikk overfiske gruppekvoten sin med 9 000 tonn. Dette påførte 3 og 4-åringene ekstra dødelighet, og for 4-åringene er dette den høyeste dødeligheten på dette alderstrinnet siden 1991. Seibestanden er på vei nedover, men på et seinotkt gjennomført høsten 2010 ble det funnet en lovende årsklasse, 2007-årsklassen. For å unngå en for hard beskatning av denne årsklassen, ble Fiskeridirektoratet altså anmodet om å bare reforedele innenfor redskapsgrupper. Reguleringsmøtet 7. juni hadde ikke særlige innvendinger mot dette. Da gruppekvoten til not var beregnet oppfisket i august, var Fiskeridirektøren innstilt på å følge Havforskningsinstituttets anmodning og stenge notfisket. Fiskeri- og kystdepartementet valgte å la notfisket få fortsette, og fisket ble stengt 7. september.

Per 9. oktober har not overfisket gruppekvoten med nesten 5 400 tonn. Ni fartøy med største lengde under 13 meter har deltatt, og disse har til sammen fisket 37 tonn. Fartøy med deltakeradgang har til sammen fisket vel 41 100 tonn. Ett fartøy med seinotkonsesjon har deltatt, og har fisket til sammen vel 1 640 tonn. Fartøy med ringnotkonsesjon har levert 115 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Dette er sei som er tatt som bifangst i sildefisket.

Når det gjelder notfisket etter sei i området mellom 62°N og 66°33'N, der det kan fiskes inntil 3 000 tonn med et minstemål på 35 cm, opplyser Norges Råfisklag at det i 2011 har vært levert et relativt lite kvantum sei i størrelse mellom 35 cm til 40 cm. Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag har avregnet ca 148 tonn sei på denne størrelsen per medio oktober. Dersom det fiskes mer enn 3 000 tonn sei under 40 cm i dette området, må det resterende kvantum fiskes med et minstemål på 40 cm.

3.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det ble fastsatt en gruppekvote på 57 000 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2011. På bakgrunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående

årene, ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle kystfartøy. Kystflåten har fisket i overkant av 26 000 tonn sei per 9.oktober.

I 2011 ble gruppekvote for konvensjonelle havfiskefartøy fastsatt til 6 270 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvote utgjør 11 % av den samlede gruppekvote til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Det ble fastsatt en maksimalkvote på 500 tonn per fartøy med kvotefaktor 1,0. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering av gruppekvote på 84 %, når en la til grunn at det ved årsskiftet var 23,094 kvoteenheter i fartøygruppen.

Maksimalkvoten ble opphevet 16. mars, og fartøyene har fra da kunnet fiske sei uten kvotebegrensing. Totalt er det fisket vel 7 220 tonn per 9. oktober og noe som tilsvarer et overfiske av gruppekvote med 950 tonn. På grunn av den romslige kvoten totalt sett har man valgt å la fiske få fortsette.

3.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvote nord for 62°N er på 55 500 tonn sei. Denne kvoten ble fordelt med 44 400 tonn til torsketrålere og 10 100 tonn til seitrålere. Det ble avsatt et kvantum på 1 000 tonn til dekning for bifangst av sei i industrifisket.

Tabell 5 viser utviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere, trålere med seitrålere og trålere med Nordsjø-/pelagisk tråltillatelse.

Tabell 5: Fangst fordelt på de ulike trålgruppene

Fartøygruppe	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Torsketrålere	44 400	33 277	11 123
Seitrålere	10 100	7 798	2 302
Andre trålere	1000	81	919
Totalt	55 500	41 156	14 344

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. oktober 2011

Tabell 5 viser at det i 2011 er fisket totalt omtrent 41 150 tonn med trål. Det gjenstår dermed ca. 14 350 tonn av gruppekvote.

3.3.1 Torsketrålere

Torsketrålernes gruppekvote på 44 400 tonn ble fordelt som maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn etter følgende kvotefaktorer:

Tabell 6: Torsketrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2011

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.11	Herav garanterte
Småtrålere	0,58	318	248
Ferskfisk- /rundfrysetrålere	1,00	549	428
Fabrikktrålere	1,32	725	565

Makismalkvotene per 1. januar innebar i utgangspunktet en overregulering på 27 %.

Per 9. oktober har torsketrålerne fisket ca. 33 300 tonn og det gjenstår vel 11 100 tonn av gruppekvoten.

3.3.2 Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 10 100 tonn ble fordelt på følgende måte:

Tabell 7: Seitrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2011

Trålgruppe	Kvotefaktor	Makskvoter 01.01.11	Herav garanterte
Fartøy med kvotefaktor	0,35	401	282
Fartøy med kvotefaktor	0,75	875	605
Fartøy med kvotefaktor	0,85	991	686
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1 166	807

Seitrålerne sine maksimalkvoter var overregulert med ca 45 % fra årets begynnelse. Seitrålerne har fisket vel 7 800 tonn per 9. oktober og det står da igjen nesten 2 300 tonn av gruppekvoten.

3.3.3 Andre trålere

For å dekke bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på 1 000 tonn. For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, ble det satt et tak på 150 tonn sei per tråler fra årets begynnelse. Denne kvoten har ikke blitt endret i løpet av året.

I industritrålfisket nord for 62°N er det hittil i år registrert til sammen ca. 80 tonn sei av avsetningen på 1 000 tonn.

4 SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2012

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

Forvaltningsstrategien for nordøstarktisk sei er:

1. Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,35 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.
2. Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år med mer enn 15 %.
3. Dersom gytebestanden faller under B_{pa} , skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.

ICES vurderer bestanden av nordøstarktisk sei til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivået, og gytebestanden er over føre-var-grensen.

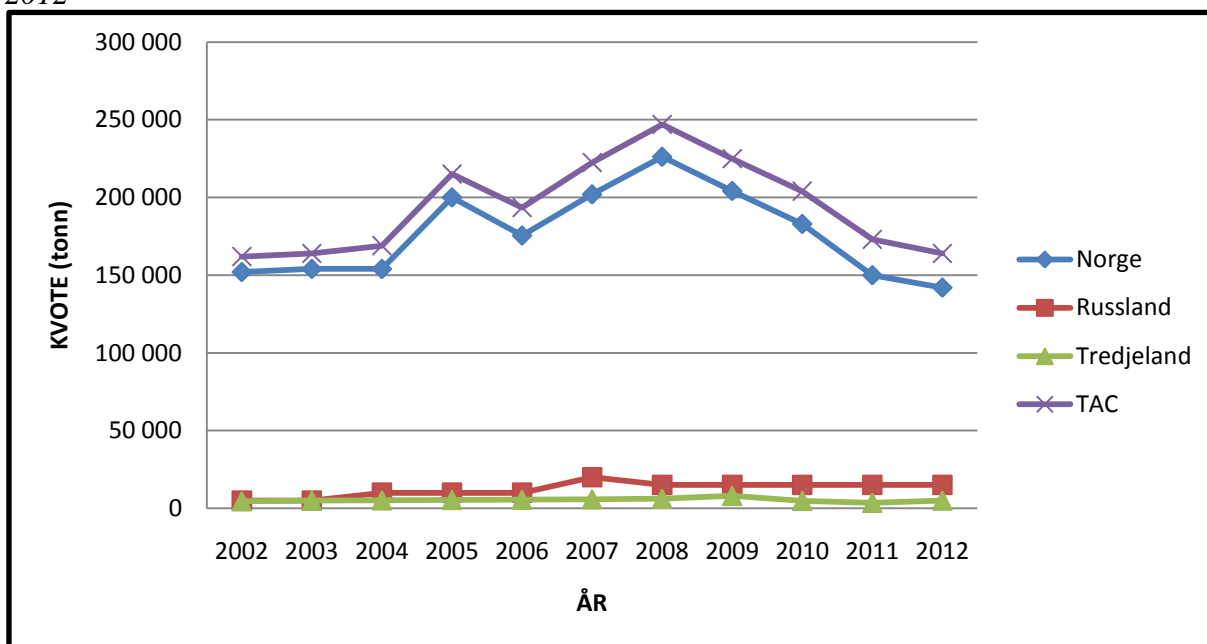
Til tross for at fangstkvantumet av sei nord for 62°N har vært lavere enn de fastsatte totalkvotene de siste årene, er det en viss nedgang i bestanden. Fastsettelse av totalkvote i henhold til høstingsregelen tilsvarer en fangst på 164 000 tonn i 2012.

4.2 KVOTESITUASJONEN

Fiskeri og kystdepartementet har fastsatt totalkvoten for sei nord for 62°N til 164 000 tonn i 2012. Dette innebærer en reduksjon på 9 000 tonn eller ca. 5 %.

Etter en stipulert avsetning på til sammen 22 000 tonn til dekning for kvoter til tredjeland og avsetning til agn, forsknings- og undervisningsformål og ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, blir disponibel kvote til norske fiskere 142 000 tonn. Avsetningen til tredjeland omfatter en kvote til Russland og tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med tredjeland, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland av sei nord for 62°N i årene 2002-2012

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontrollsystem per 9. oktober 2011

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter av sei nord for 62°N i årene 2002 til 2012. Den norske kvoten var på sitt høyeste i 2008 og utgjorde da 226 150 tonn.

4.2.1 Forskningskvoter

Søknadene om forskningsfangst er ikke ferdigbehandlet, men det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2012 på samme nivå som for 2011.

I inneværende år var avsetningen til forskning og undervisning 800 tonn sei nord for 62°N.

4.2.2 Agn

Som i de foregående årene ble det også i 2011 avsatt et kvantum til agnkvoter på henholdsvis 350 tonn sei, 1 100 tonn makrell og 900 tonn norsk vårgytende sild. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning, og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene.

Det legges til grunn at det også i 2012 avsettes kvantum til agn på nivå med foregående år.

4.2.3 Avsetning til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske)

De siste årene er det i følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister registrert et gjennomsnittlig kvantum på rundt 700 tonn omsatt i fritidsfisket. Omsatt fangst fra fritidsfisket har dermed vært betraktelig større enn agnkvoten, selv om det tidligere år ikke har vært avsatt

eget kvantum for denne gruppen. I inneværende år er det avsatt 800 tonn til omsetning i fritidsfisket. Per 9. oktober 2011 er det registrert 324 tonn omsatt i fritidsfisket.

Havforskningsinstituttet har kartlagt den kommersielle delen av turistfisket og har estimert at uttaket for sei nord for 62°N utgjør om lag 800 tonn årlig.

I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke går gjennom kommersielle turistfiskeanlegg, og her har vi foreløpig innen gode estimat på ressursuttak, men uttaket antas å være minst like høyt som den kommersielle delen av turistfisket.

Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det for 2012 avsettes 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske).

4.3 MINSTEMÅL

Det alminnelige minstemålet på sei nord for 62°N er 45 cm. I fisket etter sei med not gjelder i utgangspunktet et minstemål på 42 cm nord for Lofotodden, og 40 cm i området sør for Lofotodden til 62°N. I området mellom 66°33'N (polarsirkelen) og 62°N er det dessuten fastsatt et minstemål på 35 cm, men Fiskeridirektoratet kan bestemme at dette minstemålet ikke lenger skal gjelde når det er beregnet oppfisket 3 000 tonn sei under 40 cm i det aktuelle området innenfor det enkelte reguleringsår.

Fiskeri- og kystdepartementet arbeider nå med en vurdering av minstemålsbestemmelser for flere arter, deriblant sei nord for 62°N.

4.4 FORDELING PÅ REGULERINGSGRUPPER

Med utgangspunkt i en totalkvote på 142 000 tonn, vil Fiskeridirektøren, - i tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper og vedtaket om videreføring i landsmøtesak 6/07 foreslå følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 8: Gruppekvoter 2012

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	53 960
Notgruppen	25	35 500
Trålgruppen	37	52 540
Sum	100	142 000

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.5 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2012 på 35 500 tonn medfører en nedgang på ca 5 % fra 2011.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt stor overregulering av gruppekvoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. På bakgrunn av kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere notfisket med romslige maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Tabell 9: Forslag til kvoter i notfisket

Lengdegrupper	Kvotestige	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00	230	84
15 – 20,9 meter	1,50	345	126
21 – 22,9 meter	2,03	467	171
23 – 25,9 meter	2,43	559	204
26 meter og over	2,82	649	237
Seinotkonsesjon	5,64	1 297	474

Det er til sammen 423,792 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinotkonsesjon. Med tanke reduksjonen i gruppekvoten og at notflåten ble ferdig med gruppekvoten sin allerede primo august, synes det hensiktsmessig å redusere overreguleringen i forhold til inneværende år. Forslaget i tabell 9 gir en overregulering på ca. 175 % mot ca. 235 % i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 9.

I henhold til utøvelsesforskriften kan det i området mellom 66°33'N og 62°N fiskes 3 000 tonn med et minstemål på 35 cm. Det resterende notkvantumet i dette området må fiskes med et minstemål på 40 cm.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med et minstemål på 35 cm i området mellom 66°33'N og 62°N, innenfor et kvantum på 3 000 tonn sei under 40 cm.

4.6 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.6.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 5 936 tonn i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i tidligere år avsettes et kvantum på 750 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har vært regulert med maksimalkvoter med relativt stor overregulering de siste årene. Gruppen av fartøy med rett til å delta i garnfisket etter sei disponerer i alt 14 kvotefaktorer.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med en maksimalkvote på 500 tonn.

I forhold til antall kvotefaktorer i denne gruppen, gir dette en overregulering på ca. 18 %.

4.6.2 Fartøy i lukket gruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i lukket gruppe settes til 40 470 tonn.

På bakgrunn av erfaringene fra tidligere år foreslår Fiskeridirektøren at fartøy i lukket gruppe gis et fritt fiske etter sei innenfor gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår videre å fastsette garanterte kvoter uten overregulering slik at dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

4.6.3 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2012. Dette gir en gruppekvote på 7 554 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten.

4.7 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 142 000 tonn gir en trålkvote på 52 540 tonn i 2012.

4.7.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 1 000 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst i industritrålfisket. Per 9. oktober 2011 utgjør fangsten 81 tonn, som det fremgår av tabell 5 foran. I 2010 utgjorde dette 106 tonn.

Ved fiske med småmasket trål sør for 64° N er det i utgangspunktet tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse kan tråle etter nordsjøild, øyepål, tobis m.v sør for 64°N og etter torsk, hyse, hvitting, sei mv. sør for 62°N og øst for 4°V. Tillatelsen gjelder også tråling etter kolmule i de områder og til de tider departementet bestemmer.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstgraden så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Basert på erfaringene fra de to siste år, kan det synes hensiktsmessig å redusere avsetningen til bifangst i forhold til tidligere år.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter øyepål, vassild og sild, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålerne gruppekvote.

Fiskeridirektøren forslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

4.7.2 Fordeling mellom trålere med torsketråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 52 540 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålere og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Når bifangstavsetningen på 500 tonn til industritrålfiske trekkes fra seitrålerne gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 10 008 tonn, mens torsketrålerne får en gruppekvote på 42 032 tonn.

4.7.3. Torsketrålerne

Med bakgrunn i kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en ordning med maksimalkvoter og med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidig justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter.

Tabell 10: Torsketrålerne kvotefaktorer og kvoter 2012

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Småtrålere	0,58	303	235
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	522	405
Fabrikktrålere	1,32	689	535

Ved beregning av maksimalkvotene er det lagt inn en reduksjon fra fjorårets kvoter på samme nivå som TAC, det vil si 5 %. Dette gir en tilsvarende overregulering som i 2011, 29 %. Torsketrålerne disponerer medio oktober 103,7113 kvotefaktorer.

4.7.4 Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålerne gruppekvote i 2012 satt til 10 008 tonn.

På bakgrunn av kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere seitrålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter.

Tabell 11: Seitralernes kvotefaktorer og kvoter 2012

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fartøy med kvotefaktor	0,35	388	280
Fartøy med kvotefaktor	0,75	831	599
Fartøy med kvotefaktor	0,85	942	679
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1 108	799

Ved beregning av maksimalkvotene er det lagt inn en reduksjon fra fjorårets kvoter på samme nivå som TAC, det vil si 5 %. Dette gir en overregulering på nesten 40 %, mot ca 45 % i inneværende år. Per medio oktober er det i alt 12,5225 kvotefaktorer i seitralgruppen.

4.8 KVOTEUTNYTTELSE

I utgangspunktet kan hvert fartøy bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskesklag innenfor det enkelte reguleringsår. Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Min čuj./Vár ref: 11/34 - 26

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 13/2011 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter sei nord for 62 N i 2012

Fjordfiskerne i Norge har gjentatte ganger tatt opp problematikken, der store og havgående fartøy på 50 – 60 meter driver fiske inne i fjordene. Dette vekker ikke bare oppmerksomhet blant fiskere, men også blant folk flest. Flere kommunestyre og formannskap i fjord- og kystkommuner i Finnmark har fattet vedtak om å forby fiske med store fartøy på fjordene og oppe i fjærsteinene. Det er også verd å merke seg at dette tema ble diskutert på Landsmøte til Norges Fiskarlag i høst, samt at det også er sentrale medlemmer i Norges Fiskarlag som støttet forslaget om å forby de store og havgående fartøyene i å fiske i kystnære farvann og i fjordene.

Sametinget støtter aktivt opp om fjordfiskernes krav om å innføre et forbud i fiske for store og havgående (eks. 50 – 60 meter) i fjordene. Dette er også i tråd med tidligere forslag fra Sametingets side. Forbudet kan nok i enkelte situasjoner virke begrensende/fangsthemmende for de store båtene men generelt vil ikke disse fartøyene ha noen problemer med å fiske opp tildelte kvoter selv om de ikke får fiske innerst inne i fjordene sammen med robåter og sjarker.

Sametingets forslag:

- *Revisjon av fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som nyttes i forvaltning av torsk, hyse, sei og lignende, slike at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfiske.*
- *Forbudt mot fiske etter sei for fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer*

Sametinget forslag i denne sak rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorråddeaddi/seniorrådgiver

FISKERIDIREKTORATET
«Soa_Navn»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Maja Kirkegaard Brix
Telefon: 41691457
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/10054
Deres referanse:
Vår dato: 24.11.2011
Deres dato:

Att:

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I 2012

Vedlagt følger forslag til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2012. Reguleringsopplegget ble behandlet i Reguleringsmøtet 3. – 4. november 2011, og innspill og merknader som fremkom i møtet er kort referert. Referatet må sees i sammenheng med skriftlige innspill fra de ulike organisasjonene tilgjengelig på www.fdir.no.

Med hilsen

Trond Ottemo
fung. seksjonssjef

Maja Kirkegaard Brix
rådgiver

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N 2012

NORSK TOTALKVOTE – FORDELINGS- OG AVSETNINGSSPØRSMÅL

Kvotesituasjonen for 2012 – fordeling og avsetning til kvotebonus ved levendelagring og fritids- og ungdomsfiske

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 772 000 tonn, inkludert 21 000 tonn ”murmanskorsk” og 21 000 norsk kysttorsk. Det avsettes 104 286 tonn torsk til tredjeland. De resterende 667 714 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland fra Norge blir fordelingen av torskekvoten i 2012 som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2012

Land	Kvote i tonn
Norge	339 857
Russland	327 857
Tredjeland	104 286
Sum	772 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål i 2012. Disponibel kvote for norske fiskere i 2012 blir dermed 332 857 tonn.

TAC nordøstarktisk torsk øker med 6,8% fra 2011 til 2012, mens norsk kvote bare øker fra 337 269 tonn til 339 857, og det vil si 2 588 tonn (0,8 %). Dette skyldes tilbakeføringen av ubenyttet tredjelandskvote til nasjonal kvote på 18 016 tonn i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslo at det ble avsatt 7 000 tonn til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Fiskeridirektøren informerte videre om at Fiskeridirektoratet vil se nærmere på problemstillinger knyttet til ung alder på personer som omsetter fangst som fritidsfiskere.

Direktøren henviste til at det er behov for en nærmere gjennomgang på temaet, og at hun derfor ikke ville ta noen konkrete forslag på saken i reguleringsmøtet.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund pekte på at omsetningstaket på fritidsfiske fra og med 2011 ble satt ned til 1 tonn, og etterlyste behandling med sikte på å øke eller oppheve denne kvoten.

Fiskeridirektøren henviste til at omsetningstaket på fritidsfiske ble satt ned som en del av kysttorskvernet. Direktøren foreslår ingen endringer i kysttorskvernet, men viser til gjenoppbyggingsplanene som er vedtatt.

Fiskeri- og kystdepartementet noterte seg ønsket om en økning av grensen på omsetningstak på fritidsfiske. Departementet vil gå grundig gjennom problemstillingen og få en nærmere avklaring før sesongen i 2012.

Norges Fiskarlag henviste til protokollen fra den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen og arbeidet med å beregne omfanget av turistfiske. I protokollen henviser man til at andelen torsk i turistfiske utgjør ca. 1 500 tonn, og Fiskarlaget ønsker at dette kvantum skal være representativt for den avsetning som skal gjelde for neste år. Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) støttet Fiskarlaget og henviste til at det ikke er noen grunn til å avsette 7 000 tonn hvis bare 1 500 tonn blir tatt.

Fiskekjøpernes Forening ønsket en klargjøring av grunnlaget for beregning av størrelsen på ungdoms- og rekreasjonsfiske.

Fiskeridirektøren påpekte at det ligger mer i avsetningen på 7 000 tonn til ungdoms- og rekreasjonsfiske enn det registrerte turistfisket. Uregistrert turist- og fritidsfiske vil også utgjøre en del av det avsatte kvantumet. Direktøren viste til at det er vanskelig å dokumentere at avsetningen er for høy.

Havforskningsinstituttet (HI) støttet Fiskeridirektørens vurdering. Instituttet henviste til at det har blitt gjort beregninger av Fiskerihøgskolen i Tromsø som indikerer at norsk fritidsfiske totalt utgjør ca. 48 000 tonn. For Nord Norge vil fritidsfiske på torsk utgjøre ca. 9 000 tonn, og HI vil på bakgrunn av dette estimere at et anslag på korrekt avsetning bør være nærmere 15 000 tonn.

Fiskekjøpernes Forening mente at man på bakgrunn av denne tilbakemeldingen må se det som rimelig å avsette 7 000 tonn til ungdoms- og rekreasjonsfiske. Norges Fritids- og Småfiskerforbund støttet FHL.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Avsetning til levendelagringsbonus

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å videreføre avsetningen på 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levendelagring i 2011, og å avsette kvantumet før fordeling på trålere og konvensjonelle fartøy.

Fiskekjøpernes Forening ba om en tilbakemelding på hva som menes med levendelagring.

Fiskeridirektøren informerte om at fangsten skal settes i en merd for at den skal kunne karakteriseres som levendelagret.

Det var ellers ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Oppfølging av kystfiskeutvalget

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å avsette 3 000 tonn til oppfølging av kystfiskeutvalget i 2012, og forslaget om at dette kvantum avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap.

Sametinget henviste til at TAC har gått opp siden 2009, og etterlyste en prosentmessig tilsvarende økning på avsetningen på Kystfiskeutvalgkvoten.

Fiskeridirektøren informerte om at Kystfiskeutvalgkvoten ble innført 23. mai i år, og da var fiskesesongen for en stor del av fartøyene i åpen gruppe avsluttet. Hittil er det registrert lite fiske på denne kvoten.

Fiskeri- og kystdepartementet fulgte opp med at man per i dag ikke er i stand til å si om 3 000 tonn er et høyt eller lavt kvantum, og at det kan forventes samme nivå i 2012.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele den norske kvoten i tråd med kvotestigen vedtatt på Norges Fiskarlags landsmøte i 2001 og i 2007. Norsk kysttorsk inngår i beregningsgrunnlaget. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 216 726 tonn (67,19 %) og trål 105 831 tonn (32,81 tonn).

Norges Kystfiskarlag har i skriftlig innspill til Reguleringsmøtet informert om at de ikke syns at denne fordelingen er naturlig.

Fiskeridirektøren ga uttrykk for at dette er en politisk beslutning.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Reguleringen av konvensjonelle havfiskefartøy

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å sette konvensjonelle havfiskefartøy sin andel av den konvensjonelle gruppekvoten til 27 763 tonn (12,81 %), og å regulere konvensjonelle havfiskefartøy med fartøykvoter uten overregulering innenfor en egen gruppekvote

Fiskeridirektøren foreslo videre at kvoteenheten for konvensjonelle havfiskefartøy settes til 299 tonn.

Det var ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

Bifangstordning for konvensjonelle kystfartøy

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å avsette 6 500 tonn til dekning av bifangst av torsk i åpen og lukket gruppe og at kvantumet forbeholdes ferskleveranser av torsk.

Fiskeridirektøren viste videre til forslaget om at bifangstprosenten settes til 10 % på ukesbasis fra og med 2. juli 2012, og 30 % på ukesbasis fra og med 27. august 2012 med adgang til å justere den etter behov utover høsten.

Fiskeridirektøren viste så til forslaget om at fartøy over 21 meter hjemmelslengde og under 500m³ kompenseres ved at 953 tonn legges til gruppekvoten og gis som fartøykvoter fra årets start.

Fiskeridirektøren understreket behovet for forutsigbarhet, og var tydelig på at når reguleringen for bifangst, inkludert dato, først er satt så ønsker man å holde fast på den.

Fiskekjøpernes Forening ønsket en oppstart av bifangst fra 1. juli, alternativt 1. juni, og mente at en bifangstprosent på 10 % er alt for lav. Med 30 % innblanding fra 1. juli så vil man kunne

ta opp mye mer sei og hyse. Fiskekjøpernes Forening mener at man i dag går glipp av store verdier pga en lite optimal regulering.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening ga uttrykk for at bifangstordningen er den beste ordningen vi har i dag både for industri og for mange fiskere, særlig hvis den er forutsigbar. FHL ønsket en bifangstprosent på 10 % fra 23. april, 30 % fra 1. juli og ca. 50 % fra første oktober. FHL ønsket en avsetning på bifangst på 9 000 tonn slik at det kan fiskes på avsetningen hele høsten.

Norges Fiskarlag var enig med FHL i at det er nødvendig å starte tidligere med bifangst dersom man først skal ha en bifangstavsetning og en bifangstkvote. En tidligere startdato vil være med på å ivareta landindustrien. Fiskarlaget ønsker bifangst på 10 % fra 23. april og 30 % fra første juli og ut året. En bifangstordning fra 23. april vil være et medvirkende og godt redskap for å få opp mer sei og hyse. De ønsket ikke en bifangstprosent opp mot 50 % da det da ikke tydelig fremkommer hva som er hovedfangst og hva som er bifangst. Norges Fiskarlag mente også at 6 000 tonn avsatt til bifangst er nok på grunn av den nye avregningsmodellen som gjør det mulig å kombinere fartøyskvoter med bifangst. Fiskarlaget mente videre at en uansett ikke bør sette bifangstprosenten høyere enn 30 %.

Norges Kystfiskarlag ønsket også en tidligere startdato enn 1. juli, og støttet Norges Fiskarlag og FHL i en oppstart 23. april. Kystfiskarlaget henviste til at en tidlig oppstart på bifangst vil medføre fangst av skrei.

Fiskeridirektøren understreket at når kvantum og dato først er fastsatt så blir det stående for å skape best mulig forutsigbarhet for fiskerne. Direktøren ønsket en tilbakemelding på om når 9 000 tonn ble antydnet så var det sammenlignbart med 6 000 tonn i lukket gruppe og at gruppen over 21 meter holdes utenfor og åpen gruppe kompenseres.

Reguleringsmøtet svarte bekreftende. Norges Fiskarlag understreket at man må ta hensyn til økt kvantum for fartøy over 21 meter.

Fiskeridirektørens tilråding:

Med bakgrunn i innspillene under reguleringsmøtet endrer Fiskeridirektøren sitt forslag på bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår en oppstart på bifangst av torsk fra den 23. april på 10 % og 30 % fra 2. juli 2012.

Fiskeridirektøren foreslår også at det avsettes 500 tonn til dekning av bifangst av torsk i åpen gruppe og at denne forbeholdes ferskleveranser av torsk.

Fiskeridirektøren foreslår videre en avsetning på 9 000 tonn torsk til bifangst i lukket gruppe under 21 meter hjemmelslengde og at denne forbeholdes ferskleveranser av torsk.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy over 21 meter hjemmelslengde og under 500m³ kompenseres ved at 1 393 tonn legges til gruppeknoten fra årets start.

Lukket gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å gi lukket gruppe samme andel som tidligere. Dette utgjør 158 660 tonn, det vil si 89,1 %.

Det var ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren foreslo videre at man benytter Finnmarksmodellen med inndeling i fire grupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 11 på side 16 i saksdokumentene. Gruppeknotene fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene per 1. november 2010.

Det var ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Behandling i Reguleringsmøtet:

Lukket gruppe

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i lukket gruppe kyst reguleres med fartøykvoter, slik som det fremgår av tabell 12 på side 18 i saksdokumentene.

Norges Fiskarlag ønsket en høyere overregulering på 40 % overregulering for fartøy under 11 meter, 15 % mellom 11 og 14,99 og 5 % fra 15 meter og opp. Fiskarlaget påpekte at man i år har den beste tilgjengeligheten på lenge for den minste gruppen, og at man likevel står i fare for ikke å få fisket opp kvantum.

Norges Kystfiskarlag henviste til at man i år har den samme situasjon som i fjor da Kystfiskarlaget påpekte at overreguleringen var veldig lav og ba om tidlig refordeling uten at forespørselen ble fulgt opp. Nå står man i fare for at flåten under 11 meter ikke får fisket opp kvoten sin. Norges Kystfiskarlag mener at overreguleringen er alt for lav og at 60 tonn torsk i rund vekt må være startpunktet på årets regulering for den minste gruppen dersom man skal ha mulighet til å få fisket opp kvoten til neste år. Kystfiskarlaget støttet opp om at man må øke overreguleringen i de andre gruppene også dersom man skal komme i mål.

Sametinget støtter Fiskeridirektoratet i overreguleringsprosenten på de store fartøyene, men mener at man i forhold til de minste fartøyene må tilpasse seg litt mer og støtter Norges Fiskarlag på deres forslag til overregulering i de minste gruppene.

FHL presiserte at de prinsipielt er for at overreguleringen skal ned og at fartøykvoter skal legges til grunn. Organisasjonen har imidlertid en åpning for overregulering for fartøy under 11 meter.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren understreket at dersom overreguleringen er høy så blir man nødt til å ha maksimalkvoter for å kunne stoppe fisket. Fiskeridirektøren har besluttet å komme næringen i møte på fartøy under 11 meter og foreslår en overregulering på 35 %.

Fiskeridirektøren fastholder forslaget på (10 %) 5 % overregulering for fartøy mellom 11 – 21 meter, samt (2 %) 1% for fartøy over 21 meter og under 500m³.

Tabell 2

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor 2012	Fartøykvote faktisk lengde under 11 m	Fartøykvote faktisk lengde over 11 m
under 7 meter	1,21	28,8	25,0
7 - 7,9	1,43	34,0	29,6
8 - 8,9	1,70	40,4	35,2
9 - 9,9	2,08	49,5	43,1
10 - 10,9	2,25	53,5	46,6
11 - 11,9	3,02	58,5	55,9
12 - 12,9	3,59	69,6	66,4
13 - 13,9	4,34	84,1	80,3
14 - 14,9	4,95	95,9	91,6
15 - 15,9	5,85	113,4	108,3
16 - 16,9	6,51	126,2	120,4
17 - 17,9	7,19	139,3	133,0
18 - 18,9	7,94	153,8	146,8
19 - 19,9	8,61	166,8	159,2
20 - 20,9	9,21	178,4	170,3
21 - 21,9	8,85	166,6	165,0
22 - 22,9	9,23	173,9	172,1
23 - 23,9	9,60	180,7	178,9
24 - 24,9	9,97	187,8	185,9
25 - 25,9	10,27	193,3	191,4
26 - 26,9	10,65	200,5	198,5
27 - 27,9	10,94	206,0	204,0

SAMFISKE

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om en videreføring av samfiskeordningen i henhold til reguleringen for 2011.

Norges Kystfiskarlag kommenterte at når det i år ble tillatt å samfiske med seg selv så har ordningen gått så langt at den kan kalles strukturering. Kystfiskarlaget er i mot samfiske slik ordningen fungerer i dag.

Sametinget informerte om at selv om de prinsipielt er for samfiskeordningen på grunn av sikkerhetselementet, så var det skjulte elementet av strukturering ikke hensikten. Sametinget ønsker samfiske i åpen gruppe også for å bedre sikkerheten for fiskerne.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag.

Åpen gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 19 410 tonn torsk, det vil si 10,9 % av disponibel kvote for konvensjonelle fartøy. Det ble videre foreslått å regulere fisket i åpen gruppe med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn fra årets begynnelse. Fiskeridirektøren foreslo å redusere maksimalkvotene i åpen gruppe som følge av årets overfiske av gruppekvoten, men å beholde nivået på de garanterte kvotene.

Sametinget gikk ut fra at man i forhold til kystfiskeutvalgkvoten får et annet opplegg til neste år både i forhold til avsetning og fiske.

Norges Fiskarlag ønsket å opprettholde maksimalkvoten på åpen gruppe på inneværende års nivå. Med bakgrunn i det faktiske overfisket i åpen gruppe ønsket Fiskarlaget ikke å øke

kvoten. Når det gjaldt kystfiskeutvalgkvoten, la Norges Fiskarlag til grunn at denne skal videreføres med samme opplegg som i 2011.

Fiskeri- og kystdepartementet informerte om at det i forhold til kystfiskeutvalgkvoten ikke ville komme noen avgjørelse på det endelige opplegget i inneværende år.

Norges Kystfiskarlag viste til at grensen på deltakelse i åpen gruppe burde heves til 15 meter av hensyn til sikkerhet og trivsel for fiskerne.

Fiskeridirektørens tilråding:

Som følge av at åpen gruppe gjennom flere år har overfisket sin kvote, ser Fiskeridirektøren det som nødvendig å sette ned maksimalkvotene i gruppen. Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag.

REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER TORSK

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo å avsette 750 tonn til seitrålerne, noe som innebærer at torskestrålernes andel av gruppekvote i 2012 blir 105 081 tonn torsk. Fiskeridirektøren foreslo videre å gi torskestrålerne fartøykvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslo dessuten at bifangstregelen for seitrålerne i 2011 videreføres i 2012 slik at det ved hver enkelt landing er tillatt med inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

Det var ingen merknader til dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Kystfiskeutvalgkvoten

Fiskeridirektøren foreslo at man for 2012 regulerte fisket på kystfiskeutvalgskvoten med tilleggskvoter på seks tonn til alle fartøy i åpen gruppe i virkeområdet til Sametingets søkebaserte tilskuddsordning.

Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger mot dette forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

KYSTTORSK I 2012

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre gjeldende kysttorskregulering. Hun opplyste også at man underveis i 2012 må vurdere om det er behov for å iverksette ytterligere tiltak etter at man har fått tall fra forskerne.

Fiskekjøpernes Forening informerte om at de hadde etterlyst forskerne i Troms i begynnelsen av januar. Foreningen ønsket en tilbakemelding på hvilke undersøkelser som har vært i Troms og Vesterålen tidlig på året.

Havforskningsinstituttet opplyste at instituttet på den tiden av året ikke har noe tokt i det aktuelle området på den tiden av året som Fiskekjøpernes Forening refererer til. Det er data fra fiskeriene som ligger til grunn for de dataene man har. I det aktuelle området har kystreferanseflåten bare to garnsjarker, og det er for lite. Instituttet vil se nærmere på hva man kan gjøre med spørsmålet til Fiskekjøpernes Forening.

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N 2012

NORSK TOTALKVOTE OG AVSETNING TIL FORSKNINGS- OG FORVALTNINGSFORMÅL

Behandling i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren informerte om at partene på den 40. sesjon i Den blandete norsk –russiske fiskerikommisjon ble enige om å fastsette en totalkvote for 2012 på 318 000 tonn, og det ble avsatt 20 494 tonn til tredjeland. Innenfor dette kvantum er det også i år avsatt et kvantum som skal dekke tredjelands bifangst av hyse i fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard. De resterende 297 506 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten i 2012 som følger:

Tabell 3: Kvotesituasjonen for 2012

Land	Kvote i tonn
Norge	153 253
Russland	144 253
Tredjeland	20 494
Sum	318 000

AVSETNING TIL UNGDOMS- OG REKREASJONSFISKET (TURIST- OG FRITIDSFISKET)

Fiskeridirektøren informerte om at Fiskeridirektoratet arbeider videre i henhold til prinsippet om at all fangst skal avregnes kvoten.

Fiskeridirektoratet foreslo at det for 2012 avsettes 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordelingen av den nasjonal kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele kvoten i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07, noe som gir trålerne en gruppekvote på 57 362 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 93 591 (62 %).

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 16 847 tonn (18 %).

Fiskeridirektøren foreslo videre at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med maksimalkvoter, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en maksimalkvote på 264 tonn, hvorav 189 tonn er garantert kvantum. Dette innebærer en overregulering på 40 %.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fartøy i lukket gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at lukket gruppe får en gruppekvote på 69 257 tonn, noe som tilsvarer samme kvoteandel som i inneværende år (74 %). Hun foreslo videre at lukket gruppe gis et fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten. Fiskeridirektøren foreslo også å fastsette garanterte kvoter uten overregulering slik at dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fartøy i åpen gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i åpen gruppe får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 % (7 487 tonn), og at fartøyene kan fiske fritt innenfor gruppekvoten i 2012. Fiskeridirektøren foreslo videre å fastsette garanterte kvoter på 6 tonn per fartøy slik at dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo å avsette 750 tonn hyse til seitrålerne. Hun foreslo videre at bifangstregelen for seitrålerne i 2011 videreføres i 2012, det vil si at det ved hver enkelt landing er tillatt med inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst. Fiskeridirektøren henviste til at avsetningen til seitrålerne innebærer at torskeetrålernes andel av gruppekvoteene i 2012 blir 56 612 tonn hyse.

Fiskeridirektøren foreslo å regulere fisket for torskeetrålerne med maksimalkvoter, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en maksimalkvote på 773 tonn hyse, hvorav 644 tonn hyse er garantert kvantum.

Det var ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N 2012

TOTALKVOTE OG AVSETNINGER

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote for sei nord for 62°N til 164 000 tonn i 2012. Dette innebærer en reduksjon på 9 000 tonn eller ca. 5 %. Hvor mye som faktisk skal avsettes til norske fiskere, tredjeland og agn, forsknings- og undervisningsformål samt ungdomsfiske og rekreasjonsfiske, er avhengig av de kommende kvoteforhandlingne med tredjeland, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

Fiskeridirektøren la til grunn at det avsettes 400 tonn sei, 1 100 tonn makrell og 900 tonn norsk vårgytende sild til agn.

I tråd med prinsippet om at all fangst skal avregnes kvoten ønsker Fiskeridirektøren å avsette et kvantum til uregistrert uttak av sei for 2012. Det ble derfor foreslått å avsette 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske). Avsetningen representerer en økning i forhold til inneværende år, og Fiskeridirektøren informerte om at man i 2011 ikke tok høyde for uregistrert uttak av sei på ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske).

Det var ingen kommentarer til forslaget fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

MINSTEMÅL

Fiskeridirektøren informerte om at Fiskeri- og kystdepartementet nå arbeider med en vurdering av minstemålsbestemmelser for flere arter, deriblant sei nord for 62°N. Fiskeri- og kystdepartementet opplyste om at man i lyst av flere års erfaring og ulikt minstemål på sei og andre arter har et arbeid på gang, og det som ligger først i køen er hvorvidt minstemålet på sei skal endres.

FHL henviste til at man innad i organisasjonen har ulike oppfatninger og at man avventer den vurderingen som kommer fra departementet.

Kystfiskarlaget ser på minstemålet som en vesentlig del av forvaltningen for å få et godt utbytte og ønsket en tilbakemelding fra HI på Kystfiskarlaget sitt forslag om å innføre minstemål på 45 cm.

Havforskningsinstituttet viste til at minstemålet på sei bør være 45 cm for å kunne utnytte vekstpotensialet, da seien antas å være kjønnsmoden ved denne størrelsen.

Norges Fiskarlag forutsatte at næringen blir involvert i diskusjonen som departementet skal om minstemål.

FORDELING PÅ REDSKAPSSGRUPPER

Med utgangspunkt i en totalkvote på 142 000 tonn foreslo Fiskeridirektøren, i tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag, følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 4

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	53 960
Notgruppen	25	35 500
Trålgruppen	37	52 540
Sum	100	142 000

Fiskeridirektøren informerte om at man i hovedsak følger samme reguleringsopplegg som tidligere år, med en litt lavere overregulering enn tidligere år.

Sametinget ønsket en tilbakemelding fra Havforskningsinstituttet på om fordelingen av gruppekvoter samsvarer med prioriteringen som instituttet ser ut fra ulike størrelser.

Havforskningsinstituttet henviste til at man rent biologisk kunne hatt et bedre beskatningsmønster på denne bestanden. I 2010 fikk not fiske utover gruppekvoten, noe som medførte en hardere beskatning på småseien. I år har overvåkingstjenesten gjort en ekstra stor innsats på sei og samlet for alle prøvene til overvåkingstjenesten for notsei i år var 40 % under 45 cm, 30 % var under 42 cm, og man har sett at not til tider har klart å ta stor sei.

Råfisklaget opplyste at notseien ført på seddel i år er større enn det man har vært vant til tidligere. Ca. 70 % er under 1,6 kg rund vekt, mens man tidligere har vært vant til at i alle fall over 80 % har vært under 1,6 kg rund vekt.

Sametinget uttrykte bekymring over at man ikke tar signalene fra faglig hold innover seg når det gjelder seibestanden som er på vei nedover. Sametinget henviste også til at man ikke klarer å ta hensyn til nyere forskning når man har faste fordelingsnøkler.

Fiskeridirektøren gjorde oppmerksom på at denne diskusjonen ikke er ny, men har vært en gjenganger de siste ti årene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Fiskeridirektøren foreslo at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Fiskeridirektøren foreslo videre at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell XX.

Fiskeridirektøren foreslo også å videreføre ordningen med et minstemål på 35 cm i området mellom 66°33'N og 62°N, innenfor et kvantum på 3 000 tonn sei under 40 cm.

Tabell 5: Forslag til kvoter i notfisket

Lengdegrupper	Kvotestige	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Under 15 meter	1,00	230	84
15 – 20,9 meter	1,50	345	126
21 – 22,9 meter	2,03	467	171
23 – 25,9 meter	2,43	559	204
26 meter og over	2,82	649	237
Seinotkonsesjon	5,64	1 297	474

De foreslåtte maksimalkvotene innebærer en overregulering på ca. 175 % mot ca 235 % i inneværende år.

Norges Fiskarlag ønsket en overregulering på 200 % og henviste til at 35 % er en betydelig nedgang fra inneværende år.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund henviste til informasjonen fra Havforskningsinstituttet som ble gitt i forbindelse med fjorårets reguleringsmøte om høsten om manglende gode årsklasser. Forbundet minnet om at denne bestanden nå er sterkt svekket, og at man ikke kan forutsi når det kommer en ny sterk årsklasse.

Havforskningsinstituttet presiserte at man bør stoppe notfisket når gruppeknoten er beregnet oppfisket. Når det gjelder seiens vandingsmønster viste Havforskningsinstituttet til en stabilitet som innebar at den oppholder seg kystnært vesentlig lenger jo lengre nord man kommer. Den seien som har vandret ut på bankene kommer tilbake på næringsvandring, men mønsteret er ikke forutsigbart. Havforskningen mente imidlertid at det er mulig å fiske på denne seien i stedet for småseien.

Fiskeridirektøren legger til grunn at notfisket skal stanses når gruppeknoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

REGULERING AV FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Konvensjonelle havfiskefartøy

Behandling i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren la til grunn at konvensjonelle havfiskefartøy skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvote. Dette utgjør 5 936 tonn i 2012.

Fiskeridirektøren foreslo at det som i tidligere år avsettes et kvantum på 750 tonn av gruppeknoten til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fiskeridirektøren foreslo dessuten at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med en maksimalkvote på 500 tonn.

Det var ingen innvendinger mot dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

REGULERING I TRÅLFISKET ETTER SEI

Fiskeridirektøren la til grunn at trålerne gis en andel på 37 % av norsk totalkvote på 142 000 tonn, noe som gir en trålkvote på 52 540 tonn i 2012.

Fiskeridirektøren foreslo at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter øyepål, vassild og sild, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålerne gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

Fiskeridirektøren foreslo at kvoten på 52 540 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torske-trålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse. Dette gir en gruppekvote på 10 008 tonn til seitrålerne og 42 032 tonn til torske-trålerne.

Det var ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Fartøy med torske-tråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslo at torske-trålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter slik som tabellen nedenfor viser:

Tabell 6

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Småtrålere	0,58	303	235
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	522	405
Fabrikktrålere	1,32	689	535

Dette gir en overregulering på 29 %, tilsvarende overreguleringen for inneværende år.

Det var ingen innvendinger til dette fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Fartøy med seitråltillatelse

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at seitrålerne reguleres med maksimumkvoter og garanterte kvoter slik tabellen nedenfor viser.

Tabell 7

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fartøy med kvotefaktor	0,35	388	280
Fartøy med kvotefaktor	0,75	831	599
Fartøy med kvotefaktor	0,85	942	679
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1108	799

Dette gir en overregulering på nesten 40 % mot ca. 45 % i inneværende år.

Fiskarlaget tok opp fritt redskapsvalg i forhold til seinot og trål. Fiskeri- og kystdepartementet viste til at i forhold til fritt redskapsvalg måtte det gjennomføres en rekke vurderinger før dette var modent i forhold til bunnfisksektoren.

KVOTEUTNYTTELSE

Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre reglene om kvoteutnyttelse.

Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN GRUPPE

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppe.

Reguleringsmøtet hadde ingen innsigelser til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

På grunnlag av overnevnte og sakspapirer til Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forslag til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2012:

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den 11. november 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11, 12, 16, 22, 27, 36, 37, 39, og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr 99, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk, hyse og sei nord for 62°N.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei fiske og lande inntil:

- 1) 322 857 tonn torsk i området nord for 62°N,
- 2) 150 953 tonn hyse i området nord for 62°N, og
- 3) 142 000 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N.

I tillegg er det avsatt 7000 tonn torsk, 2000 tonn hyse og 800 tonn sei til forsknings- og undervisningsformål, 7000 tonn torsk, 300 tonn hyse og 2000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske), 3000 tonn torsk til oppfølging av kystfiskeutvalget for Finnmark og 400 tonn sei til agnformål. Av torskekvantumet i første ledd nr. 1 er det avsatt 300 tonn torsk til dekning av kvotebonus ved levendefangst for levendelagring.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter for trålfartøy

Fartøy som har tråltillatelse kan fiske og lande inntil 105 831 tonn torsk, 57 362 tonn hyse og 52 540 tonn sei, hvorav 500 tonn sei avsettes til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Av disse kvanta kan:

- 1) fartøy med torsketråltillatelse fiske og lande inntil 105 081 tonn torsk, samt 56 612 tonn hyse og 42 032 tonn sei, og
- 2) fartøy med seitråltillatelse fiske og lande inntil 10 008 tonn sei. Fartøy med seitråltillatelse kan i tillegg fiske og lande inntil 750 tonn torsk og 750 tonn hyse som bifangst.

§ 4 Gruppekvote for notfartøy

Notfartøy kan fiske og lande inntil 35 500 tonn sei.

§ 5 Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som har adgang til å delta i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy kan fiske og lande inntil 27 763 tonn torsk, 16 847 tonn hyse og 5 936 tonn sei, hvorav 750 tonn sei avsettes til bifangst.

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 160 053 tonn torsk, 69 257 tonn hyse og 40 470 tonn sei.

Av gruppekvotene av torsk for konvensjonelle fartøy under 21 meter hjemmelslengde avsettes 9 000 tonn til bifangstordning. For fartøy med hjemmelslengde på 21 meter og over er den relative bifangstandelen gitt som fartøykvoter. Av gruppekvoten til fartøy i åpen gruppe avsettes 500 tonn til bifangstordning.

Utover avsetninger til bifangst fordeles kvantumet av torsk på gruppene som følger:

- 1) Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter kan fiske og lande inntil 43 933 tonn torsk.
- 2) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 11 meter til og med 14,99 meter kan fiske og lande inntil 42 330 tonn torsk.
- 3) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske og lande inntil 43 378 tonn torsk.

- 4) Fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter og med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum kan fiske og lande inntil 30 412 tonn torsk.

Fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som har mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande 19 410 tonn torsk, 7 487 tonn hyse og 7 554 tonn sei.

KAPITTEL 2. FISKE MED TRÅL

§ 6 Kvoter i trålfisket etter torsk og hyse

Fartøy med torskestråltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en fartøykvote på inntil 1 195 tonn torsk og en maksimalkvote på 773 tonn hyse hvorav hvert fartøy har en garantert hysekvote på 644 tonn.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 7 Kvoter i fisket etter sei for fartøy med torskestråltillatelse

Fartøy med torskestråltillatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
Småtrålere	0,58	303	235
Ferskfisk-/rundfrystrålere	1,00	522	405
Fabrikktrålere	1,32	689	535

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 8 Kvoter i fisket etter sei for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande følgende kvoter av sei:

Kvotefaktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
0,35	388	280
0,75	831	599
0,85	942	679
1,00	1 108	799

Fiskeridirektoratet bestemmer faktoren for det enkelte fartøy med seitråltillatelse. Ved avgjørelsen skal fartøyets størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 1. januar 1998 legges til grunn.

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9 Bifangst for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan ved hver enkelt landing til sammen ha en innblanding av inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av landet fangst.

§ 10 Bifangst i industritrålfisket

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 150 tonn sei som bifangst.

KAPITTEL 3. FISKE MED NOT

§ 11 Maksimalkvoter

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta sei med not:

Hjemmelslengde	Faktor	Maksimalkvote	Herav garantert kvote
Under 15	1,00	230	84
15-20,99	1,50	345	126
21-22,99	2,03	467	171
23-25,99	2,43	559	204
26 meter og over	2,82	649	237
Seinotkonsesjon	5,64	1 297	474

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande tilsvarende kvote som fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter.

Fartøy som har adgang til å fiske sei med not kan også fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

§ 12 Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging av fartøy som fyller vilkårene for å delta i fisket med not

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 28. april 1999 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskiftning eller ombygging til mindre fartøy etter 18. desember 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets hjemmelslengde.

KAPITTEL 4. KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY MED ADGANG TIL Å DELTA

§ 13 Kvoter

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 299 tonn torsk.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande 264 tonn hyse, hvorav 189 tonn er garantert.

Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn, og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 500 tonn sei.

Kvotene til det enkelte fartøy fastsettes forholdsmessig ut fra fartøyets kvotefaktor.

§ 14 Bifangst

Konvensjonelle havfiskefartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i det direkte fisket etter sei med garn, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 50 % bifangst av sei i de enkelte fangstene og av landet fangst i den tid det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er åpent.

Når det direkte fisket etter sei med konvensjonelle redskaper er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, kan konvensjonelle havfiskefartøy ha inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk eller hyse ut over fartøykvoten.

§ 15 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy på 28 meter største lengde og over

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy på eller over 28 meter største lengde etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Ved forlengelse eller utskifting av fartøy under 28 meter største lengde til fartøy på eller over 28 meter største lengde i perioden fra 9. desember 1994 til 18. desember 1998 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

KAPITTEL 5. FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP MED FARTØY MINDRE ENN 500 M³ LASTEROMSVOLUM SOM HAR ADGANG TIL Å DELTA I LUKKET GRUPPE

§ 16 Fiske etter torsk

Kvoteenhet etter hjemmelslengde og faktisk lengde er som følger:

Hjemmelslengde	Faktisk lengde	Kvoteenhet
Under 11 m	Under 11 m	23,7821
	Over 11 m	20,6993
11 - 14,9 m	Under 11 m	19,3803
	Over 11 m	18,4994
15 - 20,9 m	Under 11 m	19,3761
	Over 11 m	18,4954
21 - 27,9 m	Under 11 m	18,8284
	Over 11 m	18,6438

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Faktisk lengde under 11 m	Faktisk lengde 11 m og over
under 7 m	1,21	28,8	25,0
7 - 7,9	1,43	34,0	29,6
8 - 8,9	1,70	40,4	35,2
9 - 9,9	2,08	49,5	43,1
10 - 10,9	2,25	53,5	46,6
11 - 11,9	3,02	58,5	55,9
12 - 12,9	3,59	69,6	66,4
13 - 13,9	4,34	84,1	80,3
14 - 14,9	4,95	95,9	91,6
15 - 15,9	5,85	113,4	108,3
16 - 16,9	6,51	126,2	120,4
17 - 17,9	7,19	139,3	133,0
18 - 18,9	7,94	153,8	146,8
19 - 19,9	8,61	166,8	159,2
20 - 20,9	9,21	178,4	170,3
21 - 21,9	8,85	166,6	165,0
22 - 22,9	9,23	173,9	172,1
23 - 23,9	9,60	180,7	178,9
24 - 24,9	9,97	187,8	185,9
25 - 25,9	10,27	193,3	191,4
26 - 26,9	10,65	200,5	198,5
27 - 27,9	10,94	206,0	204,0

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter.

Såfremt all fangst leveres fersk er det i de enkelte fangster og ved landing for fartøy med hjemmelslengde under 21 meter tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk fra og med 23. april 2012, og 30 % torsk fra og med 2. juli 2012. Fartøy som har torskekvote igjen skal kun kvotebelastes for den delen av torskefangsten som overstiger denne andelen på ukebasis. Uavhengig av bifangstberegningen på ukebasis, kan andelen torsk ikke utgjøre mer enn inntil 50 % ved landing med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote. Ved brudd på sistnevnte vilkår inndras hele torskefangsten.

Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av torsk i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 17 Fiske etter hyse

Fartøy med deltakeradgang kan fiske hyse uten kvotebegrensning. Følgende kvanta hyse er garanterte (tonn):

Hjemmels- Lengde	Kvotef aktor	Garantert kvote
Under 7 meter	1,12	9
7 - 7,99 m	1,31	10
8 - 8,99 m	1,56	12
9 - 9,99 m	1,93	15
10 - 10,99 m	2,06	16
11 - 11,99 m	2,85	23
12 - 12,99 m	3,38	27
13 - 13,99 m	4,10	32
14 - 14,99 m	4,67	37
15 - 27,99 m	7,83	62

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ved fisket etter andre arter ha inntil 25 % bifangst av hyse regnet ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl 00.00 til søndag kl 23.59.

§ 18 Fiske etter sei

Fartøy med deltakeradgang kan fiske sei uten kvotebegrensning. Følgende kvanta sei er garanterte (tonn):

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Garantert kvote
Under 7 meter	1,12	10
7 - 7,9	1,31	11
8 - 8,9	1,56	13
9 - 9,9	1,93	16
10 - 10,9	2,06	17
11 - 11,9	2,82	24
12 - 12,9	3,35	28
13 - 13,9	4,05	34
14 - 14,9	4,61	39
15 - 15,9	5,65	48
16 - 16,9	6,3	53
17 - 17,9	6,95	59
18 - 18,9	7,67	65
19 - 19,9	8,31	70
20 - 20,9	8,89	75
21 - 21,9	8,54	72
22 - 22,9	8,9	75
23 - 23,9	9,26	79
24 - 24,9	9,62	82
25 - 25,9	9,9	84
26 - 26,9	10,26	87
27 - 27,9	10,55	89

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket den garanterte kvoten kan ved fisket etter andre arter ha inntil 25 % bifangst av sei regnet ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl 00.00 til søndag kl 23.59.

§ 19 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy mindre enn 500 m³ største lasteromsvolum.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 21. desember 1998 for fartøy som hadde adgang til å delta i lukket gruppe (gruppe I) i 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. For øvrige fartøy i lukket gruppe er skjæringsdatoen 1. november 2002. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter hyse og sei beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskifting eller ombygging til mindre fartøy etter 31. desember 2001 skal kvoten i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde. For fisket etter sei og hyse er skjæringsdatoen 1. november 2002.

KAPITTEL 6. FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP MED FARTØY SOM HAR ADGANG TIL Å DELTA I ÅPEN GRUPPE

§ 20 Fiske etter torsk

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk i åpen gruppe, kan fiske følgende fartøykvoter (tonn):

Fartøylengde	Ordinære maksimalkvoter	Ordinære garanterte kvoter	Maksimalkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 m	18	14	24	20
8 – 9,99 m	26	20	32	26
10 m og over	28	22	34	28

Eiere av merkeregistrerte fartøy i Finnmark, Nord-Troms og øvrige kommuner i Troms og Nordland som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning kan søke om tilleggskvoter. Eier av fartøy må være registrert i fiskermanntallet. Det geografiske virkeområdet omfatter følgende kommuner eller deler av kommune:

Finnmark

Alta, Berlevåg, Båtsfjord, Gamvik, Hammerfest, Hasvik, Karasjok, Kautokeino, Kvalsund, Lebesby, Loppa, Måsøy, Nesseby, Nordkapp, Porsanger, Sør-Varanger, Tana, Vadsø og Vardø.

Troms

Karlsøy, Kåfjord, Nordreisa, Kvæningen, Lyngen, Skjervøy, Storfjord, Skånland, Gratangen, Lavangen og Sørreisa. For merkeregistrerte fartøy i Tromsø kommune må eier av fartøy være bosatt i en av grunnkretsene Jøvik, Olderbakken, Lakselvbukt, Lakselvdalen, Sjøvassbotn, Stordal, Sjursnes, Reiervik, Breivika eller Ullsfjordmoane.

Nordland

Narvik, Hamarøy, Tysfjord og Evenes.

Før oppstart av fisket på tilleggskvoten gjeldende for virkeområdet tar til, skal det sendes skriftlig melding til Fiskeridirektoratet med alle nødvendige opplysninger om organisasjonsnummer, kommune, startdato, fartøy, registreringsmerke samt eiers navn og bostedsadresse. Pliktig melding skal gis per telefaks på nr. 55 23 80 90, på følgende e-post: postmottak@fiskeridir.no eller per brev: Postboks 185 Sentrum, 5804 Bergen.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover de fastsatte kvoter.

Såfremt all fangst leveres fersk er det i de enkelte fangster og ved landing tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk fra og med 23. april 2012, og 30 % torsk fra og med 2. juli 2012. Fartøy som har torskekvote igjen skal kun kvotebelastes for den delen av torskefangsten som overstiger denne andelen på ukebasis. Uavhengig av bifangstberegningen på ukebasis, kan andelen torsk ikke utgjøre mer enn inntil 50 % ved landing med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote. Ved brudd på sistnevnte vilkår inndras hele torskefangsten.

Fiskeridirektoratet kan stoppe adgangen til bifangst av torsk ut over de fastsatte kvoter når det kvantum som er avsatt til bifangstordningen er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan også endre tidsrom og bifangstprosent.

§ 21 Fiske etter hyse

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter hyse i åpen gruppe, kan fiske hyse uten kvotebegrensning. Hvert fartøy har en garantert kvote på 6 tonn.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy ved fisket etter andre arter ha inntil 25 % bifangst av hyse regnet ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl 00.00 til søndag kl 23.59.

§ 22 Fiske etter sei

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei i åpen gruppe, kan fiske sei uten kvotebegrensning. Hvert fartøy har en garantert kvote på 8 tonn.

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy ved fisket etter andre arter ha inntil 25 % bifangst av sei regnet ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl 00.00 til søndag kl 23.59.

KAPITTEL 7. FELLESBESTEMMELSER M.V.

§ 23 Trålere med kombinasjonsdrift

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter torsk og hyse og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av § 7.

§ 24 Kombinasjonsdrift i fisket etter sei

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet ikke fiske utover den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

§ 25 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger. Bestemmelsen i første punktum gjelder ikke for fiske etter sei for fartøy som i løpet av året har hatt tildelt både torsketråltillatelse og seitråltillatelse.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 26 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Når vedkommende salgslag, i medhold av lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk § 6, jf. § 5, har iverksatt tvungen fangstdirigering i seinotfisket, kan salgslaget gi tillatelse til overføring av fangst mellom fartøyer som er påmeldt og deltar i fisket. Salgslaget fører egen oversikt over gitte tillatelser. Oversikten gjøres tilgjengelig for Fiskeridirektoratet.

§ 27 Samfiske

Uten hinder av forbudet i §§ 25 og 26 kan to fartøy med hjemmelslengde under 11 meter på følgende vilkår drive samfiske:

- a) Fiskeridirektoratet må ha mottatt skriftlig melding om samfiske før fisket tar til. Ved påmelding plikter en å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, registreringsmerke, organisasjonsnummer og eiere. Det må også gis melding når samfisket opphører. Pliktige meldinger skal gis per telefaks på nr. 55 23 82 76.
- b) Fartøyene har samme adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N.
- c) Ved samfiske med ulike eiere, må begge eierne ha hatt adgang til å delta i fisket med et fartøy i 2010 eller 2011, og levert følgende minimumskvantum av torsk i ett av årene:

Hjemmelslengde	Minimumsfangst for ett av årene 2010 eller 2011
Under 7 meter	4 tonn
7-7,9 meter	5 tonn
8-8,9 meter	6 tonn
9-9,9 meter	7 tonn
10-10,9 meter	8 tonn

Ved samfiske med egne fartøy, må eieren ha hatt adgang til å delta i fisket med to fartøy i 2010 eller 2011, og levert minimumskvantum av torsk i henhold til tabellen ovenfor med to fartøy i ett av årene. Adgangen til samfiske for fartøy med samme eier gjelder bare for fartøy med samme eier før 1. januar 2012.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra aktivitetskravet.

- d) Fartøyeier må stå om bord under fisket og underskrive landings- eller sluttseddel. Dersom fartøyene har to ulike eiere må begge fartøyeierne stå om bord under fisket og begge fartøyeierne må underskrive landings- eller sluttseddel. Det skal fylles ut en seddel for hvert av fartøyene med angivelse av hvilket fartøy som har utøvet fiske og hvilket fartøy i samfiskelaget som skal kvotebelastes. Innenfor hvert enkelt fartøys kvote bestemmer fartøyeierne hvor mye av fangsten av torsk, hyse og sei som skal føres på det enkelte fartøy i samfiskelaget.
- e) Det andre fartøyet i samfiskelaget kan ikke drive fiske eller lande fangst i den tiden samfisket pågår.
- f) Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i løpet av 2012.
- g) Fartøy solgt for videre drift og som Fiskeridirektoratet har mottatt søknad om ervervstillatelse for etter 20. desember 2011, kan ikke delta i samfiske i 2012.

§ 28 Tiltak for vern av kysttorsk

Det er forbudt for fartøy på 15 meter største lengde eller mer å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg til denne forskriften.

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei med flytegarn innenfor fjordlinjene fra og med 1. februar til og med 30. juni.

Alt fiske med snurrevad er forbudt innenfor fjordlinjene, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Fartøy med største lengde under 11 meter kan likevel fiske etter flyndre og lysing fra og med 1. juni til og med 31. desember. Ved fiske etter flyndre skal maskevidden i fiskeposen være minst 170 mm.

Det er forbudt for fartøy over 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen nord for 62°N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april er det tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00, 05, 06 og 07. Det er videre tillatt å fiske inn til fjordlinjene i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.

Fra og med 1. januar til og med 30. juni er alt fiske forbudt i et område i Vestfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan justere områdets utstrekning dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk utenfor grensen. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre

konvensjonelle redskap enn snurrevad eller flytegarn, dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området. Fiskeridirektoratet kan bestemme at et slikt unntak kun skal gjelde fartøy med største lengde under 15 meter. Områdets ytre grenser skal være fjordlinjer fra og med 1. juli til og med 31. desember.

Fiskeridirektoratet kan begrense eller forby alt fiske, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei, i et område innenfor strekningen Henningsvær – Stamsund dersom dette er nødvendig for å verne kysttorsk. Et slikt forbud skal ikke være til hinder for fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan ytterligere begrense eller forby fisket etter torsk innenfor fjordlinje på Valbergfeltet ved Henningsvær ved dominerende forekomster av kysttorsk. Videre kan Fiskeridirektoratet i det samme området tillate fiske også for fartøy større enn 15 meter dersom det er store konsentrasjoner av skrei.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er alt fiske forbudt i et område i Borgundfjorden som er angitt i vedlegg til denne forskrift, også etter andre arter enn torsk, hyse og sei. Forbudet gjelder likevel ikke fiske med håndsnøre eller fiskestang. Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet for fartøy som fisker med andre konvensjonelle redskap enn snurrevad eller flytegarn, dersom det anses å være vesentlige konsentrasjoner av skrei i området.

Fra og med 1. mars til og med 30. april er det videre forbudt å fiske med stolpesatte garn i et område øst for en linje trukket mellom følgende posisjoner (Heissafjorden):

1. N 62° 28,18' Ø 06° 05,42' Tuneset
2. N 62° 28,16' Ø 06° 03,91' Erkneflua
3. N 62° 26,21' Ø 06° 03,35' Eltranaset

Det er likevel tillatt med stolpesatte garn når høyde på strukket maske i garn og stolper totalt er mindre enn 23 meter.

Fartøy som kan fiske etter andre arter enn torsk innenfor fjordlinjene med konvensjonelle redskap, kan i dette området maksimalt ha 5 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy under 15 meter kan ha inntil 20 % bifangst av torsk. Fartøy som har forbud mot å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen, kan ved fiske etter andre arter i området mellom grunnlinjen og fjordlinjene maksimalt ha 20 % bifangst av torsk i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyets kvote, eller den til enhver tid gjeldende bifangstordning, jf §§ 16 og 20.

§ 29 Levendelagring av torsk i fisket med konvensjonelle redskaper - kvoteavregning og plikter ved rømming

Før fartøyet skal starte fiske etter torsk som skal føres levende om bord skal det sendes skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den regionen fartøyet er hjemmehørende.

Ved landing uten at omsetning skjer samtidig, skal landingsseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote på vanlig måte, hvis ikke unntak i femte eller sjette ledd kommer til anvendelse.

Levende fisk skal røktes minst en gang hvert døgn. Ved rømming skal fisker straks gi Fiskeridirektoratets regionkontor og vedkommende salgsorganisasjon skriftlig melding. Henvisning til landingseddel, antatt årsak og omfang skal oppgis.

Ved førstehåndsomsetning skal sluttseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote dersom det ikke er skrevet landingseddel for fisken tidligere.

Dersom det tidligere er skrevet landingseddel for fisken, skal kvantumet på sluttseddelen representere kvotebelastning i følgende tilfeller:

- Når avviket mellom kvanta på landingseddel og sluttseddel ikke er større enn det som følger av naturlige sesongmessige variasjoner i fiskens kondisjon, og/eller
- Når avviket skyldes rømming, som er en følge av en hendelse utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne. Kvantumet på sluttseddelen gjelder bare dersom fisker sannsynliggjør hva som er årsaken, omfanget og at hendelsen ligger utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne.

Endelig kvotebelastning skal utgjøre 80 % av kvantumet på sluttseddelen for torsk som har vært eller skal settes i mellomlagringsmerd.

Vedkommende salgsorganisasjon treffer beslutninger etter femte og sjette ledd.

§ 30 Kvote faktorer

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotene på grunnlag av det enkelte fartøys kvotefaktor.

§ 31 Bifangst for fartøy som er avskåret fra å fiske i åpen gruppe i henhold til deltakerforskriftens § 12

Merkeregistrerte kystfartøy som ikke har adgang til å delta i åpen og lukket gruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet bifangst av torsk kan ikke overstige 2 tonn i løpet av kalenderåret.

§ 32 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvote eller periodekvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 8. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE.

§ 33 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61, 62, 64 og 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 34 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

.....

Sak 14/2011

Regulering av fisket etter blåkveite nord
for 62° N i 2012

SAK 14/2011

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2012

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter blåkveite nord for 62°N i 2012 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget for fisket av blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2012. Når det gjelder fangstperiode for kystflåtens direktefiske, foreslår Fiskeridirektøren at fisket tillates i to perioder og at kystflåten under 28 meter får en kvote på 4 400 tonn og en økning i maksimalkvotene. Trålere og konvensjonelle fartøy over 28 meter gis fartøykvoter på 45 tonn.

2 FISKET I 2010

Tabell 1 viser fangst av blåkveite fordelt på redskap i 2010.

Tabell 1: Fangst og førstehåndsverdi i 2010

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	1 726	39 823	44
Konvensjonelle havfiskefartøy	1 434	42 547	36
Fartøy under 28 meter største lengde	3 763	59 818	366
Andre	90	1 826	
Forskningsfangst trål	198	4 370	
Forskningsfangst konvensjonelle fartøy	489	11 310	
Totalt	7 700	159 694	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister og Konsesjons- og deltakerregister per 22. august 2011

I 2010 utgjorde det norske fisket av blåkveite vel 7 700 tonn. Dette inkluderer også norske skolekvoter og forskningsfangst. Førstehåndsverdien var i underkant av 160 millioner kroner.

Reguleringen av kystflåtens direktefiske i 2010 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kunne delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.

- to periodekvoter på 1 800 tonn.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder fra mandag 31. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (10. juni) og fra mandag 2. august til periodekvoten var beregnet oppfisket (10. august).
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde.

3 REGULERINGEN I 2011

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble i 2009 enige om en totalkvote på 15 000 tonn per år i tre år fremover. De ble også enige om en fordelingsnøkkel som gir Norge en andel på 51 %, noe som innebærer en årlig kvote til Norge på 7 650 tonn.

Reguleringen av det direkte kystfisket i 2011 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte fisket etter blåkkeite.
- to periodekvoter på henholdsvis 2 160 i første periode og 1 440 tonn i andre periode.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder fra mandag 31. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (24. juni) og fra mandag 2. august til periodekvoten var beregnet oppfisket (27. august).
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde. Disse var ved periodeoppstart som følger:

Tabell 2: Maksimumkvoter 2011

Største lengde	Maksimumkvote
0 – 13,9 meter	10 tonn
14 – 19,9 meter	12 tonn
20 – 27,9 meter	15 tonn

Protokollen fra kvoteforhandlingene med Russland for 2009 la grunnlaget for tilsvarende bifangstregel som tidligere år, nemlig 7 % om bord og ved landing, med mulighet for inntil 12 % i det enkelte hal. Norge valgte i stedet for regelen om 12 % i de enkelte fangster for havfiskeflåten å sette et tak for det enkelte fartøys fiske på årsbasis. Begrensningen på 7 % om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst ble beholdt for konvensjonelle kystfartøy. Konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde ble i tillegg regulert med et øvre tak på 14 tonn blåkkeite som bifangst på årsbasis. Trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy ble regulert med et maksimalt uttak på 40 tonn blåkkeite på årsbasis. Denne reguleringsformen må anses å være kontrollmessig mer effektiv og minst like streng som regelen om 12 % i det enkelte hal.

I 2010 frarådet Mattilsynet å fiske etter blåkkeite i enkelte områder. Årsaken til dette var at det ble ansett å være fare for at øvre grenseverdi for dioksiner og dioksinliknende PCB kunne overskrides, i henhold til data fra basisundersøkelsen fra 2008.

Næringen ga i 2010 uttrykk for at det er viktig med forutsigbarhet for fiskerne, og ønsket en tidligere avklaring av hvordan man skulle forholde seg til mulig forekomst av fremmedstoffer i blåkveite før fiskets oppstart i 2011.

En arbeidsgruppe med medlemmer fra Mattilsynet, Havforskningsinstituttet, Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning (NIFES) og Fiskeridirektoratet vurderte tiltak foran årets blåkveitefiske.

På bakgrunn data fra basisundersøkelsen, samt nye data som var klare i mai 2011, ble et område sørvest for Trænadjupet i Nordland stengt for fiske etter blåkveite i 2011. Årsaken var faren for høye verdier av fremmedstoffer, og hensynet til forutsigbarhet for fiskerne.

4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2011

Tabell 3 gir en oversikt over fangst av blåkveite fordelt på redskap per 5. oktober i år. Av Norges kvote på 7 650 tonn, står det nesten 1 000 tonn igjen. Forskningsfangst utgjør hittil i år nesten 180 tonn. Når det gjelder havfiskeflåten, har 30 konvensjonelle havfiskefartøy og 40 trålere landet fangst av blåkveite i 2011 per 5. oktober.

Tabell 3: Fangst og førstehåndsverdi i 2011

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	1 184	25 961	40
Konvensjonelle havfiskefartøy	1 041	30 569	30
Fartøy under 28 meter største lengde	4 042	72 322	347
Andre	194	4 590	
Forskningsfangst trål	51	608	
Forskningsfangst konvensjonelle fartøy	125	3 243	
Totalt	6 637	137 293	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister og Konesjons- og deltakerregister per 5. oktober 2011

Tabell 4 viser status over fangst, førstehåndsverdi og deltakelse av fartøy under 28 meter st. l. som fisker med konvensjonelle redskap. Før oppstart var det kun fisket 27 tonn blåkveite. Etter første periode sto det igjen vel 100 tonn. Totalt er kvoten på 3 600 tonn i det direkte kystfisket etter blåkveite overfisket med over 400 tonn.

Tabell 4: Fangst, førstehåndsverdi og deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter st.l. i 2011

	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Bifangst før direktefiske	27	452	53
Direktefiske 1. periode	2 062	36 071	205
Bifangst mellomperiode	63	1 528	8
Direktefiske 2. periode	1 774	32 071	71
Bifangst etter direktefiske	115	2 200	10
Totalt	4 042	72 322	347

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 5. oktober 2011

Fisketakten i andre periode var relativt lav, og 17. august ble maksimalkvotene økt med 50 %. Fisketakten fortsatte likevel å synke, og 23. august ble maksimalkvotene økt med 60 %. Dette medførte en økning i deltakelsen, og fisket ble stoppet 27. august klokken 23.59. Tabell 5 viser maksimalkvotene i direktefisket etter refordelingene.

Tabell 5: Maksimalkvoter i direktefisket av konvensjonelle fartøy under 28 meter st.l. i 2011

Største lengde	Opprinnelig maksimalkvote	Maksimalkvote per 17. august	Maksimalkvote per 23. august
0 - 13,9 meter	10 tonn	15 tonn	24 tonn
14 - 19,9 meter	12 tonn	18 tonn	29 tonn
20 - 27,9 meter	14 tonn	21 tonn	33,5 tonn

Som tabell 4 viser, har 347 fartøy deltatt i årets direktefiske, mot 356 i fjor. Den reelle deltakelsen har vært lavere, siden en del fartøy kun har levert bifangst. Tabell 6 viser at 110 fartøy har tatt kvotene sine, i tillegg til 73 fartøy som har fisket på refordelt kvantum. Hele 156 fartøy hadde ikke tatt hele kvoten sin per 28. august.

Tabell 6: Restkvoter etter 2. periode i direktefisket etter blåkkeite i 2011 fordelt på antall fartøy og lengdegrupper basert på fangst til og med 28. august 2011¹

Lengdegruppe (st.lengde)	Antall fartøy med restkvote	Antall fartøy ferdig med opprinnelig kvote	Antall fartøy ferdig med kvote etter første refordeling	Antall fartøy ferdig med kvote etter siste refordeling	Totalt antall
0 - 13,99 meter	96	50	31	2	179
14 - 19,99 meter	43	49	27	6	125
20 - 27,99 meter	17	11	4	3	35
Totalt	156	110	62	11	339

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 5. oktober 2011

¹ Norges Råfisklags praksis er at de godtar landings- og sluttsedler til og med 28. august når fisket stoppes 27. august, men 8 fartøy har levert fangst etter denne datoen.

5 BESTANDSSITUASJONEN

5.1 STATUS

Status for blåkkeitebestanden vurderes ikke i henhold til referansepunkter, og det finnes ikke informasjon om fangstrate for bestanden. Trenden i estimert totalbiomasse har vært positiv siden fangstene ble redusert i 1992, spesielt de siste fem årene. Dette tyder på en økende mengde ungfisk, og er et positivt tegn for kommende rekruttering til den fangstbare delen av bestanden. Økning i gytebiomasse av hunner er ikke like markert.

5.2 FORVALTNINGSRÅD

Det er tegn som tyder på at gjenoppbygningsstrategien de siste to årtier har bedret bestandssituasjonen. Forholdene må legges til rette for å opprettholde denne positive trenden. ICES anbefaler ingen økning i fangstene, i henhold til føre-var tilnærming. Anbefalt fangst for 2012 er under 15 000 tonn.

6 RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2012

På møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåkkeite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51 %, Russland får 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Videre ble partene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i høst enige om en totalkvote på 18 000 tonn for 2012, hvilket innebærer en kvote til Norge på 9 165 tonn, hvorav 750 tonn er avsatt til forskningsformål.

7 REGULERING AV FISKET I 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har i pressemelding av 16. oktober 2009 uttalt at gjeldende reguleringsopplegg i hovedsak vil bli videreført de neste tre årene. Dette innebærer et begrenset direktefiske for kystflåten og en kvote for bifangst eller direktefiske for kystfartøy over 28 meter st.l., konvensjonelle havfiskefartøy og trålere.

7.1 REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET

7.1.1 Fangstperiode

Den gjeldende reguleringsordningen i kystfisket har funnet sin form over tid. Det forhold at Norge og Russland med virkning fra 2010 fastsatte en totalkvote endrer ikke rammene vesentlig for reguleringen av fisket nasjonalt. Fiskeridirektøren finner det derfor hensiktsmessig å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkkeite innenfor avgrensede perioder.

I 2005, 2006 og 2007 var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005, seks uker i 2006 og sju uker i 2007. Det enkelte fartøy kunne bare delta i en av periodene. I 2008 var fisket i utgangspunktet regulert med en periode på fem uker som senere ble forlenget til seks uker. I 2009 var fisket åpent i to perioder på til sammen åtte uker. I 2010 (2011) var fisket åpent i to perioder på til sammen ca tre (åtte) uker. Fartøyene kunne delta i begge periodene.

Tilsvarende som inneværende år vil Fiskeridirektøren foreslå at fisket i 2012 reguleres i to perioder der fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. For å ta høyde for perioder med vanskelige vær- og fangstforhold gis fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter st.l. som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder som stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren at fisket avvikles fra og med 28. mai og fra og med 30. juli.

7.1.2 Periodekvoter

Kvotøkningen for 2012 innebærer en kvotøkning på 22 %. Det kan være hensiktsmessig å øke kystflåtens kvote i direktefisket tilsvarende. En slik økning vil gi en tilsvarende fordeling mellom kystflåten og kystfartøy over 28 meter st.l., konvensjonelle havfiskefartøy og trålere som tidligere år.

Fiskeridirektøren foreslår en kvote på 4 400 tonn for kystflåtens direktefiske etter blåkveite i 2012. Videre foreslås det at 60 % av denne kan fiskes i første periode, og 40 % i andre periode.

7.1.3 Maksimalkvoter

I årene 2000-2009 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

Tabell 7: Maksimalkvoter 2000-2009 og 2011

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	10 tonn
14 - 19,9 meter	12 tonn
20 - 27,9 meter	14 tonn

Ettersom det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkveite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote. I 2010 ble maksimalkvotene økt i forhold til tidligere år i henhold til tabell 8.

Tabell 8: Maksimalkvoter i 2010 og foreslått for 2012

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	12,5 tonn
14 – 19,9 meter	15 tonn
20 – 27,9 meter	17,5 tonn

Interessen syntes å være høyere i 2010, da kvotene var høyere. Videre er fisketakten avhenging av vær og –fangstforhold. Disse har det vært gode i både 2010 og 2011. Ved gode fangstforhold og høy deltakelse vil fisket kunne avvikles på svært kort tid. Fisket i 2010 har blitt betegnet som et kappfiske, og som lite forutsigbart. Men også refordelinger bidrar til et uforutsigbart fiske. Kvoten er foreslått økt med 800 tonn, og det kan da være hensiktsmessig å øke kvotene litt i forhold til inneværende år.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå maksimalkvoter som gitt i tabell 8.

7.1.4 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, kan ha inntil 7 % blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at blåkveite tatt som bifangst når det ikke er adgang til direktefiske, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter st.l. ikke kan ha mer enn 17,5 tonn blåkveite som bifangst.

7.2 REGULERING AV FISKET FOR TRÅLERE OG KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Inneværende år har trålere og konvensjonelle havfiskefartøy kunnet fiske og lande en kvote på 40 tonn blåkveite. Denne kvoten dekker også eventuell bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

Totalkvoten for 2012 er som nevnt økt med 22 % i forhold til inneværende år. Når man ser på deltakelsen til trålere og konvensjonelle havfiskefartøy i foregående år, har den vært noenlunde stabil. I 2009 (2010) deltok 40 (44) trålere og 35 (36) konvensjonelle havfiskefartøy. Det synes derfor å være rom for en liten kvoteøkning for disse fartøyene.

For 2012 foreslår Fiskeridirektøren at trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 45 tonn blåkveite. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

7.3 FREMMEDSTOFFER I BLÅKVEITE - MILJØGIFTER

Fiskeridirektoratet har fått opplyst at det er tatt ytterligere kontrollprøver av blåkveite etter fiskets oppstart i 2011, med tanke på forekomst av miljøgifter. Resultater fra disse prøvene vil foreligge før blåkveitefisket starter i 2012. Det vil da, på et tidligst mulig tidspunkt, bli vurdert på nytt om datagrunnlaget viser fare for høye verdier av fremmedstoffer, og hvilke tiltak som i tilfelle vil være hensiktsmessige.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Mín čuj./Vár ref: 11/34 - 28

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 14/2011 - Sametinets innspill til regulering av fisket etter blåkveite i nord for 62 N i 2011

Sametinget ønsker at fiske etter blåkveite i størst mulig grad blir forbeholdt kystflåten slik at man gjennom dette kan øke sysselsettingen i kyst- og fjordflåten og på landanleggene.

Sametingets forslag:

- *Sametinget ønsker at fisket etter blåkveite i størst mulig grad blir fisket av og forbeholdt den konvensjonelle flåten*
- *Trålere og konvensjonell havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 20 tonn, og der bifangst av blåkveite avregnes innenfor fartøyets kvote.*

Sametinget forslag i denne sak rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorråddeaddi/seniorrådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Ingvild Bergan
Telefon: 46802612
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15856
Deres referanse:
Vår dato: 09.11.2011
Deres dato:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62°N I 2012

1. Innledning og sammendrag

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2012 ble behandlet på Reguleringsmøtet 3. og 4. november 2011, under sak 14/2011.

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2012 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner.

Det vises til saksdokumentet fremlagt for Reguleringsmøtet, og behandlingen av Fiskeridirektørens forslag under møtet.

Fiskeridirektøren går i hovedsak inn for å videreføre reguleringsopplegget fra 2011. Det direkte fisket foreslås avvirket i to perioder, med noe økte maksimalkvoter fra 2011.

2. Rammevilkår

På møte i Den 38. blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene som kjent enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51 %, Russland får 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

På møte i Den 40. blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2011 ble partene enige om en totalkvote på 18 000 tonn for 2012. Dette innebærer en kvote til Norge på 9 165 tonn, hvorav 750 tonn er avsatt til forskningsformål.

Norges Fiskarlag foreslo i skriftlig innspill til Reguleringsmøtet at fisket etter blåkveite nord for 62°N i 2012 i utgangspunktet burde fordeles mellom kystflåten og havflåten, slik dette er

vedtatt i Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 6/07, landsstyresak 136/09 og 138/09. Norges Fiskarlag gikk også inn for en lukking av fisket, basert på tidligere deltakelse.

Når det gjelder forslag til regulering av fisket i 2012 har Fiskeridirektøren imidlertid lagt til grunn Fiskeri- og kystdepartementets pressemelding av 16. oktober 2009 hvor det uttales at gjeldende reguleringsopplegg i hovedsak skal videreføres de neste tre årene. Dette innebærer et begrenset direktefiske for kystflåten, og en kvote for bifangst eller direktefiske for konvensjonelle havfiskefartøy og trålere.

3. Regulering av det direkte kystfisket

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med at fartøy under 28 meter kan delta i et direkte kystfiske etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 2012.

3.1 Fiskeperioder

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

I 2005, 2006 og 2007 var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005, seks uker i 2006 og sju uker i 2007. Det enkelte fartøy kunne bare delta i én av periodene. I 2008 var fisket i utgangspunktet regulert med en periode på fem uker, som senere ble forlenget til seks uker. I 2009 (2010) var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen åtte (tre) uker. Fartøyene kunne delta i begge periodene. I 2011 var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen åtte uker, og fartøyene kunne delta i begge periodene.

Fiskeridirektøren foreslo at fisket i 2012, tilsvarende som inneværende år, reguleres med to perioder, som stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. Fisket ble foreslått avviklet fra og med 28. mai og fra og med 30. Juli 2012, med periodekvoter på henholdsvis 60 % i første periode, og 40 % i andre periode. For å ta høyde for vanskelige vær- og fangstforhold ble det foreslått å gi fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

Fiskekjøpernes forening foreslo å oppheve periodiseringen i fisket, for å kunne spre fangstene utover i året, og dermed oppnå bedre priser. Fiskekjøpernes forening foreslo å heller innføre én lang sesong, fra midten av mai og ut august.

Norges Kystfiskarlag gikk inn for å oppheve periodekvotene, da de mener korte sesonger, kombinert med lange avstander til feltet og vanskelige værforhold har gitt en unødvendig hektisk sesongavvikling, som i mange tilfeller har gått på akkord med det forsvarlige. Norges

Kystfiskarlag foreslo heller én, lengre fangstperiode, fra 15. mai til 30. august. En slik utvidelse av fangstperioden antar Kystfiskarlaget vil ha å ha positive markedsmessige effekter.

Norges Fiskarlag, Sametinget og Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) ga sin tilslutning til Fiskeridirektørens forslag om å avvikle fisket over to perioder. Norges Fiskarlag gikk også inn for de foreslåtte periodekvotene på henholdsvis 60 % og 40 % i første og andre periode.

Fiskeridirektørens tilråkning:

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder, fra og med henholdsvis 28. mai og 30. juli 2012, til periodekvotene er beregnet oppfisket. Periodekvotene vil være henholdsvis 60 % og 40 %.

3.2. Maksimalkvoter

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene å øke maksimalkvotene tilbake til nivået fra 2010, det vil si maksimalkvoter etter følgende stige:

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	12,5 tonn
14 – 19,9 meter	15 tonn
20 – 27,9 meter	17,5 tonn

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning:

Norges Kystfiskarlag foreslo i skriftlig innlegg en økning av maksimalkvotene, på bakgrunn av fangst og deltakelse i 2011, samt den fastsatte kvoten for 2012. På Reguleringsmøtet gikk Norges Kystfiskarlag inn for en flat fordeling av maksimalkvoter, uavhengig av fartøyets største lengde, av hensyn til en forenkling av reguleringen. Det ble foreslått en maksimalkvote på 15 tonn til alle fartøy.

Sametinget støttet Norges Kystfiskarlags forslag om en flat fordeling, uavhengig av største lengde på fartøyet.

Norges Fiskerilag ga støtte til Fiskeridirektørens forslag om å heve maksimalkvotene i forhold til nivået fra 2011.

Fiskeridirektørens tilråding:

Når det gjelder spørsmålet om å benytte kvotestige eller flat fordeling, mener Fiskeridirektøren det ikke vil medføre noen stor forenkling å innføre flat fordeling. Det er stor spredning i størrelsesfordelingen blant fartøy som deltar i fisket etter blåkveite, og det kan være rimelig at dette i noen grad reflekteres i differensierte kvoter. Forslaget om fordeling etter kvotestigen opprettholdes.

Ettersom det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkveite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote. Med gode fangstforhold vil fisket kunne avvikles på kort tid. Under årets fiske var det misnøye med refordelingene som ble nødvendige, og fisket i andre periode ble betegnet som lite forutsigbart. Samtidig er det slik at de ulike periodeforslagene som er fremmet tar utgangspunkt i at fisket blir avsluttet i løpet av august, jf. også forbudet mot å fiske blåkveite med garn i perioden 1. september – 30. april i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen § 27. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå å øke maksimalkvotene til nivået fra 2010.

3.3 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre bifangstordningen for konvensjonelle fartøy. På bakgrunn av den økte totalkvoten foreslo Fiskeridirektøren en økning av maksimalt tillatt bifangst for konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde, fra 14 tonn i 2011 til 17,5 tonn i 2012

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

Reguleringsmøtet hadde ingen merknader til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende bifangstregler for konvensjonelle kystfartøy under 28 meter største lengde.

For konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde foreslår Fiskeridirektøren en økning av maksimal tillatt bifangst til 17,5 tonn, og ellers en videreføring av gjeldende bifangstregler.

Fiskeridirektøren foreslår en presisering av forskriftens ordlyd i når det gjelder bifangstbestemmelsens siste ledd (se forslaget til forskrift under, § 5 siste ledd), på grunn av erfaringer inneværende sesong. Denne presiseringen er ikke ment å innebære noen endring av bestemmelsens innhold.

4. Regulering av fisket for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter og trålere

I lys av økningen i totalkvoten for 2012 og stabilitet i antall konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter og trålere som deltar, foreslo Fiskeridirektøren i sakspapirene en økning av fartøykvotene for denne gruppen fra inneværende år. Fartøykvotene ble foreslått økt fra 40 tonn i 2011 til 45 tonn i 2012. På Reguleringsmøtet åpnet Fiskeridirektøren for at en økning til 50 tonn også kunne være mulig. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning:

Sametinget foreslo i skriftlig innspill å redusere kvoten til 20 tonn, under henvisning til at fisket etter blåkveite i størst mulig grad blir forbeholdt kystflåten under 20 meter, slik at man gjennom dette fisket kan øke sysselsettingen på landanleggene på kysten.

Reguleringsmøtet for øvrig ga tilslutning til Fiskeridirektørens forslag om å øke kvoten til 50 tonn.

Fiskeridirektørens tilråkning:

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter og trålere gis en fartøykvote på 50 tonn. Denne kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

5. Fremmedstoffer i blåkveite

Fiskeridirektøren opplyste at det blir tatt nye prøver av blåkveite, som vil være analysert før oppstarten av blåkveitefisket i 2012. Spørsmålet om det skal stenges felt, eller treffes andre tiltak, vil bli vurdert når det nye datagrunnlaget foreligger.

6. Forslag til forskrift

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av det som er fremkommet ovenfor foreslå at det blir fastsatt følgende forskrift:

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62°N I 2012

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet den ... 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressursar §§ 11, 12, 16, 21, 36 og 37.

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkveite nord for 62°N i 2012.

Unntatt fra forbudet i første ledd er fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 2 Totalkvote og periodekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan norske fartøy med adgang til å fiske blåkveite fiske og lande inntil 9165 tonn blåkveite.

Av dette kvantumet i første ledd avsettes 750 tonn blåkveite til forskningsformål.

Av kvantumet i første ledd kan fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, og som har adgang til å delta i direkte fiske etter blåkveite jf. forskrift om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2012, fiske og lande til sammen inntil 2640 tonn fra mandag 28. mai kl. 00.00 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket, og inntil 1760 tonn fra mandag 30. juli kl. 00.00 til Fiskeridirektoratet vedtar å stoppe fisket.

§ 3 Maksimalkvoter for fartøy under 28 meter største lengde

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 tredje ledd kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta blåkveite rund vekt:

Lengde	Maksimalkvote
0 – 13,99 meter største lengde	12, 5 tonn
14 – 19,99 meter største lengde	15 tonn
20 – 27,99 meter største lengde	17,5 tonn

§ 4 Daglig fangstrapportering

Fartøy som deltar i fisket etter § 2 tredje ledd skal sende daglig rapport om fangstkvantum blåkveite til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag.

§ 5 Bifangst for konvensjonelle kystfartøy

For fartøy som ikke har adgang til å delta i direktefisket etter blåkveite, eller når dette fisket ikke er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62°N tillatt å ha blåkveite som bifangst. Mengden blåkveite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7 %.

Fartøy som leverer flere ganger per uke, kan likevel ha en større bifangst dersom mengden blåkveite som til sammen leveres per uke, ikke overstiger innblandingsprosenten etter første ledd. Innblandingsprosenten avregnes basert på summen av alle sluttsedler/landingsedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2359.

Fartøy over 28 meter største lengde kan, uavhengig av første og annet ledd, ikke ha mer enn 17,5 tonn blåkveite som bifangst.

Blåkveite tatt som bifangst i perioder hvor fartøyet ikke kan drive direkte fiske går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 6 Kvote for konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter og trålere

Uten hinder av forbudet i § 1 første ledd kan konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter største lengde og trålere fiske og lande en kvote på 50 tonn blåkveite rund vekt. Denne kvoten må også dekke eventuell bifangst i andre fiskerier.

§ 7 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

§ 8 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til et annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 9 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når det er beregnet at totalkvote eller periodekvoter, herunder tatt hensyn til bifangst, blir oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser §§ 60, 61, 62, 64 og 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

.....

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Ingvild Bergan
rådgiver

Sak 15/2011

Regulering av fisket etter uer i 2012

- a) nasjonalt
- b) internasjonalt
- c) Irmingerhavet

SAK 15/2011

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2012

A) NASJONALT

1 ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for trålfisket. For det konvensjonelle fisket etter uer nord for 62°N foreslås at forbudet mot det direkte fisket som gjelder i mars, april, mai, juni og september utvides til å gjelde hele året. Fartøy som fisker med juksa unntas fra forbudet. Konvensjonelle fartøy som fisker med andre redskaper enn juksa gis adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i fisket etter andre arter.

2 BIOLOGISKE TILRÅDNINGER

2.1 VANLIG UER (SEBASTES MARINUS)

2.1.1 Status

Nye og oppdaterte data for denne bestanden (fiskeri-, toktdata og matematiske bestandsberegninger) forandrer ikke ICES sin bestandsvurdering. Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden tidlig på 1990-tallet. Toktresultat og fangstrater fra trålfisket viser en klar reduksjon i forekomstene, og indikerer at bestanden nå er nær historisk lavmål. Årsklassene har vært rekordlave det siste tiåret. Bestanden er derfor svært svak. Gitt den lave produksjonen til vanlig uer, ventes denne situasjonen å vedvare i mange år.

2.1.2 Forvaltningsråd

ICES gjentar sitt råd fra i fjor om forbud mot direkte fiske etter vanlig uer i ICES områdene I og II. Stengning av områder må opprettholdes, og tillatte bifangstgrenser bør settes så lave som mulig inntil en klar økning i gytebestand og yngelforekomster kan bekreftes.

Anbefalte reguleringer i 2011: Forbud mot direkte fiske og så lav bifangst som mulig.

Anbefalte reguleringer i 2012: Det samme som for 2011.

Havforskningsinstituttet støtter rådet fra ICES. Under instituttets kysttokt fra Varanger til Møre om høsten de siste par årene har man registrert noen tette konsentrasjoner av vanlig uer. Dette har ikke vært nyrekruttering, men størrelser som lenge har vært i bestanden. Slike enkeltstående flekker med tette konsentrasjoner kan lett føre til overestimering og større usikkerhet i beregningene. Dette har ICES tatt hensyn til i sine beregninger og råd. Den

kjønnsmodne bestanden av vanlig uer blir ved hjelp av fangst- og toktdata beregnet til vel 30 000 tonn.

Havforskningsinstituttet tilrår i vedlagte (./.) brev av 21. oktober 2011 sterkt til å iverksette ytterligere for å styrke rekrutteringa til bestanden. Havforskningsinstituttet gir i følgende begrunnelse:

”Viss vi tenkjer oss at alle uregulerte månadar blir regulert med 20% bifangst per veke, så kan vi alså rekne med at fangsten for desse månadene blir 1/3 av dagens fangstnivå. Dette ville i så fall ha om lag halvert den norske garnfangsten i 2010, til knapt 1500 tonn. Dette ville i i så fall vere i tråd med rådet fra ICES som eit nødvendig raskt tiltak for å få tilbake rekrutteringa. Vi reknar med at ei slik bifangstregulering vil gjelde alt konvensjonelt fiske. Bestandsutrekningane til ICES viser at beskatningsgraden bør halverast ($F=0.09-0.12$) i forhold til det den er no ($F>0,20$). Norsk fangst av vanleg uer i 2003-2010 viser imidlertid ein urovekkande auke i beskatningsgraden som bestanden ikkje vil tole. Ei halvering av dei konvensjonelle fangstane vil åleine imidlertid ikkje vere nok for å bringe beskatninga ned på eit passende nivå i forhold til dagens bestandssituasjon. For å få det til så må det også vurderast å redusera bifangsten av vanleg uer i alt trålfiske. Det er mogeleg at dette kan gjerast mest effektivt ved hjelp av særskilte områdereguleringar.

Havforskningsinstituttet meiner at det er uheldig for bestandsvurderinga at vi framleis har eit nærast fritt og uregulert fiske med konvensjonelle reiskap i sju månader i løpet av året. Det er heller ikkje i samsvar med ein forvaltingsmålsetnad om at det ikke skal drivast direkte fiske på trua bestandar og Havforskningsinstituttet meiner at eit slik fiske ikkje fyller krava som følgjer av forvaltingsprinsippet i Havressurslova. Ein vil vidare peike på at det i Oppdateringa av forvaltingsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområda utanfor Lofoten (Meld St 10 (2010-2011)) er vanleg uer spesielt peikt på som ein bestand som Regjeringa vil fortsetje oppbygginga av.

Grunna den kritiske bestandssituasjonen og den låge rekrutteringa rår difor Havforskningsinstituttet til at alt direkte fiske etter vanleg uer blir stansa frå og med 1.1.2012, og at alt konvensjonelt fiske blir regulert heile året på same vis som dette fisket dei siste åra har blitt regulert i månadene mars-juni og september. Basert på ICES sin ekstra grundige bestandsgjennomgang vinteren- våren 2012 bør det utarbeidast ein handlingsplan for korleis bestanden av vanleg uer skal haustast bærekraftig dei komande åra for å få rekrutteringa tilbake og sikre nødvendig vekst i bestanden.”

2.2 SNABELUER (SEBASTES MENTELLA)

2.2.1 Status

Et nytt år med data for denne bestanden forandrer ikke ICES sin bestandsvurdering. Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden 1991 til 2006, og ICES vurderer det nødvendig å beskytte gytebestanden siden svært få nye kjønnsmodne individ vil rekruttere til bestanden de neste 12-15 år. I oppvekstområdene i Barentshavet observeres det imidlertid tegn på bedre rekruttering etter 2006 bortsett fra en svak 2008 årsklasse.

Det har utviklet seg et direkte fiskeri med flytetral utenfor de økonomiske sonene i Norskehavet siden 2004. Dette fiskeriet forvaltes av den Nordøstatlantiske fiskerikommisjonen (NEAFC), og for 2011 ble man enig om en kvote på dette fisket på 7900 tonn. Andre fangster av snabeluer tas som bifangst i bunntrålfisket etter torsk, hyse og

blåkveite, som yngel i rekefisket, og av og til i de pelagiske kolmule- og sildefiskeriene i Norskehavet.

Bestanden av snabeluer har en vid utbredelse i Barentshavet og Norskehavet, og for å kunne beregne hele bestanden er det viktig at hele utbredelsesområdet, både ved bunn og pelagisk, blir dekket med koordinerte tokter. En pålitelig beregning av bestanden er helt klar avhengig av at alle som fisker på denne ressursen rapporterer komplett og detaljert fangstinformasjon. Et kombinert trål- og akustikk tokt i Norskehavet i 2008 og 2009 viser konsistente resultat og kan vurderes benyttet som en biomasseindeks, dersom det etableres en tidsserie.

2.2.2 Forvaltningsråd

ICES gjentar sitt råd fra i fjor og tilrår forbud mot direkte trålfiske etter snabeluer i ICES områdene I og II. Stenging av områder må opprettholdes, og tillatte bifangstgrenser bør settes så lave som mulig inntil en klar økning i gytebestand og yngelforekomster kan bekreftes.

Anbefalt reguleringer i 2011: Vern av yngel, ikke direkte trålfiske og lav bifangst i andre fiskerier

Anbefalte reguleringer i 2012: Det samme som for 2011

3. REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER UER NORD FOR 62°N

3.1 FISKET MED STORMASKET TRÅL

For fisket med trål ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (sebastes mentella).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å "treffe" snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På denne bakgrunn ble det i 1997 satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) 70°00'N 05°21'E (ved NØS ytre grense)
- B) 70°00'N 17°30'E
- C) 73°30'N 18°00'E
- D) 73°30'N 35°56'E (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet var det adgang til å ha inntil 25 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

For ytterligere å redusere fangsten av snabeluer, ble det med virkning fra 1. mars 2000 i tillegg iverksatt stengning av følgende to områder i Norges økonomiske sone med totalforbud mot å fiske med stormasket trål:

Område 1: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30'N 06° 59'Ø
2. 66° 21'N 06° 44'Ø
3. 65° 43'N 06° 00'Ø
4. 65° 20'N 06° 00'Ø
5. 65° 20'N 05° 30'Ø
6. 66° 00'N 05° 30'Ø
7. 66° 30'N 06° 34,27' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

Område 2: Et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36'N 03° 00'Ø
2. 62° 10'N 01° 15'Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40'N 00° 52'Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00'N 03° 00'Ø herifra rett linje mot sør til pkt. 1.

For å gi snabelueren et styrket vern ble Område 1 utvidet med virkning fra 1. januar 2002 til å gjelde et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30'N 06° 59'Ø
2. 66° 21'N 06° 44'Ø
3. 65° 43'N 06° 00'Ø
4. 65° 20'N 06° 00'Ø
5. 65° 20'N 05° 30'Ø
6. 66° 00'N 05° 30'Ø
7. 66° 30'N 06° 34,27'Ø
8. 67° 10'N 08° 00'Ø
9. 67° 10'N 08° 35'Ø
10. 67° 00'N 08° 18'Ø
11. 66° 50'N 08° 09'Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

Med virkning fra 1. januar 2003 ble forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med trål utvidet til å gjelde i hele Norges økonomiske sone nord for 62°N. Samtidig ble tillatt bifangst redusert til 20 %. Fra 1. januar 2005 ble tillatt bifangst ytterligere redusert til 15 %.

I forbindelse med inngåelse av kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2012 drøftet partene bestandssituasjonen for uer (vanlig uer og snabeluer). Partene var enige om at det er viktig å fortsette samme reguleringstiltak som for 2011 til disse bestandene igjen er oppe på akseptabelt reproduktivt nivå. Partene var videre enige om at ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 15 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med stormasket trål nord for 62°N videreføres i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstordningen videreføres slik at det i fisket med stormasket trål blir tillatt å ha inntil 15 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

3.2 INNBLANDING AV UER I TRÅLFISKE ETTER REKER

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland for 2006 ble tillatt innblanding av ueryngel i rekefisket redusert fra 10 til 3 yngel pr. 10 kg reker. Utøvelsesforskriften ble endret i samsvar med dette med virkning fra 1. januar 2006. Dette er videreført i kvoteavtalen for 2012.

3.3 BIFANGST AV UER I TRÅLFISKE ETTER VASSILD OG KOLMULE

De to områdene som er stengt for fiske med stormasket trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetral i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62°N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangstadgang på 5% uer av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangstadgang.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule som er fastsatt for å beskytte fangst av uer, videreføres.

4 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER UER NORD FOR 62°N

4.1 INNLEDNING

Spørsmålet om regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N ble behandlet av en egen arbeidsgruppe som avgav innstilling 21. november 2003. Saken ble lagt frem for Reguleringsrådet som sak 16/03 den 2. desember 2003. Reguleringsrådet tilrådte at innstillingen ble sendt ut på ordinær høring.

Fiskeridirektoratet foreslo på bakgrunn av arbeidsgruppens innstilling og høringsinstansenes merknader følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N:

Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. april til og med 6. juni samt en fiskestopp i perioden 1. august til og med 31. august.

- I de periodene fisket er stoppet gis det anledning til å ha inntil 10 % bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32 cm og det gis anledning til å ha inntil 10 % uer i antall under minstemål.
- Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120 mm (60 mm halvmaske).

Den 14. april 2004 ble det gjennom endring av forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild iverksatt følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N:

- Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. mai til og med 31. mai

- I fredningsperioden gis det anledning til å ha inntil 20 % bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32cm og det gis anledning til å ha inntil 10 % uer i antall under minstemål.
- Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120 mm (60 mm halvmaske).

I 2005 ble tillatt bifangst redusert fra 20 % til 15 % i samsvar med reduksjonen i bifangstadgangen for trålerne.

Fredningsperioden ble for 2005 utvidet til å gjelde i tidsrommet 20. april til og med 19. juni. For 2006 ble fredningstiden utvidet til å gjelde i tidsrommene 1. april til og med 31. mai og 1. september til og med 30. september.

For 2007 ble fredningstiden ytterligere utvidet til å gjelde i tidsrommene 1. mars til og med 30. juni og 1. september til og med 30. september. For 2007 ble fartøy under 11 meter som fisker med juksa unntatt fra fredningsperioden. For 2009 ble også fartøy over 11 meter som fisker med juksa unntatt fra fredningsperioden.

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62°N i perioden 2001 til 2011. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer. Havforskningsinstituttet har laget et estimat over hvor stor del av fangsten som består av vanlig uer.

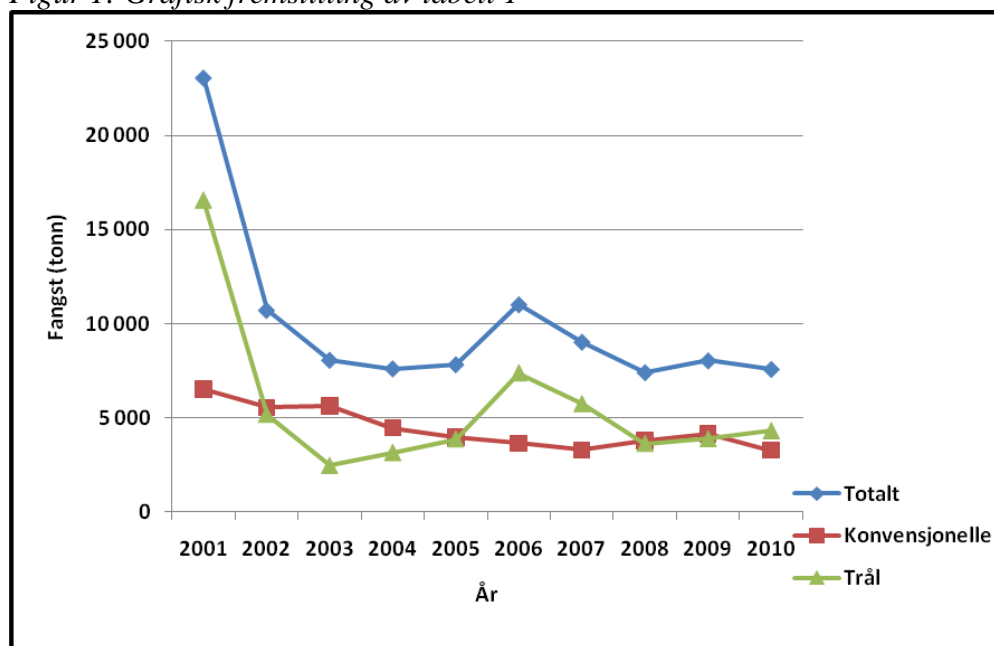
Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2001 til 2011

År	Alle redskaper		Trålredskaper		Konvensjonelle redskaper
	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer
2001	23 070	9 134	16 558	2 656	6 512
2002	10 714	8 561	5 170	2 970	5 543
2003	8 063	6 853	2 449	1 315	5 614
2004	7 608	6 233	3 141	1 885	4 467
2005	7 844	6 085	3 865	2 128	3 979
2006	11 015	6 305	7 378	2 642	3 637
2007	8 993	5 784	5 737	2 505	3 256
2008	7 416	5 202	3 632	1 420	3 784
2009	8 032	5 225	3 884	1 081	4 148
2010	8 059	6 515	3 700	2 160	4 359
2011	5 511	4 414	2 665	1 572	2 846

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17. oktober 2011

¹ Beregnet av Havforskningsinstituttet pr. 1. oktober 2011.

Figur 1: Grafisk fremstilling av tabell 1

4.2 FREDNINGSPERIODER OG BIFANGST

ICES tilrår som nevnt samme forvaltningsråd for 2012 som for 2011 om forbud mot direkte fiske og at tillatte bifangster settes så lavt som mulig. Siden arbeidsgruppen for regulering av kystfisket for uer la fram sin innstilling i september 2003 har det i samsvar med tilrådning fra ICES og Havforskningsinstituttet vært innført gradvis strengere reguleringstiltak i kystfisket. Et viktig tiltak har vært innføringen av fredningsperioder. Disse er blitt gradvis utvidet siden innføringen i 2004. Det er nå forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskap nord for 62°N i mars, april, mai, juni og september. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa.

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt bifangstprosenten for kystfisket tilsvarende samme prosentandel som for trålerne, med unntak for årene 2008 til 2011, der bifangstprosenten for kystfisket er satt til 20 %. I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og Russland er bifangstprosenten for trålerne satt til 15 % også i 2012.

Anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet tilsier at forbudet mot det direkte fisket som gjelder i mars, april, mai, juni og september utvides til å gjelde hele året med virkning fra 1. januar 2012.

Et slikt forbud vil også være hensiktsmessig for best mulig å unngå å måtte redusere tillatt bifangst til et nivå som skaper problemer for gjennomføringen av fisket etter andre arter enn uer.

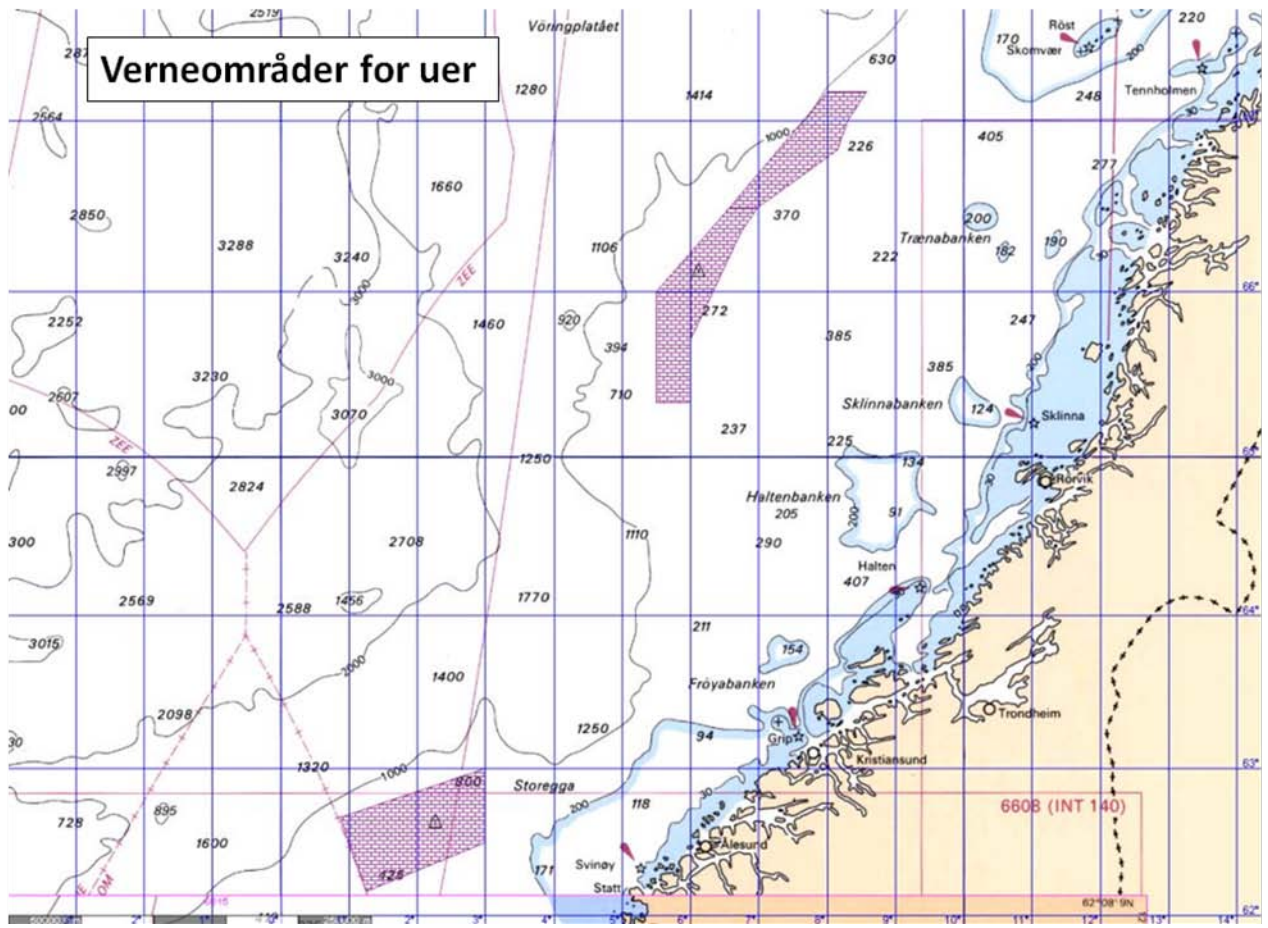
Fartøy som fisker med juksa er i dag unntatt fra forbudet mot direkte fiske i fredningsperiodene. Fangstuttaket til denne gruppen har de siste årene ligget på et stabilt lavt nivå på ca. 150 tonn, jf fangstutviklingen i tabell 2 nedenfor. Fartøy som fiske med juksa bør derfor fortsatt kunne gis unntak fra forbudet mot et direkte fiske. Konvensjonelle fartøy som fisker med andre redskaper enn juksa gis adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i fisket etter andre arter, som er en videreføring av dagens nivå.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot det direkte fisket som gjelder i mars, april, mai, juni og september utvides til å gjelde hele året. Forbudet gjelder ikke fartøy som fiske med juksa. Konvensjonelle fartøy som fisker med andre redskaper enn juksa gis adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i fisket etter andre arter. Bifangsten avregnes per uke.

Tabell 2: Fangst av uer med konvensjonelle redskap fordelt på fangstmåned nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2001 til 2011

2009	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	99	75	56	112	170	170	188	605	164	650	398	155	2 841
Jukse	1	3	5	10	19	23	20	23	11	11	8	2	135
Annen line	6	14	8	13	30	70	108	73	32	26	35	14	428
Autoline	30	46	51	89	77	69	91	60	29	32	61	91	726
Annet	1	1	2	2	1	0	2	1	2	2	3	2	21
Totalt	137	138	122	225	296	332	408	763	238	721	505	264	4 150
2010	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	94	62	41	98	164	196	393	607	203	467	519	94	2 937
Jukse	5	2	3	14	18	27	8	18	40	8	7	1	150
Annen line	8	11	5	6	33	40	49	28	35	19	25	6	266
Autoline	47	52	76	89	114	171	114	140	60	43	49	37	991
Annet	1	1	1	2	1	0	0	4	1	0	2	1	15
Totalt	156	127	127	209	331	434	564	796	339	537	603	138	4 360
2011	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	105	67	29	64	139	184	292	516	182	185	-	-	1 763
Jukse	2	1	2	5	20	22	23	24	25	3	-	-	127
Annen line	7	8	3	2	11	42	53	47	50	23	-	-	246
Autoline	43	58	46	74	88	95	61	153	98	46	-	-	760
Annet	1	1	4	1	2	0	0	6	2	2	-	-	18
Totalt	157	135	82	147	259	343	429	746	358	258	-	-	2 914

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 17. oktober 2011

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Dykker ref:

Vår ref: 2011/777
Arkivnr. 012
Løpenr: 6542/2011

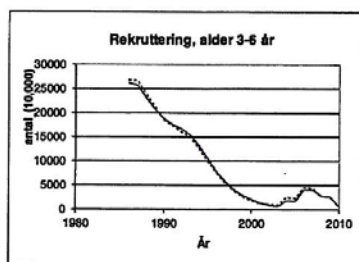
Bergen 21.10.2011

VANLEG UER - YTTERLEGARE REGULERINGSTILTAK NØDVENDIG FOR Å AUKE REKRUTTERINGA TIL BESTANDEN

Nye og oppdaterte data for denne bestanden (fiskeri-, toktdata og matematiske bestandsutrekningar) endrar ikkje ICES si bestandsvurdering. Bestanden har hatt sviktande rekruttering sidan tidleg på 1990-talet. Toktresultat og fangstrater frå trålfisket viser ein klar reduksjon i førekomstane, og indikerer at bestanden no er på eit historisk lavmål. Årsklassane har vore rekordlåge det siste tiåret. Bestanden er difor svært svak og har redusert reproduksjonsevne. Gjeve den låge produksjonen til vanleg uer, ventar ICES at denne situasjonen vil vedvare i mange år.

ICES gjentek sitt råd frå i fjor om forbod mot direkte fiske etter vanleg uer nord for Stad (ICES områda I og II). Tillatte bifangstgrenser bør setjast så låge som mogeleg inntil ein klar auke i gytebestand og yngelførekomstar kan stadfestast.

Under instituttets kysttokt frå Varanger til Møre om hausten dei siste par åra har ein registrert nokre tette konsentrasjonar av vanleg uer, det same har fiskarar rapportert. Dette har ikkje vore nyrekruttering, men storleikar som lenge har vore i bestanden, og som truleg på grunn av redusert fiske i fem månader får betre høve til å samle seg. Det kan vere eit teikn på at reguleringane har ein viss effekt. Slike enkeltstående flekker med tette konsentrasjonar kan lett føre til overestimering og større usikkerheit i utrekningane. Dette har ICES tatt omsyn til i sine utrekningar og råd. Den kjønnsmodne bestanden av vanleg uer blir ved hjelp av fangst- og toktdata rekna ut til å vere vel 30.000 tonn, men gytebestanden blir stadig eldre som følge av låg rekruttering.

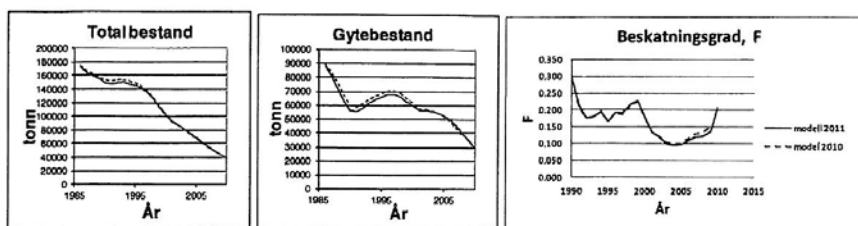

Figur 1. Rekruttering av 3-6 åringar til bestanden av vanleg uer.

Havforskningsinstituttet
Postboks 1870 Nordnes, 5817 Bergen
Tlf.: 55 23 85 00
Faks: 55 23 85 31
E-post: post@imr.no

Avdeling: Fiskeridynamikk
Sakshandsamer: Kjell Nedreaas
Tlf.: 55 23 86 71
E-post: kjelln@imr.no
Besøk: Strandgaten 229

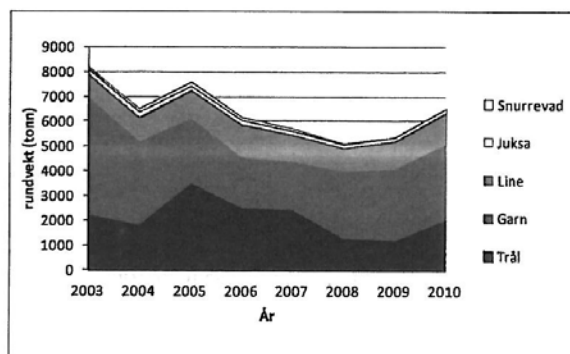
Org.no. NO 971 349 077
Bank: 7894.05.00849
Swift-adr.: DNBANOKK
IBAN: NO74 7694 0500 849
www.imr.no

Figur 2. Resultat frå ICES sine bestandsutrekningar i 2011 – totalbestand (til venstre), gytebestand (midten) og beskatningsgraden (til høgre).

Ein 50-80% reduksjon i førekomst av denne arten (særleg yngel og ungfisk) i løpet av dei siste 24 år (dvs. så langt tilbake som vi har rimeleg pålitelege bestandsindeksar) som ikkje ser ut til å ha stoppa opp tilseier at dette er ein sterkt trua (EN) bestand i høve til internasjonale raudliste kriterier. Det faktum at det trass den alvorlege bestandssituasjonen fortsatt føregår eit direkte fiskeri etter denne arten forverrer også situasjonen.

Havforskningsinstituttet støtter rådet frå ICES.

Figur 3. Norsk fangst (tonn rundvekt) av vanleg uer i 2003-2010 fordelt på reiskap.

Tabellen under viser den norske garnfangsten (tonn rundvekt) fordelt på måned basert på Fiskeridirektoratet sin sluttseddelstatistikk i 2009 og 2010. Dei fem månedene då det berre er tillatt med 20% bifangst per veke er markert med grøn farge. September, som er ein regulert måned, ligg mellom to uregulerte månader (august og oktober), og kan gje oss ein peikepinn på effekten av reguleringa i form av redusert uttak. Statistikken viser at fangstnivået i september ligg på om lag 1/3 av august og oktober.

	Ljne	Jukta	Snurrevad	Trål	Garn	Garn	Garn 2010 regulert	
Mnd	2010	2010	2010	2010	2009	2010	20% pr veke	Mnd
1	35	5	1	79	99	95	32	1
2	72	2	1	126	75	62	21	2
3	97	3	1	133	55	42	42	3
4	98	14	2	206	112	114	114	4
5	156	18	1	267	170	175	175	5
6	212	27	0	451	169	198	198	6
7	162	8	0	218	188	393	131	7
8	171	18	4	10	598	608	203	8
9	116	40	1	12	171	206	206	9
10	64	8	0	433	650	468	156	10
11	72	7	2	108	398	523	174	11
12	44	1	0	44	155	96	32	12
Totalt	1300	151	14	2086	2841	2979	1483	Totalt

Viss vi tenkjer oss at alle uregulerte månader blir regulert med 20% bifangst per veke, så kan vi altså rekne med at fangsten for desse månadene blir 1/3 av dagens fangstnivå. Dette ville i så fall ha om lag halvert den norske garnfangsten i 2010, til knapt 1500 tonn. Dette vil i så fall vere i tråd med rådet frå ICES som eit nødvendig raskt tiltak for å få tilbake rekrutteringa. Vi reknar med at ei slik bifangstregulering vil gjelde alt konvensjonelt fiske. Bestandsutrekningane til ICES viser at beskatningsgraden bør halverast ($F=0.09-0.12$) i forhold til det den er no ($F>0.20$). Figur 2 viser imidlertid ein urovekkande auke i beskatningsgraden som bestanden ikkje vil tole. Ei halvering av dei norske konvensjonelle fangstane vil åleine imidlertid ikkje vere nok for å bringe beskatninga ned på eit passende nivå i forhold til dagens bestandssituasjon. For å få det til så må det også vurderast å redusere bifangsten av vanleg uer i alt trålfiske. Det er mogeleg at dette kan gjerast mest effektivt ved hjelp av særskilte områdereguleringar.

Havforskningsinstituttet meiner at det er uheldig for bestandsutviklinga at vi framleis har eit nærast fritt og uregulert fiske med konvensjonelle reiskap i sju månader i løpet av året. Det er heller ikkje i samsvar med ein forvaltingsmålsetnad om at det ikkje skal drivast direkte fiske på trua bestandar og Havforskningsinstituttet meiner at eit slikt fiske ikkje fyller krava som følgjer av forvaltingsprinsippet i Havressurslova. Ein vil vidare peike på at det i Oppdateringa av forvaltingsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområda utanfor Lofoten (Meld St 10 (2010-2011)) er vanleg uer spesielt peikt på som ein bestand som Regjeringa vil fortsetje oppbygginga av.

Grunna den kritiske bestandssituasjonen og den låge rekrutteringa rår difor Havforskningsinstituttet til at alt direkte fiske etter vanleg uer blir stansa frå og med 1.1.2012, og at alt konvensjonelt fiske blir regulert heile året på same vis som dette fisket dei siste par åra har blitt regulert i månadene mars-juni og september. Basert på ICES sin ekstra grundige bestandsgjennomgang vinteren-våren 2012 bør det utarbeidast ein handlingsplan for korleis bestanden av vanleg uer skal haustast bærekraftig dei komande åra for å få rekrutteringa tilbake og sikre nødvendig vekst i bestanden.

Vennleg helsing

Ole Arve Misund
Forskningsdirektør

Ingolf Røttingen
Programleiar

Kopi til:
Fiskeri- og kystdepartementet

TELEFAKS

Til: Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:
Att:	
Dato: 01.12.2011	Postadresse: Postboks 2009 5817 Bergen, Norge
Vår ref.:	Besøksadresse:
Saksbehandler: Terje Halsteinsen	Telefon: (+ 47)
Telefon:	Telefaks: (+ 47) 55238090
Side 1 av	E-postadresse: postmottak@fiskeridir.no
Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416	

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER UER NORD FOR 62°N I 2012

1. Innledning

Regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2012 ble behandlet i Reguleringsmøtet 3. november 2011.

2. Regulering av trålfisket nord for 62° N

2.1. Forbud mot direktefiske

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med stormasket trål nord for 62° N, samt en videreføring av de to områdene med forbud mot å drive fiske med stormasket trål. Reguleringsmøtet sluttet seg til disse forslagene.

Fiskeridirektøren foreslo videre at gjeldende bifangstordning videreføres slik at det i fisket med stormasket trål blir tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende regulering av fisket etter uer med stormasket trål.

2.2. Bifangst av uer i trålfiske etter vassild og kolmule

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

De to områdene som er stengt for fiske med stormasket trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetrål i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62° N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangstadgang på 5% av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangstadgang.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om en videreføring av disse reguleringene.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule videreføres.

3. Regulering av kystfisket etter uer nord for 62° N

3.1. Fredningsperiode

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Siden arbeidsgruppen for regulering av kystfisket for uer la fram sin innstilling i september 2003 har det i samsvar med tilrådingen fra ICES og Havforskningsinstituttet vært innført gradvis strengere reguleringstiltak i kystfisket. Et viktig tiltak har vært innføringen av fredningsperioder. Disse er gradvis utvidet siden innføringen i 2004.

Det er nå forbudt å fiske med konvensjonelle redskap nord for 62° N i tidsrommet i mars, april, mai, juni og september. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa.

Havforskningsinstituttet tilrår i brev av 21. oktober 2011 sterkt til å iverksette ytterligere tiltak for å styrke rekrutteringen til bestanden. Med henvisning til den kritiske bestandssituasjonen og den lave rekrutteringen tilrår Havforskningsinstituttet til at alt direkte fiske etter vanlig uer stanses med virkning fra 1. januar 2012.

På møtet i Reguleringsrådet var det flertall for å innføre stopp i det direkte fisket med henvisning til Havforskningsinstituttets redegjørelse. Norges Fiskarlag og Kommunenes Sentralforbund argumenterte mot å innføre en full stopp med henvisning til inntektsbortfallet og påpekte at det burde foreligget en bredere utredning som grunnlag for en tilråding om full stans i fisket.

Fiskeridirektørens tilråding

Anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet tilsier at forbudet mot det direkte fisket som gjelder i mars, april, mai, juni og september utvides til å gjelde hele året med virkning fra 1. januar 2012. Et slikt forbud vil også være hensiktsmessig for best mulig unngå å måtte redusere tillatt bifangst til et nivå som skaper problemer for gjennomføringen av kystfisket etter andre arter enn uer der uer utgjør en naturlig del av fangsten. Forbudet mot et direkte fiske etter uer foreslås ikke gjort gjeldende for fartøy som fisker med juksa.

3.2. Bifangst

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Fra og med 2008 har tillatt bifangst av uer i kystfisket nord for 62°N vært satt til 20 %. På møtet i Reguleringsrådet understreket både Norges Fiskarlag og Kystfiskarlaget at bifangstprosenten måtte økes for å unngå problemer for gjennomføringen av garnfisket etter andre arter enn uer der uer inngår som en naturlig del av fangsten. Nor

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy som fisker med andre redskaper enn juksa gis adgang til å ha inntil 25% bifangst av uer i fisket etter andre arter. Bifangsten avregnes per uke.

4. Forskriftsforslag

Fiskeridirektøren vil bemerke at gjeldende reguleringstiltak for fisket etter uer (utenom de to forskriftene som gjelder for Svalbard, J-255-09 og J-256-09) er tatt inn i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen som trådte i kraft 1. mai 2005. Dette er en naturlig plassering da det utelukkende er tekniske reguleringstiltak.

Fiskeri- og kystdepartementet utga til og med reguleringsåret 2009 en årlig reguleringsforskrift for fisket etter uer i tillegg til utøvelsesforskriften. Fiskeridirektoratets prinsipale syn er at det ikke bør utarbeides en egen årlig reguleringsforskrift for fisket etter uer i tillegg til utøvelsesforskriftens bestemmelser. Dette for å unngå unødvendig dobbelregulering og fare for å gjøre feil i forbindelse med forskriftsendringer. Fiskeri- og kystdepartementet sluttet seg både i 2009 og 2010 til Fiskeridirektøren sitt forslag om ikke å gi ut en egen reguleringsforskrift for uer. Dette er også Fiskeridirektørens tilråding for 2012.

Fiskeridirektøren vil på grunnlag av ovennevnte gjennomføre endring i utøvelsesforskriften § 34 tredje ledd slik at forbudet mot å fiske uer med konvensjonelle redskaper nord for 62° N utvides til å gjelde hele året.

Fiskeridirektøren vil også gjennomføre endring i utøvelsesforskriften § 39 første ledd første punktum slik at det ved fiske med konvensjonelle redskap er det uten hinder av forbudet i § 34 tillatt å ha inntil 25% bifangst av uer.

Fiskeridirektøren vil gjennomføre ovennevnte endringer i løpet av desember med mindre departementet gir tilbakemelding om andre tiltak.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Terje Halsteinsen
rådgiver

SAK 15/2011

B) REGULERING AV FISKE ETTER UER I INTERNASJONALT FARVANN I ICES STATISTIKKOMRÅDER I OG II (SMUTTHAVET) I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av tidligere års reguleringsopplegg, forutsatt at NEAFC fastsetter en kvote.

2 GENERELT

Som kjent har det i en årrekke vært gjennomført strenge regulerings tiltak for fiske etter uer i Norges økonomiske sone og i fiskevernsonen ved Svalbard. Formålet har vært å legge til rette for en gjenoppbygging av uerbestanden (*Sebastes mentella*), som viste betydelig rekrutteringssvikt. Det utviklet seg imidlertid tidlig på 2000-tallet et ikke ubetydelig fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II, hvor også norske fartøy deltok. Havforskningsinstituttet viser til at denne ueren tilhører den nordøstarktiske bestanden av *Sebastes mentella*, som er den samme bestanden som er gjenstand for vesentlige reguleringer i norske jurisdiksjonsområder.

I perioden fra 2004 til 2006 økte fangstene av uer fra 1 500 tonn til 29 000 tonn. NEAFC vedtok for første gang en TAC for uer i dette området i 2007, og innførte samtidig begrenset fiskeperiode.

Tabell 1: Kvoter og fangst av uer (*Sebastes mentella*) i ICES-statistikkområder I og II i perioden 2006 – 2011(tonn)

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
2006	0	29 000
2007	15 500	13 466
2008	14 500	8 443
2009	10 500	6 681
2010	8 600	7 158
2011	7 900	7 839

Kilde: NEAFC, 30. september 2011

3 FISKET I 2010

Det var for 2010 enighet om å videreføre begrensinger i fisket etter uer i internasjonalt farvann. Det ble således åpnet for et begrenset fiske innenfor en totalkvote på 8 600 tonn i perioden 15. august – 30. november. Totalkvoten ble således ytterligere redusert, men lovlig fiskeperiode ble utvidet med to uker. Tilsvarende som for 2009 ble tillatt bifangst av uer ved fiske etter andre arter satt til 1 % i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Pr 4. oktober 2010 var kvoten beregnet tatt, og fisket stoppet for alle fartøy. Da hadde 3 norske fartøy fisket 492 tonn uer.

4 FISKET I 2011

Også for 2011 ble det til tross for ICES' tilrådninger om 0-fiske besluttet å gjennomføre et begrenset fiske etter *Sebastes mentella* i angjeldende områder. TAC ble ytterligere redusert med 700 tonn til 7 900 tonn uer, men fiskeperioden var uendret i forhold til 2010.

Fisket ble stoppet med virkning fra 30. september da NEAFC beregnet kvoten oppfisket. Da hadde 3 norske fartøy meldt inn fangst på 342 tonn uer.

5 KVOTESITUASJONEN

ICES har for 2012 gjentatt tilrådommen om 0-kvote av uer (*Sebastes mentella*) i ICES-statistikkområder I og II. Det anbefales således at det ikke åpnes for et direkte trålfiske etter uer i dette området, samt at bifangsten holdes på et lavest mulig nivå.

TAC for fiske etter uer (*Sebastes mentella*) i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II vil ikke bli fastsatt før etter årsmøtet i NEAFC 7. – 11. november. Dette fisket har siden 2007 vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten, som stoppes når kvoten beregnes tatt. Fiskeperioden er begrenset og i 2011 er den fra 13. august til 30. november.

6 REGULERING AV FISKET I 2012

Det er foreløpig ikke oppnådd enighet blant partene om reguleringstiltak, herunder kvote for 2012. Disse vil således bli besluttet på årsmøtet i NEAFC. Det samme gjelder begrensning i antall deltagende fartøy.

Dersom det åpnes for et begrenset fiske etter *Sebastes mentella* i ICES statistikkområder I og II i 2012, tilrår Fiskeridirektøren at dette reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Deltakelsen begrenses til fartøy som hadde adgang til å delta i 2011.

SAK 15/2011

C) REGULERING AV FISKE ETTER UER I IRMINGERHAVET I 2011

1 SAMMENDRAG

ICES gjentar sine tidligere tilrådninger om vesentlige reduksjoner av fisket i Irmingerhavet. Fiskeridirektøren foreslår at reguleringsopplegget fastsettes i samråd med Norges Fiskarlag.

2 GENERELT

Norske fartøy har adgang til å fiske uer (*Sebastes mentella*) på fastsatte kvoter i ICES XII og XIV (NEAFC-område) og i alle NAFO-områder utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann). I tillegg har Norge gjennom de bilaterale kvoteavtalene med EU og Grønland de siste årene blitt tildelt kvoter av uer i grønlandske farvann. Uer tildelt via disse bilaterale kvoteavtalene tillates også fisket i internasjonalt farvann (NEAFC området). Fisket har blitt avviklet som fritt fiske innenfor totalkvotene.

3 FISKET I PERIODEN 2006 - 2011

Tabellen nedenfor viser kvoter og oppfisket kvantum fra 2006 – 2011. Fisket har vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene.

Tabell 1: Norske kvoter og oppfisket kvantum i perioden 2006 – 2011

		2006	2007	2008	2009	2010	2011
		(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)	(tonn)
Område- kvote	NEAFC	2 231	1 645	1 691	1 691	1 691	1 463
	GRØNLAND	600	442	700	600	300	150 ¹
	EU ²	1 750	1 750	1 750	3 000	1 500	0
Sum kvoter		4 581	3 837	4 141	5 291	3 491	1 613
Fangst		5 724	4 346	486	-	4 312³	1 651
Rest-/ overfiske		-1 143	-509	3 655	5 291	-1 073	- 38

Kilde: Rapportert fangst

¹Ifølge avtale med Grønland har Norge 400 t bunnlevende uer, og 300 tonn pelagisk uer i grønlands sone. Den pelagiske ueren kan tas i NEAFC området. Uerfangstene i Grønlands sone ble 600 tonn, slik at kun 150 tonn ble overført til NEAFC området.

² Kvoter tildelt Norge av EU og Grønland i Grønlands økonomiske sone kan fiskes i internasjonalt farvann (NEAFC-området).

³ Herav er 1 894 tonn fisket i Grønlands økonomiske sone og 2 418 tonn fisket i internasjonalt farvann (NEAFC-området).

4 FISKET I 2011

Kyststatene (Færøyene, Grønland og Island) har sammen med Norge, EU og Russland arbeidet for å bli enige om en forvaltningsplan for uer (*Sebastes mentella*) i ICES-statistikkområder XII og XIV (NEAFC-område) og i alle NAFO-områder utenfor noen stats jurisdiksjon. ICES har i flere år vist til behovet for dette, og gjentok for inneværende år også anbefalingen om å begrense fisket vesentlig, jf pkt 5 Regulering av fisket i 2011 nedenfor.

Dette lyktes heller ikke for 2010, og kvotene ble unilateralt blitt fastsatt av de enkelte partene som har opparbeidet kvoterettigheter i området. Kvotene ble for samtlige parter videreført på samme nivå som i 2009. Dette ga en samlet TAC på 78 038 tonn uer. Fisket ble åpnet fra 1. april.

Kyststatene, Norge og EU ble den 17. mars 2011, enige om foreløpige forvaltningstiltak for perioden 2011 til 2014. Formålet er å oppnå kontroll med fisket, og forsøke å redusere det til nivå som ligger i nærheten av ICES sine råd. Ifølge planen skal TAC i 2011 være 38 000 tonn og gradvis reduseres til 20 000 tonn i 2014. Samtidig ble det enighet om fordeling av TAC i denne perioden. Norges andel er 3.85%.

Russland har ikke sluttet seg til denne avtalen og er dermed ikke bundet av den. Russland er imidlertid en betydelig aktør i dette fisket.

5 KVOTESITUASJON

Kvotene for fiske etter uer (*Sebastes mentella*) i Irmingerhavet ventes å bli fastsatt på årsmøtet i NEAFC 7. – 11. november.

Bestandssituasjonen for uer i dette området er meget kritisk og dette har i flere år blitt gjentatt og understreket av ICES, uten at partene har vært innstilt på å ta tilbørlig hensyn til dette. Inntil for 2009 ble tilrådingen gitt som fellesanbefaling for hele området, mens den nå er gitt for to bestander i to nærmere definerte områder. De norske fartøyenes fiske har foregått i det området som ICES foreslår TAC satt til 20 000 tonn.

Kyststatene har inneværende år intensivert arbeidet med å bli enige om en forvaltningsplan for uer (*Sebastes Mentella*) i Irmingerhavet. Det foreligger således en avtale mellom partene med unntak av Russland, som innebærer en nedtrappingsplan og således reduserte kvoter også for norske fartøy.

I henhold til nedtrappingsplanen som kyststatene, EU og Norge er blitt enige om vil den disponible norske kvoten bli 1 232 tonn uer. Dette innebærer en reduksjon i forhold til inneværende år. Flexibilitetsadgangen for eventuelle kvoter av pelagisk uer som Norge kan bli tildelt i bilaterale forhandlinger med EU og Grønland, søkes videreført.

5 REGULERING AV FISKET I 2012

ICES har for 2012 gjentatt sine tilrådninger om 0-kvote på den ”grunne pelagiske bestanden” og en TAC på 20 000 tonn uer på den såkalte ”dype pelagiske bestanden”.

Fiskeridirektøren legger til grunn at reguleringstiltak, herunder kvote, fastsettes i samsvar med NEAFC`s årsmøtevedtak, og at reguleringsopplegget for fiske etter *Sebastes Mentella* i Irmingerhavet fastsettes i samråd med Norges Fiskarlag.

Sak 16/2011

Regulering av fisket etter rognkjeks i
Nordland, Troms og Finnmark i 2012

SAK 16/2011

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2012

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2012 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget fra 2011.

2 FISKET I 2011

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 2011 regulert med maksimalkvoter på inntil 2 500 kilo utilvirket rognkjeksrogn.

Vilkårene for å delta i åpen gruppe var at fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og være under 13 meter største lengde. Eier av fartøyet måtte være ført i fiskemanntallet.

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks med fartøy på eller over 13 meter største lengde i Nordland, Troms og Finnmark var det som tillegg satt som vilkår at eier av fartøyet måtte ha fisket og levert rognkjeks med fartøyet i minst ett av årene 2008, 2009 eller 2010.

Tabell 1: Utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 2002 til 2011

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Tilvirket rogn (t)	71	66	117	73	35	22	53	39	73	46
Utilvirket rogn (t)	813	617	509	379	300	303	625	377	288	123
Totalt fersk rårogn (t) ¹	901	699	654	469	343	330	690	425	378	180
Rund vekt (t) ²	6 034	4 681	4 383	3 144	2 301	2 209	4 625	2 844	2 536	1 205
Antall fartøy	659	729	583	409	260	231	368	343	296	173

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister, Konesjons- og deltagerregister per 10.10.11.

¹ Summen av utilvirket rogn (rårogn) = tilvirket rogn omregnet til utilvirket rogn (omregningsfaktor 130/105) + utilvirket rogn.

² Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra utilvirket rognkjeksrogn til rundvekt er 6,7

Tabellen tar kun for seg fangst omsatt gjennom Norges Råfisklag. Fangsten av rognkjeks målt i rund vekt har i perioden 2002 og 2011 variert mellom 2 209 tonn og 1 205 tonn.

Deltakelsen hadde en topp i 2003 med hele 729 fartøy som fisket rognkjeks. I perioden 2003 til 2007 sank antall deltakende fartøy hvert år med en bunn i 2007. I 2008 økte antall fartøy til 368 for så å gå ned til hhv. 343 og 296 deltagende fartøy i 2009 og 2010. I 2011 har man hatt en rekordlav deltagelse med kun 173 deltakende fartøy.

I 2011 leverte 138 fartøy utilvirket rårogn, en nedgang på 117 fartøy i forhold til 2010. 36 fartøy leverte tilvirket rogn saltet i tønner, en nedgang på 23 fartøy i forhold til 2010. 1 av disse fartøyene leverte både utilvirket rårogn og tilvirket rogn saltet i tønner.

Tabell 2: Minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2001-2011

	Minstepriser (kr)		Gjennomsnittspriser (kr)	
	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne
2001	27,0	4 300	27,41	4 332
2002	28,5	4 400	29,21	4 819
2003	32,5	5 000	34,60	5 991
2004	33,5	5 100	36,63	6 971
2005	34,0/31,5 ⁴	5 200/4 850 ⁴	32,14	4 994
2006	29,0/26,0 ⁵	4 000	26,77	3 561 ⁶
2007	25,0	3 500	25,05	3 802
2008	26,75	3 750	27,01	4 319
2009	28,75	4 100	28,79	4 896
2010	35,50	5 000	36,36	7 055
2011	39,00	5.600	39,96	8 985

Kilde: Norges Råfisklag per 23.09.11

Ifølge Norges Råfisklag er det årlige internasjonale markedet for rognkjeksrogn estimert til 30 - 35 000 tønner rognkjeksrogn. I 2004 ble det totalt produsert 45 000 tønner rognkjeksrogn, noe som førte til store lagre allerede ved inngangen til 2005-sesongen. Dette førte til stor usikkerhet i markedet. Norge, Island, Grønland og Newfoundland ble enige om å begrense fangsten til ca. 30 000 tønner rogn i 2005. Denne avtalen er videreført. I 2005 og 2006 var totalproduksjonen i størrelsesorden 28 000 - 32 000 tønner. Den samlede produksjonen i 2007 og 2008 var hhv. 21 000 tønner og 28 000 tønner. I 2009 gikk den samlede produksjonen ned til 20 000 tønner for så å gå opp til ca 30 000 tønner i 2010.

Ifølge Norges Råfisklag har det vært god etterspørsel etter rognkjeks i år. Laget melder om at den samlede produksjonen i 2011 er på totalt ca 25 000 tønner. Island har redusert sin fangst i forhold til 2010 der de landet ca. 18 000 tønner mot 10 500 - 11 000 tønner i 2011. Grønland og New Foundland ligger på samme nivå som i 2010, ca. 11 000 og 1 000 tønner. Norge har produsert ca 1 350 tønner i 2011. I tillegg har Danmark produsert noen få hundre tønner.

³ Minsteprisen og gjennomsnittspris for utilvirket rogn er oppgitt i liter i 2001-2005. Etter 2005 er prisen oppgitt i kg.

⁴ Minsteprisen ble senket f.o.m. 18.04.05

⁵ Minsteprisen ble senket f.o.m. 20.04.06

⁶ Lavere enn minstepris pga. Norges Råfisklag måtte dispensere fra minstepris på 100 tønner.

Som i 2010 økte prisene i 2011, ifølge Norges Råfisklag, spesielt på slutten av sesongen. Dette med bakgrunn i at enkelte kjøpere fikk tak i for lite rognkjeksrogn. På slutten av sesongen opplevde sjølprodusentene å få opp mot 10 000 kr per tønne tilvirket rogn, dvs. nesten en dobling av minsteprisene på 5 600 kr per tønne. Prisen på utvirket rårogn lå imidlertid på minsteprisnivå.

På grunn av lite rognkjeks på lager forventer Norges Råfisklag god etterspørsel etter rognkjeks også i 2012, og følgelig også gode priser. Tabell 3 viser fangst fordelt på fartøylengde i perioden 2006-2011.

Tabell 3: Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i perioden 2006 – 2011

	2006		2007		2008		2009		2010		2011	
	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)
Under 7 m	97	794	89	827	96	1 133	81	627	67	590	47	332
7- 9,9 m	73	575	73	651	110	1 293	114	807	78	550	38	177
10-12,9 m	80	840	63	652	152	2 081	142	1 329	141	1 278	81	613
13-19,9 m	9	84	6	80	8	101	6	80	7	93	6	80
Over 20 m	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ikke oppg.	1	8	0	0	2	17	0	1	1	25	1	3
Sum	260	2 301	231	2 210	368	4 625	343	2 844	294	2 536	173	1 205

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister/Merkeregister per 10.10.11.

Tabellen over viser at deltagelsen inneværende år har nådd et bunnivå. I 2007 var en av årsakene til den dårlige deltagelsen at det gjenstod en stor restkvote på torsk i perioden mars – juni. På grunn av at prisene for torsk og rognkjeksrogn lå på samme nivå valgte mange fartøy å fiske torsk. I 2008 deltok det flere fartøy. Årsaken til dette var høyere maksimalkvoter, større etterspørsel etter rognkjeksrogn, samt at mange fartøy var ferdige med torskeknoten da rognkjeksfisket startet. Siden 2008 har deltagelsen gått ned. Det deltok hele 121 færre fartøy i 2011 enn i 2010.

I følge Norges Råfisklag var det høy etterspørsel etter rognkjeks i år, noe som tilsier økt priser og økt interesse til å delta i rognkjeksfisket. Dårlig fangsting i begynnelsen av sesongen førte imidlertid til at fartøy prioriterte torskefisket fremfor å fiske rognkjeks. Videre hadde fartøy under 11 meter store torskeknoter. Fartøyene prioriterer å fiske torskeknotene før de starter på rognkjeksfisket.

Fisket har vært preget av svært dårlig innsig (lite gytemoden rognkjeks) på de tradisjonelle plassene. Fiskere som vanligvis fisker kvotene sine har i år ikke klart det på grunn av dårlig tilgjengelighet og dårlige værforhold. Siden garnene settes på grunt vann på værutsatte strekninger, er dette fisket veldig væravhengig.

3 BESTANDSUTVIKLING

Havforskningsinstituttet har besluttet at det ikke er nødvendig å gjennomføre nye beregninger hvert år for å vurdere rognkjeksbestanden. Det er derfor i 2011 ikke samlet inn data fra fisket. I henhold til Havforskningsrapporten 2011 side 137 henviser Havforskningsinstituttet til at bestanden er på et historisk lavmål og utgjør noe over 1/3-del av nivået på 80-tallet. På grunn av usikker rekruttering og redusert tilfang av data er bestandsanslaget usikkert.

Havforskningsinstituttets råd i Havforskningsrapporten er at det settes inn reguleringstiltak som sikrer at antall deltakende fartøy ikke overskrider 300, og at total fangst blir maksimalt 400 tonn rå rogn.

4 REGULERINGSTILTAK I 2012

4.1 DELTAKELSESKRITERIER

Det ble i 1998 innført deltagerbegrensning for fartøy på eller over 13 meter største lengde i fisket etter rognkjeks.

Kriteriene for å delta i fisket i åpen og lukket gruppe fremgår av den årlige forskrift om deltagelse i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften).

I 2011 oppfylte 8 fartøy aktivitetskravet for å delta i lukket gruppe, dvs. fartøy på eller over 13 meter største lengde. 6 fartøy deltok, og fangsten til disse fartøyene utgjorde 80 tonn rund vekt av total fangst på 1 205 tonn rund vekt.

Det forutsettes at gjeldende deltakervilkår videreføres i 2012.

4.2 MAKSIMALKVOTE

Siden 2006 har maksimalkvoten vært angitt i kilo utilvirket rognkjeksrogn. I det videre er det forutsatt at det for utilvirket rogn er et en-til-en forhold mellom kilo i produktvekt og liter rårogn. Tabell 4 viser maksimalkvotens størrelse i perioden 1997 – 2011.

Tabell 4: Maksimalkvotens størrelse i perioden 1997 - 2011

År	Maksimalkvote
1997 - 2004	2 000 liter
2005	1 800 liter
2006	2 000 kg
2007	2 000 kg
2008	2 500 kg
2009	2 000 kg
2010	2 500 kg
2011	2 500 kg

Som beskrevet i kapittel 2 var fiskeriet i årene etter 2004 preget av vanskelig markedssituasjon med avsetningsproblemer. Minsteprisene var lave, noe som påvirket fartøydeltagelsen. Tiltakene som ble iverksatt i 2005 og som ble videreført har gjort at etterspørselen og prisene gradvis har bedret seg. I 2010 og 2011 har man sett et høyt prisnivå.

Tabell 5 gir en oversikt over hvor stor andel av fartøyene som har fisket 2 000 kg rognkjeksrogn eller mer i perioden 2000 - 2011.

Tabell 5: Antall fartøy totalt og antall fartøy som har fisket 2 000 kg rognkjeksrogn eller mer i årene 2000 – 2011

År	Total ant. fartøy	Ant. fartøy >= 2 000 kg	Prosent
2000	299	61	20,4
2001	512	214	41,8
2002	659	189	28,7
2003	729	97	13,3
2004	583	102	17,5
2005 ⁷	409	2	00,5
2006	260	71	27,3
2007	231	88	38,1
2008	368	226	61,4
2009	343	74	21,6
2010	296	80	27,0
2011	173	34	19,7

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 10.10.11

I 2008 fisket totalt 146 fartøy hele maksimalkvoten på 2 500 kg utilvirket rognkjeksrogn. I 2009 fisket kun 74 fartøy hele maksimalkvoten på 2 000 kg utilvirket rognkjeksrogn. I 2010 fisket 80 fartøy mer enn 2 000 kg utilvirket rognkjeksrogn, av disse fisket 39 fartøy hele maksimalkvoten sin på 2 500 kg rogn. I 2011 fisket 34 fartøy mer enn 2 000 kg utilvirket rognkjeksrogn, av disse fisket kun 17 fartøy maksimalkvoten på 2 500 kg.

Selv om stor etterspørsel i 2010 og 2011 førte til at minsteprisen på slutten av sesongene nærmest ble doblet per tønne tilvirket rogn, har man sett en kraftig nedgang i deltagelsen og levert kvantum. Årsaken til dette knyttes til dårlig vær, dårlig tilgjengelighet, samt at deler av flåten har prioritert å fiske torsk fremfor rognkjeks.

En forventning i flåten om god etterspørsel etter rognkjeks og følgelig også gode priser i 2012, kan medføre en økt deltagelse i 2012. Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av erfaringen med årets fiskeri med dårlig fangsting og dårlig vær foreslå å videreføre maksimalkvoten på 2 500 kg i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 2 500 kg utilvirket rognkjeksrogn i 2012.

⁷ I 2005 var maksimalkvoten på 1 800 liter, 111 fartøy fisket mer enn 1 800 kg.

4.3 FANGSTPERIODE

I 2006 ble det innført stoppdato i fisket etter rognkjeks. Det ble da satt en felles stoppdato for alle områdene den 20. juni. På bakgrunn av variasjon i tidspunkt for gyteinnsig og fangstsesong langs kysten av Nord-Norge innførte Fiskeri- og kystdepartementet i 2007 i tillegg en særskilt stoppdato for fiske etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø, datoen ble satt til 5. juli. Rognkjeksfiskerne i Øst-Finnmark har i tillegg forskjøvet sesongen noe lengre utover våren på grunn av større mengder kongekrabbe på fangstfeltene tidlig på våren. Dette har bidratt til å redusere mengden bifangst av kongekrabbe i rognkjeksgarn.

Fiskeridirektøren foreslår at stoppdatoene fra 2011 blir videreført til 2012.

Fiskeridirektøren vil tilrå at fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark vest for 26°Ø stoppes 20. juni 2012.

Fiskeridirektøren tilrår videre at fisket etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø stoppes 5. juli 2012.

5 FRITIDSFISKE

I forskrift av 24. mars 2011 om begrensninger i fisket etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land § 4 er det fastsatt forbud for ikke-manntallsførte fiskere å fiske rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark. Forbudet foreslås videreført i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot fritidsfiske etter rognkjeks videreføres i 2012.

6 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Etter innføring av stoppdatoer 20. juni og 5. juli, ble ungdomsfiskeordningen avvirket i 2007. Etter anmodning fra Sametinget ble ungdomsfiskeordningen for rognkjeksfiske gjeninnført i 2010. Ordningen ble videreført i 2011.

Ungdomsfiskeordningen gjelder generelt i perioden 20. juni til og med 12. august. Til forskjell fra de andre artene som omfattes av denne ordningen, er fiskeperioden for rognkjeks satt til perioden 1. mai til og med 20. juni vest for 26°Ø, og perioden 1. mai til og med 5. juli 2011 i Finnmark øst for 26°Ø.

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per fartøy og per person fiskes og landes et kvantum som tilsvarer inntil 600 kg utilvirket rognkjeksrogn. Videre må fartøyet være under 6 meter største lengde.

Ifølge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister ble det levert totalt 188 kg utilvirket rogn av tre ungdommer som følge av ungdomsfiskeordningen. Det ble levert rogn i perioden 10. mai til og med 20. juni 2011.

Dersom ungdomsfiskeordningen blir videreført i 2012 forutsettes det at den også inkluderer rognkjeks.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Min čuj./Vár ref: 11/34 - 27

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 16/2011 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2012

Sametinget ønsker at fiske etter rognkjekse blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter). Rognkvoten for 2012 settes til 2 500 kg per fartøy. For å øke rekrutteringen av unge personer til fiskeryrket, går Sametingets inn for å videreføre ordningen hvor ungdommer (alder 14 – 23 år) får mulighet til å fiske rognkjekse

Forslag:

- *Sametinget ønsker at dette fisket blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter)*
- *Båtkvoten for 2011 blir satt til 2 500 kg rogn*
- *Ungdomskvoten settes til 600 kg rogn per person*

Sametinget forslag i denne sak rokker for øvrig ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

*

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorråddeaddi/seniorrådgiver

NOTAT

Saksnummer: 11/10054	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 06.12.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 3	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Elin Winsents

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK 2012 - REFERAT

Reguleringsmøtets behandling:

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2012 ble behandlet som sak 16/2011 under Reguleringsmøtet avholdt 3. og 4. november 2011.

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av reguleringsopplegget fra 2011 til 2012.

Norges Fiskarlag ønsket en økning i kvoten til 3 000 kilo utilvirket rognkjeksrogn, mens Sametinget, Norges Kystfiskarlag og Kommunenes Sentralforbund støttet Fiskeridirektørens forslag.

Norges Råfisklag etterlyste mer forskning på rognkjeks.

Havforskningsinstituttet erkjente at instituttet har mistet fiskerettverket det hadde, og at man ikke har hatt bemanning og kapasitet til å få redegjort nærmere for bestandssituasjonen.

Sametinget har kommet med skriftlig innspill på at de ønsker å øke kvoten på utvirket rognkjeksrogn på 600 kg per person innenfor ungdomsfiskeordningen.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag og har besluttet at maksimumkvoten settes til 2 500 kg per fartøy.

Når det gjelder anmodningen om økt kvotestørrelse på utilvirket rognkjeksrogn innenfor ungdomsfiskeordningen, forventes Fiskeri- og kystdepartementet å fastsette en egen forskrift om ungdomsfiske for 2012 i løpet av første halvår. Fiskeridirektoratet vil på denne bakgrunn oversende anmodningen fra Sametinget til departementet for avgjørelse.

Sak 17/2011

Regulering av fisket etter breiflabb og
kveite i 2012

SAK 17/2011

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB OG KVEITE

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å ha bifangst av breiflabb ved fiske med trål eller snurrevad reduseres fra 20 % til 15 %.

Det foreslås videre at tilsvarende røktingskrav settes for garnfiske etter kveite som gjelder for breiflabb, dvs at de røktes minst hver tredje dag.

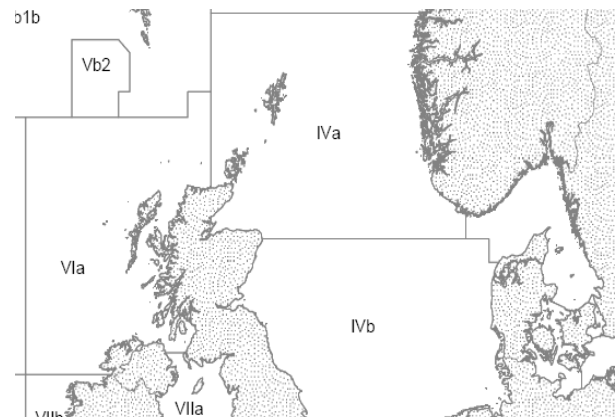
Fiskeridirektøren foreslår for øvrig en videreføring av årets regulering.

2 BESTANDSSITUASJONEN FOR BREIFLABB

2.1 ANBEFALINGER OG KOMMENTARER FRA ICES

ICES gir anbefalinger for områdene vest for Skottland, Nordsjøen og Skagerrak. Breiflabb innenfor de omtalte områdene blir vurdert å tilhøre samme bestand.

Basert på føre var vurderinger anbefaler ICES at uttaket av breiflabb reduseres i 2012. ICES viser også til at breiflabb først blir gytemoden ved en relativt stor størrelse, slik at en stor andel av breiflabb som fiskes faktisk ikke blitt gytemoden.

ICES legger videre til grunn at breiflabb fisket i Nordsjøen blir tatt som bifangst i et såkalt blandingsfiskeri etter bunnfisk og sjøkreps. ICES rapporterer også om noe bifangst av breiflabb i rekefisket. Videre legges det til grunn at garnfisket etter breiflabb nord for 62°N har økt de siste årene.

ICES har basert sine anbefalinger på offisiell landingsstatistikk for 2010 på omtrent 9000 tonn i ICES statistikkområde IIIa og IV og 5400 tonn i ICES statistikkområde IIa.

2.2 ANBEFALINGER OG KOMMENTARER FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

Havforskningsinstituttet støtter anbefalingen fra ICES, men er noe reservert i forhold til kun å bruke skotske toktdata til å si noe om bestandsutviklingen. Så lenge toktet ikke dekker viktige deler av bestandsområdet som kysten av Norge, Skagerrak og sørlige deler av Nordsjøen, så

er instituttet noe usikker på hvor godt denne tidsserien gjenspeiler endringer i bestandstørrelse.

Det er særlig viktig å begrense fangst og utkast av yngel og ungfisk i fisket på denne bestanden både i Nordsjøen og vest av Skottland. Det gjøres i dag for lite for å begrense dette. Havforskningsinstituttet ser ingen biologiske grunner til at trål og snurrevad skal slippe å forholde seg til et minstemål for breiflabb på 60cm. Det gir for liten effekt at det bare er garnfisket som blir pålagt å håndheve et slikt nødvendig minstemål når man ser hele bestandsområdet under ett. For norske fartøy er det i dag ved fiske med konsumtrål eller snurrevad tillatt å ha inntil 20 % bifangst av breiflabb regnet i vekt i det enkelte hal og om bord. Ved fiske med reketral er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av breiflabb regnet i vekt per uke.

På grunn av svært stor innblanding av umoden breiflabb i trålfisket mener instituttet at målsetningen må være å få samme regelverk for tillatt bifangst av breiflabb ved fiske med konsumtrål eller snurrevad for fartøy fra alle nasjoner som fisker i NØS. Havforskningsinstituttet foreslår at dette gjennomføres så raskt som mulig. Dette bør gjøres gjeldende for alle trål- og snurrevadfartøy i Norges økonomiske sone, både norske og utenlandske. Havforskningsinstituttet mener også at utenlandske fartøys adgang til å fiske etter breiflabb i Norges økonomiske sone bør reduseres, ettersom dette fisket trolig står for det største uttaket av breiflabb målt i antall sør for Stad. En slik reduksjon vil ha stor effekt på bestanden.

Tidligere analyser gjort ved Havforskningsinstituttet indikerer at beskatningsmønsteret i et direkte breiflabbfiske med 360mm garn gir et utbytte per rekrutt som ligger omtrent dobbelt så høyt som ved det nåværende beskatningsmønsteret man har totalt for den delte bestanden (EU – Norge) sør for Stad. Bifangst av breiflabb tatt med andre redskaper enn 360mm garn bør derfor begrenses så mye som mulig. Samtidig indikerer beregninger at det er ingen gevinst ved å øke innsatsen i det norske garnfisket langs kysten, tvert i mot. Dagens regelverk med 360mm maskestørrelse i garn, maksimum 500 garn per fartøy, røking hver tredje dag og fredning nord for Stad, må derfor i det minste overholdes.

3 UTVIKLINGEN I FISKET ETTER BREIFLABB

Tabellene under viser fangstutviklingen i det norske fisket de siste årene. Uthevede felt angir måneder som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen. Gjeldende fredningstider fremgår av tabell 1 (måneder omfattet av fredningstid er merket med rødt).

Tabell 1: Fredningsperiode for breiflabb og kveite, jf utøvelsesforskriften § 34

	Desember	Januar	Februar	Mars	April	Mai
Breiflabb mellom 62°N - 64°N						20.mai
Breiflabb nord for 64°N	20.des					20.mai
Kveite nord for 62°N	20.des					

Tabell 2: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i årene 2000-2011¹

Måned	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Januar	192	176	310	148	268	239	239	199	185	159
Februar	158	134	243	166	243	250	161	201	190	133
Mars	141	80	171	143	182	144	115	128	134	101
April	217	71	141	139	126	101	134	132	119	76
Mai	208	103	181	200	209	205	295	261	238	183
Juni	264	443	483	375	502	595	573	630	622	621
Juli	368	565	517	479	535	739	672	549	523	604
August	408	456	523	545	788	861	718	664	923	1011
September	446	427	491	416	962	818	873	688	1261	923
Oktober	371	399	547	397	931	778	568	801	1167	-
November	246	341	315	374	449	515	398	678	724	-
Desember	166	191	148	278	227	228	289	392	282	-
Totalt	3.185	3.386	4.070	3.660	5.422	5.474	5.034	5.323	6.367	3.811

¹Landings- og sluttseddelregisteret per 28. september 2011

Tabell 3 viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb nord for 62°N hvor garnfisket etter breiflabb i det vesentligste utøves. Uthevede felt angir måneder som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen.

Tabell 3: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb nord for 62°N i årene 2000-2011¹

Måned	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Januar	108	115	225	94	190	185	173	128	110	99
Februar	94	75	150	85	156	182	107	121	112	85
Mars	80	30	68	59	92	67	57	51	53	32
April	117	24	34	41	47	27	38	32	32	23
Mai	112	45	71	91	108	128	182	151	143	114
Juni	126	298	353	268	388	487	469	517	508	544
Juli	176	408	389	375	418	606	537	439	428	527
August	264	343	405	447	637	735	611	568	813	926
September	330	340	399	358	834	725	775	608	1187	892
Oktober	284	318	474	325	815	697	515	732	1116	-
November	189	277	245	303	390	455	328	628	672	-
Desember	122	134	94	205	183	172	219	335	231	-
Totalt	2.000	2.406	2.907	2.651	4.257	4.467	4.015	4.309	5.405	3.243

¹Landings- og sluttseddelregisteret per 28. september 2011

Tabell 4 viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb i Nordsjøen. Fredningsperioden for garnfisket i 2003 er uthevet. Etter 2003 har en ikke hatt garnfredning sør for 62°N.

Tabell 4: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i Nordsjøen i årene 2000-2011¹

Måned	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Januar	71	55	80	49	73	47	59	62	67	54
Februar	57	51	89	72	82	61	51	72	75	42
Mars	53	46	96	80	86	66	54	73	76	62
April	87	42	98	88	73	64	87	93	76	41
Mai	78	49	98	102	87	67	100	100	81	55
Juni	100	108	115	96	92	84	85	96	94	52
Juli	130	102	108	87	87	111	103	86	66	47
August	107	81	89	75	126	101	79	76	82	59
September	90	71	74	48	111	74	90	67	54	22
Oktober	73	69	65	64	106	77	46	61	41	-
November	50	57	62	65	54	55	61	45	46	-
Desember	41	51	48	69	41	51	59	50	46	-
Totalt	938	782	1.022	895	1.017	858	874	881	805	433

¹Landings- og sluttseddelregisteret per 28. september 2011

Tabell 5 viser utenlandske fartøys fangst av breiflabb etter fiske i Norges økonomiske sone i Nordsjøen, hvorav danske trålfartøy har tatt mesteparten. EU-fartøy har tidligere fisket breiflabb under en samlekvote, men denne arten ble skilt ut med egne kvoter i kvoteavtalen mellom Norge og EU fra og med 2005.

Tabell 5: Utenlandsk fangst (tonn) i Norges økonomiske sone i Nordsjøen årene 1998-2011¹

Nordsjøen	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Kvote	-	-	-	-	-	-	-
EU	1 215	1 541	1 720	1 925	1 720	1 643	1 730
Andre	4	4	18	25	11	2	11
Total	1 219	1 545	1 738	1 950	1 731	1 645	1 741
Nordsjøen	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Kvote	1 800	1 750	1 650	1 610	1 550	1 540	1500
EU	1 691	1 462	1 423	1 437	1 416	1 358	817
Andre	19	5	3	1	13	-	-
Total	1 710	1 467	1 426	1 438	1 428	1 358	817

¹ Kvoteregisteret per 28. september 2011

4 FORSLAG TIL REGULERING AV BREIFLABB I 2012

På bakgrunn av tilgjengelig rådgivning og fangststatistikk er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at breiflabb som bestand må forvaltes ut fra en føre var tilnærming. Videre er det viktig å få på plass et balansert forvaltningsopplegg som omfatter alle redskapstyper.

Breiflabb fiskes direkte av norske fiskere med stormaskede garn (360mm), mens utenlandske fartøy fisker med trål med en maskevidde på 120mm.

4.1 FISKE MED GARN

Fiskeridirektoratet anbefaler at allerede innførte regulerings- og kontrolltiltak videreføres i 2012. Kontroll vil særlig rettes mot følgende reguleringer:

- *Minstemål på 60cm*
- *Maskevidde 360mm*
- *Røkting av garn hver tredje dag*
- *Maksimum garnmengde på 500 garn per fartøy.*
- *Fredningstid*
- *Rapportering om setting av garn, opphaling av garn ved avslutning av fisket, tap av garn og funn av tapte garn*

Fiskeridirektøren foreslår for øvrig at gjeldende forvaltnings- og kontrolltiltak videreføres.

4.2 FISKE MED TRÅL OG SNURREVAD

Fiskeridirektoratet mener at trål- og snurrevadfisket etter breiflabb bør begrenses mest mulig. Det vises til at trålredskaper som anvendes i Nordsjøen har for dårlige seleksjonsegenskaper til å skille ut yngel og små breiflabb under minstemålet på 60cm.

Ved vurdering av mulige tiltak rettet mot trålfisket etter breiflabb må en ta hensyn til det etablerte trålfisket som utøves i Norges økonomiske sone. EU-fartøy har siden breiflabb ble

skilt ut med en egen kvote i kvoteavtalen mellom Norge og EU fått gradvis redusert sin mulighet til å fiske etter breiflabb i Norges økonomiske sone i Nordsjøen. Dette innebærer at det er satt et tak for hvor mye fartøy fra disse landene kan fiske i Norges økonomiske sone.

I tillegg ble det fra og med 2011 besluttet at heller ikke EU fartøy skulle tillates å ha mer enn 20 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

På grunn av utkast av yngel og småfisk, samt feilrapportering er det imidlertid vanskelig å anslå det totale uttaket eller fiskedødeligheten i dette fiskeriet. Fiskeridirektoratet viser i denne sammenheng til at Kystvaktens inspeksjoner indikerer at omtrent halvparten av all breiflabb som fiskes med trål er under minstemålet som gjelder i det norske garnfisket (60cm), samt at sammenligninger mellom fangstsammensetningen i individuelle trålfangster og fangsten ombord indikerer utkast av all yngel og ungfisk under en viss størrelse (35-40cm).

Fiskeridirektoratet mener det er positivt at det nå er satt begrensninger på alt trålfiske i Norges økonomiske sone i forhold til breiflabb, men vil understreke at det samlede trålfisket av breiflabb må ned på et vesentlig lavere nivå dersom en skal følge rådgivningen om å beskytte yngel og ungfisk, samt hindre ekspansjon av fisket.

Fiskeridirektøren legger til grunn at prinsippet om forbud mot direkte trålfiske etter breiflabb videreføres.

Dersom en skal lykkes med å hindre ekspansjon i et norsk trålfiske etter breiflabb i Nordsjøen er det Fiskeridirektoratets oppfatning at bifangstregelen må være så streng at den ikke oppmuntrer til et økt trålfiske etter breiflabb. Fiskeridirektoratet anser at dagens bifangstregel gir en noe mer regulerende effekt enn hva som har vært tilfelle før 2010.

Fiskeridirektoratet er fremdeles av den oppfatning at en bifangstprosent på 10 % ved fiske med stormasket trål eller snurrevad er i samsvar med målsettingen om å hindre ekspansjon i trålfisket etter breiflabb.

Fiskeridirektoratet anbefaler derfor at bifangstprosenten ved fiske med stormasket trål eller snurrevad reduseres videre til 15 %. Det vises til at det er et lite antall fartøy som rapporterer inn fangster av breiflabb i løpet av sesongen som har mer bifangst av breiflabb enn 15 % i de enkelte fartøys landinger. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at et slikt første steg ikke vil ha uoverkommelige ringvirkninger for næringen. Vern av yngel og småfisk bør tillegges avgjørende vekt i denne vurderingen.

Fiskeridirektøren foreslår å endre bifangstregelen for breiflabb for fartøy som fisker med trål og snurrevad fra 20 % til 15 %.

Fiskeridirektøren foreslår for øvrig en videreføring av gjeldende regulering av trålfiske i forhold til breiflabb.

5 REGULERING AV FISKET ETTER KVEITE

5.1 FISKET ETTER KVEITE I 2010

Norske fartøy har hittil i 2010 fisket til sammen 1.780 tonn kveite i norske farvann. Norske fartøys kveitefangster i perioden fra 2005 til 2011 fremgår av tabell 7. I den samme perioden har utenlandske fartøy fisket mellom 150 og 200 tonn nord for 62°N og mellom 40 og 80 tonn sør for 62°N.

Tabell 7: Norske fartøyers fangst av kveite i norske farvann (tonn)¹

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Nord for 62°N	809	1141	1383	1529	1424	1739	925
Sør for 62°N	27	23	32	47	50	42	26
Totalt	836	464	1415	1575	1473	1780	951

¹Landings- og sluttседdelregisteret per 9. september 2011.

5.2 ANBEFALINGER FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

5.2.1 Status og råd

Bestandens størrelse og utbredelse beregnes på grunnlag av tilgjengelig fangststatistikk. Fangststatistikken viser at kveite fiskes over store deler av Nord-Atlanteren, men bestandens størrelse er lav.

ICES gir ikke råd for denne bestanden. Det blir også gjort lite både nasjonalt og internasjonalt for å skaffe til veie fiskeriuavhengige data for å bedre kunnskap om bestandsdynamikken. Havforskningsinstituttet har ikke gjennomført egne tokt rettet mot denne arten, men det blir samlet inn data fra de ordinære toktene.

Landingstall viser at de totale fangstene både sør og nord for 62°N har økt de siste 10 årene. Historisk sett er de likevel lave. For eksempel var landingene både sør og nord for 62°N i gjennomsnitt 3,4 ganger høyere i perioden 1955-65 sammenlignet med 2009.

Siden landet kvantum kan påvirkes av en rekke faktorer, som for eksempel antall fartøy som utfører fisket, reguleringer, kvoter på andre arter etc. er det ikke alltid landingsdata viser det korrekte bildet på en bestands utvikling. For å kunne bruke fiskerirelaterte data er det derfor svært viktig å ha informasjon om flåtestørrelse, redskapsendringer, reguleringer etc.

Fangstene nord for 62°N fordeler seg ganske likt mellom garn og line, mens fangstredskapene sør for 62°N er mer variable. De senere år har trålfangstene gått noe opp, mens linefanget kveite nesten har forsvunnet.

Havforskningsinstituttets kysttokt som har gått om høsten hvert år siden 1995, kan gi en indikasjon på utviklingen til den yngre del av bestanden. Tendensen i denne tidsserien viser at både utbredelse og antall kveite økte fram til 2007, men de to siste årene viser resultatene en nedgang. Fangstene består i hovedsak av ungfisk (45-60cm). Dersom minstemålsbestemmelsene overholdes kan dette bidra til en økning i kveitebestanden.

5.2.2 Fiskeri

Fiske etter kveite er ikke kvoteregulert og fangst av kveite forekommer stort sett som bifangst i direktefiske etter andre arter. Tidligere brukte man egne kveitegarn i fisket etter kveite, men i dag har flere og flere tatt i bruk breiflabbgarn i dette fisket. Dette redskapet er ikke tilpasset fisket etter kveite og medfører derfor et uheldig beskatningsmønster.

Merkeforsøk har vist at kveite kan vandre over store avstander. Det er likevel usikkert dette bidrar til en betydelig utveksling mellom områdene sør og nord for 62°N. Dette skyldes at det trolig finnes mange stedegne populasjoner som år etter år vender tilbake til sine gamle gytefelt.

5.2.3 Forskning

Kveiten er svært følsom for beskatning, på grunn av høy alder, sen kjønnsmodning og ansamling i gytegroper. Effektive tiltak for å sikre at bestanden kommer opp på et bærekraftig nivå igjen, krever derfor detaljert kunnskap om blant annet bestandens utbredelse, vandringsmønster og gyteadferd.

Havforskningsinstituttet har siden 2009 samlet inn biologiske prøver på all kveite tatt på rutinetokt langs kysten. Det er også tidligere samlet inn mageprøver samt prøver til genetiske undersøkelser. De genetiske prøvene blir tatt for å undersøke om kveita vandrer tilbake til samme fjord som den ble født i eller om det skjer genetisk utveksling mellom fjordene langs kysten. I en avsluttet masterstudie ble det gjort undersøkelser på alderslesingsmetodikk. Her ble en ny og forbedret metode for analysering av alder på kveite utarbeidet. Denne vil nå bli tatt i bruk ved Havforskningsinstituttet. I tillegg indikerte studien at kveite i Nord-Norge er lengre og tyngre ved en gitt alder enn i sør. Ytterligere innsamling av øresteiner fra kveite over 5 kg er nødvendig for å få bekreftet disse resultatene og for å få laget områdespesifikk alders/lengde/vekt-nøkler

Merking av kveite med såkalte satellittmerker¹ har vist at kveiten går veldig dypt i gyteperioden, fra 600 meter og ned til dyp større enn 1000 meter, hvor den oppholder seg flere uker i strekk. Fra mars til juli er kveiten på fødevandring, som medfører at fisken søker opp til den delen av vannsøylen der den kan finne mat. I denne perioden vil kveiten være ekstra tilgjengelig i et garnfiske i den delen av vannsøylen hvor garn vanligvis blir satt ut. Merkeforsøkene viser også at kveiten er veldig stedegen og at den oppholder seg i samme

¹ Registrerer dyp og temperatur hvert andre minutt

geografiske område nesten hele året. Andre steder og gjerne eldre fisk, legger derimot ut på store vandringer. Hvorvidt kveiten vender tilbake til samme fjord for å gyte er det ikke mulig å dokumenter før man starter opp med merking av kveite med satellitt eller elektroniske merker (DST). De foreløpige resultatene fra merkeforsøk der konvensjonelle merker har blitt brukt (små plast merker), viser at gjenfangstprosenten er svært høy i Hardangerfjorden (32 % gjenfangst, vitner om høyt fiskepress).

Havforskningsinstituttet har også nylig utført en undersøkelse for å kartlegge turistfisket og estimere uttaket av de viktigste artene i nord og sør. Undersøkelsen var begrenset til å gjelde fiske utført ved de registrerte turistfiskebedriftene og all annen turist og fritids/rekreasjonsfiske er derfor ikke med i estimatene. Denne undersøkelsen viser at det i 2009 ble fisket 80 tonn kveite i nord og midt Norge, mens det ble fisket 0.2 tonn i sør og vest Norge.

I tillegg til dette har Havforskningsinstituttet i notatet "Kveite i norske farvann: Status og utfordringer for forvaltning og forskning" av 20. april 2009 svart på en del spørsmål fra Fiskeri- og kystdepartementet om blant annet turistfiske etter kveite og minstemål.

5.2.4 Havforskningsinstituttets anbefaling

Foruten minstemål og maskeviddebegrensninger, er fiske av kveite med garn, trål og snurrevad forbudt i tidsrommet 20. desember til 31. mars. Strenge fredningstiltak under gytesesongen, og påbud om bruk av rist i rekefisket nord for 62°N har ført til at bestanden ser ut til å ha tatt seg opp de siste årene.

Havforskningsinstituttet mener at innføring av sorteringsrist i rekefisket har hatt positiv effekt for gjenoppbygging av bestanden i områdene nord for 62°N, og at sorteringsrist bør vurderes innført i alt rekefiske i Nordsjøen og Skagerrak.

Videre er Havforskningsinstituttets oppfatning at det ikke bør være tillatt med et direkte fiske etter kveite sør 62°N. I tillegg må minstemålsbestemmelsen overholdes av både yrkes-, fritids- og turistfiskere, samt at levedyktig kveite under minstemål må slippes ut igjen. Også stor kveite som fanges i fredningstiden bør slippes ut igjen (jf unntak fra Havressursloven på lik linje med fangst av hummer).

Det er behov for en gjennomgang av historiske data på fiske og landinger av kveite for å sette utviklingen de siste årene i perspektiv. Det foreslås at Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet i løpet av det kommende året samarbeid om utarbeidelse av en slik analyse, med tanke på å etablere en kurve over bestandsutviklingen i ulike områder.

5.3 REGULERING AV FISKET ETTER KVEITE I 2012

5.3.1 Fiske etter kveite sør for 62°N

I en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning prioriterer Fiskeridirektoratet kveite sør for 62°N i forhold til nye eller reviderte tiltak i 2012.

Fiskeridirektoratet viser for øvrig til Havforskningsinstituttets anbefaling om at det ikke bør være tillatt med et direkte fiske etter kveite sør for 62°N. Kveitebestanden anses fremdeles å ligge på et svært lavt nivå. Fiskeridirektoratet vil derfor invitere til et møte for blant annet å diskutere regulering av fisket etter kveite, herunder et eventuelt forbud mot fiske etter kveite sør for 62°N.

5.3.2 Bifangst av kveite i garnfisket nord for 62°N

I henhold til utøvelsesforskriften § 39 tredje ledd er det tillatt med 1 % bifangst av kveite i fredningsperioden. Bifangsten regnes i rund vekt basert på summen av alle sluttседler eller landingssедler undertegnet i perioden fra og med 20. desember til og med 31. mars.

Hensikten med denne ordningen er å redusere inndragning av uunngåelig bifangst av kveite i fredningsperioden, ettersom bifangst av kveite kan utgjøre en stor andel av den enkelte fangst. Fiskeridirektoratets erfaringer er at denne ordningen fungerer bra.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bifangstreguleringen av kveite i 2012.

5.3.3 Fisket etter kveite med garn nord for 62°N

Fisket etter kveite med garn er i tillegg regulert med minstemål, maskeviddebegrensninger og fredningstid. Fiskeridirektoratet tror disse reguleringene har bidratt til en positiv utvikling i bestanden, men direktoratet er av den oppfatning at dette ikke er tilstrekkelig for å gi bestanden tilstrekkelig vern for videre positiv utvikling, særlig sett hen til den begrensede kunnskapen vi har om bestandens situasjon.

Kveite er en ettertraktet matfisk, både i forhold til kvalitet og pris. På denne bakgrunn er det viktig at det legges til rette for reguleringstiltak som faktisk kan kontrolleres. Sammenlignbare fiskerier er garnfisket etter breiflabb, hvor det er krav om røkting av garn hver tredje dag.

I 2008 ble det videre stilt krav om at det ved fiske etter breiflabb med garn skal rapportere setting og opphaling av garn til Kystvaktsentralen. Rapporteringsplikten har bidratt til at Kystvakten og Fiskeridirektoratets inspektører i langt større grad enn tidligere har hatt mulighet til å kontrollere at røktingskravet og de øvrige reguleringstiltakene faktisk overholdes. Dette vil også gjøre det enklere i forbindelse med garnoppdydding. Dette er særlig viktig for kveiten ettersom den trolig er relativt stedbunden.

Kravet om røkting i fisket etter breiflabb ble innført fordi en fryktet at bruksmengden per fartøy ville øke, og at avgrensning av garnmengde og ståtid var et virkemiddel for å avgrense innsatsen i fisket. Økt garnmengde ville også gå ut over kvaliteten, samt øke risikoen for utkast. Fiskeridirektoratet ser for seg at dette også vil være tilfelle i fisket etter kveite med garn.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at krav om røkting og rapporteringsplikt også bør innføres i fisket etter kveite med garn, sett hen til den gode effekten disse tiltakene har hatt i sammenlignbare fiskerier og behovet for ytterligere vern av bestanden.

Fiskeridirektoratet foreslår at det innføres tilsvarende krav til røkting for fiske etter kveite med garn som for fiske etter breiflabb med garn.

Fiskeridirektøren foreslår å innføre rapporteringskrav til Kystvaktsentralen for fiske etter kveite med garn ved setting av garn og opphaling av garn.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «TilSbr_Navn»

Mín čuj./Vár ref: 11/34 - 29

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 17/2011 - Sametingets innspill til regulering av fiske etter breiflabb og kveite i 2012

Fiske etter kveite har vært et viktig fiske i sjøsamiske områder når det gjelder å bevare og utvikle kultur og næring. I forbindelse med et stort direkte fiske, kombinert med stor bifangst av rekeyngel i reketrålfiske i fjordene nordpå i 1960 – 80 årene, ble kveitebestanden sterkt redusert.

Etter begrensninger i bruk av reketrål i fjordene og en begrensning i fisketid, rapporteres det nå om et godt direktefiske på kveite samt et stort innslag av småkveite i garn- linefangster. Bivdi har i sin horingsuttalelse i 2008, foreslått å gjeninnføre tidligere fisketid med garn etter kveite nordpå. Dvs. innføring av fiskestopp den 20. januar. De samme signalene er kommet fra Fjordfiskernes forening.

Sametingets forslag:

- *Fredningsperiode for fiske etter kveite nord for 62 N settes fra 20. januar til 31. mars*

Sametinget forslag i denne sak røkker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorráddeaddi/seniorrádgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15299
Deres referanse:
Vår dato: 22.11.2011
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB OG KVEITE I 2012

1 Innledning

Fiskeridirektoratet viser til behandling av forslag til regulering av fisket etter breiflabb og kveite i 2012, jf sak 17/2011 behandlet under Reguleringsmøte 3. november 2011.

Som kjent ble det ikke fastsatt en egen reguleringsforskrift for breiflabb i 2011. Fiskeridirektoratet anbefaler at dette videreføres i 2012, og vil derfor kun foreslå enkelte endringer i forskrift 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen.

2 Reguleringsmøtets behandling

I Reguleringsmøte foreslo både fra Norges Kystfiskarlag og FHL at røktingstiden for breiflabb ble endret fra hver tredje dag til hver andre dag. Det ble vist til at ressurser gikk til spille dersom det kun var krav om røkting hver tredje dag. Dette hadde også blitt observert av Kystvakten og av Referanseflåten til Havforskningsinstituttet. Norges Fiskarlag delte ikke oppfatningen til de andre organisasjonene og pekte på at røkting hver tredje dag var hensiktsmessig.

Fiskeridirektoratet viste til at vårt prinsipale ståsted er at det bør stilles krav om røkting hver andre dag. Dette ble også foreslått i forbindelse med inneværende års reguleringer.

Når det gjelder fredningstiden for breiflabb ønsket Norges Fiskarlag en justering av disse. Fiskeridirektøren ga signaler om at direktoratet ikke ville anbefale justeringer av gjeldende fredningstider. Fra direktoratets side er det heller ønskelig å utvide disse, men det ble opplyst at direktoratet på nåværende tidspunkt går for en videreføring.

Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag ønsket også justeringer av gjeldende bifangstregler for breiflabb.

Fiskeridirektøren slo fast at direktoratet i utgangspunktet vil anbefale en videreføring av gjeldende bifangstregler, men at det vil foreslås en videre reduksjon i tillatt bifangst av breiflabb ved fiske med stormasket trål og snurrevad.

Når det gjelder kveite aksepterte næringen at det ble stilt krav om røkting av fisket etter kveite, men det ble stilt spørsmål ved hvorfor en ønsket krav om rapportering ved setting av kveitegarn. Fiskeridirektøren viste her til at dette var nødvendig for å kunne eventuelt kontrollere disse garnene blant annet i forhold til røkting.

3 Fiskeridirektoratets anbefaling

Fiskeridirektoratet viser til behandling i Reguleringsmøte og foreslår i hovedsak en videreføring av gjeldende tekniske reguleringer av fisket etter breiflabb og kveite. Fiskeridirektoratet vil også understreke på bakgrunn av tilgjengelig rådgivning og fangststatistikk at breiflabb som bestand må forvaltes ut fra en føre var tilnærming.

3.1 Fiske etter breiflabb med garn

Fiskeridirektoratet anbefaler at allerede innførte regulerings- og kontrolltiltak videreføres i 2012:

- *Minstemål på 60cm*
- *Maskevidde 360mm*
- *Røkting av garn*
- *Maksimum garnmengde på 500 garn per fartøy.*
- *Fredningstid*
- *Rapportering om setting av garn, opphaling av garn ved avslutning av fisket, tap av garn og funn av tapte garn*

I Reguleringsmøte kom det opp forslag til å endre røktingskravet for breiflabb til hver andre dag. Fiskeridirektoratet støtter dette forslaget.

Krav om røkting av breiflabb garn hver andre dag ble innført allerede i 1995. Bakgrunnen for regelen om røkting var at en fryktet at bruksmengden per fartøy ville øke, og at avgrensning av garnmengde og ståtid var et virkemiddel for å avgrense innsatsen i fisket. Økt garnmengde ville også gå ut over kvaliteten. Dersom fartøyene ikke klarte å røkte garnene ofte nok, ville kvaliteten på fisken bli dårligere, noe som ville medføre økt utkast. Dette er også signaler vi nå får fra deler av næringen, Kystvakten og Havforskningsinstituttet etter at røktingstiden har vært satt til hver tredje dag i en periode.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektoratet anbefale at røktingstiden for breiflabbgarn endres fra hver tredje dag til hver andre dag.

4 Fiske med trål og snurrevad

I Reguleringsmøte kom det frem at næringen ønsker at bifangstreglene i trålfisket justeres. Fiskeridirektoratet anbefaler i hovedsak en videreføring av gjeldende bifangstregler.

Fiskeridirektoratet mener at trål- og snurrevadfisket etter breiflabb bør begrenses mest mulig. Det vises til at trålredskaper som anvendes i Nordsjøen har for dårlige seleksjonsegenskaper til å skille ut yngel og små breiflabb under minstemålet på 60cm.

Ved vurdering av mulige tiltak rettet mot trålfisket etter breiflabb må en ta hensyn til det etablerte trålfisket som utøves i Norges økonomiske sone. EU-fartøy har siden breiflabb ble skilt ut med en egen kvote i kvoteavtalen mellom Norge og EU fått gradvis redusert sin

mulighet til å fiske etter breiflabb i Norges økonomiske sone i Nordsjøen. Dette innebærer at det er satt et tak for hvor mye fartøy fra disse landene kan fiske i Norges økonomiske sone.

I tillegg ble det fra og med 2011 besluttet at heller ikke EU fartøy skulle tillates å ha mer enn 20 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

På grunn av utkast av yngel og småfisk, samt feilrapportering er det imidlertid vanskelig å anslå det totale uttaket eller fiskedødeligheten i dette fiskeriet. Fiskeridirektoratet viser i denne sammenheng til at Kystvaktens inspeksjoner indikerer at omtrent halvparten av all breiflabb som fiskes med trål er under minstemålet som gjelder i det norske garnfisket (60cm), samt at sammenligninger mellom fangstsammensetningen i individuelle trålfangster og fangsten ombord indikerer utkast av all yngel og ungfisk under en viss størrelse (35-40cm).

Fiskeridirektoratet mener det er positivt at det nå er satt begrensninger på alt trålfiske i Norges økonomiske sone i forhold til breiflabb, men vil understreke at det samlede trålfisket av breiflabb må ned på et vesentlig lavere nivå dersom en skal følge rådgivningen om å beskytte yngel og ungfisk, samt hindre ekspansjon av fisket.

Dersom en skal lykkes med å hindre ekspansjon i et norsk trålfiske etter breiflabb i Nordsjøen er det Fiskeridirektoratets oppfatning at bifangstregelen må være så streng at den ikke oppmuntrer til et økt trålfiske etter breiflabb. Fiskeridirektoratet anser at dagens bifangstregel gir en noe mer regulerende effekt enn hva som har vært tilfelle før 2010.

Fiskeridirektoratet er fremdeles av den oppfatning at en bifangstprosent på 10 % ved fiske med stormasket trål eller snurrevad er i samsvar med målsettingen om å hindre ekspansjon i trålfisket etter breiflabb.

Fiskeridirektoratet anbefaler derfor at bifangstprosenten ved fiske med stormasket trål eller snurrevad reduseres videre til 15 %. Det vises til at det er et lite antall fartøy som rapporterer inn fangster av breiflabb i løpet av sesongen som har mer bifangst av breiflabb enn 15 % i de enkelte fartøys landinger. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at et slikt første steg ikke vil ha uoverkommelige ringvirkninger for næringen. Vern av yngel og småfisk bør tillegges avgjørende vekt i denne vurderingen.

Fiskeridirektoratet foreslår å endre bifangstregelen for breiflabb for fartøy som fisker med trål og snurrevad fra 20 % til 15 %.

5 Fiske etter kveite

I en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning prioriterer Fiskeridirektoratet kveite sør for 62°N i forhold til nye eller reviderte tiltak i 2012. Fiskeridirektoratet viser for øvrig til Havforskningsinstituttets anbefaling om at det ikke bør være tillatt med et direkte fiske etter kveite sør for 62°N. Kveitebestanden anses fremdeles å ligge på et svært lavt nivå. Fiskeridirektoratet vil derfor i 2012 invitere til et møte for blant annet å diskutere regulering av fisket etter kveite, herunder et eventuelt forbud mot fiske etter kveite sør for 62°N.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre bifangstreguleringen av kveite i 2012.

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren at det innføres krav om røkting av garn ved fiske etter kveite tilsvarende som for breiflabb, og at det ble innført krav om rapportering ved setting av garn.

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at krav om røkting og rapporteringsplikt også bør innføres i fisket etter kveite med garn, sett hen til den gode effekten disse tiltakene har hatt i sammenlignbare fiskerier og behovet for ytterligere vern av bestanden.

Fiskeridirektoratet opprettholder forslag om å innføre tilsvarende krav til røkting for fiske etter kveite med garn som for fiske etter breiflabb med garn, samt forslaget om å innføre rapporteringskrav til Kystvaktsentralen for fiske etter kveite med garn ved setting av garn og opphaling av garn.

6 Forslag til endring av forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Idet en viser til behandling av fisket etter breiflabb og kveite i Reguleringsmøte og ovenfor nevnte foreslår Fiskeridirektoratet følgende endringer i forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen (utøvelsesforskriften):

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 16, lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone §§ 4 og 6 og forskrift av 13. mai 1977 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14 fastsatt følgende forskrift:

I

I Fiskeri- og kystdepartementets forskrift 22. desember 2004 nr 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 28 andre ledd (endret) skal lyde:

(2) Garn som benyttes i fiske etter breiflabb og *kveite* skal røktes minst hver andre dag.

§ 30 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som driver garnfiske etter blåkveite, *breiflabb* og *kveite* nord for 62° N og breiflabb sør for 62° N skal rapportere til Kystvaktsentralen (tlf. 07611) om følgende:

- a) setting av garn, og
- b) opphaling av garn ved avslutning av fisket

§ 36 andre ledd (endret) skal lyde:

(2) Ved fiske med trål og snurrevad er det uten hinder av forbudet i § 15 bokstav f tillatt å ha inntil 15 % bifangst av breiflabb i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Sak 18/2011

Regulering av fisket etter sei sør for 62°

N i 2012

SAK 18/2011

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringsopplegget fra 2011 til 2012.

2 FISKET ETTER SEI I 2010

I henhold til den bilaterale avtalen mellom Norge og EU kunne Norge fiske inntil 56 613 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2010, hvorav 50 tonn ble avsatt til tredjeland¹ sitt fiske i Nordsjøen og Skagerrak, og 250 tonn til forskning og undervisningskvoter.

Tabell 1 viser at det i 2010 gjensto vel 2 200 tonn av totalkvoten. Total fangst inkluderer bifangst av sei som er gått til oppmaling. I 2010 er dette estimert til å utgjøre 1 310 tonn, basert på prøvetaking fra industrifangster. Estimater er beheftet med usikkerhet.

Tabell 1: Gruppekvote, fangst og førstehåndsverdi i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Not	5 500	3 090	2 410	56,2 %	11 394
Konvensjonelle	8 000	6 321	1 679	79,0 %	57 183
Trål	42 812	44 916	-2 104	104,9 %	391 095
Torsketrålere	27 603	30 684	-3 081	111,2 %	283 111
Seitrålere	7 184	6 103	1 081	85,0 %	52 743
Nordsjøtrålere o.a ¹	5 025	6 819	-1 794	135,7 %	55 241
Bifangst industritrål	3 000	1 310	1 690	43,7 %	
Forskning/undervisning	250	7	243	2,8 %	15
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		67	-67		582
Totalt	56 562	54 401	2 161	96,2 %	460 269

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 29. august 2011

1) Kvantum viser estimert innblanding av sei i industritrålfisket 1.1.2010 – 31.12.2010 og er et resultat av Havforskningsinstituttets prøvetaking. Det finnes ingen verditall her.

¹ Ved en inkurie er ikke avsetningen til Sverige på 880 tonn tatt inn i beregningene av totalkvoten for 2010.

3 FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2011

I henhold til den bilaterale avtalen med EU kan Norge fiske inntil 48 526 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2011. Etter kvotebytte og en avsetning på 250 tonn til forskning og undervisningsformål, ble norsk disponibel kvote på 48 347 tonn. Tabell 2 viser fordelingen mellom de ulike fartøygruppene.

Tabell 2: Gruppekvoter i 2011

Fartøygrupper	Gruppekvote
Not	5 500
Konvensjonelle	8 000
Trål	34 847
Torsketrål	21 788
Seitrål	5 671
Nordsjøtrål og pelagisk trål	5 689
Avgrenset nordsjøtrål	1 699
Totalt	48 347

Av gruppekvoten til nordsjøtrål og pelagisk trål er det avsatt 1 500 tonn til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2011

Fartøygrupper	Kvot (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Not	5 500	2 690	2 810	48,9 %	10 177
Konvensjonelle	8 000	5 105	2 895	63,8 %	47 718
Trål	34 847	36 245	-1 398	104,0 %	304 424
Torsketrålere	21 788	23 350	-1 562	107,2 %	208 289
Seitrålere	5 671	9 510	-3 839	167,7 %	65 470
Nordsjøtrålere/Pelagisk tråltillatelse	4 189	960 ²	3 229	22,9 %	7 264
Avgrenset nordsjøtråltillatelse	1 699	2 425	-726	142,8 %	23 400
Bifangst industritrål ¹	1 500			0,0 %	
Forskning/skole	250	3	247	1,0 %	7
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)		9			2
Totalt	48 597	44 052	4 545	90,6 %	362 328

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 30. september 2011

1) Det foreligger ikke noe estimat av bifangst i industritrålfisket for 2011 enda. Man regner med at også i år er det blitt tatt en del sei som bifangst i dette fisket.

2) Farøty med pelagisk tråltillatelse har fisket 880 tonn per 30. september 2011.

3.1 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Torsketrålere

Fabrikktrålere var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 980 tonn, mens ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere (andre torsketrålere) var regulert med en maksimalkvote på 700 tonn per fartøy.

Fiskeridirektoratet besluttet å øke maksimalkvotene 29. april 2011 til 1 400 tonn for fabrikktrålerne og 1 000 tonn for andre torsketrålere. Fisketakten var lavere i inneværende år sammenliknet med 2010. På sensommeren ble gruppeknoten beregnet oppfisket, men fisket fikk likevel fortsette innenfor gjeldende regulering ettersom det sto igjen en betydelig andel av totalkvoten.

I 2011 har 31 torsketrålere deltatt i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. I 2010 deltok 37 fartøy i denne gruppen i fisket etter sei, mens 33 fartøy deltok i 2009. Denne gruppen har fisket vel 23 400 tonn sei per 30. september 2011.

3.1.2 Seitrålere

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 700 tonn. Maksimalkvoten ble økt i takt med torsketrålerne til 1 000 tonn 29. april 2011. Gruppeknoten var beregnet oppfisket på sensommeren, men også dette fisket fikk fortsette ettersom det sto igjen en betydelig andel av totalkvoten.

Denne gruppen har per 30. september fisket omtrent 9 500 tonn sei.

3.1.3 Nordsjøtrålere

For enkelte fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse har fisket etter sei vært en viktig del av driftsgrunnlaget de siste årene. I 2010 hadde fartøyene fisket opp sin maksimalkvote på 60 tonn allerede i januar 2010. I mars 2010 ble det avholdt et møte med næringen der Norges Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag ble enige om en ny fordeling for 2010 og 2011.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet deretter følgende²:

”Fordeling

Med verknad frå 2011 får fartøy med pelagisk trålløyve og fartøy med nordsjøtrålløyve 77 % av seikvoten til nordsjøtrålarane, medan fartøy med avgrensa nordsjøtrålløyve får 23 % av seikvoten til nordsjøtrålarane.

*Regulering av fartøy med pelagisk trålløyve eller nordsjøtrålløyve
Fartøy med pelagisk trålløyve eller nordsjøtrålløyve kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn i 2010.*

² <http://www.regjeringen.no/nb/dep/fkd/pressesenter/pressemeldinger/2010/Sei-i-Nordsjoen-og-Skagerrak--fordeling-og-regulering-av-nordsjotratarane-.html?id=598196>

Frå og med 2011 blir kvoten fastsett til det enkelte fartøy med pelagisk trålløyve og fartøy med nordsjøtrålløyve ved at alle får eit likt grunnkvantum, og deretter brukar ein den fastsette konsesjonskapasiteten for å rekne ut den endelege kvoten til det enkelte fartøyet.

Regulering av fartøy med avgrensa nordsjøtrålløyve

Fartøy med avgrensa nordsjøtrålløyve som har fiska meir enn 325 tonn sei i eitt av åra 2006, 2007 eller 2008 får kvotefaktor 1,0 og kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn i 2010. Andre fartøy med avgrensa nordsjøtrålløyve får ein kvotefaktor på 0,5 og kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn i 2010. Fisket kan bli stoppa når gruppekvote er oppfiska.

Frå og med 2011 vil kvotenivået som blir fastsett for faktor 1,0 reflektere ei formålstenleg overregulering i gruppa.”

Dermed fikk fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse en gruppekvote på 5 689 tonn, hvorav 1 500 tonn er avsatt til å dekke bifangst som går til oppmaling i industritrålfisket. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet seinere å regulere denne fartøygruppen med en maksimalkvote på 400 tonn også i 2011.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk en gruppekvote på 1 699 tonn i inneværende år, og fartøy med kvotefaktor 1 var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 400 tonn.

Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse var regulert med en maksimalkvote på 200 tonn fra årets begynnelse.

Mot slutten av juli var gruppekvote for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse beregnet oppfisket, men det sto en god del igjen av seikvote totalt sett. Maksimalkvotene for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse ble derfor opphevet fra 1. august.

Til sammen har disse tre fartøygruppene har per 30. september 2011 fisket vel 3 400 tonn av gruppekvotene på til sammen 5 888 tonn, hvorav fartøy med avgrenset nordsjøtråll har fisket vel 2 400 tonn. Det står dermed igjen om lag 2 500 tonn (bifangst ikke inkludert).

Som nevnt ovenfor er 1 500 tonn av gruppekvote til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse avsatt til å dekke bifangst av sei som går til oppmaling i industrifisket. Det har ikke vært mulig å foreta en nøyaktig beregning av denne bifangsten så langt i år, men som følge av lave kvoter på de relevante artene i industrifisket legger man til grunn at medgått bifangst er noe lavere enn i 2010.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 600 tonn per fartøy.

Fiskeridirektoratet opphevet maksimalkvotene for denne gruppen 1. august 2011. Fisket etter sei med konvensjonelle redskap foregår tradisjonelt i første halvår.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har per 30. september 2011 fisket vel 5 100 tonn av gruppekvoten på 8 000 tonn, slik at det gjenstår omtrent 2 900 tonn av gruppekvoten.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn, og per 30. september er det fisket i omtrent 2 700 tonn, det vil si at det gjenstår 2 800 tonn av gruppekvoten.

4 BESTANDSSITUASJONEN

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde IIIa og IV) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde VI). ICES vurderer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne og at det er risiko for at bestanden ikke blir høstet på en bærekraftig måte. Gytebestanden er mer enn halvert siden 2008.

Norge og EU har siden 2002 vært enig om forvaltningsstrategien for sei i Nordsjøen og Skagerrak. Forvaltningsplanen som gir uttrykk for denne strategien ble revidert i 2008 og skal igjen revideres før utgangen av 2012. Hensikten med forvaltningsplanen er å sikre et bærekraftig fiske og høyt utbytte av bestanden.

Det fremgår videre av forvaltningsplanen at kvoten ikke skal endres med mer enn 15 % fra år til år med mindre det anses nødvendig å redusere kvoten ytterligere på grunn av bestandssituasjonen.

En omlegging mot maksimering av langtidsutbytte tilsier en fangst på 75 000 tonn i 2012. Kvoteanbefalingen i henhold til forvaltningsplanen er 87 544 tonn i 2012. Dette svarer til den maksimale reduksjon (15 %) som planen tillater fra 2011 til 2012. Denne kvotereduksjonen er for liten til å holde fiskedødelighet nede på det nivået som er målet i forvaltningsplanen. Rene føre var betraktninger tilsier null fangst. ICES anbefaler derfor bruk av unntaksparagrafen i forvaltningsplanen og at fangstene reduseres med mer enn 15 %, det vil si til mindre enn 87 544 tonn.

ICES vil revidere rådet fra juni 2011 beskrevet ovenfor, og kommer med et nytt råd 15. november 2011.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2012 er ikke avsluttet. Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 er derfor basert på en anbefalt TAC på 87 544 tonn i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI. Som nevnt ovenfor vil forutsetningene kunne endre seg ettersom ICES reviderte råd kommer 15. november.

Dersom Norge og EU blir enige om TAC på dette nivået vil det gi en TAC i Nordsjøen og Skagerrak på 79 315 tonn, hvorav Norge har en andel på 52 % som gir en norsk kvote på 41 244 tonn i 2011. Fiskeridirektoratet legger til grunn at avsetning til tredjeland og kvotebytte vil ligge på samme nivå som inneværende år. Fiskeridirektoratet vil i det videre beregne gruppekvote etter avsetning til forskning og forvaltningsformål med utgangspunkt i en norsk kvote på 41 064 tonn.

Dette vil gi en reduksjon av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak på 7 283 tonn i forhold til årets kvote.

5.1 NOTFISKET

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvote til not for 2012 fastsettes til 5 500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at gruppekvote for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper i 2011 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvote.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 27 564 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote:

Tabell 4: Fordeling av gruppekvoten til fartøy som fisker etter sei med trål i 2012

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		27 564
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		22 564
Herav:		
Torsketrålere	73,0	16 472
Seitrålere	19,0	4 287
Nordsjøtrålere	8,0	1 805
Sum nordsjøtrålere		6 805

5.3.1 Torsketrålere

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at det er mest hensiktsmessig å regulere torsketrålernes fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak med maksimalkvoter. Det vises til at det er relativt stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder kvoteutnyttelsen og at deltakelsen har gått ned de siste årene.

Tidligere har denne gruppen blitt regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. I 2008 ble de garanterte kvotene fjernet på bakgrunn av innspill fra næringen. Erfaringer fra de tre siste årenes fiske etter sei tilsier at det ikke er behov for garanterte kvoter i torsketrålernes fiske etter sei.

Reduksjonen i den norske kvoten i 2012 tilsier at maksimalkvotene fra årets begynnelse burde reduseres. Men erfaringene fra utviklingen i fisket de siste årene har vist at det er nødvendig å foreta refordelinger for å sikre at torsketrålernes gruppekvote og den samlede trålkvoten fiskes opp. I 2011 ble maksimalkvotene redusert fra årets begynnelse i forhold til 2010, men ble økt til nivå med 2010 i slutten av april. Dersom maksimalkvotene ved årets begynnelse blir fastsatt på samme nivå som ved årets begynnelse i inneværende år, vil overreguleringen være ca. 85 %, mot en overregulering på ca. 45 % ved begynnelsen av 2011. Dette taler for å redusere maksimalkvotene noe i forhold til ved årets begynnelse i 2011. Forslaget under gir en overregulering på vel 60 %.

Fiskeridirektøren foreslår at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2012:

Tabell 5: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2012

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	840
Andre torsketrålere	1,0	600

5.3.2 Seitrålere

Dersom Norge og EU blir enige om en kvote i tråd med ICES anbefaling vil seitrålerne få en gruppekvote på 4 287 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2012.

Erfaringer fra tidligere års fiske tilsier at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter, men ettersom totalkvoten går noe ned i 2012 taler dette for at maksimalkvoten bør reduseres noe.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 600 tonn sei.

Denne maksimalkvoten vil utgjøre en overregulering av gruppekvoten på ca. 90 %, som er litt høyere enn i 2011 da overreguleringen var på ca 70 % ved årets begynnelse. Som for torskeetrålerne medfører dette en høyere sannsynlighet for stopp i fisket.

5.3.3 Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Regneeksemplet basert på ICES sin rådgivning vil gi en gruppekvote til nordsjøtrålerne på 6 805 tonn i 2012.

5.3.3.1 Avsetning til bifangst av sei i industritrålfisket

For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisket, har det de siste årene blitt avsatt et kvantum av den samlede gruppekvoten til dekning for den mengde av sei som har gått til oppmaling. Med utgangspunkt i prøvetaking av industrifangstene har kvantum av oppmalt sei blitt estimert og deretter lagt til sluttseddelført fangst. Disse estimatene er imidlertid beheftet med betydelige svakheter både når det gjelder antall prøver og kvaliteten på de enkelte prøvene, og kan således ikke brukes til å gi et bilde av innblandingen av sei i industrifisket fordelt på de enkelte fartøy.

Denne avsetningen ble i 2009 redusert fra 5 000 til 1 000 tonn. Dette på bakgrunn av adgangen til å benytte rist i fisket etter kolmule. Samtidig ble adgangen til å levere sei til oppmaling begrenset til 5 %. Bifangsten av sei i industritrålfisket i 2009 viste seg imidlertid å være høyere enn forventet, og ble estimert til 2 284 tonn innblandet sei. Derfor ble avsetningen til bifangst satt til 3 000 tonn i 2010.

I 2010 ble bifangsten estimert til å utgjøre 1 310 tonn. På grunn av påbudet om sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål som ble innført 1. mai 2010, har bifangsten minnet. Forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut stor fisk, spesielt sei og lysing.

I tillegg til usikkerheten ved beregning av bifangsten, vil medgått kvantum avhenge av hvilke kvoter som blir fastsatt i et eventuelt fiske etter kolmule og øyepål. Kvoten på kolmule i 2012

er fastsatt på et nivå nesten ti ganger høyere enn inneværende år. Kvoterådet for øyepål i 2012 er foreløpig nulluttak, men rådet vil revideres i løpet av våren 2012, og man kan derfor ikke utelukke et direktefiske etter øyepål i 2012. Det synes derfor hensiktsmessig å videreføre bifangstavsetningen tilsvarende som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at det av gruppekvoten på 6 805 tonn avsettes et kvantum på 1 500 tonn sei til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling.

Dersom det skulle vise seg at oppmalt kvantum skulle bli lavere enn dette, vil overskytende kvantum kunne tilbakeføres til gruppens³ fiske til konsum.

5.3.3.1 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Et generelt problem med å regulere de tre gruppene som inngår i samlebetegnelsen ”nordsjøtrålere”, er at det stor spredning i seifangstene i alle tre gruppene. På fartøynivå har fisket de senere årene blitt regulert med en generell maksimalkvote fra årets begynnelse som i utgangspunktet medfører en stor overregulering i forhold til gruppekvoten. Utviklingen i fisket de siste årene har ført til at alle begrensninger på fartøynivå har blitt opphevet i løpet av året.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse er sammenlignbare med hensyn til størrelse, fiskemuligheter og driftsmønster. De seifangstene som er registrert på disse to gruppene, er stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse består for en stor del av mindre fartøy der de fleste driver et trålfiske etter reke, samt et blandingsfiske med innslag av sjøkreps. Disse fartøyene har i henhold til konsesjonen også adgang til å fiske etter sei. I utgangspunktet var denne adgangen ment å dekke behovet for bifangst i trålfisket. For å begrense seifisket til fartøy i denne gruppen, har de blitt regulert med en svært lav maksimalkvote fra årets begynnelse. Ved refordelinger har imidlertid disse maksimalkvotene blitt hevet eller opphevet for å bidra til at trålernes gruppekvote skulle kunne bli oppfisket. De liberale reguleringene av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak har gjort det mulig for et lite antall fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, på linje med andre trålere, til å kunne drive et tilnærmet fritt fiske etter sei. De årvisse liberaliseringene de siste årene har ført til en ekspansjon i seifisket ved at flere fartøy i denne gruppen i løpet av de tre siste årene har lagt om til et direktefiske etter sei.

Næringen har diskutert hvordan man kan hindre en videre ekspansjon i dette fisket.

Fiskeri- og kystdepartementet har som nevnt i punkt 3.1.3 besluttet en fordelig av gruppekvoten som gir 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får 23 %.

Denne fordelingen gir etter bifangstavsetning på 1 500 tonn kvoter på henholdsvis 3 740 til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 1 565 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

³ Bifangsten avsettes fra kvoten til fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse.

5.3.3.1.1 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Erfaringer fra tidligere år viser at disse fartøygruppene ikke tar gruppekvote sin, det er som nevnt over stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum. Enkelte fartøy har lagt om til et direktefiske etter sei. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet å regulere fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse med en maksimalkvote på 400 tonn i 2011. Ut i fra innværende års erfaringer ser dette ut til å være hensiktsmessig.

Fiskeridirektøren foreslår å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 400 tonn.

Fiskeridirektøren vil legge til rette for at gruppekvote blir oppfisket.

5.3.3.1.2 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at det fra og med 2011 skal fastsettes et kvotenivå som skal reflektere en formålstjenelig overregulering for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Det er vanskelig å beregne overregulering for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse da de tidligere har vært regulert i samme gruppe som fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse. Det har vært få fartøy som har levert relativt store fangster, og overreguleringen har derfor vært skyhøy.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får i dette regneeksempelet 1 565 tonn i gruppekvote for 2012. Også for denne gruppen synes avviklingen av fisket i 2011 å ha fungert på en tilfredsstillende måte.

Fiskeridirektøren foreslår å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 200 tonn.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15867
Deres referanse:
Vår dato: 08.11.2011
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

1 Innledning

Forslag til reguleringen av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 ble behandlet som sak 18/2011 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 3. – 4. november 2011.

Det understrekes at den endelige kvoten for sei i Nordsjøen og Skagerrak foreløpig ikke er fastsatt. Det vil si at kvotene i dette forslaget er fastsatt på bakgrunn av en forventet TAC fastsatt mellom Norge og EU i de forestående bilaterale forhandlingene.

2 Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012

Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 er basert på en anbefalt TAC på 87 544 tonn i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI. Det understrekes at dette ikke er det endelige tallet. For det første er ikke de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2012 avsluttet per dags dato. Videre kan forutsetningene endre seg ettersom ICES har gitt signaler om at et revidert råd vil bli publisert 15. november.

Dersom Norge og EU blir enige om TAC på dette nivået vil det gi en TAC i Nordsjøen og Skagerrak på 79 315 tonn, hvorav Norge har en andel på 52 % som gir en norsk kvote på 41 244 tonn i 2011.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at avsetning til tredjeland og kvotebytte vil ligge på samme nivå som inneværende år. Fiskeridirektoratet vil i det videre beregne gruppekvote etter avsetning til forskning og forvaltningsformål med utgangspunkt i en norsk kvote på 41 064 tonn.

Dette vil gi en reduksjon av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak på 7 283 tonn i forhold til årets kvote.

2.1 Fiske etter sei med not

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren at gruppeknoten til not for 2012 fastsettes til 5500 tonn. Det ble videre foreslått fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger til forslagene.

2.2 Fiske etter sei med konvensjonelle redskaper

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren at gruppeknoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper i 2012 settes til 8000 tonn. For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslo Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppeknoten. Det ble også foreslått at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger til forslagene.

2.3 Fiske etter sei med trål

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 27 564 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål. Samtidig ble det foreslått en videreføring av avsetningen på 5000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe. Det ble videre foreslått en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote:

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		27 564
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		22 564
Herav:		
Torsketrålere	73,0	16 472
Seitrålere	19,0	4 287
Nordsjøtrålere	8,0	1 805
Sum nordsjøtrålere		6 805

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger til forslagene.

2.3.1 Torsketrålere

Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at det er mest hensiktsmessig å regulere torsketrålernes fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak med maksimalkvoter. Det vises til at det er relativt stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder kvoteutnyttelsen og at deltakelsen har gått ned de siste årene.

Tidligere har denne gruppen blitt regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. I 2008 ble de garanterte kvotene fjernet på bakgrunn av innspill fra næringen. Erfaringer fra de tre siste årenes fiske etter sei tilsier at det ikke er behov for garanterte kvoter i torsketrålernes fiske etter sei.

Reduksjonen i den norske kvoten i 2012 tilsier at maksimalkvotene fra årets begynnelse burde reduseres. Men erfaringene fra utviklingen i fisket de siste årene har vist at det er nødvendig å foreta refordelinger for å sikre at torsketrålernes gruppekvote og den samlede trålkvoten fiskes opp. I 2011 ble maksimalkvotene redusert fra årets begynnelse i forhold til 2010, men ble økt til nivå med 2010 i slutten av april. Dersom maksimalkvotene ved årets begynnelse blir fastsatt på samme nivå som ved årets begynnelse i inneværende år, vil overreguleringen være ca. 85 %, mot en overregulering på ca. 45 % ved begynnelsen av 2011. Dette taler for å redusere maksimalkvotene noe i forhold til ved årets begynnelse i 2011. Forslaget under gir en overregulering på vel 60 %.

På denne bakgrunn foreslo Fiskeridirektøren i Reguleringsmøte at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2012:

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	840
Andre torsketrålere	1,0	600

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger til forslagene.

2.3.2 Seitrålere

Dersom Norge og EU blir enige om en kvote i tråd med ICES anbefaling vil seitrålerne få en gruppekvote på 4287 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2012. Erfaringer fra tidligere års fiske tilsier at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter, men ettersom totalkvoten går noe ned i 2012 taler dette for at maksimalkvoten bør reduseres noe.

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 600 tonn sei. Denne maksimalkvoten vil utgjøre en overregulering av gruppekvoten på ca. 90 %, som er litt høyere enn i 2011 da overreguleringen var på ca 70 % ved årets begynnelse. Som for torsketrålernes medfører dette en høyere sannsynlighet for stopp i fisket.

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger til forslagene.

2.3.3 Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse. Regneeksemplet basert på ICES sin rådgivning vil gi en gruppekvote til nordsjøtrålernes på 6805 tonn i 2012.

2.3.3.1 Avsetning til bifangst av sei i industritrålfisket

For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisket, har det de siste årene blitt avsatt et kvantum av den samlede gruppekvoten til dekning for den mengde av sei som har gått til oppmaling. Med utgangspunkt i prøvetaking av industrifangstene har kvantum av oppmalt sei blitt estimert og deretter lagt til sluttседdelført fangst. Disse estimatene er imidlertid beheftet med betydelige svakheter både når det gjelder antall prøver og kvaliteten på de enkelte prøvene, og kan således ikke brukes til å gi et bilde av innblandingen av sei i industrifisket fordelt på de enkelte fartøy.

Denne avsetningen ble i 2009 redusert fra 5000 til 1000 tonn. Dette på bakgrunn av adgangen til å benytte rist i fisket etter kolmule. Samtidig ble adgangen til å levere sei til oppmaling begrenset til 5 %. Bifangsten av sei i industritrålfisket i 2009 viste seg imidlertid å være høyere enn forventet, og ble estimert til 2284 tonn innblandet sei. Derfor ble avsetningen til bifangst satt til 3000 tonn i 2010.

I 2010 ble bifangsten estimert til å utgjøre 1310 tonn. På grunn av påbudet om sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål som ble innført 1. mai 2010, har bifangsten minket. Forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut stor fisk, spesielt sei og lysing.

I tillegg til usikkerheten ved beregning av bifangsten, vil medgått kvantum avhenge av hvilke kvoter som blir fastsatt i et eventuelt fiske etter kolmule og øyepål. Kvoten på kolmule i 2012 er fastsatt på et nivå nesten ti ganger høyere enn inneværende år. Kvoterådet for øyepål i 2012 er foreløpig nulluttak, men rådet vil revideres i løpet av våren 2012, og man kan derfor ikke utelukke et direktefiske etter øyepål i 2012.

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren en videreføring av inneværende års bifangstavsetning. Norges Fiskarlag var av den oppfatning at denne avsetningen kunne reduseres noe.

Fiskeridirektøren foreslår at det av gruppekvoten på 6805 tonn avsettes et kvantum på 1000 tonn sei til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling.

Dersom det skulle vise seg at oppmalt kvantum skulle bli lavere enn dette, vil overskytende kvantum kunne tilbakeføres til gruppens¹ fiske til konsum.

2.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Et generelt problem med å regulere de tre gruppene som inngår i samlebetegnelsen ”nordsjøtrålere”, er at det er stor spredning i seifangstene i alle tre gruppene. På fartøynivå har fisket de senere årene blitt regulert med en generell maksimalkvote fra årets begynnelse som i utgangspunktet medfører en stor overregulering i forhold til gruppekvoten. Utviklingen i fisket de siste årene har likevel ført til at alle begrensninger på fartøynivå har blitt opphevet i løpet av året.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse er sammenlignbare med hensyn til størrelse, fiskemuligheter og driftsmønster. De seifangstene som er registrert på disse to gruppene, er stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse består for en stor del av mindre fartøy der de fleste driver et trålfiske etter reke, samt et blandingsfiske med innslag av sjøkreps. Disse fartøyene har i henhold til konsesjonen også adgang til å fiske etter sei. I utgangspunktet var denne adgangen ment å dekke behovet for bifangst i trålfisket. For å begrense seifisket til fartøy i denne gruppen, har de blitt regulert med en svært lav maksimalkvote fra årets begynnelse. Ved refordelinger har imidlertid disse maksimalkvotene blitt hevet eller opphevet for å bidra til at trålernes gruppekvote skulle kunne bli oppfisket. De liberale reguleringene av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak har gjort det mulig for et lite antall fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse, på linje med andre trålere, til å kunne drive et tilnærmet fritt fiske etter sei.

¹ Bifangsten avsettes fra kvoten til fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse.

De liberale reguleringene de siste årene har ført til en ekspansjon i seifisket ved at flere fartøy i denne gruppen i løpet av de tre siste årene har lagt om til et direktefiske etter sei.

Næringen har diskutert hvordan man kan hindre en videre ekspansjon i dette fisket.

Fiskeri- og kystdepartementet har tidligere besluttet en fordelig av gruppeknoten som gir 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får 23 %.

Denne fordelingen gir etter bifangstavsetning på 1000 tonn kvoter på henholdsvis 4240 til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 1565 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

2.3.3.3 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Erfaringer fra tidligere år viser at disse fartøygruppene ikke tar gruppeknoten sin, det er som nevnt over stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum. Enkelte fartøy har lagt om til et direktefiske etter sei. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet å regulere fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse med en maksimalkvote på 400 tonn i 2011. Erfaringene fra inneværende tilsier at dette fungerer hensiktsmessig.

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren derfor å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 400 tonn. Fiskeridirektøren vil legge til rette for at gruppeknoten blir oppfisket.

I Reguleringsmøte viste Norges Fiskarlag til det var avtalt med Fiskeri- og kystdepartementet at det skulle innføres en kvotestige for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse for å sikre at disse fartøyene kunne reguleres med fartøykvoter.

Fiskeri- og kystdepartementet viste til at det meste som var avtalt med næringen allerede var innført med unntak av kvotestigen. Det avgjørende i denne vurderingen var hensynet til et enkelt regelverk, og at nytteverdien av et slikt regime ville være begrenset sett hen til utviklingen i dette fiskeriet de siste årene.

Norges Fiskarlag viste videre til at regulering med fartøykvoter ville bidra til å redusere presset på opprusting i flåten.

Fiskeridirektoratets prinsipale ståsted er at fiskerier bør reguleres med fartøykvoter for å sikre stabile forhold så langt dette anses som hensiktsmessig. Erfaringene fra dette fiskeriet er at det foreløpig ikke er hensiktsmessig å regulere med fartøykvoter sett hen til at det trolig ville utvikle seg et behov for refordelinger i løpet av året.

Fiskeridirektoratet opprettholder derfor forslaget.

2.3.3.4 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fiskeri- og kystdepartementet har tidligere besluttet at det skal fastsettes et kvotenivå som skal reflektere en formålstjenelig overregulering for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Det er vanskelig å beregne overregulering for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse da de tidligere har vært regulert i samme gruppe som fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse. Det har vært få fartøy som har levert relativt store fangster, og overreguleringen har derfor vært svært høy.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får i dette regneeksempelet 1565 tonn i gruppekvote for 2012. Også for denne gruppen synes avviklingen av fisket i 2011 å ha fungert på en tilfredsstillende måte.

I Reguleringsmøte foreslo derfor Fiskeridirektøren å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 200 tonn.

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger til forslagene.

3 Forslag til forskrift

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøte foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, 12, 16, 42 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei i Nordsjøen, og i Skagerrak utenfor grunnlinjen i 2012.

§ 2 Totalkvote

Uten hensyn til § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil ... tonn sei i Nordsjøen, og i Skagerrak utenfor grunnlinjen i 2012. Av dette kvantum avsettes 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter

Fartøy som fisker med not kan fiske og lande inntil 5500 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8000 tonn.

Fartøy som fisker med trål kan fiske og lande inntil ... tonn, herunder kan:

- a) fartøy med torskestråltillatelse fiske og lande inntil ... tonn.
- b) fartøy med seistråltillatelse kan fiske og lande inntil ... tonn.
- c) fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil ... tonn, hvorav 1000 tonn avsettes til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket.
- d) Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil ... tonn.

§ 4 Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn.

§ 5 Maksimalkvote for fartøy med torskestråltillatelse

Fartøy med torskestråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 840 tonn.

Fartøy med torskestråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn.

§ 6 Maksimalkvote for fartøy med seistråltillatelse

Fartøy med seistråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn.

§ 7 Maksimalkvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 og 2008 får kvotefaktor 1 og kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får kvotefaktor 0,5 og kan maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn.

Maksimalkvotene i første og andre ledd skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes pelagiske trålfiske.

§ 8 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting eller forlengelse av fartøy med seitråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 10 Bifangst

Når det direkte fisket etter sei er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10 % bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 11 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for konvensjonelle havfiskefartøy når det gjenstår 1400 tonn sei av gruppekvoten.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 12 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar §§ 60, 61, 64 og 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

Med hilsen

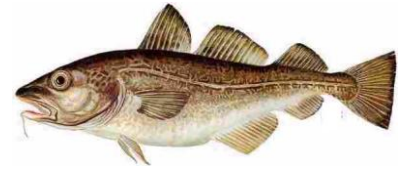
Trond Ottemo
Fung. seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 19/2011

Regulering av fisket etter torsk sør for
62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2012

**REGULERING AV FISKE ETTER TORSK
I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012**

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringene for torsk i Nordsjøen og Skagerrak under forutsetning av at neste års totalkvote blir i samme størrelsesorden som inneværende års kvote.

2 BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Norge og EU forvalter torsk i Nordsjøen i fellesskap. Partene er enig om en forvaltningsplan som innebærer en fiskedødelighet lik 0,4 dersom gytebestanden vurderes til å ligge over føre var nivået. Dersom gytebestanden vurderes som lavere skal fiskedødeligheten reduseres gradvis. ICES har vurdert denne forvaltningsplanen til å være føre var dersom den implementeres og håndheves tilfredsstillende. Denne planen ble evaluert i år og det foreslås ikke endringer i den.

Forvaltningen har slik Fiskeridirektoratet ser det ikke vært vellykket og ICES har i flere år anbefalt at det ikke bør fiskes torsk i Nordsjøen. Hovedårsakene til dette har vært dårlig rekruttering og at gytebestanden ikke har blitt gjenoppbygd. En viktig grunn til at gytebestanden ikke bygges opp er EUs utkastpolitikk som fører til at store mengder fisk, både over og under minstemålet, kastes på havet. I henhold til ICES er det i årene fra 2007 til 2009 blitt kastet ut omtrent like mye torsk som det kvantum som landes. Utkastet er noe redusert de siste årene, men vurderes til fremdeles å ligge på et høyt nivå.

I henhold til ICES har gytebestanden av torsk i Nordsjøen og Skagerrak økt siden 2006, men den vurderes fremdeles til å ligge under B_{lim} . Videre er det slik at fiskedødeligheten vurderes til godt over de langsiktige målsettingene i forhold til maksimalt langtidsutbytte og trolig også over F_{pa} . ICES viser også til at rekrutteringen har vært dårlig siden 2000.

ICES har på bakgrunn av forvaltningsplanen beregnet en kvote på 31 800 tonn i 2012. Dette forutsetter en fiskedødelighet som er lavere en 0,4. ICES har beregnet dødeligheten i 2011 til å ligge på 0,58, med andre ord må den reduseres vesentlig i 2012 for å bringe den i samsvar med forvaltningsplanen.

Det har vært et problem i en årrekke at EU har hatt problemer med å redusere dødeligheten. Fiskeridirektoratet stiller derfor spørsmål om hvorvidt forvaltningsplanen gir den beste forvaltningsmodellen for torsk i Nordsjøen og Skagerrak. Det vises blant annet til at ICES i sin føre var vurdering gir en anbefaling på et 0-uttak.

Tabell 1: Torsk i Nordsjøen og Skagerrak, ICES-anbefalinger, avtalt TAC og fangst (tonn)¹

År	Anbefaling		Avtalt TAC		Offisiell fangst	
	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak
1997	135 000	- ¹	115 000	16 100	100 000	16 100
1998	153 000	21 900	140 000	20 000	114 000	20 000
1999	125 000	17 900	132 000	19 000	80 000	19 000
2000	79 000	11 300	81 000	11 600	62 000	11 600
2001	0	0	48 600	7 000	42 300	7 000
2002	0	0	49 300	7 100	44 200	7 100
2003	0	0	27 300	3 900	27 400	3 900
2004	0	0	27 300	3 900	23 400	3 900
2005	0	0	27 300	3 900	23 900	3 800
2006	0	0	23 205	3 315	22 174	3 309
2007	0	0	19 957	2 851	19 930	2 936
2008	17 250	2 750	22 152	3 165	19 192	2 590
2009	0	0	28 798	4 114	27 013	3 672
2010 ²	33 552	4 793	33 552 ³	4 793 ⁴	25 727 ⁷	3 067 ⁷
2011 ²	26 842	3 835	26 842 ⁵	3 835 ⁶		

¹Sammenlagt for Norge og EU. Dokumenter lagt frem under forhandlingene.

²I henhold til forvaltningsplan.

³I tillegg kommer en kvote på 1 677 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁴I tillegg kommer en kvote på 240 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁵I tillegg kommer en kvote på 3 221 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁶I tillegg kommer en kvote på 460 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁷Per 1. november 2010.

3 FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2011

3.1 REGULERINGER

De siste års reguleringer har hatt som mål å bevare og gjenoppbygge bestanden ved å redusere det totale uttaket. Samtidig har det vært en målsetting å ikke legge for store hindringer i veien for fiske etter andre arter i samme område. Tilnærmingen har derfor vært å først avsette et kvantum som dekker behovet for bifangst av torsk i andre fiskerier. Dersom norsk kvote i tillegg gir rom for et direkte fiske etter torsk, skal dette være forbeholdt fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Under de bilaterale forhandlingene med EU for 2011, ble det bestemt å redusere torskeknoten i Nordsjøen til 26 842 tonn. Denne reduksjonen er basert på anbefaling fra ICES, som forutsetter at tiltak mot utkast blir iverksatt og har effekt. I tillegg kommer en kvote på 3221 tonn som deles i henhold til den vanlige fordelingen mellom partene. Det er EUs intensjon å bruke denne kvoten for å promotere videoovervåking av torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak. Norges holdning er at tiltak som skal bidra til redusert utkast i utgangspunktet er prisverdig. Imidlertid er dette ikke et tiltak som Norge ser som hensiktsmessig for det formål å redusere utkast. Norges andel av denne tilleggsknoten legges til den totale kvoten som Norge har til rådighet. Dermed er Norges kvote i 2011 på 5111 tonn.

Fordelingen av kvoten i 2011 fremgår av tabell 2.

Tabell 2: Forutsetning for regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen i 2011

Norsk andel av TAC i 2011	5 111 tonn
Avsetning til andre land	382 tonn
Avsetning til bifangst i trålfiske	1 500 tonn
Avsetning til bifangst, konvensjonelle fartøy	300 tonn
Avsetning til forskningsfangst	125 tonn
Gjenstående kvantum til et direkte torskefiske	2 804 tonn

I 2011 ble ordningen med garanterte kvoter i lukke gruppe videreført. I tillegg ble ordningen med inndeling av åpen gruppe i tre lengdegrupper videreført.

Fiskeridirektoratet økte maksimalkvotene for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen en gang med henholdsvis 30 %, jf tabell 3. Endringen gjort 13. januar var en justering i forhold til de økte maksimalkvotene for lukket gruppe fra årsskifte.

Tabell 3: Garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket og åpen gruppe i 2011

	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvoter (tonn)		
		1. januar	13. januar	9. september
Lukket gruppe (fartøyets hjemmelslengde):				
0 - 14,99 meter	5	50	-	65
15,00 - 20,99 meter	10	100	-	130
på eller over 21,00 meter	20	200	-	260
Åpen gruppe (fartøyets største lengde):				
0 - 9,99 meter	4	5	8	11
10,00 - 20,99 meter	4	10	12	16
på eller over 21 meter	4	15	20	26

Fartøy uten maksimalkvoter har i 2011 vært regulert med bifangstregler. Fartøy som fisker med trål eller reketrål har hatt adgang til å ha inntil 2,5 % bifangst av torsk.

Ved fiske med stormasket trål (120mm) har fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse hatt adgang til å ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap etter andre arter kunne ha inntil 20 % bifangst av torsk.

3.2 FANGST

Tabell 4 viser norsk fiske etter torsk i Nordsjøen fordelt på konvensjonelle redskaper, bifangst i konsumtrål, og estimert bifangst til oppmaling i industritrålfisket.

Tabell 4: Norsk fiske etter torsk i Nordsjøen (tonn)¹

År	Trål	Industritrål	Konvensjonell	Totalt
2002	1 233	24	3 987	5 244
2003	1 474	29	2 966	4 469
2004	1 180	16	2 034	3 230
2005	917	4	1 968	2 889
2006	762	48	1 972	2 782
2007	651	101	2 281	3 033
2008	1 183	22	2 912	4 095
2009	1 156	4	3 074	4 234
2010	748	199	3 772	4 718
2011	639	-	3 150	3 788

¹ Fiskeridirektoratets prøvetaking ved fiskemelfabrikkene og Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 5. oktober 2011

3.3 FISKE MED STORMASKET TRÅL

Tabell 5 viser fangst av torsk i Nordsjøen i det norske fiske med stormasket trål, fordelt på ulike trålredskaper. Torsk fisket med trål er fisket som bifangst i andre fiskerier. Bifangst av torsk i direkte fiske etter sei i Nordsjøen føres under bunntål. Selv om adgangen til å ta torsk som bifangst er begrenset, er uttaket betydelig ettersom de norske kvotene på sei i Nordsjøen er høye.

Tabell 5: Nordsjøtorsktatt i norsk konsumtrålfiske (tonn)¹

År	Bomtrål	Udef. trål	Bunntål	Krepsetrål	Reketrål	Totalt
2002	33	97	965	3	127	1 225
2003	39	83	1 187	24	125	1 458
2004	35	74	873	54	144	1 180
2005	49	61	621	59	126	916
2006	8	5	608	5	128	754
2007	15	30	507	3	96	651
2008	0	23	1 061	3	96	1 183
2009	0	63	1 029	1	63	1 156
2010	0	54	629	1	64	748
2011	0	46	535	7	51	639

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelsregister per 5. oktober 2011.

3.4 KONVENSJONELT FISKE

Tabell 6 gir en oversikt over fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen fordelt på redskapsgrupper. Av det konvensjonelle fisket utgjør garnfisket omtrent halvparten.

Tabell 6: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk (tonn)¹

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
2002	1 321	169	2 182	268	47	3 987
2003	1 125	93	1 371	279	24	2 892
2004	420	126	1 280	162	55	2 043
2005	348	111	1 301	168	37	1 965
2006	617	117	992	207	38	1 971
2007	737	210	1 203	187	55	2 392
2008	727	145	1 847	168	34	2 912
2009	813	145	1 967	128	21	3 074
2010	947	206	2 459	140	19	3 771
2011	902	121	1 928	186	13	3 150

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 5. oktober 2011.

Tabell 7 viser hvor mye torsk som er tatt i Nordsjøen av fartøy i lukket gruppe i kystflåten og havfiskefartøy med adgang til å delta i det direkte fisket med konvensjonelt redskap.

Tabell 7: Fangst av torsk (tonn) i Nordsjøen tatt av fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe¹

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Lukket gruppe	1 051	910	729	950	1 649	1 901	2 376	1 708
Havfiskefartøy med adgang til å delta	131	85	405	439	466	525	730	571
Totalt	1 182	995	1 134	1 389	2 115	2 426	3 113	2 279

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 5. oktober 2011.

4 FISKET ETTER TORSK I SKAGERRAK I 2011

4.1 REGULERINGER

Norge og EU er enige om en totalkvote for torsk i Skagerrak på 3 835 tonn. Dette innebærer at Norges kvote utenfor grunnlinjene i 2010 er på 124 tonn, som er reduksjon med 31 tonn fra fjorårets kvote. Også i Skagerrak er det lagt til en tilleggskvote. Denne er på 460 tonn hvorav 15 tonn tilfaller Norge, som dermed har torskekvote på 139 tonn utenfor grunnlinjene i Skagerrak. For øvrig er reguleringene tilsvarende fjorårets reguleringer. Det vil si at 89 tonn settes av til konvensjonelt fiske, mens 50 tonn settes av til bifangst i trålfiske.

I utgangspunktet er direkte fiske etter torsk i Skagerrak forbudt, med unntak av en gruppe fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra dette forbudet. Etter innspill fra Norges Fiskarlag økte Fiskeridirektoratet 12. mai 2010 maksimalkvoten for denne gruppen fra 7 tonn til 10 tonn.

Bakgrunnen for dette var at kvoten i Skagerrak ble økt for 2010 samt at antall deltagende fartøy er redusert. Denne maksimalkvoten ble videreført i 2011.

I trål- og rekefiske er innblanding av torsk i utgangspunktet satt til maksimum 2,5 %, men det er tillatt å ha 10 % bifangst ved fiske med trål dersom minste maskevidde er 120mm, eller 70mm hvis det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. I konvensjonelt fiske kan innblanding av torsk være 20 %.

4.2 FANGST

Tabell 8 gir en oversikt over norsk fiske etter torsk i Skagerrak. Fangstene er fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy. Fangsten er dessuten fordelt som fisket innenfor eller utenfor grunnlinjene. I henhold til "Skagerrakavtalen" er kun fangst av torsk utenfor grunnlinjene kvoteregulert.

Tabell 8: Norsk torskefiske i Skagerrak (tonn)¹

Redskapsgruppe Fangstområde/År	Konvensjonell				Trål				Totalt			
	2008	2009	2010	2011	2008	2009	2010	2011	2008	2009	2010	2011
Innenfor grunnlinjene	249	152	153	128	250	191	168	98	499	343	321	226
Utenfor grunnlinjene	40	24	11	20	116	73	54	23	156	97	65	43
Totalt	289	176	164	148	366	264	222	121	655	440	386	269

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 5. oktober 2011.

Tabell 8 viser at det i 2011 foreløpig er fisket 43 tonn av en kvote på 139 tonn utenfor grunnlinjene i Skagerrak

5 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2012

5.1 REGULERINGSBEHOV

Fiskeridirektoratet antar at Norges kvote vil bli redusert i 2012. Det er Fiskeridirektoratets mening at neste års reguleringer bør baseres på årets reguleringer.

Det er usikkert hvilken kvote Norge vil disponere i 2012. Dette vil avgjøres i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU. Resultatet av forhandlingene vil avhenge av de to partenes syn på rådgivningen fra ICES og en vurdering av effekten av tiltakene som er innført for å redusere utkast. I den videre drøftelsen har Fiskeridirektoratet derfor tatt utgangspunkt i en kvote på et noe lavere nivå enn i 2011.

Ved enighet om TAC på et lavere nivå enn årets vil den viktigste konsekvensen være at avsetningene til nødvendig bifangst i ulike typer fiskeri vil legge beslag på en større andel av den norske kvoten, og omfanget av et direkte fiske etter torsk med konvensjonelle redskap vil måtte reduseres.

Fiskeridirektøren legger videre til grunn at det fortsatt bør være en prioritert målsetting å legge til rette for et tradisjonelt direkte fiske med konvensjonelle fartøy dersom nivået på den norske kvoten tillater det.

5.2 BIFANGST

Bifangst av torsk i trålfiske har blitt redusert de siste årene. Det er vanskelig å fastslå årsakene til dette, men noe er nok grunnet i at fisket etter sei har blitt redusert og at det foregår på andre områder enn tidligere. Videre er det trolig en sammenheng med at det er innført sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål samtidig som at uttaket av disse artene har vært svært begrenset de siste årene. Det antas at en vil se samme utvikling neste år, foruten en økning av kolmulekvoten. Samlet sett er det derfor grunn til å anta at en lavere avsetning enn i inneværende år ville dekke behovet for bifangst i dette fisket.

Deler av næringen har foreslått at tillatt bifangst økes fra 2,5 % til 5 % for trål, og fra 20 % til 25 % for konvensjonelle fartøy uten deltakeradgang. Etter at fisket etter torsk i sør ble regulert i juni 2003 for å gjenoppbygge bestanden, har trålfisket, for å muliggjøre et direkte fiske for konvensjonelle fartøy, vært begrenset til en bifangst på 2,5%. Bestandssituasjonen har ikke blitt vesentlig forbedret i denne perioden, slik at det er fortsatt behov for strenge tiltak, også på norsk side, for å bygge opp bestanden. Fiskeridirektøren legger til grunn at en slik økning av bifangstprosenten vil innebære en omfordeling mellom ulike fartøygrupper. Fiskeridirektoratet ser derfor ikke grunn til å øke tillatt innblanding av bifangst i trålfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangst av torsk regnes i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes av 1000 tonn torsk til bifangst for fartøy som fisker med trål og at gjeldende grenser for tillatt innblanding videreføres i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 300 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av konvensjonelle fartøyers behov for bifangst i andre fiskerier i 2012.

I tillegg foreslås at det settes av 125 tonn til forskningsformål som i 2011

5.3 REGULERING AV FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre hovedprinsippene fra årets regulering. Vilkår for deltakelse i det konvensjonelle fisket fastsettes i egen forskrift.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direktefiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor tilgjengelig "restkvote" etter at det er gjort nødvendige avsetninger for bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote i 2012:

Tabell 11: Forslag til gruppekvoter (tonn) ved et direktefiske på 3 300 tonn¹

Fartøygrupper	Prosent	Kvantum
Lukket gruppe	73 %	2 409
Åpen gruppe	27 %	891
Sum	100 %	3 300

¹Regneeksempelet i tabellen er basert på kvoten i 2011, etter overføringer til tredjeland.

Deltakelse i lukket gruppe er meget uforutsigbar, og den største delen av kvoten tas av 15 til 20 fartøy. Det har ført til at ved fastsetting av maksimalkvoter har det vært betydelig overregulering. I 2011 var overreguleringen på vel 250 %.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre maksimalkvotene i lukket gruppe fra årets begynnelse i 2012, samt videreføring av differensierte garanterte kvoter for fartøy i lukket gruppe. Dersom den endelige kvoten som Norge disponerer avviker betydelig fra 2011 kvoten, vil Fiskeridirektøren vurdere å øke eller redusere de individuelle kvotene.

Tabell 12: Forslag til garanterte kvote og maksimalkvoter i lukket gruppe¹

Fartøygruppe	Antall fartøy	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 15 meter	47	1	5	50 tonn
Fartøy 15-21 meter	3	2	10	100 tonn
Fartøy 21-28 meter	9	4	20	200 tonn
Fartøy over 28 meter	5	4	20	200 tonn
Totalt lukket gruppe	54			

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 5. oktober 2011.

I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren videreføring av reguleringen for fartøy i åpen gruppe. Det foreslås også en videreføring av garantert kvantum til åpen gruppe. Vesentlig økning eller reduksjon i forhold til 2011 kvotene vil kunne føre til endringer i maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringen for så vidt gjelder tillatt bifangst av torsk i andre fiskerier etter en eventuell stopp i fisket, eventuelt etter at maksimalkvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at det bør være åpning for at konvensjonelle fartøy kan fiske utover den kvoten som vil bli fastsatt for det direkte fisket dersom det viser seg at det estimerte kvantumet til andre land og avsetning til bifangst for trålerne er satt for høyt.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør summen av kvoten i det direkte fisket og bifangstavsetningen på 300 tonn. Ved eventuelt stopp i fisket kan fartøy i lukket gruppe fortsette fisket innenfor garantert kvote.

6 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK UTENFOR GRUNNLINJEN I SKAGERRAK I 2011

Vi vet ikke hvilken torskekvote Norge vil disponere i 2012 før Norge og EU har sluttforhandlet Skagerrakavtalen for 2012. Siden torsken utenfor grunnlinjen i Skagerrak antas å være en del av samme bestand som nordsjøtorsken, er beslutning om TAC i Skagerrak en del av beslutningen om TAC i Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av utviklingen i fisket i 2011, og ut fra utsiktene til fortsatt lav kvote i Skagerrak i 2012, foreslå at fisket etter torsk reguleres strengt.

I det følgende legges det til grunn at den norske torskekvoten utenfor grunnlinjene i Skagerrak videreføres i 2012. Dette er en kvote på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å gjennomføre et regulert direkte fiske på denne kvoten. For å kunne begrense det norske fisket i Skagerrak neste år vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk utenfor grunnlinjene.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bifangstreguleringer av trålerne videreføres, det vil si at tillatt bifangst av torsk blir 2,5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bifangstregulering for konvensjonelle fartøy videreføres, det vil si at 20 % bifangst av torsk er tillatt.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det generelle forbudet mot et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak bør videreføres i 2012. En ytterligere reduksjon i kvotene fra dagens nivå, kan medføre at kvoten i Skagerrak i sin helhet må reserveres bifangst i ulike fiskerier etter andre arter. Under denne forutsetning vil det ikke være grunnlag for et direkte fiske i Skagerrak for fartøy som på grunn av særlig avhengighet av dette fiskeriet har fått unntak fra forbudet mot å fiske torsk i Skagerrak. Dersom kvoten gir rom for det bør imidlertid dispensasjonsordningen for disse få konvensjonelle fartøyene kunne videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke åpnes for et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2012.

Et fåtall konvensjonelle fartøy, som har dokumentert at dette fiskeriet har vært av stor betydning, har ved enkeltvedtak fått dispensasjon fra dette forbudet. Opprinnelig var det 7

fartøy som fikk denne dispensasjonen i 2004. Nå er det 4 fartøy igjen. Fiskarlaget Sør har bedt om at maksimumkvoten fra årets begynnelse settes til 10 tonn for disse fartøyene.

Dersom det er rom innenfor disponibel kvote etter nødvendige avsetninger for dekning av bifangst, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre den etablerte unntaksordningen for fartøy som oppfyller vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak.
Fiskeridirektøren foreslår en maksimumkvote på 10 tonn for båter som har fått dispensasjon fra forbudet mot direktefiske etter torsk i Skagerrak.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15907
Deres referanse:
Vår dato: 11.11.2011
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

1 Innledning

Regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 ble behandlet som sak 19/2011 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 3. – 4. november 2011.

Det understrekes at forslaget sendes før de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2012 er avsluttet. Det vil si at alle kvotetall i dette brevet er basert på en antatt kvote. Fiskeridirektoratet vil gi oppdaterte tall når den bilaterale avtalen foreligger.

2 Reguleringsmøtets behandling

2.1 Behov for regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen i 2012

Fiskeridirektoratet antar at Norges kvote vil bli redusert i 2012. I sakspapiret til Reguleringsmøtet la Fiskeridirektoratet derfor til grunn at inneværende års reguleringer videreføres neste år. Konsekvensen ved en lavere kvote vil være at avsetningen til nødvendig bifangst i ulike typer fiskeri vil legge beslag på en større andel av den norske kvoten, og omfanget av et direkte fiske etter torsk med konvensjonelle redskap vil måtte reduseres.

Fiskeridirektøren la videre til grunn at det fortsatt bør være en prioritert målsetting å legge til rette for et tradisjonelt direkte fiske med konvensjonelle fartøy dersom nivået på den norske kvoten tillater det.

Reguleringsmøte hadde ingen kommentarer til dette.

2.2 Bifangst

Bifangst av torsk i trålfiske har blitt redusert de siste årene. Det er vanskelig å fastslå årsakene til dette, men noe er nok grunnet i at fisket etter sei har blitt redusert og at det foregår på andre områder enn tidligere. Videre er det trolig en sammenheng med at det er innført sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål samtidig som at uttaket av disse artene har vært svært

begrenset de siste årene. Det antas at en vil se samme utvikling neste år, foruten en økning av kolmulekvoten. Samlet sett er det derfor grunn til å anta at en lavere avsetning enn i inneværende år ville dekke behovet for bifangst i dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslo at det settes av 1000 tonn torsk til bifangst for fartøy som fisker med trål og at gjeldende grenser for tillatt innblanding videreføres i 2012. I tillegg foreslo Fiskeridirektøren at det avsettes 300 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av konvensjonelle fartøyers behov for bifangst i andre fiskerier i 2012.

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger mot dette.

I sakspapiret til Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren at tillatt bifangst i de enkelte fiskerier ble videreført. Det ble vist til at bestandssituasjonen ikke har blitt vesentlig forbedret i denne perioden, slik at det er fortsatt behov for strenge tiltak for å bygge opp bestanden. Videre ble det vist til at en økning av bifangstprosenten vil innebære en omfordeling mellom ulike fartøygrupper.

I det skriftlige innspillet fra Norges Fiskarlag foreslås det at tillatt bifangst i fiske med reketrål økes fra 2,5 % til 10 %, og at det tillates 5 % bifangst av torsk i fiske med torske- og seitrål. I forhold til rekefisket vises det til at mengde reker kan være så lavt at noen få torsker i fangsten vil føre til at grensen på 2,5 % overskrides.

Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget om å videreføre tillatt bifangst av torsk. Det vises til at bestanden fremdeles er vurdert til å ikke være bærekraftig høstet og at uttaket må begrenses til et minimum. Videre antas gytebestand å ligge under B_{lim} nivået i 2012. Det understrekes også at avsetningen skal dekke nødvendig bifangst slik at det er mulig å gjennomføre hovedfisket. Dette er med andre ord ikke en bifangstkvote. Økes bifangstprosentene vil dette også medføre en endret fordeling mellom de ulike gruppene.

2.3 Regulering av fiske med konvensjonelle redskap

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren å videreføre hovedprinsippene fra årets regulering. Dette innebærer at Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direktefiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor tilgjengelig "restkvote" etter at det er gjort nødvendige avsetninger for bifangst.

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger mot dette.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote i 2012:

Tabell 1: Forslag til gruppekvoter (tonn) ved et direktefiske på 3 300 tonn¹

Fartøygrupper	Prosent	Kvantum
Lukket gruppe	73 %	2 409
Åpen gruppe	27 %	891
Sum	100 %	3 300

¹Regneeksempelet i tabellen er basert på kvoten i 2011, etter overføringer til tredjeland.

Deltakelse i lukket gruppe er uforutsigbar, men den største andelen av gruppekvoten tas av 15 til 20 fartøy med forholdsvis stabil deltakelse. Det har derfor vært nødvendig med en betydelig overregulering av maksimalkvotene. I 2011 var overreguleringen på vel 250 %.

I Reguleringsmøte foreslo Fiskeridirektøren å videreføre maksimalkvotene i lukket gruppe fra årets begynnelse i 2012, samt videreføring av differensierte garanterte kvoter for fartøy i lukket gruppe. Dersom den endelige kvoten som Norge disponerer avviker betydelig fra 2011 kvoten, vil Fiskeridirektøren vurdere å øke eller redusere de individuelle kvotene.

Norges Kystfiskarlag kommenterte under Reguleringsmøte at kvotestige for fartøy over og under 15 meter er svært bratt.

Fiskeridirektøren viste til at dette var historisk betinget, men at deltakelsen i fisket innebærer at de fastsatte maksimalkvotene kun begrenser et fåtall fartøy.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om garanterte kvoter og maksimalkvoter for lukket gruppe:

Tabell 2: Forslag til garanterte kvote og maksimalkvoter i lukket gruppe¹

Fartøygruppe (hjemmelslengde)	Antall fartøy	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 15 meter	47	1	5	50 tonn
Fartøy 15-21 meter	3	2	10	100 tonn
Fartøy 21-28 meter	9	4	20	200 tonn
Fartøy over 28 meter	5	4	20	200 tonn
Totalt lukket gruppe	54			

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 5. oktober 2011.

I Reguleringsmøte foreslo Norges Kystfiskarlag at åpen gruppe reguleres med høyere maksimalkvoter. Dette ble avvist under Reguleringsmøte ettersom potensial i åpen gruppe er svært stor og et økt kvantum kan medføre økt aktivitet. Med andre ord kan det ikke forventes en lineær økning av åpen gruppes fangster med økte maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om regulering av fartøy i åpen gruppe. Vesentlig økning eller reduksjon i forhold til 2011 kvotene vil kunne føre til endringer i maksimalkvotene.

2.4 Regulering av fisket etter torsk utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2012

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende regulering i Skagerrak.

Reguleringsmøte hadde ingen innvendinger mot dette.

3 Fiskeridirektørens forslag til forskrift

I det en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt til Reguleringsmøtet foreslår en at følgende forskrift fastsettes:

Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2011 med hjemmel i lov om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 §§ 11, 12, 16 og 37 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk fra Nordsjøen, og fra Skagerrak utenfor grunnlinjene i 2012.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy fiske inntil ... tonn torsk i norske farvann i Nordsjøen. Av dette kvantum avsettes 125 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil ... tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3 Gruppekvoter

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil ... tonn torsk i Nordsjøen.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap som har adgang til å delta kan fiske og lande inntil ... tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 4 Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

Fartøyets hjemmelslengde:	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
0 - 14,99 meter	5	50
15,00 - 20,99 meter	10	100
på eller over 21,00 meter	20	200

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk for fartøy med mindre enn 300m³ lasteromsvolum som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk i Nordsjøen:

Fartøyets største lengde:	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvote (tonn)
0 – 14,99 meter	4	5
15,00 – 20,99 meter	4	10
på eller over 21 meter	4	15

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske inntil 10 tonn torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 5 Bifangst

Fartøy som fisker med trål eller reke-trål kan ha inntil 2,5 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120mm i Nordsjøen kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 20 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120mm eller ned til 70mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen i Skagerrak, kan fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse ha inntil 10 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak kan ha inntil 20 % bifangst av torsk i de enkelte hal og ved landing.

§ 6 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 7 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 8 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Ved utskifting, forlengelse til større fartøy eller forkortelse til mindre fartøy, skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregisteret innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Sak 20/2011

Regulering av fisket etter rødspette i
Skagerrak og Nordsjøen i 2012

SAK 20/2011

REGULERING AV FISKE ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy kan fiske fritt innenfor Norges totalkvote av rødspette i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg i Skagerrak.

2 FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 2011

Under de bilaterale kvoteforhandlingene for 2011 fastsatte Norge og EU en totalkvote (TAC) på 73 400 tonn rødspette i Nordsjøen, hvorav Norge har en andel på 7 %. Etter kvotebytte med EU stod Norge igjen med en nasjonal kvote på 4 538 tonn rødspette i 2011. Av dette kan fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse fiske inntil 4 338 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 200 tonn. Trålfisket etter rødspette i Nordsjøen er regulert med maksimalkvoter. Maksimalkvoten for trålfartøy ble videreført på 1 500 tonn. Norsk kvote og fangst av rødspette i årene 2001 til 2011 fremgår av tabell 1 nedenfor:

Tabell 1: Norsk kvote og fangst av rødspette i Nordsjøen i årene 2001 til 2011 (rundvekt tonn)¹

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Total kvote	1.460	2.390	2.469	2.111	1.630	1.621	1.118	1.105	2.885	4.168	4.538
Konvensjonelle	148	405	356	578	605	756	30	73	30	33	29
Trål	1.657	1.493	1.342	1.160	1.019	674	1.138	978	1.085	1.057	879
Total fangst	1.805	1.898	1.698	1.738	1.624	1.430	1.168	1.051	1.115	1.090	908

3 KVOTERÅD OG REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 2012

Kvoteforhandlingene med EU for 2012 er ikke avsluttet og kvoten for neste år er følgelig ikke fastsatt. ICES vurderer bestanden til å ha full reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig.

¹Fiskeridirektoratet sitt landings- og sluttседdelregister per 9. september 2011. Til og med 2006 omfattet gruppen "Konvensjonelle" alle fartøy, med unntak av bomtrålerne. Det vil si at bifangst av rødspette i trålfisket inngikk i kategorien "Konvensjonelle". Fra og med 2007 ble det avsatt en gruppekvote til trålfartøy, herunder fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

ICES anbefaler at TAC for rødspette i Skagerrak ikke overstiger 84.410 tonn i 2012, som er en økning med 15 % fra 2011. Det er dermed sannsynlig at Norges kvote vil øke i 2012. Det er uvisst om og hvor mye EU vil bytte til seg av rødspettekvote i 2012, men 600 tonn ble overført fra Norge til EU i 2011. Norges kvote i 2012 kan dermed ligge mot 5.900 tonn. Tabell 1 viser at de norske fangstene er langt under den kvoten som norske fiskere har til rådighet. På bakgrunn av dette mener Fiskeridirektøren det vil være forsvarlig å åpne et fritt fiske.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske fritt etter rødspette i Nordsjøen i 2012, frem til totalkvoten er oppfisket.

4 FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2011

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2011 enig om en totalkvote (TAC) på 7.791 tonn rødspette i Skagerrak, hvorav Norge har en andel på 159 tonn. Av dette kan konvensjonelle fartøy fiske inntil 35 tonn i 2011, mens trålfartøy (nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse) kan fiske inntil 124 tonn. Fisket med trål i Skagerrak er regulert med maksimalkvoter, hvorefter hvert fartøy kan fiske og lande inntil 35 tonn rødspette. Tabell 2 viser kvoter og fangst av rødspette i perioden fra 2003 til 2011.

Tabell 2: Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak i årene 2003 til 2011 (rundvekt tonn)²

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Total kvote	266	190	152	154	170	187	187	187	159
Konvensjonelle	74	81	80	143	37	26	29	29	19
Trål	267	25	36	184	117	53	31	20	11
Total fangst	341	106	116	327	155	79	60	49	30

² Fiskeridirektoratet sitt landings- og sluttseddelregister per 9. september 2011. Til og med 2006 omfattet gruppen "Konvensjonelle" alle fartøy, med unntak av bomtrålerne. Det vil si at bifangst av rødspette i trålfisket inngikk i kategorien "Konvensjonelle". Fra og med 2007 ble det avsatt en gruppekvote til trålfartøy, herunder fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

5 KVOTERÅD OG REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2012

Kvoteforhandlingene med EU for 2012 er ikke avsluttet og kvoten for neste år er følgelig ikke fastsatt.

ICES har ikke hatt informasjon som gjør det mulig å gi anbefaling for TAC for rødspette i Skagerrak for 2012. Dermed anbefales at fangstene i 2012 burde være redusert i forhold til 2011. ICES har imidlertid ikke tatt hensyn til mulig innblanding eller betydning av økning i Nordsjøbestanden for Skagerrak.

Fiskeridirektoratet har som målsetning å bevare det konvensjonelle fisket etter rødspette i Skagerrak og vil derfor søke å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes i 2012. Denne avsetning ble redusert fra 100 tonn i 2007 til 80 tonn i 2008 med bakgrunn i at fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse fra og med 2007 fikk en egen gruppekvote sammen med bomtrålerne i Skagerrak. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at denne kvoten kan videreføres også i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes **80** tonn til det konvensjonelle fisket i 2012 og at den resterende kvoten tilfaller fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker rødspette i Skagerrak. Fartøy i trålgruppen reguleres med maksimalkvoter som fastsettes etter at forhandlingene mellom Norge og EU er avsluttet. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelse og utvikling i fisket.

NOTAT

Saksnummer: 11/15302
Dato: 07.12.2011
Side 1 av 2

Fra: Ingvild Bergan
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Telefon: 46802612
E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Snorri Palmason

REGULERINGSMØTETS BEHANDLING AV REGULERINGEN AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

Innledning

Regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 ble behandlet som sak 20/2010 under Reguleringsmøtet, som ble avholdt 3. til 4. november 2011.

Reguleringsmøtets behandling

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy kan fiske fritt innenfor Norges totalkvote av rødspette i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg i Skagerrak.

Norges Kystfiskarlag ga skriftlig innspill til saken, hvor de blant annet anbefalte å legge til rette for å videreføre tradisjonell fangst med konvensjonelle redskaper, og gikk inn for at den konvensjonelle flåten skulle prioriteres ved fordeling av kvoten.

Norges Fiskarlag ga skriftlig innspill til saken, hvor de anbefalte videreføring av inneværende års regulering både i Nordsjøen og Skagerrak. På Reguleringsmøtet uttrykte *Norges Fiskarlag* tilslutning også til Fiskeridirektørens forslag til ny regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen.

Det ble ellers kommentert at kvotene i liten grad har vært utnyttet de senere år, og at det etter at fisket med bomtrål opphørte er få aktører i fisket etter rødspette.

Fiskeridirektørens tilrådning

I forbindelse med de årlige kvoteforhandlingene mellom Norge og EU, som ble undertegnet 2. desember 2011, ble Norges kvote av rødspette fastsatt til 5 209 tonn i Nordsjøen, og 159 tonn i Skagerrak.

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag om fritt fiske etter rødspette i Nordsjøen, for fartøy med adgang til å delta i fisket.

Fiskeridirektøren har som målsetting å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og vil derfor søke å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes. Fiskeridirektøren går derfor inn for at avsetningen til det konvensjonelle fisket i Skagerrak på 80 tonn videreføres.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse foreslås regulert med maksimalkvoter i Skagerrak. På bakgrunn av erfaringene fra 2011 ser det ut til at det overveiende av fangsten tas som bifangst. Det er fremdeles et lite antall fartøy som deltar i fisket. Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn å videreføre en maksimalkvote på 35 tonn i Skagerrak.

Sak 21/2011

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2012

SAK 21/2011

REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2012

1 SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy kan fiske fritt innenfor Norges totalkvote av sjøtunge i Nordsjøen.

2 FISKET ETTER SJØTUNGE I 2011

Norge har de siste årene byttet til seg en kvote på sjøtunge i EU sonen i ICES statistikkområde IV. Denne kvoten utgjorde 90 tonn i 2008 og 2009 men ble redusert til 50 tonn i 2010 og var det også i 2011. Innenfor denne kvoten har konvensjonelle fartøy hatt adgang til å utøve et direkte fiske etter sjøtunge, mens trålerne har hatt adgang til å fiske sjøtunge som bifangst.

Tabell 1: Norsk fiske etter sjøtunge i årene 2001 – 2011 (rund vekt)¹

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Nordsjøen	82,9	49,7	123,9	184,6	82,0	44,7	3,5	15,4	1,6	1,6	0,7
Skagerrak	4,8	3,2	4,3	5,36	6,6	10,2	7,3	6,8	3,8	2,8	2,2
Sum	87,8	52,9	128,3	190,0	88,6	54,9	10,8	22,2	5,4	4,0	2,9

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 9. september 2011

Tabell 2: Norsk fiske etter sjøtunge fordelt på redskap i årene 2001 – 2011 (rund vekt)¹

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Trål	84,7	50,5	115,8	172,4	74,6	45,2	7,4	14,4	2,8	2,2	1,0
Konvensjonelle	3,1	2,4	12,5	17,7	14,0	9,7	3,8	7,8	2,6	2,6	1,9
Sum	87,8	52,9	128,3	190,0	88,6	54,9	10,8	22,2	5,4	4,8	2,9

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 9. september 2011

Norske fartøy har i stor grad utnyttet tunge kvoten godt frem til og med 2006. I årene etter har norske fartøy derimot i liten grad utnyttet denne kvoten. Det forklares med bortfall av norsk bomtrålfiske.

3 REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2012

De siste par årene har utnyttelsesgraden av denne kvoten vært lav. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det ikke er behov for å maksimalkvoteregulere dette fisket.

Dersom kvoteavtalen med EU for 2012 inkluderer en kvote av sjøtunge til Norge vil Fiskeridirektøren foreslå at konvensjonelle fartøy, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske fritt etter sjøtunge i Nordsjøen i 2012, frem til totalkvoten er oppfisket.

NOTAT

Saksnummer: 11/15303
Dato: 06.12.2011
Side 1 av 2

Fra: Ingvild Bergan
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Telefon: 46802612
E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Snorri Palmason

REGULERINGSMØTETS BEHANDLING AV REGULERINGEN AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2012

Regulering av fisket etter sjøtunge i EU-sonen i 2012 ble behandlet som sak 21/2011 under Reguleringsmøtet, som ble avholdt 3. til 4. november 2011.

Reguleringsmøtets behandling

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

Norges Fiskarlag gikk i skriftlig innlegg inn for slik videreføring, gitt at Norge i 2012 tildeles en kvote sjøtunge i EU-sonen i samme størrelsesorden som de siste årene.

Det fremkom ikke ytterligere kommentarer til saksdokumentene på Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilrådning

I henhold til avtale mellom EU og Norge av 2. desember 2011 har Norge en totalkvote på 50 tonn sjøtunge i EU-sonen i 2012, det vil si det samme som i 2011.

Fiskeridirektøren anbefaler på denne bakgrunnen en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg, det vil si at fartøy med adgang til å delta i fisket kan fiske fritt innenfor den norske totalkvoten.

Sak 22/2011

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2012
- b) torsk i NAFO-området i 2012

SAK 22/2011

A) REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2012

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter bunnfisk Grønland i 2012 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland får tildelt kvoter av bunnfisk ved Grønland, vil Fiskeridirektøren tilrå at reguleringsopplegget utformes i samarbeid med Norges Fiskarlag. Det vil særlig bli lagt vekt på å utforme et reguleringsopplegg som i størst mulig grad ivaretar hensynet til å kunne utnytte de disponible kvotene ved Grønland.

2 GENERELT

De norske kvotene i Grønlands økonomiske sone er tildelt gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge i kvoteavtale med EU fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite for fiske i grønlandske farvann. Siden 1991 har Norge i tillegg hatt separate kvoteavtaler med Grønland. Kvotene har vært forbeholdt line- og trålfartøy. De siste årene har kvoteutnyttelsen av de disponible kvotene ved Grønland avtatt vesentlig, se tabellene nedenfor.

3 FISKET I 2010

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge og Grønland og Norge og EU hadde norske fartøy i 2010 til disposisjon kvoter i samme størrelsesorden som tidligere.

Kvotene fremgår av tabell 1 nedenfor.

Tabell 1: Norske kvoter og fangst i 2010 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	750		750	310	440
Kveite	Øst-Grønland	235	75	310	51	259
	Vest-Grønland		75	75	5	70
Blåkveite	Øst-Grønland	275	824	1 099	466	633
	Vest-Grønland	900	800	1 700	1 742	-42
Uer	Øst-Grønland	300	1500	1 800	2 004	-204
Uer ¹	Øst-Grønland	400		400	288	112

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 14. oktober 2011

4 FISKET I 2011

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge og Grønland og Norge og EU har norske fartøy også inneværende år hatt til disposisjon kvoter i samme størrelsesorden som tidligere.

Kvotene fremgår av tabell 2 nedenfor.

Tabell 2: Norske kvoter og fangst i 2011 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	750		750	800	-50
Kveite	Øst-Grønland	235	75	310	66	244
	Vest-Grønland		75	75	-	75
Blåkveite	Øst-Grønland	275	824	1 099	145	954
	Vest-Grønland	900	800	1 700	1 011	689
Uer	Øst-Grønland	300		300	148	152 ²
Uer ³	Øst-Grønland	400		400	402	-2

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangstloggbok per 14. oktober 2011

4.1 DELTAKELSE I FISKET

4.1.1 Linefartøy

Det har de siste årene vært liten interesse for å delta i linefisket ved Grønland og fartøyene har ikke utnyttet de disponible kvotene. Det er fra grønlandsk side ikke satt begrensinger på antall deltakende fartøy. For å legge forholdene best mulig til rette for en bedre kvoteutnyttelse har det de siste årene i samråd med næringen vært gjennomført et meget fleksibelt reguleringsopplegg, hvor fartøyene fortløpende søkes lisensiert ved ønsket deltakelse i fisket. Dette har imidlertid heller ikke i inneværende år hatt vesentlig effekt når det gjelder linefartøyenes utnyttelse av kvotene av kveite og blåkveite.

¹ Kan fiskes med bunntål/line

² Pelagisk uer kan fiskes i internasjonalt farvann, slik at restkvoten har blitt fisket i Irmingerhavet

³ Kan fiskes med bunntål eller line

To fartøy har deltatt i linefisket inneværende år.

4.1.2 Trålere

I henhold til kvoteavtalen med Grønland kan bare seks trålere delta i fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten har imidlertid deltakelsen i flere år vært begrenset til fem fartøy. Næringen viste likevel til at lønnsomheten har vært marginal selv med begrenset deltakelse. I samsvar med ønske fra Fiskebåtrederne Forbund har derfor deltakelsen de siste årene vært begrenset til tre fartøy.

Med virkning fra 2007 har Fiskebåtrederne Forbund etablert en felles rulleringsordning for blåkveitefisket, som omfatter alle trålere som er egnet og utrustet for deltakelse. Ordningen omfatter 36 fartøy. Eventuelle andre trålfartøy som ønsker å delta kan melde seg på uavhengig av dette, og vil ikke omfattes av rulleringsordningen. Det er ikke mottatt påmelding fra fartøy utover de som er omfattet av rulleringsordningen som administreres av Fiskebåtrederne Forbund.

Siste utseilingsfrist ble satt til 15. september. Per medio oktober er to av fartøyene aktive i trålfisket etter blåkveite, mens ett fartøy har avsluttet fisket.

5 UTVIKLINGEN I FISKET

5.1 TORSK

Som kjent har norske fartøy i en årrekke hatt adgang til å fiske torsk i Grønlands økonomiske sone. Fisket har vært forbeholdt linefartøy, og regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Inntil 2004 ble disse kvotene bare i liten grad utnyttet, mens kvotene er tatt i perioden 2005 – 2011.

Tabell 3: Kvote og fangst av torsk fordelt på redskap

År	Redskap	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Utnyttelse
2005	Line	600	613	-13	102 %
	Trål	0	6	-6	
2006	Line	625	737	-112	118 %
	Trål	0	0		
2007	Line	625	626	-1	100 %
	Trål	0	0		
2008	Line	750	770	-20	103 %
	Trål	0	0		
2009	Line	750	739	11	99 %
	Trål	500	263	237	53 %
2010	Line	750	289	461	39 %
	Trål	0	21	-21	
2011	Line	500	503	-3	100 %
	Trål	250	298	-48	119 %

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangstdagbok per 14. oktober 2011

Også inneværende år ble norske fartøy tildelt en kvote på 750 tonn torsk, som måtte fiskes på nærmere fastsatte vilkår. Vilkårene ble fastsatt i forståelse med den norske næringen, og formålet var å få innsamlet informasjon om den biologiske utbredelsen av torskebestandene på hhv Øst- og Vest Grønland. Fisket var underlagt tids- og områdereguleringer og antall deltakende fartøy var totalt begrenset til tre fartøy.

I samsvar med tilrådning fra Fiskebåtredernes Forbund ble kvoten på 750 tonn torsk i utgangspunktet delt mellom trål og line og regulert som et fritt fiske innenfor gruppekvote. Ingen startdato (utover det som fremkom i de grønlandske vilkårene) eller refordelingsdato ble fastsatt. Hensikten var at endringer i reguleringsopplegget eventuelt skulle kunne foretas etter en fortløpende vurdering av utviklingen i fisket.

De fastsatte vilkårene viste seg imidlertid å være vanskelig å gjennomføre, også dersom en skulle ta i hensyn til en rasjonell drift for de aktuelle fartøyene. Fiskeridirektoratet hadde fortløpende dialog med Fiskebåtredernes Forbund om dette reguleringsopplegget. Ett linefartøy ble tidlig lisensiert for torskefisket ved Vest-Grønland, mens flere trålere og linefartøy meldte sin potensielle interesse. Antall interesserte fartøy oversteg således begrensingen på tre fartøy.

For å søke å imøtekomme de utfordringene denne reguleringen viste seg å inneholde, ba Fiskebåtredernes Forbund om at totalkvoten ble fordelt med to tredjedeler til linegruppen og en tredjedel til trålgruppen. Fiskeridirektoratet la til rette for et slikt opplegg, men endret etter tilrådning fra Fiskebåtredernes Forbund reguleringsopplegget slik at kvoten på 750 tonn torsk i 2011 ble forbeholdt linefartøy. Det ble understreket at dette ikke skulle skape presedens for senere år.

5.2 KVEITE

Kvotene av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland er forbeholdt lineflåten. Fisket er regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene. For å åpne for at kveitekvoten ved Vest-Grønland skulle kunne utnyttes, ble 70 tonn blåkveite av kvoten som i utgangspunktet er forbeholdt trålerne, avsatt til lineflåten for å dekke opp bifangst i forbindelse med fiske etter kveite.

Av kvoten på 310 tonn kveite på Øst-Grønland er det per 14. oktober fisket 66 tonn. To fartøy har deltatt i dette fisket.

Ved Vest-Grønland har norske fartøy kunnet fiske inntil 75 tonn kveite og men ingen har deltatt i dette fisket så langt i 2011.

5.3 BLÅKVEITE

Tabell 4: Kvote og fangst av blåkveite i 2011 fordelt på redskap

Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Vest-Grønland	Trål	1 630	939	691
Vest-Grønland	Line	70	72	-2
	Sum	1 700	1011	689
Øst-Grønland	Trål	694,5	43	651,5
Øst-Grønland	Line	404,5	101	303,5
	Sum	1 099	144	955

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangstdagbok per 14. oktober 2011

5.3.1 Øst-Grønland

Den totale kvoten av blåkveite ved Øst-Grønland er på 1 099 tonn. Kvoten er fordelt med 694,5 til trålerne og 404,5 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

Som kompensasjon for at det ble avsatt 70 tonn blåkveite til å dekke lineflåtens bifangstbehov ved fiske etter kveite ved Vest-Grønland, ble trålernes gruppekvote av blåkveite ved Øst-Grønland økt tilsvarende til totalt 694,5 tonn. Linefartøyenes gruppekvote ble samtidig redusert. Fisket har også i år vært regulert som et fritt fiske innenfor gruppekvoten.

Det var ved etableringen av reguleringsopplegget forutsatt at det kunne bli aktuelt å refordele lineflåtens blåkveitekvoter ved Øst-Grønland mellom line- og trålgruppene på et tidlig tidspunkt, dersom utviklingen i fisket tilsa dette. Dette ville eventuelt kunne bidra til legge til rette for en bedre utnyttelse av det totale kvotegrunnlaget ved Grønland. Utviklingen i fisket tilsa imidlertid ikke at det ble behov for en slik refordeling.

Inneværende år er det per 14. oktober fisket 144 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.

5.3.2 Vest-Grønland

Gruppekvoten på 1 630 tonn blåkveite til trål ble fordelt med fartøykvoter til trefartøy. Dette ga en kvote på 543,3 tonn blåkveite per fartøy. Per 14. oktober har alle tre trålerne deltatt i fisket etter blåkveite på Vest-Grønland og 58 % av kvoten er utnyttet. De konvensjonelle fartøyene har fisket sin kvote på 70 tonn som var avsatt som bifangst til fisket etter kveite.

Fiske etter blåkveite med trål ved Vest-Grønland kan foregå sør for 64°30'N. Næringen har imidlertid også inneværende år fått tilbud fra grønlandske myndigheter om å fiske inntil 200 tonn av den disponible blåkveitekvoten nord for 68°N. Det har vært liten interesse for å utnytte fiskeadgangen nord for 68°N, tross for at det de siste årene er registrert et godt fiske i det nordlige området. Næringen viser i den forbindelse til at det har vært vanskelig å finne effektive reguleringsformer for et så begrenset fiskeri, og har derfor ikke tatt initiativ til å benytte seg av denne fangstmuligheten. Det er for øvrig ikke registrert problemer med å fiske de tildelte kvotene sør for 64°30'N.

5.4 UER

Inneværende år har norske fartøy hatt adgang til å fiske inntil 300 tonn pelagisk uer ved Øst-Grønland og 400 tonn uer ved Øst-Grønland som kan fiskes med bunntål eller line. Kvoten på 400 tonn ble som tidligere år fordelt mellom fartøyene som fikk tillatelse til å delta i fisket etter blåkveite ved Øst-Grønland. Denne ordningen har avhjulpet problemene med innblanding av uer i fangstene av blåkveite.

Det ble åpnet for et fritt fiske med pelagisk trål innenfor kvoten på 300 tonn pelagisk uer. I kvoteavtalen med Grønland, ble det imidlertid åpnet for fleksibilitet på kvoten av uer. Dette har gitt fartøyene mulighet til å kunne fiske uer i de områdene hvor den har vært tilgjengelig, enten dette har vært i Grønlands jurisdiksjonsområde eller i internasjonalt farvann (NEAFC-område).

Per 14. oktober er hele kvoten på 400 tonn uer utnyttet, tatt som bifangst i line- og trålfisket. Fisket ble stoppet 23. mars i år. I det pelagiske fisket etter uer er det tatt 148 tonn uer i Grønlands økonomiske sone. Dette fisket kan også foregå i internasjonalt område, jf fleksibilitetsadgangen omtalt ovenfor, slik at de resterende 152 tonn uer har blitt fisket i Irmingerhavet.

6 REGULERING AV FISKET I 2012

De årlige kvoteforhandlingene mellom Norge og Grønland vil trolig bli holdt i desember d.å. Forhandlingene med EU er heller ikke slutført, slik at det ikke er avklart hvilke kvoter norske fartøy vil få ved Grønland til neste år.

Det må likevel påregnes at kvotene vil bli i samme størrelsesorden som i inneværende år, og at gjeldende redskapsbegrensinger vil bli videreført. Dette innebærer blant annet at det ikke vil være adgang til å fiske med garn i grønlandske farvann. Kvotene av kveite som er tildelt norske fartøy via EU-avtalen, kan bare fiskes med line.

Fiskeridirektøren vil understreke nødvendigheten av at fisket ved Grønland reguleres på en måte som muliggjør en lønnsom utnyttelse av de disponible kvotene, og vil foreslå følgende:

Fiskeridirektøren gis i samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme reguleringsopplegget for norske fartøys fiske ved Grønland i 2012, herunder spørsmålet om en hensiktsmessig deltakerregulering.

NOTAT

Saksnummer: 11/10054	Fra: Hild Ynnesdal
Dato: 08.02.2012	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 48045390
	E-post: hild.ynnesdal@fiskeridir.no

TIL:

Maja Kirkegaard Brix

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2012

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2012

Norske fartøy disponerer kvoter ved Grønland tildelt i bilaterale forhandlinger mellom Norge og Grønland og mellom Norge og EU. Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 2012 er fastsatt i samråd med Fiskebåtrederne Forbund.

Fordeling mellom redskapsgrupper

I samsvar med tilrådning fra Fiskebåtrederne Forbund er følgende reguleringstiltak iverksatt:

Kvote av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland forbeholdes line.

Torskekvoten på 750 tonn forbeholdes konvensjonelle fartøy. Deltakelsen er i henhold til grønlandske bestemmelser begrenset til tre fartøy. Fisket betegnes som et prøvefiske, og det skal tas prøver iht veiledning fra grønlandske myndigheter. Ved Øst-Grønland kan fisket ikke påbegynnes før 1. juli.

Kvoten på 1.099 tonn blåkveite ved Øst-Grønland er fordel likt mellom trål og konvensjonelle fartøyer med 549,5 tonn til hver av gruppene.

Kvoten på 1.700 tonn blåkveite ved Vest-Grønland fordeles med 1650 tonn til trålerflåten og 50 tonn til fartøy med konvensjonelle redskaper.

Kvote av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland forbeholdes line.

Kvoten på 400 tonn bunnlevende uer kan fiskes med line eller trål. Av denne kvoten er 100 tonn avsatt til bifangst. Det forutsettes tatt prøver som bestemt av grønlandske myndigheter.

Kvoten på 3000 tonn pelagisk uer tildeles trålere og kan fiskes i Grønlands økonomiske sone eller i internasjonalt farvann (NEAFC). Fisket kan ikke påbegynnes før 10. mai.

Fiskeridirektoratet vil følge utviklingen i fisket og refordele mellom gruppene dersom det blir behov for det.

I samsvar med tilrådning fra Fiskebåtrederne Forbund legges den etablerte rulleringsordningen for trålerne til grunn for avgjørelsen av hvilke fartøy som skal delta i fisket etter blåkkeite ved Vest-Grønland i 2012.

Siste utseilingsfrist i trålfisket etter blåkkeite ved Vest-Grønland den 15. september.

Fiskeridirektoratet fastsatte 16. januar 2012 fastsatt forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2012 (vedlagt ./.).

SAK 22/2011

B) REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2012

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter torsk i NAFO-området for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametinget hadde ingen innspill på denne saken.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

2 FISKET I 2011

På årsmøtet i NAFO i september 2010 ble man enige om en totalkvote på 10 000 tonn torsk i 3M. Den norske kvoten utgjorde 925 tonn torsk.

Fisket ble gjennomført som et fritt fiske innenfor kvoten.

Fem norske fartøy var påmeldt fisket etter torsk i 3M, hvorav to deltok. Hele den norske kvoten ble utnyttet. Fartøyene rapporterte om svært god tilgang på torsk, og fisketakten var høy. Den 7. mars 2011 ble fisket etter torsk i NAFO-området stoppet med øyeblikkelig virkning.

3 REGULERING AV FISKET I 2012

På årsmøtet i NAFO i september 2011 ble man enige om en totalkvote på 9 280 tonn torsk i 3M. Den norske kvoten utgjør 859 tonn torsk.

På grunn av avstanden til fangstområdet antar Fiskeridirektøren at dette fisket i hovedsak vil være interessant for fartøy som også fisker ved Grønland. For at kvoten i størst mulig grad skal kunne utnyttes bør reguleringsopplegget være mest mulig fleksibelt.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord når fisket begynner. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert det kanadiske firmaet Sea Watch til å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten. Deltagende fartøy pålegges å sende daglige fangstmeldinger til Fiskeridirektoratet.

NOTAT

Saksnummer: 11/10054	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 23.11.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Guro Gjelsvik
Hanne Østgård

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2012 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Regulering av fisket etter torsk i NAFO – området i 2012 ble behandlet på Reguleringsmøtet 3. og 4. november 2011.

På årsmøtet i NAFO i september 2009 ble det etter elleve års moratorium vedtatt å åpne for et torskefiske i underområde 3M. På årsmøtet i NAFO i september 2011 ble man enige om en totalkvote på 9 280 tonn torsk i 3M. Den norske kvoten for 2012 utgjør 859 tonn torsk. Den norske kvoten for 2011 var på 925 tonn.

På grunn av avstanden til fangstområdet legges det til grunn at dette fisket i hovedsak vil være interessant for fartøy som også fisker ved Grønland. For at kvoten i størst mulig grad skal kunne utnyttes bør reguleringsopplegget være mest mulig fleksibelt.

Fiskeridirektøren foreslo at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten. Deltagende fartøy pålegges å sende daglige fangstmeldinger til Fiskeridirektoratet.

Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren ønsker å videreføre årets regulering i 2012.

Sak 23/2011

Regulering av dyphavsarter i
internasjonale farvann i 2012

SAK 23/2011

REGULERING AV DYPHAUSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2010

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en regulering i samsvar med NEAFC sitt vedtak på årsmøtet i 2010, som gjelder ut 2012.

2 NORSK FISKE ETTER DYPHAUSARTER

2.1 FISKET TIDLIGERE ÅR

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2002 at innsatsen i fisket etter dyphavsarter skulle "fryses". De ulike partene skulle således begrense sitt fiske til det høyeste nivået en hadde hatt i løpet av de to siste årene. Den norske innsatsen i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann har vært regulert i samsvar med NEAFC vedtakene. Til grunn for reguleringene ligger antall fartøy og antall fiskedøgn, som er enkle og målbare reguleringstiltak. Den største norske aktiviteten var i 2001.

2.2 FISKET I 2007 til 2011

NEAFC vedtok med virkning fra 2007 å begrense innsatsen i fisket ytterligere. Rammen for den norske innsatsen var 782 døgn. Den ble redusert med 30 % i 2006 og med 35 % i 2007. Norske fartøy hadde således i 2007 til disposisjon 508 fiskedøgn i internasjonalt farvann. Fortsatt kunne 17 norske fartøy delta i fisket.

Rammene for det norske fisket etter dyphavsarter ble videreført i 2008 og 2009. Dette har gitt 17 norske fartøy adgang til å fiske i inntil 508 fiskedøgn.

I tillegg til begrensning i antall fartøy og fiskedøgn har det frem til og med 2010 vært satt frist for utseiling. Fartøy som har ønsket å delta i fisket har måttet melde utseiling til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt farvann. Dersom et fartøy ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt farvann innen 7 dager etter melding om utseiling, har et annet fartøy kunnet delta i fisket. Denne begrensningen ble fjernet i reguleringen for 2011 som følge av at deltakelse i dette fisket har lav deltakelse. Således har verken antall fartøy eller fiskedøgn vært utnyttet siden gjeldende innsatsregulerende tiltak ble innført

Tabellene 1 og 2 under gir en oversikt over norsk aktivitet i fiske i internasjonalt farvann på dyphavsarter i perioden 2000 – 2011:

Tabell 1: Oversikt over norsk deltakelse i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann.

År	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Line	15	16	8	8	4	2	5	4	1	4	5	6
Trål	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	15	17	8	8	4	2	5	4	1	4	5	6

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsett – og landingsregister per 30.10.2011

Tabell 2: Oversikt over benyttede fiskedøgn av norske fartøy i internasjonalt farvann.

År	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Line	416	763	246	259	172	39	55	55	60	128	144	76
Trål	0	19	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	416	782	246	259	172	39	55	55	60	183	144	76

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsett – og landingsregister per 30.10.2011

Tabell 3 under gir en oversikt over norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann i perioden 2000 – 2011:

Tabell 3: Norsk fangst av bunnfisk i internasjonalt farvann i tonn rundvekt.

År	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Lange	581	195	40	69	211	273	271	656	204	516	560	392
Brosme	664	462	168	112	148	335	231	640	67	62	148	63
Blålange	153	268	633	198	2	1	1	13	2	1	12	1
Blåkveite	570	933	269	234	157					94		9
Mora		133	163	75	4							
Isgalt		61	8	5	27					6	0	1
Skolest		28								1		4
Skjellbrosme		18	25	23	28	11	10	22	2	14	24	
Pigghå	132	229	49	45								
Skate	10	57	26	21	27	23	13	45	35	23	40	34
Dypvannshå		13										
Brunhå		1										
Annen hai		86	5		19							
Steinbiter					71	3	2	1		2	8	1
Havmus					75	3	2	2		33	2	1
Annen bunnfisk	287	519	120	70	5	5	2	10	1	4	2	3
Totalt	2.397	3.002	1 505	852	774	654	532	1.389	311	756	796	489

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsett – og landingsregister per 30.10.2011

3 REGULERING AV FISKET I 2011

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2010 å fastsette reguleringer for fisket etter dyphavsarter i 2012. Dette innebærer at 17 norske fartøy vil kunne delta i dette fisket i inntil 508 fiskedøgn.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket etter dyphavsarter reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.

NOTAT

Saksnummer: 11/10054	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 30.11.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Snorri Palmason

REGULERING AV DYPHAVSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2012 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Regulering av fiske etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) ble behandlet i Reguleringsmøte 3. og 4. november 2011.

Fiskeridirektøren la til grunn at fisket etter dyphavsarter reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.

Det var ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Sak 24/2011

Regulering av fisket etter reker i 2012

- a) ved Grønland
- b) i Nordsjøen og Skagerrak
- c) i NAFO-området

SAK 24 /2011

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2012

A) REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2012

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote ved Øst-Grønland i 2012, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

Fiskeridirektøren er innstilt på å legge til rette for en regulering som i størst mulig grad gjør det mulig for fartøyene å utnytte den disponible kvoten.

2 FISKET I 2010

I 2010 var det 12 fartøy som fylte vilkårene for deltakelse i rekefisket ved Øst-Grønland. Den disponible norske kvoten var 3 100 tonn reker.

Bare 4 fartøy deltok i fisket og total innrapportert fangst er på 886 tonn reker.

3 FISKET I 2011

Også inneværende år har norske fartøy hatt en disponibel kvote på 3 100 tonn reker ved Øst-Grønland. Denne kvoten tildeles som kjent i de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU.

I alt 13 fartøy fyller nå vilkårene for å delta i dette fisket. Fiskeridirektoratet har ønsket i størst mulig grad å legge til rette for et fleksibelt reguleringsopplegg, slik at fartøyene skal kunne utnytte så stor del av kvoten som mulig. Fra årets begynnelse har fisket derfor vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten på 3 100 tonn reker. Det ble heller ikke inneværende år fastsatt utseilingsfrist.

Grønland opprettholder lisensieringsordningen som innebærer at maksimalt 15 fartøy kan fiske reker i Grønlands økonomiske sone samtidig. Denne ordningen har imidlertid ingen praktisk betydning ettersom antall fartøy som nå fyller vilkårene for deltakelse som følge av strukturering er redusert til 13 fartøy.

Tabell 1 viser fisket i 2011 sammenlignet med tidligere år.

Tabell 1: Kvoter, fangst og utnyttelse i årene 2004-2011

År	Kvote (tonn)	Antall deltakende fartøy	Fangst (tonn)	Utnyttelse (%)
2004	2 830	10	2 848	100,6
2005	2 750	12	2 643	96,1
2006	2 750	9	2 738	99,6
2007	3 250	5	1 835	56,5
2008	3 250	6	1 530	47,1
2009	3 500	2	979	28,0
2010	3 100	4	886	27,2
2011	3 100	2	36	1,2

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll og Grønlands Fiskerilicenskontroll per 11. oktober 2011

Tabellen viser at kvoteutnyttelsen har gått jevnt nedover i denne perioden, og per 11. oktober 2011 er det bare to fartøy som har deltatt. Ett fartøy står for 94 % av fangsten. I henhold til innrapportert fangst er det per denne dato fisket 36 tonn reker, slik at det gjenstår hele 3 064 tonn eller 99 % av kvoten på 3 100 tonn reker.

4 REGULERING AV FISKET I 2012

Den disponible norske rekekvoten ved Grønland tildeles som nevnt i de årlige kvoteforhandlingene med EU. Kvoten vil ikke være fastsatt før disse forhandlingene er avsluttet, trolig primo desember.

Basert på erfaringene fra årets fiske og forutsatt at Norge for 2012 etter kvoteforhandlingene med EU tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i tilnærmet samme størrelsesorden som i inneværende år, vil Fiskeridirektøren tilrå at fisket gjennomføres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	07.12.2011	Postadresse:	Postboks 185 - SentrumBergen, Norge
Vår ref.:	11/10054	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Terje Halsteinsen	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46818565	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av	5	E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

1. Innledning

Regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 ble behandlet på Reguleringsmøtet 3. november 2011.

2. Totalkvoter og periodekvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning

Avtalen mellom Norge og EU gir en norsk totalkvote på 6 335 tonn. 3 035 tonn i Nordsjøen og 3 000 tonn i Skagerrak. Dette er en reduksjon på 15% i forhold til kvotene i 2011.

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene til Reguleringsmøtet å videreføre dagens ordning med periodisering av totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvotene ble foreslått fordelt med 40 % i perioden 1. januar – 30. april og 30 % i hver av periodene 1. mai – 31. august og 1. september – 31. desember.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.
Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til behandlingen i møtet og foreslår følgende periodekvoter:

- 1. januar – 30. april 2 535 tonn
- 1. mai – 31. august 1 900 tonn
- 1. september – 31. desember 1 900 tonn

3. Maksimalkvoter og garantert kvantum

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Med forventning om omtrent samme totalkvote i 2011 som for inneværende år, foreslo Fiskeridirektøren maksimalkvoter på henholdsvis 40 tonn i den første perioden og 30 tonn i hver av de to siste periodene. Dette er tilsvarende maksimalkvoter som for inneværende år.

Det var videre enighet om at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren viser til at totalkvoten går ned med 15 % i 2012. Fiskeridirektøren foreslår likevel å opprettholde størrelsen på maksimalkvotene under henvisning til den lave kvoteutnyttelsen de siste årene.

Periode:	Maksimalkvote:
1. januar – 30. april	40 tonn
1. mai – 31. august	30 tonn
1. september – 31. desember	30 tonn

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

4. Helgedagsfredning og turkvote

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med helgedagsfredning.

På møtet var det enighet om at ordningen med helgedagsfredning videreføres

Fiskeridirektørens tilråding

Helgedagsfredningen foreslås videreført.

6. Forslag til forskrift.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av ovennevnte foreslå at det blir fastsatt slik forskrift som foreslått nedenfor.

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... 2011, med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16 og 37, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i følgende områder:

1. I Nordsjøen, dvs. Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62°N avgrenset mot øst av en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.
2. I Skagerrak, dvs. avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de danske og svenske grunnlinjene.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker fiske og lande inntil:

1. 3 035 tonn reker i Nordsjøen
2. 3 300 tonn reker i Skagerrak

§ 3 Periodisering

Den samlede kvoten på 6 335 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

Periode:	Periodekvote:
1. januar – 30. april	2 535 tonn
1. mai – 31. august	1 900 tonn
1. september – 31. desember	1 900tonn

§ 4 Maksimalkvote

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

Periode:	Maksimalkvote:
1. januar – 30. april	40 tonn
1. mai – 31. august	30 tonn
1. september – 31. desember	30 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

§ 5 Helgedagsfredning

Det er forbudt å drive fiske fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager. Helgedagsfredningen gjelder ikke 2. påskedag og 2. pinsedag.

§ 6 Kontroll

Dersom fartøy ikke lander fangst fra en tur, skal fartøyet kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor før ny tur kan påbegynnes. Slik kontroll kan gjennomføres i Stavanger, Egersund og Kristiansand.

§ 7 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvotene eller totalkvotene i Nordsjøen og Skagerrak er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 8 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser §§ 60, 61, 62, 64 og 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

Sak 24/2011

B) REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

1 SAMMENDRAG I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for inneværende år.

2 FISKET I 2011

2.1 KVOTER OG REGULERINGER I 2011

Norske fartøy kan i 2011 fiske inntil 3 570 tonn reker i Nordsjøen og 3 882 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvoten på 7 452 tonn er regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Tabell 1: Periodekvoter og maksimalkvoter for 2011

Periode	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar – 30. april	2 982 tonn (40%)	40 tonn
1. mai – 31. august	2 235 tonn (30%)	30 tonn
1. sept – 31. desember	2 235tonn (30%)	30 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

Det er ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager sør for 62°N.

2.2 DELTAKELSEN I FISKET I 2011

Fra og med 1998 har det vært begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62°N for fartøy over 11 meter. Per 10. oktober har til sammen 208 fartøy deltatt i rekefisket i 2011, hvorav 112 fartøy er over 11 meter. Tabell 2 nedenfor viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 2: Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Finnmark									1		
Troms		6	1				2	1			
Nordland			11		2	2		1		1	
Møre og Romsdal	4	6	4	6	7	5	7	5	3	1	2
Sogn og Fjordane	4	4	6	7	5	5	4	3	4	4	4
Hordaland	18	23	26	27	22	24	17	16	13	13	10
Rogaland	78	84	87	87	70	67	52	47	45	46	43
Vest-Agder	66	57	58	56	61	56	53	50	53	47	40
Aust-Agder	35	32	36	39	34	31	30	29	29	26	29
Telemark	31	23	22	23	20	20	20	21	24	21	19
Vestfold	27	27	25	24	22	19	23	23	26	24	23
Buskerud	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2	1
Oslo	1	1	1	1	1	1	3	3	3	3	2
Akershus	9	5	7	4	2	2	3	3	3	3	3
Østfold	54	50	49	44	43	44	46	38	37	35	32
Sum	329	320	325	320	292	279	262	242	241	226	208
Herav under 11 m	127	127	137	133	130	134	131	120	120	111	96
Herav under 20 m						242	237	218	216	200	180

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret & Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 10. oktober 2011

2.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 2011

Tabell 3 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2011 sammenlignet med årene 2001-2011. Per 13. oktober er det til sammen fisket 3 740 tonn av en totalkvote på 7 452 tonn, det vil si en kvoteutnyttelse på 50 %. På samme tid i fjor var det fisket ca. 3 450 tonn, det vil si en kvoteutnyttelse på 39 %.

Tabell 3: Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvoteutnyttelse (%)
2001	576	679	822	624	750	647	648	584	679	290	313	295	6 906	8 040	85,9
2002	442	499	480	815	534	586	689	955	770	598	535	427	7 330	8 040	91,2
2003	613	868	849	733	599	546	685	643	659	594	492	451	7 731	8 040	96,2
2004	675	953	1 052	782	569	795	858	871	715	519	681	531	9 002	8 530	105,5
2005	599	874	919	994	650	712	766	817	748	502	524	402	8 507	8 530	99,7
2006	536	752	844	713	721	727	729	814	701	761	452	464	8 214	8 961	91,7
2007	699	781	1 021	749	505	612	738	732	598	824	587	391	8 237	9 331	88,3
2008	611	731	732	984	667	479	819	659	583	500	510	506	7 782	9 731	80,0
2009	615	636	670	664	434	458	509	434	380	435	276	430	5 940	9 731	61,0
2010	373	351	567	548	277	298	348	333	349	269	282	307	4 302	8 767	49,1
2011	352	302	526	416	355	481	525	453	324	6	-	-	3 740	7 452	50,2

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. oktober 2011.

Maksimalkvoten for perioden 1. mai -31. august ble økt fra 30 til 40 tonn den 4. juli og opphevet 16. august.

3 BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2012

Kvoteforhandlingene med EU for 2012 er ikke gjennomført, og rekekvotene for 2012 for Nordsjøen og Skagerrak er følgelig ikke fastsatt. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av TAC i Nordsjøen og 46,6 % av TAC i Skagerrak.

4 REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

Hovedmålsettingen med reguleringene i dette fisket er å legge til rette for å fiske opp den norske kvoten samtidig som en unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil bidra til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikrere avsetning for sin fangst og en best mulig prissituasjon.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Reke i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålkaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med en særskilt regulering av fisket i hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket siden 1998 i vært regulert med felles periode- og maksimumkvoter.

4.1 PERIODEKVOTER

Tilsvarende som i de foregående årene foreslår Fiskeridirektøren å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998 – 2000 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40 %, 30 % og 30 %. Erfaringene tilsier samme periodefordeling i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder i 2012 på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar – april) og 30 % i hver av de to siste periodene (mai – august og september – desember).

4.2 MAKSIMALKVOTER

Dersom en legger til grunn en forventet norsk totalkvote i 2012 på omtrent samme nivå som inneværende år, bør også maksimumkvotene kunne legges på tilsvarende nivå som i år.

Dersom totalkvoten i 2012 blir på samme størrelse som for inneværende år, vil Fiskeridirektøren foreslå maksimalkvoter på henholdsvis 40 tonn i den første perioden og 30 tonn i hver av de to siste periodene. Dersom totalkvoten endres fra inneværende år endres maksimalkvotene tilsvarende

4.3 GARANTERT KVOTE PER FARTØY

Fartøy under 20 meter har et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Kvantumet kan fiskes selv om periodekvoten eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

4.4 HELLIGDAGSFREDNING OG TURKVOTE

Den særskilte turkvoten på 6 tonn reker per tur ble opphevet av Fiskeri- og kystdepartementet med virkning fra 2011. Fiskeridirektøren finner det derfor ikke hensiktsmessig å foreslå en turkvote.

Ordningen med helligdagsfredning foreslås videreført fra årets regulering.

TELEFAKS

Til:	Fiskeri- og kystdepartementet Boks 8118 Dep 0032 OSLO	Faksnr.:	
Att:			
Dato:	07.12.2011	Postadresse:	Postboks 185 - SentrumBergen, Norge
Vår ref.:	11/10054	Besøksadresse:	Strandgaten 229
Saksbehandler:	Terje Halsteinsen	Telefon:	(+ 47) 03495
Telefon:	46818565	Telefaks:	(+ 47) 55238090
Side 1 av	5	E-postadresse:	postmottak@fiskeridir.no

Hvis det oppstår feil under sending, vennligst ring (+ 47) 94804416

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

1. Innledning

Regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 ble behandlet på Reguleringsmøtet 3. november 2011.

2. Totalkvoter og periodekvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Avtalen mellom Norge og EU gir en norsk totalkvote på 6 335 tonn. 3 035 tonn i Nordsjøen og 3 000 tonn i Skagerrak. Dette er en reduksjon på 15% i forhold til kvotene i 2011.

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene til Reguleringsmøtet å videreføre dagens ordning med periodisering av totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvotene ble foreslått fordelt med 40 % i perioden 1. januar – 30. april og 30 % i hver av periodene 1. mai – 31. august og 1. september – 31. desember.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til behandlingen i møtet og foreslår følgende periodekvoter:

- 1. januar – 30. april 2 535 tonn
- 1. mai – 31. august 1 900 tonn
- 1. september – 31. desember 1 900 tonn

3. Maksimalkvoter og garantert kvantum

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Med forventning om omtrent samme totalkvote i 2011 som for inneværende år, foreslo Fiskeridirektøren maksimalkvoter på henholdsvis 40 tonn i den første perioden og 30 tonn i hver av de to siste periodene. Dette er tilsvarende maksimalkvoter som for inneværende år.

Det var videre enighet om at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til at totalkvoten går ned med 15 % i 2012. Fiskeridirektøren foreslår likevel å opprettholde størrelsen på maksimalkvotene under henvisning til den lave kvoteutnyttelsen de siste årene.

Periode:	Maksimalkvote:
1. januar – 30. april	40 tonn
1. mai – 31. august	30 tonn
1. september – 31. desember	30 tonn

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

4. Helgedagsfredning og turkvote

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med helgedagsfredning.

På møtet var det enighet om at ordningen med helgedagsfredning videreføres

Fiskeridirektørens tilråkning

Helgedagsfredningen foreslås videreført.

6. Forslag til forskrift.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av ovennevnte foreslå at det blir fastsatt slik forskrift som foreslått nedenfor.

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... 2011, med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16 og 37, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande reker i følgende områder:

1. I Nordsjøen, dvs. Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62°N avgrenset mot øst av en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.
2. I Skagerrak, dvs. avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de danske og svenske grunnlinjene.

§ 2 Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker fiske og lande inntil:

1. 3 035 tonn reker i Nordsjøen
2. 3 300 tonn reker i Skagerrak

§ 3 Periodisering

Den samlede kvoten på 6 335 tonn reker som kan fiskes i Nordsjøen og Skagerrak periodiseres som følger:

Periode:	Periodekvote:
1. januar – 30. april	2 535 tonn
1. mai – 31. august	1 900 tonn
1. september – 31. desember	1 900tonn

§ 4 Maksimalkvote

Fartøy som har adgang til å delta i fisket kan fiske og lande til sammen følgende kvanta reker i følgende perioder i Nordsjøen og Skagerrak:

Periode:	Maksimalkvote:
1. januar – 30. april	40 tonn
1. mai – 31. august	30 tonn
1. september – 31. desember	30 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

§ 5 Helgedagsfredning

Det er forbudt å drive fiske fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager. Helgedagsfredningen gjelder ikke 2. påskedag og 2. pinsedag.

§ 6 Kontroll

Dersom fartøy ikke lander fangst fra en tur, skal fartøyet kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor før ny tur kan påbegynnes. Slik kontroll kan gjennomføres i Stavanger, Egersund og Kristiansand.

§ 7 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvotene eller totalkvotene i Nordsjøen og Skagerrak er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 8 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61, 62, 64 og 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

C) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter reker i underområde 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

2 REGULERING OG AVVIKLING AV FISKET I 2010 OG 2011

Fisket etter reker i NAFO-området er i tillegg til fiskedøgn i underområde 3M og kvote i underområde 3L, regulert med påmelding, tekniske reguleringer, rapportering og observatørordning.

I 2010 hadde norske fartøy 992 fiskedøgn til disposisjon. 32 norske fartøy hadde i 2010 adgang til å fiske reker i NAFO-området. Fisket var regulert som et fritt fiske innenfor rammen av 992 fiskedøgn.

I 2010 fikk 4 fartøy tillatelse til å fiske i 3M. Ingen av fartøyene fisket i 3M.

På årsmøte i NAFO i 2010 ble det på grunnlag av bestandssituasjonen for reker i 3M vedtatt å forby fiske i 2011. Dette forbudet er videreført for 2012.

Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i årene 1993-2011.

Tabell 1: Fangst og deltakelse i 3M i årene 1993 – 2011

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy	Antall fiskedøgn
1993	7 255	22	1 388
1994	8 720	19	2 206
1995	9 263	27	2 166
1996	6 191	15	1 550
1997	1 738	2	327
1998	1 315	2	211
1999	2 727	2	397
2000	2 825	5	390
2001	13 284	15	1 760
2002	11 554	11	1 313
2003	22 019	11	1 786
2004	10 981	7	984
2005	328	2	23
2006	433	2	32
2007	2 039	2	104
2008	321	1	31
2009	0	0	0
2010	0	0	0
2011	0	0	0

I 2010 ble Norge tildelt en kvote på 334 tonn reker i 3L. Ett fartøy deltok i fisket i 3L og fisket 325 tonn reker på 21 fiskedøgn.

I 2011 ble Norge tildelt en kvote på 214 tonn reker i 3L. Ingen har deltatt i fisket per 5. oktober. Per 5. oktober har 5 fartøy meldt seg på til rekefisket.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over fisket i 3L i 2009-2011.

Tabell 2: Kvote, fangst og deltakelse i 3L i årene 2009-2011

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Antall fartøy	Antall fiskedøgn
2009	668	662	1	30
2010	334	325	1	21
2011	214	-	-	-

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet kan observatørdekningen reduseres til 25% av tiden fartøyet oppholder seg i området dersom fartøyet sender daglige fangstmeldinger elektronisk i henhold til forskrift av 14. desember 2010 om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) § 3 bokstav c.

3 REGULERING AV FISKET I 2012

På årsmøte i NAFO ble den norske rekekvoten i 3L fastsatt til 133 tonn.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av å utnytte fiskerettighetene i NAFO-området. Reguleringsopplegget bør derfor være mest mulig fleksibelt for å legge til rette for at de norske kvotene i størst mulig grad kan utnyttes.

Fiskeridirektøren forslår at fisket i 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten uten å begrense adgangen til å delta i fisket.

Fartøy med rekestråltillatelse som ønsker å delta i fisket i NAFO-området, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier det.

NOTAT

Saksnummer: 11/10054	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 23.11.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Guro Gjelsvik
Hanne Østgård

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2012 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Regulering av fisket etter reker i NAFO – området ble behandlet på Reguleringsmøtet 4. november 2011.

Fiskeridirektøren orienterte først om at det på årsmøtet i NAFO i 2010 ble vedtatt å forby fisket av reker i underområdet 3M på grunn av bestandssituasjonen. Dette forbudet ble på NAFO årsmøtet besluttet videreført for 2012.

Den norske rekekvoten i 3L for 2012 er fastsatt til 133 tonn. Dette innebærer en reduksjon på 81 tonn sammenlignet med kvoten for 2011.

Fiskeridirektøren foreslo at fisket i 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten, uten å begrense adgangen til å delta i fisket.

Fiskeridirektøren foreslo også å videreføre ordningen med at fartøy med rekestråltillatelse som ønsker å delta i fisket i NAFO – området, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Til slutt ble det foreslått at Fiskeridirektøren skulle gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier det.

Det var ingen merknader til dette.

Sak 25/2011

Regulering av fisket etter norsk
vårgytende sild i 2012

SAK 25/2011

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2012

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår følgende vedrørende kvotefleksibilitet på gruppenivå for kystgruppen:

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2011 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive delgruppekvotene tilhørende kystgruppen under og på eller over 15 meter hjemmelslengde med et tilsvarende kvantum i 2012. Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2012 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive delgruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten refordes til den andre delgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystgruppen med hjemmelslengde på eller over 15 meter kan overfiske eller underfiske garantert kvote med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Fartøy som overfisket kvoten i 2011 vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

For fartøy under 15 meter hjemmelslengde foreslår Fiskeridirektøren å gjeninnføre ordningen med at gruppen skal ha anledning til å overfiske fartøykvoten med inntil 10 % i 2012. Overfisket kvantum vil bli belastet fartøyets kvote i 2013.

Fiskeridirektøren ber om synspunkt om hvordan gruppekvoten inkludert strukturgevinst bør fordeles mellom de to ulike gruppene i kystgruppen.

Fiskeridirektøren ber om forslag til kvotestige for kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen med hjemmelslengde på eller over 15 meter reguleres med liten eller ingen overregulering i 2012. Gruppen foreslås regulert med fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at overreguleringen for fartøy med hjemmelslengde under 15 meter fastsettes etter en nærmere vurdering og i dialog med næringen.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen for kystnotfartøy med flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriften § 2-25 andre ledd til å drive partråling etter norsk vårgytende sild gjøres permanent.

Fiskeridirektøren foreslår en presisering av vilkårene for utøvelse av samfiske for låssetting. Det foreslås også at ordningen ikke lengre skal gjelde for samfiskelag hvor begge fartøyene er på eller over 15 meter hjemmelslengde. For øvrige fartøygrupper foreslås deltakeradgangen videreført som i 2011. Fiskeridirektøren foreslår ikke åpning for samføring av samfisket og låssatt fangst av norsk vårgytende sild i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved fiske av sild innenfor grunnlinjene på kyststrekningen fra sørlig fylkesgrense for Møre og Romsdal fylke og til Darupkjeret i sørlig del av Finnmark fylke stilles vilkår om påmelding til Fiskeridirektoratets FMC før oppstart av fiske. Fiskeridirektoratets kan sette vilkår for utøvelsen av fisket i dette området.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om omregningsfaktorer for ombordprodusert sild overføres til forskrift 20. mai 2009 nr 534 om omregningsfaktor fra produktvekt til rund vekt og at eventuelle justeringer av faktorene behandles i forbindelse med denne forskriften.

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av reguleringsopplegget som i 2011.

2 OPPSUMMERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2010

Norge hadde i 2010 en totalkvote på 894 630 tonn norsk vårgytende sild. Det ble avsatt 1 000 tonn norsk vårgytende sild til agn, samt 3 090 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvoter. Agnkvoten og forsknings- og undervisningskvoten ble trukket av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene.

Under den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet at dette kvotebyttet skulle gjennomføres på gruppenivå utelukkende for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen skulle ikke berøres av transaksjonen. Det ble da overført norsk vårgytende sild og mottatt lodde etter samme forholdstall mellom disse to gruppene som ved fordelingen mellom reguleringsgruppene i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07.

I tillegg inngikk Fiskebåteredernes Forbund (FF) og Sør-Norges Trålerlag (SNT) 15. desember 2009 avtale om endret fordeling av gruppekvote for makrell og norsk vårgytende sild mellom ringnot- og trålgruppen innenfor eksisterende ressursfordeling mellom hav- og kystfiskeflåten. Tabellen på neste side viser den nye fordelingen etter disse justeringene.

Tabell 1: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2010

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	52,55	473 233	8 259	464 974
Trål	10,65	95 908	1 741	94 167
Kyst	36,80	331 399	-	331 399
Sum	100	900 540	10 000	890 540

Saken var ikke behandlet hos politisk ledelse i Fiskeri- og kystdepartementet da faktoren for ringnot- og trålgruppen ble fastsatt av Fiskeridirektoratet. Fiskeri- og kystdepartementet bestemte etter gjennomgang av avtalen mellom FF og SNT i februar 2010 at avtalen skulle legges til grunn ved fordeling. Faktoren for ringnotgruppen ble derfor økt i tråd med økt gruppekvote. Faktoren for trålgruppen var uendret.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy ble tildelt fartøykvoter etter "universalnøkkelen". Ved faktorfastsettelsen januar 2010 tok man hensyn til element som overfiske utover 10 % av adgangen til kvotefleksibilitet, samt underregulering som følge av avrundning av faktor ved faktorfastsettelsen. Alle fartøyene hadde fisket kvotene sine og ingen fartøy gikk ut som følge av strukturkvoteordning. På bakgrunn av forholdene ovenfor ble kvotefaktoren først satt til 11,05, for så å bli økt til 11,1.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble også regulert med fartøykvoter. Den 1. februar 2010 ble kvotefaktoren fastsatt til 8,1. For trålgruppen tok man samme hensyn ved faktorfastsettelsen som for ringnotgruppen.

Kystfartøygruppen ble regulert med maksimalkvoter, med en garantert kvote i bunn. Den tidlige stoppen i kystfisket høsten 2009 gjorde at man for 2010 senket overreguleringen i forhold til de siste årene. Med bakgrunn i de siste års erfaringer ble det funnet forsvarlig å anbefale en overregulering på ca. 32 %. Dette for å sikre at den minste kystflåten fikk anledning til å fiske sild når den var tilgjengelig for denne delen av flåten, samt begrense behovet for refordeling senere på høsten. Kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten ble satt til 66 tonn, med en garantert kvoteenhet på 50 tonn. Til sammenligning var overreguleringen ved begynnelsen av 2008 og 2009 hhv. 54 % og 58 %.

Fiskeridirektoratet måtte stoppe kystfisket allerede 24. februar. På grunn av at kystfartøy uavhengig av stoppen kunne fortsette fisket innenfor garantert kvoteenheten på 50 tonn, måtte Fiskeridirektoratet i stoppgrunnlaget ta høyde for et fortsatt fiske. Da stoppen trådte i kraft gjenvo det derfor ca. 24 000 tonn til et fortsatt kystfiske innenfor garantert kvoteenhet.

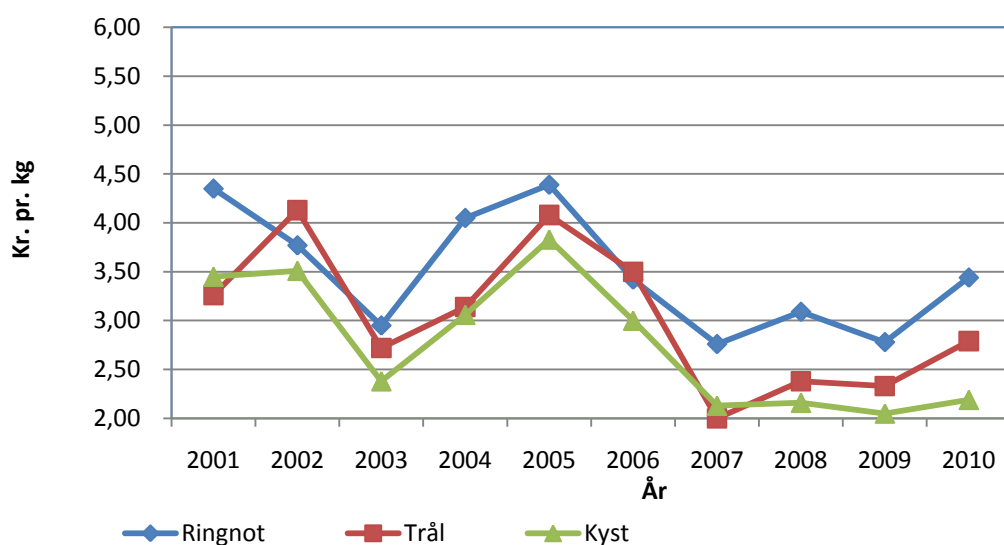
Årsakene til den tidlige stoppen i lukket gruppe var flere. Det var svært gode værforhold i januar og februar. En del fartøy hadde i 2009 benyttet seg av kvotefleksibiliteten for 2010 og således kommet på forkant i forhold til tidligere år. Det hadde videre vært en del struktureringer og ombygginger i flåten som gjorde at flåten var blitt svært fangsteffektiv. Som følge av det gode fisket verserte også rykte i flåten om at overreguleringen var for høy

slik at flåten fryktet en tidlig stopp i fisket. Dette førte til at fartøy som normalt fisker sild både på våren og høsten, fisket hele kvoten sin i løpet de første par månedene av 2010.

Det ble avsatt 2 000 tonn til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold av deltagelsesforskriften for 2010 § 29. Større deltagelse og økt fangst i åpen gruppe førte til at Fiskeridirektoratet så seg nødt til å stoppe denne gruppens fiske på maksimalkvoter den 19. mars.

Figur 1 viser gjennomsnittlig pris per kilo oppnådd i de ulike fartøygruppene i årene 2001 til 2010.

Figur 1: Gjennomsnittlig førstehåndspris 2001 - 2010

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 20. oktober 2011

Figuren viser at gjennomsnittsprisen for alle fartøygruppene sank i perioden 2005-2007. I 2008 hadde prisene i trål- og ringnotgruppen en positiv utvikling, dette gjelder imidlertid ikke for kystgruppen. I 2009 har prisene gått ned for så å ha en liten økning i 2010 for alle gruppene.

Tabell 2 viser kvoter og fangst av norsk vårgytende sild for kvoteåret 2010, fordelt på flåtegrupper. Tabellen viser fangsten i 2009, 2010 og 2011 som belaster kvoteåret 2010. Herunder nevnes at dersom et fartøy har fisket mer enn sin tildelte kvote innenfor gjeldende kvoteår, vil den overskytende fangsten automatisk belaste fartøyets kvote neste år. Sum fangst skal derfor være lik disponibel kvote. Imidlertid vil det forekomme overfiske som skal belastes gruppekvote og ikke fartøyets individuelle kvote, for eksempel der fartøyet forskutterer mer enn 10 % på neste års kvote. Verdien blir i slike tilfeller inndratt, og kvantumet belastes neste års gruppekvote.

Fisket i 2010 på forskudd av kvoten for 2011 er ikke tatt med i denne tabellen, da dette ikke skal belaste kvoteåret 2010, men kvoteåret 2011.

Tabell 2: Kvoter i 2010, ufisket kvote 2010, fangst i 2009 og fangst i 2010 relatert til kvoteåret 2010

Fartøy-grupper	Kvote 2010 (t)	Disp. kvote 2010 (t) ¹	Kvoteår 2010 - Fangst (t) i 2009, 2010 og 2011				Sum fangst	Justering gruppekv. neste år (t)
			Fangst i 2009 på kvoten for 2010	Ordinær fangst 2010	Ufisket kvote 2010	Overfiske 10 % kvotefleks		
Ringnot	464 974	464 284	28 552	429 589	5 961	612	464 714	-430
Trål	94 167	93 698	7 256	85 081	849	52	93 186	512
Kyst – lukket	329 399	320 199	17 521	316 009	-	-	333 530	- 13 331
Kyst – åpen	2 000	2 000	-	2 758	-	-	2 758	-758
Forskning	3 090	3 090	-	4 491	-	-	4 491	- 1 401
Agn	1 000	1 000	-	551	-	-	551	449
Totalt	894 630	884 271	53 329	838 479	6 810	664	899 230	-14 959

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 20. oktober 2011/Norges Sildesalgslag per 20. oktober 2011

¹ Kvote justert for overfiske utover kvotefleksibilitet, avrundning i forbindelse med fastsettelse av faktor osv.

Fangsttall fra Norges Sildesalgslag viser at kystgruppen fisket ca. 27 000 tonn over gruppekvoten. Av dette var ca. 17 500 tonn relatert til kvotefleksibilitet på fartøynivå fisket i 2009, noe som automatisk blir trukket fra fartøyenes individuelle kvoter i 2010. 8 880 tonn relateres til overfiske på gruppenivå, mens resten (320 tonn) relateres til overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet.

Tabell 3 gir en oversikt over fangst og førstehåndsverdi av norsk vårgytende sild i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene, uavhengig av kvoteår. Det er også vist gjennomsnittsprisen per kilo. Her fremgår også hvor mange potensielle deltakeradganger som var tilgjengelig og hvor mange som ble benyttet innen hver fartøygruppe.

Tabell 3: Fordeling og fangst av norsk kvote i 2010.

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. adg. ¹	Ant. brukte adg.	Fangst (tonn)	Verdi (1000 kr)	Snittpris per kilo
Ringnot	464 974	80	80	446 367	1 536 202	3,44
Trål	94 167	29	27	88 209	246 177	2,79
Kyst – lukket	329 399	385	243	331 948	728 467	2,19
Kyst – åpen	2 000		29	2 777	5 035	1,81
Forskning/skolekv.	3 090		25	4 944	19 950	4,04
Agnkvote	1 000		1	551	820	1,49
Ufordelt (inkl. fritidsfiske)				158	290	1,84
Totalt	894 630			874 954	2 536 941	2,90

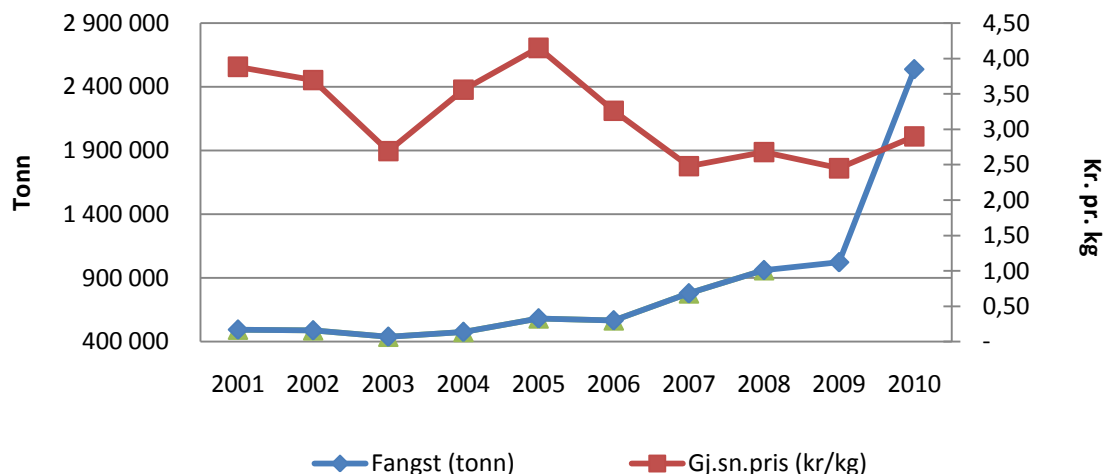
Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 20. oktober 2011

¹ Antall adganger ved begynnelsen av 2010.

Når det gjelder kystfartøy i åpen gruppe og forskning/skolekvoter betyr antall brukte deltakeradganger antall deltagende fartøy.

Figur 2 viser total fangst og gjennomsnittspris for norsk vårgytende sild i perioden 2001- 2010

Figur 2: Total fangst og gjennomsnittspris for norsk vårgytende sild i perioden 2001- 2010

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 20. oktober 2011

3 FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2011

3.1 DELTAKERREGULERING

I 2011 kan følgende fartøygrupper delta:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy
- Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
- Fartøy med deltakeradgang i henhold til Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 12. november 2010 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften) § 28 og 29.

3.2 AVTALESITUASJONEN

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge underskrev 21. oktober 2010 avtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2011. Det var enighet om en TAC på

988 000 tonn i 2011, som er i tråd med avtalt forvaltningsplan. Norge har en andel på 61 % av TAC, som i 2011 utgjør 602 680 tonn. Norsk andel på 61 % har vært uendret siden 2007.

Under den 39. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommissjon ble Norge og Russland enige om å overføre 48 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 15 000 tonn norsk vårgytende sild.

Tabell 4: Fordeling av TAC mellom kyststater i 2011

	2011	
	Kvantum	Prosent
EU	64 319	6,51
Færøyene	50 981	5,16
Island	143 359	14,51
Norge	602 680	61,00
Russland	126 661	12,82
Totalt	988 000	100,00

I tillegg har Norge i henhold til bilateral avtale mellom Island og Norge vedrørende adgang til å fiske i NØS nord for 62°N, fiskerisonene rundt Jan Mayen og IØS for 2010, overført 1 483 tonn norsk vårgytende sild til Island i 2011 som følge av at Island fisket mindre enn 29 660 tonn sild i NØS nord for 62°N i 2010.

Etter denne overføringen er norsk totalkvote for 2011 på 586 197 tonn norsk vårgytende sild.

3.3 TOTALKVOTER OG GRUPPEKVOTER

Norge har i 2011 en totalkvote på 586 197 tonn norsk vårgytende sild.

Det er avsatt 900 tonn norsk vårgytende sild til agn, samt 3 090 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvoter. Agnkvoten og forsknings- og undervisningskvoten trekkes av den norske totalkvoten før fordeling til de ulike fartøygruppene. Det står da igjen 582 207 tonn til fordeling mellom fartøygruppene.

Overføringen av norsk vårgytende sild fra Norge til Russland er gjennomført på fartøynivå på tilsvarende måte som i 2010. Det vil si at kystgruppen ikke er berørt av transaksjonen. Den nærmere fordeling av dette kvantum fremgår av tabell 5.

Tabell 5: Fordeling av 15 000 tonn sild mellom ringnot- og trålgruppen i henhold til forholdstall mellom gruppene lik Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07

Fartøygrupper	Andel iht. 6/07	Forholdstall	Fratrekk sild
	%	%	Tonn
Ringnot	50,26 %	82,86 %	12 428
Trål	10,40 %	17,14 %	2 572
Kyst	39,34 %	-	-
Totalt	100,00 %	100,00 %	15 000

Ny fordeling på gruppenivå er vist nedenfor i tabell 6.

Tabell 6: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2011

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	50,26 %	300 156	12 428	287 728
Trål	10,40 %	62 110	2 572	59 538
Kyst	39,34 %	234 941	-	234 941
Sum	100,00 %	597 207	15 000,0	582 207

I tillegg inngikk Fiskebåtrederens Forbund (FF) og Sør-Norges Trålerlag (SNT) 15. desember 2009 avtale om endret fordeling av gruppekvote for makrell og norsk vårgytende sild mellom ringnot- og trålgruppen innenfor eksisterende ressursfordeling mellom hav- og kystfiskeflåten. Denne er videreført i 2011.

Denne justeringen er vist i tabell 7.

Tabell 7: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2011

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	50,61 %	302 247	12 428	289 819
Trål	10,05 %	60 019	2 572	57 447
Kyst	39,34 %	234 941	-	234 941
Sum	100,00 %	597 207	15 000	582 207

Med bakgrunn i ønsket om å legge til rette for en regulering som ivaretar alle fartøyene gjennom hele året, samt at det biologiske og markedsmessige aspektet blir ivarettatt, ble det for 2011 bestemt å dele kystgruppen i to med et skille ved 15 meter hjemmelslengde. Antall kvotefaktorer i disse to gruppene ble fordelt 1. november 2010.

Ettersom fisket ennå ikke var ferdig ved fastsettelsen av forskriften desember 2010, ble det holdt tilbake 20 000 tonn norsk vårgytende sild for å dekke overfiske av 2010-kvoten basert på kystgruppens fortsatt fiske innenfor garantert kvantum. Norges Sildesalgslag foretok en kvalitetssikring av fangstavregningene for kystgruppen i januar 2011. På bakgrunn av dette ble gruppekvote og kvoteenheter for disse to gruppene justert 21. januar. Kystgruppens kvote ble justert ned med 14 099 tonn i 2011.

3.4 TOTALT OPPFISKET KVANTUM

Kvotefleksibilitet på fartøynivå er, med unntak av kystfartøy med hjemmelslengde under 15 meter, for alle fartøygruppene videreført til 2011. Ringnot- og trålgruppen har full fleksibilitet på fartøynivå, mens kystfartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter har i 2011 adgang til å forskuttere inntil 10 % av sin garanterte kvote, dette kvantumet blir trukket fra deres kvote i 2011. Dersom gruppekvote ikke blir oppfisket i 2011, kan inntil 10 % av årets gruppekvote overføres til neste år og fordeles ut på fartøyene.

Tabell 8 viser norsk kvote, fangst og restkvote per 20. oktober 2011, relatert til kvoteåret 2011, fordelt på fartøygrupper.

Tabell 8: Norsk kvote, fangst og restkvote fordelt på grupper for kvoteåret 2011

Fartøygruppe	Gruppekvote (tonn)	Disp. kvote 2011 (t)	Kvoteår 2011 (t) Fangst		Sum kvoteår 2011	Restkvote 2011 (t)	Fangst kvoteår 2012 (t) ²
			2010 ¹	2011			
Ringnot	289 819	290 282	14 803	174 086	186 889	103 393	2 892
Trål	57 447	57 260	2 645	30 488	33 133	24 127	414
Kyst – lukket	232 941	218 842	16 116	162 999	179 115	39 727	7 970
• u/15 m hj.l.		41 558	1 551	29 574	31 125	10 433	
• 15 m hj.l. +		177 284	13 672	133 563	147 235	30 049	7 970
Kyst – åpen	2 000	2 000	-	691	691	1 309	
Agn	900	900	-	672	672	228	
Forskning og undervisning	3 090	3 090	-	389	389	2 701	
Totalt	586 197	572 374	33 564	367 325	400 889	171 485	11 276

Kilde: Norges Sildesalgslag per 20. oktober 2011

¹ Her inngår kvantum relatert til kvotefleks for 2011. Kvantum relatert til kystgruppen over og under 15 meter er av kvotetekniske årsaker noe mangelfull.

² Med fangst kvoteår 2012 menes fangst i 2011 fisket på 2012-kvoten.

Per 20. oktober 2011 er det fisket totalt 400 889 tonn norsk vårgytende sild av norsk totalkvote i 2011. Det ble fisket totalt 33 564 tonn på forskudd i 2010. Samtidig var det fartøy som ikke utnyttet kvotene sine for 2010, men overførte deler av den til 2011.

Fiskernes Agnforsyning har en kvote på 900 tonn sild til agn, her gjenstår det 228 tonn.

3.5 KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

Konsesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "universalnøkkelen".

Kvotefleksibilitetsordningen fører til at det ikke er nødvendig å benytte underregulering for å hindre overfiske av gruppeknoten. Ved faktorfastsettelsen januar 2011 tok man hensyn til element som overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet, samt underregulering som følge av avrundning av faktor ved faktorfastsettelsen. Alle fartøyene hadde i 2010 fisket kvotene sine og ingen fartøy gikk ut som følge av strukturkvoteordning.

På den bakgrunn ble kvotefaktoren for ringnotfartøy fastsatt til 6,94.

3.6 TRÅLERE

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål er tildelt fartøykvoter etter fartøyenes bruttotonnasje som parameter. Som ringnotgruppen har trålgruppen kvotefleksibilitet på fartøynivå. For trålgruppen tok man også hensyn til overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet, samt underregulering som følge av avrundning av faktor ved faktorfastsettelsen. På bakgrunn av forholdene overfor ble kvotefaktoren for trålere fastsatt til 4,95.

3.7 KYSTFARTØY

Som beskrevet i pkt. 3.3 ble kystgruppen i 2011 delt i to grupper med skille ved 15 meter hjemmelslengde. Det ble beregnet og fordelt strukturgevinst, og på bakgrunn av dette ble kvotefaktorene justert fra og med 1. januar 2011. På grunn av overfiske på gruppenivå relatert til 2010 ble gruppeknotene og kvoteenheter for disse to gruppene justert 21. januar. Kystgruppens kvote ble justert ned med 14 099 tonn i 2011. Tabell 9 viser prosentvis fordeling på grupper og gruppekvote for 2011.

Tabell 9: Prosentvis fordeling på grupper og gruppekvote for 2011

Hjemmelslengde	Andel (%)	Gruppekvote 2011 (tonn)
Fartøy under 15 m	18,99	41 558
Fartøy 15 m og over	81,01	177 284
Totalt	100,00	218 842

3.7.1 Kystgruppen med hjemmelslengde på eller over 15 meter

Fartøy med hjemmelslengde på 15 meter og over, men med største lengde under 15 meter er i 2011 regulert med dobbelt så stor overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter.

Fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter har en overregulering på 2 %.
Fartøy med hjemmelslengde over 15 meter, men største lengde under 15 meter, har en overregulering på 4 %. I følge Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltagerregister per 20. oktober er det 150 aktive og passive fartøy i denne gruppen. I følge våre registre er det samme dato registrert fangst på 120 deltakeradganger. Til sammenligning ble det i 2010 registrert fangst på totalt 139 deltakeradganger. En gjennomgang av fangststatistikken viser at en del fartøy på grunn av oppbygginger, eierskifte osv. har stor restkvote i 2011. Man forventer at mange av disse fartøyene kommer inn i fisket mot slutten av året.

Gruppeknoten og kvoteenheten for denne gruppen ble justert opp 21. januar, se pkt. 3.3.

3.7.2 Kystgruppen med hjemmelslengde under 15 meter

Fartøy som har hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på eller over 15 meter har halv overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter.

Næringen var i Reguleringsmøtet høsten 2010 svært skeptisk til at gruppen under 15 meter skulle ha en så høy overregulering som det ble skissert i reguleringsmøtedokumentet. Det ble derfor i etterkant bestemt at man skulle legge seg på en overregulering på ca. 20 % og at man skulle følge fisket tett fremover.

På bakgrunn av fiskets utvikling økte Fiskeridirektoratet overreguleringen fra 20 til 35 % den 1. mars, noe som var i tråd med drøftingen som ble gjort til Reguleringsmøtet. Norges Fiskarlag kom med skriftlig innspill på å øke overreguleringen fra 20 % til 30 %.

Den 30. juni ble det funnet grunnlag for igjen å justere kvoteenhetene i denne gruppen, og overreguleringen ble da økt fra 30 til 60 %. På bakgrunn av stor restkvote, samt at enkelte fartøy hadde nådd taket på sin kvote ble kvoteenheten ytterligere økt 29. august. Overreguleringen økte da til 150 %, fartøy med faktisk lengde over 15 meter ble regulert med halv overregulering, dvs. 75 %.

3.8 FISKE AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I DEN NORDØSTLIGE DEL AV NORGES ØKONOMISKE SONE

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone jf. Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 3. september 1998 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone. Bakgrunnen for å stenge disse områdene er potensielt høy innblanding av sild under minstemål.

3.8.1 Sperrelinje

Fiskeri- og kystdepartementet åpnet for fiske etter norsk vårgytende sild i perioden 13. juli til 31. desember 2011 innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 40,5' - Ø 21° 59,1'

2. N 74° 4,73' - Ø 19° 5,76'

Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon

3. N 72° 10,46' - Ø 10° 18,42'

Fiskeridirektoratet kan stenge hele eller deler av området nevnt i første ledd dersom innblanding av sild under minstemål i de enkelte fangster overstiger 20 % i antall. Tilsvarende åpning av område er etter råd fra Havforskningsinstituttet foretatt siden 2007. I 2010 anbefalte Havforskningsinstituttet at det ikke åpnes for et permanent fiske etter norsk vårgytende sild i det aktuelle området.

3.8.2 Fiske innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29° 05'Ø

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet i 2008 å åpne for begrenset fiske av norsk vårgytende sild innenfor fire nautiske mil fra grunnlinjene vest for 29° 05'Ø i en periode fra 1. august frem til 15. oktober. Siden 2009 har det vært åpnet for fiske i samme område hele kalenderåret.

Det har ikke vært registrert et kystnært fiske etter sild i Finnmark verken i 2010 eller 2011.

3.9 STENGING AV OMRÅDE VED FARE FOR NEDDREPING, INNBLANDING M.M.

Med hjemmel i forskrift om regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2011 § 19 kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om å stenge og gjenåpne fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anviser fiske til andre områder dersom det oppstår fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer. Erfaring har hittil vist at bestemmelsen bidrar til en lettere avvikling av fisket, samtidig som den effektuerer Fiskeridirektoratets plikt til å ivareta havets ressurser på en hensiktsmessig måte.

Fiskeridirektoratet har hittil i 2011 ikke foretatt stenging av fisket etter norsk vårgytende sild.

KV Sør sendte ut 3 meldinger om aktsomhet i løpet av vinterens fiske. Før fisket tok til sendte Kystvakten ut en generell påminnelse gjennom Fiskeribladet Fiskaren om aktsomhet ved fisket etter sild utenfor kysten av Møre. Når fisket tok til i dette området ble det sendt ut en melding til samtlige fartøy med oppfordring til aktsomhet. Bakgrunnen for meldingen var forventning om tette konsentrasjoner av sild i området. Den 9. februar observerte KV Sør notsprenging og store kast som ble håndtert på en slik måte at den kunne medført unødig neddreping av sild. Fartøyene ble derfor i melding av 10. februar oppfordret til ikke å sette ut not eller trål i de områdene der det er tett konsentrasjon og fartøy med store kast ble anmodet om å bruke tid på fangstprosessen og å slippe ned på et tidlig tidspunkt for å unngå unødig neddreping. Ved gjentatte notsprengninger eller slipping som kunne resultere i neddreping ville det bli foreslått for Fiskeridirektoratet å innføre dagstenging. Etter denne meldingen ble det ikke observert

problemer med håndtering av store kast eller lignende. Det ble derfor ikke anbefalt å innføre dagstenging under dette fisket.

Så langt Fiskeridirektoratet og Kystvakten har observert er aktsomheten under utøvelsen av fisket generelt blitt bedre. Enkelthendelser viser imidlertid at det fortsatt er viktig å ha fokus på aktsomhet gjennom hele fangstprosessen under utøvelse av dette fiskeriet.

4 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2012

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

Basert på tilrådninger fra en felles arbeidsgruppe, vedtok de fem kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyene og Island) i 1999 en langsiktig forvaltningsstrategi for norsk vårgytende sild. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn.

ICES kom i september 2011 med følgende kvoteanbefaling for norsk vårgytende sild for 2012 (Kilde: Havforskningsinstituttet):

ICES vurderer bestanden til å ha full reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Gytebestanden i 2011 er beregnet til 7,9 millioner tonn. Gytebestanden består av mange sterke årsklasser, men toktdata tyder på at årsklassene etter 2004 er svake. Gytebestanden forventes derfor å minke de kommende år selv med et fiske i samsvar med forvaltningsplanen. Gytebestanden i 2012 ventes å være ca 6,9 millioner tonn, for deretter å gå ned til ca. 5,85 millioner tonn i 2013. Gytebestanden kan komme ned mot Bpa i 2014 eller 2015.

ICES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan, som innebærer en kvote på 833 000 tonn i 2012. ICES har vurdert målsettingene i forvaltningsplanen til å være i tråd med føre-var-tilnærmingen. Det ble for 2011 oppnådd enighet mellom kyststatene om en totalkvote på 988 000 tonn, som samsvarte med den langsiktige forvaltningsstrategien.

Nøkkeltall:

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 2,5 millioner tonn

Føre-var-gytebestandsnivå (Bpa) = 5,0 millioner tonn

Tiltaksgrense i forhold til maksimalt langtidsutbytte (MSYBtrigger) = 5,0 millioner tonn

Kritisk fiskedødelighet (Flim) = Ikke definert

Føre-var-fiskedødelighet (Fpa) = 0,15

Fiskedødelighet i forhold til maksimalt langtidsutbytte (FMSY) = 0,15

Kyststatenes avtalte fiskedødelighetsnivå: F = 0,125

Ventet fiskedødelighet i 2011: F = 0,123

Ventet gytebestand i 2012: 6,9 millioner tonn

Havforskningsinstituttet støtter anbefalingen fra ICES.

4.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2012

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge underskrev 14. oktober 2011 avtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2012. Det var enighet om en TAC på 833 000 tonn i 2012, som er i tråd med avtalt forvaltningsplan. Norges andel utgjør 508 130 tonn. Tabell 10 viser fordelingen av totalkvoten mellom kyststatene i 2012.

Tabell 10: Fordeling av totalkvote mellom kyststater i 2012

	2012	
	Kvantum	Prosent
EU	54 228	6,51
Færøyene	42 983	5,16
Island	120 868	14,51
Norge	508 130	61,00
Russland	106 791	12,82
Totalt	833 000	100,00

Under den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild. Etter denne overføringen er norsk totalkvote for 2012 på 498 130 tonn norsk vårgytende sild.

4.3 KVOTEFLEKSIBILITET OVER ÅRSSKIFTET

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på fartøy- og gruppenivå for ringnot- og trål som i 2011.

Kvotefleksibilitet i kystfartøygruppen, se punkt 6.5.1.

5 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2012

5.1 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at samme deltakervilkår som i 2011 blir gjort gjeldende for 2012, noe som innebærer at fartøyene må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

5.2 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at samme deltakervilkår som i 2011 blir gjort gjeldende for 2012, noe som innebærer at fartøyene må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

5.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kriteriene for å delta i fisket fremgår av den årlige forskrift om deltagelse i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften). Fartøy som ikke oppfyller vilkårene for å delta i lukket gruppe, kan delta i fisket med landnot og garn (åpen gruppe), jf deltakerforskriften for 2011 § 29. I høringsnotat av 22. august 2011 til deltakerforskriften for 2012 har Fiskeridirektoratet forslått å stryke bestemmelsene om dispensasjonsadgang grunnet sykdom i referanseperioden i fisket etter norsk vårgytende sild, jf gjeldende deltakerforskrift § 28 femte ledd. Det foreslås også en endring når det gjelder "eier"-begrepet i deltakerforskriften. For øvrig legges det til grunn at deltakervilkårene vil bli videreført i 2012 som i 2011.

Tabell 11 viser antall deltakeradganger fordelt på grupper per 20. oktober 2011.

Tabell 11: Antall deltakeradganger fordelt på grupper

	Antall fartøy med hj. lengde under 15 m	Antall fartøy med hj. lengde på el. over 15 m	Totalt antall adganger
Aktive	198	148	346
Passive	0	2	2
Utgått	81	259	340
derav strukturering	21	249	270
Totalt	279	409	688

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister per 20.10.2011

I Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister var det per 20. oktober 2011 registrert totalt 688 deltakeradganger i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild. Dette er adganger som er aktive, passive og utgått. Det er registrert 346 aktive deltakeradganger. 2 deltakeradganger er registrert som passive. Totalt 340 fartøy står registrert som utgått, derav 270 adganger som følge av strukturvoteordningen. Adganger som er utgått som følge av strukturvoteordningen er inne i registeret på andre aktive fartøy, men med en reduksjon på 20 %. Resterende deltakeradganger vil ikke komme inn igjen i registeret.

Det er derfor totalt 348 deltakeradganger å ta hensyn til ved beregning av kapasiteten i flåten, i tillegg kommer 270 adganger (80 %) som er gått inn i flåten som strukturvotetillegg.

Tabell 12 viser antall deltakeradganger i kystgruppen fordelt på hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 12: Antall deltakeradganger i kyst, fordelt på hjemmelslengde og største lengde.

HJEMMEL- LENGDE	STØRSTE LENGDE																			Totalt		
	UNDER 7 M	07,0-7,99 M	08,0-8,99 M	09,0-9,99 M	10,0-10,99 M	11,0-11,99 M	12,0-12,99 M	13,0-13,99 M	14,0-14,99 M	15,0-15,99 M	16,0-16,99 M	17,0-17,99 M	18,0-19,99 M	19,0-19,99 M	20,0-20,99 M	21,00-21,99 M	22,0-22,99 M	23,0-23,99 M	24,0-24,99 M		25,0-25,99 M	26,0 M +
Under 7 m	1				1																	2
7-7,99 m		1	1		1																	3
8-8,99 m	1	1	2																			4
9-9,99 m			1	5	4		4		1													15
10-10,99 m		1	2	2	42	1	4		2						1						1	56
11-11,99 m	1					5	3		1					1							1	12
12-12,99 m			2	1	7		18	3	3	1			1									36
13-13,99 m			1	2			1	6	1					1			1					13
14-14,99 m			1	1	1	1	2		28		1	1	3		4	2		4			8	57
15-15,99 m					1				2		1			1			1				1	7
16-16,99 m											1											1
17-17,99 m															1	2						3
18-19,99 m										1					1	2	1				4	9
19-19,99 m											1	1	1	1	2	1		3	1		5	15
20-20,99 m											1			3	3			2			10	19
21-21,99 m							1			1					5	1			1		6	15
22-22,99 m																	1				1	1
23-23,99 m										1								1		1	6	9
24-24,99 m																			1		4	5
25-25,99 m																					4	4
26,0 m +														1		1	2				58	62
Totalt	3	3	10	11	57	7	33	9	38	4	3	3	5	4	11	17	5	12	3	1	109	348

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister per 20. oktober 2011

Norges Fiskarlag har ved flere anledninger uttrykt bekymring for at man gjennom gjeldende regulering ”stimulerer” til etableringer i hjemmelsgruppen under 15 meter med store fartøy med faktisk lengde over 15 meter.

Denne problemstillingen har man tatt høyde for i gjeldende regulering. Fartøy som har hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på 15 meter og over har halv overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter. Tilsvarende har fartøy med hjemmelslengde på 15 meter og over, men med største lengde under 15 meter er i 2011 regulert med dobbelt så stor overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter.

Tabell 13 viser bevegelsen i flåten vedrørende hvilken faktisk lengde fartøy i denne gruppen hadde per 1. november 2010 og per 20. oktober 2011.

Tabell 13: Oversikt over antall fartøy med hjemmelslengde under 15 meter, fordelt etter største lengde under 15 meter og største lengde på 15 meter og over.

Hjemmelslengde	Fartøy med største lengde under 15 m			Fartøy med største lengde på 15 m og over		
	1. nov. 2010	20.okt. 2011	Differanse	1. nov. 2010	20.okt. 2011	Differanse
Under 7 m	2	2	0	0	0	0
7,0-7,99 m	3	3	0	0	0	0
8,0-8,99 m	4	4	0	0	0	0
9,0-9,99 m	15	15	0	0	0	0
10,0-10,99 m	54	54	0	2	2	0
11,0-11,99 m	14	10	-4	1	2	1
12,0-12,99 m	39	34	-5	1	2	1
13,0-13,99 m	14	11	-3	1	2	1
14,0-14,99 m	41	34	-7	18	23	5
Totalt	186	167	-19	23	31	8

Kilde: Fiskeridirektoratets Konsepsjons- og deltakerregister per 20. oktober 2011

For 2011 viser tabellen over at av totalt 198 fartøy med hjemmelslengde under 15 meter har 31 fartøy en største lengde på 15 meter eller over. Totalt 8 deltakeradganger har siden 1. november 2010 vært flyttet fra fartøy med største lengde under 15 meter til fartøy med største lengde over 15 meter. 11 deltakeradganger har gått ut som bl.a. som følge av strukturvoteordningen.

6 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2012

6.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Norge fikk i fempartsforhandlingene en kvote på 508 130 tonn norsk vårgytende sild i 2012. Samtlige kvoter, uansett anvendelse, skal avregnes norske totalkvoter.

I henhold til bilateral avtale mellom Island og Norge vedrørende adgang til NØS nord for 62°N, fiskerisonen rundt Jan Mayen og Islands økonomiske sone for 2011 skal Norge overføre 988 tonn norsk vårgytende sild til Island i 2012 dersom Island fisker mindre enn 19 760 tonn sild i NØS nord for 62°N i 2011. Dersom dette blir aktuelt, vil 988 tonn norsk vårgytende sild trekkes fra norsk totalkvote før fordeling.

I 2011 ble det innmeldt behov for 5 010 tonn og tildelt 3 090 tonn norsk vårgytende sild til forsknings- og undervisningskvoter. Frist for søknad for kvoter til forsknings- og undervisningsformål for 2012 er satt til 4. november 2011.

Det legges i det videre arbeidet til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette forsknings- og undervisningskvoter for 2012 på samme nivå som for 2011, det vil si 3 090 tonn. I 2011 avsatte Fiskeri- og kystdepartementet 900 tonn sild til agn.

Fiskeridirektøren legger til grunn i det videre arbeidet at avsetningen på 900 tonn blir videreført i 2012.

Norges Fiskarlag anbefalte i vedtak 6/07 å fordele norsk vårgytende sild mellom de ulike fartøygrupper med følgende nøkkel:

- Ved norsk totalkvote mellom 250 000 tonn og 750 000 tonn (kystgruppen og ringnotgruppen) vil gjeldende kvoteandeler til kystgruppen, slik de er angitt i landsmøtevedtak 7/01, økes med 2 % ved 500 000 tonn (fra 39 % til 41 %) og 2,5 % ved 750 000 tonn (fra 34,3 % til 36,8 %) på bekostning av ringnotgruppen, som reduseres tilsvarende (fra 51,0 % til 49 % ved 500 000 tonn og fra 54,7 % til 52,2 % ved 750 000 tonn).

Norge har som nevnt i utgangspunktet en kvote på 508 130 tonn norsk vårgytende sild i 2012. Dersom man trekker fra 900 tonn til agn og 3 090 tonn til forsknings- og undervisning skal man legge 504 140 tonn inn i kvotestigen fastsatt av Norges Fiskarlag i sitt landsmøtevedtak 6/07.

I 2011 bestemte Fiskeri- og kystdepartementet at kvotebyttet med Russland skulle belastes/godskrives på gruppenivå utelukkende for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen ble ikke berørt av transaksjonen. For 2012 innebærer kvotebyttet med Russland at det blir overført 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen for 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotebyttet med Russland fordeles tilsvarende som for 2011.

I det videre arbeidet har Fiskeridirektøren lagt til grunn en videreføring av ordningen fra 2011. Totalt 10 000 tonn sild blir fratrukket ringnot- og trålgruppens kvote etter samme forholdstall mellom disse to gruppene som ved fordelingen mellom reguleringsgruppene i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07, se tabell 14. Da har man lagt til grunn en kvote på 504 140 tonn.

Tabell 14: Fordeling av 10 000 tonn sild mellom ringnot- og trålgruppen i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07.

Fartøygrupper	Andel iht. 6/07	Forholdstall	Fratrekk sild
	%	%	Tonn
Ringnot	49,05 %	83,04 %	8 304
Trål	10,02 %	16,96 %	1 696
Kyst ¹	40,93 %	-	-
Totalt	100,00 %	100,00 %	10 000

¹ Kyst berøres ikke av transaksjonen.

Ny fordeling er vist i tabell 15.

Tabell 15: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	49,05 %	247 280	8 304	238 976
Trål	10,02 %	50 515	1 696	48 819
Kyst	40,93 %	206 344		206 345
Sum	100,00 %	504 140	10 000	494 140

Fiskebåtrederne Forbund (FF) og Sør-Norges Trålerlag sin avtale om endret fordeling av gruppekvote for makrell og norsk vårgytende sild mellom ringnot- og trålgruppen videreføres i 2012 (se pkt. 3.3).

Ny fordeling, etter justering for makrell og sild, er vist i tabell 16.

Tabell 16: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	49,40 %	249 045	8 304	240 741
Trål	9,67 %	48 750	1 696	47 054
Kyst	40,93 %	206 345		206 345
Sum	100,00 %	504 140	10 000	494 140

Tabell 17 viser fordelingen av norsk totalkvote mellom ulike fartøygrupper (justert for kvantum til Russland, agn, samt forsknings- og undervisningskvoter) i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 6/07.

Man ser av tabellen at gruppeandelene har endret seg. Dette skyldes endringer av gruppekvote, samt eksternt og internt bytte av kvantum.

Tabell 17: Fordeling av norsk totalkvote i følge landsmøtevedtak 6/07.

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	240 741	48,72
Trålere	47 054	9,52
Kystfartøy	206 345	41,76
Sum	494 140	100,0
Forsknings- og undervisningskvote	3 090	
Agn	900	
Totalt	498 130	

Fiskeridirektøren foreslår at norsk totalkvote for norsk vårgytende sild i 2012 blir fordelt mellom fartøygruppene som vist i tabell 16.

I det videre arbeidet har Fiskeridirektøren lagt til grunn denne fordelingen av norsk totalkvote for norsk vårgytende sild for 2012.

6.2 KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

Som nevnt i punkt 6.1. vil ringnotgruppen få en kvote på 240 741 tonn i 2012.

Fiskeridirektøren legger, som tidligere år, til grunn at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen" i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012.

6.3 TRÅLERE

Som nevnt i punkt 6.1 vil trålgruppen få en kvote på 47 054 tonn i 2012.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fartøy som har tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål tildeles fartøykvoter etter samme nøkkel og på samme måte som tidligere år.

6.4 KYSTFARTØYGRUPPEN – ÅPEN GRUPPE

I 2005 fikk kystgruppen en regulering med individuelle kvoter. For å ivareta de tradisjonelle landnotfiskerne har det siden da vært avsatt et kvantum på 2 000 tonn norsk vårgytende sild til fartøy som ikke har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter norsk vårgytende sild og som kun fisker med landnot eller garn (åpen gruppe). Inntil 2011 fikk fartøy i åpen gruppe kvote etter samme kvotestige som lukket gruppe, men basert på fartøyets største lengde. Fartøyene kunne imidlertid ikke ha større maksimalkvote enn det som tilsvarer 7,5 kvotefaktor i kvotestigen, dvs. maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter.

De siste årene har man sett en stor økning i fangstkvantumet til åpen gruppe, noe som blant annet førte til et betydelig overfiske av avsetningen i 2010, se tabell 2. Denne problemstillingen ble drøftet i reguleringsmøtet høsten 2010. Det ble for 2011 bestemt at fartøy i åpen gruppe skulle få fartøykvote etter garantert kvote i kvotestigen, dog ikke større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter. Fartøyene ble videre tildelt 50 % av kvoten for fartøy i lukket gruppe.

I tråd med anbefalingen fra Reguleringsmøtet høsten 2010 ble det også i 2011 avsatt 2 000 tonn til fartøy som fisker i åpen gruppe med landnot eller garn.

Tabell 18 viser antall deltakende fartøy og fangst i åpen gruppe i årene 2005 - 2011.

Tabell 18: Fiske i åpen gruppe i 2005-2011

År	Ant. delt. Fartøy	Fangst (t)
2005	34	1 787
2006	18	579
2007	13	1 082
2008	7	610
2009	21	1 707
2010	29	2 778
2011	11	691

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelstatistikk per 20. oktober 2011/ Norges Sildesalgslag per 20. oktober 2011

Tabell 18 viser at deltakelse og fangst har variert de siste årene. Hovedårsaken til dette er sildas endrede vandringsmønster, noe som gjør at silda i perioder ikke har vært så tilgjengelig for fiske med landnot eller garn. Dette medfører at avsetningen i mange år har vært lite utnyttet. I 2009 og 2010 har det pågått et større kystnært sildefiske sør for 62°N enn det har gjort på mange år. I 2009 var landnotflåten ikke helt forberedt på dette fisket, det ble da fisket totalt 345 tonn norsk vårgytende sild første halvår.

Til sammenligning ble det i 2008 fisket ca. 30 tonn sild første halvår. I 2010 så man imidlertid at flere fartøy enn før hadde forberedt seg på dette fisket, noe som medførte at avsetningen ble overfisket allerede første halvår. I 2011 har silda vært mindre tilgjengelig i forhold til de siste to år. Tabellen viser at kun 11 fartøy har levert fangst hittil i år. Det kan imidlertid forventes mer aktivitet mot slutten av året.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen fra 2011 med at fartøy i åpen gruppe tildeles kvote som tilsvarer 50 % av garantert kvote for fartøy i lukket gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes et kvantum på 2 000 tonn til åpen gruppe. Fartøyene får kvote etter største lengde, dog ikke større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter. Kvoten for fartøy i åpen gruppe settes til 50 % av kvotene til fartøy i lukket gruppe.

6.5 KYSTFARTØYGRUPPEN – LUKKET GRUPPE

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i lukket gruppe får en gruppekvote på 204 345 tonn i 2012.

6.5.1 Kvotefleksibilitet

6.5.1.1 Kvotefleksibilitet på gruppenivå

Siden 2007 har kystgruppen hatt kvotefleksibilitet på gruppenivå. I reguleringsforskriften er kvotefleksibilitet for ringnot- trål- og kystgruppen beskrevet som følger:

§ 6 Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2010 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum i 2011.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2011 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

Fiskeridirektøren har fått flere spørsmål fra næringen om hvordan kvotefleksibiliteten på gruppenivå, etter delingen av kystgruppen, skal praktiseres for kystgruppen.

Dersom kvotefleksibiliteten beregnes av totalen kan kystgruppen overfiske eller underfiske kvoten med inntil 23 494 tonn i 2011. Dersom kvotefleksibiliteten skal beregnes på delgruppenivå kan fartøygruppen med hjemmelslengde under 15 meter overfiske eller underfiske kvoten med inntil 4 462 tonn sild i 2011, mens gruppen med hjemmelslengde på eller over 15 meter kan overfiske eller underfiske kvoten med inntil 19 032 tonn sild i 2011. Dersom det er risiko for at det står igjen et kvantum som er større enn overføringsgrensen på delgruppenivå må man på slutten av sesongen refordere innad i gruppen evt. overføre det overskytende kvantumet til den andre gruppen.

Hensikten bak kvotefleksibilitet på gruppenivå er blant annet å skape forutsigbarhet for kystgruppen og unngå refordelinger på slutten av året. Ved å beregne kvotefleksibiliteten av totalen kan myndighetene få større rom for å unngå å gripe inn i reguleringene. Dette under forutsetning at man totalt er innenfor den rammen som er satt i forskriften.

Dette kan være aktuelt i tilfeller hvor den ene delgruppen nesten er ferdig med kvoten sin, mens den andre delgruppen har en større restkvote enn det som er mulig å overføre til neste år. For å unngå refordeling kan det da være mulig å godskrive dette kvantumet til delgruppens kvote neste år, selv om det overskrider grensen på 10 % for denne delgruppen. Samme prinsipp må gjelde ved overfiske. Kvotefleksibilitet på fartøynivå må imidlertid tas med i regnestykket.

Fiskeridirektøren er likevel av den formening at det er behov for klare rammer fra årets begynnelse og vil derfor foreslå at man bruker samme prinsipp for kvotefleksibilitet for delgruppene innad i kystgruppen som det er praktisert for ringnot-, trål- og kystgruppen i gjeldende regulering.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2011 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive delgruppekvote med et tilsvarende kvantum i 2012.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2012 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive delgruppekvote med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten refordeles til den andre delgruppen.

6.5.1.2 Kvotefleksibilitet på fartøynivå

I 2009 ble ordningen med kvotefleksibilitet på fartøynivå innført i kystgruppen. På grunn av høy overregulering i gruppen ga ordningen imidlertid kun adgang til å forskuttere inntil 10 % av fartøykvoten. Fartøyene kunne ikke overføre ufisket kvantum til neste år.

Da gruppen ble delt i 2011 ble daværende ordning videreført for gruppen over 15 meter. På grunn av at man var usikker vedrørende overreguleringsgrad og kvoteutnyttelse i gruppen under 15 meter fant man det hensiktsmessig å suspendere ordningen vedrørende kvotefleksibilitet på fartøynivå inntil man så effekten av garanterte kvoter.

På bakgrunn av erfaringen fra reguleringen i 2011 ser Fiskeridirektøren ingen problem med å gjeninnføre denne ordningen for gruppen under 15 meter i 2012.

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter kan overfiske fartøykvoten av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

Ringnot- og trålgruppen har i tillegg til å overfiske kvoten med inntil 10 %, også anledning til å dra med seg underfisket kvantum på inntil 10 % fra inneværende år til neste år. Overfisket evt. underfisket kvantum blir justert på neste års kvote.

På grunn av reguleringsmodellen for kystgruppen med høy overregulering og mange ubenyttede deltakeradganger har Fiskeridirektoratet vært skeptisk til å innføre denne type kvotefleksibilitet i kystgruppen.

Etter at man delte kystgruppen fikk gruppen over 15 meter tilnærmet flat overregulering. Dette har medført ønske om utvidet kvotefleksordning for gruppen over 15 meter.

Fiskeridirektoratet ser at dette vil få fordeler for det enkelte fartøy. Man har positive erfaringer fra reguleringen av ringnot- og trålgruppen, men ordningen krever nøye regnskap med kvoteutnyttelse på gruppenivå.

En forutsetning for full adgang til kvotefleksibilitet er at kvoteenheten må settes flatt, uten overregulering for gruppen. Utfordringen vil da være å holde oversikt over hvilke kvantum som ikke er blitt utnyttet forrige år og som ikke er innenfor den automatiske overføringsgrensen på 10 %.

Følgende elementer må gjennomgås og tas hensyn til:

1. Ubenyttet kvantum fra forrige år som følge av at deltakeradganger/strukturkvoter er delvis eller ikke i bruk. Inntil 10 % skal automatisk overføres til neste år. Resterende ubenyttet kvantum skal tilføres gruppeknoten neste år.
2. Avkorting som følge av strukturering i løpet av året - kvantum relatert til avkortningen av strukturkvoter som ikke ble utnyttet skal tilføres gruppen neste år.
3. Overfiske utover 10 % kvotefleksibilitet – fratrekkes gruppekvote før fordeling.

Utfordringen er særlig knyttet til punkt 1 og 2. Kystgruppen over 15 meter består per 20. oktober av i alt 150 deltakeradganger. I tillegg er det i denne gruppen siden 2. januar 2004 gått ut totalt 249 fartøy som følge av strukturvoteordningen. Disse kvotene er fordelt ut på et eller flere fartøy.

Kystgruppen er svært aktive ved kjøp og salg av fartøy med deltageradgang, strukturering, utskiftning av fartøy osv. Det er svært tidkrevende å være oppdatert på fartøyenes kvotestatus og fangst.

Det er betydelig flere fartøy, samt større bevegelse i denne gruppen enn i ringnotgruppen og trålgruppen der sum basiskvote har vært ganske stabil siden kvotefleksibilitet på fartøynivå ble innført. Å innføre utvidet kvotefleksibilitet for denne kystgruppen vil innebære risiko for at gruppen ikke får tildelt hele kvoten som rettmessig tilhører gruppen.

Fiskeridirektoratet er avhengig av informasjon fra Norges Sildesalgsslag for å følge utviklingen i fiskeriet. Full kvotefleksibilitet på fartøynivå forutsetter et tett og godt samarbeid mellom Norges Sildesalgsslag og Fiskeridirektoratet. Det er viktig at det blir etablert gode systemer slik at man på en enkel måte kan finne ubenyttet kvantum relatert til punkt 1 og 2 i oversikten over.

Kvoteenheten fra årets begynnelse må fastsettes på foreløpig basis, uten å ta høyde for tillegg til gruppeknoten med bakgrunn i ubenyttet kvantum (punkt 1 og 2) fra forrige år. Kvoteenheten justeres etter at Norges Sildesalgsslag har foretatt kvalitetssikring av fangstopplysningene som må ligge til grunn for justeringen. Det bør helst ikke foretas refordeling i denne gruppen, ubenyttet kvantum innenfor 10 % vil bli justert på neste års kvote.

Fiskeridirektøren ber på bakgrunn av dette om Reguleringsmøtets syn på spørsmålet om innføring av full kvotefleksibilitet for fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter .

6.5.2 Fordeling mellom gruppene

Som beskrevet tidligere i dokumentet ble kystgruppen i 2011 delt i to grupper med skille ved 15 meter hjemmelslengde. Med bakgrunn i reguleringen av kystgruppens fiske etter torsk nord

for 62°N ble det bestemt å dele gruppen med bakgrunn i antall kvotefaktorer med hjemmelslengde under 15 meter og 15 meter og over.

Gjennom reguleringsmodellen som har vært brukt i kystgruppen inntil 1. januar 2011 har strukturgevinstene kommet hele gruppen til gode gjennom felles kvoteenhet. I 2007 foretok Norges Fiskarlag en ny gjennomgang av kvotestigen. For å kompensere for at fartøy under 15 meter ikke hadde anledning til å strukturere seg ble kvotefaktorene i kvotestigen økt for kvotetrinnene opp til 16,99 meter.

Ved deling av gruppen kom problemstillingen vedrørende fordeling av strukturgevinster opp. Når en innplasserer kystfartøy i to grupper etter hjemmelslengde, er det hensiktsmessig at strukturgevinsten tilfaller gruppen fartøyet har strukturert fra. Strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene i stigen tilsvarende strukturgevinsten under og over 15 meters hjemmelslengde.

Siden kvotestigen ble justert i 2008 fant Fiskeridirektoratet det hensiktsmessig å fordele strukturgevinstene som hadde oppstått i perioden 1. januar 2008 til og med 9. desember 2010. På bakgrunn av dette ble fartøyenes kvotefaktorer justert fra og med 1. januar 2011.

Tabell 19 viser antall kvotefaktorer som ligger til grunn for fordeling på grupper, samt gruppekvote for 2011.

Tabell 19: Antall kvotefaktorer som ligger til grunn for fordeling på grupper, samt gruppekvote for 2011.

Hjemmelslengde	Faktorer	%-vis andel	Gruppekvote 2011 (tonn)
Fartøy under 15 m	1 264,01	18,99	41 558
Fartøy 15 m og over	5 393,31	81,01	177 284
Totalt	6 657,31	100	218 842

Fiskeridirektøren konstaterer at gruppen under 15 meter i 2011 har hatt vanskelig for å utnytte kvotene sine, noe som har ført til gjentatte refordelinger i denne gruppen. Resultatet er at fartøy i gruppen under 15 meter har høyere maksimalkvoter enn fartøy tilhørende gruppen på eller over 15 meter. Dette har ført til reaksjoner fra næringen, både fra organisasjoner og enkeltfartøy. Mye av kritikken er rettet mot fordelingsnøkkelen som er brukt ved delingen av kystgruppen. Man har imidlertid også mottatt positive tilbakemeldinger på at kystgruppen er delt i to.

Man kan stille spørsmålet om gruppen under 15 meter har for høy prosentvis andel. Man kan i første omgang se på om en fordeling av strukturgevinster fra perioden før 1. januar 2008 kan medføre vesentlige endringer av fordelingene mellom gruppene, noe som kan oppfattes som mer rettferdig av næringen.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i brev av 4. februar 2011 blant annet bedt om at frigjorte strukturkvoter fra fartøy med hjemmelskvote over 15 meter i tidsrommet 1. januar 2004 - 20. oktober 2005 inkluderes i summen av kvotefaktorer tilhørende reguleringsgruppen over 15 meter.

Det har i flere år vært fordelt strukturgevinster i torskefisket og makrellfisket. Når man fordeler strukturgevinster har man i tillegg til gevinster relatert til struktureringer også tatt med gevinster som følge av at fartøy har gått ut som følge av andre ordninger f.eks. kondemneringsordninger osv. Disse gevinstene blir tilført gruppen fartøyet tilhører i henhold til hjemmelslengde.

Kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild ble lukket fra og med 1. januar 2002. Strukturkvoteordningen ble innført fra og med 1. januar 2004. Fra og med 1. januar 2004 har det totalt gått ut 59 fartøy i denne gruppen, se tabell 20.

Tabell 20: Utgåtte deltakeradganger i lukket gruppe fra og med 1. januar 2004.

Årsak for utgåtte deltakeradganger	Antall fartøy
Adgang/Tillatelse bortfalt - Aktivitetskrav	2
Adgang/Tillatelse bortfalt - Manntallsstatus	1
Adgang/Tillatelse oppgitt - Annet	1
Adgang/Tillatelse oppgitt - Kondemneringsordning	31
Adgang/Tillatelse utgått - Forskriftsendring	21
Administrativ godkjenning eierendring	1
Endring Status - Adgang/Tillatelse	2
Totalt	59

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltagerregister per 20. oktober 2011

Siden 1. januar 2004 har det gått ut 179 kvotefaktorer i gruppen under 15 meter og 78 kvotefaktorer i gruppen på eller over 15 meter.

Fiskeridirektoratet har sett på ulike modeller for å fordele strukturgevinster som har oppstått siden strukturkvoteordningen ble innført 1. januar 2004. Man har videre lagt inn en gruppekvote på 204 345 tonn (se pkt. 6.5) for å illustrere effekten av de ulike modellene.

Modell 1 – Her har man tatt utgangspunkt i kvotestigen som var gjeldende inntil 1. januar 2008. Da har man sett bort fra justeringen av kvotestigen fra og med 1. januar 2008 som ble gjort med bakgrunn i Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 06/07.

Tabell 21: Modell 1

	Lengdegruppe	Sum faktorer	Prosentvis fordeling	Gruppekvote 2012
Modell 1	Hjemmelslengde under 15 m	1 153,5	16,49 %	33 696
	Hjemmelslengde på eller over 15 m	5 841,0	83,51 %	170 649
	Totalt	6 994,5	100,00 %	204 345

I denne modellen gjenopprettes fordelingen som gjaldt per 1. januar 2004. Kystgruppen får beholde 100 % av alle kvotefaktorer som har utgått som følge av andre årsaker enn strukturering. Justeringen av stigen som ble gjort i 2008 faller bort, men kondemneringsfaktorene fra og med 1. januar 2004 kan sees som kompensasjon for manglende strukturkvoteordning.

Modell 2 – Her har man som utgangspunkt brukt kvotestigen som var gjeldende inntil 1. januar 2008. Etter å ha beregnet og fordelt strukturgevinstene for perioden 1. januar 2004 – 20. oktober 2011, har man justert de nye kvotefaktorene etter samme relative forhold som ble gjort ved justeringen av kvotestigen 1. januar 2008. Tabellen under viser forskjellen i den prosentvise fordelingen mellom gruppene.

Tabell 22: Modell 2

	Lengdegruppe	Sum faktorer	Prosentvis fordeling	Gruppekvote 2012
Modell 2	Hjemmelslengde under 15 m	1 441,9	19,72 %	40 297
	Hjemmelslengde på eller over 15 m	5 871,3	80,28 %	164 048
	Totalt	7 313,2	100,00 %	204 345

Her har kystgruppen fått tillegget som følge av justeringen i kvotestigen fra 2008, samt at gruppene beholder 100 % av alle kvotefaktorer som har utgått etter 1. januar 2004 som følge av andre årsaker enn strukturering. Prosentvise fordeling for gruppen med hjemmelslengde under 15 meter øker her til hele 19,72 %.

Modell 3 – Dagens fordeling justert for strukturgevinster som har tilfalt gruppen etter 1. oktober 2008 og frem til 20. oktober 2011. Her tar man ikke hensyn til strukturgevinster før 1. januar 2008.

Tabell 23: Modell 3

	Lengdegruppe	Sum faktorer	Prosentvis fordeling	Gruppekvote 2012
Modell 3	Hjemmelslengde under 15 m	1 264,01	18,99	38 805
	Hjemmelslengde på el ler over 15 m	5 393,31	81,01	165 540
	Totalt	6 657,31	100	204 345

Fordelingsnøkkelen vil her være uforandret i forhold til gjeldende nøkkel.

Oppsummering

Som tabellene overfor viser er det kun modell 1 som vil medføre en større endring i fordelingen innad i kystgruppen.

Fiskeridirektøren mener det er viktig at man fortsatt har en deling av gruppen. Det er ikke ønskelig å gå tilbake til en modell der alle fartøy uansett størrelse konkurrerer innenfor samme kvotegrunnlag. Forskjellen i størrelse og kapasitet mellom fartøy i kystgruppen er stor og disse faktorene påvirker også når og i hvilken grad silda er tilgjengelig for de ulike fartøyene. Selv om man inneværende år ikke har oppnådd det ønskede mål vedrørende stabilitet og forutsigbarhet for denne gruppen, har man synliggjort behovet for en egen regulering for den minste flåtegruppen. En deling gjør at man kan ha en mer fleksibel regulering av kystgruppen under 15 meter.

Fiskeridirektøren ber om synspunkt om hvordan gruppeknoten inkludert strukturgevinster bør fordeles mellom de to ulike gruppene i kystgruppen.

6.5.3 Kvotestige, kvoter på fartøynivå og overregulering

6.5.3.1 Kvotestige

I 2007 foretok Norges Fiskarlag en ny gjennomgang av kvotestigen som hadde vært i bruk i kystgruppen gjennom mange år. For å kompensere for at fartøy under 15 meter ikke hadde anledning til å strukturere seg ble kvotefaktorene i kvotestigen økt for kvotetrinnene opp til 16,99 meter (landsmøtevedtak 06/07). Den nye kvotestigen ble gjeldende fra 1. januar 2008. På bakgrunn av fordeling av strukturgevinster høsten 2010 ble kvotefaktorene i kvotestigen justert med virkning fra 1. januar 2011.

Slik Fiskeridirektøren ser det vil valg av fordelingsnøkkel mellom de to kystgruppene bestemme hvilken kvotestige som skal ligge til grunn for kvotene til enkeltfartøy i kystgruppen.

Dersom næringen velger å dele kystgruppen i to delgrupper med bakgrunn i antall kvotefaktorer, justert for strukturgevinster i henhold til modell 1, kan det være aktuelt å bruke kvotestigen som var gjeldende 1. januar 2004. Kvotefaktorene i stigen justeres da med bakgrunn i strukturgevinstene fra og med 1. januar 2004.

I modell 2 har man som utgangspunkt brukt kvotestigen som var gjeldende inntil 1. januar 2008 og fordelt strukturgevinstene for perioden 1. januar 2004 frem til 20. oktober 2011. De nye kvotefaktorene blir så justert etter samme relative forhold som ble gjort ved justeringen av kvotestigen 1. januar 2008.

I modell 3 brukes kvotestigen i henhold til landsmøtevedtak 06/07. Kvotefaktorene i stigen justeres for strukturgevinst som har tilfalt gruppen etter 1. oktober 2008 og frem til 20. oktober 2011.

Dersom man velger andre alternativer for fordeling av gruppen vil man anta det er mest hensiktsmessig å bruke kvotestigen i henhold til landsmøtevedtak 06/07.

Fiskeridirektøren ber om forslag til kvotestige for kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012.

6.5.3.2 Kystgruppen med hjemmelslengde på eller over 15 meter - kvoter på fartøynivå og overregulering

I 2011 har fartøy med hjemmelslengde større enn 15 meter en overregulering på ca. 2 % og er derfor regulert med fartøykvoter. Denne gruppen består av mange fartøy som er i stand til å utnytte kvotene utover hele året. Det er på nåværende tidspunkt for tidlig å trekke konklusjon vedrørende aktivitet og kvoteutnyttelse basert på erfaringen fra inneværende sesong. Fiskeridirektøren forutsetter imidlertid at kvoteutnyttelsen i denne gruppen er god og at et eventuelt ubenyttet kvantum vil være innenfor rammen for kvotefleksibilitet på gruppenivå. Et ubenyttet kvantum vil da overføres til neste år for så å bli lagt til gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen med hjemmelslengde på eller over 15 meter reguleres med liten eller ingen overregulering i 2012. Gruppen foreslås regulert med fartøykvoter i 2012.

Det foreslås videre at dersom fartøy med hjemmelslengde på 15 meter og over blir overregulert, skal fartøy med hjemmelslengde på 15 meter og over men med største lengde under 15 meter reguleres med dobbelt så stor overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter.

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

6.5.3.3 Kystgruppen med hjemmelslengde under 15 meter - kvoter på fartøynivå og overregulering

I følge fangststatistikk fra Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk per 20. oktober har denne gruppen fisket ca. 13 056 tonn sild første halvår. Til sammenligning

hadde de på samme tidspunkt i 2010 fisket 22 607 tonn. Fra og med 2009 har det pågått et større kystnært fiske sør for 62°N, noe som har ført til at mange fartøy, deriblant låsetterer, har kommet inn i fisket. I 2011 kom ikke silda inn på feltene sør for 62°N i så stor grad som tidligere, og den forsvant tidlig fra feltene. Tabell 24 viser den månedsvise utviklingen i fisket i årene 2010 og 2011.

Tabell 24: Fangst fordelt på måneder i 2010 og 2011

Måned	2010 Kvantum (tonn)	2011 Kvantum (tonn)
Januar	4 902	3 036
Februar	6 421	3 933
Mars	10 606	6 034
April	704	52
Mai	9	1
Juni	93	39
Juli	77	299
August	579	6 110
September	2 771	7 262
Oktober	1 584	509
November	746	
Desember	1 280	
Totalt	29 771	27 276¹

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 20. oktober 2011.

¹ Fangst i Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister er noe mindre enn fangststatistikk fra Norges Sildeslagslag.

I denne gruppen var det registrert fangst på totalt 103 deltakeradganger i 2010, mens det hittil i 2011 har vært registrert fangst på 110 deltakeradganger. Ifølge Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltagerregister er det 198 aktive deltakeradganger i denne gruppen. Per 20. oktober har det ikke vært fisket sild på 88 deltakeradganger tilhørende gruppen under 15 meter. Trenden viser imidlertid at antall ubenyttede kvotefaktorer blir redusert fra år til år. På den annen side er det mange fartøy som ikke utnytter hele sin kvote.

I denne gruppen er det viktig å ha tilstrekkelig overregulering allerede fra starten av året. Erfaring fra 2011 viser at mange fartøy ikke deltar i fisket andre halvår, og dermed ikke drar nytte av en eventuell refordeling senere på året. På grunn av størrelsen på fartøyene er det derfor viktig at fartøyene har tilstrekkelig kvote når silda er tilgjengelig for disse fartøyene. Erfaringen fra 2011 er at man fra starten av året bør ha en høyere overregulering enn 20 %.

Så lenge man ikke har kunnskap om gruppekvotes størrelse er det vanskelig å trekke konklusjon om graden av overregulering på fartøynivå. Basert på forutsetningene som ble gjort i pkt. 6.1 blir kystgruppens kvote i 2012 totalt redusert med ca 15 000 tonn (sammenlignet med disponibel kvote i 2011 – tabell 8). På bakgrunn av dette er det grunn til å

anta en noe større kvoteutnyttelse i 2012. Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet i samråd med næringen fastsetter overreguleringsgraden når gruppekvoten er klar. Fiskeridirektøren foreslår videre at denne gruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn.

Fiskeridirektøren foreslår at overreguleringen for fartøy med hjemmelslengde under 15 meter fastsettes etter en nærmere vurdering og i dialog med næringen.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy i kystfartøygruppen med hjemmelslengde under 15 meter reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som har hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på 15 meter og over har halv overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter.

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

6.6 KYSTFARTØYGRUPPEN - FELLESBESTEMMELSER

6.6.1 Den særskilte turkvoteordningen i pelagiske fiskerier

Den særskilte turordningen i pelagiske fiskerier ble opphevet for SUK og kystfartøy fra kvoteåret 2011 for å bidra til å begrense ulovlig utkast og feilrapportering av fangst. Fiskeridirektoratet har i løpet av 2011 registrert større variasjon i innmeldt kvantum hvilket vi oppfatter som et positivt signal.

6.6.2 Partråling

Adgangen til å drive partråling forutsetter at fartøyet har flytetråltillatelse, jf konsesjonsforskriftens § 2-25 andre ledd.

Adgang for kystnotfartøy å drive fiske med flytetrål ble gitt ved kongelig resolusjon den 14. september 2007 i konsesjonsforskriften § 2-25 andre ledd. Bestemmelsen ble endret slik at kystfartøy i likhet med ringnotfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild kunne søke om dispensasjon til å fiske med flytetrål. Samtidig ble det åpnet for at samme fartøygruppe kunne drive partråling. Adgangen til å fiske med flytetrål gjaldt som en prøveordning frem til kongelig resolusjon av 26. august 2011, da adgangen ble gjort permanent. Samtidig ble ordningen endret til kun å gjelde fartøy som er egnet, bemannet og utstyrt for fiske med

snurpenot. Bestemmelsen om adgangen til å drive partråling i fisket etter norsk vårgytende sild har ikke blitt oppdatert etter dette.

Norges Sildesalgslag har heller ikke i år mottatt påmelding fra kystfartøy som ønsker å drive partråling etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren foreslår allikevel at kystfartøy som oppfyller vilkårene for flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriften § 2-25 andre ledd gis adgang å drive partråling etter norsk vårgytende sild og at ordningen gjøres permanent. Vilårene for å utøve dette fisket foreslås videreført som i 2011.

Vi minner om at det ved bruk av flytetrål og partråling ikke er gjort unntak fra områdebegrensningen for bruk av trål fastsatt i lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 20.

6.6.3 Samfiske for låssetting og samføring av låssatt fangst

6.6.3.1 Samfiske for låssetting

Adgangen til å drive samfiske for låssetting er ment å sikre at mindre fartøy med begrenset føringskapasitet skal ha muligheten til effektiv deltakelse i fisket.

Norges Sildesalgslag administrerer ordningen i dag ved å motta og registrere påmeldingene til samfiske. Når fangst blir levert, kontrolleres deltakeradgang og fartøykvoter på de fartøy som får registrert fangst via sluttseddel mot sin kvote.

Per 27. september i år er 43 samfiskelag påmeldt til Norges Sildesalgslag for fiske etter norsk vårgytende sild. Kun 7 av disse samfiskelagene har sendt kopi av påmeldingen til Fiskeridirektoratets FMC i tråd med bestemmelsen.

Ingen av samfiskelagene består av fartøy hvor begge er på eller over 15 meters hjemmelslengde.

Totalt 8 samfiskelag består av et fartøy som er under 15 meters hjemmelslengde og et fartøy som er på eller over 15 meters hjemmelslengde. Disse kan delta under følgende alternative vilkår i 2011:

1. ingen av fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter norsk vårgytende sild ved direktehåving i 2011, eller
2. eier av fartøy som drev samfiske med fartøy tilhørende ulik kystgruppe på eller over 15 meters hjemmelslengde og under 15 meters hjemmelslengde i 2008, 2009 eller 2010.

Disse samfiskelagene består i hovedsak av fartøy som oppfyller vilkårene i alternativ 2.

Samfiske for låssetting er et unntak fra prinsippet om at man skal fiske og lande sin egen fangst. I forbindelse med iverksetting av adgangen til å drive samfiske for låssetting ble det påpekt viktigheten av å føre streng kontroll med at alle fartøy oppfylte deltakervilkårene. I tillegg tilsier miljø- og ressurs hensyn at det også måtte føres streng kontroll med hvordan fangsten ble håndtert.

Rapporter og tilbakemeldinger fra KV Sør og Fiskeridirektoratets regionkontor viser at utøvelsen av samfiske for låssetting medfører relativt store kontrollutfordringer. Vi nevner her kontroll av om fartøyene som driver samfiske

- på forhånd er påmeldt til Norges Sildesalgslag og FMC
- har minst 20 % gjenstående kvote
- er egnet, bemannet og utrustet under utøvelsen av fiske
- utøver samfiske i tråd med regelverket
- har merket låsene forskriftsmessig
- har meldt låset inn til Norges Sildesalgslag i tråd med forretningsreglene
- lander fangsten fra lås på forskriftsmessig måte (føringsfartøy, veiekrav, landingsseddel osv.)

Når det gjelder kravet til utrustet og bemannet for samfiske, så presiseres det at adgangen til samfiske ikke lempes på det generelle kravet til egnethet i fiske etter norsk vårgytende sild, jf deltakerforskriften for 2011 kapittel IX. I en rettssak vedrørende samfiske og krav til utrustning uttalte Hålogaland lagmannsrett at deltakervilkår og utstyrskrav ikke kan tolkes annerledes ved samfiske enn ved individuelt fiske, se nærmere i RG 1995 s 514. Kravet til egnet, bemannet og utrustet er derfor det samme om man driver samfiske eller direktehåving.

For at Fiskeridirektoratet skal ha bedre kontroll med deltakelsen og utøvelsen av dette fisket foreslår Fiskeridirektøren en del presiseringer og endringer av vilkårene for utøvelse av samfiske for låssetting.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å benytte denne ordningen ikke lengre omfatter samfiskelag hvor begge fartøyene er over 15 meters hjemmelslengde. Bakgrunnen er manglende deltakelse og derav behov for å kunne drive samfiske mellom slike fartøy sammenholdt med formålet med ordningen.

Det foreslås en videreføring av adgangen til drive samfiske for låssetting i et samfiskelag som består av et fartøy som er under 15 meters hjemmelslengde og et fartøy som er på eller over 15 meters hjemmelslengde, men at ordlyden gjøres mer presis.

Fiskeridirektøren foreslår at påmelding til samfiske skal skje skriftlig og samtidig til Norges Sildesalgslag og Fiskeridirektoratets FMC.

Fiskeridirektøren foreslår at Norges Sildesalgslag sine forretningsregler for låssetting av fangst tas inn i reguleringsforskriften. Det vil si at:

- Fisker skal straks etter avsluttet fiske melde inn hele sin fangst til Norges Sildesalgslag
 - Låssatt fisk skal innmeldes så snart fangsten er sikret i lås/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøy blir ikke ansett som låssatt.
- Angivelse av låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune.

For øvrig nevnes det at Fiskeridirektoratets regionkontor kan stille krav til at fartøyene påmeldt som samfiskelag skal framvise seg for kontroll, jf deltakerforskriften § 7.

Ovennevnte forslag vil også innarbeides i tilsvarende ordning i fiske etter makrell og sild i sør.

6.6.3.2 Samføring av samfisket og låssatt fangst

Spørsmålet om adgang til samføring av låssatt fangst i de pelagiske fiskerier har vært diskutert i lengre tid.

Med samføring menes her en adgang for at et av fartøyene i samfiskelaget kan føre den låssatte fangsten til land. Dette innebærer en opphevelse av det gjeldende kravet til at landing av den låssatte fangsten bare kan skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy.

Norges Fiskarlag har foreslått at adgangen til å samføre låssatte fangster skal gjelde i alle pelagiske fiskerier hvor det er adgang til å drive samfiske for låssetting.

I korrespondanse med Norges Fiskarlag har Fiskeridirektoratet påpekt at vi med finner det sannsynlig at en generell åpning for samføring av samfisket og låssatte fangster med tiden vil medføre at kravet til låssetting av fangsten blir overflødig. Dette vil igjen medføre en utvidelse av unntaket fra prinsippet om at den enkelte skal fiske og lande sin egen fangst. I realiteten vil dette innebære en mulighet for strukturering.

Norges Fiskarlag har i brev av 27. april uttrykt at de ikke har som målsetning å fjerne kravet til låssetting i forbindelse med samfiske. Norges Fiskarlag mener dette støttes av deres forslag til gjeldende begrensning for hvilke fartøy som kan utøve samfiske for låssetting etter pelagiske arter. De viser til at formålet med ordningen er å legge til rette for en mest mulig praktisk og hensiktsmessig samarbeidsmåte, samt utøve en mer skånsom fangstform hvor minst mulig fisk skal gå til spille i fangstoperasjonen.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke gis generell adgang til samføring av pelagiske fangster som er samfisket og låssatt.

Fiskeridirektøren viser imidlertid til sak 27/2011 hvor det foreslås adgang til å samføre fangst av sild som er samfisket og låssatt i Skagerrak. Dette begrunnet med spesielle omstendigheter rundt tilgangen på føringsfartøy og avstand til leveringsmottak i dette området.

6.6.3.3 Generelt om samfiskeordningen i pelagiske fiskerier

Fiskeridirektøren stiller spørsmål med samfiskeordningen i fiske etter pelagiske arter slik den er utformet i dag sammenholdt med utviklingen i kystflåtegruppen. Fiskeridirektøren mener derfor at det bør vurderes en forenkling av ordningen og viser som eksempel til samfiskeordningen slik det er åpnet for i fisket etter torsk nord for 62°N.

6.7 KVOTEUTNYTTELSE

I utgangspunktet kan hvert fartøy bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor det enkelte reguleringsåret. Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre den nye regelen om kvoteutnyttelse.

6.8 OVERFØRING AV FANGST FOR Å HINDRE NEDDREPING

Fiskeridirektøren viser til hovedregelen om at det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy ikke kan overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøtet 26. og 27. november 2009 at kystfartøy får lik adgang til å overføre fangst som fartøy i ringnot- og trålgruppen, se sak 24/2009 punkt 6.8. Forslaget ble imidlertid ikke tatt inn i reguleringsforskriften for norsk vårgytende sild før i 2011. Samtidig ble det gitt adgang for fartøy med ringnottillatelse, fartøy med tråltillatelse og kystfartøy i lukket gruppe å overføre fangst på feltet mellom fartøy for å unngå neddrepning. Dette gjelder uavhengig av om fartøyene fisker med not eller trål.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å overføre fangst ved fare for neddrepning videreføres som i 2011.

6.9 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 62°N har sin bakgrunn i ønsket om å beskyttelse og å legge forholdene til rette for å bygge opp de historisk viktige gytefeltene sør for 62°N. Områdereguleringen er dessuten fastlagt av kontrollhensyn herunder for å redusere faren for feilrapportering.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen.

6.10 NOTSPRENGING, SPERRING AV OMRÅDER OG PÅMELDING VED FISKE INNENFOR GRUNNLINJENE

6.10.1 Notsprenging

Reguleringsforskriften for norsk vårgytende sild stiller krav til at fartøy sender melding til myndighetene ved sprenging av not under utøvelse av fisket. Kravet gjelder tilsvarende for samtlige notfiskerier etter pelagiske arter.

For fartøy over 15 meter største lengde rapporteres redskapsproblemer, herunder notsprenging gjennom elektronisk rapportering for fiske- og fangstfartøy (ERS). For fartøy under 15 meter som fører fangstdagbok skal rapportering om notsprenging gjøres på eget skjema.

Fiskeridirektoratet har mottatt 1 rapport om redskapsproblemer som følge av notsprenging i fiske etter norsk vårgytende sild via ERS i 2011.

For fartøy under 15 meter er det ikke mottatt skriftlig meldinger om notsprenging i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre kravet til rapportering av notsprenging som i 2011.

6.10.2 Sperring av områder og påmelding til fiske innenfor grunnlinjene

Den årlige fastsettelsen av stengte områder i Nordland ble opphevet i 2010. Bakgrunnen var manglende ressursbiologiske begrunnelse for å videreføre ordningen på fast basis.

Forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy) er imidlertid videreført.

Havforskningsinstituttet beskriver i publikasjon fra 2007¹ at det langs kysten av Møre, Trøndelag, Nordland og Troms til tider står mye sild som er undermåls 0-2 år gammel. Havforskningsinstituttet anser derfor at det er store sjanser for å få undermåls sild om det foretas kast på stimer inne i fjordene. Dette taler for at fiske i fjordene bør reguleres og overvåkes nøye.

Havforskningsinstituttet har per i dag ikke grunnlag for å anbefale stenging av fjorder basert på kunnskap om lokale bestander. Dersom det gjennom biologiske prøvetakinger avdekkes at det er lokale små stasjonære bestander i fjordene som står i fare for å fiskes ned, så vil Havforskningsinstituttet komme med egne anbefalinger for disse. Fiskeridirektøren mener at det på denne bakgrunn er behov for å innskjerpe kontrollen av fisket av sild i de aktuelle fjordområdene. Dette vil også gi viktig informasjon for å vurdere om områder bør stenges grunnet fare for neddreping eller innblanding av sild under minstemål, eller torsk, hyse, sei og uer.

På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at det stilles følgende vilkår for fiske etter sild:

- Alle fartøy som skal drive fiske etter sild med not (ikke landnot) innenfor grunnlinjene på kyststrekningen fra sørlig fylkesgrense for Møre og Romsdal til Darjupkjeret i sørlig del av Finnmark må på forhånd være påmeldt til Fiskeridirektoratets FMC.
- Påmelding må sendes før oppstart av fiske innenfor grunnlinjene og etter avsluttet fiske i samme område.
- Påmeldingen må inneholde opplysninger om fartøyets navn, registreringsmerke, kallesignal, fartøyets gjenstående kvote, samt hvilket område fartøyet skal drive fiske.
- Fiskeridirektoratet kan sette vilkår for utøvelsen av fisket for det påmeldte fartøyet som krav til inspektør om bord og krav til gjennomføring av prøvekast før oppstart av ordinært fiske.

Fiskeridirektøren foreslår å opprettholde forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy) fra årets begynnelse.

6.10.3 Stenging av felt grunnet fare for neddreping

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre hjemmelen for Fiskeridirektoratets regionkontor til å stenge og åpne områder for fiske som i 2011.

¹ *Growth of juvenile Norwegian spring-spawning herring in relation to latitudinal and interannual differences in temperature and fish density in their costal and fjord nursery areas* (Åse Husebø, Aril Slotte og Erling Kåre Stenevik, E.K. 2007)

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, sei og uer, kan forby fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise fiske til andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratet forby fiske langs hele kysten med fartøy over 28 meter største lengde dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratet kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

6.11 OMBREGNINGSFAKTOR FOR OMBORDPRODUSERT SILD

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om omregningsfaktorer for ombordprodusert sild overføres til forskrift 20. mai 2009 nr 534 om omregningsfaktor fra produktvekt til rund vekt og at eventuelle justeringer av faktorene behandles i forbindelse med denne forskriften.

7 FISKE AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I DEN NORDØSTLIGE DEL AV NORGES ØKONOMISKE SONE

Fiskeridirektøren viser til redegjørelsen for årets fiske under punkt 3.8.

Fiskeridirektøren foreslår at det også neste år åpnes for et med fiske etter norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen vest for Ø 29° 05 fra 1. januar, jf forskrift av 3. september 1998 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone. Dette skal fortsatt kun gjelde for fartøy som har adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild og som er under 21,35 meter største lengde eller har lasteromsvolum under 150 m³. Fartøy som er på eller over 21,35 meter største lengde, men under 150 m³ lasteromsvolum, må søke om dispensasjon hos Fiskeridirektoratet for å få adgang til å delta i dette fiske.

Fiskeridirektøren foreslår videre at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å stoppe fisket, innskrenke eller utvide tidsperioden det kan fiskes, og stenge hele eller deler av området for fiske.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Min čuj./Vår ref: 11/34 - 30

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 25/2011 - Sametingets innspill til regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2012

Silda spiller en avgjørende og viktig rolle innen den marine næringskjeden, og med hensyn til kysttorskbestandens negative utvikling er man fra Sametingets side imot å tillate sildefiske med store og havgående fartøy i fjordene i nordområdene.

I forbindelse med fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 ønsker Sametinget å sette fokus på innblanding av anadrome laksefiske i pelagisk fiske. Fiskerne har tidligere rapportert at de fra tid til annen bli fanget laks som bifangst i fiske etter lodde og sild. Sametinget ønsker at fiskerne, havforskningen og forvaltningen for øvrig gjennomfører tiltak i 2012 som gjør det mulig å finne omfanget av bifangst av anadrome laksefisk i fiske etter lodde, sild og makrell.

Sametingets forslag:

- *Bytte mellom Norge og Russland, hvor Norge byttet bort 10 000 tonn sild og fikk 30 000 tonn lodde fra Russland, må ikke føre til at de som ikke nyter godt av dette byttet får redusert sin andel av NVG sild.*
- *Forbud mot fiske etter sild med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer i Troms og Finnmark, og fartøy over 28 meter bes gitt forbud mot å fiske sild innenfor grunnlinjen.*
- *Innsføring av dispensasjon for fiske etter sild med landnot for fiskere med ikke merkeregistrerte fartøy eller fra land (Jfr. Gjeldende bestemmelser i fiske for fiskere med ikke merkeregistrerte fartøy eller fra land med landnot eller sitjenot etter makrell). Det avsettes et kvantum på 100 tonn til fiske etter sild med landnot for fiskere med ikke merkeregistrerte fartøy eller fra land*
- *Styrking av kontroll vedrørende uønsket bifangst og tiltak for å hindre neddreping av sild*
- *Kartlegge bifangst av laks i fiske etter norske vårgytende sild*

Fiske med landnot er en av de eldste typer notfiske en kjenner til. I utgangspunktet er det kun tillatt å fiske med not dersom det er gitt en særlig deltakeradgang eller konsesjon. Denne begrensningen gjelder alle notredskaper, inkludert landnot. Fiske med landnot etter sild og makrell må likestilles når det gjelder fiske med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land. Sametinget ønsker en økende rekruttering og næringsutvikling i sjøsamiske områder, og går derfor inn for at det ikke stilles krav om tidligere deltakelse av søkerne som søker dispensasjon for å delta i fiske med landnot i fiske etter sild i 2011.

Sametinget forslag i denne sak rokker for øvrig ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Dearvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen, seniorråddeaddi/seniorrådgiver

Grunnet forlagets restriksjoner kan ikke følgende artikkel gjengis i sin helhet her.

Lenke til fulltekst:

<http://icesjms.oxfordjournals.org/content/64/6/1161.abstract>

Growth of juvenile Norwegian spring-spawning herring in relation to latitudinal and interannual differences in temperature and fish density in their coastal and fjord nursery areas

Abstract

Husebø, Å., Slotte, A., and Stenevik, E. K. 2007. Growth of juvenile Norwegian spring-spawning herring in relation to latitudinal and interannual differences in temperature and fish density in their coastal and fjord nursery areas. – ICES Journal of Marine Science, 64: 1161–1172.

Norwegian spring-spawning herring (*Clupea harengus*) spawn in February and March along the Norwegian coast from 58°N to 69°N. The larvae are transported north with the coastal current, and in autumn, the main part of the 0-group is found in the Barents Sea, and a smaller and variable fraction ends up in coastal and fjord nursery areas that experience a wide range of environmental conditions and fish densities. Based on data from herring 0–2 years old collected from 1970 to 2004, there is a positive relationship between temperature and the growth of this coastal component, in terms of length, weight, condition factor, and annual otolith increment width, and a negative relationship between acoustic abundance and the same growth indices. In general, juvenile growth decreased northwards along the coast concurrently with decreasing summer and autumn temperatures and increasing acoustic abundance. It seems, therefore, that there may be interference in the relationship between juvenile herring growth and temperature, attributable to variable recruitment, currents, larval drift, and advection into the fjords, causing latitudinal and interannual differences in fish density, and hence variable competition for food.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Kathrine Kannelønning
Telefon: 48075441
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15312
Deres referanse:
Vår dato: 08.12.2011
Deres dato:

Att:
postmottak@fkf.dep.no

Elektronisk post

Forslag til forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 ble drøftet i Reguleringsmøtet 3. og 4. november 2011 under sak 25/2011.

Saksdokumentet til Reguleringsmøtet har vært fremlagt for Sametinget som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner.

Det vises til saksdokumentet fremlagt for Reguleringsmøtet og behandlingen av Fiskeridirektørens forslag under møtet.

Fiskeridirektøren foreslår følgende endringer i reguleringen av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 sammenlignet med 2011:

- Fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter kan overfiske eller underfiske fartøykvoten med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang i inneværende år.
- Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter kan overfiske garantert kvote av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.
- Overreguleringen i gruppen under 15 meter settes til 40 % fra årets start i 2012. Overreguleringen økes ikke ut over dette nivå i løpet av året med mindre Fiskeridirektoratet anser det som en stor risiko at det står igjen kvantum ut over 10 % som kystgruppen samlet kan overføre til neste år.

- Fartøy med faktisk lengde på 15 meter og større gis halv overregulering slik som i 2011. Overreguleringen på 20 % ligger fast gjennom hele året, uavhengig av en eventuell økning for fartøy med faktisk lengde under 15 meter.
- Det gis permanent adgang for kystfartøy med flytetråltillatelse til å drive partråling.
- Adgangen til å drive samfiske for låssetting videreføres ikke for samfiskelag hvor begge fartøyene har hjemmelslengde på eller over 15 meter
- Vilåårene for å drive samfiske for låssetting presiseres.
- Det innføres krav til påmelding per sms for fartøy under 15 meter største lengde som skal drive notfiske etter sild innenfor fjordlinjene på kyststrekningen fra den sørlige fylkesgrensen for Møre og Romsdal og nord til Darupskjæret i sørlige del av Finnmark
- Bestemmelsen om omregningsfaktor for ombordprodusert sild tas ut av reguleringsforkriften og inn i egen forskrift om omregningsfaktorer

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av reguleringsopplegget fra 2011 med kun redaksjonelle endringer.

2 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2012

2.1 TAC

Det vises til ICES sitt kvoteråd for norsk vårgytende sild for 2012 gitt i september 2011. ICES vurderer bestanden til å ha full reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Gytebestanden i 2011 er beregnet til 7,9 millioner tonn. Gytebestanden består av mange sterke årsklasser, men toktdata tyder på at årsklassene etter 2004 er svake. Gytebestanden forventes derfor å minke de kommende år selv med et fiske i samsvar med forvaltningsplanen. Gytebestanden i 2012 ventes å være ca 6,9 millioner tonn, for deretter å gå ned til ca. 5,85 millioner tonn i 2013. Gytebestanden kan komme ned mot Bpa i 2014 eller 2015.

ICES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til avtalt forvaltningsplan, som innebærer en kvote på 833 000 tonn i 2012.

2.2 NORSK TOTALKVOTE FOR 2012

EU, Færøyene, Island, Russland og Norge underskrev 14. oktober 2011 avtale om forvaltningen om norsk vårgytende sild for 2012. Det var enighet om en TAC på 833 000 tonn i 2012, i tråd med ICES kvoteråd. Norges andel utgjør 508 130 tonn. Tabell 1 viser fordelingen av totalkvoten mellom kyststatene i 2012.

Tabell 1: Fordeling av totalkvote mellom kyststater i 2012

	2012	
	Kvantum	Prosent
EU	54 228	6,51
Færøyene	42 983	5,16
Island	120 868	14,51
Norge	508 130	61,00
Russland	106 791	12,82
Totalt	833 000	100,00

Under den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild. Etter denne overføringen er norsk totalkvote for 2012 på 498 130 tonn norsk vårgytende sild.

2.3 KVOTEFLEKSIBILITET OVER ÅRSSKIFTET

Fiskeridirektørens foreslo å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på fartøy- og gruppenivå for ringnot- og trål som i 2011.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag anbefalte at reglene for saldering av overfiske av kvoten med over 110 % bør endres slik at dette ikke går ut over neste års gruppekvote, men fartøyets egen kvote.

Fiskeridirektøren viste til at 10 % kvotefleksibilitet er ment som en buffer det enkelte fartøy når de skal ta 100 % av sin kvote. De 10 % man har som fleksibilitet over årsskiftet er ikke en del av den enkeltes ordinære kvote og et overfiske med mer enn 10 % skal derfor ikke finne sted.

Pelagisk forening anbefalte at et eventuelt overfiske av kvotefleksibilitet på fartøynivå fortsatt blir belastet på gruppenivå.

- Fiskeridirektørens tilråding

Avkortning av det enkelte fartøyets kvote som følge av et overfiske av adgangen til 10 % kvotefleksibilitet kan være hensiktsmessig, men innebærer etter Fiskeridirektørens vurdering en del juridiske problemstillinger og praktiske utfordringer som bør utredes nærmere. Vi viser her kort til at avkortningen skjer på tvers av kvoteår og spørsmålet om hjemmel til å avkorte kvote i tillegg til administrativ inndragning av fangstens verdi ved det enkelte fartøyets overfiske. Dette i tillegg til praktiske utfordringer som spørsmålet om hvilken rettighet avkortningen skal trekkes av ved et eventuelt salg/strukturering og hvem som skal ha kompetanse til å treffe vedtak om slik avkortning. For øvrig gjelder ikke spørsmålet om avkortning av kvote ved overfiske bare for fiske etter norsk vårgytende sild, men må også sees i sammenheng med reguleringen av andre pelagiske arter (med eller uten adgang til kvotefleksibilitet). Problemstillingen gjelder også generelt for alle kvotebelagte fiskeri hvor overfiske i løpet av året finner sted. Praksis har da vært å inndra verdien av fangsten ut over kvote og at fartøyet ved en eventuell senere refordeling igjen har kunnet gått ut og fisket

gjenstående kvote. Overfisket har også her blitt belastet gruppekvote i det inneværende året og påvirket en eventuell refordeling eller stopp i fisket. Spørsmålet om avkortning av kvote vil i like stor grad ha betydning her. Til slutt nevner vi at vedtak om administrativ inndragning og avkortning av kvote kan gi større insentiv til dumping av fisk som den enkelte får ut over sin kvote.

Fiskeridirektøren finner derfor ikke på nåværende tidspunkt å kunne foreslå en bestemmelse som medfører at overfiske ut over 10 % kvotefleksibilitet i 2012 blir belastet samme fartøyets kvote i 2013.

3 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2012

3.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Norges andel av totalkvoten for 2012 er 508 130 tonn norsk vårgytende sild.

3.1.1 Overføring av ufisket kvantum til Island

I henhold til bilateral avtale mellom Island og Norge vedrørende adgang til NØS nord for 62°N, fiskerisonen rundt Jan Mayen og Islands økonomiske sone for 2011 skal Norge overføre 988 tonn norsk vårgytende sild til Island i 2012 dersom Island fisker mindre enn 19 760 tonn sild i NØS nord for 62°N i 2011. Dersom dette blir aktuelt, vil 988 tonn norsk vårgytende sild trekkes fra norsk totalkvote før fordeling.

Per 2. desember 2011 har islandske fartøy fisket 6 235 tonn i NØS nord for 62°N. Det gjenstår hele 13 525 tonn av kvantumet på 19 760 tonn. Fiskeridirektøren forutsetter derfor at 988 tonn må trekkes fra norsk totalkvote før fordeling av kvoten for 2012. Dette gir en totalkvote på 507 142 tonn.

3.1.2 Avsetning til forsknings- og undervisningsformål, samt agn

Fiskeridirektøren foreslo at totalkvoten tildeles de enkelte fartøygrupper etter fradrag av forsknings- og undervisningskvoter, samt kvoter avsatt til agn. Fiskeridirektøren legger til grunn at tilsvarende avsetning til forskning, undervisning og agn som i 2011.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag forutsatte at avsetningene til agn, forskning og undervisning reduseres til det som er høyst nødvendig, jf landsstyrevedtak 6/07. De forutsetter videre at avsetningene til disse formål ikke overskrider avsetningen i 2011.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren opprettholder forutsetningen om at det ved fordeling til fartøygruppene gjøres fradrag for 3 090 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 900 tonn avsetning til agn tilsvarende som i 2011. Et eventuelt under-/overfiske av disse kvotene forrige år skal tilføres evt. fratrekkes totalkvoten før fordeling til de ulike gruppene. I følge Norges Sildesalgslag 2. desember 2011 står det igjen 1 115 tonn på forsknings- og

undervisningskvoten og 148 tonn på agnkvoten for 2011. Agnfisket er ferdig, men fisket på forsknings- og undervisningskvoten pågår ennå. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå å vente med å justere totalkvoten med hensyn til disse elementene til etter 31. desember.

Etter fratrekk på den norske totalkvoten grunnet overføring til Island, i tillegg til kvote til forskning, undervisning og agn er totalkvoten til fordeling på 503 152 tonn.

3.1.3 Kvotebytte med Russland

Under den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøtet at kvotebyttet med Russland fordeles tilsvarende som for 2011, dvs. at kvotebyttet skal belastes/godskrives på gruppenivå utelukkende for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen skal ikke berøres av transaksjonen.

Sametinget foreslo at:

”Bytte mellom Norge og Russland, hvor Norge byttet bort 10 000 tonn sild og fikk 30 000 tonn lodde fra Russland, må ikke føre til at de som ikke nyter godt av dette byttet får redusert sin andel av norsk vårgytende sild.”

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag har i sitt landsstyrevedtak fra møte 31. oktober -1. november 2011 konstatert at næringen ikke ble hørt i 2010 og 2011 når de anbefalte at alle reguleringsgruppene skulle ta del i kvotebyttet. De legger derfor til grunn en tilsvarende kvotefordeling som i 2011.

Norges Kystfiskarlag har i landstyrevedtak av 19. – 21. oktober 2011 anbefalt at det kvantum som byttes mot lodde i fiskeriforhandlingene med Russland, må i sin helhet belastes de fartøy som er påmeldt fisket etter lodde.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om at kvotebyttet med Russland fordeles tilsvarende som for 2011, dvs. at kvotebyttet skal belastes/godskrives på gruppenivå for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen berøres ikke av transaksjonen.

I det videre arbeidet har Fiskeridirektøren lagt til grunn kvotefordeling i tråd med ovennevnte forslag.

3.1.4 Kvotefordeling

På bakgrunn av Fiskeridirektørens forslag om en videreføring av ordningen for kvotebytte med Russland som i 2011 blir totalt 10 000 tonn sild fratrukket ringnot- og trålgruppens kvote. Dette gjøres etter samme forholdstall mellom disse to gruppene som ved fordelingen

mellom reguleringsgruppene i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07. Her har man lagt til grunn en kvote på 503 152 tonn.

Tabell 2: Fordeling av 10 000 tonn sild mellom ringnot- og trålgruppen i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07.

Fartøygrupper	Andel iht. 6/07	Forholdstall	Fratrekk sild
	%	%	Tonn
Ringnot	49,04 %	83,05 %	8 305
Trål	10,01 %	16,95 %	1 695
Kyst ¹	40,95 %	-	-
Totalt	100,00 %	100,00 %	10 000

¹ Kyst berøres ikke av transaksjonen.

Ny fordeling er vist i tabell 3.

Tabell 3: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	49,04 %	246 746	8 305	238 441
Trål	10,01 %	50 365	1 695	48 670
Kyst	40,95 %	206 041		206 041
Sum	100,00 %	503 152	10 000	493 152

Fiskebåtrederne Forbund (FF) og Sør-Norges Trålerlag sin avtale om endret fordeling av gruppekvote for makrell og norsk vårgytende sild mellom ringnot- og trålgruppen videreføres i 2012 (se pkt. 3.3).

Ny fordeling, etter justering for makrell og sild, er vist i tabell 4.

Tabell 4: Ny fordeling av gruppekvote i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Fratrekk sild	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	49,39 %	248 507	8 305	240 202
Trål	9,66 %	48 604	1 695	46 909
Kyst	40,95 %	206 041		206 041
Sum	100,00 %	503 152	10 000	493 152

Tabell 5 viser fordelingen av norsk totalkvote mellom ulike fartøygrupper (justert for kvantum til Russland, agn, samt forsknings- og undervisningskvoter) i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 6/07. Man ser av tabellen at gruppeandelene har endret seg. Dette skyldes endringer av gruppekvote, samt eksternt og internt bytte av kvantum.

Tabell 5: Fordeling av norsk totalkvote basert på Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 6/07.

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	240 202	48,71
Trålere	46 909	9,51
Kystfartøy	206 041	41,78
Sum	493 152	100,0
Forsknings- og undervisningskvote	3 090	
Agn	900	
Overføring til Island	988	
Totalt	498 130	

Fiskeridirektøren foreslo for Reguleringsmøtet at norsk totalkvote for norsk vårgytende sild i 2012 blir fordelt mellom fartøygruppene som vist i tabell 5.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag anbefalte i Reguleringsmøtet følgende prosentvis fordeling av kvoten mellom fartøygruppene, se tabell 6.

Tabell 6: Fordeling av norsk totalkvote etter forslag fra Norges Kystfiskarlag

Fartøygruppe	Gruppekvote
Kystfartøy	50 %
Ringnot	43 %
Trålere	7 %

Fiskeridirektøren gikk ikke inn på forslaget fra Norge Kystfiskarlag om endring av kvotefordelingen.

Forøvrig var det ingen merknader i Reguleringsmøtet til kvotefordelingen for 2012.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om fordeling av totalkvoten på norsk vårgytende sild mellom fartøygruppene som i 2011. I det videre arbeidet har Fiskeridirektøren lagt til grunn denne fordelingen.

3.2 RINGNOTGRUPPEN

Det var ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag om å tildele ringnotgruppen fartøykvoter etter "universalnøkkelen" på samme måte som i 2011.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.3 TRÅLGRUPPEN

Det var ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag om at fartøy som har tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål tildeles fartøykvoter etter samme nøkkel og på samme måte som tidligere år.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.4 KYSTFARTØYGRUPPEN – ÅPEN GRUPPE

3.4.1 Avsetning

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøtet at det fortsatt avsettes et kvantum på 2 000 tonn til åpen gruppe. Fartøyene får kvote etter største lengde, dog ikke større kvote enn fartøy med maksimal hjemmelslengde på 14,99 meter (7,86 kvotefaktorer). Kvoten for fartøy i åpen gruppe settes til 50 % av de garanterte kvotene til fartøy i lukket gruppe.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag foreslo en avsetning på 10 000 tonn for fartøy i åpen gruppe. De anbefalte videre at det åpnes for fiske med snurpenot i åpen gruppe. Til slutt anbefalte de at kontrollen med fisket i åpen gruppe må styrkes.

Norges Fiskarlag sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Det var for øvrig ingen merknader til forslaget fra Fiskeridirektøren

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til at spørsmålet om utvidelse av redskapsgrupper som kan delta i åpen gruppe er et spørsmål som må behandles i forbindelse med høringen av den årlige deltakerforskriften for kystfartøy. Direktoratet har derfor ikke tatt standpunkt til dette forslaget her.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget i Reguleringsmøtet for avsetning og fordeling av fartøykvoter.

3.4.2 Avsetning til fiske med landnot fra ikke-merkeregisterte fartøy

Sametinget gjentok i Reguleringsmøtet forslaget fra 2011 om:

”Innføring av dispensasjon for fiske etter sild med landnot for fiskere med ikke merkeregisterte fartøy eller fra land (jf. gjeldende bestemmelser i fiske for fiskere med ikke merkeregisterte fartøy eller fra land med landnot eller sitjenot etter makrell).

Det avsettes et kvantum på 100 tonn til fiske etter sild med landnot for fiskere med ikke merkeregisterte fartøy eller fra land.”

For nærmere begrunnelse for forslaget viser vi til Sametingets forslag vedlagt referatet.

Fiskeridirektøren viste i møtet til Sametingets høringsinnspill til forslag til forskrift om fiske med landnot for fiske med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land ble behandlet i forbindelse med Fiskeridirektoratets oversendelse til Fiskeri- og kystdepartementet av 1. oktober 2010. Fiskeridirektøren konstaterte at Fiskeri- og kystdepartementet ikke hadde gitt Sametinget medhold i sin anbefaling på dette punktet ved fastsettelse av forskriften 10. februar 2011.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren støtter ikke forslaget fra Sametinget om å avsette et kvantum på 100 tonn til fisket etter sild med landnot for fiskere med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land.

3.5 KYSTFARTØYGRUPPEN – LUKKET GRUPPE

Dersom Fiskeri- og kystdepartementet slutter seg til Fiskeridirektørens tilrådning om en avsetning på 2 000 tonn norsk vårgytende sild til åpen gruppe vil dette innebære at fartøy som har adgang til å delta i fisket i lukket gruppe får en foreløpig gruppekvote på 204 041 tonn i 2012.

3.5.1 Todeling i lukket gruppe

Fiskeridirektøren la i forslaget til regulering av fisket etter norsk vårgytende sild til grunn at todelingen av lukket gruppe som ble innført for 2011 videreføres i 2012.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag poengterte at de fortsatt var negative til deling av gruppen. Fiskarlaget ba videre om at det i løpet av 2012 blir foretatt en gjennomgang av nødvendigheten av å ha en todeling av lukket gruppe i fisket etter norsk vårgytende sild. En slik gjennomgang må foretas av Fiskeridirektoratet og Norges Fiskarlag i fellesskap.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til at det på nåværende tidspunkt er for tidlig å konkludere med om todelingen av lukket gruppe er hensiktsmessig, men er positiv til å delta på en evaluering slik Norges Fiskarlag foreslo i Reguleringsmøtet.

3.5.2 Kvotefleksibilitet på gruppenivå

Fiskeridirektøren foreslo for Reguleringsmøtet at ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2011 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive de to gruppekvotene i lukket gruppe (delgruppekvotene) med et tilsvarende kvantum i 2012. Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2012 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive delgruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en delgruppes restkvote, kan den overskytende kvoten refodeles til den andre delgruppen.

- Reguleringsmøtets behandling

Det var ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Se drøfting under pkt. 3.5.4 Fordeling mellom gruppene, siste del.

3.5.3 Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøtet at fartøy med hjemmelslengde under 15 meter kan overfiske fartøykvoten av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Fiskeridirektøren ba videre om Reguleringsmøtets syn på spørsmålet om innføring av full kvotefleksibilitet for fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag ønsker at det innføres full kvotefleksibilitet også for fartøy under 15 meters hjemmelslengde.

Norges Fiskarlag viste til at fartøygrupper som reguleres med tilnærmet flate kvoter må likebehandles. De ønsker derfor innføring av full kvotefleksibilitet for fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter slik som for fartøy ringnot- og trålgruppen.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget i Reguleringsmøtet vedrørende at fartøy med hjemmelslengde under 15 meter kan overfiske fartøykvoten (den garanterte kvoten) av norsk vårgytende sild med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. På grunn av høy overregulering i gruppen under 15 meter vil Fiskeridirektøren ikke anbefale full kvotefleksibilitet for denne gruppen.

Når det gjelder innføring av full kvotefleksibilitet for fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter har Fiskeridirektoratet vært i møte med Norges Sildesalgslag og kartlagt problemstillinger knyttet til full kvotefleksibilitet. I møtet kom det frem at den største utfordringen er ubenyttede deltakeradganger/strukturkvoter som per i dag ikke er registrert i avregningssystemet til Norges Sildesalgslag. En slik registrering vil kreve en omfattende omlegging av salgslagets avregningssystem.

Som en løsning på dette problemet foreslo Norges Sildesalgslag at adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradganger/strukturkvoter i inneværende år.

Fiskeridirektoratet støtter dette forslaget og sendte 1. desember ut en forespørsel om dette til Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag og Pelagisk forening. Samtlige organisasjoner har gitt sin tilslutning til at forslaget fra Norges Sildesalgslag.

Fiskeridirektøren tilrår derfor at det for fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter gis adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang/strukturkvoter i inneværende år.

Når det gjelder belastning av et eventuelt overfiske ut over 10 % kvotefleksibilitet viser vi til punkt 2.3.

3.5.4 Fordeling mellom gruppene

Fiskeridirektøren ba om synspunkt på hvordan gruppekvoten inkludert strukturgevinsten bør fordeles mellom de to ulike gruppene i lukket gruppe. Alternative modeller ble presentert i sakspapirene.

- Reguleringsmøtets behandling

Pelagisk forening anbefalte at fordelingen av gruppekvoten burde skje i tråd med Fiskeridirektørens forslag til modell 1.

Norges Kystfiskarlag viste til at kystgruppen totalt skal ha minst 40 % av totalkvoten og at faktoren bør være som i 2011.

Fiskeridirektøren bemerket at det her ikke er tale om å ta fra kystgruppens andel av norsk totalkvote, men å foreta en fordeling mellom delgruppene innad i kystgruppen. Dette har sammenheng med valg av kvotestige.

Norges Fiskarlag viste til at dette var et spørsmål om fordeling og ikke regulering av fisket og ba om tid til prosessen og benytte 2012 til å gjøre en slik vurdering.

Fiskeridirektøren var positiv til å delta på en slik evaluering i løpet av 2012.

Det har i etterkant av Reguleringsmøtet vært stor debatt i næringen vedrørende fordeling mellom gruppene. Landsstyret i Norges Fiskarlag hadde 23. november 2011 møte der spørsmålet om reguleringsopplegget i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild ble behandlet på nytt.

Administrasjonen i Norges Fiskarlag foreslo i sakspapirene til møtet i Landsstyret 23. november 2011 blant annet at:

- *gjeldende kvotestige i kystgruppen videreføres.*
- *kvoteandelen for gruppen under 15 meter fastsettes til 18,99 % slik som i år, basert på summen av kvotefaktorer i gjeldende kvotestige, tilsvarende modell 3 i saksdokumentene fra Fiskeridirektoratet til Reguleringsmøtet i november 2011.*
- *overreguleringen i gruppen under 15 meter settes til 40 % fra årets start i 2012, og må ikke økes ut over dette nivå i løpet av året. Fartøy med faktisk lengde på 15 meter og større gis halv overregulering slik som i 2011.*
- *dersom ikke gruppekvoten for reguleringsgruppen under 15 meter blir fisket opp i 2012, skal overskytende restkvantum, over de 10 % som kan overføres til reguleringsgruppen under 15 meter, overføres til 2013-kvoten til kystgruppen samlet.*

Landsstyret i Norges Fiskarlag gikk ikke for dette forslaget. Landsstyret kom med et nytt vedtak som erstatter avsnittene 1-5 under punktet ”Kystflåten - kvoteregulering – regler for partrål/flytetral” i landsstyrevedtak 112/11 av 1. november 2011 om ”Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012”. I vedtaket opprettholder Landsstyret prinsippet som fremkommer i landsmøtevedtak 6/07 hvor det ble lagt til grunn at kystflåten skal reguleres som en samlet reguleringsgruppe med kvotestige gjeldende fra 2008. De viser videre til at todelingen av kystgruppen skal gjennomgås i en egen arbeidsgruppe i 2012 med fiskerimyndighetene og at arbeidsgruppens innstilling videre vil bli gjenstand for organisasjonsmessig behandling i løpet av 2012.

- Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren er positiv til forslaget til administrasjonen til Norges Fiskarlag. Se videre drøfting under og i punkt 3.5.5, 3.5.6 og 3.5.7.

Fiskeridirektøren anbefaler at gjeldende fordelingsnøkkel mellom delgruppene i kystgruppen videreføres i 2012 og at man i løpet av 2012 finner en mer varig løsning i samarbeid med næringen. På bakgrunn av erfaringene fra inneværende år foreslås det imidlertid noen modifiseringer i reguleringen.

Fiskeridirektøren foreslo til Reguleringsmøtet, se punkt 3.5.2 Kvotefleksibilitet på gruppenivå, at ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2011 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive delgruppekvotene med et tilsvarende kvantum i 2012. Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2012 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive delgruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforddeles til den andre delgruppen.

I forslag til reguleringsmodell skissert over blir det foreslått at *dersom ikke gruppekvoten for reguleringsgruppen under 15 meter blir fisket opp i 2012, skal overskytende restkvantum, over de 10 % som kan overføres til reguleringsgruppen under 15 meter, overføres til 2013-kvoten til kystgruppen samlet.*

Fiskeridirektøren er positiv til denne modellen og foreslår videre at det *overskytende restkvantum* som overføres til kystgruppen samlet skal fordeles mellom delgruppene etter samme fordelingsnøkkel som gruppekvoten forøvrig. Forslaget åpner for at gruppen under 15 meter får overført 10 % av sin gruppekvote, samt sin andel av restkvantumet som blir overført iht. fordelingsnøkkel for 2013. Gruppen må derfor ha adgang til å overføre et kvantum større enn 10 % av sin delgruppekvote.

Dette vil ikke være mulig dersom Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag fremmet i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren vil derfor trekke forslaget og foreslår i stedet at gjeldende regulering vedrørende kvotefleksibilitet over årsskiftet videreføres.

3.5.5 Kvotestige

Fiskeridirektøren ba om forslag til kvotestige for kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild i 2012.

- Reguleringsmøtets behandling

Fiskeridirektøren poengterte i møtet at kvotestige vil følge valg av fordelingsmodell, se ovenfor.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Vi viser til diskusjonen under punkt 3.5.4 vedrørende valg av fordelingsmodell. Grunnet konklusjon under dette punktet må gjeldende kvotestige videreføres.

3.5.6 Fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter - kvoter på fartøynivå og overregulering

Fiskeridirektøren foreslo at fartøy i kystfartøygruppen med hjemmelslengde på eller over 15 meter reguleres med liten eller ingen overregulering i 2012. Gruppen ble foreslått regulert med fartøykvoter (garantert) i 2012.

Fiskeridirektøren foreslo videre at dersom fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter blir overregulert, skal fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter, men med største lengde under 15 meter reguleres med dobbelt så stor overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter.

Til slutt foreslo Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan endre størrelsen på kvoteenheten.

- Reguleringsmøtets behandling

Det var ingen merknader til forslaget.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget. På bakgrunn av erfaringene fra inneværende år der man ser at flere deltakeradganger ikke har vært i bruk vil Fiskeridirektøren foreslå å regulere denne gruppen med fartøykvoter med bakgrunn i samme overregulering som inneværende år. Dette betyr 2 % overregulering for fartøy med hjemmelslengde og faktisk lengde på eller over 15 meter og 4 % overregulering for fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter, men største lengde under 15 meter. Overreguleringen er beregnet med bakgrunn i gruppekvoten fordelt i henhold til fordelingsnøkkel.

Et eventuelt overfiske/underfiske av gruppekvoten i 2011 skal belastes/godskrives gruppekvoten i 2012 og vil føre til at foreslått overregulering i realiteten kan bli noe endret. Fiskeridirektoratet vil ikke kunne beregne faktisk overregulering før fisket avsluttes 31. desember 2011.

3.5.7 Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter – kvoter på fartøynivå og overregulering

Fiskeridirektøren foreslo at overreguleringen for fartøy med hjemmelslengde under 15 meter fastsettes etter en nærmere vurdering og i dialog med næringen.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy i kystfartøygruppen med hjemmelslengde under 15 meter reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn.

Til slutt foreslo Fiskeridirektøren at fartøy som har hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på 15 meter og over har halv overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter. I tillegg kan Fiskeridirektøren endre størrelsen på kvoteenheten.

- Reguleringsmøtets behandling

Man ble i møtet enige om at Fiskeridirektoratet i samarbeid med Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag skal fastsette overreguleringsprosent når valg av modell er gjort og man har mer erfaring fra årets fiskeri.

- Fiskeridirektørens tilråkning

I tråd med forslaget til administrasjonen i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at overreguleringen i gruppen under 15 meter settes til 40 % fra årets start i 2012. Se for øvrig punkt 3.5.6 siste avsnitt vedrørende fastsettelse av endelig overreguleringsprosent.

Fiskeridirektøren foreslår videre at overreguleringen ikke økes ut over dette nivå i løpet av året med mindre Fiskeridirektoratet anser det som en stor risiko for at det står igjen kvantum ut over 10 % som kystgruppen samlet kan overføre til neste år.

Norges Fiskarlag har ved flere anledninger uttrykt bekymring for at man gjennom gjeldende regulering "stimulerer" til etableringer i hjemmelsgruppen under 15 meter med store fartøy med faktisk lengde over 15 meter. Denne problemstillingen har man tatt høyde for i gjeldende regulering. Fartøy som har hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på 15 meter og over har halv overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter. Tilsvarende har fartøy med hjemmelslengde på 15 meter og over, men med største lengde under 15 meter er i 2011 regulert med dobbelt så stor overregulering i forhold til fartøy med hjemmelslengde og største lengde over 15 meter.

Imidlertid har det i 2011 vært behov for en betydelig overregulering i gruppen med hjemmelslengde under 15 meter. Siden 29. august har gruppen vært regulert med 150 % overregulering, noe som medfører 75 % overregulering for fartøy med faktisk lengde større enn 15 meter. Dette innebærer at mange fartøy i denne gruppen har hatt større maksimalkvote enn fartøy tilhørende gruppen over. Man ser en økning av fartøy med største lengde over 15 meter, noe som blir hevdet å være et resultat av gunstige kvoter med bakgrunn i høy overregulering. Fiskeridirektøren deler bekymringen til Norges Fiskarlag og ønsker å bremse denne utviklingen som ser ut til å ha forekommet i 2011.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget vedrørende differensiert overregulering innad i denne gruppen. Fartøy med faktisk lengde på 15 meter og større gis halv overregulering slik som i 2011. For å unngå etablering av fartøy med faktisk lengde over 15 meter foreslår Fiskeridirektøren videre at overreguleringen på 20 % ligger fast gjennom hele året, uavhengig av en eventuell økning for fartøy med faktisk lengde under 15 meter.

Fiskeridirektøren bemerker til slutt at vårt forslag på dette punkt ikke har vært nærmere diskutert med Norges Fiskarlag. Norges Kystfiskarlag har blitt muntlig forelagt hovedmomentene i reguleringen og har gitt uttrykk for at de er positive til forslaget.

3.6 KYSTFARTØYGRUPPEN - FELLESBESTEMMELSER

3.6.1 Partråling

Det var ingen merknader i Reguleringsmøtet til Fiskeridirektøren foreslag om at kystfartøy som oppfyller vilkårene for flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriften § 2-25 andre ledd gis adgang å drive partråling etter norsk vårgytende sild og at ordningen gjøres permanent. Vilkårene for å utøve dette fisket ble foreslått videreført som i 2011.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

3.6.2 Samfiske for låssetting

Fiskeridirektøren innledet dette punktet med en merknad til bruken av benevnelsen ”samfiske” både for ordningen som gjelder for pelagiske fiskerier og torskefiske nord for 62°N. Disse såkalte samfiskeordningene er svært forskjellig og den felles betegnelsen anses derfor som upresis og forvirrende.

Fiskeridirektøren foreslo at adgangen til å benytte denne ordningen ikke lengre omfatter samfiskelag hvor begge fartøyene er over 15 meters hjemmelslengde. Bakgrunnen er manglende deltakelse og derav behov for å kunne drive samfiske mellom slike fartøy sammenholdt med formålet med ordningen.

Det ble foreslått en videreføring av adgangen til drive samfiske for låssetting i et samfiskelag som består av et fartøy som er under 15 meters hjemmelslengde og et fartøy som er på eller over 15 meters hjemmelslengde, men at ordlyden gjøres mer presis.

Fiskeridirektøren foreslo at påmelding til samfiske skal skje skriftlig og samtidig til Norges Sildesalgslag og Fiskeridirektoratets FMC.

Til slutt foreslo Fiskeridirektøren at Norges Sildesalgslag sine forretningsregler for låssetting av fangst tas inn i reguleringsforskriften. Det vil si at:

- Fisker skal straks etter avsluttet fiske melde inn hele sin fangst til Norges Sildesalgslag
 - Låssatt fisk skal innmeldes så snart fangsten er sikret i lås/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøy blir ikke ansett som låssatt.
- Angivelse av låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag gikk inn for at bestemmelsene for samfiske for 2012 videreføres som i 2011.

Norges Kystfiskarlag anbefalte at fartøy som melder seg på et samfiske for låssetting må ha minst 20 % igjen av egen kvote og disse 20 % ikke kan direktehåves før samfisket er avviklet.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Først ønsker Fiskeridirektøren å bemerke til Kystfiskarlagets forslag at det i gjeldende vilkår for samfiske for låssetting kreves at fartøy ikke kan delta i samfiske, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av kvoten. I dette ligger etter direktoratets oppfatning at fartøy som har direktehåvet i samme kvoteår, må ha minst 20 % igjen når fartøyet går over til samfiske for låssetting.

Fiskeridirektøren har gjennomgått forslaget i Reguleringsmøtet på nytt og kommet til noen endringer i forhold til opprinnelig forslag.

Det foreslås at Norges Sildesalgslag fortsatt er adressat for påmelding til samfiske, med henvisning til at dette er en godt innarbeidet rutine hos fiskerne.

Kravet til kopi av påmeldingen til Fiskeridirektoratets FMC forslås fjernet da praksis har vist at dette ofte blir glemt og det anses lite hensiktsmessig at fisker skal måtte sende påmeldingen til to adressater.

Fiskeridirektoratet opprettholder imidlertid forslaget om at vilkåret i Norges Sildesalgslag sine forretningsregler om innmelding av fangst tas inn i reguleringsforskriften. Dette foreslås for at Fiskeridirektoratet og Kystvakten lettere kan drive effektiv kontroll av samfisket og låssatt fangst. Innmelding av fangsten vil fortsatt skje til Norges Sildesalgslag.

For å kunne drive effektiv ressurskontroll har Fiskeridirektoratet behov for enkelt å kunne hente ut opplysninger om blant annet hvem som er påmeldt som samfiskelag, tidspunkt for låssetting, kvantum og nøyaktig posisjon for låset. Fiskeridirektoratet vil derfor ta initiativ til et tettere samarbeid for utveksling av informasjon med Norges Sildesalgslag på dette området.

Fiskeridirektøren fikk ingen merknader til forslaget om at samfiskelag hvor begge fartøy har hjemmelslengde på eller over 15 meter ikke lengre skal ha adgang til å drive samfiske for låssetting. Forslaget opprettholdes derfor.

Det gjøres til slutt oppmerksom på at de tre første ledd i bestemmelsen om samfiske i forbindelse med låssetting er foreslått omformulert, i den hensikt å presisere at også fartøy i åpen gruppe har adgang til å delta i denne type fiske.

Når det gjelder samfiskeordningen generelt viser vi til diskusjon og konklusjon i punkt 3.6.3.

3.6.3 Samføring av samfisket og låssatt fangst

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøtet at det ikke gis generell adgang til samføring av pelagiske fangster som er samfisket og låssatt.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag fremsatte videre krav om at det innføres generelle regler for samføring i de pelagiske fiskeriene. Dette ble i møtet begrunnet med et generelt problem med å få tak i føringsfartøy. Fiskarlaget viste til at samfiske og samføring er en praktisk ordning for å tilrettelegge for et rasjonelt fiske og føring av fangsten. Man slipper på denne måten å vente med å få fangste levert. I tillegg mente Fiskarlaget at Fiskeridirektoratet og Kystvakten har god oversikt over fiske som foregår innenfor grunnlinjene. *Norges Fiskarlag* anmodet også

om at Fiskeridirektoratet utviser en fleksibel praksis når det gjelder å tillate bruk av føringsfartøy.

Fiskeridirektøren ga generelt uttrykk for at direktoratet ikke ønsker å gi en generell åpning for samføring av låssatt fangst. Seksjonssjef Einar Ellingsen ved Kontrollseksjonen supplerte med å vise til den fleksible ordningen vi har ved innvilgelse av dispensasjon for bruk av føringsfartøy og at næringen og Norges Sildesalgslag i stedet burde gjort mer for å bedre tilgangen på føringsfartøy. Ellingsen stilte også spørsmål ved hensiktsmessigheten av at det fortsatt skal stilles krav til låssetting dersom det ble åpnet for samføring og et av fartøyene kunne føre fangsten til land.

Norges Fiskarlag forutsetter at adgangen til samføring fortsatt skal betinges av at fangsten låssettes før den eventuelt føres til land av et av fartøyene i samfiskelaget.

Norges Sildesalgslag viste til at det var vanskelig å oppdrive føringsfartøy på kort varsel, men at det må jobbes mer generelt med å øke føringskapasiteten gjennom sesongen. Dette er imidlertid vanskelig grunnet små fangster og dårlige priser.

Norges Fiskarlag fremsatte i møtet et forslag om en prøveordning i 2012 som åpner for at alle fartøy under 15 meter hjemmelslengde som driver samfiske i pelagisk fiskeri får adgang til å føre den låssatte fangsten til land.

- Fiskeridirektørens tilrådning

Adgang til å drive samfiske ble innført i 1990 for å gi mindre fartøy med begrenset føringskapasitet mulighet til effektiv deltakelse i fisket.

Siden den gang har rammene for utøvelse av samfiske vært diskutert ved en rekke anledninger, se særlig referat fra Reguleringsmøtet høsten 1995, 1998 og 2005. Kravet til låssetting av fangsten kom inn i 1995, samtidig som departementet avsto næringens anmodning om å kunne samføre fangsten. Under forutsetning om en viss gjenstående kvote, ble det åpnet for at fartøy som var egnet, bemannet og utrustet for direktehåving også kunne drive samfiske.

Med henvisning til sistnevnte har Norges Fiskarlag igjen fremsatt et ønske om adgang til samføring av den låssatte fangsten. Adgangen til samføring innebærer at et av fartøyene i samfiskelaget skal kunne lande fangsten på vegne av samfiskelaget. Norges Fiskarlag har forutsatt at kravet til låssetting skal bestå.

Etter Reguleringsmøtet har Fiskeridirektøren vurdert spørsmålet om samføring på nytt og kommet til det følgende:

Dersom Fiskeri- og kystdepartementet ønsker å åpne for samføring er det Fiskeridirektørens oppfatning at kravet til låssetting må anses overflødig og bør fjernes.

Det vil fortsatt være adgang til å låssette fangster og lande den til føringsfartøy for samfiskelag som består av fartøy som begge har redusert føringskapasitet eller av andre grunner har behov for å låssette. For samfiskelag som er egnet til å direktehåve og føre fangsten selv, anses det imidlertid verken rasjonelt eller hensiktsmessig å stille krav til mellomlagring i lås før det samme fartøyet kan føre fangsten til mottaket.

Etter Fiskeridirektørens vurdering foreligger det dermed to alternativ til hvordan samfiske i pelagiske fiskerier kan utøves:

1. Muligheten for at to fartøy utøver samfisket i begrepets opprinnelige betydning, det vil si at de går sammen om å foreta et notkast, opprettholdes
2. Begrepet samfiske gis et nytt innhold ved at man helt eller delvis tilnærmer seg ordningen for såkalt samfiske i fisket etter torsk nord for 62°N. Denne ordningen innebærer at to fartøyeiere kan gå sammen om å drive fiske ved kun å benytte ett av fartøyene

Bakgrunnen for alternativ 2 er antagelsen om at samfiskelag som består av fartøy hvor et eller begge er egnet for direktehåving, og kan gjennomføre notkastet uten bistand fra andre. Det er derfor ikke behov for å gå sammen om notkastet. Dette gjør at alternativ 1 må anses som en lite hensiktsmessig løsning. Konsekvensen er da at samfiske i pelagisk sektor likestilles med utøvelsen av fisket i samfiskeordningen for fiske etter torsk nord for 62° N. Det fremgår av forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2011 § 27 bokstav d at

”Fartøyeier må stå om bord under fisket og underskrive landings- eller sluttseddel. Dersom fartøyene har to ulike eiere må begge fartøyeierne stå om bord under fisket og begge fartøyeierne må underskrive landings- eller sluttseddel. Det skal fylles ut en seddel for hvert av fartøyene med angivelse av hvilket fartøy som har utøvet fiske og hvilket fartøy i samfiskelaget som skal kvotebelastes. Innenfor hvert enkelt fartøys kvote bestemmer fartøyeierne hvor mye av fangsten av torsk, hyse og sei som skal føres på det enkelte fartøy i samfiskelaget.”

En endring av rammene for samfiske i pelagisk sektor i tråd med det konvensjonelle torskefisket vil innebære en vesentlig utvidelse og fravike prinsippet om at fartøy skal fiske og lande sin egen fangst.

Dersom det skal innføres en adgang til samfiske helt eller delvis i tråd med ordningen som gjelder i torskesektoren, vil det måtte gjennomføres en egen prosess for å vurdere innretningen av denne. Før en slik prosess har funnet sted finner Fiskeridirektøren ikke å kunne anbefale en utvidet adgang til samføring av fangst som er samfisket og låssatt i henhold til gjeldende regelverk.

4 STENGTE OMRÅDER

4.1 SPERRING AV OMRÅDER OG PÅMELDING TIL FISKE INNENFOR GRUNNLINJENE

4.1.1 Sperring av områder

Fiskeridirektøren foreslo å opprettholde forbudet mot å fiske med trål, samt forbud for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18'N 15°39'Ø og 68°11'N 15°36'Ø (Offersøya-Tranøy) fra årets begynnelse.

Sametinget foreslo følgende:

”Forbud mot fiske etter sild med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer i Troms og Finnmark og fartøy over 28 meter bes gitt forbud mot å fiske sild innenfor grunnlinjene.”

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag ba om at det av hensyn til bestandssituasjonen for norsk kysttorsk og en forsvarlig avvikling av sildefisket opprettholder de stengte områder for fiske med not, samt trål og fartøy over 21,35 i Nordland. De anbefalte videre at det settes forbud for fartøy over 28 meter å fiske sild innenfor grunnlinjene.

Norges Fiskarlag forventet at regimet for stengting av områdene i Nordland videreføres som i 2011.

- Fiskeridirektørens tilråding

Fiskeridirektøren tilrår at stengte områder i Nordland videreføres som i 2011.

4.1.2 Påmelding til fiske innenfor fjordlinjene

På bakgrunn av Havforskningsinstituttets anbefaling om nøye overvåkning av fiske etter sild i fjordene grunnet høy risiko for fiske på sild under minstemål foreslo Fiskeridirektøren i Reguleringsmøtet at det blir stilt følgende vilkår for dette fisket:

- Alle fartøy som skal drive fiske etter sild med not (ikke landnot) innenfor grunnlinjene på kyststrekningen fra sørlig fylkesgrense for Møre og Romsdal til Darjupkjeret i sørlig del av Finnmark må på forhånd være påmeldt til Fiskeridirektoratets FMC.
- Påmelding må sendes før oppstart av fiske innenfor grunnlinjene og etter avsluttet fiske i samme område.
- Påmeldingen må inneholde opplysninger om fartøyets navn, registreringsmerke, kallesignal, fartøyets gjenstående kvote, samt hvilket område fartøyet skal drive fiske.
- Fiskeridirektoratet kan sette vilkår for utøvelsen av fisket for det påmeldte fartøyet som krav til inspektør om bord og krav til gjennomføring av prøvekast før oppstart av ordinært fiske.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Kystfiskarlag anbefalte at det iverksettes tiltak og overvåkning for å hindre neddreping og uønsket bifangst ved notfiske etter sild i fjordområdene

Norges Fiskarlag ga imidlertid uttrykk for at forslaget fra Fiskeridirektøren var unødvendig kompliserende for fiskerne og at Fiskeridirektoratet etter deres vurdering har den informasjonen de trenger gjennom blant annet rapporteringskrav via ERS og god dialog mellom fiskerne og kontrollmyndighetene gjennom blant annet inspeksjonsfartøyet Royal Viking. Det ble også stilt spørsmål ved hva forslaget ville innebære i praksis, særlig for de som bor og driver fiske innenfor grunnlinjene i det aktuelle området hele året, skal de melde seg på 1. januar og av 31. desember, og hvilken nytte vil Fiskeridirektoratet ha av denne informasjonen. Fiskarlaget var videre bekymret for at det blir for stor grad av

rapporteringsplikt på den enkelte fisker og at små fartøy ikke har plass til inspektører om bord.

Seksjonssjef Einar Ellingsen presiserte at ordningen ikke er ment å innebære at fartøy skal måtte gå langt for å plukke opp inspektører eller at inspektørene skal overnatte i fiskefartøyene. Det skal kun være inspektører om bord i mindre omfang og av kort varighet.

Fiskeridirektøren ga uttrykk for at man skulle se nærmere på om kravet til rapportering kunne forenkles eller samordnes med andre rapporteringsordninger.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren har vurdert forslaget på nytt og kommet til følgende:

Fiskeridirektøren opprettholder forslag til påmelding for fiske etter sild i fjordene på den aktuelle kyststrekningen mellom den sørlige grensen for Møre og Romsdal fylke til Darupskjæret i sørlig del av Finnmark. Dette på bakgrunn i forskningsrapporter om stort innslag av undermåls sild i disse områdene. Fiskeridirektøren har imidlertid kommet til en noe forenklet ordning i forhold til opprinnelig forslag i Reguleringsmøtet. Darupskjæret er valgt som den nordlige grensen fordi dette faller sammen med den sørlige grensen for det stedlige virkeområdet for forskrift 3. september 1998 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone § 1.

Fiskeridirektøren foreslår at kravet til påmelding skal gjelde ved passering av fjordlinjene, ikke grunnlinjene slik opprinnelig foreslått. Fjordlinjene fremgår av vedlegg til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei for det enkelte år.

Fiskeridirektøren foreslår videre at påmeldingsordningen ikke skal gjelde for fartøy på eller over 15 meter, da disse er pålagt elektronisk posisjonsrapportering (ERS).

For fartøy med største lengde under 15 meter, opprettholder Fiskeridirektøren forslaget til påmelding via sms. Melding via sms skal sendes til direktoratet på nærmere anvist måte ved passering av fjordlinjene (inn- og utmelding). For fartøy som har tilhørighet innenfor fjordlinjene sendes meldingen når fartøyet forlater kai for å utøve notfiske i området og ved avslutning av samme turen.

Fiskeridirektøren viser ellers til at tilsvarende ordning er benyttet i fiske etter kystbrisling og kongekrabbe.

For øvrig opprettholder Fiskeridirektøren sitt forslag i Reguleringsmøtet.

4.1.2 Stenging av felt grunnet fare for neddreping

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre hjemmelen for Fiskeridirektoratets regionkontor til å stenge og åpne områder for fiske ved fare for neddreping, innblanding m.m. slik som i 2010.

Sametinget foreslo en

”Styrking av kontroll med bifangst og med påfølgende stenging/åpning av felt.”

- *Reguleringsmøtets behandling*

Norges Kystfiskarlag anbefales at det føres streng kontroll med at bifangstreglene overholdes, og at bifangst blir registrert og rapportert.

- *Fiskeridirektørens tilråkning*

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen for at Fiskeridirektoratets regionkontor kan forby fiske i bestemte områder og til bestemte tider videreføres som i 2011. Fiskeridirektøren viser for øvrig til at kravet til påmelding ved fiske innenfor fjordlinjene (se punkt 4.1.1) vil gi til økt mulighet til å følge det pågående fisket og eventuelt behov for å iversette restriksjoner.

5 FELLESBESTEMMELSER

5.1 OVERFØRING AV FANGST FOR Å HINDRE NEDDREPING

Fiskeridirektøren foreslo at adgangen til å overføre fangst ved fare for neddreping videreføres som i 2011.

- *Reguleringsmøtets behandling*

Norges Fiskarlag mente at reglene for overføring av fangst på feltet må være liberale for å hindre fangsttap, herunder slipping. En sentral forutsetning er imidlertid at fartøyene oppfyller fastsatte krav og vilkår om utrusning i angjeldende reguleringsgruppe.

- *Fiskeridirektørens tilråkning*

Fiskeridirektøren slutter seg til forutsetningen fra Norges Fiskarlag og opprettholder forslaget.

5.2 OMREGNINGSFAKTOR FOR OMBORDPRODUSERT SILD

Det var i Reguleringsmøtet ingen merknader til Fiskeridirektørens foreslag om at bestemmelsen om omregningsfaktorer for ombordprodusert sild overføres til forskrift 20. mai 2009 nr 534 om omregningsfaktor fra produktvekt til rund vekt og at eventuelle justeringer av faktorene behandles i forbindelse med denne forskriften.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget og bemerker at de aktuelle bestemmelsene allerede er innarbeidet i ovennevnte forskrift.

5.3 ÅPNINGSDATO

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2012.

6 FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I DEN NORDØSTLIGE DEL AV NORGES ØKONOMISKE SONE

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av adgangen til å drive fiske etter norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av NØS som i 2011.

- Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag sluttet seg i hovedsak til Fiskeridirektørens forslag om videreføring, men ønsker at unntaket for fiske innenfor sperrelinjen 4 nautiske mil fra grunnlinjene skal gjelde for alle fartøy i kystgruppen.

- Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren anbefaler ikke å utvide adgangen til å gå innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene og opprettholder derfor forslaget om videreføring slik som i 2012.

7 FORSLAG TIL FORSKRIFTER

7.1 FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2012

På grunnlag av overnevnte og sakspapirer til Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forslag til forskrift om regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 2012:

Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16, 27, 36, 37 og 42, og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr 99, fastsatt følgende forskrift:

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, fiske og lande inntil 508 130 tonn norsk vårgytende sild i Norges

territorialfarvann og økonomiske sone nord for 62°N, i fiskerisonen ved Jan Mayen, i EU-sonen, Færøyenes fiskerisone, Islands økonomiske sone og i internasjonalt farvann på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift. Av dette kvantum overføres 988 tonn til Island og 10 000 tonn til Russland. Det avsettes videre 3 090 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, samt 900 tonn til agn.

Av totalkvoten kan inntil 48 805 tonn fiskes i EU-sonen.

Av totalkvoten kan inntil 19 523 tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

Av totalkvoten kan inntil 58 570 tonn fiskes i Islands økonomiske sone.

§ 3 Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil 240 202 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med adgang til å fiske med trål, jf konsesjonsforskriftens § 2-20 kan fiske og lande inntil 46 909 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5 Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf forskrift 2. desember 2011 om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2012 (deltakerforskriften) § 28, kan fiske og lande inntil 206 041 tonn norsk vårgytende sild. Av dette kvantum avsettes 2 000 tonn til fartøy som har adgang til å delta i åpen gruppe, jf deltakerforskriftens § 29.

Kvantumet av norsk vårgytende sild fordeles for fartøy i lukket gruppe som følger:

1. Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter kan fiske og lande inntil 38 747 tonn norsk vårgytende sild.
2. Fartøy med hjemmelslengde på og over 15 meter kan fiske og lande inntil 165 294 tonn norsk vårgytende sild.

§ 6 Kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2011 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum i 2012.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2012 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvote med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen

§ 7 Fartøykvoter

Fartøy med ringnottillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0 –	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000 –	6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000 –	10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten over	10 000 hl	

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

§ 8 Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Fartøy med ringnottillatelse som er tildelt kvote etter § 7 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Fartøy som benyttet samme adgang i 2011 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 i 2012 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 9 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 26 kan ringnotfartøy med flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriftens § 2-25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av tråldredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.

d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.

e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2012. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 10 Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 –	100
	40 % av bruttotonnasje fra	101 –	200
	30 % av bruttotonnasje fra	201 –	300
	20 % av bruttotonnasje fra	301 –	400
	10 % av bruttotonnasje fra	401 –	600

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 11 Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål som er tildelt kvote etter § 10 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Fartøy som benyttet samme adgang i 2011 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

Fartøy som benytter slumpfiskeordningen i tråd med strukturkvoteforskriftens § 15 i 2012 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 12 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 26 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2012. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 13 Fartøy-/maksimalkvoter for fartøy i lukket gruppe

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe, jf deltakerforskriften § 28 kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal-/ fartøykvote st.l under 15 m (tonn)	Maksimal-/ fartøykvote st.l 15 m og over (tonn)	Herav garantert (tonn)
Fartøy under 7,00 m	1,31	56,22	48,19	40,16
Fartøy 7,0 – 7,99 m	1,97	84,54	72,47	60,39
Fartøy 8,0 – 8,99 m	2,62	112,44	96,38	80,31
Fartøy 9,0 – 9,99 m	3,93	168,66	144,57	120,47
Fartøy 10,0 – 10,99 m	4,59	196,98	168,84	140,70
Fartøy 11,0 – 11,99 m	5,24	224,88	192,75	160,63
Fartøy 12,0 - 12,99 m	5,90	253,20	217,03	180,86
Fartøy 13,0 - 13,99 m	6,55	281,10	240,94	200,78
Fartøy 14,0 - 14,99 m	7,86	337,32	289,13	240,94
Fartøy 15,0 - 15,99 m	8,40	267,74	262,59	
Fartøy 16,0 - 16,99 m	8,85	282,08	276,66	
Fartøy 17,0 - 17,99 m	9,39	299,30	293,54	
Fartøy 18,0 - 18,99 m	10,43	332,44	326,05	
Fartøy 19,0 - 19,99 m	11,47	365,59	358,56	
Fartøy 20,0 - 20,99 m	12,52	399,06	391,39	
Fartøy 21,0 – 21,99 m	14,08	448,78	440,15	
Fartøy 22,0 – 22,99 m	15,65	498,83	489,23	
Fartøy 23,0 – 23,99 m	17,21	548,55	538,00	
Fartøy 24,0 – 24,99 m	18,78	598,59	587,08	
Fartøy 25,0 – 25,99 m	20,34	648,32	635,85	
Fartøy 26,0 m og over	21,91	698,36	684,93	

For fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 15 meter er kvoteenheten for beregning av maksimalkvoten satt til 42,9158 tonn. For fartøy med hjemmelslengde under 15 meter, men største lengde på eller over 15 meter er kvoteenheten satt til 36,785 tonn. Den garanterte kvoteenheten er satt til 30,6541 tonn.

For fartøy med hjemmelslengde og største lengde på eller over 15 meter er kvoteenheten for beregning av fartøykvoten satt til 31,261 tonn. For fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter, men største lengde under 15 meter er kvoteenheten satt til 31,8739 tonn.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av norsk vårgytende sild i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 14 Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Fartøy med hjemmelslengde under 15 meter som er tildelt kvote etter § 13 kan overfiske tildelt garantert kvote med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

Fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter som er tildelt kvote etter § 13 kan overfiske eller underfiske denne fartøykvoten med inntil 10 % i 2012. Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang i inneværende år. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Fartøy som benyttet adgangen til å overfiske kvoten i 2011 vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

§ 15 Fartøykvoter for fartøy i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, jf deltakerforskriftens § 29 kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

Største lengde	Fartøykvote (tonn)
Fartøy under 7,00 m	20,08
Fartøy 7,0 – 7,99 m	30,19
Fartøy 8,0 – 8,99 m	40,16
Fartøy 9,0 – 9,99 m	60,24
Fartøy 10,0 – 10,99 m	70,35
Fartøy 11,0 – 11,99 m	80,31
Fartøy 12,0 - 12,99 m	90,43
Fartøy 13,0 - 13,99 m	100,39
Fartøy 14,0 m og over	120,47

§ 16 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 26 kan kystfartøy med flytetråltillatelse etter konsesjonsforskriftens § 2-25 som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.

- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2012. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17 Samfiske i forbindelse med låssetting

Uten hinder av forbudet i § 26 kan to notfartøy som begge tilhører lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter eller åpen gruppe, og som er egnet, utrustet og bemannet for samfiske og låssetting, gå sammen om kast og fiske for låssetting.

Uavhengig av hjemmelslengde kan to notfartøy i lukket gruppe drive samfiske dersom

- a) ingen av fartøyene i samfiskelaget er egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter sild ved direktehåving i 2012, eller
- b) eierne av fartøy med hjemmelslengde på og over 15 meter drev samfiske med annet fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i 2008, 2009 eller 2010.

Et samfiskelag kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil et kvantum tilsvarende summen av 2 x 12,52 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- a) Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- b) Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2012. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- c) Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote ved hver oppstart av samfiske.
- d) Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjene, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- e) Fisker skal straks etter avsluttet fiske melde inn hele sin fangst til Norges Sildesalgslag. Låssatt fangst skal innmeldes så snart fangsten er sikret i lås/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøyet blir ikke ansett som låssatt. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen.
- f) Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/ pose i sjøen til godkjent førings-/ kjøperfartøy. Låset/ posen skal være oppankret/ fortøyd til land før overføring til førings-/ kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 18 Fiske innenfor fjordlinjene - melding om innseiling

Fartøy under 15 meter største lengde, som vil fiske etter sild med not innenfor fjordlinjene fra sørlig fylkesgrense for Møre og Romsdal til Darupskjæret i sørlig del av Finnmark, skal sende melding til Fiskeridirektoratet på SMS til telefonnr. 1933. Kodeordet HER skal brukes sammen med meldingen, og skal stå først. Fartøyets registrerte mobiltelefonnummer skal brukes ved sending av sms-melding.

Meldingen skal sendes ved innseiling (passering av fjordlinjen). Dersom fartøyet allerede befinner seg innenfor en fjordlinje sendes meldingen når fartøyet forlater kai/oppankring for oppstart av notfiske.

Innseilingsmelding skal sendes ved hver passering av fjordlinjene eller før hver oppstart av notfiske dersom fartøyet allerede befinner seg innenfor en fjordlinje.

Med fjordlinjene menes linjene angitt i vedlegg til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei i 2012.

Melding om innseiling over fjordlinjen skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. inn
1. fartøynavn
2. registreringsmerke
3. dato (ddmm)
4. klokkeslett innseiling (ttmm)
5. evt. samfiskefartøy

Eksempel:

HER inn horisont n240b 0601 1500 eros
HER inn eros n96b 0601 1500 horisont

§ 19 Fiske innenfor fjordlinjene - melding om utseiling

Fartøy under 15 meter største lengde, som har sendt innseilingsmelding etter § 18 skal også sende melding om utseiling når fartøyet forlater området (passerer fjordlinjen). Fartøy som skal levere fangsten uten å passere fjordlinjen sender melding ved avslutning av notfisket.

Det skal da sendes en melding til Fiskeridirektoratet på SMS til telefonnr. 1933. Kodeordet HER skal brukes sammen med meldingen, og skal stå først. Fartøyets registrerte mobiltelefonnummer skal brukes ved sending av sms-melding.

Utseilingsmelding skal sendes ved hver passering av fjordlinjene eller etter hver gang notfisket avsluttes dersom fartøyet allerede befinner seg innenfor en fjordlinje.

Med fjordlinjene menes linjene angitt i vedlegg til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei i 2012.

Melding om utseiling skal inneholde følgende elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

1. ut
2. fartøynavn
3. registreringsmerke
4. dato (ddmm)
5. klokkeslett utseiling (ttmm)
6. evt. samfiskefartøy

Eksempel:

HER ut horisont n240b 0601 1900 eros

HER ut eros n96b 0601 1900 horisont

§20 Landing til førings- eller kjøperfartøy

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 22 Stengte områder i Nordland

Det er forbudt å fiske med trål, samt forbudt for fartøy på eller over 21,35 meter største lengde som fisker med not å fiske i Vestfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68°18' N 15°39' Ø og 68°11' N 15°36' Ø (Offersøya – Tranøy). I nord er området avgrenset av en rett linje lands 68°40' N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i Hellemofjorden sør for en linje trukket mellom punktene 68°01,12' N 16°11,62' Ø til 68°00,95' N 16°10,20' Ø (Hestneset sør til Hellandsberg).

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til fartøy å fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i denne bestemmelsen etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 23 Fiske sør for 62°N

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62°00'N og 60°30'N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske sild i området mellom 62°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 12 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62°N til 61°N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

§ 24 Stenging av fiskefelt ved fare for neddreping, innblanding m.m.

Uten hensyn til bestemmelsene i §§ 22 – 23 kan Fiskeridirektoratets regionkontor ved fare for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, hyse, sei og uer, i alle områder hvor det fiskes etter norsk vårgytende sild, stenge og gjenåpne områder for fiske i bestemte områder og til bestemte tider, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise til fiske i andre områder.

Tilsvarende kan Fiskeridirektoratets regionkontor forby fiske med fartøy over 28 meter største lengde i nærmere avgrensede områder dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan påby bruk av rist ved eventuell adgang til å fiske i stengte områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Kapittel 6. Fellesbestemmelser

§ 25 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 26 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord. Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 27 Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50 % sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse, sei og uer.

§ 28 Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 29 Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnottillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket etter norsk vårgytende sild skal melde fra til Fiskeridirektoratets regionkontor ved notsprenging på eget skjema.

Meldeplikten etter første ledd gjelder ikke for fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata, jf forskrift av 21. desember 2009 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy.

§ 30 Bruk av føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at fartøy nyttes som føringsfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild. Fartøy som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 31 Fiske etter agn

Innenfor grunnlinjene nord for 62°N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61°N og 62°N.

§ 32 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller gruppekvotene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 7. Straff og ikrafttredelse

Sak 26/2011

Regulering av fisket etter makrell i 2012

SAK 26/2011

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre fordelingen av disponibel kvote av makrell til norske fiskere fra 2011 til 2012.

Fiskeridirektøren ber om innspill i forhold til om det er nødvendig med åpningstidspunkt i fiske etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår for øvrig å videreføre det gjeldende reguleringsopplegget fra 2011.

2 FISKET I 2010

I 2010 kunne norske fartøy fiske både den norske kvoten for 2010 på 180 425 tonn, samt ufisket kvantum fra 2009 på 69 624 tonn¹. Oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene er angitt i tabell 1.

¹ Bakgrunnen for overføringen var at norske fartøy som fisket etter makrell ble bedt om å forlate EU-sonen 1. oktober 2009. Forvaltningen la derfor til rette for at gjenstående kvantum kunne fiskes i 2010. Kvantumet er basert på Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og Konesjons- og deltakerregister. Tallene avviker noe fra Norges Sildesalgslags anslag av kvoteoverføring.

Tabell 1: Kvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter makrell i 2010

Fartøygrupper	Kvote 2010 (tonn)	2009-kvote i 2010 (tonn)	Antall fartøy	Fangst (tonn)	Andel fangst (%)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000kr)
Ringnot > 90 fot	124 285	48 311	79	166 995	71,4	5 601	96,8	1 349 255
Ringnot 70 - 90 fot	11 228	2 866	17	13 598	5,8	496	96,5	98 022
Trål	7 051	4 466	25	6 643	2,8	4 874	57,7	55 912
Kystnot under 13 m. st.l.	5 517	3 274	121	5 631	2,4	3 160	64,0	35 251
Kystnot 13 m st.l. og over	16 420	6 437	50	24 902	10,6	-2 045	108,9	184 776
Garn/snøre	11 274	2 727	164	11 309	4,8	2 692	80,8	54 303
Åpen gruppe	400	54	170	343	0,1	111	75,5	3 823
Landnot (NSSL) ¹	100	-		97	0,0	3	97,0	
Agnkvote	1 000	516		893	0,4	623	58,9	1 407
Forskning og forvaltning	3 150	973		3 517	1,5	606	85,3	32 833
Annet (inkl. fritidsfiske)				31	0,0	-31		1 687
Totalt	180 425	69 624		233 957	100,0	16 092	93,6	1 817 270

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. oktober 2011, og Norges Sildesalgslag per 23. mai 2011

¹ Det er ingen verdioversikt for landnot

3 GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2011

3.1 DELTAKERREGULERING

Fartøy som kan delta i fisket etter makrell i 2011 er konsesjonspliktige ringnotfartøy, ringnotfartøy uten konsesjon (SUK), fartøy med makrelltråltillatelse (trålgruppen) og kystfartøy.

Vilkårene for å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i lukket gruppe og åpen gruppe fremgår av forskrift 12. november 2010 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2011 (deltakerforskriften).

I henhold til havressurslovens § 22 første ledd er det et generelt forbud mot fiske med not med fartøy som ikke er merkeregistrert eller ved fiske fra land. I særlige tilfeller kan det likevel dispenseres fra forbudet i tilfeller hvor søker i utgangspunktet godtgjør at fisket med landnot skal drives på tradisjonell måte i kombinasjon med gårdsdrift, jf forskrift 10. februar 2011 om fiske med landnot med fartøy som ikke er merkeregistrert.

3.2 AVTALESITUASJONEN

Tradisjonelt har det totale uttaket av makrell blitt fastsatt i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene mellom Norge, EU og Færøyene om forvaltning av makrell. Kyststatene har ikke oppnådd enighet om forvaltning av bestanden de to siste årene. Siden 2010 har Island deltatt i kyststatsforhandlingene.

Siden kyststatene ikke har blitt enige om forvaltning av makrell inngikk Norge og EU en bilateral avtale 10. desember 2010 om forvaltning av makrell for 2011.

3.3 TOTAL- OG GRUPPEKVOTER

Norges kvote er satt til 183 069 tonn, hvorav 242 tonn går til Sverige i henhold til Sverige-avtalen. Den norske disponible totalkvoten i 2011 er derfor på 182 827 tonn. Av dette er 3 150 tonn satt av til forsknings- og forvaltningsformål, 1 100 tonn til agn og 100 tonn avsatt til landnotfiske. Dette innebærer at det står igjen 178 577 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. Hele totalkvoten kan fiskes i EU-sonen, hvorav 3 000 tonn i Skagerrak.

Tabell 2 gir gjeldende fordeling av disponibel kvote i 2011², som er i tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, samt avtale mellom Fiskebåtredernes Forbund og Sør-Norges Trålerlag av 15. desember 2009.

Tabell 2: Fordeling av norsk makrellkvote i 2011

Fordeling grupper	Fordelingsnøkkel (%)	Gruppekvote (tonn)	Faktisk andel (%)
Kyst	18,5 % av totalkvoten	34 137¹	19,1 %
Trål	4,0 % av totalkvoten	7 143	4,0 %
Ringnotgruppen:	77,4 % av totalkvoten	137 297	76,9 %
Ringnot uten konsesjon (SUK)	8,3 % av ringnotgruppens kvote ²	11 479	6,4 %
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,7 % av ringnotgruppens kvote ²	125 818	70,5 %
Totalt		178 577	100,0

¹ Inkluderer 1000 tonn overført fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde og 100 tonn avsatt til landnot.

² Før overføring av 1000 tonn fra ringnotgruppen til kystgruppen

I henhold til den bilaterale avtalen mellom EU og Norge kan Norge overføre ufisket kvantum tilsvarende 14 500 tonn fra 2010 til 2011. For gruppene konsesjonspliktige ringnotfartøy, ringnotfartøy uten konsesjon og trålere overføres dette på fartøynivå. For kystgruppen overføres dette på gruppenivå og overføringen for denne gruppen utgjør totalt 3 733 tonn.

Fra og med 2011 er det innført kvotefleksibilitet over årsskiftet i fisket etter makrell. Ved overfiske og underfiske på inntil 10 % kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012. Videre kan fartøy med ringnot, SUK og tråltillatelse overfiske eller underfiske sin kvote med inntil 10 % i 2011. Disse fartøyene vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

² Ved årets begynnelse var ikke overføringen på 1000 tonn fra ringnotgruppen til kystgruppen (kystnot under 13 meter største lengde) inkludert i fordelingen. Bakgrunnen for dette var at et nytt reguleringsopplegg for fartøy i kystgruppen med adgang til å delta i lukket gruppe med ny gruppeinndeling (se punkt 2.5.3) ble innført ved årets begynnelse. Da Fiskeri- og kystdepartementet i april 2011 endret reguleringsopplegget for denne gruppen tilbake til reguleringsmodellen for 2010, ble Fiskarlagets vedtak vedrørende overføringen tatt hensyn til.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet i juli 2011 å tildele Havforskningsinstituttet en ekstra forskningskvote på 700 tonn makrell. Formålet med tildelingen var gjennomføring av et kartleggingstokt for utbredelse av makrell i norske farvann, og gjennomføring av merkeforsøk. Denne tildelingen kommer utover avsetningen på 3 150 tonn til forsknings- og forvaltningsformål og kom etter at disponibel kvote var fordelt på fartøygruppene i 2011. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at dette kvantumet bør trekkes av neste års totalkvote før fordeling av disponibel kvote (se punkt 6.1), i den grad tildelingen ikke kan avregnes mot avsetningen til forskningskvoter for 2011 .

3.4 TOTALT OPPFISKET KVANTUM

Per 5. oktober 2011 er det i følge Norges Sildesalgslag fisket totalt 184 135 tonn makrell i innværende år. Dette er inkludert 7 827 tonn som avregnes 2012-kvoten.

Tabell 3 viser norsk kvote, fangst og restkvote fordelt på grupper for kvoteåret 2011.

Tabell 3: Norsk kvote, fangst og restkvote fordelt på grupper for kvoteåret 2011

Fartøygruppe	Kvote 2011 (t)	2010-kvote overført til 2011 (t)	Fangst i 2011 ² (t)	Restkvote 2011 (t)	Fangst i 2011 på 2012-kvoten (t)
Kyst	34 137	3 733	34 873	2 997	-
Trål	7 143	4 870	5 456	6 557	21
SUK	11 479	496	10 941	1 034	613
Ringnot	125 818	5 601	121 149	10 270	7 193
Forskning- og forvaltning	3 150	-	2 786	364	-
Agn	1 100	-	1 103	-3	-
Totalt	182 827	14 700¹	176 308	21 219	7827

Kilde: Norges Sildesalgslag per 5. oktober 2011

¹ Når man summerer ufisket kvantum fra 2010 for gruppene konsesjonspliktig ringnot, SUK og trål og kystfartøy er det om lag 14 700 tonn. I følge den bilaterale avtalen mellom EU og Norge kan Norge overføre 14 500 tonn. De overskytende 200 tonnene er korrigert ved hjelp av svak underregulering i faktorfastsettingen for ringnot, SUK og trål.

² Fangst i 2011 er fangst på kvote for 2011 og resterende kvote for 2010 overført til 2011.

3.5 RINGNOTGRUPPEN

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) var fra årets begynnelse regulert med fartøykvoter.

Innføring av kvotefleksibilitet gjorde at direktoratet ikke vurderte det som nødvendig å benytte underregulering for å hindre overfiske av gruppekvote.

Ved faktorfastsettelsen for den konsesjonspliktige ringnotgruppen i mars 2011 tok direktoratet hensyn til overfiske av fartøykvoter i 2010. I tillegg ble det tatt hensyn til underreguleringen av gruppen i 2010.

Ved faktorfastsettelsen for SUK-fartøy i januar 2011 tok direktoratet hensyn til overfiske av fartøykvoter i 2010. I tillegg ble det tatt hensyn til underreguleringen av gruppen i 2010.

På bakgrunn av ovennevnte forhold ble fartøykvotene for konsesjonspliktig ringnotfartøy beregnet med en faktor på 2,99, mens fartøykvotene for SUK-fartøy ble beregnet med en faktor på 2,88.

Den konsesjonspliktige ringnotgruppen hadde per 5. oktober 2011 fisket 121 149 tonn makrell av kvoten for 2011 og kvote overført fra 2010. I tillegg har gruppen fisket 7 193 tonn som avregnes kvoten for 2012. Dette vil si at gruppen har fisket totalt 128 342 tonn makrell i 2011.

SUK-gruppen hadde per 5. oktober 2011 fisket 10 941 tonn makrell av kvoten for 2011 og kvote overført fra 2010. I tillegg har gruppen fisket 613 tonn som avregnes kvoten for 2012. Dette vil si at gruppen har fisket totalt 11 554 tonn makrell i 2011.

3.6 TRÅLGRUPPEN

De deltakende fartøyene er i inneværende år regulert med fartøykvoter. Tilsvarende som for konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy vurderte direktoratet det som unødvendig å benytte underregulering for å hindre overfiske av gruppekvoten sett hen til at det er åpnet for kvotefleksibilitet fra og med 2011.

Kvotefaktoren ble fastsatt til 0,69 i januar 2011. For trålgruppen tok man hensyn til overfiske av fartøykvoter i 2010. I tillegg ble det tatt hensyn til underreguleringen av gruppen i 2010.

Trålgruppen hadde per 5. oktober 2011 fisket 5 456 tonn makrell av kvoten for 2011 og kvote overført fra 2010. I tillegg har gruppen fisket 21 tonn som avregnes kvoten for 2012. Dette vil si at gruppen har fisket totalt 5 477 tonn makrell i 2011.

3.7 KYSTGRUPPEN

3.7.1 Generelt

Ved årets begynnelse ble det innført et nytt reguleringsopplegg for fartøy i kystgruppen med adgang til å delta i lukket gruppe. Formålet med endringen var å forenkle reguleringsopplegget, samt gi større redskapsfleksibilitet for det enkelte fartøy. Hovedelementene ved reguleringsopplegget var sammenslåing av garn- og snøregruppen og kystnotgruppen til én gruppe med fritt redskapsvalg. Videre ble det innført en felles lengdeskillegrense på 11 meters hjemmelslengde.

På bakgrunn av reaksjoner fra næringen på det nye reguleringsopplegget endret som kjent Fiskeri- og kystdepartementet reguleringsopplegget i april 2011. Det gjeldende reguleringsopplegg for denne gruppen er i hovedsak i tråd med reguleringsopplegget i 2010.

For ytterligere detaljer vises det til Fiskeri- og kystdepartementets høringsprosesser.

Tabell 4 gir en oversikt over gruppekvoter og fangst for kystfartøy i 2011.

Tabell 4: Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote og fangst i 2011

Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote (tonn):			Fangst 2011 (tonn)	Rest 2011 (tonn)
Avsetning åpen gruppe		400	299	101
Landnotfiske for ikke manntallsførte fiskere		100	133	-33
Lukket gruppe¹		36 370		
Kystnot ²	65 %	24 640	22 451	2 189
Garn og snøre	35 %	12 730	11 973	757
Sum kystgruppen²		37 870	34 856	3 014
Kystnot:				
Not under 13 m st.l. ²	ca. 25 %	6 046	5 981	65
Not over 13 m st.l.	ca. 75 %	18 594	16 470	2 124
Sum kystnot²		24 640	22 451	2 189

Kilde: Norges Sildesalgslag per 5. oktober 2011

¹ Inkludert overføring fra 2010 til 2011 på 3 733 tonn, og ekskludert 1 000 tonn overført fra ringnotflåten

² Inkludert 1000 tonn overført fra ringnotflåten.

3.7.2 Lukket gruppe

Tabell 5 gir en oversikt over maksimal- og fartøykvoter samt overreguleringsgrad for gjeldende reguleringsopplegg for de ulike fartøygruppene. Kystnotfartøy under 13 meter største lengde og garn- og snørefartøy er regulert med maksimalkvoter, mens kystnotfartøy med største lengde 13 meter og over er regulert med fartøykvoter.

Tabell 5: Maksimal- og fartøykvoter i kystfartøygruppen i 2011

Fartøygruppe	Kvotefaktor	Kvoteenhet for maksimalkvotene	Herav garantert kvantum/ fartøykvote	Overregulering per april 2011
Garn/Snøre				
under 10 m hj.l.	1,2714	28,841 / 37,495 / 52,493 / 68,241	29	Ca. 25 %
10 - 10,99 m hj.l.	2,2249	28,841 / 37,495 / 52,493 / 68,241	51	
11 - 14,99 m hj.l.	2,2249	28,841 / 37,495 / 52,493 / 68,241	51	
15 - 21,35 m hj.l.	2,7080	28,841 / 37,495 / 52,493 / 68,241	62	
Not				
St.l. u 13 m¹				
under 10 m hj.l.	1,2145	53,321	34	Ca. 92 %
10 - 12,99 m hj.l.	1,5455	53,321	43	
13 - 14,99 m hj.l.	4,6683	53,321	130	
St.l. 13 m eller over				
under 10 m hj.l.	1,2145		27,53	Ca. -2 %
10 - 12,99 m hj.l.	1,5455		35,03	
13 - 14,99 m hj.l.	4,6683		105,83	
15 - 17,99 m hj.l.	6,6747		151,31	
18 - 21,35 m hj.l.	10,6632		241,72	

¹ Inkluderer også fartøy med største lengde mellom 13-14,99 meter største lengde som også har hjemmelslengde mellom 10-12,99 meter.

3.7.2.1 Kystnot

Kystnotfartøy under 13 meter største lengde og kystnotfartøy med største lengde mellom 13-14,99 meter med hjemmelslengde 10-12,99 meter³ har i 2011 en gruppekvote på 6 046 tonn. Dette er inkludert 1 000 tonn overført fra ringnotgruppen til kystnotfartøy under 13 meter største lengde. Dersom overføringen på 1 000 tonn makrell ikke fiskes opp, skal kvantumet tilbakeføres til ringnotgruppen. Gruppen var fra april 2011 regulert med maksimalkvoter med en overregulering på om lag 92 % med garanterte kvantum i bunn.

I motsetning til de senere årene har fisketakten i gruppen vært god og det har ikke vært behov for refordeling. Denne gruppen har per 5. oktober 2011 fisket totalt 5 981 tonn makrell, det vil si det gjenstår kun 65 tonn. Fisket er per 5. oktober 2011 ikke stoppet.

Kystnotfartøy på eller over 13 meter største lengde har i 2011 en gruppekvote på 18 594 tonn. Gruppen er fra april 2011 regulert med fartøykvoter med en underregulering på ca. 2 %. Gruppen har per 5. oktober 2011 fisket 16 470 tonn makrell. Det gjenstår dermed 2 124 tonn av gruppekvoten. Fisket er per 5. oktober 2011 ikke stoppet.

3.7.2.2 Garn- og snørefartøy

Garn- og snørefartøy har i 2011 en gruppekvote på 12 730 tonn. Gruppen er fra april 2011 regulert med maksimalkvoter med en overregulering på om lag 25 % og garantert kvantum i bunn.

På grunn av særlige forhold, som dårlig vær, seismikkaktivitet og lav fiskeaktivitet ble det foretatt en refordeling før kvoteskjæringsdatoen 9. september 2011. Kvoteenheten for maksimalkvotene ble økt 8. september. Fortsatt lav fisketakt gjorde at kvoteenheten for maksimalkvotene ble ytterligere økt 14. september og 27. september 2011.

Gruppen har per 5. oktober 2011 fisket 8 607 tonn makrell, det vil si det gjenstår 757 tonn. Fisket er per 5. oktober 2011 ikke stoppet.

Ved innføringen av et nytt reguleringsopplegg fra årets begynnelse for lukket gruppe kyst innebar dette også full redskapsfleksibilitet for alle garn- og snørefartøy. Da reguleringsopplegget ble endret i april 2011 ble det også gjort endringer med hensyn til redskapsfleksibilitet. Kun fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn- og snøre under 13 meters hjemmelslengde og 15 meters største lengde kunne også fiske garn- og snørekvoten med not.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet i løpet av sesongen å utvide redskapsfleksibiliteten til også å gjelde:

- Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre som senest 25. februar 2011 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med hjemmelslengde under 13 meter og største lengde på eller over 15 kan også fiske garn- og snørekvoten med not.

³ Fiskeri- og kystdepartementet besluttet 24. juni 2008 at fartøy med største lengde mellom 13-14,99 meter og hjemmelslengde 10-12,99 meter skal reguleres sammen med fartøy i gruppen med største lengde under 13 meter (J-melding 142-2008).

- Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre på eller over 13 meters hjemmelslengde kan også fiske garn- og snørekvoten med not dersom det er inngått bindende avtale om kjøp av fartøy i perioden 20. desember 2010 - 25. februar 2011. Det er videre et vilkår at kopi av avtalen sendes til Fiskeridirektoratet.

3.7.3 Åpen gruppe

Denne gruppen kan fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn. Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell i 2011. De 144 fartøy⁴ som har deltatt i åpen gruppe har per 5. oktober 2011 fisket 299 tonn.

3.7.4 Fritidsfiske med landnot

I 2011 kunne de som har fått dispensasjon til å fiske med landnot etter havressurslovens § 22 tredje ledd fiske og lande inntil 100 tonn makrell. Den enkelte fisker kunne fiske og lande makrell innenfor en maksimalkvote på 15 tonn. Garantert kvantum er 5 tonn. Fisket ble stoppet 6. juni 2011 da gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Ikke-manntallsførte fiskere har per 5. oktober 2011 fisket 133 tonn makrell.

3.8 UTØVELSE AV NOTFISKE ETTER MAKRELL

Det er en kjensgjerning at det har vært problemer med uregistrert fiskedødelighet i fisket etter makrell på grunn av slipping i notfisket. For å få bukt på dette problemet har Fiskeridirektoratet i samarbeid med Havforskningsinstituttet og næringen de siste årene forsøkt å beskrive et akseptabelt handlingsmønster i notfisket etter makrell for å unngå neddreping av makrell i dette fisket.

Forskrift av 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen ble endret 7. juli 2011. I utøvelsesforskriftens § 48 tredje ledd heter det nå at:

"I notfisket etter makrell er det ikke tillatt å slippe hele eller deler av fangsten etter at 7/8 av notens lengde er tatt om bord i fartøyet. Med "notens lengde" forstås lengden fra notøre til notøre. Punktet 7/8 av notens lengde skal merkes med en hvit blåse med en omkrets på minimum 40"(markeringsblåse). Markeringsblåsen skal festes på flåen og skal være godt synlig og egnet til å reflektere lys. Dersom en slippeoperasjon av fangsten er påbegynt før markeringsblåsen er kommet om bord i fartøyet, kan innhalingsprosessen fullføres. Med "slippeoperasjon" forstås at snurperingene senkes ned i sjøen og at notbrystet (herunder ørekall) slakkes ned på en slik måte at hele fangsten kan svømme fritt ut. Det er ikke tillatt å stoppe eller avgrense en slippeoperasjonen etter at markeringsblåsen er kommet om bord i fartøyet."

Fiskeridirektoratet har imidlertid bestemt at siste setning i denne bestemmelsen ikke skal håndheves i inneværende sesong, med bakgrunn i et ønske om å høste ytterligere erfaringer fra årets fiske.

⁴ Kilde: Norges Sildesalgslag per 05. oktober 2011

Fiskeridirektoratet vil komme tilbake til denne saken i løpet av 2012.

4 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2012

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

ICES benytter benevnelsen nordøstatlantisk makrell (North-East Atlantic Mackerel) for å beskrive makrell som finnes i området fra ICES statistikkområdet IXa utenfor Portugal i sør til statistikkområde IIa i nord. ICES er av den oppfatning at makrell i dette området må anses som én bestand, ettersom det ikke finnes biologiske data som tilsier at det er flere bestander. Forskerne legger til grunn at bestanden består av tre gytekomponenter som blander seg utenom gytesesongen og som ikke kan skilles i fangstene.

I følge ICES vurderes gytebestanden til å være på omtrent 2,9 millioner tonn i 2011. Det vil si at gytebestanden de siste årene har ligget godt over føre-var-nivåene. Dette skyldes i hovedsak at bestanden har hatt over gjennomsnittlig sterke årsklasser de siste 10 årene.

Tilgjengelig informasjon tyder på at utbredelsen av gyteområdet og beiteområdene for makrell har ekspandert i de senere år. Makrell fortsetter å bli fisket kommersielt i områder som det tidligere ikke har vært fisket, spesielt innenfor islandsk farvann.

ICES har vurdert høstingen av makrellbestanden og mener det er risiko for at den blir beskattet på en ikke bærekraftig måte, det vil si at fiskedødeligheten er beregnet å ligge over føre-var nivået (F_{pa}). Gytebestanden er over føre-var-nivået (B_{pa}) og bestanden er dermed klassifisert til å ha full reproduksjonsevne.

I henhold til gjeldende forvaltningsplan mellom kyststatene av oktober 2008 anbefaler ICES at totalfangsten i 2011 ligger mellom 586 000 og 639 000 tonn. Ved uttak innenfor disse grensene vil F være mellom 0,20 og 0,22 og gytebestanden ventes å være stabil på om lag 2,7 millioner tonn i 2012 og 2013.

Ellers gjentar ICES anbefalingene fra tidligere år om at omforente kvoter må dekke alle områder hvor nordøstatlantisk makrell fiskes. For å beskytte nordsjøkomponenten som fortsatt er på et lavt nivå, råder ICES til:

- å stenge Skagerrak, sentrale og sørlige Nordsjøen hele året
- å stenge nordlige delen av Nordsjøen i perioden 15. februar til 31. juli
- at minstemålet på 30 cm i Nordsjøen må opprettholdes

4.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2012

Det totale uttaket av makrell fastsettes i utgangspunktet i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene om forvaltning av makrell. I utgangspunktet var det Norge og EU som fastsatte totalkvoten for makrell. Etter hvert ble Færøyene anerkjent som kyststat, og frem til og med 2009 var det disse tre partene som forhandlet om forvaltning av makrell. Island har i en årrekke stilt krav om anerkjennelse som kyststat til makrell.

Norge, EU, Færøyene og Island forhandler nå om en fordeling av denne bestanden. Kyststatene har ikke avsluttet årets forhandlinger, og norsk kvote er derfor ikke kjent. I tillegg til en eventuell kyststatsavtale vil bilaterale avtaler med ulike parter ha betydning for den endelige norske totalkvoten av makrell.

I det videre tar Fiskeridirektoratet utgangspunkt i en kvote på samme nivå som i 2011, det vil si en norsk totalkvote på 182 827 tonn.

Det understrekes at gjeldende forvaltningsplan gir et noe lavere anbefalt uttak i 2012 enn i 2011.

5 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2012

5.1 DELTAKELSE I DE ULIKE FARTØYGRUPPENE

80 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 17 ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) hadde adgang til å delta i ringnotgruppens fiske etter makrell per 10. oktober 2011.

25 fartøy hadde adgang til å delta i trålgruppens fiske etter makrell per 10. oktober 2011.

433 fartøy hadde adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell per 10. oktober 2011.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2012.

5.2 FISKE MED LANDNOT ETTER DISPENSASJON

Det er forbudt for å fiske med not med fartøy som ikke er merkeregistrert eller ved fiske fra land. Havressursloven § 22 tredje ledd åpner for å dispensere fra forbudet og i praksis er slike dispensasjoner begrenset til tilfeller hvor søker godtgjør at fisket med landnot skal drives på tradisjonell måte i kombinasjon med gårdsdrift. Dispensasjonsadgangen er delegert til Fiskeridirektoratet.

Dispensasjonsvilkårene er fastsatt i forskrift 10. februar 2011 om fiske med landnot ved fiske med fartøy som ikke er merkeregistrert.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for dispensasjon videreføres i 2012.

6 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2012

6.1 INNLEDNING

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at totalkvoten for makrell fordeles mellom de ulike gruppene som følger:

- Kystfartøy under 21,35 meter hjemmelslengde skal ha 18,5 % av den norske totalkvoten, men gruppekvoten skal ikke settes lavere enn 25 000 tonn.
- Trålgruppen skal ha 3,2 % av totalkvoten.
- Ringnotgruppen skal ha resten av totalkvoten.
- Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot uten konsesjon (SUK) skal ha 8,2 % av ringnotgruppens kvote.

Norges Fiskarlag vedtok en videreføring av anbefalingen på landsmøtet i 2007 (6/07), men har i tillegg anbefalt at ringnotgruppens kvote reduseres med 1000 tonn som tilfaller kystnotgruppen under 13 meter.

Fiskebåtrederne Forbund og Sør-Norges Trålerlag inngikk 15. desember 2009 en avtale om å øke trålgruppens andel av Norges makrellkvote fra 3,2 % til 4,0 %, hvorefter ringnotgruppens andel ble redusert tilsvarende. Det var kun andelen til konsesjonspliktige ringnotfartøy som ble redusert. Den faktiske andelen til ringnot uten konsesjon ble holdt uendret. Dette vil si at ringnot uten konsesjon har økt sin andel av ringnotgruppen fra 8,2 % til 8,3 %.

En har i beregningene videre lagt til grunn at det blir avsatt 3 150 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, det vil si samme kvantum som i inneværende år. I tillegg avsettes det et kvantum på opptil 700 tonn som ble gitt som tilleggskvantum til forsknings- og forvaltningsformål i 2011 (se punkt 3.3). Det er også lagt til grunn at det i 2012 avsettes 1 100 tonn til agn og 100 tonn til landnotfiske. Kvoter til forsknings- og forvaltningsformål og agn skal trekkes av totalkvoten før fordeling på fartøygrupper.

Tabell 6 viser fordelingen mellom fartøygruppene med utgangspunkt i et regneeksempel med en anslått disponibel kvote på 177 877 tonn etter en avsetning på 4950 tonn som beskrevet ovenfor.

Tabell 6: Fordelingen mellom fartøygruppene i 2012 i henhold til landsmøtevedtak 6/07 og avtale mellom Fiskebåtrederens Forbund og Sør-Norges Trålerlag

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Faktisk andel (%)
Kystfartøy	18,5 % disponibel kvote	34 007 ¹	19,1
Trålfartøy	4,0 % av disponibel kvote	7 115	4,0
Ringnotgruppen		136 755	76,9
Overført til kystnotfartøy under 13 meter		1 000	0,6
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,3 % av ringnotgruppens kvote	11 268	6,3
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,7 % av ringnotgruppens kvote	124 487	70,0
Totalt		177 877	100

¹Inkluderer 100 tonn avsatt til landnotfiske og overføring på 1 000 tonn fra ringnotgruppen .

Fiskeridirektøren foreslår at disponibel kvote av makrell til norske fiskere fordeles i henhold til regneeksempelet i tabellen over.

6.2 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger, som tidligere år, til grunn at fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av ”universalnøkkelen”.

6.3 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger, som tidligere år, til grunn at fartøy i trålgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av ”universalnøkkelen”.

6.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

6.4.1 Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote

Fiskeridirektøren legger til grunn at kvoten til kystfartøygruppen fordeles som inneværende år. Dette vil si at det avsettes et kvantum til fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensingen i fisket etter makrell (åpen gruppe), samt en gruppekvote for ikke-manntallsførte fisker som fisker makrell med landnot. Disse kvantaene blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne fordeles på de ulike gruppene.

Videre legger Fiskeridirektøren til grunn at lukket gruppe deles slik at kystnotgruppen tildeles en gruppekvote på 65 % og garn- og snøregruppen tildeles en gruppekvote på 35 % av kystfartøygruppens kvote.

Tabell 7 viser fordeling gruppekvoten i 2012 mellom de ulike kystfartøygruppene.

Tabell 7: Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote i 2012

Kystfartøygruppe	Andel (%)	Kvantum (tonn)
Avsetning åpen gruppe		400
Notfiske for ikke-manntallsførte fiskere		100
Lukket gruppe kyst ¹		33 507
Kystnot	65	22 130
Garn/ snøre	35	11 377
Totalt		34 007

¹ Overføring på 1 000 tonn fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde er lagt til etter fordeling mellom garn/ snøre og kystnot.

6.4.2 Åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et særskilt makrellkvantum (avsetning) på 400 tonn for fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensingen i fisket etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis en maksimalkvote på 5 tonn.

6.4.3 Landnotfiske etter dispensasjon

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for landnotfiske etter dispensasjon settes til 100 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at de som er gitt dispensasjon gis en maksimalkvote på 15 tonn, med et garantert kvantum i bunn på 5 tonn.

6.4.4 Kystnot

Tilsvarende som inneværende år deles kystnotgruppen inn i to grupper i henhold til fartøyets største lengde med en lengdeskillegrense på 13 meter. I gruppen kystnot under 13 meter største lengde inkluderes fartøy med hjemmelslengde under 13 meter, men med faktisk lengde inntil 15 meter. Det er tatt hensyn til at overføringen på 1000 tonn fra ringnotflåten godskrives kystnotgruppen under 13 meter største lengde.

Tabell 8 viser fordelingen av gruppeknoten mellom kystnotfartøy etter største lengde.

Tabell 8: Fordeling av gruppeknoten mellom kystnotfartøy etter største lengde

Grupper	Totalt antall			Gruppekvote ¹ (tonn)	Andel (ca. %)
	Deltaker- adganger	Struktur- kvoter	Rettigheter		
Under 13 m st.l. ²	155	0	155	5 495 ³	21,3
13 - 21,35 m st.l.	56	66	122	16 635	78,7
Totalt	211	66	277	22 130	100,0

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 11. oktober 2011

¹ Gruppekvoteene er eksklusive kvotefleks fra 2011 til 2012.

² Inkluderer fartøy med hjemmelslengde under 13 meter, men med største lengde inntil 15 meter.

³ Inkluderer 1000 tonn overført fra ringnotflåten.

Det er lagt til grunn en overregulering på ca 92 % for kystnotgruppen under 13 meter største lengde og en underregulering på 2,2 % for kystnotgruppen over 13 meter største lengde. Dette er tilsvarende som inneværende år.

Tabell 9 og 10 viser maksimalkvoter, garanterte kvantum og fartøykvoter i 2012.

Tabell 9: Maksimalkvoter og garanterte kvoter for fartøy med største lengde under 13 meter

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor (nye)	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0 - 9,99 m.	1,2145	58,77	30,61	Ca. 92 %
10 - 12,99 m.	1,5455	74,78	38,95	
13 - 14,99 m.	4,6683	225,89	117,65	

Kvotteenheten for maksimalkvoten i kystnotgruppen under 13 meter største lengde er i dette regneeksempelet 48, 388 tonn og kvotteenheten for de garanterte kvotene er 25,202 tonn.

Tabell 10: Fartøykvoter for fartøy med største lengde på eller over 13 meter

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor (nye)	Fartøykvote (tonn)	Underregulering
0 - 9,99	1,2145	24,49	Ca. 2,2 %
10 - 12,99	1,5455	31,16	
13 - 14,99	4,6683	94,12	
15 - 17,99	6,6747	134,58	
18 - 21,35	10,6632	214,99	

Kvotteenheten for fartøykvoten i kystnotgruppen over 13 meter største lengde er i dette regneeksempelet 20,162 tonn.

6.4.5 Garn- og snøregruppen

Tilsvarende som inneværende år reguleres garn- og snøregruppen som én gruppe. Tabell 11 viser maksimalkvotene og de garanterte kvotene for gruppen når man legger til grunn en overregulering på ca 25 %, tilsvarende som inneværende år.

Tabell 11: Maksimalkvoter og garanterte kvoter for garn- og snøregruppen

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor (nye)	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0 – 9,99 m	1,2714	33,20	26,56	Ca. 25 %
10 - 10,99 m	2,2249	58,11	46,48	
11 - 14,99 m	2,2249	58,11	46,48	
15 - 21,35 m	2,7080	70,72	56,58	

Kvotteenheten for maksimalkvoten er 20,893 tonn og for det garanterte kvantumet 26,116 tonn.

6.4.6 Samfiske for låssetting

Fiskeridirektøren viser til forslag under sak 25/2011 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 kapittel 6.6.3.1 og foreslår at tilsvarende endring av vilkårene for samfiske for låssetting tas inn i forskrift om fiske etter makrell i 2012.

6.4.7 Kvoteskjæringsdato og refordeling

Med kvoteskjæringsdato mener en her en dato, hvor en etter dette tidspunkt kan oppheve eller justere garantert kvantum. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året. Likevel kan det oppstå situasjoner der det blir behov for å oppheve garantien, og kanskje spesielt i et fiskeri som makrell hvor sesongen er svært kort.

For inneværende sesong kunne Fiskeridirektoratet som utgangspunkt tidligst endre og oppheve kvotene for kystgruppen 16. september 2011. For fartøy under 13 meter største lengde i kystnotgruppen ble denne datoen satt til 25. august 2011 og for fartøy i garn og snøregruppen 9. september 2011.

De to siste sesongene har vist at makrellen må fiskes tidligere i norske farvann enn det som var tilfelle for noen år tilbake, og som beskrevet over ble det gjort refordelinger i garn- og snøregruppen før den gitte refordelingsdatoen for denne gruppe. Dette ble gjort på bakgrunn av at særlige forhold tilsa at et slikt tiltak var nødvendig.

Det er verdt å merke seg at redskapsfleksibilitet gir nye utfordringer i forhold til å fastsette datoer for kvoteskjæring ettersom det påvirker fartøyenes mulighet til å utnytte kvoten på andre tidspunkt enn tidligere.

Det er likevel Fiskeridirektoratets vurdering at det er hensiktsmessig med refordelingsdatoer. Fiskeridirektoratet ber derfor om innspill på om tilsvarende datoer som inneværende år skal fastsettes for 2012.

6.5 KVOTEFLEKSIBILITET

I 2009 og 2010 har Norge overført ufisket kvantum til neste år som ad hoc løsning for å sikre at norske fartøys mulighet til å fiske opp den nasjonale totalkvoten. Bakgrunnen for disse ad hoc løsningene var at norske fartøy ble kastet ut av EU-sonen høsten 2009 og at dette medførte at et stort kvantum av kvoten stod igjen. Overføringene ble gjort på fartøynivå for konsesjonspliktige ringnotfartøy, ringnotfartøy uten konsesjon og trålere. For kystgruppen ble overføringene gjort på gruppenivå. Disse overføringene er ikke å anse som en del av et kvotefleksibilitetsregime.

Norge og EU avtalte i 2010 at det kunne innføres et kvotefleksibilitetsregime fra og med 2011. Dette regimet ble innført i det norske fisket etter makrell fra og med inneværende år.

Det avtalte kvotefleksibilitetsregimet innebærer at inntil 10 % av inneværende års kvote kan overføres til neste år dersom det gjenstår ufisket kvantum av denne kvoten. I tillegg åpner regimet for at det kan fiskes inntil 10 % utover årers kvote i inneværende år. Videre er det et krav om at alt kvantum som fiskes over inneværende års kvote trekkes fra neste års kvote.

Dette regimet har fra og med 2011 blitt innført på fartøynivå for konsesjonspliktige ringnotfartøy, ringnotfartøy uten konsesjon og trålere. For kystgruppen er det innført kvotefleksibilitet på gruppekvote. Det vil si at det overføres eventuelt trekkes kvoter fra gruppekvote til garn- og snøregruppen, notfartøy på eller over 13 meter største lengde og notfartøy under 13 meter største lengde.

Fiskeridirektoratet bemerker at det styrende elementet i forhold til utnyttelse av kvotefleksibilitet i inneværende sesong er markedsforhold. Det vil si at gode priser på makrell har medført at de aller fleste fartøy benytter muligheten til å fiske på neste års kvote. Med en flat regulering i bunn kan dette skape tilsvarende problemer som tidligere med at fartøyene tar litt mer enn kvotefleksibiliteten tillater for å sikre at hele fleksibiliteten utnyttes.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende ordning med kvotefleksibilitet i fisket etter makrell videreføres i 2012 for konsesjonspliktige ringnotfartøy, ringnotfartøy uten konsesjon og fartøy med makrelltrållatelse. Fiskeridirektøren foreslår også at gjeldende ordning videreføres for fartøy i garn- og snøregruppen og for kystnotfartøy under 13 meter største lengde.

Når det gjelder kystnotfartøy på eller over 13 meter største lengde har det vært ytre ønske fra næringen om at også disse fartøyene gis adgang til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

Fiskeridirektoratet ser at dette vil gi fordeler for det enkelte fartøy, men det må understrekes at ordningen krever nøye regnskap med kvoteutnyttelse på gruppenivå og at dette er svært ressurskrevende. Det vises til saksfremstilling og konklusjon på tilsvarende problematikk i sak 25/2011 om regulering av norsk vårgytende sild.

Det vises til at Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets syn på spørsmålet om innføring av full kvotefleksibilitet for kystfartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter i fisket etter norsk vårgytende sild, jf sak 25/2011. Fiskeridirektøren foreslår at kystnotgruppen på eller over 13 meter største lengde behandles tilsvarende som denne gruppen i forhold til kvotefleksibilitet.

6.6 BIFANGST AV MAKRELL I FISKET ETTER HESTMAKRELL

I henhold til forskrift 14. desember 2010 om regulering av fisket etter hestmakrell i 2011 er det ved fiske etter hestmakrell tillatt med inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing. Dette har det vært adgang til i en årrekke. Slik reguleringen er skrevet vil det være tillatt med slik bifangst også etter at fartøykvoter er oppfisket.

I forbindelse med innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå har næringen stilt spørsmål ved hvordan eventuell bifangst av makrell i et hestmakrellfiske avregnes dersom fartøyet har fisket opp fartøykvoten samt den tilgjengelige kvotefleksibiliteten.

Fiskeridirektoratet har besluttet at et overfiske av gruppekvoten inneværende år vil måtte føre til fradag på neste års gruppekvote. Det ble blant annet vist til forutberegnelighet for næringen. Videre er det slik at kvotefleksibiliteten på fartøynivå bør være i samsvar med fleksibiliteten på gruppe- og totalnivå.

Fiskeridirektoratet er av den prinsipielle oppfatning at fartøy som er tildelt kvoter på en art må planlegge sitt fiske slik at denne kvoten dekker både direkte fiske og bifangst av den aktuelle arten. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning er det derfor ikke aktuelt å øke adgangen for det enkelte fartøy til å forskuttere neste års kvote utover det kvotefleksibilitetsordningen tillater. Den enkelte aktør må ha et ansvarlig forhold til denne sammenhengen.

Fiskeridirektoratet vil fremholde at ordningen med kvotefleksibilitet på fartøynivå gir det enkelte fartøy mulighet til å tilpasse driften ved å overføre eller forskuttere inntil 10 % av

kvoten over årsskiftet. Samtidig er det slik at fangst utover det denne fleksibiliteten tillater vil avregnes gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at alt fiske etter makrell, både direkte og ved bifangst i andre fiskerier må foregå innenfor fartøyets kvote.

6.7 SONEADGANG

I 2011 har norske fartøy hatt adgang til å fiske inntil 182 827 tonn makrell i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa. Dette tilsvarer hele den norske kvoten for 2011. I tillegg kan et begrenset kvantum (36 565 tonn) fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IIa, VIa (nord for 56°30'N) og VII d, e, f og h. Dette kvantumet fastsettes i forbindelse med at kyststatene bestemmer det totale uttaket av makrell for 2012.

6.8 OVERFØRING AV FANGST VED FARE FOR NEDDREPING

I henhold til gjeldende regulering er hovedregelen at det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy ikke kan overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy. I reguleringsforskriften er det gitt unntak fra hovedregelen. Det vil si at det likevel er tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddrepning. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for fartøy i åpen gruppe.

Hovedregelen er likelydende i de ulike reguleringene av pelagiske fiskerier, men ordlyden i forhold til unntaket er ikke likelydende. Fiskeridirektoratet ønsker derfor å harmonisere disse bestemmelsene så langt som mulig. Det innebærer at det er nødvendig å presisere i makrellreguleringen at det ikke er tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektøren foreslås at bestemmelsen om overføring av fangst videreføres med nødvendige presiseringer i neste års regulering.

Fiskeridirektoratet understreker at fartøy som er omfattet av kravet om elektronisk rapportering, jf forskrift 21. desember 2009 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy skal rapportere overføring av fangst under dataelementet fiskeriaktivitet (AC) i melding om fangst (DCA).

Fiskeridirektoratet har i løpet av sesongen fått en rekke henvendelser fra næringen om at fartøy i garn- og snøregruppen har fått overført fangst av makrell fra andre fartøy. Fiskeridirektoratet vil understreke at dette ikke er tillatt, og at slik overføring bidrar til forskyvning av konkurranseforholdet innad i gruppen. Fiskeridirektoratet vil undersøke forholdene videre.

6.9 NOTSPRENGING

Reguleringsforskriften for makrell stiller krav til at fartøy sender melding til myndighetene ved sprenning av not under utøvelse av fisket. Kravet gjelder tilsvarende for samtlige fiskerier etter pelagiske arter med not.

For fartøy over 15 meter største lengde er det et krav om at redskapsproblemer, herunder notsprenging, skal rapporteres elektronisk i melding om fangst (DCA) under dataelementet redskapsproblemer (GP). For fartøy under 15 meter som fører fangst dagbok skal rapportering om notsprenging gjøres på eget skjema.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre kravet til rapportering av notsprenging som i 2011.

6.10 ÅPNINGSTIDSPUNKT FOR DET ORDINÆRE FISKET

I 2009 ble det åpnet for et begrenset makrellfiske fra 1. januar til og med 9. august, hvoretter det ordinære fisket ble åpnet. Det ordinære fisket i 2008 ble åpnet 11. august. I 2010 og 2011 har norske fartøy hatt adgang til å fiske hele sin makrellkvote fra årets begynnelse.

Fiskeridirektoratets prinsipale standpunkt er at fisket etter makrell i første halvår bør begrenses av hensyn til bestanden. Det vises i denne sammenheng til ICES anbefaling om at det ikke bør fiskes makrell i ICES statistikkområde IIIa og IVb og IVc. Videre anbefaler ICES at det ikke fiskes makrell i ICES statistikkområde IVa fra 15. februar til 31. juli.

Fiskeridirektoratet ber om innspill i forhold til om det er nødvendig med et åpningstidspunkt i fiske etter makrell.

6.11 KVOTEUTNYTTELSE

I utgangspunktet kan hvert fartøy bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskesklag innenfor det enkelte reguleringsår. Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Min čuj./Vár ref: 11/34 - 31

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 26/2011 - Sametingets innspill i regulering av fisket etter makrell i 2012

Makrellen har tradisjonelt hatt tilhold i Nordsjøen og i Norskehavet, men i følge faglige kilder har makrellen vandret stadig lengre nordover. De fleste har en formening om at makrellen søker stadig lengre nordover på grunn av stigende havtemperatur i nordområdene.

Hovedmengden av makrellfangstene har tradisjonelt vært har skjedd i Sør-Norge, men ettersom makrellen i stadig større mengder vandrer lengre nordover så er forventer en at fangsten i nord også vil stige. Med bakgrunn i dette er det grunn å anta at fiske etter makrell vil bli et viktig bidrag til økte fiskemuligheter og fortjeneste i de nordnorske fiskeriene.

I forbindelse med fisket etter makrell i 2012 ønsker Sametinget å sette fokus på innblanding av anadrome laksefiske i pelagisk fiske. Fiskerne har tidligere rapportert at de fra tid til annen bli fanget laks som bifangst i fiske etter lodde og sild. Sametinget ønsker at fiskerne, havforskningen og forvaltningen for øvrig gjennomfører tiltak i 2012 som gjør det mulig å finne omfanget av bifangst av anadrome laksefisk i fiske etter lodde, sild og makrell.

Sametinget forslag:

- *Det må iverksettes kartlegging av makrellbestanden nord og 67° N*
- *Kvoten for fartøy i åpen gruppe må settes til 15 tonn*
- *Gjeldende regulering for notgruppen over og under 13 meter videreføres*
- *Kartlegge bifangst av laks som bifangst i fiske etter makrell*

Sametinget forslag i denne sak rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorráddeaddi/seniorrådgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/14569
Deres referanse:
Vår dato: 8.11.2012
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 2012

1 Innledning

Fiskeridirektoratet viser til Reguleringsmøte avholdt i Bergen 3. – 4. november 2011 angående regulering av fisket etter makrell.

Som kjent er ikke kyststatsforhandlingene for makrell avsluttet. Alle kvoter i forslag til forskrift er derfor basert på et regneeksempel. Fiskeridirektoratet vil lage et endelig forslag når kvoten for 2012 er fastsatt.

Fiskeridirektøren foreslår følgende endringer i reguleringen av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 sammenlignet med 2011:

- Det innføres kvotefleksibilitet på fartøynivå for fartøy i kystnotgruppen på eller over 13 meter største lengde. Dette innebærer at disse fartøyene kan overfiske kvoten i 2012 med inntil 10 %, og at et eventuelt overfiske av inneværende års kvote trekkes fra neste års kvote. For den største kystnotgruppen foreslås det også en adgang til å kunne overføre ufisket kvantum til neste år. Adgangen til å overføre ufisket kvantum for det enkelte fartøy foreslås betinget av at det blir registrert fangst på deltakeradgangen i 2012.
- Det innføres en begrenset kvotefleksibilitet på fartøynivå for de to andre gruppene i kystgruppen, det vil si garn- og snøregruppen og gruppen for kystnotfartøy med største lengde under 13 meter. Dette forslaget innebærer at fartøyene kan overfiske inneværende års garanterte kvote med inntil 10 %. Fartøyene får ikke dra med seg ufisket kvantum til neste år.
- Vilkårene for å drive samfiske for låssetting presiseres.
- Alt fiske etter makrell, både direkte og ved bifangst i andre fiskerier må foregå innenfor fartøyets kvote.
- Bestemmelsen som gir adgang til å søke om endret hjemmelslengde videreføres ikke.

2 Reguleringsmøtets behandling

I Reguleringsmøtet foreslo Fiskeridirektøren å videreføre fordelingen av disponibel kvote av makrell til norske fiskere. Fiskeridirektøren foreslo også i hovedsak å videreføre det gjeldende reguleringsopplegget.

I Reguleringsmøtet foreslo Norges Kystfiskarlag at kvoten til kystfartøy som fisker i åpen gruppe økes fra 5 tonn til 15 tonn. Norges Fiskarlag ønsket derimot en videreføring av gjeldende regulering av åpen gruppe.

Fiskeridirektøren viste til at kvantumet åpen gruppe fisker på er en avsetning. Det vil si at et fiske utover dette kvantumet ikke vil medføre stopp i fisket. Det ble også påpekt at økte kvoter for åpen gruppe vil medføre et langt høyere uttak fra denne gruppen fordi potensialet i antall deltakende fartøy er stort. Dette ville i så fall krevd en endret fordeling mellom gruppene.

Fiskeridirektøren opprettholdt forslaget om en avsetning på 400 tonn til åpen gruppe.

Norges Fiskarlag viste til gjeldende regulering hvor de mener at en del uforholdsmessig store garn- og snørefartøy har fått adgang til å fiske med not. Utgangspunktet var at kun fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre under 13 meters hjemmelslengde og under 15 meter største lengde som skulle kunne fiske garn- og snørekvoten med not. Norges Fiskarlag foreslo i Reguleringsmøtet at disse fartøyene bare skal få adgang til å fiske på garanterte kvoter slik at de ikke får utnyttet overreguleringen.

Fiskeridirektøren viste til at disse fartøyene fikk denne adgangen fordi de hadde innrettet seg på en endring i reguleringen av fisket etter makrell som på et senere tidspunkt ble endret. Det var derfor vanskelig å gå tilbake på dette.

Fiskeri- og kystdepartementet viste til at reguleringen var forsøkt forenklet, men at dette ikke hadde vært vellykket. For øvrig ble det vist til at kompliserte reguleringer var et resultat av et ønske om å være lydhør for næringens ønsker.

For øvrig var det ingen kommentarer til Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter makrell i 2012.

3 Avtalesituasjonen og kvoter i 2012

Det totale uttaket av makrell fastsettes i utgangspunktet i forbindelse med de årlige kyststatsforhandlingene om forvaltning av makrell. Norge, EU, Færøyene og Island forhandler nå om en fordeling av denne bestanden. Kyststatene har ikke avsluttet årets forhandlinger, og norsk kvote er derfor ikke kjent. I tillegg til en eventuell kyststatsavtale vil bilaterale avtaler med ulike parter ha betydning for den endelige norske totalkvoten av makrell.

I det videre tar Fiskeridirektoratet utgangspunkt i en kvote på samme nivå som i 2011, det vil si en norsk totalkvote på 182 827 tonn. Det understrekes at gjeldende forvaltningsplan gir et noe lavere anbefalt uttak i 2012 enn i 2011.

4 Reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper i 2012

Fiskeridirektoratet foreslår i hovedsak en videreføring av gjeldende reguleringer.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at totalkvoten for makrell fordeles mellom de ulike gruppene som følger:

- Kystfartøy under 21,35 meter hjemmelslengde skal ha 18,5 % av den norske totalkvoten, men gruppekvote skal ikke settes lavere enn 25 000 tonn (inkludert i denne gruppen er en avsetning til åpen gruppe og landnot).
- Trålgruppen skal ha 3,2 % av totalkvoten.
- Ringnotgruppen skal ha resten av totalkvoten.
- Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot uten konsesjon (SUK) skal ha 8,2 % av ringnotgruppens kvote.

Norges Fiskarlag vedtok en videreføring av anbefalingen på landsmøtet i 2007 (6/07), men har i tillegg anbefalt at ringnotgruppens kvote reduseres med 1000 tonn som tilfaller kystnotgruppen under 13 meter.

Fiskebåtrederne Forbund og Sør-Norges Trålerlag inngikk 15. desember 2009 en avtale om å øke trålgruppens andel av Norges makrellkvote fra 3,2 % til 4,0 %, hvoretter ringnotgruppens andel ble redusert tilsvarende. Det var kun andelen til konsesjonspliktige ringnotfartøy som ble redusert. Den faktiske andelen til ringnot uten konsesjon ble holdt uendret. Dette vil si at ringnot uten konsesjon har økt sin andel av ringnotgruppen fra 8,2 % til 8,3 %.

En har i beregningene videre lagt til grunn følgende avsetninger:

- 3 150 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, det vil si samme kvantum som i inneværende år.
- 700 tonn som ble gitt som tilleggskvantum til forsknings- og forvaltningsformål i 2011.
- 1 100 tonn til agn.

Disse avsetningene skal trekkes av totalkvoten før fordeling på fartøygrupper.

Tabell 1 viser fordelingen mellom fartøygruppene med utgangspunkt i et regneeksempel med en anslått disponibel kvote på 177 877 tonn etter en avsetning på 4950 tonn som beskrevet ovenfor. Fiskeridirektoratet foreslår at disponibel kvote av makrell til norske fiskere fordeles i henhold til regneeksempel i tabellen nedenfor.

Tabell 1: Fordelingen mellom fartøygruppene i 2012 i henhold til landsmøtevedtak 6/07 og avtale mellom Fiskebåtrederens Forbund og Sør-Norges Trålerlag

Fartøygruppe	Fordelingsnøkkel	Gruppekvote (tonn)	Faktisk andel (%)
Kystfartøy	18,5 % disponibel kvote	33 907 ¹	19,1
Trålfartøy	4,0 % av disponibel kvote	7 115	4,0
Ringnotgruppen før overføringer		137 855	
Overført til kystnotfartøy under 13 meter		1 000	
Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK)	8,3 % av ringnotgruppens kvote	11 359	6,4
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	91,7 % av ringnotgruppens kvote	125 496	70,6
Totalt		177 877	100

¹Inkluderer 400 tonn til åpen gruppe, 100 tonn til landnotfiske og overføring på 1 000 tonn fra ringnotgruppen .

4.1 Ringnotgruppen

Fiskeridirektøren legger, som tidligere år, til grunn at fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av ”universalnøkkelen”.

4.2 Trålgruppen

Fiskeridirektøren legger, som tidligere år, til grunn at fartøy i trålgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av ”universalnøkkelen”.

4.3 Kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren legger til grunn at kvoten til kystfartøygruppen fordeles som inneværende år. Dette vil si at det avsettes et kvantum til fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensingen i fisket etter makrell på 400 tonn (åpen gruppe), samt en gruppekvote for ikke-manntallsførte fisker som fisker makrell med landnot på 100 tonn. Disse kvantaene blir fratrukket kystfartøygruppens kvote før denne fordeles på de ulike gruppene.

Videre legger Fiskeridirektøren til grunn at lukket gruppe deles slik at kystnotgruppen tildeles en gruppekvote på 65 % og garn- og snøregruppen tildeles en gruppekvote på 35 % av kystfartøygruppens kvote.

Tabell 2 viser fordeling gruppekvoten i 2012 mellom de ulike kystfartøygruppene.

Tabell 2: Fordeling av kystfartøygruppens gruppekvote i 2012

Kystfartøygruppe	Andel (%)	Kvantum (tonn)
Avsetning åpen gruppe		400
Notfiske for ikke-manntallsførte fiskere		100
Lukket gruppe kyst ¹		33 407
Kystnot	65	22 065
Garn/ snøre	35	11 343
Totalt		33 907

¹ Overføring på 1 000 tonn fra ringnotgruppen til kystnot under 13 meter største lengde er lagt til etter fordeling mellom garn/ snøre og kystnot.

Fiskeridirektoratet foreslår at fartøy under 13 meter som faller utenfor adgangsbegrensningen i fisket etter makrell gis en maksimalkvote på 5 tonn. For landnotfiske etter dispensasjon foreslår Fiskeridirektoratet at det settes en gruppekvote på 100 tonn og at de som er gitt dispensasjon gis en maksimalkvote på 15 tonn, med et garantert kvantum i bunn på 5 tonn.

4.3.1 Kystnot

Tilsvarende som inneværende år deles kystnotgruppen inn i to grupper i henhold til fartøyets største lengde med en lengdeskillegrense på 13 meter. I gruppen kystnot under 13 meter største lengde inkluderes fartøy med hjemmelslengde under 13 meter, men med faktisk lengde inntil 15 meter. Det er tatt hensyn til at overføringen på 1000 tonn fra ringnotflåten godskrives kystnotgruppen under 13 meter største lengde.

Tabell 3 viser fordelingen av gruppekvoten mellom kystnotfartøy etter største lengde.

Tabell 3: Fordeling av gruppekvoten mellom kystnotfartøy etter største lengde

Grupper	Totalt antall			Gruppekvote ¹ (tonn)	Andel (ca. %)
	Deltaker- adganger	Struktur- kvoter	Rettigheter		
Under 13 m st.l. ²	155	0	155	5 481 ³	21,3
13 - 21,35 m st.l.	56	66	122	16 584	78,7
Totalt	211	66	277	22 065	100,0

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 11. oktober 2011

¹ Gruppekvotene er eksklusive kvotefleks fra 2011 til 2012.

² Inkluderer fartøy med hjemmelslengde under 13 meter, men med største lengde inntil 15 meter.

³ Inkluderer 1000 tonn overført fra ringnotflåten.

Tilsvarende som inneværende år er det lagt til grunn en overregulering på ca 92 % for kystnotgruppen under 13 meter største lengde. På grunn av innføring av kvotefleksibilitet reguleres kystnotgruppen over 13 meter største lengde uten overregulering i dette regneeksempelet.

Tabell 4 og 5 viser maksimalkvoter, garanterte kvantum og fartøykvoter i 2012.

Tabell 4: Maksimalkvoter og garanterte kvoter for fartøy med største lengde under 13 meter

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0 - 9,99 m.	1,2145	58,62	30,53	Ca. 92 %
10 - 12,99 m.	1,5455	74,59	38,85	
13 - 14,99 m.	4,6683	225,32	117,35	

Kvoteenheten for maksimalkvoten i kystnotgruppen under 13 meter største lengde er i dette regneeksempelet 48,265 tonn og kvoteenheten for de garanterte kvotene er 25,138 tonn.

Tabell 5: Fartøykvoter for fartøy med største lengde på eller over 13 meter

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (tonn)	Underregulering
0 - 9,99	1,2145	24,96	0 %
10 - 12,99	1,5455	31,76	
13 - 14,99	4,6683	95,94	
15 - 17,99	6,6747	137,18	
18 - 21,35	10,6632	219,15	

Kvoteenheten for fartøykvoten i kystnotgruppen over 13 meter største lengde er i dette regneeksempelet 20,552 tonn.

4.3.2 Garn- og snøregruppen

Tilsvarende som inneværende år foreslår Fiskeridirektoratet at garn- og snøregruppen reguleres som én gruppe. Tabell 6 viser maksimalkvotene og de garanterte kvotene for gruppen når man legger til grunn en overregulering på ca 25 %, tilsvarende som inneværende år.

Tabell 6: Maksimalkvoter og garanterte kvoter for garn- og snøregruppen

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)	Overregulering
0 - 9,99 m	1,2714	33,10	26,48	Ca. 25 %
10 - 10,99 m	2,2249	57,93	46,34	
11 - 14,99 m	2,2249	57,93	46,34	
15 - 21,35 m	2,7080	70,51	56,40	

Kvoteenheten for maksimalkvoten er 26,036 tonn og for det garanterte kvantumet 20,829 tonn.

4.3.3 Samfiske for låssetting og samføring av låssatt fangst

Fiskeridirektøren viser til forslag om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 punkt 3.6.2 og foreslår at tilsvarende endring av vilkårene for samfiske for låssetting tas inn i forskrift om fiske etter makrell i 2012. Når det gjelder spørsmål om adgang til å samføre fangst som er tatt ved samfiske og låssatt, viser vi til samme dokument punkt 3.6.3.

4.3.4 Kvoteskjæringsdato og refordeling

Med kvoteskjæringsdato mener en her en dato, hvor en etter dette tidspunkt kan oppheve eller justere garantert kvantum. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året. Likevel kan det oppstå situasjoner der det blir behov for å oppheve garantien, og kanskje spesielt i et fiskeri som makrell hvor sesongen er svært kort.

Fiskeridirektoratet foreslår at det fastsettes refordelingsdatoer på omtrent samme tidspunkt som inneværende år, men noe justert for å unngå refordelinger i helgene. Dette innebærer at Fiskeridirektoratet foreslår følgende refordelingsdatoer:

- Generelt for kystgruppen 14. september 2012.
- For fartøy under 13 meter største lengde i kystnotgruppen den 24. august 2012
- For fartøy i garn og snøre gruppen den 7. september 2012.

4.4 Kvotefleksibilitet

I henhold til den bilaterale makrellavtalen mellom Norge og EU er det implementert kvotefleksibilitet i fisket etter makrell. Denne ordningen trådte i kraft fra og med 2011. Ordningen innebærer at norske myndigheter kan planlegge et overfiske av inneværende års kvote med inntil 10 %. Samtidig skal et eventuelt overfiske av inneværende års kvote trekkes i sin helhet av neste års kvote.

Fiskeridirektoratet foreslår i hovedsak en videreføring av ordningen. Dette innebærer kvotefleksibilitet på fartøynivå for ringnotgruppen (ringnotfartøy uten konsesjon og konsesjonspliktige ringnotfartøy) og for trålgruppen.

Fiskeridirektoratet foreslår videre at det innføres kvotefleksibilitet på fartøynivå for fartøy i kystnotgruppen på eller over 13 meter største lengde. Dette innebærer at disse fartøyene kan overfiske kvoten i 2012 med inntil 10 %, og at et eventuelt overfiske av inneværende års kvote trekkes fra neste års kvote. Det bemerkes at Fiskeridirektoratet har vært skeptisk til å innføre denne ordningen på fartøynivå for kystgruppen, men etter dialog med Norges Sildesalgslag forutsettes det at de kan bistå med tilstrekkelig data til å kunne sikre den nødvendige oversikten til å kunne gjennomføre en slik ordning.

For den største kystnotgruppen foreslås det også en adgang til å kunne overføre ufisket kvantum til neste år. Adgangen til å overføre ufisket kvantum for det enkelte fartøy foreslås betinget av at det blir registrert fangst på deltakeradgangen i 2012. Fiskeridirektoratet har fått aksept fra næringen om innføre en slik begrensning i kvotefleksibilitetsordningen for kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet presiserte ikke i den sammenheng at det kunne være aktuelt med samme begrensningen i fisket etter makrell, men Fiskeridirektoratet vil av hensyn til å harmonisere kvotefleksibilitetsordningen foreslå en tilsvarende begrensning i makrellfisket. For øvrig bemerkes det at denne begrensningen trolig ikke vil anvendes i særlig grad ettersom stort sett alle deltakeradgangene i den største kystnotgruppen utnyttes fullt ut.

Fiskeridirektoratet foreslår også at det innføres en begrenset kvotefleksibilitet på fartøynivå for de to andre gruppene i kystgruppen, det vil si garn- og snøregruppen og gruppen for kystnotfartøy med største lengde under 13 meter. Dette forslaget innebærer at fartøyene kan

overfiske inneværende års garanterte kvote med inntil 10 %. Så lenge disse gruppene er maksimalkvoteregulert er det slik Fiskeridirektoratet ser det ikke aktuelt med full kvotefleksibilitet på fartøynivå. Det vil si at disse fartøyene ikke får dra med seg ufisket kvantum til neste år. Eventuelt ufisket kvantum for disse fartøyene overføres på gruppenivå. Tilsvarende er også foreslått for kystfartøy med hjemmelslengde under 15 meter i fisket etter norsk vårgytende sild.

4.5 Bifangst av makrell i andre fiskerier

I henhold til forskrift 14. desember 2010 om regulering av fisket etter hestmakrell i 2011 er det ved fiske etter hestmakrell tillatt med inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing. Dette har det vært adgang til i en årrekke. Slik reguleringen er skrevet vil det være tillatt med slik bifangst også etter at fartøykvoter er oppfisket.

I forbindelse med innføring av kvotefleksibilitet på fartøynivå har næringen stilt spørsmål ved hvordan eventuell bifangst av makrell i et hestmakrellfiske avregnes dersom fartøyet har fisket opp fartøykvoten samt den tilgjengelige kvotefleksibiliteten.

Fiskeridirektoratet har besluttet at et overfiske av gruppekvote inneværende år vil måtte føre til fradag på neste års gruppekvote. Det ble blant annet vist til forutberegnelighet for næringen. Videre er det slik at kvotefleksibiliteten på fartøynivå bør være i samsvar med fleksibiliteten på gruppe- og totalnivå.

Fiskeridirektoratet er av den prinsipielle oppfatning at fartøy som er tildelt kvoter på en art må planlegge sitt fiske slik at denne kvoten dekker både direkte fiske og bifangst av den aktuelle arten. Etter Fiskeridirektoratets oppfatning er det derfor ikke aktuelt å øke adgangen for det enkelte fartøy til å forskuttere neste års kvote utover det kvotefleksibilitetsordningen tillater. Den enkelte aktør må ha et ansvarlig forhold til denne sammenhengen.

Fiskeridirektoratet vil fremholde at ordningen med kvotefleksibilitet på fartøynivå gir det enkelte fartøy mulighet til å tilpasse driften ved å overføre eller forskuttere inntil 10 % av kvoten over årsskiftet. Samtidig er det slik at fangst utover det denne fleksibiliteten tillater vil avregnes gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at alt fiske etter makrell, både direkte og ved bifangst i andre fiskerier må foregå innenfor fartøyets kvote.

4.6 Soneadgang

Dette kvantumet fastsettes i forbindelse med at kyststatene bestemmer det totale uttaket av makrell for 2012.

4.7 Endring av hjemmelslengde

Fiskeridirektoratet foreslår at bestemmelsen som gir adgang til å søke om endret hjemmelslengde slettes, jf forskrift 20. desember 2010 om regulering av fisket etter makrell i 2011 § 19:

”§ 19 Endring av hjemmelslengde

Fartøy som 15. mars 2007 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med største lengde på eller over 11 meter og kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter, kan få hjemmelslengden endret til 11 meter. Det er et vilkår at eieren av fartøyet samtykker. Dersom fartøyet er skiftet ut, kan endringen i stedet fastsettes for erstatningsfartøyet.

Tilsvarende gjelder for erstatningsfartøy med største lengde på eller over 11 meter som erstatter fartøy som før 15. mars 2007 hadde kvote med hjemmelslengde fra og med 10 til og med 10,99 meter. Det er et vilkår at erstatningsfartøyet ble kjøpt eller kontrahert før 16. mars 2007. Det er videre et vilkår at Fiskeridirektoratet mottok søknad om ervervstillatelse for dette fartøyet før samme dato. Det kan gjøres unntak for sist nevnte vilkår dersom det er åpenbart at øvrige vilkår er oppfylt.

Dersom deltakeradgangen til fartøy som ellers kunne fått endret hjemmelslengde etter denne paragrafen er oppgitt som følge av tildeling av strukturkvote, kan det eller de fartøy som er tildelt strukturkvote få endret kvotefaktoren forholdsmessig. Det er et vilkår at eieren av mottakende fartøy samtykker.

Vedtak om endring av hjemmelslengde og kvotefaktor treffes av Fiskeridirektoratet.”

Fiskeridirektoratet viser til at denne bestemmelsen har vært en del av reguleringsforskriften de siste årene, og legger til grunn at fartøy som skulle gis mulighet til å endre hjemmelslengden nå har fått tilstrekkelig mulighet til å gjøre dette, og at det derfor ikke lenger er nødvendig med denne bestemmelsen.

5 Forslag til forskrift

Idet en viser til behandling i Reguleringsmøte og ovenfor nevnte foreslår Fiskeridirektoratet følgende forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2012:

Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2012

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet den ... desember 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16, 36 og 37, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) §§ 20 og 21, jf delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr 99:

KAPITTEL I. FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell i 2012.

§ 2 Totalkvote og områdekvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande [182 827] tonn makrell i Norges territorialfarvann, økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 3850 tonn til forsknings- og undervisningsformål, samt 1100 tonn til agn.

Totalkvoten angitt i første ledd kan fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa. Av dette kvantum kan [...] tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde VIa (nord for 56°30'N), og hvorav [...] tonn kan fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IIa, og VII d, e, f og h.

Av totalkvoten kan inntil [...] tonn fiskes i ICES statistikkområde IIIa.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt i denne forskrift for fiske i EU-sonen i ICES statistikkområde IIa, IVa, VIa (nord for 56°30'N) og VII d, e, f og h.

§ 3 Gruppekvoter og områdekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf § 4-1 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil [125 496] tonn makrell.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) med adgang til å delta, jf § 17 i forskrift av 12. november 2010 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften), kan fiske og lande inntil [11 359] tonn makrell.

§ 4 Gruppekvote og områdekvoter for trålfartøy

Fartøy med makrelltråltillatelse, jf konsesjonsforskriftens § 2-21 kan fiske og lande inntil [7 115] tonn makrell til konsum.

§ 5 Gruppekvoter for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf deltakerforskriften §§ 16 og 18, kan fiske og lande totalt [33 907] tonn makrell, hvorav:

- a) fartøy med adgang til å delta i fisket med not under 13 meter største lengde, og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, kan fiske og lande inntil [5 481] tonn.
- b) fartøy med adgang til å delta i fisket med not med største lengde på eller over 13 meter kan fiske og lande inntil [16 584] tonn.
- c) fartøy med adgang til å delta i fisket med garn eller snøre kan fiske og lande inntil [11 342] tonn.
- d) fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande innenfor en avsetning på 400 tonn.
- e) ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot kan fiske og lande inntil 100 tonn.

§ 6 Kvotefleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2011 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum i 2012.

Ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2012 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

Dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforddeles til de andre fartøygruppene.

KAPITTEL 2. FISKE I RINGNOTGRUPPEN

§ 7 Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0-	4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	4000-	6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	6000-	10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten	over	10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 8 Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med ringnottillatelse og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) som er tildelt kvote etter denne bestemmelsen kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Fartøy som benyttet samme adgang i 2011 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

Fartøy som i 2012 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift av 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordningen for havfiskeflåten § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

KAPITTEL 3. FISKE I TRÅLGRUPPEN

§ 9 Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 – 100
	40 % av bruttotonnasje fra	101 – 200
	30 % av bruttotonnasje fra	201 – 300
	20 % av bruttotonnasje fra	301 – 400
	10 % av bruttotonnasje fra	401 – 600

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev eller identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting- eller ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med makrelltrållatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 10 Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy med makrelltrållatelse som er tildelt kvote etter denne bestemmelsen kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013. Fartøy som benyttet samme adgang i 2011 vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2012.

Fartøy som i 2012 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift av 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordningen for havfiskeflåten § 15 kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 11 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 23 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålrøskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2012. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL 4. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 12 Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter:

Fartøy med største lengde under 13 meter og fartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
0 - 9,99	1,2145	[58,62]	[30,53]
10 - 12,99	1,5455	[74,59]	[38,85]
13 - 14,99	4,6683	[225,32]	[117,35]

Kvoteenheten for maksimalkvoten for fartøy under 13 meter største lengde er 48,265 tonn.

§ 13 Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy som er tildelt kvote etter § 12 kan overfiske eller underfiske denne fartøykvoten med inntil 10 % i 2012. Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang i inneværende år. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 14 Kvote for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde på eller over 13 meter:

Fartøy med største lengde på eller over 13 meter med adgang til å delta i fisket med not, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (tonn)
0 - 9,99	1,2145	[24,96]
10 - 12,99	1,5455	[31,76]
13 - 14,99	4,6683	[95,94]
15 - 17,99	6,6747	[137,18]
18 - 21,35	10,6632	[219,15]

Kvoteenheten for fartøykvoten for fartøy på eller over 13 meter største lengde er 20,552 tonn.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 15 Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy som er tildelt kvote etter § 14 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2012. Adgangen til å overføre inntil 10 % ufisket kvantum til neste år er betinget av at det er registrert fangst på fartøyets deltakeradgang i inneværende år. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

§ 16 Kvote for fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre:

Fartøy med adgang til å delta med garn eller snøre, kan fra og med 1. januar fiske og lande følgende kvanta makrell:

Fartøyets hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimal kvote (tonn)	Herav garantert (tonn)
0 – 9,99	1,2714	[33,10]	[26,48]
10 - 10,99	2,2249	[57,93]	[46,34]
11 - 14,99	2,2249	[57,93]	[46,34]
15 - 21,35	2,7080	[70,51]	[56,44]

Kvoteenheten for maksimalkvoten er 26,036 tonn.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av makrell i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

§ 17 Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå

Fartøy som er tildelt kvote etter § 16 kan overfiske den garanterte kvoten med inntil 10 % i 2012. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

§ 18 Kvote for fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 19 Kvote for fartøy som fisker makrell med landnot fra fartøy som ikke er merkeregistrert

Den som fisker makrell med landnot fra fartøy som ikke er merkeregistrert, jf forskrift av 10. februar 2012 om fiske med landnot med fartøy som ikke er merkeregistrert, kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

§ 20 Kvoteskjæringsdato og refordeling

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve kvotene for kystfartøygruppen 14. september 2012, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve kvotene for fartøy under 13 meter største lengde i kystnotgruppen fra og med 24. august 2012, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve kvotene for fartøy i garn og snøre gruppen fra og med 7. september 2012, med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 21 Redskapsfleksibilitet

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre under 13 meters hjemmelslengde og under 15 meter største lengde kan også fiske garn- og snørekvoten med not.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre som senest 25. februar 2011 var registrert i Fiskeridirektoratets fartøyregister med hjemmelslengde under 13 meter og største lengde på eller over 15 kan også fiske garn- og snørekvoten med not.

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med garn og snøre på eller over 13 meters hjemmelslengde kan også fiske garn- og snørekvoten med not dersom det er inngått bindende avtale om kjøp av fartøy i perioden 20. desember 2010 - 25. februar 2011. Det er videre et vilkår at kopi av avtalen sendes til Fiskeridirektoratet.

§ 22 Samfiske i forbindelse med låssetting

To kystfartøy med største lengde under 13 meter eller kystfartøy med største lengde mellom 13 og 14,99 meter med hjemmelslengde mellom 10 og 12,99 meter, med adgang til å delta i fisket med not, og som er egnet, utrustet og bemannet for samfiske kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av kvoteenheterne for disse to fartøyene, jf § 12. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- a) Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
- b) Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2012. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- c) Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote ved hver oppstart av samfiske.
- d) Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjene, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- e) Fisker skal straks etter avsluttet fiske melde inn hele sin fangst til Norges Sildesalgslag. Låssatt fangst skal innmeldes så snart fangsten er sikret i lås/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøyet blir ikke ansett som låssatt. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen.
- f) Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/ pose i sjøen til godkjent førings-/ kjøperfartøy. Låset/ posen skal være oppankret/ fortøyd til land før overføring til førings-/ kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 23 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy på eller over 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

KAPITTEL 5. FELLESBESTEMMELSER

§ 24 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 25 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddrepning. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord. Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 26 Bifangst

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 27 Avkortning av kvote ved dumping eller neddrøping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 28 Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnottillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket etter makrell skal melde fra til Fiskeridirektoratets regionkontor ved notsprenging på eget skjema.

Meldeplikten etter første ledd gjelder ikke for fartøy som er underlagt krav om å melde sprenging av not elektronisk, jf forskrift av 21. desember 2009 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy.

§ 29 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 6. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 30 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61, 62, 64 og 65, og i lov av 26. mars 1999 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 31 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

.....

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 27/2011

Regulering av fisket etter sild sør for 62°

N i 2012

SAK 27/2011

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren går inn for at fisket etter sild sør for 62°N i 2012 i hovedsak reguleres som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår presisering av vilkårene for samfiske i forbindelse med låssetting, i tråd med forslaget under sak 25/2011 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår innført adgang til samføring av samfisket og låssatt fangst i Skagerrak.

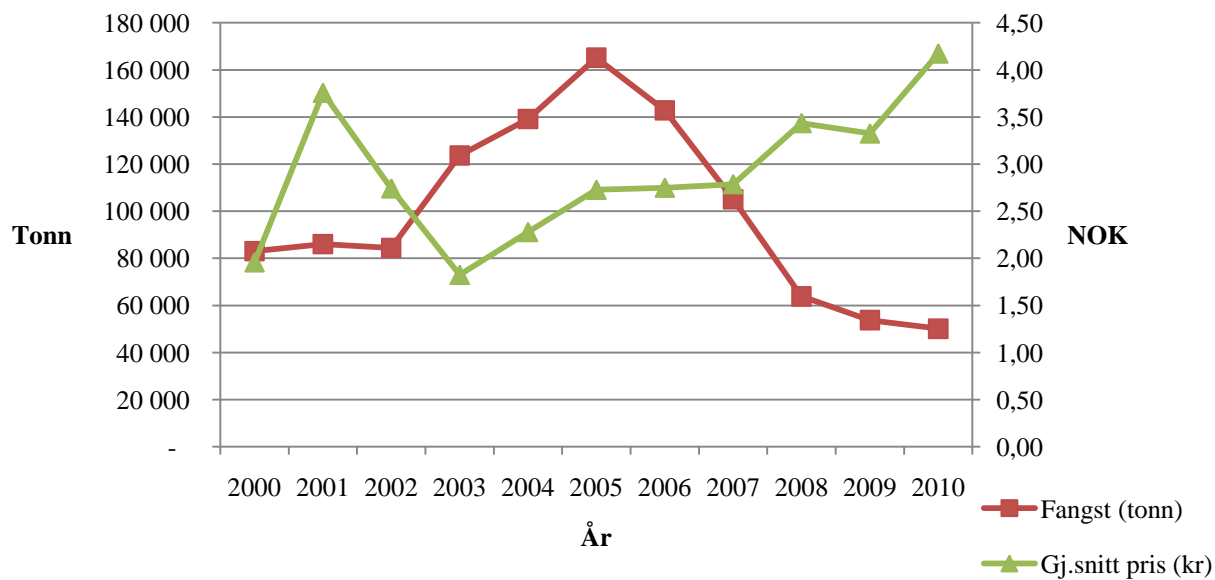
2 OPPSUMMERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2010

2.1 FANGST OG VERDI

I 2010 utgjorde det norske fisket av sild sør for 62°N totalt vel 52 700 tonn. Dette inkluderer også forsknings- og undervisningsfangst og estimert bifangst i industritrålfisket. Figur 1 gir en oversikt over totalfangst av sild og gjennomsnittspris på førstehåndsomsetning for årene 2000 til 2010.

Figur 1: Total fangst og gjennomsnittspriser på sild sør for 62°N i perioden 2000 til 2010

Fangst¹ og pris år 2000-2010

Kilde: Landings- og slottsedelregisteret i Fiskeridirektoratet per 1. september 2011

¹ Figuren tar ikke med estimert bifangst av sild i industrirålfisket.

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehåndsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter sild sør for 62°N.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sild sør for 62 °N i 2010

Fartøygrupper	Kvotest (tonn)	Antall fartøy som har deltatt i fisket	Fangst (tonn)	Andel fangst (%)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	36 898	78	36 845	69,9	53	99,9	164 405
Ringnotfartøy u/konsesjon (SUK)	2 355	12	2 709	5,1	-354	115,0	8 705
Trål – bifangst ¹	3 481		4 451	8,4	-970	127,9	
Kystnot lukket gruppe	6 850	54	7 594	14,4	-744	110,9	27 191
Kystnot åpen gruppe	150	95	161	0,3	-11	107,3	654
Forskning og undervisning	1 220		947	1,8	273	77,6	5 079
Annet (inkl. fritidsfiske)			6	0	-6		4
Totalt	50 954	239	52 713	~ 100	-1 759	103,5 %	206 038

Kilde: Landings- og slutseddellregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. september 2011

¹ Kvantum viser estimert innblanding av sild i industritrålfisket 1. januar - 31. desember 2010 og er et resultat av Havforskningsinstituttet sin prøvetaking. Det finnes ingen verditall her.

Tabellen viser at flere av gruppekvoteene ble overfisket i 2010, det samlede overfisket ble 1 759 tonn. I løpet av høsten stoppet Fiskeridirektoratet fisket for SUK-gruppen (18. oktober) og kystfartøy i lukket gruppe (9. november). Det var ikke direktefiske med trål i 2010.

3 GJENNOMFØRING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2011

3.1 DELTAKERREGULERING

Ringnotgruppen, trålgruppen og kystfartøygruppen har anledning til å delta i fisket etter sild sør for 62°N. Ringnotgruppen består i henhold til Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltakerregister per 19. september av 80 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 17 notfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 28 meter (SUK). I trålgruppen finner vi 33 fartøy med pelagisk tråltillatelse og 6 fartøy med nordsjøtråltillatelse. Kystfartøygruppen består av en åpen og en lukket gruppe. I lukket gruppe er det per 9. september registrert 89 deltakeradganger.

3.2 KVOTER OG REGULERINGER I 2011

Etter flere år med reduksjon i totalkvoten er kvoten av sild sør for 62°N økt i 2011. I de bilaterale avtalene med EU for 2011 er kvoten for Nordsjøen økt med 21,7 %, noe som gir en samlet totalkvote på 200 000 tonn. Kvoten for Skagerrak er fastsatt til 30 000 tonn, det vil si en reduksjon på 11,4 % fra 2010. Tabell 2 viser disponibel kvote for norske fartøy i Nordsjøen og Skagerrak i 2011 ved årets begynnelse.

Tabell 2: Kvotesituasjon for 2011 (tonn) ved årets begynnelse

	Nordsjøen	Skagerrak
Norsk kvote	58 000	4 001
Overført til Sverige	846	
Avsetning til Færøyene	867	
Avsatt til forskning og undervisning	1 220	
Disponibel kvote til fordeling	55 067	4 001

Det er avsatt 1 220 tonn til forsknings- og undervisningsformål, og etter overføring/avsetning til andre land var disponibel kvote på 55 067 tonn i Nordsjøen og 4 001 tonn i Skagerrak ved årets begynnelse. Det er ikke inngått en bilateral avtale med Norge og Færøyene for 2011.

Avsetningen til Færøyene ble omdisponert i august og fordelt i henhold til den etablerte fordelingsnøkkelen mellom fartøygruppene for Nordsjøen. Fordelingen ble, etter konsultasjon med Fiskeri- og kystdepartementet, da slik at den prosentvise over/ underreguleringen er tilsvarende som ved årets begynnelse. Disponibel kvote til fordeling i Nordsjøen økte dermed til 55 935 tonn.

Hele kvoten i Nordsjøen kan fiskes i EU-sonen. Det har gjennom flere år vært en fleksibilitet med hensyn til hvor kvotene kan fiskes ved at inntil 50 % av kvoten i Skagerrak kan fiskes i Nordsjøen. I 2008, 2009 og 2010 ble denne andelen redusert til henholdsvis 30 %, 20 % og 20 %. I de bilaterale forhandlingene ble det enighet om å igjen øke fleksibiliteten til 50 % i 2011.

Tabell 3 gir en oversikt over hvordan kvotene er fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Kvotene er fordelt i samsvar med Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07. Kystgruppen får 8 % eller minst 7 000 tonn og trålerne 7 % av disponibel kvote, mens ringnotgruppen får det resterende, hvorav SUK-gruppen tildeles 6 % av ringnotgruppens gruppekvote. Kvoten i Skagerrak er fordelt ut i fra den forutsetning at hele den overførbare delen av Skagerrakandelen (50 % dvs ca. 2000 tonn) tas i Nordsjøen. Basert på historikk vil kystgruppen fiske om lag 1 000 tonn av sin kvote i Skagerrak. Etter at kystgruppen har fått sin andel står det igjen 1 000 tonn til ringnotgruppen (hvorav SUK-gruppen får 6 %).

Tabell 3: Fordeling av norsk kvote for 2011 (tonn)

	Ringnot	SUK	Trål ³	Kyst ⁴	Totalt
Nordsjøen ¹	44 875	2 864	4 196	6 000	57 935
Skagerrak ²	940	60		1 000	2 000
Totalt	45 815	2 924	4 196	7 000	59 935
Fartøygruppens andel av total kvote	76 %	5 %	7 %	12 %	

¹ Tallene for Nordsjøkvoten inkludert den overførbare delen av Skagerrakkvoten.

² Tallene for Skagerrakkvoten ekskludert den overførbare delen av Nordsjøkvoten.

³ Av dette avsettes 500 tonn til dekning av bifangst av sild i industritrålfisket

⁴ Av denne kvoten et 500 tonn avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 150 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe.

3.3 UTVIKLINGEN I FISKET 2011

Tabell 4 viser fangst og restkvote for de ulike fartøygruppene. Per 7. oktober står 14 256 tonn eller rundt 23,3 % av kvoten igjen. Til sammenligning gjenstod det på samme tidspunkt i fjor 17 151 tonn, det vil si om lag 35 % av kvoten, igjen.

Tabell 4: Fangst og restkvantum i Nordsjøen og Skagerrak

	Gruppekvote	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (%)
Ringnot	45 815	35 819	9 996	21,8
SUK	2 924	2 108	816	27,9
Trål	4 196	2 349	1 847	44
Kyst	7 000	5 836	1 164	16,6
Forskning og undervisning	1 220	787	433	35,5
Totalt	61 155	46 899	14 256	23,3

Kilde: Norges Sildesalgslag per 7. oktober 2011

3.4 RINGNOT- OG SUK-FARTØY

Ringnotgruppens gruppekvote i fisket etter sild sør for 62°N er delt i to delgruppekvoter. Av et gruppekvanter på 48 739 tonn er 45 815 tonn (94 %) tildelt konsesjonspliktige ringnotfartøy og 2 924 tonn (6 %) tildelt fartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 meter og 28 meter (SUK-gruppen).

Gruppekvoten for konsesjonspliktige ringnotfartøy på 45 815 tonn er i 2011 fordelt på følgende områder:

Nordsjøen	44 875 tonn
Skagerrak	940 tonn

For konsesjonspliktige ringnotfartøy ble faktoren ved årets begynnelse satt til 1,01 i Nordsjøen, hvilket innebærer en underregulering av gruppen på 4,2 %, det vil si 1 871 tonn. Gjennomsnittlig overfiske av gruppekvoten de siste årene er lagt til grunn ved faktorfastsettelsen. Etter fordeling av avsetningen til Færøyene på fartøygruppene ble faktor i Nordsjøen for konsesjonspliktige ringnotfartøy økt til 1,03 med virkning fra 26. august 2011.

Det ble foretatt loddtrekning om deltagelse i fisket etter sild i Skagerrak for 2011 for konsesjonspliktige ringnotfartøy. Kvoten i Skagerrak på 940 tonn ble fordelt på to fartøy med 470 tonn hver. Siste frist for utseiling ble satt til 1. juni. Utseilingsfristen ble siden utsatt til 1. september, i samråd med næringen. Det er per 7. oktober 2011 tatt 0 tonn av denne kvoten.

De konsesjonspliktige ringnotfartøyene sitt fiske etter sild sør for 62°N utgjør per 7. oktober 35 819 tonn, og det står igjen om lag 22 % av kvoten, det vil si 9 996 tonn. På samme tidspunkt i fjor stod om lag 9 491 tonn av kvoten igjen, hvilket tilsvarte 25 %.

Gruppekvoten for SUK-fartøy på 2 924 tonn er i 2011 fordelt på følgende områder:

Nordsjøen	2 864 tonn
Skagerrak	60 tonn

For ikke-konsesjonspliktige ringnotfartøy (SUK) ble faktoren satt til 0,72 i Nordsjøen. Gruppen er overregulert med 4,2 %, det vil si 117 tonn. Overreguleringen begrunnes i at gruppen i tidligere år har hatt problemer med å ta kvoten, samt at i 2009 og 2010 ble gruppekvoten først overfisket etter en faktorøkning på 100 %. Etter fordeling av avsetningen til Færøyene på fartøygruppene ble faktor i Nordsjøen for SUK-gruppen økt til 0,73 med virkning fra 26. august 2011.

Det ble foretatt loddtrekning for gruppen om deltagelse i fisket etter sild i Skagerrak for 2011. Kvoten i Skagerrak på 60 tonn ble fordelt på ett fartøy. Det var tilsvarende retningslinjer for deltagelse og siste utseilingsdato som for konsesjonspliktige ringnotfartøy. Utseilingsfristen var den samme som for konsesjonspliktige ringnotfartøy. Det er per 4. oktober 2011 tatt 0 tonn av denne kvoten.

SUK-gruppen sitt fiske etter sild sør for 62°N utgjør per 7. oktober 2 108 tonn, og det står igjen om lag 28 % av kvoten, det vil si 816 tonn. På samme tidspunkt i fjor stod om lag 1 491 tonn av kvoten igjen hvilket tilsvarte 64 %.

3.5 TRÅLGRUPPEN

Av trålgruppens gruppekvote på 4 196 tonn var et kvantum på 2 000 tonn ved årets begynnelse avsatt til å dekke innblanding av sild i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis. Etter innspill på reguleringsmøtet i juni og på grunnlag av reduserte kvoter i fiskeriene kolmule og øyepål anmodet Fiskeridirektoratet Fiskeri- og Kystdepartementet om å oppheve refordelingsdatoen for bifangstavsetningen. Bifangstavsetningen ble redusert til 500 tonn 26. august 2011.

Faktoren for fartøy med tillatelse til å fiske med trål i Nordsjøen var ved årets begynnelse satt til 0,20, og fisket var overregulert med 13 %, det vil si 273 tonn. Etter fordeling av avsetningen til Færøyene på fartøygruppene, samt reduksjon i trålgruppens bifangstavsetning ble faktoren for trålgruppen økt til 0,35 med virkning fra 26. august 2011.

Per 7. oktober 2011 har trålgruppen fisket 2 349 tonn eksklusive estimert bifangst fra industritrålfisket. Det gjenstår om lag 44 %, det vil si 1 847 tonn på årets kvote.

Som følge av stor usikkerhet til prøvetrekningsmetoden som brukes til å estimere bifangst av nordsjøtsild kan Fiskeridirektoratet ikke angi hvor stor innblanding av sild det har vært i industritrålfiske for 2011.

3.5.1 Forsøk med trål i Skagerrak

På reguleringsmøtet i juni 2011 kom det innspill om fritt redskapsvalg i fisket etter sild i Skagerrak. Fiskeridirektoratet ba om en uttalelse fra Havforskningsinstituttet for å belyse konsekvensene av dette, særlig hva gjaldt bruk av flytetrål i Skagerrak. Tilbakemeldingen fra Havforskningsinstituttet var at det ville kunne være problemer knyttet til bifangst, særlig av sei, dersom ringnotfartøy skulle benytte flytetrål i dette fisket. Det ble videre konkludert med at det ville være ønskelig å få mer data om dette, for eksempel ved at et prøvefiske ble gjennomført med inspektører om bord.

I august ga Fiskeri- og kystdepartementet Fiskeridirektoratet hjemmel til å dispensere fra forbudet mot å fiske med flytetrål i Skagerrak. Ett fartøy søkte, og fikk dispensasjon på nærmere angitte vilkår. Da dette fartøyet på grunn av uforutsette omstendigheter ennå ikke har fått deltatt i fisket, er det ennå for tidlig å si noe om hvordan forsøk med trål i Skagerrak har fungert.

3.6 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens sildekvote på 7 000 tonn kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak og er fordelt som følger:

Nordsjøen	6 000 tonn
Skagerrak	1 000 tonn

Per 7. oktober har kystfartøygruppen fisket 5 836 tonn. Det betyr at det står igjen 1 164 tonn av kvoten, det vil si 16,6 %. Til sammenligning stod det igjen ca 36 % eller 2 476 tonn på samme tidspunkt i fjor. Fisket i lukket gruppe ble stoppet 10. november 2010, men fisket fortsatt ut året på fartøykvotene.

Kystfartøygruppen er delt inn i en lukket gruppe og en åpen gruppe.

3.6.1 Åpen gruppe

Til den åpne gruppen er det avsatt 150 tonn. Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 10 tonn. I følge Norges Sildesalgslag er det per 7. oktober 2011 innmeldt 123 tonn, og det gjenstår således 27 tonn av kvoten i åpen gruppe.

3.6.2 Lukket gruppe

Lukket gruppe har disponibelt 6 850 tonn, hvorav 500 tonn er avsatt til et låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september. Lukket gruppe er regulert med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn, og kvotene beregnes på grunnlag av fartøyenes hjemmelslengde. Kvotestigen går fram av tabell 5.

Tabell 5: Kvotefaktor og maksimalkvoter 2011

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
Under 7,0 meter	1	8,5	5,7
7,0 – 7,99 meter	2	17	11,4
8,0 - 8,99 meter	3	25,5	17,1
9,0 – 9,99 meter	4	34	22,8
10,0 – 10,99 meter	5	42,5	28,5
11,0 – 11,99 meter	6	51	34,2
12,0 – 12,99 meter	7	59,5	39,9
13,0 – 13,99 meter	8	68	45,6
14,0 – 14,99 meter	9	76,5	51,3
15,0 – 15,99 meter	10	85	57
16,0 – 16,99 meter	11	93,5	62,7
17,0 – 17,99 meter	12	1,2	68,4
18,0 – 18,99 meter	13	110,5	74,1
19,0 – 19,99 meter	14	119	79,8
20,0 – 20,99 meter	15	127,5	85,5
21,0 – 21,35 meter	16	136	91,2

Kvoteenheten for fartøy under 7 meter hjemmelslengde ble fra årets begynnelse satt til 8,5 tonn, hvorav 5,7 tonn som garantert kvantum, og overreguleringen lå da på om lag 48 %, det vil si i underkant av 3 041 tonn. I Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltakeregister var det per 19. september 2011 registrert totalt 89 deltakeradganger i fisket etter sild sør for 62°N.

I reguleringen for 2011 ble det, som tidligere år, avsatt en særskilt kvote på 500 tonn til låssetting innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september. Hvert fartøy kan maksimalt fiske og lande inntil 100 tonn av den særskilte kvoten, begrenset av fartøyets ordinære kvote. Kvantumet er trukket fra gruppekvoten til kystfartøygruppen før fordeling av kvoten på fartøynivå.

Det er også i 2011 adgang til samfiske for låssetting i hele området for fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak. Norges Sildesalgslag og Fiskeridirektoratet fortsetter arbeidet med å fastsette rutiner for søknad om dispensasjoner om samføring av låssatt fangst.

4 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2012

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

4.1.1 Nordsjøsild

ICES kom i mai med følgende kvoteanbefaling for nordsjøsild for 2012:

Rekrutteringen til nordsjøsildbestanden har vært dårlig i årene etter den gode 2000-årsklassen, men bestanden er klassifisert til å ha full reproduksjonsevne. Bestanden fiskes bærekraftig, men høstingsgraden er lavere enn forvaltningsplanen og F_{MSY} -målet. Årsklassene fra 2002 til 2007 er beregnet å være blant de svakeste siden slutten av 1970-årene. Selv om årsklassene 2008 og 2009 er beregnet til å være over langtids gjennomsnittet, anser ICES at bestanden fremdeles er i en fase med lav produktivitet.

I november 2008 vedtok EU-Norge en justert forvaltningsplan som tar hensyn til de siste års dårlige rekruttering. ICES har evaluert forvaltningsplanen og konkludert med at planen er i samsvar med føre-var og MSY-tilnærmingen om et maksimalt langsiktig utbytte.

ICES sitt råd for 2012 er gitt på bakgrunn av den avtalte forvaltningsplan (EU-Norge) som gir 15 % økning fra 2011. Det tilsier en totalfangst inntil 248 000 tonn, hvorav 230 000 t kan tas i det direkte fisket (A-flåten). Dette tilsvarer en fiskedødelighet på $F(0-1 \text{ år}) = 0,046$ og $F(2-6 \text{ år}) = 0,120$ per år.

Den realiserte høstingsgraden var lenge høyere enn anbefalt, men de siste årene har fiskedødeligheten blitt betydelig redusert og gytebestanden er nå over føre-var nivået på 1,3 mill tonn.

4.1.2 Skagerraksild

Størrelsen på kvoten i Skagerrak fastsettes i forbindelse med de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU som ikke avsluttes før etter reguleringsmøtet. Tradisjonelt fastsettes kvoten på grunnlag av kvoten som fastsettes for baltisk sild¹ og Nordsjøsild. EU har imidlertid ikke fastsatt en TAC for baltisk sild i 2012. Kvoten i Nordsjøen er heller ikke fastsatt, men dersom den settes i henhold til forvaltningsplanen vil kvoten i Skagerrak bli tilsvarende som i 2011. Det vil si en kvote på 30 000 tonn.

4.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2012

Forhandlingene mellom Norge og EU finner sted etter Reguleringsmøtet. Fiskeridirektøren legger derfor til grunn at kvotene for 2012 fastsettes i samsvar med ICES tilråding på 230 000 tonn for Nordsjøen og 30 000 tonn for Skagerrak. Denne anbefalingen ligger til grunn for beregning av gruppekvoter og fartøykvoter nedenfor.

¹ Western Baltic spring spawners

5 REGULERING AV DELTAKELSE I 2012

5.1 RINGNOTGRUPPEN

80 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 17 ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) har adgang til å delta i ringnotgruppens fiske etter sild sør for 62°N².

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for konsesjon og deltakelse videreføres i 2012.

5.2 TRÅLGRUPPEN

33 fartøy med pelagisk tråltillatelse og 6 fartøy med nordsjøtråltillatelse har adgang til å delta i trålgruppens fiske etter sild sør for 62°N³.

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2012.

5.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62°N er delt i en åpen og i en lukket gruppe.

Vilkår for å delta i kystgruppens fiske etter sild fremgår av gjeldende forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften). I forslag til deltakerforskrift for 2012 foreslås det ingen endringer fra forskriften for 2011 når det gjelder de særskilte vilkårene for delta i fisket etter sild sør for 62°N (kapittel V i gjeldende deltakerforskrift). Det foreslås imidlertid en endring av deltakerforskriften § 2 for å presisere at "eier"-begrepet i denne bestemmelsen er ment å omfatte også en eierkonstellasjon av personer, som til sammen oppfyller manntallsføringen for det enkelte fartøy. I forlengelsen av dette foreslås det videre endring av deltakerforskriften § 5 tredje ledd, for å sikre at en slik eierkonstellasjon ikke kan delta i åpen gruppe med flere fartøy enn det antall fartøy enkeltpersonene til sammen kunne deltatt med som eneeiere. Dersom disse endringen blir gjennomført, kan det potensielt medføre færre fartøy i åpen gruppe.

6 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2012

6.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

I 2011 ble det tildelt 1220 tonn sild sør for 62°N til forsknings- og undervisningsformål som tas av kvoten i Nordsjøen. Vi legger til grunn en forsknings- og undervisningskvote for 2012 på samme nivå som for 2011.

² Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltakerregisteret per 19. september 2011

³ Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltakerregister registrert 19. september 2011

Fiskeridirektøren foreslår at norsk andel av sild sør for 62°N i 2012 (fratrukket kvote til forskning og undervisning) fordeles i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07

- kystfartøygruppen får 8 % av norsk totalkvote, men minst 7.000 tonn
- trålgruppen 7 % av norsk totalkvote og
- ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote

En legger for illustrasjonens skyld til grunn en foreløpig norsk totalkvote for 2012 på 29 % av TAC på 230 000 i Nordsjøen og en uendret kvote i Skagerrak i forhold til 2011-kvotet. Beregnet foreløpig norsk kvote blir dermed 66 700 i Nordsjøen (hvorav 846 tonn overføres til Sverige) og 4 001 i Skagerrak og Kattegat.

Tabell 6 viser fordelingen av norsk kvote innad i gruppene

Tabell 6: Eksempel på fordeling av norsk kvote for 2012

	Ringnot	SUK	Trål ²	Kyst ³	Totalt
Nordsjøen	52 480	3 350	4 804	6 000	66 635
Skagerrak ¹	940	60		1 000	2 000
Totalt	53 421	3 410	4 804	7 000	68 635
Fartøygruppens andel av total kvote	78 %	5 %	7 %	10 %	

¹ Inntil 50 % av Skagerrakkvoten kan fiskes i Nordsjøen, det vil si 2 001 tonn

² Av denne kvoten avsettes 2 000 tonn til dekning av bifangst av sild i industritrålfisket, se pkt. 6.3.1

³ Av denne kvoten er 500 tonn avsatt til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september og 150 tonn avsatt til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, se pkt. 6.4.1 og 6.4.3.2

6.2 RINGNOTGRUPPEN

6.2.1 Reguleringsform

Ringnotfisket har siden 1990, med unntak av 1998, vært regulert med separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslår at dette videreføres i 2012.

6.2.2 Fartøykvoter

6.2.2.1 Fartøykvoter i Nordsjøen

Fiskeridirektøren legger, som tidligere år, til grunn at fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av "universalnøkkelen" når det gjelder fisket i Nordsjøen.

6.2.2.2 Fartøykvoter i Skagerrak

Som vist i tabell 6 legges det til grunn at ringnotgruppen får en kvote på 940 tonn og SUK-gruppen en kvote på 60 tonn i Skagerrak i 2012.

Etter innspill fra reguleringsmøtet høsten 2010 ble det foretatt loddtrekning om deltagelse i fisket etter sild i Skagerrak for 2011 for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy uten konsesjon. Kvoten på 940 tonn ble fordelt på to fartøy. 60 tonn ble fordelt på ett SUK-fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår videreføring av ordningen med påmelding og loddtrekning for fisket etter sild i Skagerrak i 2012.

Det foreslås også å videreføre at Fiskeridirektoratet kan dispensere fra forbudet mot å fiske med flytetral i Skagerrak.

6.2.3 Kvoteskjæringsdato

Med kvoteskjæringsdato mener man her en dato, hvor man etter dette tidspunkt kan oppheve eller justere fartøykvotene.

Fiskeridirektøren foreslår at dato for en eventuell refordeling/opphevelse av fartøykvotene i fisket etter sild i sør for 62 °N også i 2012 settes til 1. desember for ringnotgruppen, og 12. oktober for SUK- gruppen.

6.3 TRÅLGRUPPEN

6.3.1 Direktefiske og bifangst av sild

Tradisjonelt har det fra gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse blitt avsatt et kvantum til dekning av bifangst av sild som tas i forbindelse med utøvelsen av det såkalte industritrålfisket, det vil si fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis.

I 2010 ble hele trålgruppens kvote avsatt til å dekke innblanding av sild i fisket med småmasket trål etter kolmule, øyepål og tobis. I 2011 ble det ved årets begynnelse avsatt 2 000 til bifangst, som senere ble redusert til 500 tonn.

Som vist i tabell 6 legges det til grunn at trålgruppen får en kvote på 4 804 tonn i Nordsjøen i 2012. Kvoten for kolmule ser ut til å bli noe økt i 2012 (se sak 29/2011). Fiskeridirektøren legger til grunn at dette vil gi utslag i større bifangst i dette fiskeriet for neste år. Det er ennå ikke klart hvordan kvoten for øyepål vil bli i 2012 (se sak 35/2011).

Fiskeridirektøren foreslår at det holdes igjen et kvantum på 2000 tonn sild, som skal dekke innblanding av sild i trålfangstene, og videreføre et direktefiske etter sild fra 1. januar 2012 på det resterende kvantum av gruppeknoten.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om bifangst i fisket etter kolmule og øyepål.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om bifangst i fisket etter tobis som i forrige år.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan endre bifangstprosenten dersom utviklingen i fisket gjør det nødvendig.

6.3.2 Fartøykvoter

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne gis fartøykvoter i 2012, og at disse som tidligere år beregnes ut fra "universalnøkkelen".

6.3.3 Fisket i Skagerrak

Som nevnt i avsnitt 3.3 ble Fiskeridirektoratet i august 2011 gitt hjemmel til å dispensere fra forbudet som gjelder ringnotgruppens fiske med flytetrål i Skagerrak.

Fiskeridirektøren finner likevel ikke grunnlag for å anbefale å åpne for et regulært trålfiske i Skagerrak. Det er ønskelig å avvete erfaringene fra det/de ringnotfartøyene som skal benytte flytetrål.

6.3.4 Kvoteskjæringsdato og refordeling

Med kvoteskjæringsdato mener man her en dato, hvor man etter dette tidspunkt kan oppheve eller justere fartøykvotene.

Tidligere har kvoteskjæringsdatoen vært satt til 1. desember. Basert på erfaringene fra inneværende år, der utviklingen i fisket etter øyepål og kolmule nødvendiggjorde en refordeling på et tidligere tidspunkt, mener Fiskeridirektøren det vil være hensiktsmessig å ikke fastsette noen kvoteskjæringsdato for fisket etter sild sør for 62 °N for trålgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet kan refordele/oppheve fartøykvotene i fisket etter sild sør for 62 °N for trålgruppen dersom utviklingen i fisket tilsier det.

6.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

Som vist i tabell 6 legges det til grunn at kystfartøygruppen får en kvote på 6000 tonn i Nordsjøen og 1000 tonn i Skagerrak i 2012.

Kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak har fra og med 1996 vært behandlet som ett samlet fiskeri for å sikre fleksibilitet i utøvelsen av fisket for de mindre fartøyene.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak i 2012.

6.4.1 Åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av avsetningen på 150 tonn til kystfartøy i åpen gruppe.

6.4.2 Maksimalkvote ved fiske i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten i åpen gruppe settes som for inneværende år, det vil si 10 tonn, uavhengig av redskapsgruppe garn og not.

6.4.3 Lukket gruppe

6.4.3.1 Ordinært fiske i lukket gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen også i 2012 reguleres med maksimalkvoter (med garantert kvote i bunn) fra årets begynnelse. Det garanterte kvantum blir fastsatt uten overregulering.

Tabell 7: Hjemmelslengde, kvotefaktorer, maksimal- og garantert kvote for kystfartøy i lukket gruppe 2012¹

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Garantert kvote (tonn)
Under 7,0 meter	1	8,5	5,7
7,0 – 7,99 meter	2	17	11,4
8,0 - 8,99 meter	3	25,5	17,1
9,0 – 9,99 meter	4	34	22,8
10,0 – 10,99 meter	5	42,5	28,5
11,0 – 11,99 meter	6	51	34,2
12,0 – 12,99 meter	7	59,5	39,9
13,0 – 13,99 meter	8	68	45,6
14,0 – 14,99 meter	9	76,5	51,3
15,0 – 15,99 meter	10	85	57
16,0 – 16,99 meter	11	93,5	62,7
17,0 – 17,99 meter	12	1,2	68,4
18,0 – 18,99 meter	13	110,5	74,1
19,0 – 19,99 meter	14	119	79,8
20,0 – 20,99 meter	15	127,5	85,5
21,0 – 21,35 meter	16	136	91,2

¹Kilde: Fiskeridirektoratets Konsesjons- og deltagerregister per 20. september 2011.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen reguleres med maksimalkvoter (med garantert kvote i bunn) fra årets begynnelse. Den garanterte kvoten fastsettes uten overregulering. Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

6.4.3.2 Låsettingsfiske innenfor grunnlinjene Skagerrak

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av avsetningen på 500 tonn av kystfartøygruppens kvote til et låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak etter 1. september.

Det foreslås også videreført at hvert fartøy maksimalt kan fiske og lande inntil 100 tonn innenfor fartøykvoten.

6.4.3.3 Samfiske for låsetting

Adgangen til å drive samfiske for låsetting er ment å sikre at mindre fartøy med begrenset føringskapasitet skal ha muligheten til effektiv deltakelse i fisket

Norges Sildesalgslag melder at det per 21. september 2011 er tre samfiskelag som har vært aktive i fisket. Alle samfiskelagene består av fartøy med hjemmelslengde under 15 meter.

For forslag til regulering i 2012 vises det til kapittel 6.6.3.1 i dokument 25/2011 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren viser til forslag under sak 25/2011 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012 kapittel 6.6.3.1 og foreslår at tilsvarende presiseringer av vilkårene for samfiske i forbindelse med låssetting tas inn i forskrift om regulering av fiske etter sild sør for 62°N 2012.

6.4.3.4 Samføring av samfisket og låssatt fangst

Det vises til kapittel 6.6.3.2 i dokument 25/2011 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild som bakgrunn for denne saken.

Fisket i Skagerrak kjennetegnes av at det er få fartøy som deltar, og fartøy og fangster er små. Det er få mottak i området, og kapasiteten på føringsfartøy i området er begrenset. Fiskeridirektøren finner derfor at det er særegne forhold ved fisket i Skagerrak som gjør det vanskeligere å skaffe egnet og godkjent føringsfartøy til å hente låssatte fangster i dette området.

På denne bakgrunnen foreslår Fiskeridirektøren å gi adgang til samføring av samfisket og låssatt fangst av sild i Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som oppfyller reguleringsforskriftens vilkår om samfiske i forbindelse med låssetting, og som deltar i et samfiskelag, kan føre samfiskelagets fangst fra låset til mottak på land.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy skal gi skriftlig melding til Fiskeridirektoratets FMC en gitt tid før samføring starter, samt at Fiskeridirektoratet region Sør kan fastsette nærmere vilkår om utøvelsen av samføringen, herunder vilkår om inspektør om bord i fartøy.

7. FELLESBESTEMMELSER

7.1 Kvoteutnyttelse

I utgangspunktet kan hvert fartøy bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskesklag innenfor det enkelte reguleringsåret. Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse.

7.2 Notsprenging

Reguleringsforskriften for sild sør for 62°N stiller krav til at fartøy sender melding til myndighetene ved sprenging av not under utøvelse av fisket. Kravet gjelder tilsvarende for samtlige notfiskerier etter pelagiske arter.

For fartøy over 15 meter største lengde rapporteres redskapsproblemer, herunder notsprenging gjennom elektronisk rapportering for fiske- og fangstfartøy (ERS). For fartøy under 15 meter som fører fangst dagbok skal rapportering om notsprenging gjøres på eget skjema.

Fiskeridirektoratet har ikke mottatt noen rapporter om redskapsproblemer som følge av notsprenging i fisket etter sild sør for 62°N i 2011 via ERS.

For fartøy under 15 meter er det heller ikke mottatt meldinger om notsprenging i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre kravet til rapportering av notsprenging som i 2011.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Ingvild Bergan
Telefon: 46802612
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15262
Deres referanse:
Vår dato: 14.12.2011
Deres dato:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 2012

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Regulering av fisket etter sild sør for 62°N i 2012 ble behandlet som sak 27/2011 på Reguleringsmøtet, som ble avholdt 3. og 4. november 2011.

Det vises til saksdokumentet fremlagt for Reguleringsmøtet, og behandlingen av Fiskeridirektørens forslag under møtet.

Fiskeridirektøren foreslår innført adgang til samføring av samfisket og låssatt fangst i Skagerrak. Videre foreslås det presisering av vilkårene for samfiske i forbindelse med låssetting, i tråd med forslaget til forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2012.

Fiskeridirektøren går for øvrig inn for at fisket etter sild sør for 62°N i 2012 i hovedsak reguleres som i inneværende år.

2 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2012

Kvoteavtale mellom Norge og EU om fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 ble undertegnet i Bergen 2. desember 2011.

Nye bestandsestimater for flere årsklasser var grunnlag for at ICES gjorde en ny vurdering av TAC etter forespørsel fra EU og Norge. Partene ble enige om at forvaltningsplanen for sild ikke reflekterer bestandssituasjonen og at den bør revurderes. Det ble enighet om å revurdere og lage ny forvaltningsplan i 2012, (og evaluering fra ICES) etter at et seminar om forvaltningsplaner er blitt avholdt. TAC for 2012 ble satt til 405 000 tonn på basis av aksept for at bestanden tåler større utnyttelse enn nåværende plan tilsier.

I henhold til avtalen mellom Norge og EU har Norge i 2012 en kvote på 121 310 tonn sild, hvorav 115 308 tonn er norsk kvote i Nordsjøen og 6 002 tonn i Skagerrak. Kvoten i

Nordsjøen og Skagerrak er økt med henholdsvis 95 % og 33 % i forhold til 2011. Fleksibilitet med hensyn til å fiske deler av kvoten i Skagerrak i Nordsjøen er 50 %.

Av den norske kvoten er det videre overført 922 tonn til Sverige. Før fordelingen til de enkelte fartøygrupper som deltar i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2012, avsettes videre et kvantum på 1 220 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

3 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2012

3.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Reguleringsmøtets behandling:

Fiskeridirektøren foreslo at norsk andel av sild sør for 62°N i 2012 (fratrukket kvote til tredjeland, forskning og undervisning) fordeles i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøtesak 7/01 og 6/07;

- kystfartøygruppen får 8 % av norsk totalkvote, men minst 7 000 tonn
- trålgruppen 7 % av norsk totalkvote og
- ringnotgruppen det resterende, hvorav SUK-gruppen fordeles med 6 % av ringnotgruppens gruppekvote

Fiskeridirektøren la til grunn en forsknings- og undervisningskvote for 2012 på samme nivå som for 2011, det vil si 1220 tonn.

Norges Fiskarlag foreslo for øvrig at det innføres kvotefleksibilitet fra årsskiftet, helst på fartøynivå.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår at norsk andel av sild sør for 62°N i 2012 fordeles i samsvar med vedtak i Norges Fiskarlags landsmøte sak 7/01 og 6/07 etter fradrag for kvote til tredjeland og forsknings- og undervisningskvote.

Spørsmålet om det er anledning til kvotefleksibilitet vil være avhengig av de internasjonale kvoteavtalene for fisket i 2012.

3.2 FORDELING INNAD I FARTØYGRUPPENE

3.2.1 Ringnotgruppen

3.2.1.1 Reguleringsform

Ringnotfisket har siden 1990, med unntak av 1998, vært regulert med separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak. Fiskeridirektøren foreslo for Reguleringsmøtet at dette blir videreført i 2011.

Reguleringsmøtet hadde ingen merknader til dette. *Fiskeridirektøren* tilrår en videreføring av ordningen med at fartøy med ringnottillatelse reguleres med separate fartøykvoter for Nordsjøen og Skagerrak.

3.2.1.2 Fartøykvoter

For fisket i Nordsjøen foreslo *Fiskeridirektøren* at fartøykvotene for konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy blir utregnet etter "universalnøkkelen", som tidligere år. For fisket i Skagerrak foreslo *Fiskeridirektøren* videreføring av ordningen fra 2011, med påmelding og loddtrekning.

Reguleringsmøtets behandling:

Norges Fiskarlag gikk inn for at fartøykvotene i Skagerrak skulle bli utregnet etter "universalnøkkelen", slik de ble i 2010 og tidligere år. Gitt at ordningen fra 2011 likevel skulle bli videreført, gikk *Norges Fiskarlag* inn for at flere fartøy enn i 2011 måtte få delta, selv om det ville medføre mindre kvoter til hvert fartøy. *Norges Fiskarlag* bemerket videre at dersom det blir regulering ved loddtrekning i 2012, bør det ikke gis anledning til å benytte havarikvoteordning i dette fisket.

Kystvakten mente at dersom man skal tilbake til en regulering med fartøykvoter basert på "universalnøkkelen" i Skagerrak, må man samtidig tillate at den silden kan fiskes i Nordsjøen. Man kan ikke ha det slik at det fiskes i Nordsjøen og meldes i Skagerrak.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren tilrår å videreføre at fartøykvoter for konsesjonspliktige ringnotfartøy og SUK-fartøy blir utregnet etter "universalnøkkelen" i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om å videreføre ordningen med at fartøykvoter i Skagerrak fordeles ved loddtrekning. Størrelsen på kvotene vil bli fastsatt i samråd med næringen.

Fiskeridirektøren mener det ikke er grunnlag for å avskjære søknader om havarikvote på bakgrunn av at fartøyet som søker er tildelt adgang til kvote som følge av loddtrekning.

3.2.1.3 Kvoteskjæringsdato

Fiskeridirektøren gikk inn for at dato for en eventuell refordeling/opphevelse av fartøykvotene i fisket etter sild sør for 62°N fortsatt settes til 1. desember for ringnotgruppen, og 12. oktober for SUK-gruppen.

Reguleringsmøtets behandling:

Norges Fiskarlag gikk inn for en videreføring av 12. oktober som kvoteskjæringsdato for SUK-fartøy, men foreslo 10. desember som kvoteskjæringsdato for fartøy i ringnotgruppen.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår videreføring av kvoteskjæringsdatoene 12. oktober for SUK-fartøy og 1. desember for ringnotgruppen. Dette for å sikre at totalkvoten blir oppfisket før årets utgang.

3.2.1.4 Forbud mot å fiske med flytetrål i Skagerrak

Reguleringsmøtet tilsluttet seg Fiskeridirektørens forslag om videreføring av forbudet mot å drive fiske med flytetrål i Skagerrak, med dispensasjonsadgang som i 2011.

3.2.2 Trålergruppen

3.2.2.1 Direktefiske og bifangst av sild

Fiskeridirektøren foreslo at det holdes igjen et kvantum på 2000 tonn sild, som skal dekke innblanding av sild i trålfangstene, og at det åpnes for et direktefiske etter sild fra 1. januar 2012 på det resterende kvantum av gruppeknoten.

I 2011 ble bestemmelsen om refordelingsdato for denne kvoten opphevet. Fiskeridirektøren foreslo videreført at det ikke fastsettes noen dato for en eventuell refordeling av dette kvantumet i 2012. Fiskeridirektoratet vil da kunne refordele kvoten i løpet av 2012 dersom det viser seg å være grunnlag for det.

Fiskeridirektøren påpekte at det er noe usikkerhet knyttet til registreringen av bifangst. Videre er kvoten for øyepål i 2012 ikke fastsatt, slik at det på nåværende tidspunkt er vanskelig å forutsi hvorfor hvor mye sild som vil bli tatt som bifangst.

Reguleringsmøtets behandling:

Kystvakten opplyste at det har vært få kontroller i 2011, da det har vært lite fiske av øyepål og kolmule. De kontrollene som har vært viser at fangstene ikke inneholder mye sild.

Norges Fiskarlag gikk inn for at det ikke bør fastsettes en egen avsetning til bifangst, men at bifangst bør trekkes av det enkelte fartøys kvote. Dersom det likevel skal fastsettes avsetning til bifangst, bør denne være betraktelig mindre enn 2000 tonn. *Norges Fiskarlag* ba om et møte med Fiskeridirektoratet for diskutere spørsmålet om bifangst og andre aspekter ved reguleringen av nordsjøsildefisket for fartøygruppene pelagisk trål og nordsjøtrål.

Fiskeridirektoratet påpekte at det vil bli en komplisert ordning å trekke bifangst av det enkelte fartøys kvote, blant annet grunnet usikkerhet knyttet til prøvetakingen og estimeringen av bifangst av sild i industritrålfisket. Fiskeridirektoratet samtykket til å ha et møte med *Norges Fiskarlag* om reguleringen av nordsjøsildefisket for fartøygruppene pelagisk trål og nordsjøtrål.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder på denne bakgrunn forslaget om at det holdes igjen et kvantum på skal dekke innblanding av sild i trålfangstene, og at det åpnes for et direktefiske

etter sild fra 1. januar 2012 på det resterende kvantum av gruppeknoten. På bakgrunn av Reguleringsmøtets behandling og utsiktene for industritrålfisket etter øyepål, kolmule og tobis i 2012, foreslår Fiskeridirektøren imidlertid at kvantumet reduseres til 1500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsene om bifangst i fisket etter tobis, kolmule og øyepål som i inneværende år.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan endre bifangstprosenten dersom utviklingen i fisket gjør det nødvendig.

Det gjøres oppmerksom på at Norges Fiskarlag og Fiskeridirektoratet tar sikte på å møtes i løpet av desember 2011 for å diskutere reguleringen av nordsjøsildefisket for fartøygruppene pelagisk trål og nordsjøtrål.

3.2.2.2 Differensierte fartøykvoter

Fiskeridirektøren foreslo at trålerne gis differensierte fartøykvoter, og at disse som tidligere år beregnes ut fra "universalnøkkelen"

Videre foreslår Fiskeridirektøren at trålernes basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev per 31. desember 2001, og være uendret av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring etter denne datoen.

3.2.2.3 Fisket i Skagerrak

For å unngå fiske av sild under minstemålet og innblanding av sei, foreslår Fiskeridirektøren, som tidligere år, at trålfiske etter sild i Skagerrak forbys.

3.2.2.4 Kvoteskjæringsdato

Med Reguleringsmøtets støtte foreslår Fiskeridirektøren 1. desember 2012 som kvoteskjæringsdato for eventuell refordeling eller opphevelse av fartøykvotene for trålgruppen.

3.2.3 Kystfartøygruppen

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak i 2012.

3.2.3.1 Åpen gruppe

Under forutsetning av om at kvoten til kystfartøygruppen blir tilsvarende som i 2011 foreslo Fiskeridirektøren videreføring av kvoten på 150 tonn, med en maksimalkvote på 10 tonn uavhengig av redskapsgruppe.

Reguleringsmøtets behandling:

Norges Fiskarlag støttet Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren tilrår en avsetning på 150 tonn til kystfartøy i åpen gruppe, med maksimalkvote på 10 tonn, uavhengig av redskapsgruppe.

3.2.3.2 Lukket gruppe

3.2.3.2.1 Fartøykvoter

Fiskeridirektøren foreslo at kystfartøygruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn fra årets begynnelse.

Reguleringsmøtets behandling:

Norges Fiskarlag ønsket å videreføre kvotestigen fra 2011, med garanterte kvoter uten overregulering i bunn. For maksimalkvotene ønsket Norges Fiskarlag en overregulering i størrelsesorden på 50 % fra årets start i 2012.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvote i bunn fra årets begynnelse. Kvotestigen videreføres fra inneværende år. Gitt tilnærmet like maksimalkvoter som i inneværende år foreslår Fiskeridirektøren samme grad av overregulering, dvs. ca 50 %

Fiskeridirektøren kan endre størrelsen på kvoteenheten. Fartøy kan fortsette fisket innenfor garantert kvote etter at fisket eventuelt er stoppet.

3.2.3.2.2 Låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av bestemmelsen om avsetning til et låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak. Avsetningen på 500 tonn til låsetting etter 1. september vil, som i inneværende år, være en del av kystfartøygruppens kvote, og utgjør ikke noen tilleggskvote ut over totalkvoten på sild sør for 62°N.

Reguleringsmøtets behandling:

Norges Fiskarlag ønsket ikke en videreføring av ordningen, fordi avsetningen til låsetting tas av den ordinære kvoten. Fiskarlaget mente at det bør avsettes en kvote på 1 000 tonn fjordsild som kommer i tillegg til den ordinære gruppekvoten til kystgruppen.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren finner det ikke tilstrekkelig dokumentert at låssettingsfiske i Skagerrak foregår på en egen sildestamme (fjordsild), og kan derfor ikke gå inn for Norges Fiskarlag sitt forslag. Fiskeridirektøren foreslår derfor en videreføring av avsetningen på 500 tonn innenfor kystfartøygruppens kvote på sild i Skagerrak til et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i dette området. Merk i denne forbindelse at ordet ”totalkvote” (på 500 tonn) er byttet ut med ”avsetning” i forslag til forskrift for 2012 (§ 14 tredje ledd) for å tydeliggjøre status for dette kvantumet.

3.2.3.2.3 Samfiske i forbindelse med låssetting og samføring av samfisket og låssatt fangst

Med Reguleringsmøtets støtte opprettholder Fiskeridirektøren sitt forslag om at vilkårene for samfiske i forbindelse med låssetting presiseres, i tråd med forslag til regulering av fisket norsk vårgytende sild, samt at det innføres adgang til samføring av samfisket og låssatt fangst i Skagerrak.

Fiskeridirektøren har gjennomgått forslaget i Reguleringsmøtet på nytt og kommet til noen endringer i forhold til opprinnelig forslag når det gjelder presisering av vilkårene.

Det foreslås at Norges Sildesalgslag fortsatt er adressat for påmelding til samfiske, med henvisning til at dette er en godt innarbeidet rutine hos fiskerne.

Kravet til kopi av påmeldingen til Fiskeridirektoratets FMC forslås fjernet da praksis har vist at dette ofte blir glemt og det anses lite hensiktsmessig at fisker skal måtte sende påmeldingen til to adressater.

Fiskeridirektoratet opprettholder imidlertid forslaget om at vilkåret i Norges Sildesalgslag sine forretningsregler om innmelding av fangst tas inn i reguleringsforskriften. Dette foreslås for at Fiskeridirektoratet og Kystvakten lettere kan drive effektiv kontroll av samfisket og låssatt fangst. Innmelding av fangsten vil fortsatt skje til Norges Sildesalgslag.

For å kunne drive effektiv ressurskontroll har Fiskeridirektoratet behov for enkelt å kunne hente ut opplysninger om blant annet hvem som er påmeldt som samfiskelag, tidspunkt for låssetting, kvantum og nøyaktig posisjon for låset. Fiskeridirektoratet vil derfor ta initiativ til et tetter samarbeid for utveksling av informasjon med Norges Sildesalgslag på dette området.

Det gjøres til slutt oppmerksom på at de tre første ledd i bestemmelsen om samfiske i forbindelse med låssetting er foreslått omformulert, i den hensikt å presisere at også fartøy i åpen gruppe har adgang til å delta i denne type fiske.

Når det gjelder samfiskeordningen og samføring mer generelt, viser vi til diskusjon og konklusjon i punkt 3.6.2 og 3.6.3 i forslag til forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild.

4. FORSLAG TIL FORSKRIFT

På bakgrunn av det som har fremkommet foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift (se under).

Merk at §§ 6 annet ledd og 10 annet ledd (om fartøykvoter i henholdsvis ringnotgruppen og trålgruppen) er endret, av hensyn til harmonisering med regelteknisk endring foreslått i forslag til forskrift om fisket etter norsk vårgytende sild §§ 7 annet ledd og 10 annet ledd.

Forskrift om regulering av fisket etter sild sør for 62°N i 2012

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet ... desember 2011, med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16, 27, 36, 37 og 42, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr 99:

KAPITTEL I FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sild sør for 62°N i 2012.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak, fiske og lande totalt:

- 1) 118 309 tonn sild i Nordsjøen sør for 62°N, avgrenset i øst av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Av dette kvantumet avsettes 1220 tonn til forsknings- og undervisningsformål.
- 2) 3 001 tonn sild i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene. Skagerrak er avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr til Lindesnes fyr, og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr.

§ 3 Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 96 927 tonn sild sør for 62°N. Av dette kvantumet kan inntil 95 046 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 1 881 tonn utenfor 2 nautiske mil av de norske grunnlinjene i Skagerrak.

Ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) kan fiske og lande inntil 6 186 tonn sild sør for 62°N. Av dette kvantum kan inntil 6 066 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 120 tonn utenfor 2 nautiske mil av de norske grunnlinjene i Skagerrak.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 8 492 tonn sild i området som nevnt i § 2 nr. 1.

Av gruppekvoten som nevnt i første ledd avsettes 1 500 tonn til dekning av bifangst av sild som tas i forbindelse med utøvelsen av industritrålfisket i Nordsjøen.

Dersom det beregnede kvantum sild tatt som bifangst i fisket med pelagisk trål blir mindre enn det avsatte kvantumet, kan Fiskeridirektoratet refordele det resterende kvantumet i direktefiske, for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

§ 5 Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen sør for 62°N kan fiske og lande inntil 9 705 tonn.

Av dette kvantum kan:

1) fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe, jf. forskrift av 2. desember 2011 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften) §§ 19 og 20, fiske og lande inntil 9 555 tonn. Av dette kvantum avsettes 500 tonn til låsettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak fra 1. september 2012.

2) fartøy med adgang til å delta åpen gruppe, jf. deltakerforskriften § 21, fiske og lande innenfor en avsetning på 150 tonn.

KAPITTEL II FISKET I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 Fartøykvoter i Nordsjøen

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0 - 4.000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	fra 4.000 - 6.000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	fra 6.000 - 10.000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten fra	over 10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

For ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) legges fastsatt basiskvote per 19. november 2006 til grunn for utregning av fartøykvoten.

§ 7 Fartøykvoter i Skagerrak

Deltakelse i fisket etter sild i Skagerrak for ringnotgruppen skjer etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen 3. januar 2012 kl. 1200. Etter påmeldingsfristens utløp avgjøres utseilingsadgang og utseilingsrekkefølge ved loddtrekning.

Norges Sildeslagslag forestår avvikling av utseiling og gir melding til de påmeldte fartøy om utseilingsrekkefølgen. Uttrukne fartøy som ikke ønsker å delta, skal straks melde fra til Norges Sildeslagslag. Ved slik melding bortfaller fartøyets plass i utseilingsrekkefølgen.

Ingen fartøy kan foreta utseiling uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildeslagslag.

Det kan ikke meldes utseiling før fartøyet er faktisk utlosset og har not om bord.

Siste frist for å foreta utseiling er 31. august 2012.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om påmelding til fisket etter sild i Skagerrak, og administrasjon av ordningen med tildeling av fartøykvoter etter loddtrekning.

§ 8 Refordeling

Fiskeridirektoratet kan oppheve fartøykvotene for fartøy med ringnottillatelse etter 1. desember 2012.

Fiskeridirektoratet kan oppheve fartøykvotene for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK) etter 12. oktober 2012.

§ 9 Forbud mot fiske med flytetrål i Skagerrak

Det er forbudt å drive fiske med flytetrål i Skagerrak.

Fiskeridirektoratet kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd.

KAPITTEL III FISKET I TRÅLGRUPPEN

§ 10 Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 - 100
	40 % av bruttotonnasje fra	101 - 200
	30 % av bruttotonnasje fra	201 - 300
	20 % av bruttotonnasje fra	301 - 400
	10 % av bruttotonnasje fra	401 - 600

Kvoten til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med kvotefaktoren. Fiskeridirektoratet fastsetter kvotefaktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i

henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 11 Refordeling

Fiskeridirektøren kan oppheve fartøykvotene etter 1. desember 2012.

§ 12 Bifangst av sild i fiske med pelagisk trål

I fiske med pelagisk trål sør for 62°N er det tillatt å ha inntil 20 % sild i vekt i det enkelte hal og ved landing.

Ved fiske etter tobis med trål med en maskevidde mindre enn 16 mm. er det likevel ikke tillatt å ha mer enn 10 % sild regnet i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 13 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 19 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2011.
- f) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

KAPITTEL IV FISKET I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 14 Fartøykvoter

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert kvote (tonn)
Fartøy under 7,0 meter	1	11,4	8,1
Fartøy 7,0 – 7,99 meter	2	22,8	16,2
Fartøy 8,0 - 8,99 meter	3	34,2	24,3
Fartøy 9,0 – 9,99 meter	4	45,6	32,4
Fartøy 10,0 – 10,99 meter	5	57,0	40,5
Fartøy 11,0 – 11,99 meter	6	68,4	48,6
Fartøy 12,0 – 12,99 meter	7	79,8	56,7
Fartøy 13,0 – 13,99 meter	8	91,2	64,8
Fartøy 14,0 – 14,99 meter	9	102,6	72,9
Fartøy 15,0 – 15,99 meter	10	114,0	81,0
Fartøy 16,0 – 16,99 meter	11	125,4	89,1
Fartøy 17,0 – 17,99 meter	12	136,8	97,2
Fartøy 18,0 – 18,99 meter	13	148,2	105,3
Fartøy 19,0 – 19,99 meter	14	159,6	113,4
Fartøy 20,0 – 20,99 meter	15	171,0	121,5
Fartøy 21,0 – 21,35 meter	16	182,4	129,6

Ved en eventuell stopp i fisket i lukket gruppe kan det enkelte fartøy likevel fortsette fiske innenfor en kvoteenhet på 8,1 tonn.

Fra 1. september kan fartøy tilhørende lukket gruppe delta i et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak innenfor en avsetning på 500 tonn. Hvert fartøy kan maksimalt fiske og lande inntil 100 tonn innenfor fartøykvoten angitt i tabellen ovenfor.

Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 10 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

§ 15 Samfiske i forbindelse med låssetting

Uten hinder av forbudet i § 20 kan to notfartøy, som er utrustet og bemannet for samfiske og låssetting, gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil et kvantum tilsvarende summen av 2 x 15 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

Adgangen til å samfiske gjelder for notfartøy i lukket gruppe som begge har hjemmelslengde under 15 meter, og for notfartøy i åpen gruppe. Dersom ingen av fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter sild ved direktehåving, kan samfiske foregå uten hensyn til hjemmelslengde.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

- a) Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til Norges Sildesalgslag.
- b) Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2011. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
- c) Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote på tidspunktet for utøvelsen av samfiske.
- d) Låssettingen skal skje innenfor grunnlinjene, og samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
- e) Fisker skal straks etter avsluttet fiske melde inn hele sin fangst til Norges Sildesalgslag. Låssatt fangst skal innmeldes så snart fangsten er sikret i lås/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøy blir ikke ansett som låssatt. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen.
- f) Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy. Låset/posen skal være oppankret/fortøyd til land før overføring til førings-/kjøperfartøy finner sted.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratet er klageinstans

§ 16 Samføring av samfisket og låssatt fangst i Skagerrak

Uten hinder av § 15 bokstav f kan fartøy som oppfyller de øvrige vilkårene angitt i § 15, og som deltar i et samfiskelag i Skagerrak, føre samfiskelagets fangst fra lås til mottak på land.

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere vilkår om samføring av samfisket og låssatt fangst, herunder krav til rapportering.

§ 17 Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 18 Lysfiskeforbudet øst for Lindesnes

Det er forbudt å fiske sild med lys i de tidsrom som er fastsatt med hjemmel i forskrift om observatørordning ved fiske etter kystbrisling og sild øst for Lindesnes.

KAPITTEL V FELLESBESTEMMELSER

§ 19 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 20 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord. Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 21 Bifangst

Ved fiske etter sild er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter hestmakrell er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 22 Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 23 Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy tilhørende ringnotgruppen og kystnotfartøy skal ved notsprenging melde fra til Fiskeridirektoratet region Sør på eget skjema.

Meldeplikten etter første ledd gjelder ikke for fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata, jf. forskrift av 21. desember 2009 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy.

§ 24 Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

§ 25 Fisket etter agn

Fiskere som er ført i fiskermanntallet kan bruke not i fisket etter agn til eget forbruk med merkeregistrert fartøy som har under 500 m³ lasteromsvolum. Omsetning av fangsten er forbudt.

§ 26 Geografiske sperreområder

I området mellom 62°00'N og 60°30'N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil. Forbudet omfatter også norsk vårgytende sild.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene. Forbudet i første punktum er ikke til hinder for et begrenset fiske for kystfartøy i den grad slik adgang følger av forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2011.

§ 27 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvote eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL VI. STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 28 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 60, 61, 62, 64 og 65 og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 29 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Ingvild Bergan
rådgiver

Sak 28/2011

Regulering av fisket etter brisling i 2012

SAK 28/2011

REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringen av fisket etter havbrisling og kystbrisling videreføres som i 2011. Fiskeri- og kystdepartementet bestemte at en skulle observere silde- og brislingnotfisket med lys øst for Lindesnes i 2011. Det er for tidlig å trekke noen konklusjon om ordningen forlenges til 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at så fremt kvantumet i EU- sonen blir om lag som foregående år, videreføres maksimalkvoten for fiske etter brisling i EU-sonen til 800 tonn.

2 FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE I NORDSJØEN

2.1 FISKET I 2011

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 2011 fikk Norge en kvote på 10.000 tonn brisling i EU-sonen. Fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og ringnottillatelse har adgang til å delta i fisket etter havbrisling i EU-sonen. Deltakelse ble fastsatt etter påmelding og loddtrekning. I samråd med Havforskningsinstituttet var fisket periodisert med forbud mot alt fiske av havbrisling i tiden fra og med 1. april til og med 31. juli 2011 på grunn av fare for bifangst av sild under minstemål. I Norges økonomiske sone er det forbud mot å fiske brisling, jfr. sak 27/2010 pkt 2.7 Norges økonomiske sone.

Fisket i EU-sonen ble åpnet 1. januar, og maksimalkvoten ble satt til 800 tonn. Fisket ble stoppet 15. januar 2011 da kvoten på 10 000 tonn var beregnet oppfisket. Kvoten ble overfisket med 28 tonn. 14 fartøy deltok i fisket, hvorav 4 fartøy med pelagisk tråltillatelse og 10 fartøy med ringnottillatelse.

Tabell 1 gir en oversikt over norsk fiske av havbrisling i EU-sonen i 2000-2011.

Tabell 1: Norsk fiske av havbrisling i EU-sonen

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Rest (%)
2000	5 000	2 707	2 293	45,9
2001	10 000	9 535	465	4,7
2002	35 000	13	34 987	100,0
2003	15 000	0	15 000	100,0
2004	15 000	12	14 988	99,9
2005	1 000	0	1 000	100,0
2006	10 000	9 807	193	1,9
2007	18 812	10 443	8 369	44,5
2008	10 063	1 266	8 797	87,4
2009	10 000	7 978	2 022	20,2
2010	10 000	11 121	-1 121	-11,2
2011	10 000	10 028	-28	-0,3

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. september 2011

2.2 BESTANDSSITUASJONEN 2012

I den årlige avtale mellom Norge og EU fastsettes det hvilket kvantum brisling Norge kan fiske i EU-sonen i Nordsjøen.

Brisling i Nordsjøen har kort livssyklus med store naturlige variasjoner i biomasse.

Brislingbestanden består av få årsklasser med overvekt av ung havbrisling i fangstene. ICES' Advisory Committee (ACOM), se pkt 6.4.18 North Sea, Sprat in Subarea IV, har ingen mengdeberegning mv av bestanden. ACOM har ingen forvaltningsplan. For 2012 heter det at tilgjengelige opplysninger om bestanden er utilstrekkelige til å gi noen status om bestandstørrelse og utnyttelsesgrad. Derfor tilrår ICES at fisket i 2012 reduseres.

Tilsvarende har ACOM for Skagerrak utilstrekkelig kunnskap, og tilrår derav at fisket reduseres.

2.3 KVOTESITUASJON OG DELTAKELSE I 2012

Hvor stor kvote av havbrisling Norge vil kunne disponere i EU-sonen i 2012 vil ikke avklares før kvoteforhandlingene med EU er sluttført. Neste runde i kvoteforhandlingene går i uke 46, og eventuelt også i uke 48.

2.4 FISKET I EU-SONEN

Med grunnlag i konsensus i næringen har utseilingsordning for å fiske havbrisling de senere år vært basert på påmelding og loddtrekning. Fiskeridirektøren legger opp til påmelding til Norges Sildesalgslag og eventuell loddtrekning av utseilingsrekkefølgen dersom det er behov for det.

Så fremt Norge, etter avtale med EU, får adgang til å fiske om lag samme kvantum i 2012 som i 2011, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre utseilingsordningen der Norges Sildesalgslag administrerer utseiling, rapportering, største antall fartøy og eventuell utseilingsstopp.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med ringnot-, pelagisk trål- og nordsjøtråltillatelse kan delta i fisket etter havbrisling i EU-sonen, som foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakelsen i fisket i EU-sonen reguleres ved at fartøy gir melding til Norges Sildesalgslag ved utseiling mv.

Dersom fisket i 2012 ikke er avslutt i EU-sonen, og det er fartøy på feltet ved årsskiftet, kan fartøy trukket ut til å delta 1. januar påfølgende år gi melding om fangst om bord til Norges Sildesalgslag og til EU ved årsskiftet kl 24.00.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre en overgangsordning for fartøy på feltet ved nyttårsskiftet 2012 med adgang til å delta i 2013.

2.5 MAKSIMALKVOTER

En har tidligere år anvendt overregulering i havbrislingfisket og Fiskeridirektoratet finner det hensiktsmessig ikke å endre dette, såfremt totalkvoten i EU-sonen i 2012 blir om lag som tidligere år.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom kvantumet for 2012 blir i samme størrelsesorden som de senere år, reguleres fisket etter brisling i EU-sonen med maksimalkvoter på 800 tonn, som i 2011.

2.6 PERIODER MED FORBUD MOT FISKE ETTER HAVBRISLING

Fra og med 1996 ble det i hovedsak fisket havbrisling i 1. og 4. kvartal. Det kvantum Norge kan fiske fastsettes i den årlige kvoteavtalen mellom EU og Norge. Fra og med 2006 har fredningsperioden vært fra 1. april til og med 31. juli. Bifangster av sild over og under minstemål er årsaken til at en tilrår å forby havbrislingfiske i nevnte periode.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at havbrislingfisket forbys i perioden fra 1. april til 31. juli.

2.7 NORGES ØKONOMISKE SONE

Det er ikke åpnet for å fiske havbrisling i Norges økonomiske sone i 2011. Det vises til henvisning i pkt 2.1 om begrunnelsen som ble gitt under sak 27/2010 pkt 2.7 til reguleringsmøtet sist høst. Fiskeridirektøren vil heller ikke i 2012 åpne for et havbrislingfiske i Norges økonomiske sone.

2.8 ÅPNINGSDATO

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 1. januar i EU-sonen, (forutsatt at det foreligger en kvoteavtale for 2012 mellom Norge og EU).

3 FISKET ETTER KYSTBRISLING, HERUNDER BRISLING I SKAGERRAK

3.1 FISKET I 2011 OG OBSERVATØRORDNINGEN

Kystbrisling er med hjemmel i forskrift av 13. november 1961 nr 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild § 1 fredet fram til og med 31. Mai. Fra og med reguleringsmøtet 2007 ble fredningstiden, med hjemmel i de årlige reguleringsforskrifter, forlenget fram til 31. juli.

I 2011 ga Fiskeridirektoratet etter søknad dispensasjon til et begrenset kystbrislingfiske for ansjonsformål o.a. I tillegg til etterspørselen etter brisling for tilvirkning, ble det i 2011 lagt vekt på ønsket om tallmateriale vedrørende bifangst i lysfisket. Som følge av en kald vinter med mye is, samt dårlig marked for brisling som holdt feil størrelse for kjøperne, ble det i dispensasjonsperioden i januar 2011 bare fisket 94 tonn kystbrisling. Det ble observert minimal innblanding av konsum fisk.

Fiskeridirektoratet region sør følger nå utviklingen i kystnotfisket tett. Fiskeridirektoratet vil iverksette observatørordningen på meget kort varsel når aktiviteten får et omfang som gir mulighet til å få gode data. Ordningen er tenkt å gå over en del uker høsten 2011. Det er i dag ikke grunnlag for å avgjøre om ordningen vil gå over flere år. Får en klare tall, vil en orientere departementet om dem.

I henhold til årlig avtale mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak kan det år om annet fiskes om lag 50 000 tonn brisling i avtaleområdet. Norges kvote har de senere år vært på 3 900 tonn, og det tradisjonelle kystbrislingfisket øst for Lindesnes avregnes dette kvantum. Det tradisjonelle brislingfisket på kysten og inne i fjordene vest for Lindesnes er ikke regulert ved kvantumsbegrensning. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket i Skagerrak, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 2 gir en oversikt over det norske kystbrislingfisket i årene 2000-2011.

Tabell 2: Fangst av kystbrisling i perioden 2000-2011

År	Vest for Lindesnes (tonn)	Øst for Lindesnes (Skagerrak) (tonn)	Totalt (tonn)
2000	2 814	833	3 647
2001	1 532	1 353	2 885
2002	1 445	1 151	2 596
2003	2 251	861	3 112
2004	372	1 098	1 470
2005	1 244	713	1 957
2006	1 361	303	1 664
2007	847	1 643	2 490
2008	2 293	894	3 187
2009	2 818	670	3 488
2010	2 612	912	3 524
2011 ¹	1 419	94	1 513

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet og Norges Sildesalgslag per 12. september 2011

¹ Tall fra Norges Sildesalgslag per 17. oktober 2011.

Per 17. oktober 2011 er det fisket 94 tonn kystbrisling i Skagerrak og det gjenstår omlag 98 % av kvoten. På samme tidspunkt utgjør fisket vest for Lindesnes 1 688 tonn.

3.2 KVOTESITUASJONEN OG DELTAKELSE I 2012

Deltakervilkårene om kompetansekrav mv i kystnotfisket fremgår av Fiskeri- og kystdepartementets årlige forskrift om deltakelse i kystfartøygruppens fiske i 2012 (deltakerforskriften).

Det tradisjonelle brislingfisket på kysten og på fjordene vest for Lindesnes er for tiden ikke undergitt kvantumsbegrensning.

En eventuell åpning og gjennomføring av kystbrislingfisket etter fredningstidens opphør 1. august, har historisk vært avhengig av avtakssituasjonen og vært regulert av Norges Sildesalgslag.

ICES har tradisjonelt påpekt at brisling i det vesentlige fiskes sammen med ungsild. I Skagerrak har dette har medført at beskatning og utnyttelse av brisling har vært begrenset av de restriksjoner en har på fisket av ungsild i området. Som nevnt under pkt 3.1. ovenfor kan en vanskelig si noe pr i dag om observatørordning i 2012, men i utgangspunktet bortfaller den ikke.

Fiskeridirektoratet antar at Norges brislingkvote i Skagerrak i 2012 blir fastsatt på omtrent samme nivå som i 2011, altså rundt 3 900 tonn. Imidlertid vil Norges andel brisling i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 2012.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at kystnotfartøyenes fiske øst for Lindesnes avregnes Norges andel brisling i Skagerrak, som tidligere år.

Fredningstiden i kystbrislingfisket har etter 2006 vært fra 1. januar til og med 31. juli.
Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om fredningstid.

NOTAT

Saksnummer: 11/10054
Dato: 08.12.2011
Side 1 av 2

Fra: Eilif Sund
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Telefon: 46803279
E-post: eilif.sund@fiskeridir.no

TIL:

Maja Kirkegaard Brix
Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Rune Mjørlund

REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I 2012

HAVBRISLING

Norges Fiskarlag uttalte at laget prinsipielt var mot loddtrekning, men ville likevel for havbrisling foreslå loddtrekning med rullering over flere år. Det ble henvist til rulleringsordningen for kolmule i 2011. (Kolmulerulleringen bygger på at fartøy som deltar i 2011, ikke vil "...ha mulighet til å delta i en eventuell loddtrekning om deltakelse.. i 2012"). Pelagisk Forening viste til at loddtrekning medførte at flere meldte seg på enn dem som tradisjonelt gikk in i EU-sonen, men foreningen sluttet seg til en ordning med påmelding, loddtrekning og rullering.

Faglagene ville komme tilbake til størrelsen på maksimalkvotene når EU-forhandlingene var ferdigført og kvoten kjent.

KYSTBRISLING

Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet holdt en innledning. Fangstatistikken fra 1961 viste nedgang i fangstene, og øst for Lindesnes var årlig uttak på et svært lavt nivå. Generelt kunne en lese av fangststatistikken at det var mer kystbrisling på fjordene tidligere, og Havforskningsinstituttet antok derav at forekomstene av brisling hadde avtatt. Historisk hadde rekrutteringen vært svak i perioder, men det var vanskelig å gradere nedgangen. Instituttet

hadde hatt yngeltokt fram til og med 2008, toktene viste at størrelsen på bestanden i de enkelte fjorder var lite stabil og vekslet veldig mye. Det var likevel med støtte i disse toktene at brisling ble fjernet fra Rødlisten i 2010. Uten en slik toktserie vil neste rødlistevurdering bli vanskelig.

Av kapasitetsårsaker var ordningen med yngeltokt avviklet. Instituttet viste til at brislingen er viktig i fjordenes økosystem, men det er mange ukjente elementer og prosesser i fjordøkologien. For eksempel synes småsild og brisling å ha ulike økologiske funksjoner, men dette samspillet er lite kjent. Instituttet antok at økosystem på fjordene kunne være mer komplekse enn økosystem lenger ute. Instituttet håper å få svar på flere av disse spørsmålene i forbindelse med det pågående EPGHIGRAPH prosjektet i Hardangerfjorden.

Havforskningsinstituttet ønsket mer kunnskap om fjordøkologi, men innsatsen på dette området vil være en prioriteringssak. En burde se på om kystbrisling kommer eller driver inn fra havet. Gjennomførte genetiske undersøkelser vil gi svar på dette når de foreligger. I dag går kystbrislingfartøy på fjordene og fisker på forekomster de finner. Med bedre kunnskap kunne en utredet rekrutteringen og eventuelt ment noe om hvor vidt en bør ha et fiske og hvilke områder som burde lukkes.

Kjell Nedreaas, HI uttalte for sin del at potensialet for brisling på fjordene var større enn det en høster i dag. Lys samler fisk, og fiske med lys burde derfor brukes med forsiktighet slik at en ikke presset kystbrislingbestandene mer enn nødvendig.

Norges Fiskarlag reiste spørsmål om det var enighet i forskningsmiljøet om instituttets syn på lysfiske.

Norges Fritids og Småfiskerforbund (NFSF) uttalte at det var første gang det ble uttalt at det var mindre bra å fiske kystbrisling med lys. Forbundet reiste spørsmål om all bruk av lys var ulovlig i 2011, eventuelt om en hadde tall for antall fangster hittil.

Fiskeridirektoratet viste til Fiskeri- og kystdepartementets bestilling av kartlegging av bifangst av kysttorsk o.a. ved fiske med lys, en bestilling som direktoratet av administrativt/økonomiske årsaker måtte konsentrere til de måneder og uker der forventet aktivitet var størst.

På spørsmål om direktoratet er opptatt av at fisket er bærekraftig, viste Fiskeridirektøren til den gjennomgang en hadde hatt tidligere i møtet om utvikling av verktøy for å anvende forvaltningsprinsippet for så å si alle ressurser. Mye var således gjort, og kystbrisling lå høyt på direktoratets observasjonsliste, uten at en p.t. kunne ikke si seg bekvem med situasjonen.

Sak 29/2011

Regulering av fisket etter kolmule i 2012

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter kolmule i hovedsak reguleres tilsvarende som for reguleringsåret 2010.

2 FISKET ETTER KOLMULE I 2010

Norske fartøy har fisket 194 318 tonn kolmule i 2010. Norske fartøys kvoter og fiske etter kolmule er angitt i tabellen nedenfor.

Tabell 1: Norske områdekvoter og fangst av kolmule i 2010

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS		438	
	EU-sonen	114 657	115 675	- 1 018
	Færøysonen	58 898	2 049	56 849
	Internasjonalt		35 579	
	Totalt	153 841¹	153 748²	93
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS		13 864	
	EU-sonen	32 339	22 532	9 807
	Færøysonen	16 612	0	16 612
	Internasjonalt		1 477	
	Totalt	48 092¹	37 877	10 215
Bifangst og forskning	NØS	3 860	2 693 ⁴	1 167
	Totalt	205 792	194 318	11 474

Kilde: Fiskeridirektoratets landings og sluttседdelregister per 7. april 2011

¹ Totalkvoten for gruppen tilsvarende områdekvoten for NØS og internasjonalt farvann

² Hvorav 7 tonn er fisket i islandsk sone

⁴ Fordelingen av fangsten er 2 350 tonn forskningsfangst (EU sonen 1624 tonn, færøysk sone 101 tonn, internasjonalt farvann 625 tonn) og 343 tonn bifangst

FISKET ETTER KOLMULE I 2011

2.1 DELTAKERREGULERING

I henhold til forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) kan fartøy med kolmuletråltillatelse, fartøy med pelagisk tråltillatelse og fartøy med nordsjøtråltillatelse delta i fisket etter kolmule.

2.2 KVOTESITUASJONEN I 2011

Kyststatene ble for 2011 enig om et totalt uttak på 40 100 tonn¹. Den norske kyststatsandelen i 2011 før kvotebytte og overføringer mellom år er på 9 502 tonn.

Tabell 2 viser Norges endelige kvote når en tar hensyn til bilaterale avtaler, samt overføring av kvoter mellom landene i inneværende år.

Tabell 2: Norsk kolmulekvote i 2011

TAC:		40 100
Norges kyststatsandel		9 502
+ 0,5 % fra EU		185
Norsk kvote		9 687
Kvotebytter		
Norge får:		
	EU	0
	Færøyene	0
Norge gir:		
	Russland:	- 698
	EU	-0
	Færøyene	-0
Overføring mellom år		
	Norsk flåte	11 258
	Forsknings- og bifangstkvote	1 435
	Overføring andre land	351
Norsk totalkvote		22 033

Kyststatsavtalen for forvaltning av kolmule åpner for overføring av inntil 10 % av ufisket kvantum mellom år av kyststatsandelen². Dette medførte at Norge kunne overføre inntil 13 044 tonn fra 2010 til 2011. Dette er ufisket kvantum av norsk kvote, forskning, bifangst, og tilbakeføring av andre lands kvote.

¹ I tillegg til dette kvantumet kom nedbetaling til Russland på 4 000 tonn

² Norge beregner fleksibiliteten av den norske kvoten inkludert 0,5 % overføring fra EU

Norge og EU ble enige om å videreføre den gjensidige soneadgangen av kyststatskvoten på 68 % fra 2010 til 2011. Ettersom totalkvoten for 2011 var svært lav gjorde Norge og EU ingen kvotebytter med kolmule i 2011. Dette innebærer at norske fartøy kan fiske inntil 6 587 tonn kolmule i EU-sonen i 2011.

Norge og Færøyene ble enig om å videreføre den norske soneadgangen i færøysk sone på 4,53 % fra 2010 til 2011. Dette innebærer at norske fartøy kan fiske inntil 1 672 tonn i færøysk sone.

Etter kvotebytter og overføringer fra 2010 kan norske fartøy fiske inntil 22 033 tonn kolmule i 2011, hvorav 1 000 tonn er satt av til dekning av bifangst i andre fiskerier og 2 000 tonn til forskings- og undervisningsformål. Etter dette gjenstod 19 033 tonn til fordeling.

2.3 REGULERING AV FISKET I 2011

Den norske kvoten er fordelt mellom to grupper, fartøy med kolmuletråltillatelse og fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. tabell 3. Overføring fra 2010 er først fordelt etter gruppens gjenstående kvote, deretter i henhold til fastlagt fordeling mellom gruppene.

Tabell 3: Gruppekvoter i 2011

	Gruppekvote (tonn)	Overføring fra 2010 til 2011 (tonn)	Gruppekvote etter overføring (tonn)
Kolmuletrål	6 065	225	6 289 ¹
Pelagisk- og Nordsjøtrål	1710	11 033	12 743
Totalt	7 775	11 258	19 033

¹ Ved en inkurie er det fordelt 1 tonn for lite

2.3.1 Fartøy med kolmuletråltillatelse

På grunn av den lave gruppekvoten for fartøy med kolmuletråltillatelse ble det ved sesongstart kun åpnet fiske for et begrenset antall fartøy.

Det ble foretatt en loddtrekning blant fartøy registrert med kolmuletråltillatelse i Fiskeridirektoratets Fartøyregister, hvorefter 9 fartøy ble trukket ut og ble tildelt fartøykvoter med en kvoteenhet på 698. På grunn av den lave kvoten og denne gruppens faktiske mulighet til å fiske kolmule besluttet Fiskeri- og kystdepartementet at fartøy med kolmuletråltillatelse kunne fiske hele sin gruppekvote på 6 289 tonn i EU-sonen.

Fartøy med kolmuletråltillatelse har fisket 6 673 tonn per 30. september 2011. Dette vil si at gruppekvoten er overfisket med 384 tonn. Gruppekvoten i EU-sonen er overfisket med 361 tonn.

2.3.2 Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Når det gjelder fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse ble det ved årets begynnelse fastsatt en maksimalkvotefaktor i norske og internasjonale farvann på 0,48.

Av gruppekvoten for disse fartøyene kan inntil 298 tonn fiskes i EU-sonen. I samråd med næringen gjennomførte Fiskeridirektoratet en loddrekning av deltakelse i fisket etter kolmule i EU-sonen blant interesserte fartøy med pelagisk- og nordsjøtråltillatelse. På det tidspunktet gjenstod det 296 tonn av gruppekvoten i EU-sonen³. Det uttrukne fartøyet fikk tillatelse til å fiske kolmule i EU-sonen innenfor fartøyets gjenstående maksimalkvote eller inntil 296 tonn.

Det gjenstår 1 952 tonn av gruppekvoten til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse per 30. september 2011. Gruppekvoten i EU-sonen er tilnærmet oppfisket.

2.3.3 Fisket etter kolmule i 2011

Tabell 4 gir en oversikt over status i oppfisket kvantum per 30. september 2011.

Tabell 4: Norske områdekvoter og fangst i 2011

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS/ internasjonalt farvann		23	
	EU-sonen	6 289	6 650	-361
	Færøysonen		0	0
	Total	6289	6 673	-384
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS/ internasjonalt farvann		10 498	
	EU-sonen	298	293	5
	Færøysonen		0	0
	Total	12 743	10 791	1 952
Bifangst og forskning	NØS	3 000	1 901	1 099
Totalt Norge		22 033	19 365	2 667

Kilde: Norges Sildesalgslag per 30. september 2011

³ Tall fra Norges Sildesalgslag per 5. april 2011

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2012

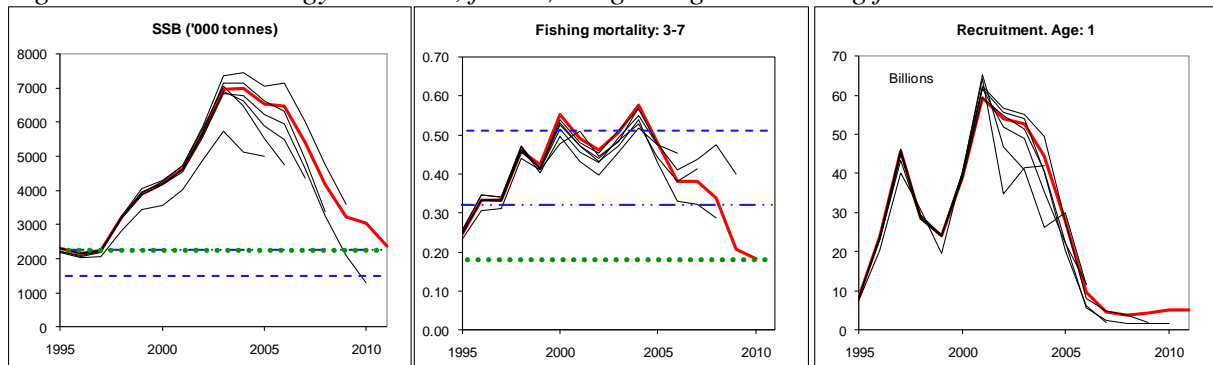
3.1 BESTANDSSITUASJONEN

I 2007 vurderte ICES forvaltningsplanen fra 2005 til ikke å være bærekraftig. Partene ble derfor under forhandlingene for 2008 enig om å etablere en arbeidsgruppe som skulle se på ulike elementer i en eventuell ny forvaltningsplan. På bakgrunn av arbeidsgruppens rapport ble det avholdt kyststatsmøte om forvaltningsplan for kolmule sommeren 2008.

Under kyststatsforhandlingene i 2008 ble partene enig om en ny forvaltningsplan med en målsetting om å nå en fiskedødelighet på 0,18. I henhold til ICES var fiskedødeligheten på 0,18 i 2010. Dersom partene holder seg innenfor utdelte kvoter i 2011 (94 000 tonn) vil fiskedødeligheten være på 0,04 for inneværende år.

Anbefalt kvote for inneværende år var på 40 100 tonn. Gytebestanden har etter dette blitt oppgradert slik at den vurderes til å ligge over B_{pa} .

Figur 1: Oversikt over gytebestand, fiskedødelighet og rekruttering for kolmule⁴

På bakgrunn av den avtalte forvaltningsplanen gir ICES følgende råd for 2012:

- Forvaltningsplanen tilsier en TAC på 391 000 tonn
- MSY- tilnærning tilsier en TAC på 391 000 tonn ($F_{MSY} = 0,18$)
- Førre-var-tilnærming tilsier en TAC på 315 000 tonn

⁴ ICES Advice September 2011 9.4.4 – Blue Whiting in Subareas I-IX, XII and XIV (Combined stock)

Tabell 5: Oversikt over rådgivning fra ICES

Rationale	Catch (2012)	Basis	F (2012)	SSB (2013)	%SSB change ¹	% TAC change ²
Management plan	391	$F = 0.18$ for $SSB(2012) > 2250$	0.18	2177	-10%	+876 %
MSY framework	391	F_{MSY}	0.18	2177	-10%	+876 %
Precautionary approach	315	$SSB(2013) > B_{pa}$	0.14	2250	-7%	+686 %
Zero catch	0	$F = 0$	0	2556	6%	-100 %
Other options	43	$F_{2010} * 0.1$	0.02	2514	+4%	7 %
	106	$F_{2010} * 0.25$	0.05	2453	+1%	+164 %
	207	$F_{2010} * 0.50$	0.09	2355	-3%	+416 %
	303	$F_{2010} * 0.75$	0.14	2261	-7%	+657 %
	395	$F_{2010} * 1$	0.18	2173	-10%	+886 %
	649	$F = F_{pa}$	0.32	1929	-20%	+1518 %

Bestandsvurderingene fra ICES har de siste årene vært svært variabel. Årsaken til dette har delvis vært endringer i basis for rådet, men mest grunnet i store endringer i estimatet for gytebestanden og fiskedødeligheten siden den viktigste toktindeksen som blir brukt i bestandsberegningene har vist svært stor variabilitet mellom år.

Hovedårsaken til økningen fra 2011 til 2012 er at toktet som skulle kartlegge bestanden i 2010 hadde en dårligere dekning enn vanlig. I mangel på bedre datagrunnlag, ble imidlertid dette toktet tatt med i bestandsberegningene i fjor. Resultatene fra et tilfredsstillende tokt i år førte til at en så bort fra 2010-toktet, og forskerne har dermed funnet grunnlag for å oppjustere estimatene. Det er også registrert at 2010 årsklassen trolig er sterkere enn tidligere antatt.

3.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2012

Kyststatene er enige om forvaltning av kolmule i 2012. Kyststatene har avtalt en totalkvote for 2012 på 391 000 tonn. Dette gir en betydelig økning av kvoten sammenlignet med inneværende år. Det totale uttaket inkluderer en avsetning til NEAFC for andre lands fiske i internasjonalt farvann. Kyststatskvoten er fastsatt til 359 881 tonn i 2012. Den norske kyststatsandelen er på 94 541 tonn.

Den endelige norske totalkvoten fastsettes i forbindelse med de bilaterale forhandlingene med Russland, EU og Færøyene. I tillegg må det tas hensyn til eventuelle overføringer mellom år på grunn av ubenyttet kvote eller overfisket kvote.

Tabell 6: Foreløpig regneeksempel på norsk kvote i 2012

TAC:		391 000 tonn
Norges kyststatsandel		92 651 tonn
+ 0,5 % fra EU		1 800 tonn
Norsk kvote		94 451 tonn
I tillegg har vi bytter på tradisjonelt nivå		
Norge får:		
	EU	0 tonn
	Færøyene	0 tonn
Norge gir:		
	Russland:	- 6 806 tonn
	EU	0 tonn
	Færøyene	0 tonn
Overføring mellom år:		
	Totalt inntil	969 tonn
Norsk totalkvote		88 614 tonn

Norge får i henhold til regneeksempelen en totalkvote på 88 614 tonn. Det tas forbehold for eventuelle kvotebytter med andre land.

3.3 OVERFØRING ELLER REDUKSJON AV KVOTEN TIL NESTE ÅR

I henhold til kyststatsavtalen for 2011 kan kyststatene overføre inntil 10 % av ubenyttet kolmulekvote til neste år. Fra 2011 til 2012 utgjør dette inntil 969 tonn. Dersom tildelt kvote blir overfiske skal dette kvantumet i sin helhet fratrekkes kvoten som er tildelt den aktuelle kyststat neste år.

Fiskeridirektøren foreslår at eventuelt over- eller underfiske i 2011 belastes eller overføres til vedkommende gruppe i 2012, etter at Norges kvote for 2012 er fordelt. Eventuelt over- eller underfiske av kvote som ble avsatt til bifangst og forskningsfangst blir tatt hensyn til før gruppekvotene beregnes.

4 REGULERING AV DELTAGELSE I FISKET I 2012

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for deltakelse videreføres i 2012. Dette innebærer at fartøyene må ha kolmuletråltillatelse, pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse for å kunne delta.

5 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2012

5.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Den norske totalkvoten har de siste årene, etter avsetninger, fordelt i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak i 2007⁵ med 78 % til kolmuletrålergruppen og 22 % til pelagisk- og nordsjøtrålergruppen.

Fiskeridirektøren foreslår en fordeling med 78 % til kolmuletrålerne og 22 % til fartøy med Nordsjø- eller pelagisk tråltillatelse. Tilsvarende fordelingsnøkkel foreslås benyttet for fordeling av kvotene i EU-sonen og færøysk sone.

Fiskeridirektøren forutsetter som nevnt tidligere at eventuelt over- eller underfiske i 2011 overføres til vedkommende gruppe i 2012, etter at Norges kvote for 2012 er fordelt. Videre forutsettes at eventuelt over- eller underfiske av kvote som ble avsatt til bifangst og forskningsfangst blir tatt hensyn til før gruppekvotene beregnes.

Det forutsettes at bifangst av kolmule av fartøy med adgang til å delta i fisket etter kolmule avregnes fartøyets kvote i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir avsatt et kvantum til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier for fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter kolmule i 2012. En foreslår videre at avsetning til bifangst blir fratrukket norsk kvote for 2012 før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir avsatt totalt 1 500 tonn kolmule til dekning av bifangst av fartøy uten deltakeradgang i kolmulefisket i 2012. Dette er på samme nivå som i 2010.

Søknadene om forskningsfangst er ikke ferdigbehandlet, men det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2012 på samme nivå som for 2011.

I det videre er følgende fratrekk på totalkvoten lagt til grunn før fordeling på fartøygrupper for 2012:

⁵ Norges Fiskarlag – Landsmøtesak 6. november 2007 – Ressursfordeling mellom flåtegrupper.

Tabell 7: Fratreck på totalkvoten i 2012 før fordeling på fartøygrupper

Fratreck 2012	Kvote (tonn)
Estimert bifangst	1 500
Forskningkvoter	2 000
Totalt	6 3 500

På bakgrunn av regneeksempelet med en norsk totalkvote på 88 614 tonn, gjenstår det 84 145 tonn til fordeling på fartøygrupper. Dette er etter avsetning til forskning og bifangst på totalt 3 500 tonn.

Basert på fangststatistikk fra Norges Sildesalgslag per 14. oktober 2011 har kolmuletrålerne overfisket gruppekvoten sin med 420 tonn, som kommer til fratreck på gruppekvoten i 2012. Pelagisk- og nordsjøtrålerne har på samme tidspunkt gjenstående 1 950 tonn av gruppekvoten. På bakgrunn av at Norge kun kan overføre 969 tonn fra 2011 til 2012, kan overføringen for pelagisk- og nordsjøtrål bli inntil 1 389 tonn.

Tabell 8 viser gruppekvoteene i 2012 basert på regneeksempelet.

Tabell 8: Gruppekvoter i 2012

Fartøygruppe	Andel (%)	Gruppekvote før trekk eller overføring (tonn)	Gruppekvote etter trekk og overføring (tonn)
Kolmuletrål	78	65 633	65 213
Pelagisk- og nordsjøtrål	22	18 512	19 901
Totalt	7 100	8 84 145	9 85 114

7.1 FARTØY MED KOLMULETRÅLTILLATELSE

Det er totalt 46 fartøy med kolmuletråltillatelse, hvor 42 fartøy har en faktor på 1, mens 4 fartøy har strukturert hvorav 2 fartøy har en faktor på 1,425 og 2 fartøy har en faktor på 1,27⁶.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre nøkkel for fordeling av fartøykvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse i 2012.

Det forutsettes at det fastsettes en fartøykvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen delkvote for fiske i EU-sonen og en delkvote i færøysonen.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket reguleres uten overregulering. Fiskeridirektoratet foreslår at fartøykvoten for det samlede fisket fastsettes med en minimal underregulering, for

⁶ Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister per 14.oktober 2011

eksempel på 1 %, ettersom kolmuletrålerne de siste årene (med unntak av 2009) har overfisket gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes fartøyskvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og færøysonen. Ved beregning av kvoteenhets størrelse vil det bli lagt til grunn en liten underregulering i fisket i EU-sonen og i færøysonen, og en underregulering på 1 % på fartøyskvoten for det samlede fisket.

7.2 PELAGISK TRÅL OG NORDSJØTRÅL

I gruppen pelagisk trål og nordsjøtrål er det per 21. oktober 2011 totalt 39 fartøy, hvorav 6 fartøy med nordsjøtråltillatelse og 33 fartøy med pelagisk tråltillatelse. Basiskvoten er lik konsesjonskapasiteten.

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse fastsatte Fiskeridirektoratet i 2009 maksimalkvoter på grunnlag av basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren legger til grunn samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og for fartøy med nordsjøtråltillatelse for 2012 som inneværende år.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse benyttes konsesjonskapasitet fastsatt i medhold av § 2–8 i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst av 13. oktober 2006 (konsesjonsforskriften). Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

For fartøy med nordsjøtråltillatelse nyttes konsesjonskapasiteten på grunnlag av fartøyenes godkjente faktiske lasteromsvolum per 3. februar 2006. Fiskeridirektøren forutsetter at dette ligger fast.

Det forutsettes at det fastsettes en kvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes egne delkvoter for fiske i EU-sonen og færøysk sone. Siden dette er en svært blandet gruppe med hensyn til kvoteutnyttelse bør denne gruppen reguleres med fartøyskvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg i form av en maksimalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og færøysonen. Ved beregning av kvotefaktorens størrelse vil det bli lagt til grunn at reguleringen blir basert på fartøyskvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg gitt som en maksimalkvote.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene og delkvotene i EU-sonen og færøysonen.

7.3 FORDELING MELLOM SONER

Norge og EU er enig om en videreføring av den gjensidige soneadgangen. Det vil si at norske fartøy kan fiske inntil 68 % av kyststatsandelen i EU-sonen i 2012, det vil si 64 227 tonn. Videre har norske fartøy tradisjonelt fått adgang til å fiske kolmule i EU-sonen etter kvotebytte under de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU, som på nåværende tidspunkt ikke er avsluttet.

Norge har tradisjonelt ikke hatt begrensninger på antall lisenser i EU-sonen.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å fiske etter kolmule i EU-sonen i 2012, etter avsetning til forskningskvote, fordeles med 22 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 78 % til fartøy med kolmuletråltillatelse.

Norge og Færøyene er enig om å videreføre soneadgangen i hverandres soner. Norske fartøy kan fiske inntil 16 302 tonn i færøysk sone i 2012.

Norge har tradisjonelt ikke hatt begrensninger på antall lisenser i færøysk sone.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å fiske etter kolmule i færøysonen i 2012, etter avsetning til forskningskvote, fordeles med 22 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 78 % til fartøy med kolmuletråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved fastsettelse av områdekvoter tas hensyn til at utdelt forskningskvote skal kunne fiskes i alle soner.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/11043
Deres referanse:
Vår dato: 24.11.2011
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 2012

1 Innledning

Fiskeridirektoratet viser til behandling av sak 29/2011 under Reguleringsmøte avholdt i Bergen 3. – 4. November 2011 angående regulering av fisket etter kolmule i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter kolmule i hovedsak reguleres tilsvarende som for reguleringsåret 2010.

Fiskeridirektoratet understreker at Norge tradisjonelt har byttet til seg kolmule i de bilaterale forhandlingene, men at disse ikke er avsluttet på nåværende tidspunkt. Den endelige norske totalkvoten for 2012 er derfor ikke tilgjengelig. Fiskeridirektoratet vil sende et endelig forslag med fordeling av totalkvoten når dette foreligger.

2 Reguleringsmøtets behandling

Under Reguleringsmøte ytret næringen ønske om å innføre kvotefleksibilitet på fartøynivå ved fiske etter kolmule.

Fiskeridirektoratet avviste dette i Reguleringsmøte. Det ble vist til at kyststatsavtalen for kolmule er annerledes enn makrell og norsk vårgytende sild når det gjelder kvotefleksibilitet. Kolmuleavtalen åpner kun for at inntil 10 % av ufisket kvantum kan overføres, mens alt fiske over kvoten skal trekkes. Avtalen åpner derfor ikke for et planlagt overfiske. Det kan dermed kun innføres en delvis fleksibilitet.

Fiskeridirektoratet viste også til at kolmulefisket på fartøynivå er regulert med maksimalkvoter, og at kvotefleksibilitet krever en viss stabilitet i det enkelte fartøys kvote. Dette ville innebære at en i reguleringen ville miste fleksibilitet i forhold til å benytte soneadgangen vi har særlig i EU-sonen maksimalt.

Fiskeridirektoratet anbefalte derfor ikke at det ble innført kvotefleksibilitet på fartøynivå for kolmule på nåværende tidspunkt.

For øvrig hadde ikke næringen kommentarer til Fiskeridirektoratets forslag til regulering av fisket etter kolmule for 2012.

3 Norsk totalkvote i 2012

Kyststatene er enige om forvaltning av kolmule i 2012. Kyststatene har avtalt en totalkvote for 2012 på 391 000 tonn. Dette gir en betydelig økning av kvoten sammenlignet med inneværende år. Det totale uttaket inkluderer en avsetning til NEAFC for andre lands fiske i internasjonalt farvann. Kyststatskvoten er fastsatt til 359 881 tonn i 2012. Den norske kyststatsandelen er på 94 541 tonn.

Den endelige norske totalkvoten fastsettes i forbindelse med de bilaterale forhandlingene med Russland, EU og Færøyene. I tillegg må det tas hensyn til eventuelle overføringer mellom år på grunn av ubenyttet kvote eller overfisket kvote. De endelige tallene for dette foreligger ikke på nåværende tidspunkt.

I henhold til kyststatsavtalen kan kyststatene overføre inntil 10 % av ubenyttet kolmulekvote til neste år. Fra 2011 til 2012 utgjør dette inntil 969 tonn. Dersom tildelt kvote blir overfisket skal dette kvantumet i sin helhet fratrekkes kvoten som er tildelt den aktuelle kyststat neste år. I henhold til tabell 1 står det igjen et kvantum på 2667 tonn i 2011.

Tabell 1: Norske områdekvoter og fangst i 2011

Fartøygruppe	Område	Område- og totalkvote (tonn)	Områdefangst og totalfangst (tonn)	Restkvote (tonn)
Kolmuletråltillatelse	NØS/ internasjonalt farvann		23	
	EU-sonen	6 289	6 650	-361
	Færøysonen		0	0
	Total	6289	6 673	-384
Nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse	NØS/ internasjonalt farvann		10 498	
	EU-sonen	298	293	5
	Færøysonen		0	0
	Total	12 743	10 791	1 952
Bifangst og forskning	NØS	3 000	1 901	1 099
Totalt Norge		22 033	19 365	2 667

Kilde: Norges Sildesalgslag per 30. september 2011

Fiskeridirektøren foreslår at eventuelt over- eller underfiske i 2011 belastes eller overføres til vedkommende gruppe i 2012, etter at Norges kvote for 2012 er fordelt. Eventuelt over- eller underfiske av kvote som ble avsatt til bifangst og forskningsfangst blir tatt hensyn til før gruppekvotene beregnes. I forhold til kolmuletrålguppen vil det si at vi trekker fra overfisket før fordeling.

Norge får i henhold til regneeksempelet en totalkvote på 88 614 tonn. Det tas forbehold for eventuelle kvotebytter med andre land. Dette fremgår av tabell 2. Som nevnt er ikke alle bilaterale forhandlinger avsluttet på nåværende tidspunkt.

Tabell 2: Foreløpig regneeksempel på norsk kvote i 2012

TAC:		391 000 tonn
Norges kyststatsandel		92 651 tonn
+ 0,5 % fra EU		1 800 tonn
Norsk kvote		94 451 tonn
I tillegg har vi bytter på tradisjonelt nivå		
Norge får:		
	EU	0 tonn
	Færøyene	0 tonn
Norge gir:		
	Russland:	- 6 806 tonn
	EU	0 tonn
	Færøyene	0 tonn
Overføring mellom år:		
	Totalt inntil	969 tonn
Norsk totalkvote		88 614 tonn

4 Reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper i 2012

4.1 Fordeling av norsk totalkvote

Fiskeridirektoratet foreslår en videreføring av fordeling av norsk totalkvote.

Dette innebærer at Fiskeridirektoratet foreslår en videreføring av fordeling med 78 % til kolmuletrålerne og 22 % til fartøy med Nordsjø- eller pelagisk tråltillatelse. Tilsvarende fordelingsnøkkel foreslås benyttet for fordeling av kvotene i EU-sonen og færøysk sone.

Det forutsettes at bifangst av kolmule av fartøy med adgang til å delta i fisket etter kolmule avregnes fartøyets kvote i 2012.

Fiskeridirektoratet foreslår at det blir avsatt et kvantum til dekning av bifangst av kolmule i andre fiskerier for fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket etter kolmule i 2012. En foreslår videre at avsetning til bifangst blir fratrukket norsk kvote for 2012 før fordeling på fartøygrupper.

Fiskeridirektoratet vil foreslå at det blir avsatt totalt 1 500 tonn kolmule til dekning av bifangst av fartøy uten deltakeradgang i kolmulefisket i 2012. Dette er på samme nivå som i 2010.

Søknadene om forskningsfangst er ikke ferdigbehandlet, men det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forskningskvote for 2012 på samme nivå som for 2011.

I det videre er følgende fratrekk på totalkvoten lagt til grunn før fordeling på fartøygrupper for 2012:

Tabell 3: Fratreck på totalkvoten i 2012 før fordeling på fartøygrupper

Fratreck 2012	Kvote (tonn)
Estimert bifangst	1 500
Forskningskvoter	2 000
Totalt	3 500

På bakgrunn av regneeksempelet med en norsk totalkvote på 88 614 tonn, gjenstår det 84 145 tonn til fordeling på fartøygrupper. Dette er etter avsetning til forskning og bifangst på totalt 3 500 tonn.

Basert på fangststatistikk fra Norges Sildesalgslag per 24. november 2011 har kolmuletrålerne overfisket gruppekvoten sin med 493 tonn, som kommer til fratreck på gruppekvoten i 2012. Pelagisk- og nordsjøtrålerne har på samme tidspunkt gjenstående 1 898 tonn av gruppekvoten. På bakgrunn av at Norge kun kan overføre 969 tonn fra 2011 til 2012, kan overføringen for pelagisk- og nordsjøtrål bli inntil 1 462 tonn.

Tabell 4 viser gruppekvoteene i 2012 basert på regneeksempelet.

Tabell 4: Gruppekvoter i 2012

Fartøygruppe	Andel (%)	Gruppekvote før trekk eller overføring (tonn)	Gruppekvote etter trekk og overføring (tonn)
Kolmuletrål	78	65 633	65 140
Pelagisk- og nordsjøtrål	22	18 512	19 974
Totalt	100	84 145	85 114

4.2 Fartøy med kolmuletråltillatelse

Det er totalt 46 fartøy med kolmuletråltillatelse, hvor 42 fartøy har en faktor på 1, mens 4 fartøy har strukturert hvorav 2 fartøy har en faktor på 1,425 og 2 fartøy har en faktor på 1,27¹.

Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre nøkkel for fordeling av fartøykvoter for fartøy med kolmuletråltillatelse i 2012.

Det forutsettes at det fastsettes en fartøykvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen delkvote for fiske i EU-sonen og en delkvote i færøysonen.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket reguleres uten overregulering. Fiskeridirektoratet foreslår at fartøykvoten for det samlede fisket fastsettes med en minimal underregulering, for eksempel på 1 %, ettersom kolmuletrålerne de siste årene (med unntak av 2009) har overfisket gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det fastsettes fartøykvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og færøysonen. Ved beregning av kvoteenhetens størrelse vil det bli lagt til grunn en liten underregulering i fisket i EU-sonen og i færøysonen, og en underregulering på 1 % på fartøykvoten for det samlede fisket.

¹ Fiskeridirektoratets konsesjons- og deltakerregister per 14.oktober 2011

Det legges opp til at kvoteenheten fastsettes av Fiskeridirektoratet ved årets begynnelse i dialog med næringen. Det foreslås videre at Fiskeridirektoratet kan endre disse.

4.3 Pelagisk trål og nordsjøtrål

I gruppen pelagisk trål og nordsjøtrål er det per 21. oktober 2011 totalt 39 fartøy, hvorav 6 fartøy med nordsjøtråltillatelse og 33 fartøy med pelagisk tråltillatelse. Basiskvoten er lik konsesjonskapasiteten.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse er det tradisjonelt fastsatt maksimalkvoter på grunnlag av basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvoteene med summen av basiskvotene.

Fiskeridirektoratet legger til grunn samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og for fartøy med nordsjøtråltillatelse for 2012 som tidligere år.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse benyttes konsesjonskapasitet fastsatt i medhold av § 2–8 i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst av 13. oktober 2006 (konsesjonsforskriften). For fartøy med nordsjøtråltillatelse nyttes konsesjonskapasiteten på grunnlag av fartøyenes godkjente faktiske lasteromsvolum per 3. februar 2006.

Det forutsettes at det fastsettes en kvote for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes egne delkvoter for fiske i EU-sonen og færøysk sone. Siden dette er en svært blandet gruppe med hensyn til kvoteutnyttelse bør denne gruppen reguleres med fartøykvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg i form av en maksimalkvote.

Fiskeridirektoratet foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser det enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og egne delkvoter som begrenser det enkelte fartøys fiske i EU-sonen og færøysonen. Ved beregning av kvotefaktorens størrelse vil det bli lagt til grunn at reguleringen blir basert på fartøykvoter uten overregulering og eventuelt et tillegg gitt som en maksimalkvote.

Det legges opp til at maksimalkvotene fastsettes av Fiskeridirektoratet ved årets begynnelse i dialog med næringen. Det foreslås videre at Fiskeridirektoratet kan endre disse.

4.4 Fordeling mellom soner

Norge og EU er enig om en videreføring av den gjensidige soneadgangen. Det vil si at norske fartøy kan fiske inntil 68 % av kyststatsandelen i EU-sonen i 2012, det vil si 64 227 tonn. Videre har norske fartøy tradisjonelt fått adgang til å fiske kolmule i EU-sonen etter kvotebytte under de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU, som på nåværende tidspunkt ikke er avsluttet.

Før soneadgangen i EU-sonen fordeles settes det av 1360 tonn til forskningsfangst. Det vil si at inntil 1360 tonn av den totale avsetningen til forskningsfangst kan fiskes i EU-sonen.

Fiskeridirektoratet foreslår at adgangen til å fiske etter kolmule i EU-sonen i 2012, etter avsetning til forskningskvote, fordeles med 22 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 78 % til fartøy med kolmuletråltillatelse.

Dersom Norge og Færøyene inngår en bilateral avtale for 2012 foreslår Fiskeridirektoratet at dette reguleres tilsvarende som tidligere.

5 Forslag til forskrift

Idet en viser til behandling i Reguleringsmøte og ovenfor nevnte foreslår Fiskeridirektoratet følgende forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2012:

Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2012

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet den ... desember 2011 med hjemmel i lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) av 6. juni 2008 nr. 37 §§ 11, 12, 14 og 16, og lov om retten til å delta i fiske og fangst av 26. mars 1999 nr. 15 § 21, jf delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr 99, samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2012.

§ 2 Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande [88 614] tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 1 500 tonn til dekning av bifangst og 2 000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Av totalkvoten kan inntil [64 227] tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområdene II, IVa, VIa nord for 56°30' N, VIb og VII vest av 12°V. Av dette kvantum kan [16 057] tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

Av totalkvoten kan inntil [16 032] tonn fiskes i Færøyenes fiskerisone.

§ 3 Gruppekvote for fartøy med kolmuletrållatelse

Fartøy med kolmuletrållatelse, jf. § 2-23 i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften), kan fiske og lande inntil [65 140] tonn kolmule i Norges territorialfarvann og, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletrållatelse kan inntil [50 097] tonn fiskes i EU-sonen.

§ 4 Gruppekvote for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. §§ 2-6 og 2-10 i konsesjonsforskriften, kan fiske og lande inntil [19 974] tonn kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone kan fartøy med nordsjøstråltillatelse bare fiske og lande kolmule sør for 64°N.

Av gruppekvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan inntil [14 130] tonn fiskes i EU-sonen.

§ 5 Maksimalkvoter og fartøykvoter

For fartøy med kolmuletråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette fartøykvoter.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan Fiskeridirektoratet fastsette maksimalkvoter på grunnlag av basiskvote (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd i konsesjonsforskriften.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt etter denne bestemmelse for forskjellige områder.

§ 6 Kvotefleksibilitet over årsskiftet

Ved overfiske eller underfiske i 2012 kan Fiskeridirektoratet belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2013.

§ 7 Partråling

Uten hinder av forbudet i § 8 kan fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- a) Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.

- b) Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- c) Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- d) Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- e) Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn to andre fartøy i løpet av 2011.
- f) Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 9 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 10 Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er kolmule forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 11 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekquotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 12 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressursloven) §§ 60, 61, 64 og 65, eller lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 13 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

.....

Med hilsen

Trond Ottemo
Fung. seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 30/2011

Regulering av fisket etter hestemakrell i
2012

REGULERING AV FISKE ETTER HESTMAKRELL I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg.

2 REGULERING AV FISKET ETTER HESTMAKRELL I 2011

Frem til 2009 var hestmakrell regulert med tekniske reguleringer og områdekvoter i andre lands soner.

Fiskeri- og kystdepartementet fastsatte i 2009 for første gang en forskrift om regulering av fisket etter hestmakrell. I 2010 ble fisket regulert med en totalkvote på 90 000 tonn. Reguleringen ble videreført for 2011 med samme totalkvote.

Tabellen under gir en oversikt over norsk fiske av hestmakrell i perioden fra 2005 til 2011.

Tabell 1: Oversikt over norsk fiske etter hestmakrell i årene 2005-2011¹

År	NØS	EU-sonen	Totalt	Herav i Nordsjøen
2005	24 160	953	25 113	24 937
2006	23 628	3 596	27 224	27 196
2007	5 403	23	5 425	5 424
2008	11 691	553	12 244	11 651
2009	68 859	3 761	72 619	70 745
2010	12 030	625	12 655	11 175
2011	46	165	211	132

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 27. september 2011.

3 BESTANDSSITUASJONEN FOR HESTMAKRELL

Det er enighet om at hestmakrell er en fellesbestand mellom Norge og EU, men partene har ikke oppnådd en felles forvaltning av bestanden. ICES har derfor gitt råd basert på en MSY-vurdering for 2011 fremfor å benytte EUs unilaterale forvaltningsplan. ICES anbefaler på dette grunnlag et uttak på 211 000 tonn i 2012. Dersom EUs forvaltningsplan hadde vært fulgt

ville det gitt en anbefaling på 183 000 tonn. ICES sin anbefaling for 2011 var et uttak på 181 000 tonn.

Gytebestanden er vurdert til å ligge like under 2 millioner tonn i 2011. Gytebestanden har variert mellom 1,3 millioner tonn og 2,7 millioner tonn i perioden fra 1995 til 2010.

Anbefalingen viser at fiskedødeligheten har økt siden 2006, og ligger nå på F_{MSY} ($F_{2010} = 0,13$).

4 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER HESTMAKRELL I 2012

Reguleringene av fisket etter hestmakrell består i hovedsak av en kvote som skal begrense det totale norske fiske etter hestmakrell. Hittil har det ikke vært behov for å gjøre nasjonale fordelinger av denne kvoten ettersom den fastsatte totalkvoten ikke har begrenset fartøyenes fiske etter hestmakrell.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringen av fisket etter hestmakrell videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at den norske kvoten fastsettes på samme nivå som inneværende år.

I forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2010 fremgår det at hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing. Kvoteavregning av bifangst av makrell behandles i sakspapiret for regulering av fisket etter makrell i 2012.

Videre fremgår det at hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Fiskeridirektoratet foreslår at denne bifangstadvangen videreføres.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15322
Deres referanse:
Vår dato: 22.11.2011
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER HESTMAKRELL I 2012

1 Innledning

Regulering av fisket etter hestmakrell i 2012 ble behandlet som sak 30/2011 på Reguleringsmøtet 4. november 2011.

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU er som kjent ikke avsluttet per dags dato. Fiskeridirektoratet vil derfor komme med et oppdatert forslag når forhandlingene er avsluttet.

2 Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Det fremkom ingen kommentarer til Fiskeridirektørens saksfremlegg i Reguleringsmøte.

3 Fiskeridirektørens tilråding

Reguleringene av fisket etter hestmakrell består i hovedsak av en kvote som skal begrense det totale norske fiske etter hestmakrell. Hittil har det ikke vært behov for å gjøre nasjonale fordelinger av denne kvoten ettersom den fastsatte totalkvoten ikke har begrenset fartøyenes fiske etter hestmakrell. Fiskeridirektøren foreslår at reguleringen av fisket etter hestmakrell videreføres.

I forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2011 fremgår det at hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing. Videre fremgår det at hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10 % i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing. Fiskeridirektoratet foreslår at denne bifangstadvangsten videreføres.

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2012 er per dags dato ikke avsluttet. I henhold til avtalen for 2011 kunne norske fartøy fiske inntil 3550 tonn hestmakrell i ICES statistikkområde IV.

4 Forslag til forskrift

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter hestmakrell i 2012

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet ... desember 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11 og 16:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande hestmakrell (taggmakrell) i 2012.

§ 2 Totalkvote og områdekvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy fiske og lande totalt 90 000 tonn hestmakrell i Norges territorialfarvann, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Norske fartøy kan fiske inntil [...] tonn i EU-sonen i ICES statistikkområde [IV].

§ 3 Bifangst

Uten hinder av § 1 kan hestmakrell fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

I fisket etter hestmakrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

I fisket etter hestmakrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 4 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter hestmakrell når totalkvoten eller områdekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 5 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61, 64 og 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 6 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 31/2011

Regulering av fisket etter lodde i
Barentshavet i 2012

SAK 31/2011

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2012

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra 2011. Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 23. januar 2012 sør for 74°N og vest for 32°Ø. Dersom fartøy ønsker å lete etter lodde øst for 32°Ø, må dette være avklart med Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste. Overvåkingstjenesten kan bestemme at det må være kontrollør ombord.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det også i 2012 vil være stengt for et fiske etter lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene. Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste vil følge fisket tett, og kan åpne felt når det blir funnet forsvarlig.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal lete etter lodde øst for 32 ° Ø, og fartøy som ønsker å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene må henvende seg til Fiskeridirektoratet region Troms på et tidligst mulig tidspunkt, slik at koordinering mellom fartøy og Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste kan gjennomføres på en forsvarlig måte. Tilleggskvoten på lodde, som ble byttet til Norge fra Russland mot norsk vårgytende sild under 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon, foreslås fordelt mellom ringnot- og trålgruppen etter samme forhold mellom disse to gruppene som ved fordelingen mellom gruppene i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07 vedrørende norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren foreslår at man på slutten av fisket kan oppheve de garanterte kvotene i kystgruppens fiske etter lodde.

2 NORSK FISKE ETTER LODDE I 2011

2.1 TAC OG NORSK KVOTE 1999 til 2011

Fisket etter lodde i Barentshavet var forbudt i periodene 1994 – 1998 og 2004 – 2008. Tabell 1 er en oversikt over TAC, norsk kvote og fangst i årene 1999 – 2003 og 2009 -2011.

Tabell 1. Oversikt over TAC, norsk kvote og norsk totalfangst i 1999–2003 og 2009 - 2011

ÅR	TAC (tonn)	Norsk kvote (tonn)	Fangst (tonn)
1999	80 000	48 000	50 036
2000	435 000	285 000	279 409
2001	630 000	371 000	375 619
2002	650 000	383 000	397 731
2003	310 000	183 000	180 306
2009	390 000	233 000	233 005
2010	360 000	245 000 ¹	245 894
2011	380 000	275 000 ²	273 070

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister/Norges Sildesalgslag per 30. september 2011

¹ Norge fikk overført 30 000 tonn lodde fra Russland i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild.

² Norge fikk overført 48 000 tonn lodde fra Russland i bytte mot 15 000 tonn norsk vårgytende sild.

Tabell 2 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi i 2010 fordelt på de ulike fartøygruppene i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010.

Tabell 2: Fangst og førstehandsverdi i fisket etter lodde i Barentshavet i 2010

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Ant. fartøy	Fangst (tonn)	Andel fangst (%)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Ringnotfartøy	174 537	79	174 826	71,1	-289	100,2	
Trålere	30 183	24	30 006	12,2	177	99,4	38 434
Kystfartøy	33 280	78	33 816	13,8	-536	101,6	59 810
Kartlegging av åpningsdato	2 000	2	2 003	0,8	-3	100,2	3 530
Forskning og undervisning	5 000	18	5 242	2,1	-242	104,8	9 857
Totalt	245 000		245 893	100,0	-893	100,4	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og Norges Sildesalgslag per 30. september 2011

2.2 DELTAGERREGULERING I 2011

Følgende fartøygrupper kunne delta i 2011:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy
2. Trålgruppen
3. Fartøy i kystfartøygruppen som oppfylte vilkårene for deltakelse i åpen gruppe

2.3 AVTALESITUASJONEN

Under den 39. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2011 med en TAC på 380 000 tonn. Det var enighet om å trekke fra 10 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 222 000 tonn (60 %), mens Russland fikk 148 000 tonn lodde (40 %).

Partene ble videre enige om å overføre 48 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 15 000 tonn norsk vårgytende sild.

2.4 TOTALKVOTER, GRUPPEKVOTER OG OPPFISKET KVANTUM

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet i desember 2009 at kvotebyttet med Russland for 2010 skulle gjennomføres på gruppenivå utelukkende for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen skulle ikke berøres av transaksjonen. Dette ble videreført i 2011.

Den norske kvoten på 222 000 ble fordelt i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, dvs. 72 % til ringnotgruppen, 12 % til trålgruppen og 16 % til kystgruppen.

Tilleggskvoten på 48 000 tonn lodde ble fordelt mellom ringnot- og trålgruppen etter samme forhold mellom disse to gruppene som ved fordelingen mellom gruppene i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07 vedrørende norsk vårgytende sild.

Tabell 3: Fordeling av 48 000 tonn lodde på ringnot- og trålgruppens kvote

Fartøygrupper	Andel ihht. 6/07 (%)	Forholdstall (%)	Tilleggskvote (tonn)
Ringnot	50,3	82,86	39 773
Trål	10,4	17,14	8 227
Kyst	39,3	-	-
Totalt	100,0 %	100,00 %	48 000

Fordelingen på gruppenivå er vist i tabell 4.

Tabell 4: Fordeling av gruppekvotene i fisket etter lodde i Barentshavet i 2011

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Tilleggskvote	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	72,0	159 840	39 773	199 613
Trål	12,0	26 640	8 227	34 867
Kyst	16,0	35 520	-	35 520
Sum	100,0	222 000	48 000	270 000

Tabell 5 viser norsk kvote og fangst fordelt på grupper i 2011.

Tabell 5: Norsk kvote og fangst fordelt på grupper i 2011

Fartøygrupper	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	199 613	200 711	-1 098
Trålere	34 867	32 669	2 198
Kystfartøy	35 520	34 976	544
Forskning og undervisning	5 000	4 715	285
Totalt	275 000	273 071	1 929

Kilde: Norges Sildesalgslag per 27. oktober 2011.

Per 27. oktober 2011 har Norge fisket totalt 273 071 tonn lodde i Barentshavet i 2011. Av disse har ringnotgruppen fisket 200 711 tonn, trålgruppen 32 669 tonn og kystgruppen 34 976 tonn lodde. Norsk kvote ble underfisket med totalt 1 929 tonn.

2.5 ÅPNING

Fisket ble åpnet 20. januar 2011 sør for 74°N og vest for 32°Ø. Datoen ble fastsatt på grunnlag av tidligere erfaringer om at stor lodde på dette tidspunkt hadde skilt seg fra små lodde og startet gytevandringen mot land. Den østlige grensen ble satt for at det ikke skulle fiskes på småsild. Det har periodevis i enkelte områder øst for denne grensen vært relativt mye småsild oppblandet i fangstene etter lodde. Fartøy som ønsket å lete etter lodde vest for 32°Ø måtte ha observatør fra Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste om bord.

2.6 FISKETS UTVIKLING

For å kunne delta i loddefisket måtte fartøy i trål- og kystgruppen være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag innen 13. januar 2011. Fristen ble senere utsatt. 24 trålfartøy og 139 kystfartøy meldte seg på til å delta i loddefisket i 2011.

Fisket ble åpnet 20. januar.

Kvotefaktoren for ringnotfartøy ble fra starten av året fastsatt til 4,73, det ble da tatt høyde for et gjennomsnittlig overfiske per fartøy på ca. 22 tonn.

Kvotefaktoren for trålfartøyene ble fastsatt til 3,38, det vil si en overregulering på totalt 204 tonn. Ett fartøy trakk seg fra loddefisket 8. april. På det tidspunkt hadde de fleste trålerne avsluttet og gått på andre fiskeri. Fiskeridirektoratet fant det da forsvarlig å oppheve maksimalkvoten for trålerne med umiddelbar virkning. Det stod igjen 2 198 tonn av trålgruppens kvote da loddesesongen var over.

Kystgruppen ble regulert med like maksimalkvoter, med garantert kvantum i bunn. Den garanterte kvoten ble fastsatt til 259 tonn. Maksimalkvoten ble fastsatt til 370 tonn, noe som

innebar en overregulering på 43 %, dvs. 15 170 tonn. Man tok da som utgangspunkt at 96 av 137 påmeldte fartøy ville delta i loddefisket i 2011.

Fiskeridirektoratet sendte 3. mars ut melding om siste frist for utseiling i loddefisket for fartøy i kystgruppen, der siste frist for utseiling ble satt til 13. mars 2011 klokken 24.00. 100 kystfartøy meldte utseiling til Norges Sildesalgslag innen fristen.

Fiskeridirektoratet fulgte fisket tett og hadde nær kontakt med flåten. 29. mars ble det funnet nødvendig å øke maksimalkvoten til 470 tonn. Flere fartøy fikk havari og måtte på verksted, og rakk ikke å fiske kvotene sine. Det stod igjen 544 tonn av kystgruppens kvote da loddeseongen var over.

Siste fangst av lodde i Barentshavet ble innmeldt 14. april 2011.

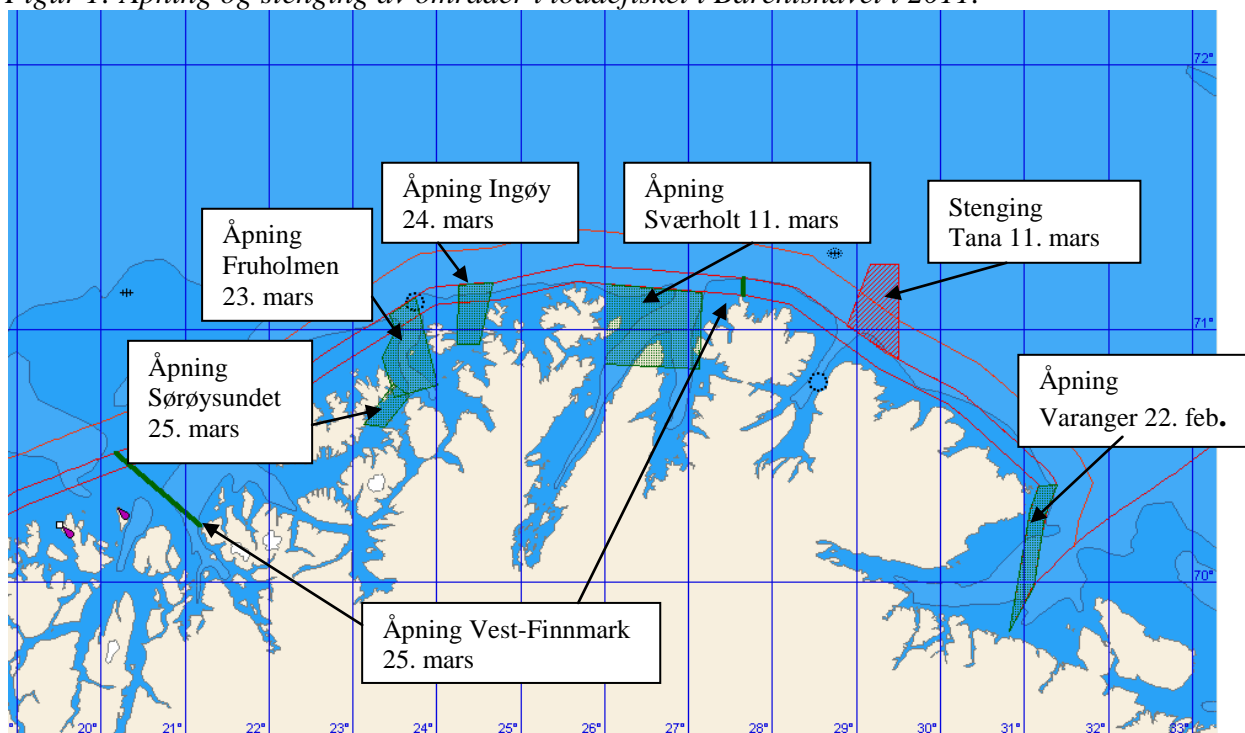
2.7 OVERVÅKNING

Overvåkningstjenesten hadde i 2011 hjemmel i reguleringsforskriften til å stenge og åpne områder ved fare for neddreping eller dersom fangstene inneholdt for mye bifangst.

I perioden fra og med 3. februar til og med 7. februar holdt Overvåkningstjenesten fortløpende kontakt med samtlige fartøyer som hadde meldt interesse for observatør om bord for fiske øst av 32°Ø. Alle fartøy som ønsket å gå øst for 32°Ø fikk observatør om bord. 7. februar ble kravet vedrørende observatør i fisket etter lodde øst for 32°Ø gjort lempeligere.

Fartøy som ønsket å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen måtte søke om dispensasjon, fartøyet fikk da anledning til å gå innenfor med inspektør/kontrollør om bord i fartøyet. 22. februar fant Overvåkningstjenesten det forsvarlig å åpne opp fisket i et begrenset område. Det ble foretatt en stenging av loddefelt 11. mars. På bakgrunn av lite innblanding av torsk ble det foretatt seks åpninger innenfor 4-mila. 25. mars ble det åpnet for loddefiske innenfor 4-mila i hele Vest-Finnmark.

Figur 1: Åpning og stenging av områder i loddefisket i Barentshavet i 2011.

Kilde: Region Troms

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2012

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

Det ble under den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon høsten 2002 vedtatt en høstingsregel som medfører at gytebiomassen skal ha 95 % sjansse for å være over en nedre grense på 200 000 tonn (Blim).

I september 2011 ble det foretatt mengdemålinger av den modnede delen av loddebestanden i Barentshavet. På bakgrunn av målingene ble den modnede delen av bestanden estimert til å være ca. 2,1 millioner tonn, og bestanden er vurdert til å ha full reproduksjonsevne.

Den modnede del av bestanden i 2012 vil i hovedsak bestå av fisk fra 2008- og 2009-årsklassen. Resultatene fra 0-gruppeundersøkelsene i 2011 viser at 2011-årsklassen på yngelstadiet er noe over middels god.

Gytebestanden for 2012 er vurdert til å ville være ca. 504 000 tonn lodde. Årsaken til at den modnede del av bestanden forventes redusert fra 2,1 millioner tonn til 504 000 tonn er beiting fra en stor torskebestand og fiske etter lodde.

På bakgrunn av vedtatt høstingsregel anbefaler ICES en fangst på 320 000 tonn lodde vinteren 2012.

3.2 AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 2012

Under den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2012 med en TAC på 320 000 tonn. Det var enighet om å trekke fra 10 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 186 000 tonn (60 %), mens Russland fikk 124 000 tonn lodde (40 %).

Norge og Russland ble videre enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild.

4 REGULERING AV DELTAGELSEN I FISKET I 2012

4.1 RINGNOTGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse.

4.2 TRÅLGRUPPEN

Fartøy med loddetråltillatelse kan delta i denne gruppen, med unntak av kystfartøy som er gitt tråltillatelse uten hensyn til tidligere deltakelse.

Det er per 27. oktober 2011 totalt 26 slike fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må ha loddetråltillatelse tildelt med grunnlag i tidligere deltakelse i fisket.

4.3 KYSTFARTØYGRUPPEN

Vilkårene for deltakelse i kystfartøygruppens fiske etter lodde fremgår av gjeldende forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften). I forslag til deltakerforskrift for 2012 foreslås det ingen endringer fra forskriften for 2011 når det gjelder de særskilte vilkårene for delta i fisket etter lodde i Barentshavet (kapittel XIII i gjeldende deltakerforskrift). Det blir imidlertid foreslått en endring av § 2 for å presisere at "eier"-begrepet i § 2 er ment å omfatte også en eierkonstellasjon av personer, som til sammen oppfyller manntallsføringen for det enkelte fartøy. I forlengelsen av dette foreslås det også endring av deltakerforskriften § 5 tredje ledd, for å sikre at en slik eierkonstellasjon ikke kan delta i åpen gruppe med flere fartøy enn det antall fartøy enkeltpersonene til sammen kunne deltatt med som eiere. Dersom disse endringen blir gjennomført kan det kanskje medføre noen færre fartøy i gruppen, da dette som kjent er et åpent fiskeri.

5 REGULERING AV LEVERANSER TIL PRODUKSJON AV ROGNLODDE

Sametinget foreslår at all lodde som fiskes må gå til konsum, og ikke til mel/olje.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at en eventuell regulering av leveranser til konsumanvendelse i 2012 skal ivaretas av næringen selv. Dersom næringen ønsker å gjennomføre en konsumkvoteregulering der myndighetene skal medvirke, må dette fremsettes som et omforent ønske fra de involverte parter. Markedsreguleringer er ikke myndighetenes primære oppgave. Næringen anses selv å ha den beste forutsetning for å ivareta en slik eventuell regulering.

For å skape gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil imidlertid Fiskeridirektøren foreslå at det ved behov kan innføres konsumpåbud i fiske etter lodde i Barentshavet.

Fiskeridirektøren foreslår at det ved behov kan innføres konsumpåbud i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012.

6 ÅPNING AV LODDEFISKE

I 2009 og 2010 ble det besluttet å ikke åpne fisket før prøvetaking hadde vist at den voksne lodda hadde skilt seg fra umoden lodde, og det ble gjennomført et kartleggings- og prøvefiske. I 2010 åpnet fisket 2. februar i området sør for 74°N og vest for 30°Ø, med unntak av fiskevernsonen ved Svalbard. Før åpningen var det gjennomført leting i en 14 dagers periode uten resultat.

I 2011 måtte fartøy som ønsket å lete etter lodde øst for 32°Ø ha observatør fra Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste om bord. Fisket ble åpnet 20. januar sør for 74°N og vest for 32°Ø. Erfaring tilsier at stor lodde har skilt seg fra små lodde på dette tidspunktet. Den østlige grensen er nødvendig for å unngå at det fiskes på småsild. Fartøy som ønsker å lete etter lodde øst for 32°Ø bør derfor også i 2012 kunne pålegges å ha kontrollør om bord.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter lodde åpnes mandag 23. januar 2012 sør for 74°N og vest for 32°Ø.

Dersom fartøy ønsker å lete etter lodde øst for 32°Ø, må dette på forhånd avtales med Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste. Overvåkingstjenesten kan sette nærmere vilkår for leting eller fiske etter lodde øst for 32°Ø, samt bestemme at fartøy må ha kontrollør ombord.

Administrasjonen av observatør/kontrollørordningen i loddefisket i 2011 var ressurskrevende. For å avhjelpe dette, foreslås det at fartøy må melde fra om oppstart av fiske/ny tur på et så tidlig tidspunkt at koordinering med fartøy og Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste kan gjennomføres på en forsvarlig måte.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy må melde fra om oppstart av fiske/ny tur øst for 32°Ø på et så tidlig tidspunkt at koordinering med fartøy og Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste kan gjennomføres på en forsvarlig måte.

7 REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER I 2012

7.1 FORDELING AV NORSK TOTALKVOTE

Norge har gjennom kvoteforhandlinger med Russland (se pkt 3.2) for 2012 byttet til seg 30 000 tonn lodde mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild. I 2009 bestemte Fiskeri- og kystdepartementet (FKD) at kvotebyttet med Russland for 2010 skulle gjennomføres på gruppenivå utelukkende for ringnot- og trålgruppen. Kystgruppen skulle ikke berøres av transaksjonen. Dette ble også gjennomført i 2011. Fiskeridirektøren forutsetter samme prosedyre for 2012.

Fiskeri- og kystdepartementet har tidligere gitt signaler om at forsknings- og undervisningskvoter ikke skal overstige det kvantum som er avsatt gjennom avtale med Russland. Det avsettes 5 000 tonn lodde til forsknings- og undervisningskvote. Dette kvantum trekkes fra norsk kvote før fordeling på fartøygrupper.

Norsk kvote på 186 000 tonn foreslås fordelt i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, dvs. 72 % til ringnotgruppen, 12 % til trålgruppen og 16 % til kystgruppen. Landsmøtet la da til grunn at fartøy under 28 meter (eller med "kystlisens") som fisker lodde med trålredskap fortsatt reguleres sammen med kystgruppen.

Tilleggskvoten på 30 000 tonn lodde foreslås fordelt mellom ringnot- og trålgruppen etter samme forhold som ved fordelingen mellom gruppene i henhold til Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07 vedrørende norsk vårgytende sild.

Tabell 6: Fordeling av 30 000 tonn lodde på ringnot- og trålgruppens kvote

Fartøygrupper	Andel ihht. 6/07	Forholdstall	Tilleggskvote (tonn)
Ringnot	49,05 %	83,04 %	24 912
Trål	10,02 %	16,96 %	5 088
Kyst	40,93 %	-	
Totalt	100,00 %	100,00 %	30 000

Fordelingen på gruppenivå er vist i tabell 7.

Tabell 7: Fordeling av gruppekvote i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Fartøygrupper	Andel	Kvote	Tillegskvote	Ny kvote
	%	Tonn	Tonn	Tonn
Ringnot	72,0	133 920	24 912	158 832
Trål	12,0	22 320	5 088	27 408
Kyst	16,0	29 760		29 760
Forskning og undervisning		5 000		5 000
Sum	100	191 000	30 000	221 000

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2012 fordeler norsk totalkvote av lodde mellom fartøygruppene slik som vist i tabell 6 og 7.

Sametinget er prinsipielt mot et loddefiske i 2012, blant annet ut fra matbehovet til store fiske- og sjøpattedyr bestander i nordområdene.

7.2 KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFARTØY

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2011.

7.3 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne reguleres med maksimalkvoter, og at disse beregnes med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av samme nøkkel som i 2011. Reguleringen omfatter ikke kystfartøy som er tildelt loddetråltillatelse uten hensyn til tidligere deltakelse.

7.4 KYSTFARTØYGRUPPEN

I 2011 ble det etter ønske fra næringen innført garanterte kvoter i kystgruppens fiske etter lodde.

Siden kystgruppens fiske etter lodde ikke er adgangsbegrenset, består denne gruppen av en stor og uoversiktlig fartøymasse. Imidlertid har man gjennom virkemidler som påmelding og fastsettelse av siste utseilingsdato oversikt over fartøyene, for å fastsette en maksimalkvote som gjenspeiler faktisk deltagelse. Disse virkemidlene er likevel ikke tilstrekkelige for å få en god oversikt over faktisk deltagelse, spesielt mot slutten av et fiskeri.

Erfaringsmessig viser det seg at antall påmeldte fartøy er betydelig høyere enn faktisk deltagelse. Dette tar man høyde for ved fastsettelsen av maksimalkvoten ved begynnelsen av året. I 2011 overregulerte man maksimalkvoten med 43 %. Man tok da som utgangspunkt at

96 av 137 påmeldte fartøy ville delta i loddefisket i 2011. Imidlertid viste det seg at 100 fartøy meldte utseiling, noe som førte til at man ikke fant grunn til å justere kvoten etter siste utseilingsdato.

Når det gjelder utseilingsdato er det satt som krav at fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Fartøy som på det tidspunkt har fisket lodde og gått på andre fiskeri (eks. torsk) har ikke måttet melde utseiling. Disse er automatisk registrert på utseilingslisten til Norges Sildesalgslag. I 2011 opplevde man at flere fartøy ikke hadde fisket sin garantert restkvote, men hadde gått på torskefisket. Det var da vanskelig å vurdere om disse fartøyene kom inn i fisket igjen eller om de hadde avsluttet fisket for godt.

På grunn av at kystgruppen hadde garanterte kvoter, brukte Fiskeridirektoratet uforholdsmessig stor innsats med å følge fiskets gang gjennom sesongen. På slutten av fisket var man i kontakt med enkeltfartøy for å kartlegge faktisk deltagelse i flåten. Dette for å kunne vurdere om det var behov for refordeling for å sørge for at kystgruppens kvote ble oppfisket.

Loddefisket er et fiskeri som pågår over en svært kort periode der det knytter seg stor usikkerhet til loddens tilgjengelighet, innsig (østlig/vestlig), vær, modning, mottak, månefase og deltagelse. For å sikre at kystgruppens kvote blir oppfisket er det viktig at Fiskeridirektoratet på kort varsel kan sette i verk tiltak i form av refordeling. Fiskeridirektoratet skal videre passe på at norsk kvote ikke blir overfisket.

Innføringen av garanterte kvoter i 2011 resulterte at man var svært forsiktig ved vurderingene av refordeling. Dette resulterte at det ved slutten av sesongen faktisk stod igjen 544 tonn av kystgruppens kvote. Årsaken til dette var at flere fartøy var på verksted, men formidlet til Fiskeridirektoratet at de ville ta sin garanterte kvote.

For å unngå å bruke store ressurser på slutten av sesongen, samt sikre at kystgruppens kvote blir oppfisket, vil Fiskeridirektøren foreslå at det gis hjemmel til å oppheve de garanterte kvotene på et gitt tidspunkt. Det foreslås at datoen blir satt etter samråd med næringen og kunngjort over radio. Dette vil først bli aktuelt på slutten av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at påmeldte fartøy i kystgruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn, og at disse er lik for alle fartøy i kystgruppen.

Fiskeridirektøren kan på slutten av fisket oppheve de garanterte kvotene i kystgruppens fiske etter lodde.

7.5 PÅMELDING OG PÅMELDINGSAVGIFT

7.5.1. Påmelding

På bakgrunn i tidligere erfaringer med at hele ringnotflåten deltar i loddefisket, anser Fiskeridirektøren det ikke som nødvendig at denne flåtegruppen må melde seg på til dette fisket. Dette er imidlertid nødvendig for trål- og kystgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at trål- og kystfartøy som ønsker å delta i loddefisket må sende skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen mandag 9. januar 2012.

7.5.2 Påmeldingsavgift

På Reguleringsmøtet høsten 2010 ble spørsmålet om påmeldingsavgift, i form av et depositum, behandlet.

Fiskeridirektøren var i utgangspunktet positiv til å innføre en påmeldingsavgift, under forutsetning av at det finnes hjemmel for en slik ordning. Spørsmålet om hjemmel måtte imidlertid avgjøres av Fiskeri- og kystdepartementet.

I en pressemelding fra Fiskeri- og kystdepartementet 17. desember 2010 fremgikk det at en ordning med påmeldingsavgift, ville bli vurdert i løpet av 2011, med sikte på eventuell innføring fra 2012.

Fiskeri- og kystdepartementet har nå vurdert det slik at det ikke er behov for innføring av en slik ordning i 2012.

7.6 TEKNISK REGULERING OG OVERVÅKNING AV FANGSTFELT

De tekniske reguleringstiltakene for lodde i 2003 fra den 31. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble videreført under den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Det var enighet om at minstemålet for lodde skal være 11 cm, og at det skal være tillatt å ha en innblanding på 10 % (i antall) av lodde under minstemål. Det var videre enighet om ikke å tillate bruk av trål eller not med maskevidde mindre enn 16 mm. Rundt utsiden av trålposen kan fartøyet bruke inntil tre forsterkningsnett med minste maskevidde på 80 mm. Det er tillatt å bruke rundstroppe, det er ingen begrensning i antall rundstroppe som kan benyttes.

Det var i tillegg enighet om å sette i verk nødvendig tiltak for å hindre bifangst av torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål i loddefisket. Bifangst av hver av artene torsk, hyse, sild og blåkveite skal ikke overstige 300 eksemplarer per tonn lodde. I det tilfelle det forekommer høyere bifangst enn dette skulle forekomme skal det treffes vedtak om stenging av det aktuelle området.

I de periodene det har vært åpent for et loddefiske i Barentshavet har Fiskeridirektøren funnet det nødvendig å ha en bestemmelse om å stenge felt dersom fangstene inneholder mer enn 35 kilo torsk over minstemål per 100 tonn lodde. Fiskeridirektoratet har mottatt innspill fra

næringen om at denne grensen burde økes, for eksempel til 100 kilo torsk per 100 tonn lodde. Fiskeridirektoratet finner ikke at det på nåværende tidspunkt foreligger dokumentasjon på at en slik økning vil være forsvarlig, og etterspør derfor mer prøvetaking av torsk i 2012. Fiskeridirektøren finner på denne bakgrunnen det nødvendig å videreføre bestemmelsen om stenging av felt i 2012.

Fiskeridirektøren vil anbefale å stenge felt dersom fangstene inneholder mer enn 35 kilo torsk over minstemål per 100 tonn lodde.

Sametinget foreslår en styrking av kontroll med bifangst av ulike arter, og at det kartlegges bifangst av laks i fiske etter lodde. Fiskeridirektoratet kan i denne forbindelse informere om at en i 2011 har kontrollert i overkant av 32 % av fisket kvantum, der 27 % er kontrollert på feltet. Innslaget av laks i loddefangster er minimalt, og Fiskeridirektoratet har ikke registrert dette under årets fiske.

Sametinget foreslår videre at det innføres forbud mot å drive loddefiske med fartøy over 15 meter innenfor fjordlinjen, da de mener et storstilt loddefiske innenfor fjordlinjene øker sjansene for bifangst av lokale fjordfiskebestander.

Fiskeri- og kystdepartementet har ut fra en målsetting om en mer økosystembasert forvaltning bedt Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet om å vurdere endringer i gjeldende reguleringer av notfiske i kystnære områder. I dette arbeidet vil blant annet nye eller justerte områdebegrensninger bli vurdert, jf modellen med fjordlinjer som vernetiltak for kysttorsk nord for 62°N. Det vil også være naturlig å behandle problemstillinger knyttet til fiske etter lodde innenfor fjordlinjen med større kystfartøy. Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå endringer i områdereguleringene før resultatene av dette arbeidet foreligger.

I 2011 var det stengt for fiske etter lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, av hensyn til innblanding av torsk. Fartøy som ønsket å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene måtte søke Fiskeridirektoratet region Troms om dispensasjon, og kunne bli pålagt å ha inspektør/kontrollør om bord. De samme hensyn gjør seg gjeldende i år, og ordningen fra 2011 foreslås derfor en videreført i 2012. For gjennomføringen av overvåkingen av fisket anser Fiskeridirektoratet det sentralt at fartøy søker om dispensasjon på et tidligst mulig tidspunkt.

Fiskeridirektøren foreslår videreført at det er stengt for fiske etter lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene. Fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må henvende seg til Fiskeridirektoratet region Troms for dispensasjon. Henvendelsen må skje på et så tidlig tidspunkt at koordinering mellom fartøy og Fiskeridirektoratets Overvåkingstjeneste kan gjennomføres på en forsvarlig måte. Det kan bli plassert kontrollører om bord i fartøyene dersom tillatelse blir gitt.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal lete etter lodde øst for 32°Ø må melde fra til overvåkingstjenesten om oppstart av fiske/ny tur.

Fiskeridirektøren foreslår videreført at det kan åpnes for fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene dersom det finnes forsvarlig.

7.7 SISTE UTSEILINGSDATO

For å få en økonomisk forsvarlig og hensiktsmessig avvikling av fisket etter lodde for kystgruppen er det nødvendig å fastsette en siste utseilingsdato i dette fisket. Fiskeridirektøren kan foreta refordeling av kvoten etter denne dato. Fiskeridirektøren vil foreslå at siste utseilingsdato blir fastsatt når utviklingen i fisket tilsier det. De siste årene har man sett at trålguppens kvote ikke har blitt oppfisket på grunn av at man etter ønske fra næringen ikke har satt siste utseilingsdato for denne gruppen. Fiskeridirektøren foreslår imidlertid at Fiskeridirektoratet har hjemmel til å gjøre dette også i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at siste utseilingsdato for kystgruppen blir fastsatt når utviklingen i fisket tilsier det. Melding om utseiling må sendes Norges Sildesalgslag. Fartøy som ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og ha kurs mot feltet ved melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøyet må ha nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektøren kan fastsette siste utseilingsdato for trålgruppen i 2012.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste utseilingsdato.

Fiskeridirektøren kan etter denne dato foreta refordeling av kvoten.

7.8 INSPEKSJON

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye, og vil kunne ha inspektører om bord i fartøy som fisker etter lodde i Barentshavet.

7.9 FANGSTOMRÅDE

Det var enighet i den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen om et fortsatt forbud mot å fiske lodde nord for 74°N i 2011. Denne grensen kan imidlertid justeres på grunnlag av data fra forskningstokt.

Også i 2011 har det vært fastsatt en generell forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard. Denne forskriften vil bli videreført i 2012. Det generelle loddefisket vil derfor bli avgrenset til å gjelde sør for 74°N, med unntak av fiskevernsonen ved Svalbard.

7.10 NOTSPRENGING

Reguleringsforskriften for lodde i Barentshavet stiller krav til at fartøy sender melding til myndighetene ved sprenging av not under utøvelse av fisket. Kravet gjelder tilsvarende for samtlige notfiskerier etter pelagiske arter.

For fartøy over 15 meter største lengde rapporteres redskapsproblemer, herunder notsprenging gjennom elektronisk rapportering for fiske- og fangstfartøy (ERS). For fartøy under 15 meter som fører fangst dagbok skal rapportering om notsprenging gjøres på eget skjema.

Fiskeridirektoratet har mottatt 3 rapporter om redskapsproblemer som følge av notsprenging i fisket etter lodde i Barentshavet i 2011 via ERS.

For fartøy under 15 meter er det ikke mottatt noen meldinger om notsprenging i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre kravet til rapportering av notsprenging som i 2011.

7.11 KVOTEUTNYTTELSE

I utgangspunktet kan hvert fartøy bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskesklag innenfor det enkelte reguleringsåret. Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse.

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Fiskeridirektoratet, Bergen»

Min čuj./Vár ref: 11/34 - 32

Beaivi/Dato: 28.10.2011

Sak nr. 31/2011 - Sametinget innspill til regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Lodda i Barentshavet spiller en viktige og avgjørende rolle for å få til en vekst i den marine næringskjeden. Sametinget er ut fra dette prinsipielt mot å fiske lodde i Barentshavet, men i 2012 er Sametingets særlig mot fiske etter lodde ettersom vi har historisk store bestander av både torsk, hyse og sjøpattedyr i disse områdene og alle disse artene må ha mat. I tilfelle det oppstår mangel på mat (lodde og sild) er faren høyst tilstedet for at det oppstår kannibalisme, hvor de store fiskene spiser de små, noe som igjen resulterer i bestandsnedgang og mindre fiskekvoter.

Når det gjelder gjennomføringen av loddefiske ønsker Sametinget at det ikke drives loddefiske med store fartøy (o/15 meter) innenfor fjordlinjene. Grunnen er at et stortilt loddefiske innenfor fjordlinjene øker sjansene for bifangst av lokale fjordfiskebestander og har en generell negativ innvirkning på fjordøkologien i den berørte fjorden.

I forbindelse med loddefisket i 2012 ønsker Sametinget å sette fokus på innblanding av anadrome laksefiske i pelagisk fiske. Fiskerne har tidligere rapportert at de fra tid til annen bli fanget laks som bifangst i fiske etter lodde, sild og makrell. Sametinget ønsker at fiskerne, havforskningen og forvaltningen for øvrig gjennomfører tiltak i 2012 som gjør det mulig å finne omfanget av bifangst av anadrome laksefisk i fiske etter lodde, sild og makrell.

Sametingets forslag:

- *Lodden som fiskes må gå til konsum og ikke til olje/mel*
- *Forbudt mot fiske etter lodde for fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer*
- *Styrking av kontroll med bifangst, inspektør om bord på deltakende fartøyene og stenging av fiskefelt med stor bifangst av andre arter*
- *Kartlegge bifangst av laks i fiske etter lodde*

Sametinget forslag i denne sak rokker ikke ved de innspill som Sametingets har kommet med i forbindelse med Kystfiskeutvalgets innstilling (NOU 2008:5).

Dearvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen
seniorráddeaddi/seniorrádgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Ingvild Bergan
Telefon: 46802612
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15254
Deres referanse:
Vår dato: 17.11.2011
Deres dato:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2012

1 INNLEDNING OG SAMMENDRAG

Reguleringen av fisket etter lodde i Barentshavet ble behandlet som sak 31/2011 i Reguleringsmøtet 3. og 4. november 2011.

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av avtalen om administrative konsultasjoner.

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre reguleringsopplegget fra 2011.

2 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 2011

Under den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble Norge og Russland enige om å åpne for fiske etter lodde i Barentshavet i 2012 med en TAC på 320 000 tonn.

Det var enighet om å trekke fra 10 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål før fordeling. I henhold til etablerte fordelingsnøkler fikk Norge 186 000 tonn (60 %), mens Russland fikk 124 000 tonn lodde (40 %).

Norge og Russland ble videre enige om å overføre 30 000 tonn lodde fra den russiske kvoten i bytte mot 10 000 tonn norsk vårgytende sild.

3 DELTAGELSEN I FISKET I 2012

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringen for 2011 for ringnotgruppen og trålgruppen. Det vil si at fartøy som får adgang til å delta i ringnotgruppens fiske må ha ringnottillatelse, og at trålfartøy som får adgang til å delta i trålgruppens fiske må ha lodde-tråltillatelse tildelt med grunnlag i tidligere deltakelse i fisket. Når det gjelder kystgruppens fiske etter lodde, vil vilkårene fremgå av deltakerforskriften for 2012.

4 REGULERINGSOPPLEGGET I 2012

4.1 Fordeling av norsk totalkvote

Reguleringsmøtets behandling:

Sametinget og Norges Kystfiskarlag gikk mot at det skulle gjennomføres noe direktefiske etter lodde i 2012, av hensyn til loddas betydning i økosystemet, særlig som matkilde for andre arter.

Gitt et direktefiske etter lodde i Barentshavet i 2012, støttet *Reguleringsmøtet* at den opprinnelige norske kvoten på 186 000 tonn fordeles i samsvar med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 6/07, dvs. 72 % til ringnotgruppen, 12 % til trålgruppen og 16 % til kystgruppen. Landsmøtet la da til grunn at fartøy under 28 meter (eller med "kystlisens") som fisker lodde med trålredskap fortsatt reguleres sammen med kystgruppen.

Det var videre enighet om at tilleggskvoten på 30 000 skulle fordeles på samme måte som den opprinnelige kvoten. På denne bakgrunnen foreslår Fiskeridirektøren at tilleggskvoten på 30 000 tonn lodde fordeles mellom ringnot- og trålgruppen etter samme forhold mellom disse to gruppene som ved fordelingen mellom gruppene i henhold Norges Fiskarlags sitt landsmøtevedtak 6/07 vedrørende norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direktefiske etter lodde i 2012, med en fordeling av norsk totalkvote på samme måte som i 2011.

4.2 Fordeling innad i fartøygruppene

Reguleringsmøtets behandling:

Med tilslutning fra *Reguleringsmøtet* opprettholder Fiskeridirektøren forslaget om at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen" på samme måte som i 2011, og at trålerne reguleres med maksimalkvoter beregnet med utgangspunkt i antall påmeldte fartøy og på grunnlag av samme nøkkel som i 2011.

Når det gjelder kystfartøygruppen foreslo fiskeridirektøren at påmeldte fartøy i kystfartøygruppen maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn som i 2011. Basert på erfaringene i 2011 foreslo Fiskeridirektøren at de garanterte kvotene kan oppheves på slutten av fisket.

Norges Fiskarlag ønsker at kystfartøygruppens kvote reguleres i tråd med en differensiert kvotestige.

Fiskeridirektørens tilråkning:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag om at påmeldte fartøy i kystfartøygruppen reguleres med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn, og at disse er like for alle fartøy i kystgruppen.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om at de garanterte kvotene kan oppheves på slutten av fisket. Dato for en eventuell oppheving vil bli fastsatt i samråd med næringen.

4.3 Regulering av leveranser til produksjon av rognlodde

Reguleringsmøtets behandling:

Sametinget og Norges Kystfiskarlag gikk inn for at et eventuelt fiske etter lodde i Barentshavet i 2012 skulle være forbeholdt fiske til konsum.

Norges Fiskarlag mente det ikke var nødvendig med konsumpåbud, da salgslagene vil ha myndighet til å treffe eventuelle tiltak. Det ble dessuten vist til at produksjon til mel/olje til tider har gitt bedre pris enn produksjon til konsum.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) pekte på at det uansett finnes hjemmel for å innføre konsumpåbud i lov om forvaltning av villevande marine ressursar (havressurslova), slik at det ikke er nødvendig å forskriftsfeste dette i forskrift om regulering av fisket etter lodde.

Fiskeridirektøren har ikke mottatt et omforent ønske om konsumkvoteregulering der myndighetene skal medvirke og foreslår derfor ikke at det fra myndighetenes side fastsettes en særskilt konsumregulering i fiske etter lodde i Barentshavet i 2012. Fiskeridirektøren har på denne bakgrunn ikke vurdert spørsmålet om en bestemt anvendelse av lodda, men viser til at salgsorganisasjoner, herunder Norges Sildesalgslag i kraft av sin myndighet etter lov om

omsetning av råfisk (råfiskloven), blant annet § 6 i dag har hjemler som gir reguleringsmessige muligheter på området. I tillegg har de hjemmel til å føre kontroll med landet fangst og de har en tett dialog med fiskeflåten og landsiden. Alle disse elementene er viktig med hensyn til gjennomføringen av en eventuell konsumregulering.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren mener det ikke er behov for en særskilt bestemmelse som gir Fiskeridirektoratet hjemmel til å påby en bestemt anvendelse av fangst (konsumregulering).

5 FELLESBESTEMMELSER

5.1 Åpning

Reguleringsmøtets behandling.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om å åpne fisket etter lodde sør for 74°N og vest for 32°Ø den 23. januar 2012, da dette er et tidspunkt det er sannsynlig både at voksen lodde har skilt seg fra unglodde, og at innblanding av andre arter ikke overstiger det lovlige.

Fiskeridirektøren foreslo at dersom fartøy ønsker å lete etter lodde øst for 32°Ø må dette være avtalt med Fiskeridirektoratet region Troms, som kan sette nærmere vilkår for leting eller fiske etter lodde øst for 32°Ø, samt bestemme at fartøy må ha kontrollør om bord.

Norges Fiskarlag uttalte støtte til at det skal gjøres en skjønnsvurdering ved Fiskeridirektoratet region Troms i de enkelte tilfeller hvorvidt det skal være kontrollør om bord.

Sametinget mente det burde være obligatorisk med kontrollør ombord.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter lodde åpnes sør for 74°N og vest for 32°Ø den 23. januar 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom fartøy ønsker å lete etter lodde øst for 32°Ø må dette være avtalt med Fiskeridirektoratet region Troms, som kan sette nærmere vilkår for leting eller fiske etter lodde øst for 32°Ø, samt bestemme at fartøy må ha kontrollør om bord.

5.2 Påmelding

Reguleringsmøtets behandling.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag om videreføring av kravet til påmelding for trål- og kystfartøy.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren tilrår skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen 9. januar 2012 for trål- og kystfartøy som ønsker å delta i fisket etter lodde i Barentshavet i 2012.

5.3 Påmeldingsavgift

Fiskeridirektøren henviste til innspill fra Fiskeri- og kystdepartementet, hvor det ikke ble ansett aktuelt å innføre påmeldingsavgift (i form av depositum) for deltakelse i loddefisket i 2012.

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

Slik Fiskeridirektoratet ser det vil spørsmålet om hjemmel for å innføre påmeldingsavgift fortsatt måtte avgjøres av Fiskeri- og kystdepartementet.

Til grunn for behandlingen på Reguleringsmøtet lå en forutsetning om at det at det kan finnes hjemmel for en slik ordning.

Norges Fiskarlag og Pelagisk forening gikk inn for en påmeldingsavgift, for å gi mer reell oversikt over antall fartøy som kommer til å delta.

Fiskeri- og kystdepartementet viste til at en ordning med påmeldingsavgift vil være krevende å administrere, og mente at loddefisket vil kunne avvikles på en tilfredsstillende måte uten en slik ordning i 2012.

Norges Sildesalgslag uttalte at de kan ta på seg å administrere en ordning med påmeldingsavgift

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren er enig i at loddefisket kan avvikles på en tilfredsstillende måte uten en ordning med påmeldingsavgift i 2012, men slutter seg til at innføring av en slik ordning kan gi en mer reell oversikt over potensiell deltakelse. Fiskeridirektøren anbefaler derfor innføring av en påmeldingsavgift, gitt at det er hjemmel for det.

Dersom Fiskeri- og kystdepartementet finner at det kan og bør innføres påmeldingsavgift, foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å fastsette nærmere bestemmelser om påmeldingsavgiften, i samråd med Norges Sildesalgslag.

5.4. Siste utseilingsdato

Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektørens tilråding:

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentar til Fiskeridirektørens forslag om at siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen blir fastsatt når utviklingen i fisket tilsier det. Melding om utseiling foreslås sendt til Norges Sildesalgslag. Fartøy som ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og ha kurs mot feltet ved melding om utseiling til Norges Sildesalgslag. Fartøyet må ha nødvendig redskap for loddefiske om bord. Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om siste utseilingsdato.

Fiskeridirektøren opprettholder videre forslaget om at det kan dispenseres fra kravet om siste utseilingsdato ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan foretas refordeling av kvoten etter siste utseilingsdato.

5.3 Teknisk regulering og overvåkning av fangstfelt

Det vises til at de tekniske reguleringstiltakene for lodde fra den 39. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon for 2011 ble videreført under den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon.

5.3.1 Innblanding av fisk under minstemål

Det er enighet i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon om innblanding av artene torsk, hyse, sild og blåkveite under minstemål. Bestemmelsen er tatt inn i forskrift om utøvelse av fiske i sjøen kapittel VII. Innblanding av lodde under minstemål fremgår også av utøvelsesforskriften.

5.3.2 Bifangst og stenging av felt på grunn av stor innblanding

5.3.2.1 Innblanding av torsk over minstemål

Fiskeridirektøren foreslo videreføring av gjeldende bestemmelse, om stenging ved 35 kg torsk over minstemål per 100 tonn lodde.

Norges Fiskarlag og Pelagisk forening stilte spørsmål ved om grensen var for lav, og mente denne kunne settes opp til henholdsvis 200 og 100 kg.

Sametinget mente grensen på 35 kg burde bli stående.

Fiskeridirektørens tilrådning:

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om at felt kan stenges på grunnlag av bifangst av torsk over minstemål videreføres i 2011. Kriteriene for slik stengning foreslås tilsvarende som i 2010, nemlig dersom fangstene inneholder mer enn 35 kilo torsk over minstemål per 100 tonn lodde.

5.3.2.2 Fisket etter lodde innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre reguleringen fra 2011 når det gjelder fisket etter lodde innenfor innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Det vil si at dette området i utgangspunktet vil være stengt, og åpning gjøres når det er anses forsvarlig.

Norges Fiskarlag mente reguleringen fra 2011 medførte for mye byråkrati, og gikk inn for å gå tilbake til reguleringen fra 2010 på dette punktet. Det vil si at det i utgangspunktet skal være åpent innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene, men at overvåkingstjenesten kan stenge felt ved for stor innblanding.

Sametinget og Kystvakten støttet Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn videreføring av stengingen for fiske etter lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene. Det foreslås videre at fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må søke Fiskeridirektoratet region Troms om dispensasjon. Ved et slikt fiske kan det settes nærmere vilkår for dispensasjonen, og det kan plasseres kontrollør om bord i fartøyene..

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan åpnes for fiske etter lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene i løpet av 2012 dersom det finnes forsvarlig, det vil si dersom innblandingen av andre arter ikke er for stor.

5.6 Fangstområde

Det var enighet i den 40. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen om et fortsatt forbud om å fiske lodde nord for 74°N i 2011. Denne grensen kan imidlertid justeres på grunnlag av data fra forskningstokt.

En forutsetter at Fiskeri- og kystdepartementet for 2012 vil fastsatte en generell forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard. Fiskeridirektøren legger til grunn at

loddefisket vil bli avgrenset til å gjelde sør for 74°N, med unntak av fiskevernesonen rundt Svalbard.

På bakgrunn av det ovenfor fremkomne fremmer Fiskeridirektoratet følgende forslag til forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16, 36, 37, 42 og 47, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst §§ 20 og 21, jf. delegeringsvedtak av 11. februar 2000 nr. 99 fastsatt følgende:

KAPITTEL 1 FISKEFORBUD OG KVOTER

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande lodde i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES statistikkområder I og II) i 2012.

§ 2 Totalkvote og åpningsdato

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy, i perioden 23. januar 2012 og frem til fisket stoppes av Fiskeridirektoratet, fiske totalt 221 000 tonn lodde i området sør for 74°N og vest for 32°Ø, med unntak av fiskevernesonen rundt Svalbard, og med de begrensninger som følger av § 16.

Av kvantumet nevnt i første ledd avsettes 5 000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter.

Fartøy som ønsker å lete eller fiske etter lodde øst for 32°Ø må ha avtalt dette med Fiskeridirektoratets overvåkningstjeneste. Overvåkningstjenesten kan sette nærmere vilkår for leting eller fiske etter lodde øst for 32°Ø, samt bestemme at fartøy må ha kontrollør om bord.

§ 3 Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift av 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4-1, kan fiske og lande inntil 158 832 tonn.

§ 4 Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med loddetråltillatelse, jf forskrift av 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2-22, kan fiske og lande inntil 27 408 tonn.

§ 5 Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen, jf. forskrift av ... 2011 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften) § 37, kan fiske og lande inntil 29 760 tonn.

KAPITTEL 2 FISKET I RINGNOTGRUPPEN

§ 6 Fartøykvote

Fartøy med ringnottillatelse tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl	+40 % av konsesjonskapasiteten fra	0 - 4.000 hl
	+30 % av konsesjonskapasiteten fra	4.000 - 6.000 hl
	+20 % av konsesjonskapasiteten fra	6.000 - 10.000 hl
	+10 % av konsesjonskapasiteten over	10.000 hl

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilogram)

KAPITTEL 3 FISKET I TRÅLGRUPPEN

§ 7 Maksimalkvote

Fartøy med loddetråltillatelse tildeles maksimalkvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn	+50 % av bruttotonnasje fra	0 - 99 tonn
	+40 % av bruttotonnasje fra	100 - 199 tonn
	+30 % av bruttotonnasje fra	200 - 299 tonn
	+20 % av bruttotonnasje fra	300 - 399 tonn
	+10 % av bruttotonnasje fra	400 - 600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Øket bruttotonnasje som følge av ombygging eller utskifting etter denne dato skal ikke legges til grunn som beregningsgrunnlag.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

KAPITTEL 4 FISKET I KYSTFARTØYGRUPPEN

§ 8 Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen tildeles like maksimalkvoter, med en garantert andel, uavhengig av fartøystørrelse. Kvote vil bli fastsatt etter at fristen for påmelding er gått ut.

Fiskeridirektoratet kan oppheve de garanterte kvotene ved sesongens avslutning.

KAPITTEL 5 FELLESBESTEMMELSER

§ 9 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 10 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord. Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 11 Påmelding

Fartøy i trål- og kystgruppen som ønsker å delta i loddefisket må være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag, innen 9. januar 2012.

Ingen fartøy kan være påmeldt eller delta i mer enn én gruppe.

§ 12 Bruk av føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at fartøy nyttes som føringsfartøy i fisket etter lodde. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 13 Utseilingsdato

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste utseilingsdato for trål- og kystgruppen. Melding om utseiling skal sendes Norges Sildesalgslag. Fartøy som siste utseilingsdato ikke allerede har fisket og levert lodde, må ha avsluttet annet fiske, eventuelt levert annen fangst og være på feltet eller ha kurs mot feltet siste utseilingsdato. Det er dessuten en forutsetning at fartøyet har nødvendig redskap for loddefiske om bord.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra kravet om siste utseilingsdato. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14 Omregningsfaktorer

Ved loddeproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn rognlodde blir avregnet med 2 tonn fersk lodde på kvoten.

Ved lodderognproduksjon er omregningsfaktoren 7,58 slik at 1 tonn lodderogn avregnes med 7,58 tonn fersk lodde på kvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive kapp og faks, skal ikke overstige den fastsatte kvote for det enkelte fartøy.

§ 15 Inspektør om bord

Fiskeridirektoratet kan plassere inspektører om bord i det enkelte fartøy for inspeksjonsoppdrag og observatører kan plasseres om bord for observasjon og registrering av fisket.

§ 16 Stengte områder

Det er forbudt å fiske lodde innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene, med mindre Fiskeridirektoratets regionkontor bestemmer noe annet.

Fartøy som ønsker å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjen må søke Fiskeridirektoratets regionkontor om dispensasjon. Dispensasjon kan gis på nærmere vilkår, og det kan plasseres inspektør/kontrollør om bord i fartøyene.

§ 17 Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er lodde forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor treffe vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 18 Meldeplikt ved sprenging av not

Fartøy med ringnottillatelse og kystnotfartøy med deltakeradgang i fisket lodde skal melde fra til Fiskeridirektoratet ved notsprenging. Melding sendes til Fiskeridirektoratet region Troms på eget skjema.

Meldeplikt etter første ledd gjelder ikke for fartøy som er underlagt krav til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata, jf. forskrift av 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy.

§ 19 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

KAPITTEL 6 STRAFF OG IKRAFTTREDELSE

§ 20 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtredet bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 om forvaltning av viltlevande ressursar (havressurslova) §§ 60, 61, 62, 64 og 65, og lov av 26. mars 1999 nr 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 21 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Ingvild Bergan
rådgiver

Sak 32/2011

Orientering om fisket etter lodde ved
Grønland, Island og Jan Mayen sesongen
2011/2012

SAK 32/2011

ORIENTERING OM FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2011/2012

1 INNLEDNING

Det vises til behandling av sak 3/2011 ”Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2011/ 2012” i Reguleringsmøtet 7. juni 2011. På det tidspunktet var rammebetingelsene for fiskeriet ikke på plass, og på den bakgrunn kom det få konkrete innspill fra næringen til saksdokumentet.

Etter at rammebetingelsene for fiskeriet ble avklart mellom islandske myndigheter og Fiskeri- og kystdepartementet i slutten av juni 2011, mottok Fiskeridirektoratet innspill fra både Fiskebåtrederne Forbund og Pelagisk Forening, og hadde tett dialog med Norges Sildesalgslag.

2 KVOTESITUASJONEN FOR SESONGEN 2011/ 2012

Dette fiskeriet er forvaltet i overensstemmelse med en totrinns forvaltningsplan. Først blir det fastsatt en foreløpig TAC basert på akustiske målinger på den umodne del av bestanden (1- og 2-åringene). Startkvoten blir satt til 2/3 av den foreløpige TAC, basert på forutsetningen av at 400 000 tonn av gytebestanden skal stå igjen for å gyte på slutten av sesongen. ICES offentliggjorde 9. juni 2011 deres anbefaling på en foreløpig TAC på 732 000 tonn for sesongen 2011/ 2012.

Tabell 1 viser en oversikt over foreløpig norsk kvote fordelt på sone i sesongen 2011/ 2012, ved sesongstart.

Tabell 1: Foreløpig norsk kvote fordelt på sone i sesongen 2011/ 2012 (ved sesongstart)

	Kvote (tonn)	GØS (tonn)	IØS (tonn)	Jan Mayen (tonn)
Trepartsavtalen (Artikkel 3)	58 560	58 560	20 496	58 560
Trepartsavtalen (Artikkel 6) - kompensasjonstillegg	11 700		4 095	11 700
Smutthullavtalen	24 411		24 411	
EU-avtalen (ikke avklart)	0			
Totalt	94 671	58 560	49 002	70 260

15. juli 2011 ble det avklart at den foreløpige norske totalkvoten innværende sesong ble økt med 7 965 tonn lodde, fra 94 671 tonn til 102 636 tonn. Økningen på 7 965 tonn lodde skyldes et kvantum Norge har hatt til gode fra EU fra loddeseongen 2004. Kvantumet kunne utelukkende fiskes i Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen.

Dette gir en ny oversikt over foreløpig norsk kvote fordelt på sone i sesongen 2011/ 2012.

Tabell 2: Foreløpig norsk kvote fordelt på sone i sesongen 2011/ 2012 (per 15. juli 2011)

	Kvote (tonn)	GØS (tonn)	IØS (tonn)	Jan Mayen (tonn)
Trepartsavtalen (Artikkel 3)	58 560	58 560	20 496	58 560
Trepartsavtalen (Artikkel 6) - kompensasjonstillegg	11 700		4 095	11 700
Smutthullavtalen	24 411		24 411	
EU-avtalen	7 965	7 965		7 965
Totalt	102 636	66 525	49 002	78 225

3 REGULERING AV FISKET SESONGEN 2011/ 2012

3.1 DELTAKELSE

Kun fartøy med ringnottillatelse kan delta i loddefisket ved Grønland, Island og Jan Mayen i 2011/ 2012

3.2 ÅPNINGSDATO

Fisket ble åpnet 8. juli 2011 kl. 15.00 i fiskerisonen ved Grønland og fiskevernsonen ved Jan Mayen.

I Islands økonomiske sone ble fisket åpnet 1. oktober 2011.

3.3 PÅMELDING/AVMELDING

Norges Fiskarlag ga innspill i forkant av vårens reguleringsmøte om at påmelding ikke ble ansett nødvendig for sommerloddefisket, men at det burde tas utgangspunkt i at alle fartøyene i den konsesjonspliktige ringnotflåten ville delta. På reguleringsmøtet i juni var det enighet i både næring og forvaltning om at man av hensyn til forenkling kunne vurdere en ordning med avmelding til fisket i stedet for påmelding. I skriftlig innspill til reguleringen var Pelagisk forening fortsatt av den mening at en avmeldingsordning burde benyttes. Norges Fiskarlag og

Fiskebåtrederne forbund gikk imidlertid inn for at man ikke skulle ha noen ordning med verken avmelding eller påmelding for sommerfisket etter lodde, av hensyn til å kunne starte opp fisket raskere.

Fiskeridirektoratet fant at det vil være mulig å fastsette kvotene for sommerloddefisket på en hensiktsmessig måte uten en påmelding/avmeldingsordning. Dermed ble forskriften utformet slik at det kun er hjemmel til å innføre en ordning med påmelding/avmelding til fisket etter lodde i Islands økonomiske sone.

3.4 UTSEILING OG INNSEILINGSSTOPP

Ingen fartøy kan foreta utseiling uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag. Ved utseiling må fartøy være faktisk utlosset, ha loddenot om bord og ha forlatt land/kai.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for utseiling. Videre kan Norges Sildesalgslag eller Fiskeridirektoratet fastsette utseilingsstopp.

Norges Sildesalgslag eller Fiskeridirektoratet kan fastsette innseilingsstopp til Grønlands fiskerisone, Islands økonomiske sone og fiskerisonen ved Jan Mayen.

3.5 RAPPORTERING

Reguleringsmøtet våren 2011 ga sin tilslutning til Fiskeridirektørens forslag om en forenkling av tidligere års rapporteringsrutiner for fartøyene. Forslaget ville medføre at Fiskeridirektoratet skulle rapportere på vegne av fartøyene, på bakgrunn av data fra elektronisk fangstdagbok. Fiskeridirektoratet forsøkte å få implementert dette sommeren 2011, men mottok tilbakemelding fra grønlandske myndigheter om at dette ennå ikke ville være mulig, ut fra teknisk kapasitet. Fartøyene ble dermed pålagt å rapportere manuelt til grønlandske myndigheter.

3.6 MAKSIMALKVOTER

Loddefisket ved Grønland, Island og Jan Mayen inneværende sesong er regulert med maksimalkvoter, basert på ”universalnøkkelen”.

Før reguleringen av loddefisket ved Grønland, Island og Jan Mayen var fastsatt var det knyttet stor usikkerhet til hvor mange som ville delta i et sommerloddefiske ved Grønland og Jan Mayen. Det var uvisst hvor lønnsomt et sommerloddefiske ville være, da det var usikkerhet knyttet til tilgjengelig av lodden i området, samt kvaliteten. Forrige sesong det var sommerloddefiske var i 2004.

Det var derfor et ønske fra næringen om at reguleringen la til rette for et betydelig incentiv for fartøyene til å delta i sommerloddefisket ved Grønland og Jan Mayen. Samtidig var det et ønske om at reguleringen skulle sikre at det kvantumet som kunne fiskes i Islands økonomiske sone gjenstod da fisket i denne sonen åpnet 1. oktober 2011.

Fisket ble derfor regulert ved to kvotekomponenter, en delkvote i Islands økonomiske sone og en ved Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen.

3.6.1 Islands økonomiske sone

Kvotekomponenten for Islands økonomiske sone (Island-komponenten) skulle gi deltakerne forutsigbarhet og sikkerhet på at dersom et fartøy ønsket å delta i fisket i denne sonen hadde fartøyet selv mulighet til å "spare" dette kvantumet. Næringen var opptatt av at faktoren var basert på det som maksimalt kan tas i Islands økonomiske sone, det vil si soneadgangen. Norge har for sesongen 2011/ 2012 en soneadgang på totalt 49 002 tonn (jf. pkt 2). Ved fastsettelse av faktoren forutsatte Fiskeridirektoratet at samtlige 80 konsesjonspliktige ringnotfartøy ville delta. Det ble fastsatt en faktor uten overregulering på 1,17.

3.6.2 Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen

Kvotekomponenten for Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen (GJM-komponenten) er basert på det kvantumet som måtte fiskes utenfor Islands økonomiske sone, det vil si 45 669 tonn ved sesongstart. Tilsvarende som for Island-komponenten forutsatte Fiskeridirektoratet at samtlige 80 konsesjonspliktige ringnotfartøy ville delta. Det ble fastsatt en faktor på 1,4, med en overregulering på om lag 30 %.

For å sikre at fartøy som ønsket det kunne ta kvoten sin i Islands økonomiske sone, ble fisket på GJM-komponenten avgrenset til en ramme på 45 669 tonn ved sesongstart. Det avgrensede kvantumet ble 15. juli 2011 økt til 53 634 tonn (jf. pkt. 2).

3.6.3 Fleksibilitet på fiske på kvotekomponentene

Reguleringen åpnet for at et fartøy kunne fiske hele eller deler av kvoten det er tildelt for fiske i Islands økonomiske sone i Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen. Soneadgangen i Grønlands fiskerisone begrenset dette fisket.

Fangst i Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen avregnes først GJM-komponenten og deretter Island-komponenten.

4 UTVIKLINGEN I FISKET

4.1 SOMMERLODDEFISKET VED GRØNLAND OG JAN MAYEN

Da det ikke var noen ordning for påmelding/ avmelding for loddefisket ved Grønland og Jan Mayen var det vanskelig å forutse deltakelsen i fisket da faktoren ble satt til 1,4 8. juli 2011.

15. juli 2011 hadde 32 fartøy tatt utseiling. Norges Sildesalgslag anslo på det tidspunktet at det ikke var usannsynlig at flere fartøy ville ta utseiling og at antall deltakende fartøy kunne nærme seg 40. På bakgrunn av dette, samt villighet i næringen til å akseptere den potensielle risikoen ved en brå utseilingsstopp, ble kvotefaktoren økt 15. juli 2011 til 2,0. Kvotefaktoren var da overregulert med om lag 83 %.

Senere samme dato ble totalkvoten og soneadgangen i Grønlands fiskerisone økt med 7 965 tonn (jf. pkt. 2). Fiskeridirektoratet mottok innspill fra næringen som anbefalte at kvotefaktoren ble justert noe for å sikre at økningen i totalkvoten blir tatt. Kvotefaktoren ble derfor økt ytterligere til 2,3 tirsdag 19. juli 2011. Overreguleringsgraden ble holdt uendret.

22. juli 2011 ble det fastsatt en utseilingsstopp for fiske etter lodde i Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen, på GJM-komponenten. Bakgrunnen var fangsstatistikk og lastekapasitet på feltet. Det ble totalt fisket 52 984 tonn på denne kvotekomponenten, noe som gir et restkvantum på 650 tonn. Om lag 60 % av fartøyene som deltok i fisket på GJM-komponenten, fisket også på Island-komponenten i Grønlands fiskerisone.

Fartøy kunne også etter 22. juli 2011 ta utseiling for å fiske i Grønlands fiskerisone og fiskerisonen ved Jan Mayen, men da kun på gjenstående kvote på Island-komponenten. Kun 1 fartøy valgte å gjøre dette. Det ble totalt fisket 5 310 tonn på Island-komponenten i Grønlands fiskerisone.

4 fartøy overfisket Island-komponenten i Grønlands fiskerisone med totalt 199 tonn. Dette kvantumet avregnes GJM-komponenten.

I alt deltok 43 fartøy i sommerloddefiske ved Grønland og Jan Mayen. Totalt ble det fisket 58 493 tonn lodde i Grønlands sone. Det ble ikke fisket i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Tabell 3 viser totalfangst, samt fangst på kvotekomponentene for inneværende sesong.

Tabell 3: Fangststatistikk for loddefiske sesongen 2011/2012

Kvotekomponent	Kvote (tonn)	Fangst fordelt på sone (tonn)			Rest (tonn)
		IØS	GØS	JM	
Grønland og Jan Mayen	53 634	0	53 183 ¹	0	451
Island	49 002	0	5 310	0	43 692
Totalt	102 636	0	58 493	0	44 143

Kilde: Beregninger av Fiskeridirektoratet per 29. september 2011, basert landings- og sluttsedler per 28. september 2011

¹ Inkludert overfiske på 199 tonn på den islandske komponenten i Grønlands fiskerisone

4.2 FISKET I ISLANDS ØKONOMISKE SONE

Fisket i Islands økonomiske sone ble åpnet 1. oktober 2011, men det ventes at flåten først vil starte fiske i januar 2012. Dette på bakgrunn av tilgjengeligheten av lodde i sonen.

Fiskeridirektoratet vil legge opp til en påmeldings-/ avmeldingsordning for fisket etter lodde i Islands økonomiske sone.

NOTAT

Saksnummer: 11/8257	Fra: Ingvild Bergan
Dato: 19.01.2012	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 46802612
	E-post: ingvild.bergan@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Inger-Anne Arvesen

Ola Roth Johnsen

**REGULERINGSMØTETS BEHANDLING AV SAK 32/2011 ORIENTERING OM
FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN
2011/2012**

Orientering om fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 2011/2012 ble behandlet som sak 32/2011 under Reguleringsmøtet, som ble avholdt 3. og 4. november 2011.

Reguleringsmøtets behandling

Det fremkom ikke kommentarer til saksdokumentene.

Sak 33/2011

Regulering av fisket etter vassild i 2012

SAK 33/2011

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringen fra 2011 der all fangst av vassild i Norges økonomiske sone belaster totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket periodiseres ved at 1 755 tonn vassild (15 % av kvoten) fiskes i andre periode.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med like maksimalkvoter og at maksimalkvoten blir satt til 600 tonn i fisket etter vassild i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår for øvrig en videreføring av reguleringsopplegget fra 2011.

2 FISKE ETTER VASSILD I NORGES ØKONOMISKE SONE

Havforskningsinstituttet foretok ikke bestandskartlegging av vassild i perioden 1993-2006.

På grunn av usikkerheten om bestandssituasjonen har fisket etter vassild vært kvoteregulert fra juli 2006. Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 20 562 tonn vassild nord for 62°N i 2006. Fra og med 2007 har fisket vært begrenset av en kvote på 12 000 tonn som har vært periodisert.

2.1 FISKET I 2010

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, oppfisket kvantum og førstehandsverdi fordelt på første og andre perioden i fisket etter vassild i 2010. Det ble avsatt 300 tonn vassild til forskningsfangst.

Tabell 1: Kvote, fangst og førstehandsverdi i 2010

Fartøygruppe	Kvote (tonn)	Ant. Tillatelser	Ant. brukte tillatelser	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)
Første periode	9 945	32	20	10 232	27 836
Andre periode	1 755	32	10	1 560	4 829
Totalt	11 700	32	22	11 792	32 665

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 28. september 2011

Totalkvoten var periodisert med 9 945 tonn for perioden 15. februar – 17. mai og 1 755 tonn for perioden 18. mai - 31. desember.

Fisket ble fra fangststart regulert med maksimalkvoter på 600 tonn vassild. Fartøy med vassildtråltillatelse fisket totalt 10 232 tonn første periode, dvs. 287 tonn mer enn kvoten på 9 945 tonn. Det er registrert fangst på totalt 20 fartøy i vårfisket, mot 19 fartøy i 2009 og 18 i årene 2007 og 2008. Vårfisket ble avviklet uten omsetningsmessige problemer. Det har vært god tilgjengelighet av vassild på feltene.

Flere av fartøyene som tradisjonelt fisker vassild om sommeren deltok i fisket i første periode og ble da ferdige med maksimalkvotene sine. For å legge til rette for fiske på andre periodekvote ble maksimalkvoten økt fra 600 tonn til 925 tonn den 21. mai. Det ble da tatt høyde for et bifangstfiske i andre periode. Som følge av at forskningskvoten på 300 tonn ikke ble utnyttet, ble det ordinære fisket ikke stoppet da kvoten på 11 700 tonn vassild var tatt. Fisket ble stoppet 15. november 2010.

Det er registrert fangst på 10 fartøy andre periode, av disse har 5 fartøy drevet direktefiske. Det ble fisket 1 560 tonn av andre periodekvote på 1 755 tonn. På grunn av at overfisket i første periode, samt bifangst i andre fiskeri, gikk til fratrukk på kvoten andre periode ble totalkvoten overfisket med 201 tonn i 2010.

2.2 FISKET I 2011

2.2.1 Kvotesituasjonen i 2011

Tradisjonelt har fisket etter vassild vært regulert nord for 62°N, mens fisket sør for 62°N har vært uregulert. Havforskningsinstituttets tilrådning for 2010 og en overveiende sannsynlighet for at vassild nord og sør for 62°N tilhører samme bestand, førte til at reguleringen av vassild fra 2010 omfattet hele Norges økonomiske sone (NØS).

All fangst av vassild i NØS skal avregnes totalkvoten på 12 000 tonn. Det ble avsatt 300 tonn vassild til forskningsfangst. Innenfor totalkvoten på 11 700 tonn ble fisket periodisert slik at minst 2 340 tonn måtte fiskes etter 1. juni.

2.2.2. Avviklingen av fisket

Bare fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan delta i direktefisket etter vassild.

Ønske om å sikre industrien jevn råstofftilførsel av god kvalitet har medført at åpningsdato er blitt satt til medio februar. Fisket ble i første periode regulert med maksimalkvoter på 500 tonn. Vassildfisket er i 2011 delt opp i følgende periodiseringer: 14. februar – 31. mai og 1. juni – 31. desember.

21 fartøy fisket totalt 9 078 tonn i første periode, dvs. 282 tonn mindre enn periodekvoten.

Fiskeriet har vært avviklet greit uten noen omsetningsmessige problem. Det har vært god tilgjengelighet av vassild på feltene. Første leveringsdato i 2011 var 18. februar. Flere fartøy gikk en tur på vassilda før de gikk på loddefisket, for så å returnere til vassildfisket. Fartøyene som tradisjonelt fisker vassild om sommeren deltok også i år i første periode og fisket hele eller deler av maksimalkvoten sin. Det var tidlig nødvendig å øke maksimalkvoten i andre periode for å få periodekvoten oppfisket. Maksimalkvoten ble økt fra 500 tonn til 1 060 tonn den 3. juni. Det ble da tatt høyde for et bifangstfiske i andre periode. Per 28. september er det fisket 1 424 tonn av andre periodekvote på 2 340 tonn. Det er registrert fangst på 7 fartøy, av disse har 4 fartøy drevet direktefiske. To fartøy har på grunn av havari vært ute av fisket andre periode, fartøyene er nå på feltet og fisker vassild.

Tabell 2: Kvote, fordeling og fangst av vassild i 2011

	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
Totalt 2011	12 000	
Forskningskvote	300	
Kvote til fordeling	11 700	
Fangst vassildtrålere N62°N		
1. Periode	9 360	9 078
2. Periode	2 340	1 424
Totalt vassildtrålere		~10 501
Bifangst N62°N		9
Bifangst S62°N (inkl. vassildtrål)		225
Total fangst 2011		10 735
Overfiske		-1 199

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 28. september 2011

Per 28. september gjenstår det 1 199 tonn av totalkvoten på 12 000 tonn.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2012

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

Havforskningsinstituttet (HI) konkluderer med følgende når det gjelder bestandssituasjonen for vassild:

”Prøvetaking fra fiskeriene i 2011 indikerer at store og gamle individer utgjør en mindre andel av bestanden nå enn på 1980-tallet. Tallene fra 2011 viser lite forandring sammenlignet med årene 2009-2010. Manglende tokt-tidsserier på utvikling i akustiske mengdeestimerer de senere årene og manglende kunnskap om bestandsinndeling tilsier forsiktighet i forvaltningen av vassildfisket. ICES anbefaler reduksjon i fiske på den forvaltningsenheten som vassild i norske farvann kommer under. Havforskningsinstituttet har de senere år anbefalt maks kvote på under 10 000 tonn mens kvoten har blitt satt 20 % høyere, dvs. 12 000 tonn. Det anbefales at totalkvoten av vassild i norsk sone ikke overskrider 10 000 tonn i 2012.

Det er fordelaktig for overvåking av vassild i norske farvann at det så smått begynner å danne seg en tidsserie med prøver fra fiskeriene som gjør det mulig å spore eventuelle forandringer i

lengde- og aldersstrukturen, for eksempel om andelen større fisk øker i fremtiden. Det er derfor viktig at denne prøvetakingen fortsetter.”

Uttalelse fra Havforskningsinstituttet vedrørende tilrådning om totalkvote i 2012 følger vedlagt (./).

4 REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2012

Fiskeridirektøren legger til grunn at reguleringen av fisket etter vassild også i 2012 omfatter hele Norges økonomiske sone.

4.1 TOTALKVOTE

HI anbefaler som foregående år en totalkvote i fisket etter vassild for 2012 på 10 000 tonn. Instituttets analyse av lengde og aldersdata fra fiskeriene i Norge i 2011 gir som før grunnlag til noe bekymring angående bestandsutviklingen. De mener videre at det fortsatt er usikkerhet om bestandsstrukturen for vassild i Nord-Atlanteren

Fiskeridirektøren konstaterer at HI mener bestandssituasjonen fremdeles er usikker. HI har siden 2006 uttrykt bekymring for bestanden, men har nylig startet arbeidet med å etablere ny tidsserie for vassildbestanden. I mangel av direkte bestandsestimater har HI siden 2007 anbefalt en kvote på under 10 000 tonn vassild for direktefiske etter vassild. Dette er det kvantum som erfaringsmessig har gitt stabilt fiske i lengre periode.

Fiskeridirektøren vil blant annet av hensyn til å sikre fiskeindustrien muligheten til en stabil råstofftilførsel, samt økonomisk lønnsomhet for de deltagende fartøyene, foreslå en videreføring av dagens kvote.

Fiskeridirektøren foreslår en totalkvote på 12 000 tonn vassild i Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektoratet har kartlagt behovet for forsknings- og undervisningskvoter for 2012 og det er meldt inn behov for 300 tonn vassild. Det legges til grunn at Fiskeri- og kystdepartementet vil fastsette en forsknings- og undervisningskvote på 300 tonn vassild. Denne kvoten avregnes, som i øvrige fiskerier, totalkvoten.

I 2010 ble det bestemt, til tross for problemene med å kalkulere mengden bifangst, spesielt i industritrålfisket, at all bifangst av vassild skal trekkes fra totalkvoten. På grunn av usikkerhet knyttet til estimering av bifangst er det ikke hensiktsmessig med egen avsetning. Det synes således mer hensiktsmessig å ta hensyn til dette når en beregner et eventuelt stoppgrunnlag for fisket. Tabellen under viser fangst av vassild fordelt på direktefiske og bifangst i årene 2006-2011.

Tabell 3: Fangst av vassild fordelt på direktefiske og bifangst i årene 2006-2011

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Vassildtrålfangst (t)	20 562	12 790	11 663	11 910	11 684	10 501
Bifangst (t) nord for 62°N	604	297	212	19	13	9
Bifangst (t) sør for 62°N	1 399	1 670	960	865	418	225
Herav fangst (t) fra vassildtrålere	137	186	196	118	36	105
Totalt (tonn)	22 565	14 757	12 835	12 794	12 115	10 735

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 28. september 2011

4.2 DELTAKELSE I FISKET

Det er ikke knyttet størrelsesbegrensning til hvilke fartøy som kan tildeles vassildtråltillatelse, det er derfor stor variasjon i fartøyenes størrelse og kapasitet.

Per 28. september 2011 er det i følge Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister 30 aktive vassildtråltillatelser.

4.3 ÅPNINGSDATO

Med bakgrunn i at man ønsket å forskyve sesongen utover i tid, samt å sikre industrien en jevn tilførsel av råstoff av god kvalitet, har man siden 2008 fastsatt en senere oppstartsdato i fisket etter vassild enn 1. januar.

På grunn av fare for innblanding av sild, samt at industrien er opptatt med produksjon av sild i januar og et godt stykke ut i februar, tilrådes det fortsatt å ha en senere åpningsdato i fisket etter vassild i 2012. Aktuell dato vil da være mandag 13. februar.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter vassild åpnes 13. februar 2012.

4.4 PERIODISERING

Etter fratrekk av kvote til forsknings- og undervisningsformål vil norsk kvote være 11 700 tonn i 2012.

Reguleringen av vassild og gjennomføringen av denne er i stor grad preget av politiske målsettinger om å støtte en spesialisert landindustri på Trøndelagskysten.

Siden vassildfisket ble regulert i 2007 har norsk kvote vært periodisert i to perioder hvor det vesentlige av kvoten har vært fisket før medio mai, se tabell 4 nedenfor.

Tabell 4: Fordeling (%) av totalkvote i perioder

	1. periode	2. periode
2007	75	25
2008	80	20
2009	80	20
2010	85	15
2011	80	20

I 2011 ble kvantumet andre periode satt til 20 %, dvs. 2 340 tonn.

Per 28. september er det ifølge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister fisket totalt 10 735 tonn vassild av norske fartøy i NØS. Av dette er 10 501 tonn fisket av fartøy med vassildtråltillatelse. Det resterende kvantum på 234 tonn er tatt av andre fartøy som bifangst i andre fiskerier nord og sør for 62°N.

Tabell 5 viser fangst av vassild fisket av fartøy med vassildtråltillatelse i perioden 2003-2011, fordelt på måneder.

Tabell 5: Fangst (tonn) fordelt på måned for årene 2003-2011

MÅNED	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
1	11	0	1	0	11	0	0	0	0
2	14	4	271	803	800	693	1 912	1 424	1 693
3	822	2 700	4 214	6 737	6 956	6 409	4 075	1 342	3 263
4	3 257	4 931	7 692	8 753	2 072	2 663	4 029	6 781	3 603
5	1 993	1 598	1 758	1 291	88	220	197	1 075	519
6	665	1 045	791	404	748	133	989	770	749
7	459	650	925	917	783	77	1	8	67
8	781	405	868	1 184	524	510	99	5	348
9	176	99	177	393	503	633	116	202	261
10	85	35	252	55	291	254	353	113	
11	53	20	21	1	0	67	50	73	
12	5	9	32	24	14	4	89	0	
Totalt	8 321	11 497	17 002	20 563	12 790	11 663	11 910	11 792	~10 501

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 28. september 2011.

Tabell 6 viser fangst av vassild fisket av fartøy med vassildtråltillatelse i årene 2003-2011, fordelt på første og andre periode.

Tabell 6: Fangst (tonn) fordelt på periode for årene 2003-2011

PERIODE	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
1. periode	6 097	9 233	13 936	17 585	9 927	9 906	10 212	10 233	9 078
2. periode	2 224	2 264	3 066	2 978	2 863	1 757	1 698	1 560	1 424
Totalt	8 321	11 497	17 002	20 563	12 790	11 663	11 910	11 792	~10 501

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 28. september 2011.

I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 8. september ble første fangst levert 18. februar 2011. Det var en jevn råstoffleveranse helt til siste fangst ble levert 31. mai. Første fangst andre periode ble levert 8. juni.

Per 28. september 2011 er det registrert fangst på 21 fartøy i første periode, av disse har 13 fartøy fisket på eller over kvoten sin i første periode. Det gjennomsnittlige overfisket for disse var 42 tonn, ett fartøy overfisket med 155 tonn. Det er tradisjonelt færre fartøy som driver direktefiske i andre periode, per 28. september er det registrert 4 fartøy på direktefiske i 2011. Disse deltar også i fisket i første periode. For å legge til rette for fiske og for å ta opp totalkvoten i andre periode har maksimalkvoten blitt økt i starten av andre periode de siste årene.

Med bakgrunn i den lave deltagelsen i andre periode er gruppen sårbar for ytre omstendigheter som havari eller endringer i flåten. Da det er ønskelig å redusere denne sårbarheten, men samtidig ivareta industrien som er avhengig av ferskt råstoff, vil Fiskeridirektøren foreslå at det settes en periodekvote på 15 % av totalkvoten til andre periode.

Periodisering sprer fisket ut over de ønskede tidsintervaller, en unngår således en situasjon hvor totalkvoten blir fisket opp på et kort tidsrom. En utfordring med måten en regulerer på i dag er at få fartøy deltar i fisket i andre periode. Disse fartøyene ender opp med fangster som langt overstiger det fartøyene som kun deltar i første periode lander, pga den relativt lave maksimalkvoten i første periode. Ved å ta bort periodiseringen vil en redusere sannsynligheten for å måtte reforedele senere. Denne løsningen kan lede til at fisket konsentreres til tidlig på året, da fisket er lettest.

Argumentet for periodisering har historisk blitt begrunnet med at landindustrien trenger jevn tilførsel av ferskt råstoff. Generelt er det slik at den mindre vassilda går til farseproduksjon, mens de større fryses inn og eksporteres. Fiskeridirektoratets register per 28. september viser at i 2011 er 5 595 tonn av 10 735 tonn innmeldt til ferskt konsum, i hele 2010 ble 6 842 tonn av 11 762 anvendt på samme måte.

Fiskeridirektøren foreslår at andre periode åpner 1. juni.

Fiskeridirektøren foreslår at det av totalkvoten på 11 700 tonn vassild blir avsatt en periodekvote på 1 755 tonn i fisket etter vassild for perioden etter 1. juni.

Fiskeridirektøren foreslår at et eventuelt overfiske av første periodekvote blir fratrukket andre periodekvote.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at bifangst av vassild i andre fiskeri av fartøy med vassildtråttillatelse skal avregnes periodekvoten.

4.5 MAKSIMALKVOTE

Dette fisket har tradisjonelt vært regulert med like maksimalkvoter de siste årene. Fiskeridirektøren viser til at vassildfisket i 2012 bør reguleres slik at man unngår kappfiske, samt sikrer industrien jevn råstofftilførsel. Det siste året har fisket innenfor rammen av en maksimalkvote på 500 tonn vært avviklet i et hensiktsmessig tempo.

I 2007, 2008, 2009 og 2010 ble det registrert fangst av vassild på hhv. 18, 20, 19 og 20 vassildtråltillatelser i første periode. Per 28. september 2011 er det registrert fangst på 21 vassildtråltillatelser. 16 fartøy fisket omtrent maksimalkvoten sin på 500 tonn, to fartøy fisket rundt 300 tonn mens tre fartøy fisket små mengder vassild.

Tabell 7 illustrerer hvordan vassildfisket første periode i 2012 kan bli dersom det forutsettes en totalkvote på 11 700 tonn, første periodekvote på 9 945 tonn (85 % av totalkvoten), samme deltagelse som i 2011 og maksimalkvoter på henholdsvis 500, 600 og 700 tonn. Overregulering er beregnet i forhold til et vårfiske på maksimum 9 945 tonn.

Tabell 7: Overregulering ved maksimalkvoter på 500 tonn, 600 tonn og 700 tonn.

År	2012		
	500	600	700
Maksimalkvote (tonn)			
Kvote 13.02 - 31.05 (tonn)	9 945	9 945	9 945
Totalt antall vassildtråltillatelser	30	30	30
Fiske med maks. kvote (tonn)	15 000	18 000	21 000
Matematisk overregulering (tonn)	5 055	8 055	11 055
Matematisk overregulering (%)	50,8	81	111,2
Antall deltagende tillatelser 2011	21	21	21
Fiske ved maks. kvote (tonn)	10 500	12 600	14 700
Overregulering i forhold til faktisk deltagelse i 2011 (tonn)	555	2 655	4 755
Overregulering i forhold til faktisk deltagelse i 2011 (%)	5,6	26,7	47,8

Kilde: Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltagerregister per 28. september 2011

Dersom man i 2012 forventer samme deltagelse som i 2011, samt at alle fartøyene utnytter kvoten sin, vil en maksimalkvote på 500 tonn (samme som inneværende år) medføre et overfiske på 555 tonn dvs. 5,6 %.

En maksimalkvote på 700 tonn og samme deltagelse som i 2011 vil kunne innebære et overfiske på 4 755 tonn. Dersom alle fartøy som har vassildtråltillatelse deltar i fisket og fisker hele maksimalkvoten sin vil dette medføre et overfiske på 11 055 tonn, dvs. ca. 111 %.

Maksimalkvoten må ses i sammenheng med størrelsen på første periodekvote. Med den foreslåtte endringen i periodiseringen vil Fiskeridirektøren for 2012 tilrå en maksimalkvote på 600 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med like maksimalkvoter og at maksimalkvoten blir satt til 600 tonn i fisket etter vassild.

Maksimalkvoten er forsøkt tilpasset første periode. Maksimalkvoten vil bli justert, eventuelt opphevet dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimumkvoten dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

4.6 BIFANGST

Fiskeridirektøren foreslår at dagens bifangstbestemmelse i fisket etter vassild videreføres i 2012.

4.7 KVOTEUTNYTTELSE

I utgangspunktet kan hvert fartøy bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskesklag innenfor det enkelte reguleringsåret. Fiskeri- og kystdepartementet endret bestemmelsen om kvoteutnyttelse med virkning fra 5. oktober 2011, slik at det kan gjøres unntak dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse.

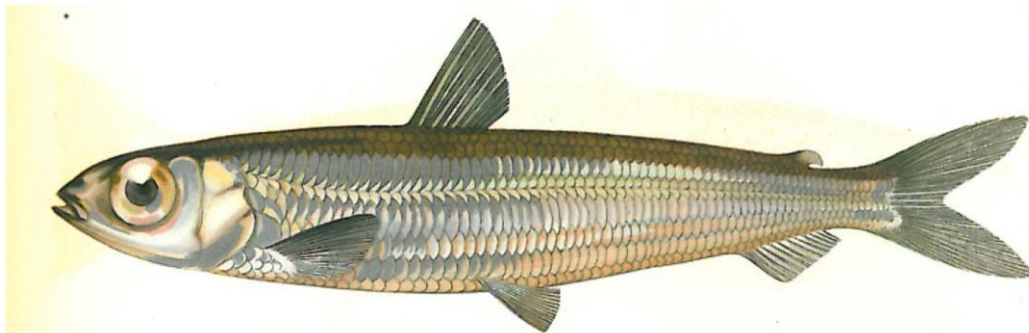
**Status for vassild i Norge
og forvaltningsråd for fiske i 2012**

Av Elvar H. Hallfredsson og Lise Heggebakken

Status for vassild i Norge og forvaltningsråd for fiske i 2012

Av

Elvar H. Hallfredsson og Lise Heggebakken

Innholdsfortegnelse

Forvaltningsråd	5
Forvaltningshistorie	5
Rådgivingsgrunnlag	5
Prøver fra fangstene 2011	7
Konklusjon..	8
Referanser...	9

Forvaltningsråd

ICES rådgivningen for vassild gjelder for to år og rådet for 2012 er derfor det samme som for 2011. For forvaltningsenheten som den norske vassilda tilhører er anbefalingen at fiskeriene ikke burde økes i 2012 og reduksjon burde vurderes. Arten, som er saktevoksende, tåler kun lav beskatningsrate og er utsatt for lokalt nedfiske på grunn av aggregerende adferd. I mangel av direkte bestandsestimater eller data til analytiske bestandsvurderinger har Havforskningsinstituttet for 2007-2011 anbefalt kvote under 10 000 tonn for direktefiske etter vassild i Norge. Dette er det kvantum som tidligere ga stabilt fiske i lengre perioder. Kvoten har i de samme årene blitt satt 20 % høyere, dvs. 12 000 tonn. Analyse av lengde og aldersdata fra fiskeriene i Norge i 2011 gir grunnlag til noe bekymring angående bestandsutviklingen, og det er fortsatt usikkerhet rundt bestandsstrukturen for vassild i nord Atlanteren.

Det anbefales at totalkvoten av vassild i norsk sone ikke overskrider 10 000 tonn i 2012.

Forvaltningshistorie

I en periode etter 1983 var det kvote på vassild, men kvotereguleringen ble fjernet da fangstene aldri overskred kvoten. I lang tid holdt fangstene seg stabilt rundt 10 000 tonn (figur 1). I 2004 og 2005 ble det en markert økning i fangstene og det kom bekymringsmeldinger grunnet redusert fangbarhet og fravær av stor fisk i fangstene. Norske myndigheter innførte kvote igjen og i 2007 ble kvoten satt til 12 000 tonn (Bergstad et al. 2008). Den samme kvoten ble også satt for 2008 og 2009. For 2010 kom det forandring i forskriftene (Forskrift J-237-2009). Disse forandringene medførte forbud for norske fartøy å fiske og lande vassild. Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan i Norges økonomiske sone innenfor en totalkvote (12 000 tonn i 2011) fiske og lande vassild. Innenfor totalkvoten avsettes en periodekvote (1755 tonn i 2010) til fiske etter 17. mai. Det enkelte fartøy kan fiske og lande inntil 600 tonn vassild. For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Det samme gjelder for fartøy med vassildtråltillatelse dersom maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

Rådgivningsgrunnlag

Bestandsstrukturen for vassild er ukjent, og i ICES anses vassild i nordøst Atlanteren å være en forvaltningsenhet, med unntak av vassild ved Island. For forvaltningsenheten anbefaler ICES at fiskeriene i 2012 ikke burde økes og at reduksjon burde vurderes, med henblikk til toktdata som tyder på nedgang i bestanden (ICES 2010a, ICES 2011). Det vises til tokt rundt Færøyene og spanske tokt på Porcupine-banken. ICES har med i sin avveining akustiske tokt i Norge fra 2007 og 2009, men siden toktene ikke foreløpig kan anses som del av en sammenhengende toktserie som kan gi indikasjoner på trender i bestandsutviklingen, veier disse toktene mindre i vurderingen. Fangstene av forvaltningsenheten er per i dag på et relativt høyt nivå historisk sett, med Norge og Færøyene som største aktører (figur 1).

ICES foreslår forbedringer i datagrunnlaget for vassild i Nord Atlanteren. Det nevnes innsamling av biologiske data fra EU fiskeriene, forbedret innsamling av data fra norske fiskerier, opprettelse av akustisk tidsserie i Norske farvann og dypere stasjoner på færøyske tokt (ICES 2010a).

Vassild var blant de dyphavsartene som ble behandlet på et såkalt "benchmark" møte i ICES i februar 2010 der rådgivingsmetodene ble vurdert. For vassild var bestandsoppdelingen et hovedtema (ICES 2010b, Hallfredsson 2010a.) For å kunne vite mer om bestandsstrukturen for vassild i Nord Atlanteren anbefales det en helhetlig tilnærming i metoder (som genetikk, morfometri og merkeforsøk) for hele utbredelsesområdet for vassild i Nord Atlanteren (ICES 2010a, ICES 2010b, ICES 2010c).

I nære farvann er det er mulig at vassild i Skagerrak kan være en egen bestand, mens den i Nordsjøen (ICES område IVa) trolig er en komponent av den samme bestanden som den nord for 62°N (Bergstad 1993, Johannessen og Monstad 2003, Monstad og Johannessen 2003). Det er også sannsynlig at vassild sprer seg utover utenom gytesesongen og den som fanges utenom den tid i Nordsjøen kan da være fra begge eventuelle bestander. Under toktet i Nordsjøen og Skagerrak, 2007, ble det registrert svært små mengder vassild. Antagelig ble det toktet gjennomført for sent på året til å fange opp antatte gyteansamlinger av vassild (Bergstad et al. 2008) men det er likevel grunn til å tro at vassildforekomstene i dette området er reduserte. Tidligere var det forekomster i Skagerrak som dannet grunnlag for et begrenset direkte fiske etter vassild (Bergstad et al. 2008).

På "Benchmark" møtet ble akustikk vurdert som mengdemålingsmetodikk for vassild. Norge har hittil ledet an for å kunne bruke denne metoden på arten. Møtet vurderte akustikk som egnet metode for bruk på vassild blant annet med tanke på vertikal fordeling og anbefalte opprettelse av tidsserier med akustiske mengdemålinger for vassild (ICES 2010b, Harbitz 2010).

Informasjon om bestandstilørighet, bestandsutvikling, samt alders og lengdesammensetning av vassildforekomstene i norske farvann er fortsatt mangelfull. For å bedre dette er man i gang med å etablere tidsserier med prøvetaking fra fiskeriene. I tillegg har Havforskningsinstituttet utarbeidet en flerårig toktplan for datainnsamling av dyphavs fisk (Harbitz et al. 2010), hvor akustiske tokt hvert andre år på kontinentalskråningen mellom 62°N-74°N inngår. Hovedformålet med disse akustiske toktene er mengdemåling av snabeluer og vassild. Gjennomføringen av et slikt tokt i 2012 er nå til vurdering opp mot instituttets øvrige toktbehov.

Bedre bestandsovervåking vil kunne medføre bedre oversikt over års-variasjoner i bestandsstørrelsen og slik avdekke muligheter for økt uttak i perioder, noe dagens kunnskapsnivå ikke gir grunnlag for.

Prøver fra fangstene 2011

I samarbeid med Fiskeridirektoratets regionale inspektører har Havforskningsinstituttet fått prøver av vassild fra fiskemottakene i 2009, 2010 og 2011. I 2010 og 2011 har det også kommet data fra prøvetaking om bord i en referanseflåtebåt (Cetus). I tillegg til målinger gjort på stedet fikk Havforskningsinstituttet i begge tilfeller tilsendt frosne individprøver til full biologisk prøvetaking, inkludert aldersbestemmelse. Det er svært ønskelig å fortsette dette samarbeidet og utvide det slik at en får best mulig representativ prøvetaking fra fiskeriene. Med tiden vil denne prøvetakingen gi verdifull informasjon om forandringer i bestandsstrukturen.

I 2011 fikk Havforskningsinstituttet lengdemålinger fra femten prøver og fem individprøver tatt fra ulike fangster i direktefiske etter vassild og lengdemålinger fra ni prøver av vassild tatt som bifangst i fiske i Nordsjøen (Tabell 1, figur 1).

Prøver fra fiskeriene ble tatt i tidsrommet 21. februar til 10. april 2011. Prøvene ble analysert separat for fire fangstfelter: Trænadjupet, Trænaegga, Skjoldryggen og Gardsholbanken . Prøvene fra referansebåten kom fra alle feltene, mens prøvene tatt av Fiskeridirektoratets inspektører på fiskemottakene kom fra fangster på Trænadjupet og Trænaegga unntatt en der det manglet posisjoner (tabell 1).

Lengdefordelingene viser forholdsvis liten forskjell mellom områdene i 2011 med gjennomsnittslengde per prøve fra 29 cm til 32 cm (figur 3). Som i 2009 og 2010 kan det ikke spores økning av stor vassild over 40 cm i lengde i 2011, en lengdegruppe som var markert til stede i undersøkelser fra 1980- og 1990-tallet (Bergstad 1993, Monstad og Johannessen 2003, Johannessen og Monstad 2003) (figur 4). I hovedsak er ikke 2011 målingene avgjørende forskjellige fra målingene fra tokt og fiskerier i perioden 2008-2010 (Hallfredsson og Svelling 2009, Hallfredsson et al. 2009, figur 3).

Lendeprøvene fra bifangst sør for 62°N ble tatt i perioden 4.-15. juni 2011. Gjennomsnittslengden for disse prøvene varierte fra 18 cm til 30 cm, med gjennomsnittslengde for alle prøvene på 29 cm (figur 5). Det vil si at vassild i dette området var mindre en vassild i fangstområdet nord for 62°N. Det kan ikke utelukkes at fravær av større fisk her kan skyldes fiske, men det er også mulig at det er en yngre komponent av bestanden som oppholder seg i dette området i juni.

Aldersfordelingene i individprøvene fra fangstområdet nord for 62°N viser at vassilda var yngre enn 15 år (figur 6), med gjennomsnitt for alle prøver på 6,8 år. Denne fordelingen ligner på den fra fangstene i 2010, og den fordelingen funnet på akustisk metodeutviklingstokt i 2008 der trål-prøvetakingen var tilnærmet lik kommersiell fangst (Hallfredsson et al. 2008). Aldersfordelinger fra fiskerier kan ikke sies å være representative for bestanden og er ikke uten videre sammenlignbare med aldersfordelinger fra tokt. Likevel er det bekymringsverdig at den aldersfordelingen som er funnet i dagens fangster har betydelig større andel fisk yngre enn 10 år enn det Monstad og Johannesen (2003) fant på

tokt i 1981 og 1983 (figur 4). Spesielt var det en stor andel eldre fisk på dyp større enn 300 m fra toktene i 1981 og 1983. Aldersfordelingene i dagens fangster ligner på de som i 1981 og 1983 ble funnet kun for fisk på stasjoner grunnere enn 300 m, der mindre fisk tradisjonelt er lokalisert. Prøvene fra fangstområdet nord for 62°N i 2011 kom fra fangster på 355-400 m dyp (tabell 1).

Konklusjon

Prøvetaking fra fiskeriene i 2011 indikerer at store og gamle individer utgjør en mindre andel av bestanden nå enn på 1980-tallet. Tallene fra 2011 viser lite forandring sammenlignet med årene 2009-2010. Manglende tokt-tidsserier på utvikling i akustiske mengdeestemater de senere årene og manglende kunnskap om bestandsinndeling tilsier forsiktighet i forvaltningen av vassildfisket. ICES anbefaler reduksjon i fiske på den forvaltningsenheten som vassild i norske farvann kommer under. Havforskningsinstituttet har de senere år anbefalt maks kvote på under 10 000 tonn mens kvoten har blitt satt 20 % høyere, dvs. 12 000 tonn.

Det er fordelaktig for overvåking av vassild i norske farvann at det så smått begynner å danne seg en tidsserie med prøver fra fiskeriene som gjør det mulig å spore eventuelle forandringer i lengde- og aldersstrukturen, for eksempel om andelen større fisk øker i fremtiden. Det er derfor viktig at denne prøvetakingen fortsetter.

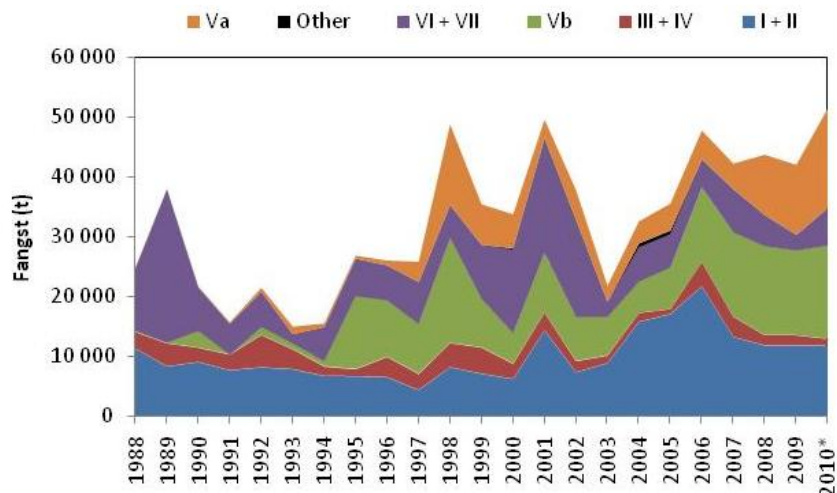
Det anbefales at totalkvote for vassild i norsk sone ikke overskrider 10 000 tonn i 2012.

Referanser

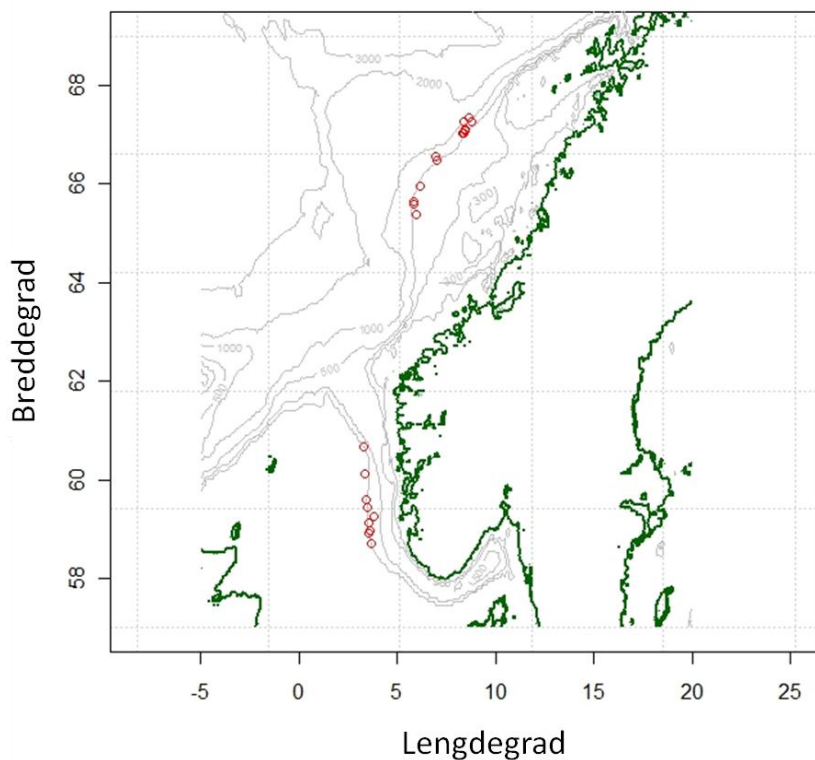
- Bergstad O. A., 1993. Distribution, population structure, growth, and reproduction of the greater silver smelt, *Argentina silus* (Pisces, Argentinidae), of the Skagerrak and the north-eastern North Sea. *ICES J. Mar. Sci.* 50(2): 129-143.
- Bergstad O A, Høines Å S, Øverbø Hansen H, de Lange Wenneck T og Svellingen I, 2008. Norwegian investigations on greater silver smelt (*Argentina silus*) and roundnose grenadier (*Coryphaenoides ruspes*) in ICES Sub-areas II, III and IV in May-June 2007. Working Document for ICES WGDEEP 2008.
- Hallfredsson E H, 2010a. Greater silver smelt assessment units in the northeast Atlantic. Arbeidsdokument ICES WKDEEP 2010.
- Hallfredsson E H og Svellingen I, 2009. Greater argentine research in Norway 2008. Arbeidsdokument ICES WGDEEP 2009.
- Hallfredsson E H, Svellingen I, Øverbø Hansen H, og Gamst K, 2008. Vassild – metodeutvikling for bestandsestimering. Toktrapport for tokt 2008 810. Havforskningsinstituttet.
- Hallfredsson E H, Harbitz A og Albert O T, 2009. Kvoteråd for vassildfiske i norsk sone i 2010. Rapport fra havforskningen, Nr 4-2009. Havforskningsinstituttet (finnes på www.imr.no).
- Harbitz A. 2010. Working document on acoustics for greater silver smelt. Arbeidsdokument ICES WKDEEP 2010 WD GSS-01.
- Harbitz A, Planque B, Hallfredsson E H og Albert O T, 2010. A Survey Strategy for monitoring Norwegian Deep-Sea fish species. A preliminary report from Project 13327 "Metodikk for saktevoksende bestander" for use with survey planning 2011 and beyond. Havforskningsinstituttet.
- ICES 2010a. ICES Advice 2010. Book 9 (9.4.13.2).
<http://www.ices.dk/committe/acom/comwork/report/2010/2010/Greater%20silver%20smelt%20in%20other%20areas.pdf>
- ICES. 2010b. Report of the Benchmark Workshop on Deep-water Species (WKDEEP), 17–24 February 2010, Copenhagen, Denmark. ICES CM 2010/ACOM:38. 247 pp.
- ICES. 2010c. Report of the Working Group on the Biology and Assessment of Deep-sea Fisheries Resources (WGDEEP), 7–13 April 2010, Copenhagen, Denmark. ICES CM 2010/ACOM:17. 616 pp.
- ICES 2011. ICES Advice 2011. Book 9 (9.4.13).
<http://www.ices.dk/committe/acom/comwork/report/2011/2011/Greater%20silver%20smelt.pdf>
- Johannessen A. og Monstad T., 2003. Distribution, growth and exploitation of greater silver smelt (*Argentina silus* (Ascanius, 1775)) in Norwegian waters 1980-83. *J. Northwest Atl. Fish. Sci.*, 31: 319-332.
- Monstad T. og Johannessen A., 2003. Acoustic recordings of greater silver smelt (*Argentina silus*) in Norwegian waters and west of the British Isles, 1989-94. *J. Northw. Atl. Fish. Sci.* 31: 339-351.

Tabell 1. Oversikt over prøvetaking i vassild fangster i 2011. Delprøve 1 er lengdeprøve målt i felt og delprøve 2 er full prøvetaking på land.

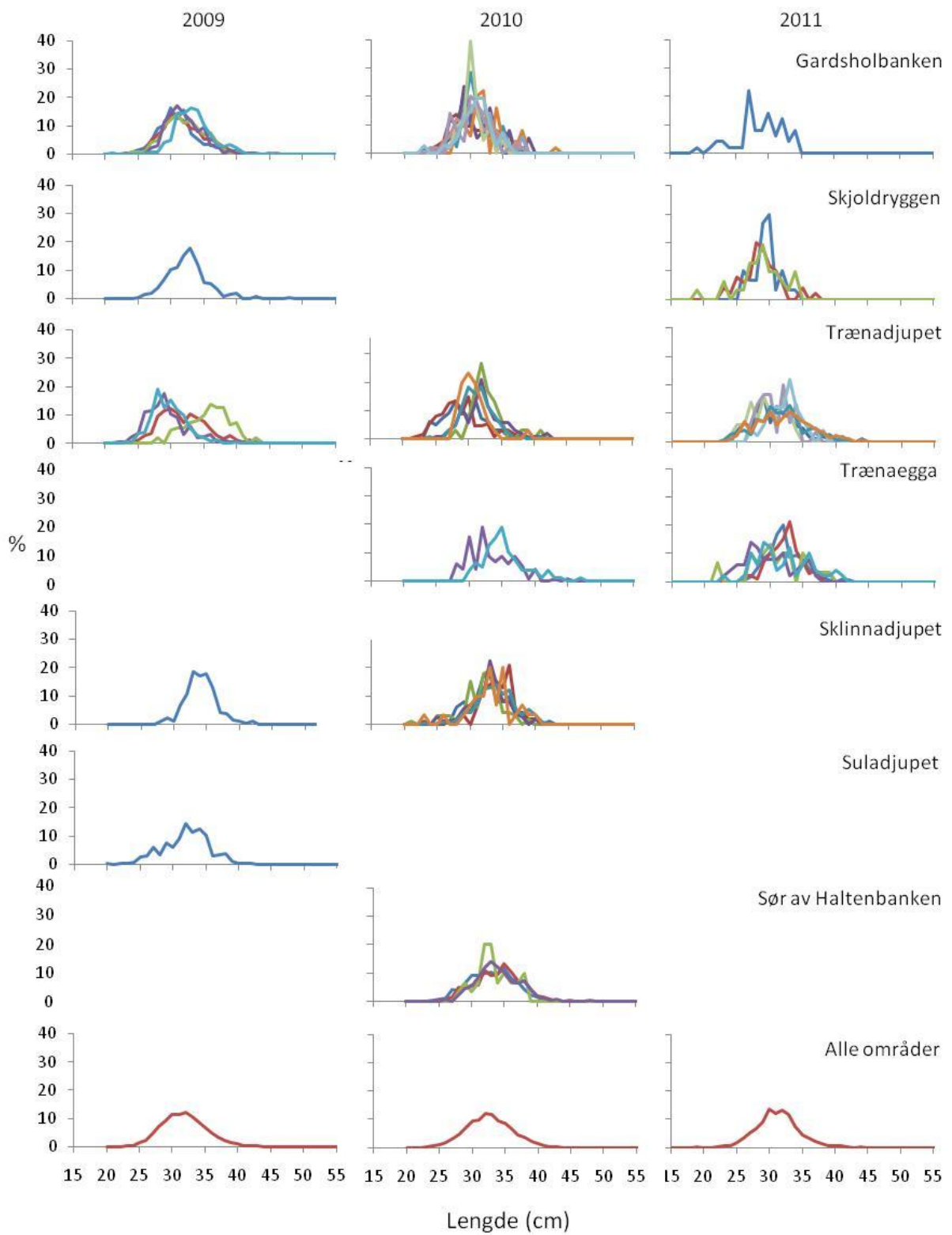
Serienr.	Delprøve		Båt		Dyp m	Posisjon (desimal)		Område
	1	2	Kallesignal	Navn		°N	°E	
48201	lengde		LAKF	Ingrid Majala	400	67.33	8.63	Trænadjupet
48202	lengde		LAKF	Ingrid Majala	400	67.25	8.75	Trænadjupet
48203	lengde		LCFI	Sævikson	410	66.56	6.93	Trænaegga
48204	lengde		LCFI	Sævikson	400	66.48	7.03	Trænaegga
48205	lengde	individprøve alderslest	LEQI	Fiskebank	370			
48206	lengde		LGGM	Dyrnesvåg	355	67.25	8.41	Trænadjupet
86469	lengde	individprøve alderslest	LLYM	Cetus	370	67.01	8.36	Trænaegga
86470	lengde		LLYM	Cetus	370	67.01	8.35	Trænaegga
86499	lengde		LLYM	Cetus	400	65.36	5.98	Gardsholbanken
86500	lengde	individprøve alderslest	LLYM	Cetus	400	65.63	5.86	Skjoldsryggen
86501	lengde		LLYM	Cetus	400	65.60	5.86	Skjoldsryggen
86502	lengde	individprøve alderslest	LLYM	Cetus	400	65.95	6.18	Skjoldsryggen
86503	lengde		LLYM	Cetus	375	67.03	8.36	Trænadjupet
86504	lengde	individprøve alderslest	LLYM	Cetus	375	67.10	8.46	Trænadjupet
86505	lengde		LLYM	Cetus	375	67.06	8.43	Trænadjupet
86544	lengde		LLYM	Cetus	270	59.25	3.83	Vestrebakken
86546	lengde		LLYM	Cetus	305	60.66	3.30	Norskerenna
86548	lengde		LLYM	Cetus	250	60.11	3.83	Norskerenna
86549	lengde		LLYM	Cetus	224	59.43	3.48	Vestrebakken
86551	lengde		LLYM	Cetus	250	59.13	3.56	Vestrebakken
86553	lengde		LLYM	Cetus	255	58.96	3.58	Vestrebakken
86555	lengde		LLYM	Cetus	225	59.58	3.45	Vestrebakken
86557	lengde		LLYM	Cetus	218	58.91	3.55	Vestrebakken
86559	lengde		LLYM	Cetus	230	58.71	3.66	Vestrebakken

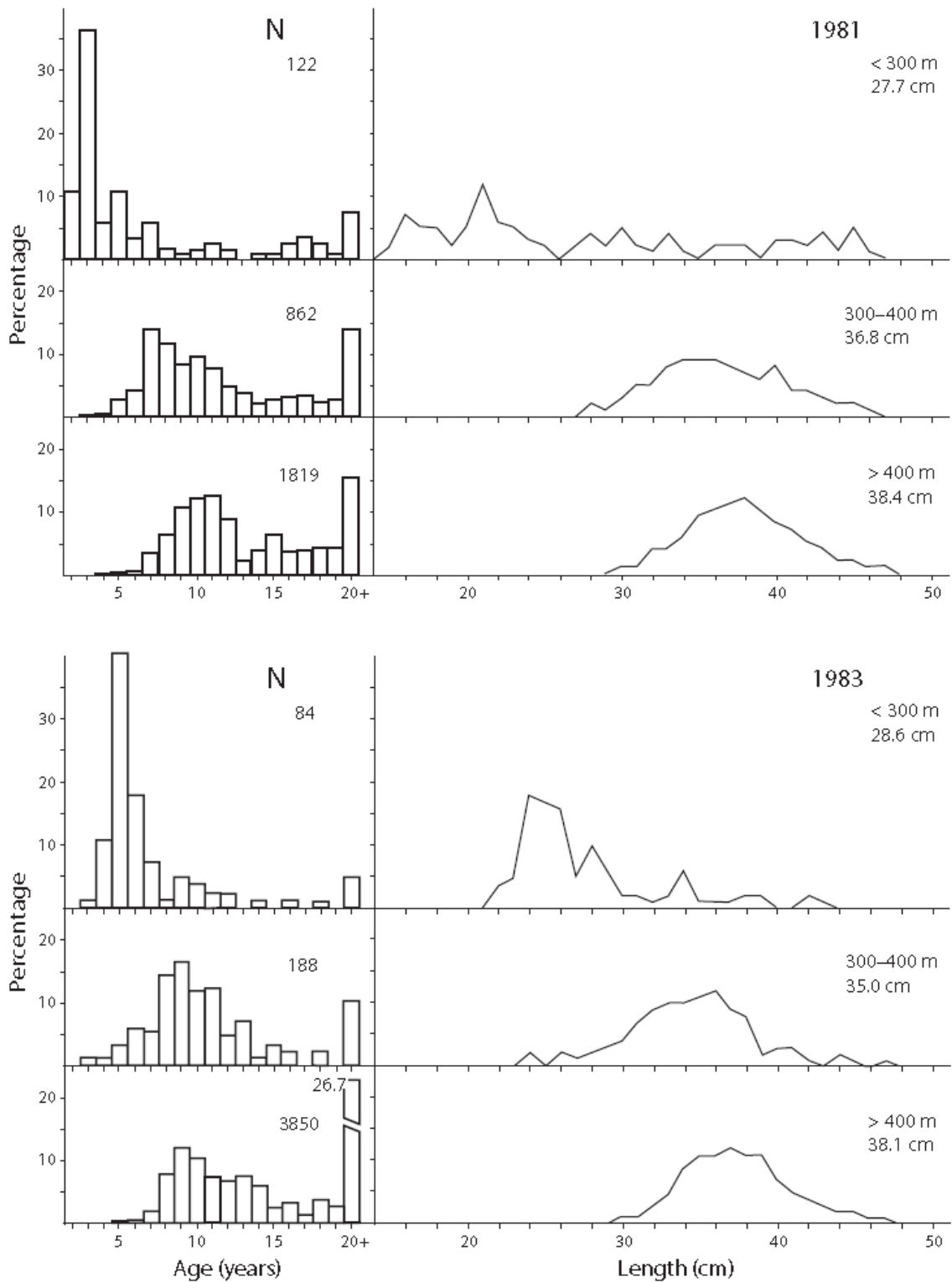
Figur 1. Fangster av vassild fordelt på ICES områder; I+II = Norge nord for 62°, III+IV = Nordsjøen/Skagerrak, Vb = Færøyene, VI+VII = vest av Skottland/Irland, Va = Island (NB vassild ved Island betraktes som egen forvaltningsenhet i ICES) (Basert på tall fra ICES WGDEEP rapport 2011).

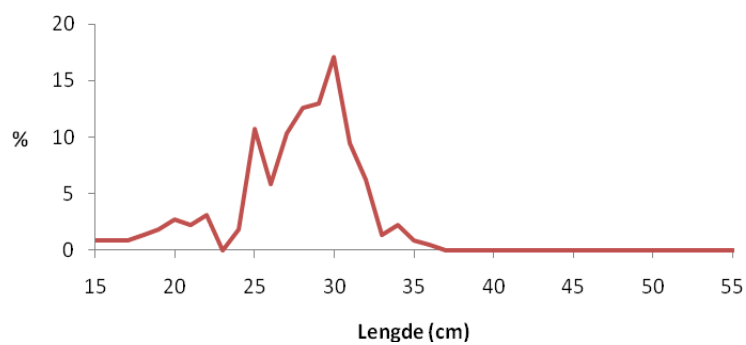
Figur 2. Posisjoner for fangster i prøvetaking av Vassild 2011.

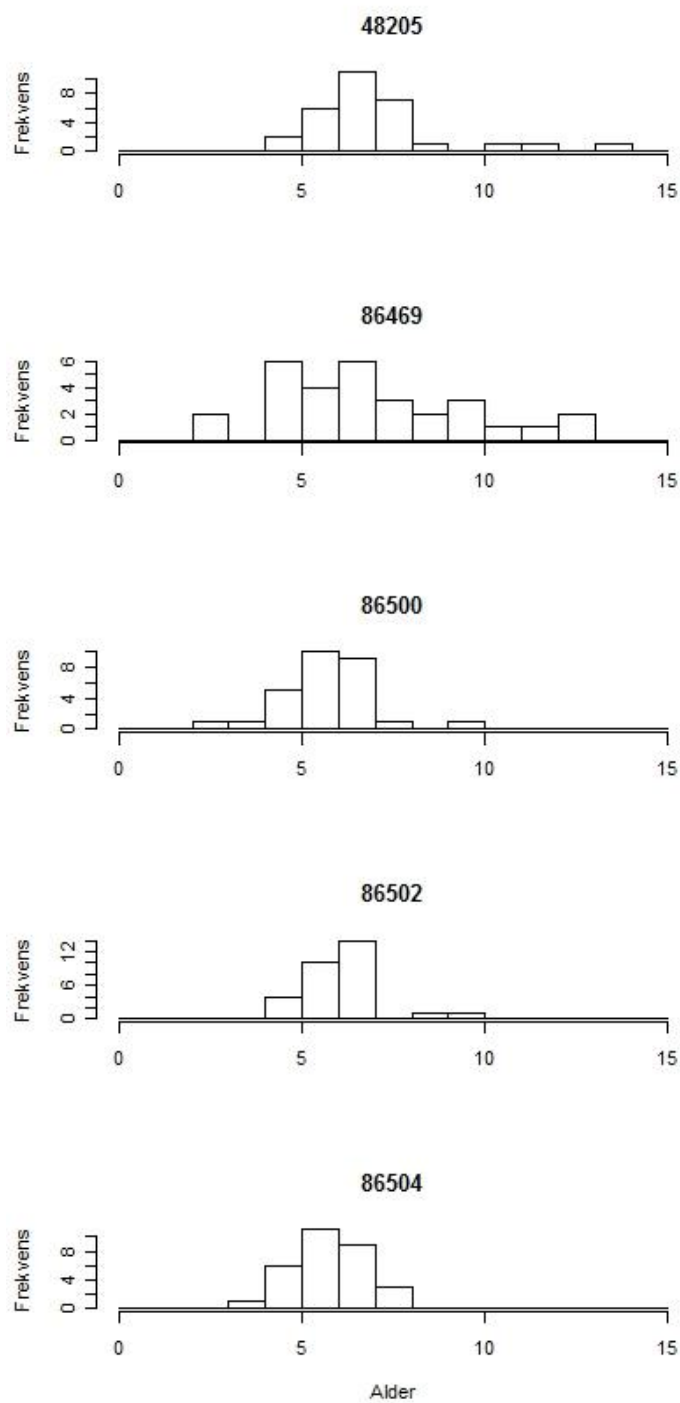
Figur 3. Prosentvis lengdefordeling per prøve tatt av vassild fra fiskeriene nord for 62°N i 2009-2011, sortert etter fangstområde. Nederst er alle områder slått sammen for hvert år.

Figur 4. Alders- og lengdefordeling for vassild våren 1981 og 1983. Bunntålprøver fra tre dybdeintervaller i geografisk område begrenset til 64°-66°N (Monstad og Johannesen 2003).

Figur 5. Lengdefordeling sammenlagt for 9 prøver tatt av vassild fra fiskeriene sør for 62°N i 2011.

Figur 6. Aldersfordeling per prøve tatt av vassild fra fiskeriene i 2011, sortert etter serienummer. Alle aldersprøvene kommer fra fangster nord for 62°N (se tabell 1).

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Ingvild Bergan
Telefon: 46802612
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15258
Deres referanse:
Vår dato: 17.11.2011
Deres dato:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD I 2012

1 Innledning

Regulering av fisket etter vassild i 2012 ble drøftet i Reguleringsmøtet 3. og 4. november 2011.

Det foreslås en videreføring av hovedprinsippene for regulering av fisket etter vassild.

Fiskeridirektøren foreslår en økning av maksimalkvoten fra 500 tonn i 2011, til 600 tonn i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fisket, som tidligere år, reguleres med inndeling i to perioder. Det foreslås et kvantum på 85 % i første periode, og 15 % i andre periode.

2 Regulering av fisket etter vassild i 2012

2.1 Reguleringsbehov

Havforskningsinstituttets analyse av lengde og aldersdata fra fiskeriene i Norge i 2011 gir, som tidligere år, grunnlag til noe bekymring angående bestandsutviklingen for vassild. De mener videre at det fortsatt er usikkerhet om bestandsstrukturen for vassild i Nord-Atlanteren, og anbefaler på denne bakgrunnen en TAC på 10 000 tonn.

Reguleringsmøtets behandling og tilrådning:

Norges Fiskarlag og Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening (FHL) gjentok sine tidligere tilrådninger om en TAC på 15 000 tonn vassild.

Fiskeridirektørens tilråkning:

Fiskeridirektøren konstaterer at bestandssituasjonen fremdeles er uavklart, men at det ikke foreligger opplysninger som tilsier at bestandssituasjonen er forverret siden foregående år.

Fiskeridirektøren viser til drøftelsene i Reguleringsmøtet, og opprettholder tilråkningen om en TAC på 12 000 tonn vassild i 2012.

2.2 Deltakelse i fisket

Bare fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan delta i direktefisket etter vassild, jf. forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24. Det er ikke knyttet størrelsesbegrensing til hvilke fartøy som kan tildeles vassildtråltillatelse, og det er derfor stor variasjon i fartøyenes størrelse og kapasitet.

I henhold til Fiskeridirektoratets Konesjons- og deltakerregister er det 30 aktive vassildtråltillatelser per 28. september 2011.

2.3 Åpningsdato i fisket

Fiskeridirektøren foreslo 13. februar 2012 som åpningsdato.

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning:

FHL tilsluttet seg Fiskeridirektørens forslag til åpningsdato.

Fiskeridirektørens tilråkning:

Ut fra et ønske om å sikre industrien jevn råstofftilførsel av god kvalitet, samt å ville redusere faren for stor innblanding av andre arter, har åpningsdatoen tradisjonelt vært satt til medio februar. Fiskeridirektøren går på denne bakgrunn inn for at fisket etter vassild åpnes 13. februar 2012.

2.4 Periodisering

Fiskeridirektøren legger til grunn at det vil bli avsatt en forskningskvote i størrelsesorden 300 tonn vassild, hvilket tilsvarer de innmeldte behovene for slik kvote. Dette gir en disponibel norsk kvote på 11 700 tonn vassild i 2012.

Formålet med å periodisere fisket etter vassild er primært å ivareta landindustriens behov for jevn råstofftilførsel. Fiskeridirektøren har derfor for Reguleringsmøtet skissert et opplegg som innebærer en videreføring av de siste årenes regulering av fisket i to perioder, der 1 755 tonn vassild, hvilket tilsvarer 15 % av kvoten, foreslås avsatt til fiske i andre periode. Det legges til grunn at fisket i første periode kan starte 13. februar og andre periode 1. juni.

Fiskeridirektøren legger videre til grunn at et eventuelt overfiske av første periodekvote blir fratrukket andre periodekvote.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at bifangst av vassild i andre fiskeri, som er fisket av fartøy med vassildtrållatelse, skal avregnes periodekvoten.

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

FHL gikk inn for å oppheve periodiseringen, da man mener dette vil øke forutsigbarheten for fartøy som deltar. *FHL* mener man vil da kunne unngå at fisket blir sluppet fritt, slik det ble i andre periode i 2011, og at kun et fåtall fartøy reelt har mulighet til å delta i begge perioder, og dermed nyte godt av en lang sesong.

Norges Fiskarlag gikk inn for fordeling av totalkvoten over kun én periode, dersom landindustrien, representert ved Norske sjømatbedrifters landsforening (*NSL*), også kunne tilslutte seg dette. Alternativt foreslo *Norges Fiskarlag* en fordeling på 90 % og 10 % over to perioder.

NSL har i skriftlig innspill i etterkant av Reguleringsmøtet foreslått at man legger opp til et forpliktende påmeldingsfiske med garanterte fartøykvoter over én periode. Dette mener *NSL* vil føre til et mer økonomisk fiske, som samtidig gir industrien mulighet til å planlegge sin produksjon. Alternativt går *NSL* inn for en fortsatt periodisering, men med noe større komponent i andre periode enn Fiskeridirektøren foreslår.

Fiskeridirektørens tilråding:

Tilbakemelding fra flåten tyder på at dersom fisket skal avvikles i kun én periode vil det bli konsentrert tidlige på året, også ved en regulering med garanterte fartøykvoter. Fiskeridirektøren går derfor inn for å opprettholde periodiseringen. Ved fortsatt periodisering finner Fiskeridirektøren at det ikke vil være hensiktsmessig å ha påmelding til fisket.

Fiskeridirektøren vil etter drøftelsene i Reguleringsmøtet opprettholde forslaget om at fisket periodiseres med 85 % og 15 % av totalkvoten i henholdsvis første og andre periode. Det foreslås at det for perioden 13. februar - 31. mai avsettes en kvote på 9 945 tonn, og 1 755 tonn til fiske i andre periode, 1. juni – 31. desember 2012. Bifangst av vassild i andre fiskerier av fartøy som har vassildtrållatelse belastes periodekvoten.

2.5 Maksimalkvote

Fisket etter vassild har tradisjonelt vært regulert med like maksimalkvoter. Fiskeridirektøren legger til grunn at det er en målsetting å regulere fisket på en måte som gjør at kappfiske unngås, og samtidig sikrer industrien jevn råstofftilførsel. Maksimalkvoten var 500 tonn i 2011. I følge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister fisket 21 fartøy totalt 9 078 tonn i første periode, dvs. 282 tonn mindre enn periodekvoten. Maksimalkvoten ble økt fra 500 tonn til 1 060 tonn den 3. juni. Det ble da tatt høyde for et bifangstfiske i andre periode. Per 28. september er det fisket 1 424 tonn av andre periodekvote på 2 340 tonn. Fisketakten var med andre ord lav i andre periode. Fisket ble sluppet fritt 7. oktober 2011.

Maksimalkvoten må ses i sammenheng med størrelsen på første periodekvote. Med den foreslåtte endringen i periodiseringen foreslo Fiskeridirektøren for 2012 en maksimalkvote på 600 tonn.

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

Norges Fiskarlag gikk inn for maksimalkvoter på 650 tonn. Til grunn for forslaget ligger en forutsetning om totalkvote på 15 000 tonn.

FHL gikk inn for maksimalkvoter på 700 tonn. Til grunn for forslaget ligger en forutsetning om totalkvote på 15 000 tonn.

NSL foreslo, i skriftlig innspill etter Reguleringsmøtet, maksimalkvoter på 700 tonn. Til grunn for forslaget ligger forutsetning om at fisket blir regulert som påmeldingsfiske med garanterte fartøykvote, at antall deltagende fartøy blir tilnærmet det samme som i 2011, og at det legges inn en liten overregulering.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag til maksimalkvote på 600 tonn, ut fra en forutsetning om totalkvote på 12 000 tonn. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket, og eventuelt endre eller oppheve maksimalkvoten i samråd med næringen. Bifangst av vassild når fartøy ikke har adgang til å delta i direktefiske vil, som tidligere, bli belastet fartøyenes maksimalkvote.

2.6 Bifangst

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

Tidligere har fartøy som ikke hadde vassildtråltillatelse og som fisket i områdene nord for 62°N kunnet ha inntil 20 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Tilsvarende gjaldt for fartøy som har vassildtråltillatelse, dersom fartøyet har fisket opp sin maksimalkvote eller det direkte fisket etter vassild var stoppet.

På bakgrunn anbefalinger fra Havforskningsinstituttet ble det i 2010 etablert en ensartet bifangstbestemmelse i områdene nord og sør for 62°N. For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse ble det i Norges økonomiske sone tillatt å ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kunne ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing, dersom maksimalkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet. Bestemmelsen ble gjort generell. For fartøy med vassildtråltillatelse vil bifangstbestemmelsen først gjelde når fartøyets individuelle maksimalkvote, eventuelt totalkvoten er oppfisket.

I Reguleringsmøtet fremkom det ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag om å videreføre denne bestemmelsen.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår at dagens bifangstbestemmelse i fisket etter vassild videreføres i 2012.

3 Forslag til forskrift

Under henvisning til ovennevnte vil Fiskeridirektøren foreslå følgende forskrift (se under) om regulering av fiske etter vassild i 2012. Det bemerkes at til forskjell fra inneværende år avgrenses ikke det geografiske virkeområdet i forskriften, til Norges økonomiske sone, men gis generell anvendelse.

Forskrift om regulering av fisket etter vassild i 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har ... 2012 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 12, 16 og 37 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande vassild i 2012.

§ 2 Totalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse i medhold av forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst § 2-24, kan i Norges

økonomiske sone fiske og lande vassild innenfor en totalkvote på 12 000 tonn. Av dette avsettes 300 tonn vassild til forskningsfangst.

§ 3 Åpningsdato

Fisket etter vassild åpner 13. februar 2012.

§ 4 Periodekvote

Innenfor kvoten på 11 700 tonn vassild avsettes en periodekvote på 1 775 tonn til fiske fra og med 1. juni 2012.

§ 5 Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som er tildelt vassildtråltillatelse kan fiske og lande inntil 600 tonn vassild.

§ 6 Bifangst

For fartøy som ikke har vassildtråltillatelse er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Fartøy med vassildtråltillatelse kan ha inntil 10 % bifangst av vassild i vekt i de enkelte fangster og ved landing dersom maksimumkvoten er oppfisket eller det direkte fisket er stoppet.

§ 7 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 8 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta eller lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 9 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når periodekvoten på 9 945 tonn vassild frem til og med 31. mai eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket, herunder endre maksimalkvotens størrelse.

§ 10 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser §§ 60, 61, 62, 64 og 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 11 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

Med hilsen,

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Ingvild Bergan
rådgiver

Sak 34/2011

Regulering av fisket etter tobis i 2012

SAK 34/2011

REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektoratet foreslår at områdebasert forvaltning av tobis i norsk del av Nordsjøen i sin helhet blir videreført i 2012 for å sikre en bærekraftig forvaltning av bestanden.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at beslutning om totalkvote og hvilke områder holdes stengte eller åpnes tas etter at Havforskningsinstituttets anbefaling foreligger tidlig neste år.

Denne anbefalingen vil bli revidert av Havforskningsinstituttet når resultater fra et tokt som er planlagt i april/mai foreligger.

Det legges opp til at fisket åpnes 23. april 2012 og at det avsluttes 23. juni 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres med fartøyskvoter som beregnes på grunnlag av basiskvoter og kvotefaktorer.

2 FISKET ETTER TOBIS I 2011

Tabell 1 viser norske kvoter og totalfangst etter områder og totalt.

Tabell 1: Norske fartøys fiske etter tobis i 2011

Område	Kvote	Tonn
Norges økonomiske sone	90 000	89 600
EU-sonen	20 000	19 383
Totalt	110 000	108 983

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddel- og landingsregister per 7. oktober 2011.

40 norske fartøy hadde rett til å delta i fisket i 2011, av disse deltok 34 i fisket i NØS, og 33 i EU sonen.

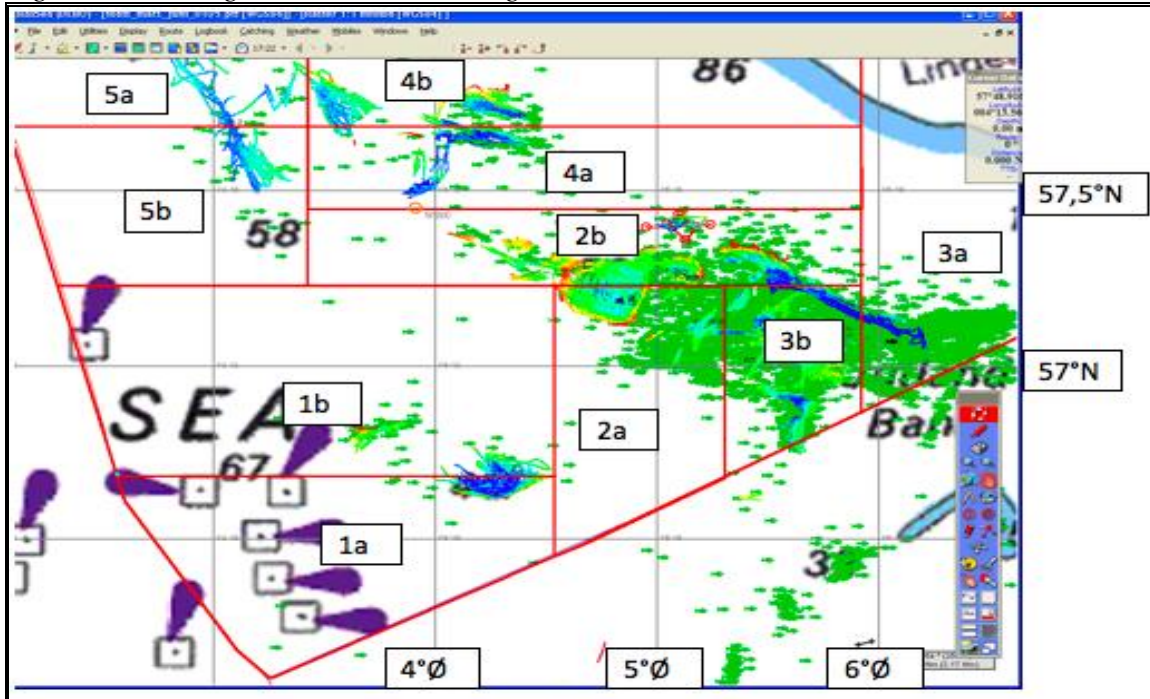
Ett svensk fartøy rapporterte inn 570 tonn fra NØS, tatt i henhold til nabostatsavtalen med Sverige.

2.1 FISKET ETTER TOBIS I NORGES ØKONOMISKE SONE

Fisket ble gjennomført i henhold til forvaltningsplanen. Råd fra Havforskningsinstituttet om kvote i NØS og områder som kunne åpnes forelå allerede 19. oktober 2010. Rådene skulle oppdateres senest 5. mai, basert på data fra tokt i april/mai.

Reguleringen for fisket i 2011 ble publisert 15. desember 2010 og tok utgangspunkt i HIs anbefalinger. Der fastsettes en kvote på 60 000 tonn, fisket var åpent fra og med 23. april til og med 23. juni 2011, og kunne foregå på tre områder det vil si område 1a, 2a og 3a (jf figur 1).

Figur 1. Inndeling av NØS i områder og delområder.

Havforskningsinstituttet gjennomførte et tokt på alle historisk viktige tobisfelt i NØS fra 23. april til 9. mai. For å gi tid for grundig gjennomgang av dataene ble revisjonen av rådgivningen utsatt til 12. mai. Da foreslo Havforskningsinstituttet å øke kvoten fra 60 000 tonn til 90 000 tonn. Ingen endring ble foreslått i åpning av områder.

Fisket ble regulert med faktor fra sesongstart på 2,1. Denne ble senere økt til 3,25. Fisket var godt og mer enn 90 % av kvoten var tatt før 1. juni. De siste fangstene ble tatt 17. juni. Totalfangsten i norsk sone ble ifølge NSSL 89 600 tonn.

2.2 NORSK FISKE ETTER TOBIS I EU SONEN

I de bilaterale forhandlingene mellom EU og Norge for 2011 ble partene enige om at Norge kunne fiske 20 000 tonn tobis i EU sonen. Partene ble ikke enige om videre kvotebytte.

I EU sonen ble faktoren satt til 0,7.

Det norske fisket gikk bra og de siste fangstene ble tatt 9. juni. Totalfangsten i EU sonen ble ifølge NSSL 19 383 tonn.

2.3 KVOTER OG FANGSTER

EU fastsatte en kvote på 354 420 tonn, hvorav 20 000 tonn kunne fiske s av norske fartøy i EU sonen. Norge delte ut en kvote på 90 000 tonn til norske fartøy i NØS. Totalkvoten i Nordsjøen er dermed på 444 420 tonn.

Danske fartøy har totalt levert 271 541 tonn tobis i Danmark, 6675 tonn på Færøyene og 3813 i Norge, totalt 282 029 tonn. Det ble landet 323 000 tonn i Danmark, 6000 på Færøyene og 113 000 i Norge, totalt 441 000 tonn.

3 REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2012

Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringen avholdt et møte 8. september for å evaluere inneværende års sesong og det nye forvaltningsregimet. Det var enighet om at regimet syntes å fungere godt og at regime burde fortsette i 2012. Muligheter for å øke innhenting av kunnskap ved bruk av den kommersielle flåten ble diskutert. Det var enighet om at slike tilnærminger var meget positive. Det er imidlertid opptil Havforskningsinstituttet å vurdere hva slags bidrag fra flåten vil bidra til forskningen. Havforsknningen og næringen må samarbeide seg i mellom for å planlegge slike tiltak.

Et av tiltakene i det anbefalte regimet for områdebaserte forvaltningen var å innføre et minstemål på 10cm for å redusere fisket etter små tobis. Tanken er at minstemålet skal inngå i som et kriterium for stenging og åpning av fiskefelt dersom innblandingen av fisk under minstemål overstiger 10 % i antall av det enkelte hal.

Fiskeridirektøren foreslår at det tillates et fiske etter tobis fra og med 23. april til og med 23. juni.

Fiskeridirektøren foreslår at et minstemål på 10 cm og maksimal tillatt innblanding av fisk under minstemål settes til 10 %.

Fiskeridirektøren foreslår at TAC for Norges økonomiske sone og beslutning om hvilke områder som skal åpnes, tas etter at Havforskningsinstituttets anbefaling foreligger i slutten av januar.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres ved fartøykvoter som beregnes på grunnlag av basiskvoter og kvotefaktorer. Eventuelle kvoter i EU sonen blir regulert med egen faktor.

Fiskeridirektoratet vil i samarbeid med Havforskningsinstituttet og næringen evaluere fisket etter tobis i 2012 etter sesongens avslutning.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/12102
Deres referanse:
Vår dato: 07.11.2011
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TOBIS I 2012

1 Innledning

Fiskeridirektoratets forslag til regulering av fisket etter tobis i 2012 ble behandlet som sak 34/2011 på Reguleringsmøtet som ble avholdt 3.- 4. november 2011.

Fiskeridirektoratet understreker at forslaget oversendes under den forutsetning at Norge og EU ikke enes om et alternativt forvaltningsregime for fisket etter tobis i 2012.

Det understrekes også at norske fartøy tradisjonelt har hatt adgang til å fiske tobis i EU-sonen. Dette avklares i forbindelse med de forestående bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU.

2 Reguleringsmøtets behandling og tilråding

I Norges Fiskarlag sitt skriftlige innspill til regulering av fisket etter tobis i 2012 mener Norges Fiskarlag at områdene 4b og 5b bør åpnes for et prøvefiske innenfor en begrenset periode og innenfor et begrenset kvoteomfang i 2012. Det vises til at hensikten med prøvefisket er å kartlegge forekomster og foreta målinger av alders- og størrelsessammensetninger i perioden etter at Havforskningsinstituttet (HI) har gjennomført sitt tokt våren 2012.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at dersom HI finner at det er tilstrekkelige forekomster av tobis i et område så vil de anbefale at dette området åpnes for et kommersielt fiske. Fiskeridirektoratet er ikke sikker på hvilken merverdi et prøvefiske i enkelte områder vil gi. Fiskeridirektoratet vil derfor ikke foreslå et prøvefiske i 2012.

I innspillet foreslår Norges Fiskarlag videre at dato for åpning av fisket settes til 15. april. Fisket etter tobis har de siste årene blitt åpnet 23. juni, med blant annet bakgrunn i at den økonomiske gevinsten av et senere åpningstidspunkt enn det Norges Fiskarlag ønsker. Videre vises det til at flåten ikke har hatt problemer med å ta de tildelte kvotene innenfor den sesongen som fisket etter tobis har foregått tidligere.

Under Reguleringsmøte viste Fiskeridirektøren til det fremlagte forslaget til regulering av fisket etter tobis i 2012. Herunder at Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringen avholdt et møte 8. september 2011 for å evaluere inneværende års sesong og det nye

forvaltningsregimet. Det var enighet om at regimet syntes å fungere godt og at regimet burde videreføres i 2012.

Det var ikke innsigelser i reguleringsmøtet til forslaget om videreføring av gjeldende forvaltning av fisket etter tobis, herunder såkalt områdebasert forvaltning av tobis i norsk sone.

Havforskningsinstituttet vil i løpet av høsten gjennomføre et skrapetokt i norsk sone. Dette toktet vil inngå i vurderingen av hvilke områder som kan åpnes i 2012, og i en anbefaling av et totaluttak. Med andre ord foreligger ingen anbefaling fra Havforskningsinstituttet på nåværende tidspunkt. Det forventes at dette vil foreligge i løpet januar 2012. Denne anbefalingen vil revideres i løpet av neste års sesong.

3 Fiskeridirektørens tilråkning

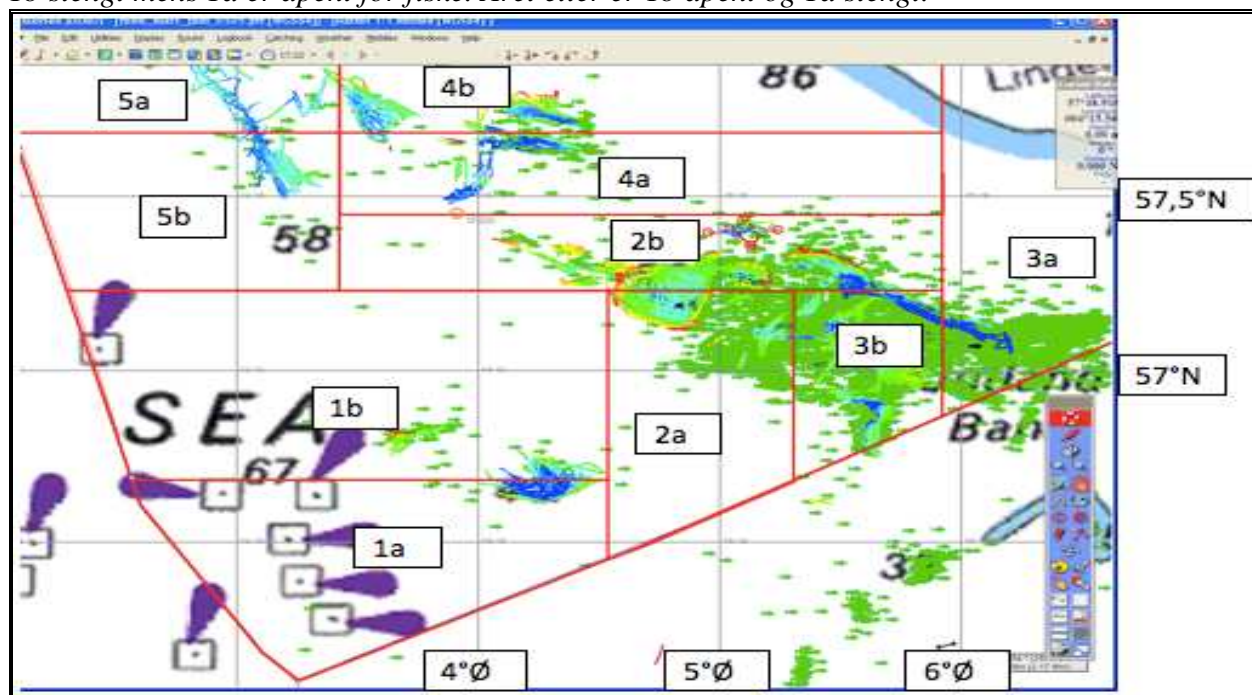
Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av områdebasert forvaltningen av tobis. Det foreslås at det tillates et fiske etter tobis fra og med 23. april til og med 23. juni.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende minstemål på 10cm og at maksimal tillatt innblanding av fisk under minstemål settes til 10 %. Det foreslås at denne bestemmelsen flyttes fra reguleringsforskriften til utøvelsesforskriften.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres ved fartøykvoter som beregnes på grunnlag av basiskvoter og kvotefaktorer. Eventuelle kvoter i EU sonen blir regulert med en egen faktor.

Sett hen til at det foreløpig ikke foreligger en anbefaling fra Havforskningsinstituttet er det naturlig at en endelig beslutning om hvilke områder som skal åpnes og hvilken kvote det kan fiskes innenfor i Norges økonomiske sone avventes. Det legges til grunn at anbefalinger om områder vil følge tidligere fastsatt områdeinndeling (se figur 1). Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at forskriften kan fastsettes uavhengig av dette og at nødvendige endringer gjøres i ettertid.

Figur 1. Inndeling av NØS i områder og delområder. Et gitt år holdes for eksempel område 1b stengt mens 1a er åpent for fiske. Året etter er 1b åpent og 1a stengt.

Dersom norske fartøy får adgang til å fiske tobis i EU sonen i henhold til den bilaterale avtalen mellom Norge og EU i 2012 foreslår direktoratet en videreføring av gjeldende regulering av denne kvoten. Dette vil si at § 3 i forslag til forskrift ikke kan fastsettes før en eventuell bilateral avtale mellom Norge og EU for 2012 er undertegnet.

4 Fiskeridirektørens forslag til forskrift

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2012

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11,12, 16 og 37 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis i 2012.

§ 2 Fiske etter tobis i Norges økonomiske sone

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta, fiske og lande tobis innenfor angitte områder i Norges økonomiske sone fra og med 23. april til og med 23. juni 2012

Maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse fastsettes på grunnlag av basiskvoten (100 % av konsesjonskapasitet). Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvote med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).

[§ 3 Fiske etter tobis i EU-sonen

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil [20 000] tonn tobis i EU-sonen i ICES statistikkområde IV.

Maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse fastsettes på grunnlag av basiskvoten (100 % av konsesjonskapasitet). Maksimalkvoten til det enkelte

fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvote med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd i forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).]

§ 4 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 5 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 6 Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er tobis forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 8 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar §§ 60, 61, 64 og 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... desember 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 16, lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone §§ 4 og 6 og forskrift av 13. mai 1977 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, fastsatt følgende forskrift:

I

I Fiskeri- og kystdepartementets forskrift av 22. desember 2004 nr 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endringer:

§ 43 første ledd (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske fisk mindre enn:

...

36. Tobis

10 cm

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 35/2011

Regulering av fisket etter øyepål i 2012

SAK 35/2011

REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL

1 SAMMENDRAG

ICES gir råd om øyepål to ganger i året, om høst og vår. I rådet høsten 2011 tilrår ICES at det ikke fiskes øyepål i 2012. Dersom det viser seg å være grunnlag for et direkte fiske etter øyepål etter et revidert råd fra ICES våren 2012 foreslår Fiskeridirektøren at fisket i utgangspunktet reguleres på samme måte som i 2011.

2 FISKET ETTER ØYEPÅL

2.1 FISKET ETTER ØYEPÅL I 2010

I 2010 kunne norske fartøy med adgang til å delta i fiske etter øyepål fiske og lande 80 000 tonn øyepål fra og med 1. mai til og med 31. oktober. I tillegg kunne norske fartøy fiske inntil 6 000 tonn øyepål i EU-sonen i ICES statistikkområde IV. Fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse kan delta i dette fisket. Av 40 fartøy som hadde adgang til å delta deltok 27.

2.2 FISKET ETTER ØYEPÅL I 2011

ICES anbefalte høsten 2010 at det ikke burde gjennomføres direkte fiske etter øyepål i 2011. Fiskeri- og kystdepartementet besluttet på dette grunnlag at norske fartøy ikke skulle fiske direkte etter øyepål, samtidig ble besluttet at tillatt bifangst av øyepål i andre fiskerier i Norges økonomiske sone ikke skulle være høyere enn 20 %.

ICES revurderte rådgivning våren 2011, og anbefalte at det kunne fiskes direkte etter øyepål innenfor en totalkvote på 6000 tonn i 2011.

Fiskeri- og kystdepartementet besluttet på dette grunnlag at norske fartøy kunne fiske innenfor en kvote på 3000 tonn fra og med 1. mai til og med 31. august. I tillegg ble det avsatt et kvantum på 150 tonn til forskningsformål.

Fiskeridirektoratet fastsatte 1. juli en maksimalkvote basert på en kvotefaktor på 0,4 for fartøy med adgang til å delta. Direktoratet økte 29. juli kvotefaktoren til 1,0. Kvotefaktoren ble igjen økt 23. august til 1,5.

Fisket ble stoppet 26. august etter at totalkvoten var beregnet oppfisket.

Tabell 1 gir en oversikt over norsk fiske av øyepål. Fisket har nesten utelukkende foregått i norsk sone i Nordsjøen.

Tabell 1: Oversikt over norsk fiske etter øyepål i perioden 1999-2011

År	Totalt	NØS	Herav i Nordsjøen	EU-sonen
2001	27	27	17	
2002	25	25	23	
2003	12	12	11	
2004	7	7	4	
2005				
2006	14	14	13	
2007	4	4	4	
2008	6	6	6	
2009	37	36	35	
2010	65	58	64	6
2011	3	3	3	

¹Not

Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 5. oktober 2011.

2.3 TEKNISKE REGULERINGER

- a) I 2010 og 2011 har det vært krav om bruk av sorteringsrist i fisket etter øyepål. Fiskeridirektoratet har samtidig hatt anledning til å gi midlertidig dispensasjon fra påbudet for mindre fartøy som ikke har maskinkraft nok til å benytte de ordinære kolmuletrålene. Det har også blitt gitt dispensasjon til fartøy som er utstyrt for produksjon av fisk til konsum og som kan dokumentere en driftsform som innebærer at de i perioden 2007 – 2009 har levert fisk til konsum i kombinasjon med direktefiske etter kolmule og øyepål.
- b) I år har 5 fartøy hatt dispensasjon fra kravet. I 2010 var det 9 fartøy som fikk dispensasjon.

3 BESTANDSSITUASJONEN FOR ØYEPÅL

Øyepål er en kortlevd fisk som blir kjønnsmoden ved 2 års alderen. Inntil 10% blir kjønnsmodne som ettåringer. Den gyter sannsynligvis kun en gang. Dette gjør at variasjoner i rekrutteringen har umiddelbar effekt på bestandsutviklingen.

ICES gir kvoteanbefalinger for denne bestanden to ganger i året. I oktober 2009 anbefalte ICES en TAC på 307 000 tonn i 2010. Denne anbefalingen ble oppjustert til 434 000 tonn i juni 2010. I det siste rådet har ICES gjort en ny vurdering av øyepålbestanden, som har resultert i en 0 kvote anbefaling. Dette fordi rekrutteringen i 2010 har sviktet betydelig med forventet reduksjon i gytebestanden som følge. Denne anbefalingen ble som nevnt justert noe opp i ICES sin rådgivning fra juni 2011.

ICES foreløpige råd for øyepålfisket i 2012 er at det ikke fiskes øyepål.

4 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL I 2012

ICES har som nevnt anbefalt at det ikke fiskes øyepål i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at ICES sin rådgivning tas til etterretning, og at det ikke åpnes for direkte øyepålfiske i 2012.

Dersom ICES sitt råd som gis våren 2012 gir grunn til å åpne for et direkte fiske etter øyepål anbefaler Fiskeridirektøren at fisket i utgangspunktet reguleres på samme måte som i 2011. Dette innebærer at et direkte fiske begrenses til perioden fra og med 1. mai 2012 til og med 31. august 2012 for å redusere bifangst av andre arter og innblanding av yngel og småfisk.

Fiskeridirektøren foreslår at et direkte fiske etter øyepål begrenses til perioden fra og med 1. mai 2012 til og med 31. august 2012.

På grunn av bestandssituasjonen for øyepål i 2012 anbefaler Fiskeridirektoratet at begrensning til å ha bifangst av øyepål i andre fiskerier opprettholdes.

Fiskeridirektoratet foreslår at det kun tillates inntil 20 % bifangst av øyepål i andre fiskerier.

Videre er det nødvendig at Fiskeridirektoratet revurderer og forbedrer de instrumenter og prosedyrer som brukes for å få tatt prøver av fangster fra fartøyer med industrifangst.

Fiskeridirektoratet vurderer det ikke nødvendig å innføre kvotereguleringer på fartøynivå hvis den norske kvoten blir stor, det vil si på linje med kvoten for 2010 eller mer. Dette vurderes i samarbeid med næringen når revidert kvoteråd foreligger.

Det foreslås likevel at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å fastsette maksimalkvoter på fartøynivå tilsvarende som inneværende år.

Det foreslås at Fiskeridirektoratet gis myndighet til å stoppe fisket når den nasjonale kvoten er beregnet oppfisket.

5 UTVIKLING AV SORTERINGSRIST I FISKET ETTER KOLMULE OG ØYEPÅL

5.1 FORMÅLET MED UTVIKLING AV SORTERINGSRIST

Bakgrunnen for formålet og utvikling av sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål i Nordsjøen er å sikre at reguleringer iverksettes og at fisket gjennomføres ut fra hensynet til ressursvennlig og rasjonell beskatning av fiskebestandene. Bestandssituasjonen for flere bunnfiskarter i Nordsjøen har i flere år vært dårlig. Og for noen arter som blant annet torsk har den til dels vært svært kritisk.

I det bilaterale samarbeidet mellom Norge og EU har en således drøftet og iverksatt flere tiltak for å motvirke denne utviklingen.

Fisket etter kolmule og øyepål i Norges økonomiske sone (NØS) foregår i hovedsak med bunntål (trålen har bunnberøring). Minste maskevidde er 16 mm benevnt som fiske med småmasket trål. Selve tråltypene som benyttes er således å regne som ikke-selektive redskap. Ved fiske etter kolmule og øyepål i Nordsjøen kan det tidvis være relativ stor innblanding av andre arter i fangstene. Tidligere undersøkelser, og prøver av kontroll av landinger har vist at et av hovedproblemene i dette fisket er at det til dels betydelige mengder yngel og småfisk av beskyttede arter kan komme med i fangstene som bifangst, samt fisk i gytemoden alder. I tillegg til den uheldige beskatningen av ungfisk kan også fisket med småmasket trål medføre problemer med å fastslå den reelle arts sammensetningen i fangstene. Det er derfor en reell fare for feilrapportering under landing av industriråstoff generelt.

For å sikre at fisket gjennomføres ut fra hensynet til ressursvennlig og rasjonell beskatning av fiskebestandene totalt sett, så en det som helt nødvendig å utvikle et sorteringsristsystem for dette fisket.

Prosjektet med å utvikle et sorteringssystem til bruk i dette fisket startet opp i 2007 og anses avsluttet i 2011. Arbeidet har skjedd i et nært og godt samarbeid mellom Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet, redskapsindustrien og næringen. Det er nå testet ut tre varianter av sorteringsriste som kan brukes i dette fisket. Utforming og innmontering av sorteringsristene fremgår av egen forskrift.

Fleksibelt panel (plastrør) har en god seleksjonsevne med tanke på utsortering av sei og annen konsumfisk over en gitt størrelse (ca 40 cm). Resultatene har vist ca 5 % tap av mållartene ved bruk av denne løsningen. Bra håndterbarhet, men noe svak konstruksjon som kan medføre ekstra reparasjonsutgifter.

Stålrister har god seleksjonsevne med tanke på utsortering av sei og annen konsumfisk over en gitt størrelse (ca 40 cm). Resultatene har vist ca 3 % tap av mållartene ved bruk av denne løsningen. Noe tungvint håndterbarhet, men sterk og stabil konstruksjon.

Plastrister (ramme og spiler i plastmateriale) har god seleksjonsevne med tanke på utsortering av sei og annen konsumfisk over en gitt størrelse (ca 40 cm). Resultatene har imidlertid vist at en kan få et relativt stort tap av mållartene (mer enn 15 %) ved bruk av denne løsningen. Det er forsøkt med to ulike varianter av denne risttypen og begge løsningene viser til tider et relativt stort fangsttap av mållart. Dette skyldes i all hovedsak at en ikke får god nok vanngjennomstrømming gjennom ristene ved bruk av denne materialtypen.

Selv om prosjektet nå anses avsluttet fra Fiskeridirektoratets side følger vi nøye med på de utviklingsarbeidene som fortsatt pågår i denne sammenheng. Danmarks Fiskeriforening i samarbeid med DTU Aqua utfører i 2011 lignende forsøk med bruk av plastrister.

5.2 DISPENSASJON FRA PÅBUDET OM BRUK AV SORTERINGSRIST

Påbud om bruk av sorteringsrist i dette fisket har vært gjeldende siden 1. mai 2010. Ved innføring av dette påbudet ble det samtidig som en overgangsordning åpnet for en midlertidig dispensasjonsordning fra påbudet om bruk av sorteringsrist. Dette på grunn av den erkjennelse at

utviklingsarbeidene ikke var fullstendig sluttført. Når forsøkene nå anses avsluttet må det tas en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning.

Det er 39 fartøy som har rettigheter til å delta i dette fisket. Av disse deltok 30 fartøy (inkludert de fartøyene med dispensasjon) i fisket etter øyepål i 2010, og i 2011 er det registrert totalt 13 fartøy som har levert øyepål. Imidlertid er det for 2011 kun 6 fartøy som har levert øyepål av noe nevneverdig kvantum (200-800 tonn). Av disse er det 5 fartøy som er gitt dispensasjon fra påbudet om bruk av sorteringsrist.

I tabell 2 er det gitt informasjon om forholdet mellom sei og øyepål i dette fisket. For det første ser en at sei blir forholdsmessig større del av fangsten i 2011 enn i 2010. For det andre er det i stor grad fartøy med dispensasjon som har deltatt i dette fisket i 2011. Dette tyder på at disse fartøyene kan ha gått bevist etter fangster med større innslag av sei.

Tabell 2: Fangst av sei og øyepål i 2010 og 2011 etter fartøy med dispensasjon og hele gruppen (tonn).

2011	sei	øyepål	sei/øyepål ¹
Fartøy med disp.	644	2 939	0,20
Hele gruppen	691	3 180	0,21
2010	sei	øyepål	sei/øyepål
Fartøy med disp.	2 603	29 264	0,09
Hele gruppen	2 807	64 820	0,04

¹ Dette er ikke indikasjon på innblanding i industritålfisket da kolmule inngår også i det.

Fra organisasjonshold har det blitt krevd at alle i den aktuelle fartøygruppen burde behandles likt, slik at dispensasjon burde gis til alle som var interessert i dette. Slik Fiskeridirektoratet ser dette ville en slik ordning undergrave hensikten med å innføre sorteringsrist i dette fisket. I praksis vil dette bety at fisket etter øyepål og kolmule i Nordsjøen fortsatt vil slite med et dårlig rykte som et ikke bærekraftig fiske.

Fiskeridirektoratet viser til at den midlertidige dispensasjonsordningen ble delvis opprettet fordi en vurderte det slik at de minste fartøyene (nordsjøtrålerne) ikke var utstyrt og egnet til å håndtere de sorteringsristene som var utviklet frem til da. Med basis i de gjennomførte forsøkene, samt en ny vurdering om bruk av sorteringsrister generelt sett konkluderer Fiskeridirektoratet nå med at alle fartøyer som deltar i dette fisket lett kan anvende slike rister som påbudt.

Hensynet til at en del fartøy faktisk har vært egnet og utstyrt for produksjon av konsumfisk i tillegg til fisket etter industriråstoff, og at disse fartøyene har hatt et driftsmønster i kombinasjon industriråstoff/ konsumfisk leveranser åpnet også for en midlertidig dispensasjonsordning. Ved en vurdering av om det lengre er behov for en slik dispensasjonsordning må hensynet til et bærekraftig fiske (faren for innblanding av uønsket bifangst og feilrapporteringer) i Nordsjøen ses opp mot næringens behov for fortsatt å drive dette kombinasjonsfisket. En vil i denne sammenheng minne om at sei fortsatt kan fiskes direkte av disse fartøyene med bruk av stormasket trål, med minste tillatte maskevidde på 120 mm. Dette er også i samsvar med hva

andre fartøygrupper må benytte i fisket etter sei. Det vises videre til at en del fartøy som har anledning til å delta i dette fisket har fisket en del sei i direktefiske med 120 mm maske i år.

Fiskeridirektoratet gjør for øvrig oppmerksom på at andre land som har innført slikt sorteringsristpåbud i fisket etter kolmule og øyepål ikke har gitt noen form for unntak fra påbudet.

Fiskeridirektoratet mener at det ikke er tilstrekkelige gode argumenter for å videreføre den midlertidige ordningen med dispensasjon for å kunne ta vare på konsumfisk i kombinasjon med fiske etter industriråstoff med bruk av småmasket trål, og at hele ordningen derfor bør avskaffes.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Thord Monsen
Telefon: 90592863
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/15858
Deres referanse:
Vår dato: 07.11.2011
Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER ØYEPÅL I 2012

1 Innledning

Forslag til regulering av fisket etter øyepål i 2012 ble behandlet som sak 35/2011 på Reguleringsmøtet avholdt 3.- 4. november 2011.

Det understrekes at forslag til forskrift om regulering av fisket etter øyepål oversendes før de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU er avsluttet, og Norge og EU i den sammenheng kan gi anbefalinger som påvirker denne reguleringen.

2 Reguleringsmøtets behandling og tilråding

Øyepål er en kortlevd art som i hovedsak blir kjønnsmoden ved 2 års alderen, men inntil 10 % blir likevel kjønnsmodne som ettåringer. Den gyter sannsynligvis kun en gang. Dette gjør at variasjoner i rekrutteringen har umiddelbar effekt på bestandsutviklingen.

ICES gir kvoteanbefalinger for denne bestanden to ganger i året. I ICES sitt råd fra oktober 2011 anbefales det ikke å fiske øyepål i 2012. ICES viser til at rekrutteringen har sviktet betydelig med en forventet reduksjon i gytebestanden som følge.

I Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter øyepål i 2012 fremlagt for Reguleringsmøte er ICES sin anbefaling tatt til etterretning ved at det ikke anbefales et direkte fiske etter øyepål i Norges økonomiske sone fra årets begynnelse. Fiskeridirektøren foreslo derfor en videreføring av reguleringene fastsatt fra årets begynnelse i 2011.

Forutsatt at en revidert bestandsvurdering i løpet av neste år viser at det er rom for å åpne for et fiske etter øyepål i løpet av 2012 foreslo Fiskeridirektøren at fisket eventuelt ble regulert som i 2011. I så fall vil et eventuelt fiske begrenses til perioden fra og med 1. mai til og med 31. august. Dette innebærer også en regulering av fisket med maksimalkvoter dersom kvotens størrelse tilsier at dette er nødvendig for å begrense fisket.

Det ble ikke fremmet noen innvendinger mot Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter øyepål i Reguleringsmøtet.

3 Fiskeridirektørens tilrådning

Fiskeridirektøren viser til at ICES har anbefalt et 0-uttak av øyepål i 2012 og anbefaler at det ikke åpnes for et direkte fiske etter øyepål i 2012. Videre anbefales det at adgangen til å fiske øyepål som bifangst begrenses for å gi bestanden tilstrekkelig vern.

Dersom det reviderte rådet fra ICES gir grunnlag for direkte fiske etter øyepål anbefaler Fiskeridirektøren at fisket som utgangspunkt reguleres tilsvarende som i 2011, og at perioden det tillates et direkte fiske begrenses til perioden fra og med 1. mai til og med 31. august. Bakgrunnen for dette er at det etter dette tidspunkt er økt risiko for innblanding av arter som ikke er ønskelig å ta som bifangst i dette fiskeriet, særlig sild.

Forutsatt at det på et senere tidspunkt fastsettes en totalkvote for norske fartøy anbefaler Fiskeridirektøren at følgende bestemmelse fastsettes i forskriften etter dette for å regulere fisket:

”§ 2 Deltakelse og maksimalkvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande [...] tonn øyepål i perioden fra og med 1. mai til og med 31. august.

Fiskeridirektoratet kan fastsette maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse på grunnlag av basiskvoten (100 % av konsesjonskapasitet). Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvoten.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

For fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse nyttes fastsatt konsesjonskapasitet, jf. forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) §§ 2-8 annet ledd og 2-12 annet ledd.

Dersom Fiskeridirektoratet ikke fastsetter en faktor i henhold til andre ledd, er fartøy med adgang til å delta unntatt fra kravet om ikke å ta om bord og levere større fangst per tur enn den fastsatte konsesjonskapasiteten, jf. forskrift av 13. oktober 2006 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) §§ 2-8 første ledd og 2-12 første ledd.”

4 Forslag til forskrift

Idet en viser til det som er fremkommet ovenfor, samt saksdokumentene som er fremlagt for Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forskrift:

Forskrift om regulering av fisket etter øyepål i 2011

Fiskeri- og kystdepartementet har den ... november 2012 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 11, 12 og 16, fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande øyepål i 2012.

§ 2 Bifangst av øyepål

Uten hinder av § 1 kan det fiskes inntil 20 % øyepål som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 3 Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene. Det kan også gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og kjøper eller selger har inngått bindende kontrakt om kjøp av nybygg med levering senest om to år.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 4 Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

§ 5 Avkortning av kvote ved dumping eller neddreping

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 6 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar §§ 60, 61, 64 og 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 8 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012 og gjelder til og med 31. desember 2012.

Med hilsen

Trond Ottemo
Fung. seksjonssjef

Thord Monsen
seniorrådgiver

Sak 36/2011

Regulering av fisket etter

- a) blålange i 2012
- b) pigghå, brugde og håbrann i 2012

SAK 36/2011

A) REGULERING AV FISKET ETTER BLÅLANGE

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre forbudet mot direkte fiske etter blålange i Norges økonomiske sone. Fiskeridirektøren vil vurdere ytterligere bevaringstiltak, som for eksempel vern av gyteområder, dersom bestandsutviklingen tilsier det.

2 FISKET ETTER BLÅLANGE

Tabell 1 viser fangst og verdi av blålange fisket av norske fartøy i norske farvann i perioden 2000 og frem til i dag, fordelt på trål og konvensjonelle redskap.

Tabell 1: Fangst av blålange i norske farvann i perioden 2000-2011, fordelt på redskap.

År	Rundvekt (tonn)		
	Konvensjonelle	Trål	Totalt
2000	800	34	834
2001	998	28	1 027
2002	260	15	275
2003	184	11	195
2004	208	14	222
2005	188	14	202
2006	191	17	208
2007	189	10	199
2008	242	6	249
2009	252	6	258
2010	281	13	294
2011	168	9	177

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. september 2011.

I henhold til kvoteavtaler med EU, Færøyene og Island har norske fartøy til disposisjon kvoter av bunnfisk, herunder blålange i de respektive sonene. I forskrift av 7. desember 2009 ble det fastsatt forbud mot direkte fiske av blålange i Norges økonomiske sone. I fisket etter andre arter er det tillatt med en bifangstprosent på opp til 10% av blålange.

Tabell 2: Norske fartøys fangst av blålange fordelt på norske og andre farvann 2000 - 2011

År	Norske farvann	Andre farvann	Totalt	Andel i norske farvann
2000	834		834	100 %
2001	1 027		1 027	100 %
2002	275	627	902	30 %
2003	195	357	552	35 %
2004	222	72	295	75 %
2005	202	79	281	72 %
2006	208	159	367	57 %
2007	199	268	467	43 %
2008	249	159	407	61 %
2009	258	134	392	66 %
2010	294	230	524	56 %
2011	177	118	295	60%

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. september 2011

Blålange beskattes i hovedsak med konvensjonelle redskap. Et viktig gyteområde i norske farvann er områdene langs Storegga. Den fiskes normalt på dybder fra 350 – 500 meter, men kan finnes på områder fra 200 – 1500 meter dyp.

2.1 BESTANDSGRUNNLAGET

ICES viser til at bestanden av blålange ligger på et stabilt lavt nivå i ICES områdene I – XIV. Det er ikke gitt kvoteråd, men det anbefales stopp i det direkte fisket etter arten, og å unngå økning i bifangster i blandingsfiske. Videre tilrås det å stenge gyteområder og at det innføres øvrige forvaltningstiltak for å redusere bifangst av blålange i blandingsfiskerier.

Blålange har tidligere blitt kategorisert som sårbar (VU) på den norske Rødliste. På den norske Rødliste for 2010 kategoriseres arten som sterkt truet (EN). Arten er, i følge ekspertgruppen til artsdatabanken, nedfisket over hele nordatlanteren og blålange som gyter i den nordlige delen av artens utbredelsesområde har gått sterkt tilbake.

3 REGULERINGSTILTAK

På bakgrunn av at blålangebestanden er i dårlig forfatning foreslår Fiskeridirektøren at en reduserer fisket så mye som mulig. Det foreslås å videreføre forbudet mot direktefiske etter blålange.

Fiskeridirektøren vil tilrå at forbudet mot direktefiske etter blålange i Norges økonomiske sone videreføres.

NOTAT

Saksnummer: 11/10054	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 21.11.2011	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Snorri Palmason

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅLANGE I 2012 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Regulering av fiske etter blålange ble behandlet i reguleringsmøte 3. og 4. november d.å. Fiskeridirektøren foreslo å videreføre forbudet mot direktefiske etter blålange i Norges økonomiske sone. Forslaget er fremmet på bakgrunn av ICES' tilråding om forbud mot direktefiske og som følge av at blålange er karakterisert som sterkt truet (EN) på den norske Rødlisten fra 2010.

Reguleringsmøtet hadde ingen merknader til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslagene.

SAK 36

B) REGULERING AV FISKE ETTER PIGGHÅ, BRUGDE OG HÅBRANN I 2012

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av forbudet mot å fiske pigghå, brugde og håbrann i ICES - statistikkområder I-XIV i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ukesavregning på bifangst av pigghå for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst settes til 20 %, og avregnes av samlet fangst per uke etter samme ordning som gjelder blant annet i reguleringen av fisket etter uer med konvensjonelle redskap.

2 PIGGHÅ

2.1 FISKET I 2011

For første gang etter at Norge etablerte forbudet mot direktefiske 1. januar 2007, ble det i 2011 ikke gjort unntak fra forbudet for noen fartøygrupper. I reguleringen for 2011 ble det dessuten innført en bestemmelse som medførte at levedyktig pigghå skal straks slippes på sjøen, mens uungåelig bifangst skal landes. I tillegg skal pigghå oppgis i antall fisk på sluttseddel, i tillegg til vekt.

Med bakgrunn i at Fiskeridirektoratet ble bedt av Fiskeri- og kystdepartementet om å utforme forslag til et lisensiert overvåkningsfiske etter pigghå og håbrann, foreslo Fiskeridirektøren i Reguleringsmøtet den 17. november 2010 at det ble nedsatt en arbeidsgruppe hvor forskere og næringen også var representert. Arbeidsgruppen presenterte sin rapport (./.) for Fiskeridirektøren den 6. september 2011.

På bakgrunn av diskusjonen i rapporten anbefalte Fiskeridirektøren Fiskeri- og kystdepartementet i brev av 14. september 2011 at det ikke ble satt i gang et overvåkningsfiske etter pigghå og håbrann. For på best mulig måte å kunne følge bestandssituasjonen til pigghå, anbefalte Fiskeridirektøren imidlertid at det ble innført en ukesavregning på 20 % bifangst for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Fiskeri- og kystdepartementet støttet Fiskeridirektørens forslag og endret forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2011 den 7. oktober i samsvar med Fiskeridirektørens anbefaling. Departementet ga samtidig direktoratet bemyndigelse til å endre forskriften om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2011 og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket. Det ble også innført et forbud for utenlandske fiskere mot å fiske og lande brugde, pigghå og håbrann med tilsvarende regler for bifangst som for norske fiskere.

Fangstene av pigghå tas i hovedsak i linefiske eller kystfiske med garn.

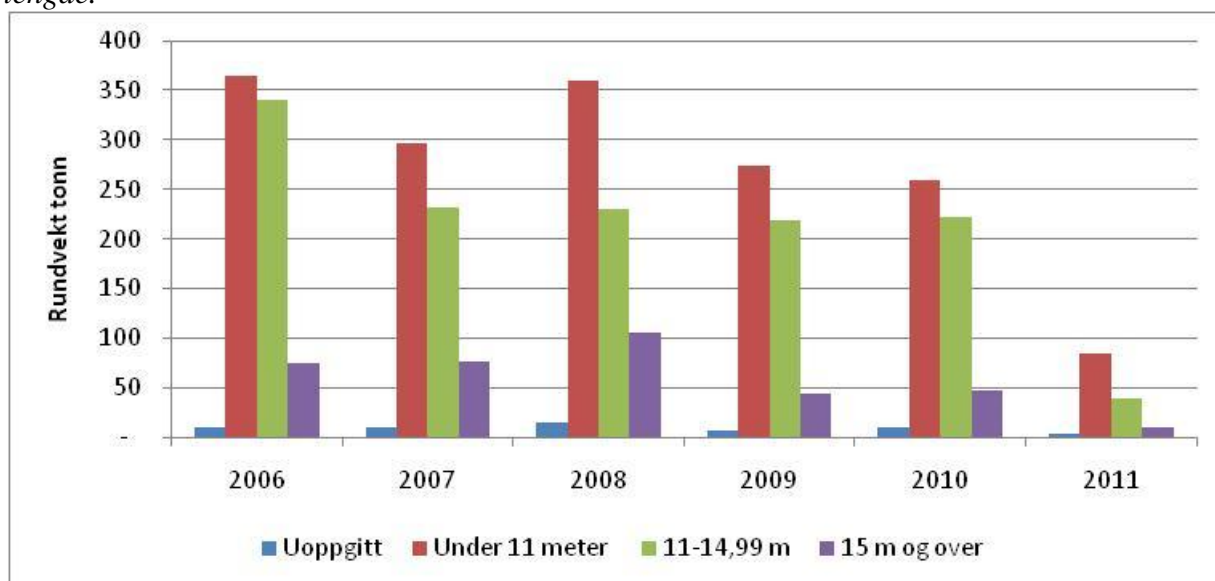
Tabell 1 viser totale fangster fra norske fartøy i perioden 2006 – 2011, hvorav fisket har vært regulert fra og med 2007. Figur 1 viser norske fartøys fangst av pigghå i perioden 2006-2011 fordelt på fartøyets største lengde, og figur 2 viser norske fartøys fangst av pigghå i samme periode fordelt på redskap. Tabell 2 viser norske fartøys fangst av pigghå i 2010 og 2011, fordelt på fylket fartøyet er hjemmehørende i og leveringsmåned.

Tabell 1. Norske fartøys fangst av pigghå i perioden 2006 – 2011.

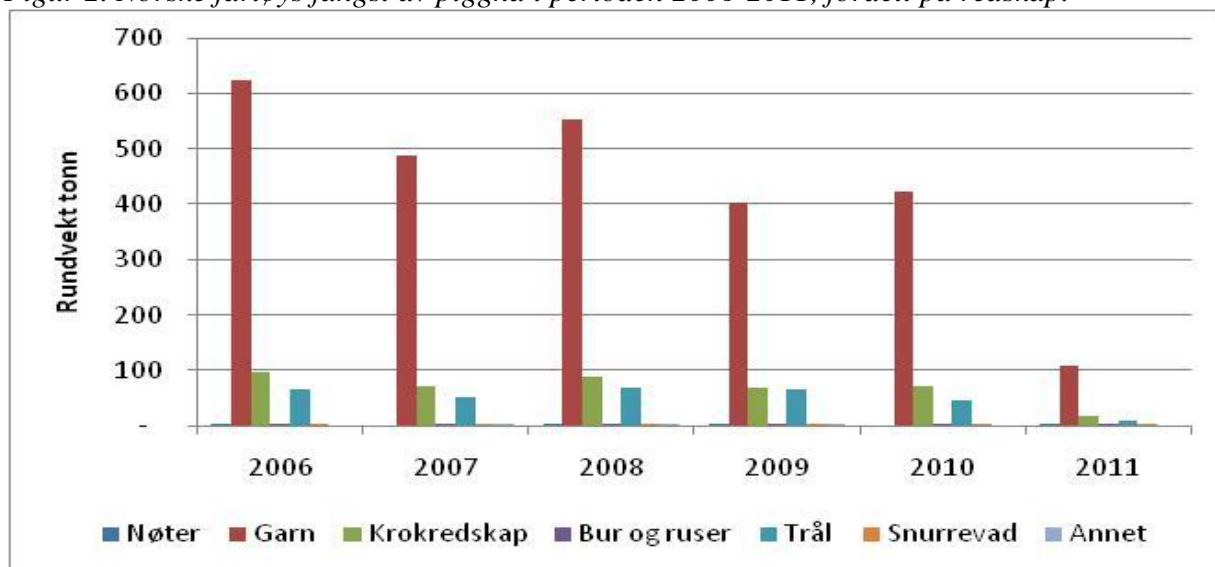
ICES-område	2006	2007	2008	2009	2010	2011
I	0,0	0,0	-	0,0	0,0	0,4
IIa	498,4	311,6	337,2	230,0	189,6	56,4
IIIa	107,2	95,7	149,9	108,9	98,9	28,2
IVa	183,7	206,4	221,0	201,0	250,2	50,9
IVb	0,7	1,8	3,1	3,0	1,6	0,9
Va	-	0,0	-	0,1	-	-
Totalt	789,9	615,4	711,3	543,0	540,3	136,8

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret per 24. oktober 2011.

Figur 1. Norske fartøys fangst av pigghå i perioden 2006 – 2011, fordelt på fartøyets største lengde.

Figur 2. Norske fartøys fangst av pigghå i perioden 2006-2011, fordelt på redskap.

Tabell 2. Norske fartøys fangst av pigghå i 2010 og 2011, fordelt på fartøyets fylke og leveringsmåned.

År	FYLKE	Leveringsmåned												Totalt
		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	
2010	Akershus	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Buskerud	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Finnmark	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Hordaland	1	1	0	1	0	1	0	0	2	5	10	6	27
	Møre og Romsdal	1	0	1	3	1	2	1	0	1	4	7	4	24
	Nordland	1	0	0	3	3	0	0	0	0	2	5	0	17
	Nord-Trøndelag	2	0	0	0	2	1	0	0	5	1	5	2	19
	Rogaland	2	1	4	4	7	9	1	0	2	18	32	17	97
	Sogn og Fjordane	3	3	1	6	20	10	16	11	19	35	17	2	143
	Sør-Trøndelag	3	0	0	4	15	28	3	7	14	10	4	2	90
	Troms	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
	Telemark	2	0	0	1	1	0	0	0	0	1	3	3	10
	Vestfold	13	0	1	2	6	0	0	0	0	0	4	4	30
	Vest-Agder	2	0	0	1	0	0	0	0	2	5	24	14	48
	Ikke regm	0	0	1	0	0	0	4	0	0	0	3	1	11
	Østfold	2	0	1	2	2	0	0	0	0	1	3	3	13
Aust-Agder	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	5	10	
Totalt 2010		34	6	10	28	57	51	24	19	46	82	121	63	540
2011	Akershus	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Finnmark	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	Hordaland	3	1	1	1	1	2	0	0	1	0	0	0	11
	Møre og Romsdal	0	1	0	1	1	1	0	0	0	2	0	0	7
	Nordland	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	2
	Nord-Trøndelag	0	1	0	0	3	1	0	1	2	0	0	0	9
	Rogaland	2	2	6	2	4	3	0	0	0	0	0	0	21
	Sogn og Fjordane	2	1	2	3	5	4	1	3	2	3	0	0	24
	Sør-Trøndelag	2	0	0	3	12	3	1	1	3	3	0	0	28
	Troms	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
	Telemark	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
	Vestfold	8	0	3	1	8	0	0	0	0	0	0	0	20
	Vest-Agder	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	5
	Ikke regm	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	3
	Østfold	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3
	Aust-Agder	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Totalt 2011		21	7	13	13	37	15	3	7	11	10	0	0	137
Totalt		55	13	23	41	94	65	27	26	57	92	121	63	677

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret per 24. oktober 2011.

2.2 FISKET I 2012

2.2.1 Bestandsgrunnlaget

ICES legger til grunn at pigghå i områdene I – XIV tilhører samme bestand. Bestanden vurderes som svært svak og ICES's fangststatistikk for pigghå viser en jevn og markant nedgang i fangstene siden 1973. Pigghå blir sent kjønnsmoden og har lang reproduksjonstid. Pigghå er listet som sårbar på International Union for Conservation of Nature (IUCN)'s liste over truede arter. På den norske rødlisten fra 2010 er tilstanden til bestanden betegnet som kritisk truet.

Det er ikke foretatt nye bestandskartlegginger av pigghå og ICES's tilrådning er således basert på landingsdata. ICES viser til at bestanden er sterkt desimert og i fare for ytterligere reduksjoner. Tilrådingen fra 2006 om å forby direktefiske opprettholdes. I tillegg uttaler ICES at bifangst av pigghå bør reduseres til et lavest mulig nivå.

I 2009 ble direktefiske av pigghå forbudt i NEAFC området.

2.2.2 Regulering i 2012

Tilrådingen fra ICES for perioden 2007 – 2010 inneholdt klare uttalelser om at bestanden av pigghå er redusert og står i fare for å kollapse. Som følge av at det ikke foreligger informasjon som tyder på at trenden har snudd, valgte ICES å gjenta sine uttalelser ved tilrådingen for 2012.

Av hensyn til den kritiske bestandssituasjonen for pigghå, vil Fiskeridirektøren tilrå at forbudet mot direktefiske videreføres. Fiskeridirektøren foreslår også en videreføring av ukesavregning på 20 % på bifangstfiske av pigghå.

Fiskeridirektøren tilrå at forbudet mot direktefangst av pigghå i ICES-statistikkområder I – XIV videreføres i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ukesavregningen på 20 % ved bifangstfiske av pigghå.

3 BRUGDE

Tilgjengelige data indikerte ingen endring i bestandssituasjonen og i samsvar med ICES sin anbefaling ble forbudet mot brukdefangst i ICES-statistikkområder I-XIV videreført i 2011.

Som følge av at brukdens størrelse kan medføre store utfordringer for fiskerne for å få den med til land, ble det i 2011 gjort unntak fra landingspåbudet for brukde. Bestemmelsen om at levedyktig brukde straks skal slippes på sjøen ble videreført.

Brugden står på norsk rødliste for arter i 2010 under benevnelsen ”EN” - sterkt truet.

Tabellen nedenfor viser kvantum brukde landet og omsatt siden forbudet mot direktefangst ble iverksatt 1. januar 2006.

Tabell 4: Norske fartøys fangster av brukde i 2006 - 2011

ICES-område	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ila	6,4	26,1	3,9	0	0	2
Totalt (tonn)	6,4	26,1	3,9	0	0	2

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet per 9. september 2011.

3.1 Reguleringer i 2012

ICES anbefaler at forbudet mot direktefangst av brukde i ICES- statistikkområder I-XIV opprettholdes også i 2012.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av forbudet mot direktefangst av brukde, samt av unntaket fra ilandføringsplikten.

For å sikre at all fangst av brukde blir rapportert, ønsker Fiskeridirektøren å utforme egne rapporteringsregler og rutiner for rapportering av brukde.

Fiskeridirektøren foreslår å utforme rapporteringsforpliktelser slik at all fangst av brukde blir rapportert. På den måten vil man bedre tilgangen til data og få bedre mulighet til å følge bestandsutviklingen.

Fiskeridirektøren vil tilrå at forbudet mot direktefangst av brukde i ICES-statistikkområder I – XIV videreføres i 2012.

4 HÅBRANN

ICES gjentok sin tilrådning om forbud mot direktefiske etter håbrann, og reguleringen fra 2007 ble videreført i 2008, 2009 og 2010. Det ble anbefalt at håbrann ikke skal utnyttes før referansepunkt og forvaltningsstrategi er definert. Videre tilrødde ICES både forbud mot direktefiske og tiltak for å redusere bifangster av håbrann, særlig i nordlige områder.

Som følge av at håbrannens størrelse kan medføre store utfordringer for fiskerne for å få den med til land, ble det i 2011 og gjort unntak fra landingspåbudet for håbrann. Bestemmelsen om at levedyktig håbrann straks skal slippes på sjøen ble videreført.

Håbrann står på norsk rødliste for arter i 2010 under benevnelsen ”VU” - sårbar.

Tabellen nedenfor viser kvantum håbrann landet og omsatt i perioden 2006 – 2011

Tabell 5: Norske fartøys fangster av håbrann i perioden 2006 – 2011

ICES-område	2006	2007	2008	2009	2010	2011
I	0,3					
IIa	24,7	7,4	7,5	5,7	9,2	5,4
IIIa	0,3	0,1	0,3	0,4	0,1	0,1
IVa	1,6	1,5	2,7	2,3	2,2	1,8
IVb	0,5	0,9	1,0	0,2	0,5	1,1
IVc				0,1		
Totalt (tonn)	27,4	9,8	11,6	9,73	12,0	8,4

Kilde: Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelstatistikk per 9. september 2011

4.1 Reguleringer i 2012

ICES gjentar sine tilrådninger om at forbudet mot direktefisket bør opprettholdes og bifangsten begrenses.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot fiske av håbrann opprettholdes, og fisket reguleres på tilsvarende måte som inneværende år.

For å sikre at all fangst av håbrann blir rapportert, ønsker Fiskeridirektøren å utforme egne rapporteringsregler og rutiner for rapportering av håbrann.

Fiskeridirektøren foreslår å utforme rapporteringsforpliktelser slik at all fangst av håbrann blir rapportert. På den måten vil man bedre tilgangen til data og få bedre mulighet til å følge bestandsutviklingen.

Fiskeridirektøren vil tilrå at forbudet mot direktefangst av håbrann i ICES-statistikkområder I – XIV videreføres i 2012.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Maja Kirkegaard Brix
Telefon: 41691457
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 10/16007
Deres referanse:
Vår dato: 14.09.2011
Deres dato:

Att:

VEDRØRENDE LISENSIERT OVERVÅKNINGSFISKE PÅ PIGGHÅ OG HÅBRANN

INNLEDNING

Fiskeridirektoratet mottok den 16. september 2010 en bestilling fra Fiskeri- og kystdepartementet der direktoratet ble bedt om å utforme forslag til et lisensiert overvåkningsfiske fra 2011 på pigghå og håbrann.

Fiskeridirektøren foreslo på bakgrunn av dette i Reguleringsmøtet den 17. november 2010 at det ble nedsatt en arbeidsgruppe på pigghå og håbrann hvor forskere og næringen også var representert. Arbeidsgruppen presenterte sin rapport (./.) den 6. september 2011 for Fiskeridirektøren.

Overvåkningsfiske og pigghå har vært diskutert i flere fora, og disse diskusjonene er hensyntatt i arbeidsgruppens arbeid. Det vises her til fiskeridirektørens strategi vedrørende overvåkningsfiske og Norges Fiskarlag sin forespørsel av 12. april 2011 vedrørende bifangst av pigghå.

OVERVÅKNINGSFISKE ETTER HÅBRANN

Basert på at det ikke anses som tilrådelig å øke uttaket fra bestanden, anbefaler arbeidsgruppen ikke et overvåkningsfiske på håbrann.

Etter at direktefisket etter håbrann ble forbudt har årlige norske landinger ligget omtrent på 10 tonn. Dette kvantumet blir regnet som uungåelig bifangst av håbrann. Dersom et overvåkningsfiske skal iverksettes vil det kunne innebære en fordobling av landingene, trolig mer. En slik økning anses ikke forsvarlig i den situasjonen bestanden synes å være i for tiden.

Fiskeridirektøren støtter arbeidsgruppens anbefaling og vil ikke tilråde etablering av overvåkningsfiske på håbrann.

OVERVÅKNINGSFISKE ETTER PIGGHÅ

På bakgrunn av faglige forutsetninger fremstår et overvåkningsfiske etter pigghå som den løsningen som på best mulig måte gjør det mulig å følge utviklingen i pigghåbestanden. På den annen side er det grunn til å være bekymret for det ekstra uttaket et overvåkningsfiske vil utgjøre siden det vil komme i tillegg til uungåelig bifangst, og arbeidsgruppen var derfor ikke i stand til å gi en omforent anbefaling om igangsettelse av et overvåkningsfiske.

Fiskeridirektøren viser til at det finnes indikatorer som kan gi informasjon om utviklingen i bestanden. Pigghåen opptrer ofte i store stimer og fangst per enhet innsats vil derfor ikke være et egnet mål for bestandsutviklingen, samtidig som bestandens ukjente yngleområde kan være i norske farvann. Allerede eksisterende kilder er vurdert som faglige mangelfulle med hensyn til vilkår for god bestandsovervåkning og et overvåkningsfiske anses på denne bakgrunn som den løsningen som på best mulig måte følger utviklingen i bestanden.

Det er per i dag ikke avsatt midler til et overvåkningsfiske, samtidig som Fiskeridirektøren venter et økt behov for og etterspørsel etter overvåkningsfiske for bestander som høstes kommersielt med begrenset ressursforskning i årene fremover. Det vises videre til at forvaltningsmålet til pigghå er fastsatt til å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. En mulig tilnærming til å dekke spesifikke behov som ikke dekkes av allerede tilgjengelige kilder, kan være å tillate et begrenset direktefiske knyttet til overvåkning der fiskerne pålegges rapporteringsplikt. En slik løsning gir imidlertid ikke forskerne mulighet til å standardisere fisket, og et uttak utover uungåelig bifangst bør ha som formål å gi informasjon om dagens uttak er bærekraftig.

Da bestanden er kategorisert som kritisk truet er det grunn til bekymring for det ekstra uttak i tillegg til uungåelige bifangsten et overvåkningsfiske vil innebære.

Fiskeridirektøren vurderer det slik at et overvåkningsfiske i tråd med Fiskeri- og kystdepartementets forutsetning om at fisket skal sikre et bærekraftig uttak vanskelig vil kunne gjennomføres. Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av dette ikke anbefale et overvåkningsfiske etter pigghå.

BIFANGST AV PIGGHÅ

Pigghåens stimadferd medfører at selv den mest aktsomme fisker til tider og i enkelte områder kan få store mengder av haien i fisket etter andre arter. Det er sterkt ønskelig å få registrert all

fangst av pigghå, samtidig som at de vernetiltakene som settes for å begrense uttaket av pigghå i minst mulig utstrekning skal ramme fisket etter andre arter.

Dagens regulering tillater uungåelig bifangst av pigghå. Regelverket medfører at direktefiske er forbudt, og at levende eller levedyktig pigghå skal settes ut igjen.

Norges Fiskarlag har i brev til Fiskeridirektoratet av 12. april og 13. mai 2011 satt fokus på at det gjeldende regelverket for pigghå medfører store vanskeligheter for fartøy som fisker etter andre fiskeslag. Fiskarlaget har på denne bakgrunn bedt om endring i regelverket, slik at avregning av det som blir fanget og levert av pigghå blir foretatt på ukebasis.

Selv om Fiskeridirektøren ikke anbefaler å igangsette et overvåkningsfiske, ser hun at det er behov for informasjon om pigghåbestanden. En av de tilgjengelige kildene som man kan benytte seg av uten å beskatte bestanden ekstra, er bifangstinformasjon hentet fra sluttseddelstatistikken.

For på best mulig måte å kunne bidra til overvåkning av bestandssituasjonen anbefaler Fiskeridirektøren at Fiskeri- og kystdepartementet innfører en ukeregning på bifangst av pigghå. I motsetning til dagens bifangstregulering innebærer anbefalingen at all pigghå skal kunne landes, ikke bare død eller døende.

Fiskeridirektøren finner det hensiktsmessig å gå inn for en ukeregning på bifangst av pigghå for fartøy som fisker pigghå med konvensjonelle redskap. Fiskeridirektoratet foreslår at tillatt bifangst settes til 20 %. Bifangsten på 20 % avregnes av samlet fangst per uke etter samme ordning som gjelder blant annet i reguleringen av fisket etter uer med konvensjonelle redskap.

Fiskeridirektøren ønsker å følge pigghåreguleringen nøye, og ber Fiskeri- og kystdepartementet om fullmakt til å kunne endre forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2011. Fullmakten bes gitt slik at Fiskeridirektoratet skal kunne foreta tilpasninger av regelverket raskt og effektivt og eventuelt justere bifangstprosenten dersom det skulle bli nødvendig. For 2012 tar en sikte på å få reguleringen av pigghå, brugde og håbrann inn i utøvelsesforskriften.

Fiskeridirektoratet vil på denne bakgrunn foreslå at det fastsettes følgende forskrift:

Forskrift om endring av forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2011

Fiskeri- og kystdepartementet har den ____ 2011 med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 13, 15, 16, 22 og 36 fastsatt følgende forskrift:

I

I forskrift av 20. desember 2010 om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2011, gjøres følgende endringer.

§ 4 (nytt) skal lyde:

§ 4 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Gjeldende § 4 følgende blir ny § 5 følgende.

II

Denne forskrift trer i kraft _____

Forskriften lyder etter dette

Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2011

Fiskeri- og kystdepartementet har den 20. desember 2010, med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 13, 15, 16, 22 og 36 fastsatt følgende forskrift:

§1 Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brugde, pigghå og håbrann i Norges økonomiske sone og i internasjonalt farvann i ICES-statistikkområdene I - XIV. Forbudet gjelder også fritidsfiske.

§ 2 Bifangst

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av brugde, pigghå eller håbrann skal levedyktig fisk straks slippes på sjøen.

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får uunngåelig bifangst av pigghå som ikke er levedyktig, skal bifangsten landes. Uunngåelig bifangst av brugde og håbrann kan landes.

Ved lovlig bifangst som nevnt i annet ledd gjelder forskrift av 22. januar 2003 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk tilsvarende.

Ved landing av brugde, pigghå og håbrann som bifangst skal det på sluttseddelen i tillegg til vekt oppgis antall fisk.

§ 3 Overvåkningsfiske

Fiskeridirektoratet kan iverksette et overvåkningsfiske og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av et slikt fiske.

§ 4 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 5 Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar §§ 60, 61, 62, 64 og 65. På samme måte straffes forsøk og medvirkning.

§ 6 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2011 og gjelder inntil 31. desember 2011.

Med hilsen

Aksel Eikemo
direktør

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Vedlegg: Rapport fra arbeidsgruppen som har vurdert overvåkningsfiske etter håbrann og pigghå

RAPPORT FRA ARBEIDSGRUPPEN SOM HAR VURDERT OVERVÅKNINGSFISKE ETTER HÅBRANN OG PIGGHÅ

02.09.2011

Innhold

1	<i>Innledning</i>	2
1.1	<i>Bestandssituasjonen og bakgrunn for nedsetting av arbeidsgruppen</i>	2
1.2	<i>Arbeidsgruppens mandat</i>	2
1.3	<i>Andre relevante hensyn</i>	3
1.4	<i>Overvåkningsfiske</i>	4
1.5	<i>Bærekraftig uttak</i>	5
2	<i>Bestandssituasjonen og årsaker til bestandsreduksjon</i>	5
3	<i>Dagens fiske sammenlignet med fisket tidligere</i>	5
4	<i>Behovet for overvåkningsfiske etter håbrann og pigghå</i>	9
4.1	<i>Håbrann</i>	9
4.1.1	<i>Indikator</i>	9
4.1.2	<i>Tilstrekkelig overvåkning</i>	9
4.1.3	<i>Allerede tilgjengelige kilder</i>	10
4.1.4	<i>Grad av truethet</i>	10
4.1.5	<i>Spesifikke behov</i>	10
4.2	<i>Pigghå</i>	10
4.2.1	<i>Indikator</i>	10
4.2.2	<i>Tilstrekkelig overvåkning</i>	11
4.2.3	<i>Allerede tilgjengelige kilder</i>	12
4.2.4	<i>Grad av truethet</i>	12
4.2.5	<i>Spesifikke behov</i>	12
4.2.6	<i>Design av et eventuelt overvåkningsfiske</i>	13
5	<i>Oppsummering og anbefaling</i>	14

1 Innledning

1.1 Bestandssituasjonen og bakgrunn for nedsetting av arbeidsgruppen

ICES viser til at bestanden av pigghå er sterkt desimert og i fare for ytterligere reduksjoner, og anbefaler at det ikke drives direktefiske etter pigghå, samtidig som omfanget av bifangst må begrenses til et lavest mulig nivå. Tilsvarende anbefaler ICES forbud mot direktefiske etter håbrann samt tiltak for å redusere bifangst, særlig i nordlige områder.

I norsk rødliste for arter 2010, er håbrann kategorisert som VU^o (sårbar). Internasjonale fangststatistikker for pigghå har vist en markant nedgang de siste 50 årene. I Norge gikk fangstene ned med 83 prosent fra 1980-2005. ICES mener fangsstatistikken gjenspeiler bestandssituasjonen, og pigghå er på bakgrunn av dette kategorisert som CR (kritisk truet) på den norske rødlisten. Kritisk truet er den mest alvorlige kategorien som er i bruk på den norske rødlisten for marin fisk.

Tatt i betraktning den dårlige statusen til pigghå, brugde og håbrann i nordøstlige Atlanterhavet, har NEAFC innført forbud mot direktefiske etter disse haiartene i internasjonalt farvann. Fra 1. januar 2007 ble det fastsatt forbud mot direktefiske/fangst av håbrann og pigghå i Norges økonomiske sone, med unntak for kystfartøy under en gitt lengde i fisket etter pigghå. Fra 2011 ble ikke unntaket fra forbudet for kystfartøy videreført. Forbudet mot fiske etter pigghå gjelder også fritidsfiske.

Fiskeri- og kystdepartementet har bedt Fiskeridirektoratet om å utforme forslag til et lisensiert overvåkningsfiske på pigghå og håbrann. På bakgrunn av denne bestillingen, foreslo fiskeridirektøren i reguleringsmøtet høsten 2010 å nedsette en arbeidsgruppe, hvor Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet, Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag er representert.

1.2 Arbeidsgruppens mandat

”Reguleringen av pigghå, brugde og håbrann i 2011 ble behandlet i Reguleringsmøtet som ble avholdt 16. og 17. november 2010. I forberedelsen til Reguleringsmøtet hadde Fiskeri- og kystdepartementet bedt Fiskeridirektoratet om å utforme et forslag til et lisensiert overvåkningsfiske fra 2011 på pigghå og håbrann, som sikrer et bærekraftig uttak og som bidrar til overvåkning av bestandssituasjonen. Fiskeridirektøren foreslo på bakgrunn av dette i møtet å nedsette en arbeidsgruppe, hvor forskere og næringen er representert.

I norsk Rødliste for arter 2010, er pigghå er kategorisert som CR (kritisk truet) og håbrann kategorisert som VU^o (sårbar). ICES anbefaler i sin rådgivning at det ikke bør tillates et direkte fiske på pigghå og håbrann.

Fiskeridirektøren ønsker at arbeidsgruppen skal gjennomgå følgende:

- Bestandssituasjonen og årsaker til bestandsreduksjon
- Dagens fiske sammenlignet med fisket tidligere
- Hvordan innhente tilstrekkelig informasjon til å kunne overvåke bestandssituasjonen, samtidig som informasjonsinnhentingen er hensiktsmessig og bærekraftig
- De praktiske sidene ved gjennomføringen av informasjonsinnhentingen

Arbeidsgruppen skal legge frem en rapport for Fiskeridirektøren som kan danne grunnlag for et bærekraftig uttak og som bidrar til overvåkning av bestandssituasjonen av pigghå og håbrann i Norge.

Arbeidsgruppen ledes av Anne Marie Abotnes, Fiskeridirektoratet. Maja K. Brix, Fiskeridirektoratet, er sekretær for gruppen.”

1.3 Andre relevante hensyn

Hittil i 2011 har overvåkningsfiske og fiskebestandene pigghå og håbrann vært diskutert i flere fora, og en har derfor valgt å gi en oversikt over prosesser som har vært relevante for arbeidsgruppens arbeid.

31. mai 2011 vedtok landsstyret i Norges Fiskarlag *Handlingsplan for kystfiske i Sør-Norge*. I handlingsplanen vises det til at fisket på kysten av Vestlandet og Skagerrak er særdeles variert og sammensatt. Fisket foregår på et stort antall arter av fisk og skalldyr, og det benyttes mange forskjellige redskaps- og fartøygrupper. Det årlige driftsgrunnlaget for en kystfisker består av mange ulike fiskeri, hvor alle er viktige for en helårlig drift. Forbud mot direktefiske etter pigghå listes opp blant reguleringer som er innført og som har hatt negative konsekvenser for kystfiskeriene i Sør-Norge. Forbud mot direktefiske og at en kun kan ha pigghå som uunngåelig bifangst har skapt store problemer for fiskerne. En åpning for direktefiske etter pigghå for fartøy under 15 meter i indre farvann er et av tiltakene som er listet opp i handlingsplanen.

I brev av 12. april 2011 tar Norges Fiskarlag opp problemstillingen vedrørende bifangst av pigghå. For å ivareta hensynet til vernet av pigghå og muligheten for fiskerne til å kunne utøve sitt fiske, bes det om at regelen om landing av pigghå som bifangst endres, slik at avregningen av det som blir fanget og levert blir basert på ukebasis. Fiskeridirektoratet har også mottatt innspill fra fiskere som har problemer med å drive et tradisjonelt garnfiske på grunn for høy innblanding av pigghå i fangstene, og ber om at det åpnes for direktefiske for små kystfartøy. I henhold til arbeidsgruppens mandat skal arbeidsgruppen diskutere overvåkningsfiske. Bifangstbestemmelser er ikke nevnt i mandatet, men problemstillinger knyttet til bifangst er viktig i diskusjonen rundt bærekraftig uttak.

Gjennom arbeidet med en praktisk tilnærming til en økosystembasert fiskeriforvaltning (se sak 4/2011 i reguleringsmøtet våren 2011; *Strategi for videre utvikling av norsk fiskeriforvaltning – en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning*), har en fastsatt norsk forvaltningsmål for de ulike arter og bestander. Forvaltningsmålet er inndelt i fire kategorier, hvor det mest ambisiøse er et optimalt økonomisk langtidsutbytte, mens å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon er det minst ambisiøse. Utover det miljøbetingede minimumsmålet vil det være en politisk, økonomisk og praktisk forvaltningsmessig avveining av hvor langt en ønsker å strekke seg i retning av å optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet av en bestand. Jo høyere mål en har om økonomisk avkastning av en art, jo mer vil det koste i form av forsknings- og forvaltningsinnsats, og i form av krevende reguleringsinngrep for næringsaktørene og i rekreasjonsfisket.

Frem til nå har forvaltningen hatt hovedfokus på gjenoppbygging og bevaring av de økonomisk viktige fiskeressursene, og disse har vært forvaltet med det som mål å optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet. De åtte viktigste artene står for rundt 87 prosent av førstehåndsverdien av norsk fiske, og forvaltningen av de fleste bestandene av disse artene

kjennetegnes ved stor innsats i bestandsovervåkingen, analytiske bestandsvurderinger og internasjonal rådgivning, i tillegg til omfattende forvaltnings- og kontrollinnsats. Det vil også være flere enn disse åtte artene som kan overvåkes og forvaltes med mer eller mindre en slik maksimumsmålsetting for øye. Her vil vi imidlertid måtte akseptere at uttaket i perioder vil kunne ligge både høyere og lavere enn det som en med mer kunnskap hadde ansett som det optimale. For mange av de mer marginale artene som forvaltes og som til sammen står for rundt fem prosent av førstehåndsverdien, kan en ikke regne med å klare å ha så ambisiøse mål for. For alle artene er likevel å sikre biologisk mangfold en generell og ufravikelig minimumsmålsetting.

Det skal være en sammenheng mellom forvaltningsmålet en har for den enkelte art/bestand og de tiltakene som iverksettes. Forvaltningsmålet er derfor førende for hvor stor innsats en skal ha i forskningen, forvaltningen og kontrollen. Jo mer ambisiøst forvaltningsmålet er jo større er behovet for mer presise estimat for bestandsstørrelsen, mer overvåking av bestanden, mer omfattende og strenge reguleringer, og mer oppfølging fra forvaltningen i form av kontroll og håndhevelse. Norsk forvaltningsmål for pigghå og håbrann er, etter forslag fra fiskeridirektøren og diskusjon i Reguleringsmøtet, av Fiskeri- og kystdepartementet fastsatt til minimumsmålsettingen om å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. Tiltak i form av forskningsinnsats, regulering og kontroll må derfor ses i sammenheng med det norske forvaltningsmålet for pigghå og håbrann.

I brev av 6. juni 2011 til Fiskeri- og kystdepartementet finner en fiskeridirektørens strategi vedrørende overvåkningsfiske. Fiskeridirektøren viser til at en i årene fremover kan vente økende behov for og etterspørsel etter oppstart av overvåkningsfiske for marine bestander som høstes kommersielt, men hvor ressursforskningen er begrenset. Slikt overvåkningsfiske er erfaringsmessig ressurskrevende og vil binde opp ressurser over lang tid, kanskje på permanent basis. Det er derfor avgjørende at et overvåkningsfiske igangsettes først etter en grundig vurdering av behovet for overvåkningsfiske og mulige alternative datakilder.

Denne strategien legger føringer på Fiskeridirektoratets tilnærming til problemstillinger knyttet til overvåkningsfiske, og gir en systematisk fremstilling av hvilke vurderinger som bør gjøres når det oppstår behov for å samle inn informasjon om bestandsutviklingen for en gitt bestand. Herunder bør det vurderes om det finnes indikatorer som kan gi et bilde av bestandsutviklingen, hva som anses som tilstrekkelig overvåking, om allerede tilgjengelige kilder kan utnyttes bedre og om det er eventuelle spesifikke behov som ikke kan dekkes på annen måte enn ved et overvåkningsfiske.

1.4 Overvåkningsfiske

Ressursforskningen på pigghå og håbrann er begrenset, og fangststatistikk (norsk og internasjonal) har vært benyttet som indikasjon på bestandsutviklingen. Havforskningsinstituttet samler ikke systematisk inn fiskeriuavhengige data for disse artene. Et forbud mot direktefiske etter pigghå og håbrann kan føre til at en mister informasjon om bestandsutviklingen i norske farvann. Innføres det fangstforbud i andre lands farvann, kan eventuelle datakilder falle helt bort. Et overvåkningsfiske på pigghå og håbrann vil bidra til å samle inn informasjon slik at en kan følge utviklingen i pigghå- og håbrannbestanden over tid.

Med overvåkningsfiske henvises det til aktiviteter som er spesielt designet for å gi best mulig informasjon om utviklingen i bestandssituasjonen til pigghå og håbrann. De viktigste kravene

til et overvåkningsfiske er at bestandsindeksene er sammenlignbare mellom områder og år, og at den biologiske prøvetakingen er representativ for bestandene.

1.5 Bærekraftig uttak

Med bærekraftig uttak må en vurdere at totaluttaket fra bestanden er så lite at det ikke vil vesentlig forsinke gjenoppbygningen av bestandene.

2 Bestandssituasjonen og årsaker til bestandsreduksjon

ICES legger til grunn at pigghå i områdene I – XIV tilhører den samme bestanden. Bestanden vurderes som svært svak og ICES's fangststatistikk for pigghå viser en jevn og markant nedgang i fangstene siden 1973. En eksperimentell bestandsanalyse viser klar nedgang i fiskepress og stabilisering av bestanden på et lavt nivå. ICES's tilrådninger baseres på landingsdata av Nordøst-Atlantisk pigghå, sammen med lengdemålinger gjennomført i Storbritannia. Mangel på pålitelig bestandsinformasjon fra annet enn britiske områder er et betydelig usikkerhetsmoment.

Den langsomme veksten, sen kjønnsmodning og lang reproduksjonstid gjør pigghå sårbar. Pigghå har en tendens til å samle seg i store stimer, og ofte i stimer av samme størrelse og kjønn. Dette gjør at en kan finne større stimer av pigghå, også med store drektige hunnfisk, til tross for at bestanden er på et svært lavt nivå. Denne stimadferden gjør at fangst per enhet innsats ikke nødvendigvis gjenspeiler størrelsen til populasjonen. Fangst per enhet innsats kan være høy uavhengig av størrelsen på populasjonen, noe som gjør at en kan risikere å utrydde arten uten å egentlig ha fått et forvarsel i form av mindre fangst.

ICES anbefaler at håbrann ikke skal utnyttes før referansepunkt og forvaltningsstrategi er definert. ICES tilrår forbud mot direktefiske og tiltak for å redusere bifangst.

3 Dagens fiske sammenlignet med fisket tidligere

Det aller meste av håbrannfangstene i Nordøst Atlanteren tas i et fransk direktefiske med line. Det har i de senere årene ikke vært noen norske fartøy som har fisket direkte etter håbrann, og det antas at registrert fangst er bifangst av håbrann i andre fiskeri. Fra 2007 har det vært et forbud mot et direkte fiske for norske fartøy. Håbrann ble tradisjonelt fisket med fløytline. De norske landingene har de siste fem årene ligget på omtrent 10 tonn, som tilsvarer omtrent fire prosent av de totale internasjonale landingene. Tabellen under viser norske fartøy fangst av håbrann i perioden 2000 til 2011.

Norske fartøys fangst (t) av håbrann i perioden 2000 - 2011

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
JANUAR	0,1	0,2	0,2	0,3	1,7	0,2	0,0	0,3	0,7	0,4	0,5	0,3
FEBRUAR	0,5	1,5	0,4	0,4	1,1	0,2	0,8	0,4	0,1	0,1	0,3	0,2
MARS	0,5	0,4	0,3	0,5	0,6	0,4	0,5	0,5	0,1	0,2	0,2	0,1
APRIL	0,2	0,7	0,3	0,6	1,2	0,5	1,4	0,5	0,4	1,8	1,1	0,4
MAI	1,2	0,8	1,3	3,5	1,3	1,4	16,2	1,1	1,9	1,4	2,2	1,6
JUNI	9,2	1,3	3,0	2,8	1,9	4,7	4,1	1,4	2,4	1,5	3,2	1,4
JULI	3,2	3,0	4,9	4,6	9,2	0,8	0,9	0,5	1,0	0,9	0,8	1,3
AUGUST	1,5	4,0	6,5	2,3	2,1	1,0	1,0	3,1	2,9	1,0	1,3	1,2
SEPTEMBER	1,6	2,4	1,2	0,5	0,3	0,7	1,1	1,4	0,9	0,8	0,9	-
OKTOBER	1,4	1,5	0,7	1,0	0,8	0,9	0,8	0,4	0,6	0,7	1,0	-
NOVEMBER	1,6	0,4	0,4	1,5	1,1	0,5	0,6	0,1	0,1	0,4	0,4	-
DESEMBER	0,6	0,3	0,2	0,5	0,2	0,4	0,1	0,0	0,4	0,4	0,1	-
Totalt	21,7	16,5	19,2	18,5	21,4	11,7	27,4	9,8	11,6	9,7	12,0	6,5

Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister per 24. august 2011.

Historisk har det blitt drevet et direktefiske etter pigghå i hele dens utbredelsesområde. Norske fartøys fangst av pigghå har de siste par årene utgjort nær en tredjedel av de totale landingene i ICES – områdene. Tabellene under viser norske fartøys fangst av pigghå.

Norske fartøys fangst(t) av pigghå fordelt på landingsmåned i perioden 2000 – 2011.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
JANUAR	54	113	83	39	51	22	49	33	53	40	33	21
FEBRUAR	28	49	32	76	30	18	19	25	18	16	6	7
MARS	40	40	26	18	30	31	16	16	14	15	10	13
APRIL	55	44	55	44	57	100	55	38	54	80	27	13
MAI	266	148	103	129	122	166	139	86	52	39	53	37
JUNI	175	111	62	84	52	62	101	36	28	26	50	6
JULI	124	34	63	50	52	39	18	36	46	16	21	-
AUGUST	90	102	49	42	42	117	35	30	38	26	12	-
SEPTEMBER	262	178	117	133	208	121	119	58	47	35	45	-
OKTOBER	217	259	207	199	202	134	84	93	98	79	77	-
NOVEMBER	233	187	246	231	143	126	100	101	173	107	115	-
DESEMBER	101	161	87	74	65	75	55	63	89	65	62	-
Totalt	1 644	1 425	1 130	1 119	1 053	1 010	790	615	711	543	512	97
Januar - mai	442	394	299	305	289	337	277	198	192	190	130	91
Mai - desember	1 202	1 031	831	815	764	673	512	417	520	353	382	6

Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister per 14. juni 2011.

Frem til 2007 var det ingen begrensninger i fiskeriet, bortsett fra et minstemål på 70 cm som ble innført i 1964. 1. januar 2007 ble det innført forbud mot direktefiske etter pigghå, med unntak for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap. Fra 2010 ble denne grensen redusert til 15 meter største lengde. I perioden 2000-2006 ble det i gjennomsnitt fisket 1.170 tonn pigghå hvert år og i perioden 2007-2010 ble det i gjennomsnitt fisket 620 tonn. Reduksjonen i fangstuttaket kan forklares med innføring av reguleringstiltak,

og kanskje en fortsatt reduksjon i bestanden. En ytterligere innstramming i reguleringene fra 1. januar 2010 bidro til å redusere fangsten til rundt 500 tonn. Fra 1. januar 2011 ble det innført forbud mot direktefiske etter pigghå.

Norske fartøys fangst(t) av pigghå fordelt på fartøyets lengde i perioden 2008 - 2011

Største lengde	2008	2009	2010	2011
Under 11 meter	375	280	261	66
11-11,99	4	5	2	1
12-12,99	87	63	77	5
13-13,99	20	18	11	3
14-14,99	120	133	114	16
15-15,99	7	2	1	0
16 meter og over	99	42	46	6
Totalt	711	543	512	97
5 første mnd:				
Under 11 meter	128	123	91	63
11-11,99	2	3	0	1
12-12,99	22	20	11	5
13-13,99	3	7	2	3
14-14,99	16	21	18	13
15-15,99	7	2	0	0
16 meter og over	12	15	7	6
Totalt	192	190	130	91

Inkl i gruppen u 11 m er også fangst registrert på fartøy som ikke er i merkeregisteret ved utgangen av året.

Omkring halvparten av fangstene av pigghå fiskes av fartøy under 11 meter.

Norske fartøys fangst(t) av pigghå fordelt på fangstområde (hovedområde)

Hovedområde	2008	2009	2010	2011
00	1	2	2	0
03	-	0	0	-
04	0	0	0	0
05	15	5	10	1
06	152	67	41	15
07	169	156	136	16
08	126	117	126	26
09	150	109	99	25
28	94	84	96	13
41	3	3	2	0
42	0	0	0	-
59	-	0	-	-
Totalt	711	543	512	97
Første 5 mnd:				
00	0	1	1	0
04	0	0	0	0
05	1	1	8	1
06	34	30	10	12
07	22	37	27	15
08	23	29	22	24
09	70	66	34	25
28	40	25	28	13
41	0	1	0	0
42	-	-	0	-
Totalt	192	190	130	91

Norske fartøys fangst(t) av pigghå fordelt på redskap i perioden 2008 - 2011

Redskapsgrupper	2008	2009	2010	2011
Annet	3	8	2	0
Garn	552	402	395	79
Line/krok	87	68	69	9
Trål	69	66	46	9
Totalt	711	543	512	97
5 første mnd:				
Annet	1	3	1	0
Garn	148	144	103	75
Line/krok	10	8	12	6
Trål	33	35	14	9
Totalt	192	190	130	91

Direktefisket etter pigghå foregår med garn og line. Pigghå fanget i andre redskap antas å være bifangst av pigghå i andre fiskeri.

Pigghå har en tendens til å samle seg i store stimer. Når stimen først er tilstede i fangstområdet, kan det være vanskelig å unngå bifangst av pigghå i andre fiskeri. Fangster som inneholder mer enn 49,9 prosent pigghå defineres forvaltningsmessig som et direktefiske etter pigghå. Dersom en benytter denne definisjonen og henter ut alle sluttседler i 2010 hvor pigghå er registrert, kan en få en indikasjon på hvor stort direktefisket etter pigghå var dette året. Tabellen under gir et estimat på direktefisket etter pigghå i 2010.

Anslag på direktefiske etter pigghå i 2010

Fanstmengde pigghå kg	512 000	
herav direktefangst (merk definisjon)	281 000	
Andel direktefiske	55 %	
<u>Fordeling på redskap</u>		
Fangstmengde pigghå kg	512 000	
herav garn/line	464 000	
herav resten	48 000	
<u>Direktefisket fordelt på redskap</u>		
	281 000	
herav garn/line	273 000	
herav resten	8 000	
<u>Fiskere som har drevet direktefiske med garn/line</u>		
Salgslag:		
Skagerakfisk	51 000	19 %
Rogaland Fiskesalgslag	56 000	21 %
Vest Norges Fiskesalgslag	74 000	27 %
Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag	2 000	1 %
Norges Råfisklag	90 000	33 %

Andelen direktefiske i 2010 er estimert til rundt halvparten av fangsten. I 2010 var det forbud mot direktefiske etter pigghå, med unntak for fartøy under 15 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap.

4 Behovet for overvåkningsfiske etter håbrann og pigghå

Formålet med overvåkningsfiske bygger på behovet for å overvåke utviklingen i bestandssituasjonen for en gitt bestand. Mangelfull eller fraværende fangststatistikk, toktdata og biologisk prøvetaking er et stort problem for vurdering av bestandsutviklingen for pigghå og håbrann. Det er et dilemma at manglende fangst gir svært begrensede muligheter for å følge bestandsutviklingen. Dette kan sette bestandene i fare for å bli ytterligere desimert ved at en bestandsnedgang ikke blir oppdaget i tide til å sette inn ekstraordinære beskyttelsestiltak for å redusere eller fjerne forekomst av ellers uunngåelig bifangst. Siste oppdatering av rødlisten plasserer pigghå i den mest alvorlige kategorien, kritisk truet, og dette aktualiserer behovet for overvåkning av bestandssituasjonen.

Det er ikke realistisk at den normale toktvirksomheten til Havforskningsinstituttet skal kunne gi et representativt bilde av bestandsutviklingen for pigghå og håbrann. Dette skyldes først og fremst begrensninger i områdedekning og redskapsbruk. Omfattende registreringer og prøvetaking av uunngåelig bifangst vil i mange tilfeller kunne gi en vesentlig bedre datasituasjon. Her vil Referanseflåten være viktig, men neppe tilstrekkelig. For fiskere utenfor Referanseflåten kan det i mange tilfeller stilles spørsmål ved påliteligheten av bifangstopplysninger og det kan være vanskelig å få fisker til å utføre de nødvendige registreringer og prøvetakinger på en kvalitetsmessig tilfredsstillende måte. I en slik situasjon kan det i gitte tilfeller forsvares å etablere et meget begrenset overvåkningsfiske ("sentinel fishery"), spesielt dersom uttaket fra dette fisket vil være lite i forhold til det som regnes som uunngåelig bifangst i øvrige fiskerier.

4.1 Håbrann

4.1.1 Indikator

Håbrann i Nordøst-Atlanteren regnes som én bestand av ICES. Den eneste bestandsindeksen som finnes stammer fra franske fiskerier og viser relativt store variasjoner uten noen tydelig trend de senere år. Tolkningen av dette er usikker, men noen eksperimentelle bestandsanalyser indikerer at bestanden er under BMSY og at gjenoppbygging av bestanden (til BMSY) vil ta 25-50 år dersom fangstuttaket opprettholdes på et lavt nivå. Det gjøres oppmerksom på at norsk forvaltningsmål er å bevare biodiversitet som er mindre ambisiøst enn å oppnå maksimalt langtidsutbytte (MSY).

4.1.2 Tilstrekkelig overvåkning

Tiltaket som velges skal være tilstrekkelig til å overvåke utviklingen i bestanden. Hva som er tilstrekkelig avhenger blant annet av forvaltningsmålet til håbrann. Norsk forvaltningsmål for håbrann er å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon, slik at overvåkning av bestanden kan begrunnes ut i fra biodiversitetsbetraktninger. En kan i overvåkning av håbrann kreve mindre enn i tilfeller hvor en har overvåkning av bestander med eksplisitte mål med hensyn til økonomisk avkastning. Håbrann tas som bifangst i andre fiskerier og å følge utviklingen i bifangst over tid vil typisk være en indikator som kan gi tilstrekkelig informasjon om utviklingen i bestanden av håbrann. I tillegg til antall i bifangst vil det også være ønskelig med informasjon om lengde, kjønn og modning. Da håbrann i Nordøst-Atlanteren regnes som én bestand, kan datainnsamling gjort internasjonalt være tilstrekkelig overvåkning av endringer i bestanden. Norge kan bistå andre nasjoner med bifangstinformasjon og data fra allerede tilgjengelige kilder, som ledd i å utnytte tilgjengelig informasjon maksimalt.

4.1.3 Allerede tilgjengelige kilder

I henhold til ICES råd for 2010 har det de siste årene kun vært fire franske linefartøy som driver et direkte sesongfiskeri etter håbrann. ICES-rådene baseres på franske og spanske linefartøys cpue serier, samt internasjonal fangst. Det finnes ikke fiskeriuavhengige kilder.

Fra norske fiskerier fås det informasjon om bifangst av håbrann fra fangststatistikken. Referanseflåten rapporterer bifangst av håbrann. Det finnes ingen fiskeriuavhengige data på håbrann og arten registreres ikke regelmessig på noen av Havforskningsinstituttets tokt.

4.1.4 Grad av truethet

Håbrann er kategorisert som VU^o (sårbar) i norsk Rødliste 2010, på bakgrunn av bestandsnedgang over de siste tre generasjonene. Bestandsnedgangen er nå tilsynelatende stoppet opp, sannsynligvis på grunn av effektive fiskerireguleringer (Norsk Rødliste for arter 2010 s. 405).

4.1.5 Spesifikke behov

Håbrann i Nordøst-Atlanteren regnes som én bestand av ICES. Ved overvåkning av marginale bestander er det helt nødvendig å tenke kostnadseffektivitet og ta hensyn til synergieffekter. Gitt tilstanden til håbrann, må en vurdere om et overvåkningsfiske representerer et bærekraftig uttak. Det er ikke sikkert det er hensiktsmessig at alle stater starter overvåkningsfiske, da dette kan øke uttaket fra felles bestand. Andre nasjoner kan ha utviklet tilfredsstillende indikatorer, slik at bifangststatistikk fra norske fiskeri kan inngå i et større bilde.

Etter at direktefiske etter håbrann ble forbudt har årlige norske landinger ligget på omtrent 10 tonn. Dette kvantumet blir regnet som uunngåelig bifangst av håbrann. For at et overvåkningsfiske skal kunne gi vesentlig informasjon om bestandsutviklingen vil det kreves et ytterligere uttak av i det minste flere hundre individer. Dette vil tilsvare minst en fordobling av landingene, trolig betydelig mer. Dette ansees ikke forsvarlig i den situasjonen bestanden synes å være i for tiden.

I overvåkingen etter håbrann vil en bifangsttidsserie trolig være tilstrekkelig for formålet å følge hvorvidt bestanden fortsatt finnes i norske farvann. Dersom det skjer endringer i fiskeri eller fangst av arten vil det imidlertid kunne være vanskelig å vurdere hvorvidt dette også gjenspeiler endringer i bestanden. Økt kunnskap om bestanden i våre farvann vil gjøre slike vurderinger enklere. I tillegg til antall i bifangst vil det derfor også være ønskelig med informasjon om lengde, kjønn og modning. En viktig oppgave er å sørge for at forvaltningen er innrettet slik at bifangst av håbrann landes og blir registrert på landings- og sluttseddel.

Etter en samlet vurdering anbefaler arbeidsgruppen at det ikke etableres et overvåkningsfiske etter håbrann.

4.2 Pigghå

4.2.1 Indikator

Pigghå i Nordøst-Atlanteren regnes som én bestand, og ICES gjennomfører en eksperimentell bestandsanalyse basert på mangelfulle data fra kun en meget begrenset del av

utbredelsesområdet. Alle data indikerer at bestanden er nær sitt historiske minimum og bestanden er listet som kritisk truet både på den norske og den internasjonale rødlisten. Fra norske farvann er det behov for informasjon om lengdefordeling av fangstene, om veksten hos større individer og om forekomsten av ulike modningsstadier, spesielt gravide hunner i sene utviklingsstadier. Det er også behov for å utvikle en indikator som over år beskriver bestandsutviklingen i våre farvann. Eksempler på slike indikatorer er listet nedenfor.

Bestandsutvikling:

- gjennomsnittlig fangst per enhet innsats (CPUE) i standardiserte hjemmeområder
- CPUE for alt overvåkningsfiske som følger standardisert protokoll
- Trender fra forskningstokt, bifangst og referanseflåte

Bestandssammensetning:

- Lengde og kjønnsfordeling
- Andel gravide hunner
- Antall fostre pr gravid hunn
- Andel undermåls og overmåls individer.

4.2.2 Tilstrekkelig overvåkning

I henhold til mandatet skal gruppen legge frem en rapport som kan danne grunnlag for et bærekraftig uttak og som bidrar til overvåkning av bestanden i Norge. Med bærekraftig uttak må det vurderes at tiltaket sikrer at uttaket fra bestanden er så lite at det ikke i vesentlig grad forsinker gjenoppbyggingen av bestanden. Et overvåkningsfiske som skal danne grunnlag for et bærekraftig uttak på sikt, har som formål å overvåke bestanden slik at en opparbeidet nødvendig kunnskap for å legge til rette for et bærekraftig fiske.

Tiltaket som velges skal være tilstrekkelig til å overvåke utviklingen i bestanden, og en skal i henhold til *strategi for videre utvikling av norsk fiskeriforvaltning* sikre at det er samsvar mellom forvaltningsmål og de tiltakene som innføres. Norsk forvaltningsmål for pigghå er per i dag å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. Bestander som er eller har vært overbeskattet og hvor en har et mål om gradvis bestandsoppbygging slik at avkastningen kan økes, har forvaltningsmålet øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå. I disse tilfellene er det ofte upresist med hensyn til tidshorizonten for gjenoppbygging. Eksempler på arter som har dette forvaltningsmålet er uerartene, lange, brosme og hummer.

Dersom tilstrekkelig overvåkning av pigghå vurderes på bakgrunn av det fastsatte forvaltningsmålet, kan det være tilstrekkelig med tiltak i samsvar med det som er foreslått for håbrann. Dette sikrer mest mulig kostnadseffektivitet og krever minimum innsats. Variasjoner i bifangsttidsserien kan påvirkes av andre faktorer enn bestandsstørrelsen til pigghå, og variasjonene må derfor tolkes i sammenheng med annen tilgjengelig informasjon om fiskeri, reguleringer, bifangstarter og endringer i markedet. Tiltaket vil ikke gi godt grunnlag for rådgiving om forvaltningstiltak, som endringer i bifangstreguleringer o.a. Dersom målet er å sikre et bærekraftig uttak på sikt, vil det være nødvendig å etablere en bestandsindikator som gir en god beskrivelse av bestandsutviklingen.

Pigghå i Nordøst Atlanteren regnes som en bestand, og tilsvarende som for håbrann bør en i internasjonalt samarbeid utnytte tilgjengelig informasjon på best mulig måte. Det at en har indikasjoner på at pigghå yngler i norske farvann, påkrever en form for overvåkning også i norske farvann.

4.2.3 Allerede tilgjengelige kilder

En vurderer her kilder som kan gi informasjon om utviklingen i bestanden pigghå i norske farvann.

Opplysninger fra bifangst:

Det er sterkt ønskelig å få registrert all fangst av pigghå. Det gir først og fremst informasjon om den totale beskatningen og av områdefordelingen. Bifangstdata, også i kombinasjon med innsatsdata, er derimot lite egnet for å overvåke bestanden mht å opparbeide tidsserier som kan gi indikasjoner på om bestanden endres (øker/redueres). Mengden av bifangst eller andelen bifangst kan påvirkes av andre faktorer enn bestandsstørrelsen til bifangstarten (pigghå), som for eksempel bestandsutviklingen til målarten(e), tidspunkt og område fisket finner sted, innsats i fiskeriet samt utviklingen i førstehåndsverdien til de enkelte bestandene. Økt relativ bifangst av pigghå kan altså være en indikasjon på at bestanden utvikler seg positivt, men det kan også skyldes at målarten for fisket er blitt mindre tallrik eller at fisket har endret seg mht årstider, områder osv. Sammenholdt med bestandsindekser basert på mer robuste data, så kan bifangstdata imidlertid fylle ut bildet og bidra til en bedre forståelse av bestandens tilstand og beskatningsforhold.

Informasjon fra referanseflåten:

Det er p.t. kun ett fartøy i Referanseflåten som har fisket pigghå i direktefiske. Registrering og prøvetaking fra resten av Referanseflåten gir imidlertid verdifull informasjon om uunngåelig bifangst i de ulike fiskeriene. Referanseflåten har informasjon fra fangst og lengdemåling, totalt antall lengdemålte pigghå i referanseflåten i perioden 2007 – 2010 er 7.000 individer.

Informasjon innhentet i fiskeriuavhengige tokt:

Det er ingen av Havforskningsinstituttets tokt som alene er godt egnet til å gi et pålitelig bilde av bestandsutviklingen for pigghå i våre farvann. Dette skyldes først og fremst begrensninger i områdedekning og redskap. De kan gi verdifull tilleggsinformasjon spesielt med tanke på rekruttering, biologisk prøvetaking og analyse. Arbeidsgruppen anbefaler at informasjon om pigghå fra Havforskningsinstituttets tokt blir bearbeidet.

Kystvakten/overvåkningstjenesten:

Dette vil kunne gi verdifull informasjon om det faktiske omfanget av bifangst og hvilke deler av bestanden som utsettes for det (krever biologisk prøvetaking). Slike data gir ingen informasjon om bestandsstørrelse og heller ikke om endringer i bestandsstørrelse.

4.2.4 Grad av truethet

Noen bestander har større behov for å bli tatt vare på enn andre. Dette gjelder særskilt arter som er truet. Pigghå er kategorisert som kritisk truet (CR) både på norsk og internasjonal rødliste, som indikerer at dette er en bestand en bør være svært varsom med. Et overvåkningsfiske må ikke utgjøre betydelig innhugg i bestanden.

4.2.5 Spesifikke behov

For arter hvor bestandssituasjonen er alvorlig og uttaket fra fiskeri er en viktig faktor, er fiskeforbud det sterkeste virkemiddelet en har for å bidra til gjenoppbygging av bestanden, slik at en på sikt kan ha et bærekraftig fiske. Med et forbud mot direktefiske etter pigghå, har en vurdert bifangstopplysninger, Referanseflåten og fiskeriuavhengige tokt som allerede tilgjengelige kilder for informasjon om bestandsutviklingen.

Når det er spesifikke behov som ikke dekkes av tilgjengelige kilder, må det vurderes om det er behov for å iverksette nye tiltak, som et eventuelt overvåkningsfiske er, eller om en utvidelse og forbedring av eksisterende datakilder kan dekke det spesifikke behovet.

Arbeidsgruppen har diskutert muligheten for å tillate et begrenset ordinært fiske (begrenset i tid, fartøystørrelse, redskap, fangstmengde etc.) som et alternativ til egne, administrativt krevende overvåkningsfiskeri. I henhold til statistikken presentert under avsnitt 3., ser en at fangsten de fem første månedene er redusert med 30 % sammenlignet med samme periode i 2010. Dette kan indikere at det er vanskelig for den kystnære flåten å unngå pigghå i fangstene. Dette er i hovedsak små fartøy som fisker kystnært innenfor et relativt avgrenset område.

Et begrenset ordinært fiske kan pålegge utvalgte (evt. alle) fiskere rapporteringsplikt. Overfor internasjonale organisasjoner kan vi begrunne valgene vi har gjort på bakgrunn av vurderingene under 4.2. Med et begrenset ordinært fiske har imidlertid ikke forskerne mulighet til å styre aktiviteten. Fisket blir dermed ikke standardisert med hensyn til redskapstype, tidspunktet fisket gjennomføres på, område og innsats, slik at det vil gi en mindre god indikasjon på utviklingen i bestanden enn et overvåkningsfiske. Det er godt dokumentert at kommersiell CPUE fra sterkt stimulerte fisk kan holdes oppe og endog øke samtidig med at bestanden går ned (jfr. sammenbruddet i nvg-sild på 60-tallet). Pigghå er kategorisert som kritisk truet og et uttak ut over uunngåelig bifangst må ha som mål å gi informasjon om dagens uttak og reguleringer er tilpasset bestandsnivået.

4.2.6 Design av et eventuelt overvåkningsfiske

For et overvåkningsfiske er et viktig krav at fangst per enhet innsats er sammenlignbar mellom områder og år, og at den biologiske prøvetakingen er representativ for hele fangsten. Kun på den måten vil resultatene kunne gi korrekt informasjon om bestandsutviklingen. Det er derfor nødvendig å standardisere fiskeinnsatsen til en viss grad. Det gjelder både med hensyn til redskapsbruk og med hensyn til tid og sted for gjennomføring av fisket. Prøvetakingen av fangsten må dessuten følge standardiserte prosedyrer om kvaliteten skal bli god nok til å si noe om f.eks. lengdefordelingen av hele fangsten.

Den enkleste og beste måten å oppnå slike gode data på pigghå er trolig å definere et sett med lokaliteter langs kysten og så leie inn erfarne fiskere til å fiske på disse plassene til bestemte tider og etter nærmere angitt prosedyre. Dette vil kreve økonomisk godtgjørelse som er uavhengig av fangsten av pigghå og det vil derfor også redusere dødeligheten på bestanden i forhold til et kommersielt fiske. Dataene vil kvalitetsmessig bli på linje med det man kan få fra godt planlagte forskningstokt og vil være uavhengig av svingende råvarepriser, men vil kreve egne bevilgninger eller at overvåkningsfisket skal være selvfinansiert basert på landet fangst under kontraktsperioden.

Et selvfinansiert overvåkningsfiske på pigghå kan ta utgangspunkt i de områder og årstider der de mest erfarne fiskerne opererer. Et overvåkningsfiske vil imidlertid måtte komme i tillegg til bifangst av pigghå i fiske etter andre arter. I 2010 var det 12 fartøy som leverte mer enn 5 tonn pigghå. Halvparten av disse leverte mer enn 15 tonn og to leverte mer enn 25 tonn. Disse fartøyene dekket store deler av kysten og var registrert i Vestfold (1), Vest-Agder (1), Rogaland (2), Sogn og Fjordane (4), Sør-Trøndelag (3) og Nordland (1). I de fleste områdene foregikk fisket mer eller mindre året rundt, med en topp i mai-juli og en annen i september-november.

Et overvåkingsfiske på pigghå kan gjennomføres ved at erfarne fiskere fra hele den aktuelle kyststrekningen blir invitert til å melde seg på til et lisensiert direktfiske med klare krav til gjennomføring, registrering av fangstopplysninger og biologisk prøvetaking. Omfanget av disse kravene må balanseres mot forventet fangstinntekter, slik at det blir interessant for fiskerne å melde seg på. Opplegget må utformes med sikte på å kunne gjennomføres på samme måte over mange år og må diskuteres med fiskernes organisasjoner før utlysning. Forslaget nedenfor er ment som et utgangspunkt for en slik diskusjon.

Skisse til overvåkingsfiske:

- 1) Alle som har levert minst 5 tonn i ett av de siste fem årene inviteres til å søke om å delta i et lisensiert overvåkingsfiske. Dersom den geografiske fordelingen blir skjev, går man aktivt ut overfor enkeltfiskere. Det plukkes ut 10 fiskere som det inngås kontrakt med for tre år om gangen.
- 2) Hvert fartøy får lisens til å fiske pigghå i et direktfiske og blir tildelt en kvote på 20-30 tonn (evt. kvotedifferensiering for store/små fartøy). Minst halvparten av dette skal tas innen et angitt hjemmeområde og innen 1-2 angitte hovedsesonger. Resten kan tas når og hvor det passer. Hvordan bifangsten skal avregnes må vurderes.
- 3) Det skal kun benyttes garn med én eller et par ulike standard maskevidde(r).
- 4) For hver garnlenke registreres et løpenummer, maskevidde, posisjon, dyp, samt dato og klokkeslett for setting og hiving. Dessuten registreres antall av både pigghå og andre arter.
- 5) De 30 første individene som tas av fra en garnlenke legges til siden for prøvetaking. For disse registreres lengde, kjønn og modningsgrad.
- 6) For hver uke tar man ekstra prøver av den første garnlenken som trekkes. Også her tas prøven fra de første 30 individene, men i tillegg til den vanlige prøvetakingen tar man også bilde av hele fisken og av innvollene med fokus på kjønnsorganene og eventuelle egg og fostre. Man skjærer også ut piggen i den bakerste ryggfinnen og legger den i en pose merket med garnlenkens løpenummer.
- 7) Hver uke sendes de registrerte dataene og de digitale bildene til Havforskningsinstituttet, mens ryggpiggenes fryses og sendes samlet med frysefrakt en gang i halvåret.
- 8) Det legges opp til at hver deltakende fisker avtaler å møte en tekniker fra Havforskningsinstituttet en gang i året for oppfølging. Det kan fortrinnsvis skje ved at teknikeren deltar i opparbeidingen av prøven, enten ombord eller ved mottak.

5 Oppsummering og anbefaling

Fiskeri- og kystdepartementet ba i sin bestilling om *forslag til et lisensiert overvåkingsfiske fra 2011 på pigghå og håbrann, som sikrer et bærekraftig uttak og som bidrar til overvåkning av bestandssituasjonen*. Fordi en i årene fremover kan vente økende behov for og etterspørsel etter overvåkingsfiske, har Fiskeridirektoratet utarbeidet en strategi for å sikre at overvåkingsfiske igangsettes først etter en grundig vurdering. Denne strategien er lagt til grunn når arbeidsgruppen har vurdert behovet for overvåkingsfiske etter pigghå og håbrann. Arbeidsgruppen har systematisk vurdert behovet for å starte opp et overvåkingsfiske og mulige alternative datakilder som kan gi informasjon om bestandsutviklingen for pigghå og håbrann.

Basert på vurderingene gjort for håbrann, tilrår arbeidsgruppen ikke et overvåkningsfiske, men anbefaler at forvaltningen er innrettet slik at bifangst av håbrann registreres. Denne anbefalingen er basert på at bestandssituasjonen er slik at det ikke anses som forsvarlig å øke uttaket av håbrann.

Vurderingene som er gjort for pigghå viser at pigghåens stimadferd fører til at fangst per enhet innsats ikke er et egnet mål for bestandsutviklingen, samtidig som bestandens ukjente yngleområde kan være i norske farvann. Ved å etablere et overvåkningsfiske kan en sikre gode bestandsindikatorer for viktige deler av bestanden og øke den generelle kunnskapen om pigghå. I vurderingen av alternative kilder som kan gi informasjon om bestandsutviklingen, finner en at disse er faglige mangelfulle mht vilkår for god bestandsovervåkning. Bifangstdata er lite egnet for å overvåke bestanden med hensyn til å opparbeide tidsserier som kan gi indikasjoner på om bestanden øker/reduseres, fordi mengden av bifangst eller andelen bifangst kan påvirkes av andre faktorer enn bestandsstørrelsen til pigghåen. Utviding av allerede tilgjengelige kilder som et alternativ til overvåkningsfiske, som for eksempel et begrenset ordinært fiske er, gir en mindre god indikasjon på bestandsendringer fordi en ikke har mulighet til å standardisere fisket.

Tiltak som iverksettes skal sikre tilstrekkelig overvåkning av pigghåbestanden. Norsk forvaltningsmål for pigghå er per i dag å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. Dette er et miljøbetinget minimumsmål. Ved overvåkning av marginale bestander som en ikke har mål om økonomisk avkastning for, er det helt nødvendig å tenke kostnadseffektivitet og ta hensyn til synergieffekter. Legges det opp til overvåkning og regulering av bestanden som skal sikre bærekraftig uttak med formålet om gradvis bestandsutbygging for å kunne øke avkastningen, bør det vurderes å øke forvaltningsmålet et "nivå", for å sikre sammenheng mellom tiltak og forvaltningsmål.

Det er per i dag ikke avsatt midler til et overvåkningsfiske. I årene fremover kan en vente økt behov for og etterspørsel etter overvåkningsfiske for bestander med begrenset ressursforskning. Et overvåkningsfiske skal gi informasjon om utviklingen i en gitt bestand over tid, og igangsetting av et overvåkningsfiske vil binde opp ressurser for en lang tidsperiode. Arbeidsgruppen mener det vil være hensiktsmessig med en forutsigbar modell for hvordan overvåkningsfiske som startes opp skal finansieres. For fiskeren som deltar i overvåkningsfisket vil det påløpe kostnader knyttet til gjennomføring av fangstoperasjonen og innsamling og registrering av nødvendige opplysninger om fangsten. For forskningen vil det oppstå utgifter knyttet til administrasjon og oppfølging av selve overvåkningsfisket og til bearbeiding av innsendte opplysninger. Overvåkningsfisket kan også generere kostnader knyttet til forvaltnings- og kontrolloppgaver. Overvåkningsfiske vil måtte kreve tilføring av nye ressurser eller en omprioritering av ressurser som i dag er disponert på annen måte.

Skissen til overvåkningsfiske er ment som et utgangspunkt for en diskusjon av hvordan et overvåkningsfiske etter pigghå bør designes, dersom myndighetene ønsker å sette i gang et overvåkningsfiske. Et overvåkningsfiske foreslås basert på at 10 fartøy/fiskere som tidligere har drevet fiske etter pigghå, fordelt på hele den aktuelle kyststrekning, inngår avtale om et nærmere angitt fiske som ledd i overvåkning og forskning. Et selvfinansiert overvåkningsfiske basert på andel av fangsten kan være et alternativ, men det kan resultere i mindre interesse i å delta da fangstinntekten til fisker blir redusert. Det bør derfor avsettes egne midler til finansiering av overvåkningsfisket.

Med bærekraftig uttak må en sikre at uttaket fra bestanden er så lite at det ikke i vesentlig grad forsinker gjenoppbygningen av pigghåbestanden. Pigghåbestanden er på et historisk minimum, men nedgangen synes å ha blitt stabilisert. Pigghå er saktevoksende, blir sent kjønnsmoden og lite avkom av gangen gjør at gjenoppbygging av bestanden vil ta tid. For å hindre ytterligere tilbakegang og bidra til bedring i bestanden må den totale beskatningen, summen av bifangst og overvåkningsfiske, holdes nede.

På bakgrunn av faglige forutsetninger, fremstår overvåkningsfiske som den løsningen som på best mulig måte gjør det mulig å følge utviklingen i pigghåbestanden. En pålitelig norsk bestandsindeks og informasjon om bestandssammensetningen vil gi et betydelig bedre grunnlag for bestandsvurderingene i ICES. Spesielt vil kunnskap om yngleområder kunne danne grunnlag for effektive område og tidsavgrensninger i fisket, og mulighet for lempinger i de generelle bifangstbestemmelsene.

På den annen side er det grunn til å være bekymret for det ekstra uttaket et overvåkningsfiske vil utgjøre, siden det vil komme i tillegg til uunngåelig bifangst, og gruppen var derfor ikke i stand til å gi en omforent anbefaling om igangsettelse av et overvåkningsfiske.

Arbeidsgruppen er kjent med at utvalget som har evaluert referanseflåten, i sin rapport er positiv til en videre utvikling av referanseflåten, og et alternativ kan være å vurdere å ta hensyn til overvåkning av pigghå ved en eventuell utvidelse av kystreferanseflåten.

Arbeidsgruppen har diskutert problemstillinger knyttet til uunngåelig bifangst av pigghå. På grunn av pigghåens stimadferd, kan andelen pigghå i fangstene utgjøre mer enn 49,99 % av hele fangsten når stimen først er der. Det er svært viktig at all fangst av pigghå blir registrert på sluttseddel, slik at en får oversikt over det faktiske uttaket fra bestanden. Dette vil styrke utsagnskraften til bifangstdataene. Det er fra Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag side pekt på at det i utgangspunktet ønskes en avregning per uke for bifangst av pigghå i andre fiskeri. Alternativt kan det avhjelpe situasjonen at kun verdien av pigghå som overstiger 49,99 % av fangsten, inndras, og ikke verdien av hele fangsten slik regelverket er i dag.

FISKERIDIREKTORATET
«Soa_Navn»

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Maja Kirkegaard Brix
Telefon: 41691457
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 11/10054
Deres referanse:
Vår dato: 07.12.2011
Deres dato:

Att:

REGULERING AV FISKE ETTER PIGGHÅ, BRUGDE OG HÅBRANN 2012

Vedlagt følger forslag til forskrift om regulering av fisket etter pigghå, brugde og håbrann for 2012. Reguleringsopplegget ble behandlet i Reguleringsmøtet 3. november 2011, og innspill og merknader som fremkom i møtet er kort referert. Referatet må sees i sammenheng med skriftlige innspill fra de ulike organisasjonene tilgjengelig på www.fdir.no.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Maja Kirkegaard Brix
rådgiver

Regulering av fiske etter pigghå, brugde og håbrann 2012

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av forbudet mot direktefiske etter pigghå, brugde og håbrann i ICES statistikkområder I – XIV i 2012. Fiskeridirektøren redegjorde for at artene er oppført på rødlisten og at ICES anbefalinger er stans av alt direktefiske.

Fiskeridirektøren foreslo også å videreføre ukesavregningen på 20 % ved innblanding av pigghå i fisket etter andre arter som ble innført 7. oktober 2011.

Fiskeridirektøren foreslo videre å utforme rapporteringsforpliktelsene slik at all fangst av brugde og håbrann blir rapportert.

Norges Fiskarlag henviste til at organisasjonen daglig får telefoner om store mengder pigghå, og mener at bifangstregimet er for strengt tatt i betraktning av at man har lite konkret kunnskap om bestandens situasjon i Norge. Norges Kystfiskarlag og Kommunenes Sentralforbund støttet Fiskarlaget.

Norges Kystfiskarlag opplyste videre om at fiskerne de to til tre siste årene har observert en økning av pigghå.

Pelagisk Forening var opptatt av at fiskerne også skal være i stand til å drive fiskeri, og håpet at Fiskeridirektørens oversendelse til Fiskeri- og kystdepartementet på pigghåreguleringen ser hen til fiskerienes virke og liv på kysten.

Kommunenes Sentralforbund oppfattet situasjonen slik at hvis man er i tvil om bestandssituasjonen så står myndighetene på fiskens side. Sentralforbundet oppfordret Fiskeri- og kystdepartementet til å ta sosioøkonomiske hensyn med i betraktningen ved sin vurdering.

Norges Fritids- og Småfiskerforbund la til grunn at man ikke kan øke bifangstprosenten på pigghåen all den tid den står på rødlisten, og at man da heller må angripe rødlisten for å få pigghåen av denne.

WWF kommenterte at pigghåen er en kritisk truet rødlisteart og at man, som følge av at man har lite data på arten, må forholde seg til et føre-var prinsipp. Organisasjonen mener at 20 % tillatt innblanding av en rødlisteart er for mye, men var samtidig enig i at det foreligger for lite data på arten. WWF er enig med Norges Fritids- og Småfiskerforbund i at man heller enn å øke bifangstprosenten må se på tiltak som gjør at man kan fjerne arten fra rødlisten. WWF henviste til at pigghå ofte svømmer i segregerte stimer, med for eksempel bare hunnfisk, på opp til 20 000 individer - og at det er viktig å få inn informasjon om hvor arten befinner seg og når den befinner seg der. WWF understreket behovet for at pigghå blir registrert inn i fangstdagbøkene selv om den ikke landes, og henviste til at fiskere også kunne få kompensert for å delta i merkeregistrering av pigghå.

Direktoratet for naturforvaltning ga uttrykk for at det ikke hjelper en allerede svak naturressurs som pigghå at man fortsetter fiske på den. Arten vil da til slutt bukke under og fiskerne vil ikke ha noen mulighet til å utnytte det som kunne ha vært en ressurs.

Fiskeridirektøren henviste til at innstramningene som er gjort i reguleringen for 2011 er noe som har skjedd med bakgrunn i anbefalingene fra havforskerne. For at innstramningene skal ha en effekt må de være av en slik karakter at de merkes. Det som kompliserer situasjonen opp mot pigghå og den strengere reguleringen er at flere fiskeri i samme område har fått innført til dels sterke begrensinger i løpet av en kort periode, og dette er noe som vil påvirke fiskerne.

Havforskningsinstituttet hadde en kort presentasjon om pigghå.

Instituttet opplyste blant annet om at bestanden i USA og Canada er rimelig bra. I Norge har man i perioden 1958 – 1963 hatt merkeforsøk på pigghå. Totalt ble 8 000 merker utsatt, gjenfangsten var på ca. 10 %. Et nytt merkeforsøk ble iverksatt perioden 1975 – 1979 med 12 500 merker, gjenfangsten var ca. 5 %. Per i dag finnes det lite informasjon om pigghåbestanden i norske farvann. Havforskningsinstituttet mener at man bør klare å få samlet et tallmateriale ut fra inneværende års regelverk, men man bør ikke risikere en økning i fangstrammene. Instituttet kommenterte at merking av pigghå kan være en aktuell måte å få oversikt over bestanden på. Arten står på den norske rødlisten.

For å vurdere om en art skal være på rødlisten eller ikke må man gange artens forventede levealder med 3 og gå tilsvarende antall år tilbake i tid for å finne ut hvilket nivå man skal sammenligne dagens bestandssituasjon med. Pigghåens forventede levealder er 25 år, og man må derfor 75 år tilbake i tid.

Fiskeridirektøren understreket at den gjeldende situasjon for pigghå er kompleks. Det er nødvendig å få inn mer data på pigghå, brugde og håbrann, og det er også derfor Fiskeridirektoratet har foreslått å innføre ytterligere rapporteringsrutiner på brugde og håbrann all den tid det ikke foreligger et landingspåbud for disse artene.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Innleggene berører sentrale forvaltningsprinsipper på en slik måte at det er hensiktsmessig å gjennomgå argumentene nærmere.

I situasjoner der kunnskapen om en bestand kunne vært mer konkret, men der det er rimelig klart at bestanden er i en dårlig forfatning, skal ikke mangelen på kunnskap lede til at det ikke tas beslutninger. Mangelen på kunnskap skal heller ikke brukes som grunnlag for å ta beslutninger som kan lede til høyere uttak fra bestanden. Dette følger av føre – var prinsippet som er inkludert i havressurslovens forvaltningsprinsipp. Pigghå er oppført på rødlisten og havforskerne har anbefalt innstramminger i reguleringene. Mangelen på konkret kunnskap kan dermed ikke brukes som argument alene for å øke uttaket slik flere innlegg gjør.

Pigghå er en art som opptrer med større uforutsigbarhet enn mange andre arter i fiskeriene. Arten opptrer blant annet i stim og vandrer over store distanser på kort tid. Det er dermed ikke mulig å stanse alt uttak av pigghå slik et av innleggene må fortolkes.

Hensynet til næringen skal ivaretas og lønnsomhet er også et forhold det skal tas hensyn til under forvaltningsprinsippet. Situasjonen for bestandene det høstes fra er avgjørende for om det er mulig å oppnå lønnsomhet. Lønnsomhet må derfor ses i et lengre tidsperspektiv og mer kortsiktige behov kan ikke legges til grunn alene for ikke å foreta innstramminger slik noen innlegg kan tyde på. Dersom flere fiskerier som utøves av de samme fiskerne i samme områder blir påvirket av strengere reguleringer over kortere tidsrom kan det oppstå situasjoner der lønnsomheten påvirkes negativt på kort sikt. Pigghå er et eksempel på dette. I slike situasjoner vil hensynet til bestander i dårlig forfatning bli vektet tyngre enn hensynet til lønnsomhet. Dette er i tråd med forvaltningsprinsippet. De konkrete avveiningene vil avhenge av situasjonen til de aktuelle bestandene og den generelle lønnsomheten i de gruppene som høster fra dem.

Reguleringen for pigghå ble endret 7. oktober og har ikke virket så lenge at det er grunnlag for å endre dem allerede nå. Hensynet til næringen er søkt ivaretatt så langt det er mulig gjennom innføring av ukesavregning av bifangsten. At det i tillegg er åpnet for å ha mer enn 50 prosent pigghå i den enkelte fangst og ved landing, øker næringens muligheter til å drive fiske i de aktuelle områdene. Det er dermed tatt hensyn til pigghåens uforutsigbarhet samtidig som ulovlig utkast unngås. Direkte fiske etter pigghå er fortsatt forbudt.

Fiskeridirektoratet vil ta kontakt med Havforskningsinstituttet for å se på måter å forbedre datagrunnlaget for pigghå på.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

På grunnlag av overnevnte og sakspapirer til Reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren følgende forslag til forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012:

Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2011

Fiskeri- og kystdepartementet har den 12. desember 2011, med hjemmel i lov av 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) §§ 11, 13, 15, 16, 22 og 36 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Virkeområde

Denne forskriften gjelder for fiske i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og i internasjonalt farvann i ICES-statistikkområdene I-XIV.

For utlendinger og utenlandske fartøy gjelder forskriften i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og Svalbards territorialfarvann.

§ 2 Generelt forbud

Det er forbudt å fiske og lande brugde, pigghå og håbrann. Forbudet gjelder også fritidsfiske.

§ 3 Bifangst

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av brugde eller håbrann, skal levedyktig fisk straks slippes på sjøen. Uunngåelig bifangst kan landes.

Ved fiske med konvensjonelle redskap er det tillatt å ha inntil 20% bifangst av pigghå. Bifangsten av pigghå regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl 00.00 til søndag klokken 23.59.

Ved lovlig bifangst som nevnt i annet ledd gjelder forskrift av 22. januar 2003 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk tilsvarende.

Ved landing av brugde, pigghå og håbrann som bifangst skal det på landings- eller sluttseddelen i tillegg til vekt oppgis antall individ.

Sak 37/2011

Regulering av europeisk flatøsters

SAK 37/2011

REGULERING AV HØSTING AV EUROPEISK FLATØSTERS

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår å innføre et høstingsforbud på de karakteristiske østersbankene med tettheter på mer enn 50 flatøsters per kvadratmeter.

2 INNLEDNING

I dokumentet *Strategi for videre utvikling av norsk fiskeriforvaltning - en praktisk tilnærming til en økosystembasert forvaltning* finnes fiskeridirektørens forslag til hvilke bestander som bør prioriteres med hensyn til utvikling av forvaltningstiltak i 2012. Europeisk flatøsters er blant bestandene som har høy prioritet.

I bestandstabellen er europeisk flatøsters kategorisert som en bestand med et svakt kunnskapsgrunnlag og det er usikkert hvordan det står til med bestanden. Europeisk flatøsters har lav fiskedødelighet, og der er påvist nivåer av fremmedstoffer som kan være høyere enn Mattilsynets grenseverdier.

Direktoratet for naturforvaltning (DN) har fått utarbeidet *Utredning av europeisk flatøsters Ostrea edulis L.* Utredningen presenterer mål og foreslår tiltak for forvaltning av europeisk flatøsters i Norge. Fremstillingen i kapittel 4 og 5 er basert på denne utredningen.

3 FORVALTNINGSMÅL

Norsk forvaltningsmål for europeisk flatøsters er å sikre biodiversitet og økosystemets funksjon. Målsettingen i utredningen utarbeidet av DN er å sikre langsiktig overlevelse av europeisk flatøsters i Norge.

4 BESTANDSSITUASJONEN

Flatøstersen finnes i Svartehavet, Middelhavet, ved kysten av Marokko og nordover langs de europeiske kyster nord til Nordland. I Norge finnes flatøsters fra Svenskegrensen, langs Skagerrakkysten, rundt Rogaland og nord til Helgelandskysten. Nord for Skagerrak finner en stort sett østersforekomstene inne på skjermede, relativt varme lokaliteter og i poller. På Skagerrakkysten finnes flatøstersen i større grad spredt i hele skjærgården. Kun i Arendal finnes østersbanker med mer enn 50 flatøsters per kvadratmeter. Disse 4 østersbankene er lokalisert i samme fjordarm.

Europeisk flatøsters finnes fra like under tidevannssonen og ned til noen få meters dyp, fastsittende på grus, stein, andre skjell eller annet hardt substrat, og trenger relativt varme somre for å bli gytemoden.

Europeisk flatøsters er kategorisert som EN, dvs. sterkt truet på norsk Røddliste for arter 2010. Videre har OSPAR-konvensjonen (The Convention for the Protection of the marine Environment of the North-East Atlantic) inkludert europeisk flatøsters på listen over sårbare arter og sårbare habitater.

5 PÅVIRNINGSAKTORENE

Utredningen av europeisk flatøsters (DN) inneholder oversikt over truslene mot flatøsters i Norge som kan påvirke artens utbredelse og overleving.

5.1 SYKDOM

På grunn av sykdom er bestanden sterkt redusert i store deler av Europa, og Skandinavia er det eneste større området der en fortsatt finner større flatøstersforekomster uten alvorlig sykdom. Bestandsutviklingen i Europa har vært påvirket av sykdomsutbrudd forårsaket av parasittene *Bonamia ostreae* og *Marteilia refringens*.

Det har siden 1995 vært gjennomført en helseovervåking av flatøsters i Norge med fokus på disse parasittene. Overvåkingen er organisert som et Nasjonalt overvåkningsprogram i regi av Mattilsynet og utføres av Veterinærinstituttet i samarbeid med HI. Overvåkingen har ikke avdekket noen form for alvorlig sykdom, og helsetilstanden til norsk flatøsters må derfor regnes som svært god. Smitte skjer ofte ved transport av yngel.

5.2 TEMPERATUR

Endringer i sjøtemperatur påvirker bestandene av europeisk flatøsters. Østersen trenger varme somre og vanntemperatur på 18-20 °C for å bli gytemoden. Gyting i norske farvann har derfor hovedsakelig forekommet i lukkede pollsystemer. I åpne områder har det gjerne vært flere år mellom somre som var varme nok til gyting. Svært kalde vintre kan føre til at østersen fryser i hjel. Dette var tilfelle i 2009/2010 da mesteparten av flatøstersen som vokste grunnere enn 1 meter på Skagerrakkysten frøs i hjel.

5.3 OKSYGENMANGEL

Mange av de større lokalitetene for flatøsters finnes i poller eller godt beskyttede terskelfjorder. Disse habitatene har høy sommertemperatur, men er også sterkt utsatt for oksygenmangel. Dette på grunn av manglende utskiftning av vannmassene og tilførsel av næringsalter og organisk stoff. Disse lokalitetene har ofte et oksygenfritt bunnvann som samtidig inneholder store mengder hydrogensulfid som er svært giftig. Det ser ikke ut til at en omrøring i massene som fører til at østersen for kortere periode blir utsatt for vann med lavt oksygeninnhold, skader østersen. Imidlertid kan det synes som en omrøring i massene under isen vil føre til at mer eller mindre alle østersene dør.

5.4 HØSTING

Den europeiske flatøstersen lever fastvokst til underlaget, på stein- og sandbunn og ligger så grunt at man kan plukke den med hendene eller ta dem opp med håv når det er lavvann. De er lette å få øye på. Flatøstersen regnes som salgsvare når den har en størrelse på 60-100 g. Kun små mengder vill østers høstes i Norge. I Landings- og sluttседdelstatistikken hvor østers som er omsatt gjennom salgslagene registreres, finner en at det var omsatt 5 tonn i 2001 og nesten ett tonn i 2004.

Flatøsters dyrkes også i enkelte anlegg i Vest-Norge.

5.5 ANDRE KONKURRERENDE ARTER

Stillehavsostersen har etablert en rekke forekomster fra Svenskegrensen til og med Hordaland. Stillehavsostersen finnes fra godt over middelvannstand til 1-2 meter under lavvannsnivå, slik at den har et visst overlapp med flatøstersen. Det finnes lokaliteter der de fysiske forhold ligger til rette for konkurranse om habitat. Faren er at stillehavsostersen kan vokse over flatøstersen, og på denne måten desimere den. Stillehavsostersen er en fremmed art, og det vedtatte forvaltningsmålet er å desimere bestanden.

6 AKTUELLE FORVALTNINGSTILTAK

Som vi kan se fra kapittel 5, er det flere av truslene flatøstersen utsettes for som ikke lar seg fjerne gjennom regulering. Dette gjelder blant annet temperatur og oksygenmangel. Stillehavsosters er høyt prioritert i fiskeridirektørens oversikt over arter med behov for forvaltningstiltak, og en informasjonskampanje vurderes.

Adgangen til å høste europeisk flatøsters kan reguleres. Høsting kan reguleres i medhold av havressursloven. Naturmangfoldloven inneholder også gjennom reglene om utpeking som prioritert art hjemmel til å regulere høsting. DN og Fiskeridirektoratet har etablert dialog om utpeking av prioriterte arter og naturtyper i det marine miljø. Gjennom denne dialogen er det avklart at høsting av flatøsters skal foreslås regulert med hjemmel i havressursloven og ikke gjennom utpeking som prioritert art. Et høstingsforbud har som formål at bestanden av europeisk flatøsters blir størst mulig, for på denne måten å gi et godt utgangspunkt for overleving dersom habitatet påvirkes eller endres.

Flatøstersen finnes fra Svenskegrensen til Helgelandskysten. Det finnes per i dag ikke en total oversikt over de viktigste forekomstene. I *Nasjonalt program for kartlegging av marine naturtyper* er det gjennomført en kartlegging av A- og B-lokaliteter på Skagerrakkysten. Det er behov for å kartlegge de viktigste forekomstene i området Rogaland-Dønna, samt en tilleggskartlegging i Oslofjorden. De karakteristiske østersbankene med tettheter på mer enn 50 flatøsters per kvadratmeter er i dag registrert på fire lokaliteter i Sørlandsleia i Arendal. Her er det også i forbindelse med overvåking av forekomstene med fokus på sykdom opprettet en sikringssone.

Mange som ferdes i kystsonen kjenner ikke bestandssituasjonen for europeisk flatøsters. I forbindelse med en begrensning i adgangen til å høste europeisk flatøsters er det

hensiktsmessig å informere befolkningen om bakgrunnen for reguleringen og hvilke områder som unntatt fra høsting.

7 ANBEFALING

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres et forbud mot å høste europeisk flatøsters på de fire lokalitetene i Sørlandsleia i Arendal. Disse fire lokalitetene må defineres nærmere basert på registrerte funn av europeisk flatøsters og vil bli gjenstand for konkret høring.

Høringsinstanser i henhold til liste

Saksbehandler: Gunnstein Bakke
Telefon: 99105452
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 12/311
Deres referanse:
Vår dato: 10.01.2012
Deres dato:

Att:

HØRING- FORSLAG OM FORSKRIFT OM FORBUD MOT HØSTING AV FLATØSTERS I DELER AV SØRLANDSLEIA I ARENDAL KOMMUNE

Bakgrunnen for forslaget

Status for flatøsters (*Ostrea edulis* L) i Norge er beskrevet i *DN-utredning 10-2011 Utredning av europeisk flatøsters Ostrea edulis L* som ble publisert i oktober 2011. Utredningen kan leses på <http://www.dirnat.no/multimedia/49800/DN-utredning-10-2011.pdf&contentdisposition=attachment>.

Flatøstersen finnes i Svartehavet, Middelhavet, ved kysten av Marokko og nordover langs de europeiske kyster nord til Nordland. I Norge finnes flatøsters fra Svenskegrensen, langs Skagerrakkysten, rundt Rogaland og nord til Helgelandskysten. Nord for Skagerrak finner en stort sett østersforekomstene inne på skjermede, relativt varme lokaliteter og i poller. På Skagerrakkysten finnes flatøstersen i større grad spredt i hele skjærgården. Kun i Arendal kommune finnes østersbanker med mer enn 50 flatøsters per kvadratmeter. Disse 4 østersbankene er lokalisert i samme fjordarm.

Europeisk flatøsters er kategorisert som EN, dvs. sterkt truet på norsk Rødliste for arter 2010. Videre har OSPAR-konvensjonen (The Convention for the Protection of the marine Environment of the North-East Atlantic) inkludert europeisk flatøsters på listen over sårbare arter og sårbare habitater.

På grunn av bestandssituasjonen ble forslag om å innføre et høstingsforbud på de karakteristiske østersbankene med tettheter på mer enn 50 flatøsters per kvadratmeter lagt frem på Reguleringsmøtet 3. og 4. november 2011. Lokalitetene ligger i samme del av Sørlandsleia i Arendal kommune. Forslaget kan leses på <http://www.fiskeridir.no/fiske-og-fangst/sakspapirer-referater/reguleringsmoetet-3.-4.-november-2011> under sak 37/2011.

I Reguleringsmøtet kom det ikke frem spesielle ting utover spørsmål om hvordan et forbud skulle kontrolleres.

Om forslaget

Forbud mot høsting vil innebære at det ikke vil være tillatt å plukke flatøsters uansett hvordan plukkingen skjer, i det beskrevne området. Forbudet gjelder ikke høsting av stillehavsøsters

(Crassostrea gigas) i det samme området. Artene er så forskjellige i utseende at det ikke er grunn til å tro at forveksling vil oppstå for den som opptrer med tilstrekkelig aktsomhet.

Området ligger i en del av Sørlandsleia i Arendal kommune. Det antas at de tre bruene, Løvøybrua, Fantoddsundbrua, og Strømsundbrua, vil gi klare grenser for områdets utstrekning.

Aktuelle sanksjoner

I forslaget er det foreslått tatt inn bestemmelser om straff. Det vises til de aktuelle straffehjemlene i havressursloven. Bruken av disse forutsetter at saken anmeldes til politiet. Forskrift av 20. desember 2012 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven, innfører lovbruddsgebyr som alternativ sanksjon ved brudd på regler gitt i eller i medhold av loven. Lovbruddsgebyr blir derfor en aktuell sanksjon ved brudd på regler i forskriften som foreslås her. Slikt gebyr utstedes av Fiskeridirektoratet. Det er ikke nødvendig med egen henvisning i forskriften som foreslås for å kunne benytte lovbruddsgebyr ved overtredelser.

Høringsfrist

Høringssvar sendes postmottak@fiskeridir.no merket med saksnummer innen fredag 30.mars 2012.

Høringen legges også ut på Fiskeridirektoratets nettsider www.fiskeridir.no og alle interesserte kan sende svar.

Med hilsen

Anne Kjos Veim
seksjonssjef

Gunnstein Bakke
seniorrådgiver

Forslag til forskrift om forbud mot høsting av flatøsters i deler av Sørlandsleia i Arendal kommune

Forskrift om forbud mot høsting av flatøsters i deler av Sørlandsleia i Arendal kommune

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementetmed hjemmel i lov av 6.juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og § 22.

§ 1 Forbud mot høsting

Det er forbudt å høste flatøsters (*Ostrea edulis* L) i den delen av Sørlandsleia som ligger mellom Løvøybrua (N 58° 31,562' Ø 08° 54,186'), Fantoddsundbrua (N58° 33,203 Ø 08° 58,059'), og Strømsundbrua (N 58° 33,029' Ø 08° 58,433').

§ 2 Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til lov av 6.juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61, jf. § 64. Inndragning kan skje i henhold til lov av 6.juni 2008 nr.37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 65.

§ 3 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Aust-Agder Fylkeskommune	postmottak@aa-f.kommune.no
Arendal kommune	postmottak@arendal.kommune.no
Direktoratet for naturforvaltning	postmottak@dirnat.no
Ekspertutvalget for fisk	postmottak@seafood.no
Fiskekjøpernes Forening	post@fifor.no
Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening	firmapost@fhl.no
Fiskeri- og kystdepartementet	postmottak@fkd.dep.no
Fiskeridirektoratet Region Møre og Romsdal	postmottak@fiskeridir.no
Fiskeridirektoratet Region Vest	
Fiskeridirektoratet Region Sør	
Havforskningsinstituttet	post@imr.no
Hordaland fylkeskommune	hfk@post.hfk.no
Innovasjon Norge	post@innovasjonnorge.no
Kongelig Norsk Båtforbund	post@knbf.no
KS	ks@ks.no
Mattilsynet	postmottak@mattilsynet.no
Møre og Romsdal fylkeskommune	post@mrfylke.no
Natur og Ungdom	info@nu.no
Norges Dykkeforbund	dykking@nif.idrett.no
Norges Fiskarlag	fiskarlaget@fiskarlaget.no
Norges Fritids- og småfiskerforbund	tom.sollie@combitel.no
Norges Jeger- og Fiskerforbund	njff@njff.org
Norges Kystfiskarlag	post@norgeskystfiskarlag.no
Norges Miljøvernforbund	mnf@mnf.no
Norges Naturvernforbund	naturvern@naturvern.no
Norske Sjømatbedrifters Landsforening	post@nsl.no
Rogaland Fiskesalgslag S/L	rogfisk@rogfisk.no
Rogaland fylkeskommune	firmapost@rogfk.no
Sjef Kystvakten	forsvaret@mil.no
Skagerrakfisk S/L	firmapost@skagerrakfisk.no
Sogn og Fjordane fylkeskommune	postmottak.sentraladm@sfj.no
Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag	salg@surofi.no
Sør-Trøndelag fylkeskommune	postmottak@stfk.no
Vest-Agder fylkeskommune	postmottak@vaf.no
Vestfold fylkeskommune	firmapost@vfk.no
Vest-Norges Fiskesalgslag	magnar.aasebo@vnf.no
World Wide Fund for Nature	info@wwf.no
Østfold fylkeskommune	sentralpost@ostfold-f.kommune.no

Sak 38/2011

Eventuelt